

Otkrivenje 18: Glasni plač —2018-2030

*„Pala je, pala je, Vavilone Veliki! »
„Izađite iz nje, ljudi moji...“*

Samuel predstavlja

Objasni mi Daniela i Otkrivenje

**Proročki dokazi da Bog postoji
Njegova konačna otkrivenja za
svoje izabrane**

**U ovom djelu: Njegov projekat -
Njegova presuda**

**Verzija: 01-12-2024
(70-jesen-5995)**

*“ I čuo sam glas čovjeka usred Ulaja;
povikao je i rekao: Gavrilo, objasni mu viziju “ Danilo 8:16.*

Objašnjenje na omotu

Od vrha do dna: Poruke od tri anđela iz Otkrivenja 14.

Ovo su tri istine iz Danielove knjige otkrivene svecima nakon suđenja u proljeće 1843. i nakon onog od 22. oktobra 1844. Ne znajući za ulogu subote, rani adventisti nisu mogli razumjeti pravo značenje ovih poruka. Adventisti koji su čekali Hristov povratak povezali su svoje iskustvo sa " **ponoćnim krikom** " ili " *sred noći* " koji se navodi u prisposobi o " *deset djevica* " iz Mateja 25:1 do 13 u kojoj se evocira najava " *povratka Zaručnika* ".

- 1- **Tema suda** razvijena je u Dan 8:13-14 i tema prve *anđeoske poruke* u Otkr. 14:7: " *Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer je došao čas njegovog suda. Poklonite se onome koji je stvorio zemlju i nebo i izvore vode!*" »: povratak u subotu, jedini pravi sedmi dan božanskog poretka, jevrejsku subotu i sedmični dan odmora, zahtijeva Bog u četvrtoj od svojih deset zapovijesti.
- 2- **Otkaz papskog Rima** , " *malog roga* " i " *drugog kralja* " iz Danila 7:8-24 i 8:10-23 do 25, koji je dobio ime " *Vavilon veliki* " u drugoj *anđeoskoj poruci* iz Otkr. 14:8: " *Vavilon Veliki je pao, pao je!*" »: uglavnom zbog nedjelje, nekadašnjeg "dana sunca", naslijeđenog od cara Konstantina I ^{koji} ga je uspostavio 7. marta 321. Ali ovaj izraz " *palo je* " opravdano je otkrivenjem njegove proklete prirode od strane Boga kako ju je dao do znanja svojim adventističkim slugama nakon 1843. godine, 1844. godine, kada je 1844. godine zabranio praksu Sabbathona. " *Pala je* " znači: "ona je uzeta i poražena." Bog istine tako najavljuje svoju pobjedu protiv tabora vjerskih laži.
- 3- **Tema Posljednjeg suda** gdje " *vatra druge smrti* " pogađa kršćanske pobunjenike. Ovo je slika predstavljena u Dan 7:9-10, tema je razvijena u Otkr. 20:10-15, a tema je poruke trećeg *anđela* u Otkr. 14:9-10: " *I drugi, treći anđeo, pođe za njima govoreći jakim glasom: ako se ko pokloni zvijeri i primi žig svoje na istoj ruci ili njegovu sliku. Božiji, koji se bez mešavine izliva u čašu njegovog gneva i biće mučen ognjem i sumporom u prisustvu svetih anđela i u prisustvu Jagnjeta* ": Ovde se nedelja poistovećuje sa " *žigom zveri* ".

Obratite pažnju na identičnu podudarnost brojeva ciljanih stihova u Danielu 7: 9-10 i Otkrivenju 14: 9-10.

Četvrti anđeo : pojavljuje se tek u Otkr. 18 gdje prikazuje konačnu objavu tri prethodne adventističke poruke koje imaju koristiti od sveg božanskog svjetla koje je došlo da ih prosvijetli od 1994. do kraja svijeta, odnosno do proljeća 2030. To je uloga koju ovo djelo mora odigrati. Svetlost koja je došla da ga osvetli otkriva uzastopne krivice: katoličke religije, od 538; protestantske religije, od 1843; i zvanična adventistička institucija, od 1994. Svi ovi duhovni

padovi imali su kao uzrok, u svoje vrijeme: odbijanje svjetlosti koju je predložio Sveti Duh Božji u Isusu Kristu. „ *U vrijeme kraja* “ spomenuto u Dan 11:40, Katolička crkva ujedinjuje u svom prokletstvu sve vjerske grupe, kršćanske ili ne, koje priznaju njenu službu i njen autoritet. ovo pod okriljem svog takozvanog "ekumenskog" saveza kojem se, nakon protestantizma, pridružio službeni adventizam 1995.

2. Korinćanima 4:3-4

“ ...Ako je naše evanđelje skriveno, skriveno je onima koji propadaju; za one koji ne vjeruju, kojima je bog ovoga svijeta zaslijepio umove, da im ne zasvijetli svjetlost jevanđelja slave Krista, koji je slika Božija . »

"I ako proročka riječ ostane pogrešno shvaćena, to će ostati samo za one koji moraju biti izgubljeni"

**Takođe, u sažetku otkrivenja predstavljenih u ovom dokumentu
znajte da, da bi „ *opravdali svetost* “,
od proleća 1843. godine ustanovljenog dekretom tvorca i
zakonodavca Boga iz Danila 8:14, prema njegovom „ *večnom
jevanđelju* “,**

na celoj zemlji, svaki muškarac i žena,

**moraju biti kršteni u ime Isusa Krista potpunim uranjanjem da
bi dobili božansku milost,**

**moraju svetkovati subotu , sedmi dan subotnjeg odmora, koji je
Bog posvetio u Postanku 2, i 4. ^{od} Njegovih 10 zapovesti navedenih
u Izlasku 20; ovo, da bi sačuvao njegovu milost,**

**mora poštovati božanske moralne zakone i zakone o ishrani
propisanim u Svetoj Bibliji, u Postanku 1:29 i Levitskoj 11,
(svetost tijela)**

**i ne smije „prezirati njegovu proročku riječ “, da ne bi „ *ugasio
Duh Božji* “ (1 Sol.5:20).**

**Svakoga ko ne ispunjava ove kriterije Bog je osudio na “ *drugu
smrt* ” opisanu u Otkrivenju 20.**

Samuel

OBJASNITE – JA DANIEL I APOKALIPSA

Paginacija obrađenih tema

Prvi dio: Pripremne napomene

Koristi automatsku pretragu brojeva stranica korištenog softvera

Naslovna strana

07	Prezentacija
12	Bog i njegove kreacije
13	Biblijska osnova istine
16	Ključna napomena : 7. mart 321, prokleti dan grijeha
26	Svedočanstvo Boga dato na zemlji
28	Napomena : Ne brkajte mučeništvo sa kaznom.
29	Postanak: Vitalni proročki sažetak
30	Vjera i nevjera
33	Hrana za odgovarajuću sezonu
37	Otkrivena priča o pravoj vjeri
39	Pripremne napomene za Knjigu proroka Danila
41	Sve počinje u Danielu – KNJIGA O DANIELU
42	Danilo 1 - Danielov dolazak u Babilon
45	Danilo 2 - <i>Slika</i> vizije kralja Nabukodonozora
56	Danilo 3 - Tri druga u <i>peći</i>
62	Danilo 4 - kralj se ponizio i obratio
69	Danilo 5 - Presuda kralja Valtazara
74	Daniel 6 - Daniel u <i>Lavljoj jazbini</i>
79	Daniel 7 - <i>The četiri životinje</i> i mali papin <i>rog</i>
90	Danilo 8 – Papinski identitet potvrđen – Božanski dekret iz Dan.8:14.
103	Danilo 9 - Najava vremena zemaljske službe Isusa Krista.
121	Danilo 10 - Najava <i>velike nesreće</i> - Vizije nesreće
127	Daniel 11 - Sedam ratova u Siriji.
146	Daniel 12 - Adventistička univerzalna misija ilustrovana i datirana.
155	Inicijacija u proročki simbolizam
158	Adventizam
163	Prvi pogled na apokalipsu
167	Simboli Rima u proročanstvu
173	Svjetlo u subotu
176	Božja odredba iz Danila 8:14
179	Priprema za apokalipsu
183	Apokalipsa u sažetku
188	Drugi dio: Detaljna studija apokalipse
188	Otkrivenje 1 : Prolog-Povratak Hrista-Adventistička tema
199	Otkrivenje 2 : Hristova skupština od njenog početka do 1843

- 199 1. ^{period}: *Efes* - 2. ^{period}: *Smirna* - 3. ^{period}: *Pergam* -
4. ^{doba}: *Tijatira*
- 216 **Otkrivenje 3** : Hristov sabor od 1843. - obnovljena apostolska kršćanska vjera
- 216 5. ^{doba}: *Sardis* - 6. ^{doba}: *Philadelphia* -
- 223 Sudbina adventizma otkrivena u prvoj viziji Ellen G. White
- 225 7. ^{doba}: *Laodikeja*
- 229 **Otkrivenje 4** : Nebeski sud
- 232 Napomena : BOŽANSKI ZAKON prorokuje
- 239 **Otkrivenje 5** : Sin čovječji
- 244 **Otkrivenje 6** : Glumci, božanske kazne i znaci vremena kršćanske ere - Prvih 6 pečata
- 251 **Otkrivenje 7** : Adventizam sedmog dana zapečaćen „*pečatom Božjim*“ : subotom i tajnim „*sedmim pečatom*“.
- 259 **Otkrivenje 8** : Prve četiri “*trube*”
- 268 **Otkrivenje 9** : 5. i 6. “*trube*”
- 268 5. “*truba*”
- 276 6. “*truba*”
- 286 **Otkrivenje 10** : “*Mala otvorena knjiga*”
- 291 Kraj prvog dijela Otkrivenja
Drugi dio: razvijene teme
- 292 **Otkrivenje 11** : Papska vladavina - nacionalni ateizam - 7. " *truba* "
- 305 **Otkrivenje 12** : Veliki centralni plan
- 313 **Otkrivenje 13** : Lažna braća kršćanske religije
- 322 **Otkrivenje 14** : Vrijeme adventizma sedmog dana
- 333 **Otkrivenje 15** : Kraj kušnje
- 336 **Otkrivenje 16** : *Sedam posljednjih zala Božjeg gnjeva*
- 345 **Otkrivenje 17** : Prostitutka je razotkrivena i identifikovana
- 356 **Otkrivenje 18** : Prostitutka prima svoju kaznu
- 368 **Otkrivenje 19** : *Armagedonska bitka* Isusa Krista
- 375 **Otkrivenje 20** : *Hiljadu godina* 7. milenijuma i posljednji sud
- 381 **Otkrivenje 21** : Simbolizirani proslavljeni *Novi Jerusolim*
- 392 **Otkrivenje 22** : Beskrajni dan vječnosti
- 40 5 **Slovo ubija, ali Duh daje život**
- 408 **Zemaljsko vrijeme Isusa Krista**
- 410 **Svetost i posvećenje**
- 424 **Odvajanja Postanka – od Postanka 1 do 22 –**
- 525 Ispunjenje obećanja datih Abrahamu: Postanak 23 do...
- 528 Izlazak i vjerni Mojsije – O Bibliji općenito – Sat posljednjeg izbora – Adventizam sedmog dana: Odvajanje, ime, povijest – Glavne Božje presude – Božanski od A do Š – Iskrivljenja biblijskih tekstova – Duh vraća istinu.
- 547 **Konačna posveta**
- 548 **Posljednji poziv**

Napomena: budući da se prijevodi na strane jezike izrađuju pomoću softvera za automatsko prevođenje, autor je odgovoran samo za tekstove na francuskom, jeziku originalne verzije dokumenata.

Objasni mi Danijela i Otkrivenje

Prezentacija

Rođen sam i živim u ovoj veoma odvratnoj zemlji, jer Bog simbolično imenuje njen glavni grad „*Sodoma i Egipat*“ u Otkr. 11:8. Njegov model društva, republikanski, na kojem mu zavide, oponašali su ga, širili i usvajali mnogi narodi širom svijeta; Ova zemlja je Francuska, monarhijska i revolucionarna dominantna zemlja, eksperimentator pet republika sa režimima carinika koje je Bog osudio. Ona ponosno proglašava i izlaže svoje tabele ljudskih prava, nečuveno suprotstavljene tablicama ljudskih dužnosti koje je u obliku "deset zapovesti" napisao sam Bog stvoritelj. Od svog nastanka i svoje prve monarhije, preuzeo je odbranu svog neprijatelja, rimokatoličke religije, čije učenje nikada nije prestalo da naziva "zlo" ono što Bog naziva "dobrim" i da "dobrim" naziva ono što on naziva "zlom". Nastavljajući svoj neumoljivi pad, njegova Revolucija ga je dovela do usvajanja ateizma. Dakle, kao stvorenje, glineni lonac, Francuska je ušla u sukob sa svemogućim Bogom, autentičnim gvozdenim loncem; ishod je bio predvidljiv i prorečen od njega; ona će znati sudbinu "Sodome" koja je kriva za iste grijehe prije nje. Povijest svijeta u posljednjih 1.700 godina bila je oblikovana njegovim zlonamjernim utjecajem, posebno njegovom podrškom autoritetu rimokatoličkog papskog režima, od njegovog prvog monarha, Klodvija I' prvog kralja Franaka. Kršten je u Reimsu, 25. decembra 498. godine. Ovaj datum nosi znak proslave Božića koju je Rim, nepravedno i nečuveno, povezo s lažnim datumom rođenja Isusa Krista, inkarniranog Boga, tvorca svijeta i svega što živi ili postoji; koji s pravom prisvaja titulu "Bog istine" jer se gnuša "laži čiji je otac đavo", kako je Isus izjavio.

Želite li nepobitni dokaz da nijedan rimski papa nije legitiman u tvrdnji da je sluga Isusa Krista? Evo ga, preciznog i biblijskog: Isus je izjavio u Mateju 23:9: „***I nikoga ne zovite svojim ocem na zemlji: jer jedan je vaš Otac koji je na nebesima.***»

Kako se zove Papa na zemlji? Svi to mogu vidjeti, "sveti oče", ili čak "veoma sveti oče". Katoličke svećenike nazivaju i "očevima". Ovaj buntovni stav dovodi do toga da se mnoštvo svećenika postavlja kao navodno neophodni posrednici između Boga i grešnika, dok Biblija za njega uči slobodnom pristupu Bogu kojeg je legitimirao Isus Krist. Na taj način katolička vjera infantilizira ljudska bića kako bi izgledala nezamjenjiva i neizbježna. Ovo odstupanje od direktnog posredovanja Isusa Hrista biće osuđeno od strane Boga u proročanstvu, u Dan 8:11-12. Pitanje-Odgovor: Ko može vjerovati da bi moćni Stvoritelj Bog mogao uzeti za sluge ljudska bića koja mu se ne pokoravaju sa takvom nečuvenom "arogancijom" koju je osudio u Dan.7:8 i 8:25? Biblijski odgovor na ovu infantilizaciju ljudskih umova nalazi se u ovom stihu iz Jer 17:5: „***Ovako kaže Jahve: Proklet je čovjek koji se uzda u čovjeka i utjelovi svoju snagu, i čije se srce odvratilo od Jahve!***»

Budući da je Francuska uvelike oblikovala religijsku historiju velikog dijela kršćanske ere, Bog je Francuzu dao misiju da otkrije svoju prokletu ulogu;

ovo, bacajući svjetlo na skriveno značenje njegovih proročkih otkrivenja šifriranih u strogo biblijskom kodu.

Godine 1975. primio sam najavu svoje proročke misije kroz viziju čije pravo značenje nisam razumio sve do 1980. godine, nakon mog krštenja. Kršten u kršćanskoj vjeri adventista sedmog dana, od 2018. znam da sam stavljen u službu za vrijeme jubileja (7 puta 7 godina) koji će se završiti u proljeće 2030. slavnim dolaskom Gospodina Boga Svemogućeg, Isusa Krista.

Priznavanje postojanja Boga ili Isusa Hrista nije dovoljno da se dobije večno spasenje.

Ovdje vas podsjećam da je, prije nego što se vratio na nebo, Isus uputio svojim učenicima riječi ovih stihova iz Mateja 28:18 do 20: „*Isus, pristupivši, reče im ovako: Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji. **Idite dakle i učinite učenicima sve narode** krsteći ih **u ime Oca i Sina i Svetoga Duha**, učeci ih da **drže sve što sam vam zapovjedio**. I evo, ja sam s vama uvijek, do svršetka vijeka.*” Njegov božanski Duh nadahnuo je apostola Petra ovom daljnjom formalnom i svečanom izjavom u Djelima 4:12: „**Ni u kom drugom nema spasenja; jer nema drugog imena pod nebom danog ljudima kojim bismo se trebali spasiti.**”

Stoga, shvatite da religija koja nas pomiruje s Bogom nije zasnovana na vjerskom naslijeđu zbog ljudskih tradicija. Vjera u Božju dobrovoljnu žrtvu pomirenja, kroz Njegovu ljudsku smrt u Isusu Kristu, **jedino je sredstvo** za postizanje našeg pomirenja sa savršenom pravdom Njegove božanske svetosti. Dakle, ko god da ste, bez obzira na vaše porijeklo, vašu naslijeđenu vjeru, vaš narod, vašu rasu, vašu boju kože ili vaš jezik, ili čak vaš status među ljudima, vaše pomirenje s Bogom dolazi samo kroz Isusa Krista i pridržavanje njegovog učenja koje on upućuje svojim učenicima do kraja svijeta; o čemu svjedoči i ovaj dokument.

Izraz "**Otac, Sin i Duh Sveti**" označava tri uzastopne uloge koje je odigrao jedan Bog u svom planu spasenja ponuđenom krivom grešnom čovjeku, osuđenom na "**drugu smrt**". Ovo "trojstvo" nije skup tri boga, kako vjeruju muslimani, opravdavajući tako svoje odbacivanje ove kršćanske dogme i njene religije. Kao "**Otac**", Bog je naš tvorac za sve; kao „**Sin**“ dao je sebi telo od tela da iskupi grehe svojih izabranika umesto njih; u "**Duhu Svetom**", Bog, Duh vaskrslog Hrista, dolazi da pomogne svojim izabranima da uspiju u svom obraćenju tako što zadobiju "**posvećenje bez kojeg niko neće videti Gospoda**", prema onome što uči apostol Pavle u Heb 12,14; "**posvećenje**" ili **odvajanje** za Boga i od Boga. Ona potvrđuje prihvatanje izabranika i javlja se u djelima svoje vjere, odnosno u ljubavi prema Bogu i njegovoj nadahnutoj i objavljenoj biblijskoj istini.

Čitanje ovog dokumenta je od suštinskog značaja za razumevanje **veoma visokog nivoa prokletstva** koje opterećuje narode na zemlji, njihove verske institucije i one zapadnog hrišćanskog sveta, posebno zbog njihovog hrišćanskog porekla ; jer put koji je trasirao Isus Krist predstavlja **jedinstveni i isključivi spasonosni put** Božjeg plana; Kao rezultat toga, kršćanska vjera ostaje glavna meta za napade đavola i demona.

U svojoj srži, spasonosni plan koji je osmislio Bog Stvoritelj je jednostavan i logičan. Ali religija poprima kompleksan karakter jer oni koji je

podučavaju samo misle da opravdaju svoju religijsku koncepciju i, prakticirajući grijeh, često kroz neznanje, ova koncepcija više uopće nije u skladu sa zahtjevima Boga. Kao rezultat toga, on ih pogađa svojom kletvom, koju oni tumače u svoju korist i ne čuju božanski prijekor.

Ovo djelo nema vokaciju da dobije književnu nagradu; za Boga stvoritelja, njegova jedina uloga je da svoje izabrane stavi na ispit vjere koji će im omogućiti da dobiju vječni život koji je osvojio Isus Krist. Tamo ćete naći ponavljanja, ali to je stil koji Bog koristi da ukucava ista učenja koja otkriva kroz različite slike i simbole. Ova brojna ponavljanja predstavljaju najbolji dokaz njihove autentičnosti i svjedoče o važnosti koju on pridaje dotičnim ilustriranim istinama. Parabole koje je poučio Isus potvrđuju ovo insistiranje i ova ponavljanja.

U ovom djelu ćete naći otkrivenja koja je dao veliki Bog stvoritelj koji nas je posjetio pod ljudskim imenom Isus iz Nazareta, koji je došao pod naslovom "pomazanik", ili "mesija", prema hebrejskom "mashiah" citiranom u Dan.9:25, ili "hrist", od grčkog "christos" iz spisa novog saveza. U njemu je Bog došao da ponudi svoj savršeno čisti život u dobrovoljnoj žrtvi, da potvrdi obrede žrtvovanja životinja koje su prethodile njegovom dolasku od prvobitnog grijeha koji su počinili Eva i Adam. Izraz "pomazani" odnosi se na onoga koji prima pomazanje od Duha Svetoga simbolizirano uljem maslinovog drveća. Proročko otkrivenje koje je Bog dao samo u ime Isusa Hrista i njegovo delo pomirenja dolazi da vodi njegove izabrane na putu koji vodi u večni život. Jer samo spasenje po milosti ne sprječava izabrane da upadnu u zamke kojih ne bi bio svjestan. Stoga je da bi upotpunio svoju ponudu milosti da, u ime Isusa Krista, Bog dolazi da otkrije postojanje glavnih zamki koje omogućavaju njegovim posljednjim slugama posljednjeg vremena da analiziraju, prosude i **jasno razumiju** konfuznu situaciju univerzalne kršćanske religije koja prevladava u ovoj posljednjoj eri zemaljskog spasenja.

Ali prije sjetve potrebno je iskorijeniti; jer je priroda Boga stvoritelja iskrivljena učenjem velikih monoteističkih religija raširenih na zemlji. Svima im je zajedničko nametanje jednog Boga uz prinudu i na taj način svjedoče o svojoj odvojenosti i svakom odnosu s njim. Prividna sloboda vezana za kršćansku vjeru je samo zbog trenutnih okolnosti tog vremena, ali čim Bog pusti demone da djeluju slobodno, ova netrpeljivost prema onima koji ih ne slijede ponovo će se pojaviti. Da je Bog htio djelovati prinudom, bilo bi mu dovoljno da se jednostavno učini vidljivim njihovim očima, da od svojih stvorenja postigne da se povinuju svim njegovim željama. Ako to nije učinio, to je zato što je njegov izbor izabranika zasnovan **isključivo** na slobodnom izboru da ga voli ili odbacuje; slobodan izbor koji daje svim svojim stvorenjima. A ako postoji ograničenje, to je samo ono prirodnog karaktera izabranih koji su gurani i privučeni, svojom individualnom slobodnom prirodom, Bogom ljubavi. I ovo ime ljubav mu dobro pristaje, jer ga sublimira, nudeći svojim stvorenjima demonstraciju sprovedenu u akciju koja je čini neospornom; ovo prinoseći svoj život da u osobi Isusa Krista iskupi grijeha koje su naslijedili i počinili **samo njegovi izabranici** u vrijeme njihovog neznanja i slabosti. Pažnja! Na zemlji, ova reč ljubav poprima samo oblik osećanja i njegove slabosti. Božije je snažno i savršeno pravedno; što čini svu razliku jer poprima oblik principa u kojem je osjećaj potpuno kontroliran.

Prava religija koju je Bog odobrio je stoga zasnovana na slobodnom pridržavanju njegove ličnosti, njegovih misli i njegovih principa ugrađenih u zakone. Sav život na zemlji izgrađen je na svojim fizičkim, hemijskim, moralnim, psihičkim i duhovnim zakonima. Kao što čovjeku ne bi pala na pamet ideja da izbjegne zakon zemaljske gravitacije i učini da on nestane, njegov duh može samo harmonično cvjetati u poštovanju i poslušnosti zakonima i principima koje je uspostavio Bog Stvoritelj. I ove riječi apostola Pavla u 1. Kor 10,31 su, dakle, savršeno opravdane: " ***Da li, dakle, jedete, ili pijete, ili što god činite, sve činite na slavu Božju*** ." Primjena ovog besplatnog poziva omogućena je činjenicom da je u Bibliji, i samo u njoj, Bog dostavio i otkrio svoj božanski savjet. I važno je uzeti u obzir njegovo mišljenje kako bi se izvršilo djelo " ***posvećenja*** " bez kojeg , prema Jevrejima 12:14, " ***niko neće vidjeti Gospoda*** ". Ponekad njegovo mišljenje ima oblik recepta, ali ono nije upitnije od onoga koje daje liječnik specijalista kojem se čovjek brzo povinuje, misleći da tako djeluje u svom najboljem interesu za svoje fizičko ili mentalno zdravlje (čak i ako nije u pravu). Bog Stvoritelj je, daleko iznad svega, jedini pravi lekar duša, koje poznaje do najsitnijih detalja. Boli, ali liječi kad god je situacija povoljna. Ali na kraju, on će uništiti i uništiti sav nebeski i zemaljski život koji se pokazao nesposobnim da ga voli, a samim tim i da mu se pokorava.

Vjerska netrpeljivost je stoga otkrivajući plod lažne monoteističke religije. To predstavlja vrlo ozbiljnu grešku i grijeh jer iskrivljuje Božji karakter, a napadom na Njega ona ne rizikuje da dobije Njegov blagoslov, Njegovu milost i Njegovo spasenje. Međutim, Bog ga koristi kao bič da kazni i udari nevjerno ili nevjerno čovječanstvo. Ovdje se oslanjam na biblijska i historijska svjedočanstva. Zaista, spisi starog saveza nas uče da je Bog koristio "filistejski" narod, svog najbližeg suseda, da kazni neverstvo svog naroda, nacije zvane Izrael. U naše vrijeme ovaj narod nastavlja ovu akciju pod nazivom "Palestinac". Kasnije, kada je htio otkriti svoj sud i konačnu osudu ovog zemaljskog tjelesnog Izraela, pozvao je na usluge kaldejskog kralja Nabukodonozora; ovo tri puta. U trećem, 586. godine, nacija je uništena, a preživjeli ljudi odvedeni su u deportaciju u Vavilon na period od "70 godina" kako je prorečeno u Jer 25:11. Još kasnije, zbog odbijanja da prizna Isusa Hrista za svog mesiju, naciju su ponovo uništile rimske trupe predvođene Titom, nasljednikom cara Vespazijana. Tokom kršćanske ere, koja je zvanično pala u grijeh 321. godine, kršćanska je vjera predana netrpeljivosti papa od 538. I ova dominantna katolička vjera tražila je svađu sa bliskistočnim narodima koji su postali vjerski muslimanski u istom ⁶ stoljeću . Nevjerničko kršćanstvo je tamo našlo stalnog strašnog protivnika. Jer vjerska opozicija dva tabora je poput polova, totalno suprotstavljena do kraja svijeta. Nevjernik je također ponosan i traži slavu isključivosti; ne dobijajući ga od Boga, on ga pripisuje sebi i ne prihvata da bude osporavan. Ovaj opis pojedinca također zajedno karakterizira članove koji pripadaju različitim skupštinama i koji su grupirani u različite krive religije. Osuđivanje netolerancije ne znači da je Bog tolerantan. Netolerancija je ljudska praksa inspirisana demonskim logorom. Riječ tolerantan podrazumijeva misao netolerancije, a riječ prave vjere je odobravanje ili neodobravanje prema biblijskom principu "da ili ne". Sa svoje strane, Bog podržava postojanje zla, a da ga ne toleriše; on ga podržava za period slobode

predviđen u njegovom projektu izbora njegovih izabраниh zvaničnika. Riječ tolerancija se stoga odnosi samo na čovječanstvo, a termin se pojavio u Nantskom ediktu Henrija IV od 13. aprila 1598. Ali nakon završetka vremena milosti, zlo i oni koji to čine bit će uništeni. Tolerancija je od početka zamijenila vjersku slobodu koju je Bog dao čovjeku.

Objavljen je ovdje; dokazi će biti predstavljeni i prikazani na svim stranicama.

Bog i njegove kreacije

Duhovni leksikon koji koriste ljudi u Latinskoj Evropi krije suštinske poruke koje je iznio Bog. To je, prije svega, slučaj sa riječju Apokalipsa koja u ovom aspektu dočarava veliku katastrofu od koje se ljudi boje. Ipak, iza ovog strašnog izraza krije se prijevod "Otkrivenje" koje otkriva Njegovim slugama u Kristu stvari koje su neophodne za njihovo spasenje. Po principu da sreća jednih čini nesreću drugih, onih iz suprotnog tabora, poruke u apsolutnim suprotnostima su veoma bogate poukama i vrlo često sugerisane u samom svetom "Otkrivenju" datom apostolu Jovanu.

Drugi pojam, riječ "anđeo" krije važna učenja. Ova francuska riječ dolazi od samog latinskog "angelus" preuzetog od grčkog "aggelos" što znači: glasnik.

Ovaj prijevod otkriva nam vrijednost koju Bog daje svojim stvorenjima, svojim kolegama koje je stvorio slobodnima i relativno neovisnim. Budući da je Bog dao život, ova nezavisnost zadržava logička ograničenja. Ali ovaj izraz „glasnik“ nam otkriva da Bog svoje slobodne parnjake vidi kao žive poruke. Dakle, svako stvorenje predstavlja poruku sastavljenu od životnog iskustva obilježenog ličnim izborima i položajima koji čine ono što Biblija naziva "dušom". Svako stvorenje je jedinstveno kao živa duša. Jer ono što prvi nebeski pandani koje je stvorio Bog, oni koje tradicionalno zovemo "anđeli", nisu znali jeste da ih može vratiti onaj koji im je dao život i pravo na život. Stvoreni su da žive vječno i nisu znali značenje riječi smrt. Da bi im otkrio šta znači riječ smrt, Bog je stvorio našu zemaljsku dimenziju u kojoj će ljudska vrsta, ili Adam, igrati ulogu smrtnika nakon grijeha Edenskog vrta. Poruka koju predstavljamo je ugodna Bogu **samo** ako je u skladu sa Njegovim standardima dobra i ispravnosti. Ako ova poruka odgovara njegovom standardu zla i zla, onaj koji je nosi je buntovnog tipa koga osuđuje na vječnu smrt, odnosno na konačno uništenje i uništenje cijele svoje duše.

Biblijska osnova istine

Bog je smatrao prikladnim i ispravnim da Mojsiju prvo otkrije porijeklo našeg zemaljskog sistema, tako da svako ljudsko biće zna za njega. Tu on ukazuje na prioritet duhovnog učenja. U ovoj akciji on nam predstavlja **temelje svoje istine** koji počinju regulacijom vremenskog poretka. Jer Bog je Bog reda i plemenite doslednosti. Otkrićemo, u poređenju s njegovim standardima, glupi i nekoherentni aspekt našeg trenutnog poretka koji je uspostavio čovjek grijeha. Jer to je grijeh i već prvobitni grijeh koji mijenja sve.

Ali bitno je prije svega razumjeti da se " *početak* " koji je Bog citirao u Bibliji, a prva riječ knjige koja se zove "Postanak" je "postanak", ne tiče " *početka* " života, već samo njegovog stvaranja cijele naše zemaljske dimenzije koja uključuje zvijezde nebeskog kosmosa koje su stvorene četvrtog dana nakon same Zemlje. Uzimajući u obzir ovu misao, možemo shvatiti da je ovaj specifični

zemaljski sistem, u kojem će se noći i dani nizati, stvoren da postane okruženje u kojem će se sučeliti Bog i njegovi vjerni izabranici i neprijateljski tabor đavola. Ova borba između božanskog dobra i zla đavola, prvog grešnika u historiji života, njegov je razlog postojanja i osnova celokupnog otkrivenja njegovog univerzalnog i multiverzalnog spasonosnog projekta. U ovoj knjizi ćete otkriti značenje određenih zagonetnih riječi koje je izgovorio Isus Krist tokom svoje zemaljske službe. Tako ćete vidjeti koliko oni imaju smisla u velikom projektu koji je pokrenuo jedan veliki Bog, tvorac svih oblika života i materije. Ovdje zatvaram ovu važnu zgradu i vraćam se na temu vremenskog poretka koji je uspostavio ovaj vrhovni Suveren postojanja.

Prije grijeha, Adam i Eva su živjeli svoje živote isprekidane nizom sedmica od sedam dana. U skladu sa modelom četvrte od deset zapovijedi (ili dekaloga) koji na to **podsjeća** , sedmi dan je dan koji je Bogom i čovjekom posvećen za počinak, a znajući danas šta ova radnja proriče, možemo razumjeti zašto Bog insistira na poštivanju ove prakse. U svom celokupnom projektu koji objašnjava razloge za ovo specifično zemaljsko stvaranje, sedmica, predložena jedinica vremena, proriče sedam hiljada godina tokom kojih će se ostvariti veliki projekt univerzalne (i multiverzalne) demonstracije njegove ljubavi i pravde. U ovom programu, analogno prvih šest dana u sedmici, prvih šest milenijuma biće stavljeno pod demonstraciju njegove ljubavi i strpljenja. I kao sedmi dan, sedmi milenijum će biti posvećen uspostavljanju njegove savršene pravde. Mogu sažeti ovaj program govoreći: šest dana (od hiljadu godina = šest hiljada godina) da se spase, a sedmi (= hiljadu godina), da se osude i unište zemaljski i nebeski buntovnici. Ovaj spasonosni projekat će se u potpunosti temeljiti na dobrovoljnoj iskupiteljskoj žrtvi na koju je pristao Bog stvoritelj, pod božanskim zemaljskim aspektom osobe imenovane, po njegovoj božanskoj volji, Isus Krist u grčkoj verziji ili prema hebrejskom, Isus Mesija.

Prije grijeha, u prvobitnom savršenom božanskom poretku, cijeli dan se sastoji od dva uzastopna jednaka dijela; Nakon 12 sati lunarne noći slijedi 12 sati sunčeve svjetlosti i ciklus se neprestano ponavlja. U našem sadašnjem stanju, ova situacija se javlja samo dva dana u godini, u vrijeme proljetne i jesenje ravnodnevice. Znamo da su trenutna godišnja doba posljedica nagiba Zemljine ose, pa možemo razumjeti da se ovaj nagib pojavio kao posljedica prvobitnog grijeha koji su počinili prvi par, Adam i Eva. Prije grijeha, bez ove sklonosti, pravilnost božanskog poretka bila je savršena.

Potpuna revolucija Zemlje oko Sunca označava jedinicu godine. U svom svjedočenju, Mojsije priča priču o izlasku Hebreja koje je Bog izbavio iz egipatskog ropstva. I na sam dan ovog izlaska, Bog je rekao Mojsiju, u Izl.12:2: “ *Ovaj mjesec će vam biti prvi od mjeseci u godini; to će biti za tebe prvog mjeseca* . Takvo insistiranje svjedoči o važnosti koju Bog daje stvari. Hebrejski dvanaestomjesečni lunarni kalendar varirao je tokom vremena, a budući da je iza solarnog poretka, bilo je potrebno dodati još trinaesti mjesec da bi se povratila usklađenost nakon nekoliko godina gomilanja ovog kašnjenja. Hebreji su izašli iz Egipta" *na 14. dan prvog mjeseca u godini ”* koji je logično počeo na proljetnu ravnodnevnicu; ime koje tačno znači "prvi put".

Ova naredba koju je Bog dao, „ *ovaj će mjesec za vas biti prvi mjesec u godini* “, nije beznačajna, jer je upućena svim ljudima koji će tražiti njegovo spasenje do kraja svijeta; Hebrejski Izrael, primalac božanskog Otkrivenja, samo je avangarda velikog univerzalnog spasonosnog projekta njegovog božanskog programa. Njegovo lunarno vrijeme će biti praćeno Kristovim solarnim vremenom, kroz koje se Božji spasonosni plan otkriva u svoj svojoj svjetlosti.

Savršena obnova ovih božanskih standarda nikada neće biti postignuta na zemlji naseljenoj buntovnim i zlim ljudskim bićima. Međutim, ostaje moguće, u individualnom odnosu koji imamo s Bogom, ovaj moćni nevidljivi stvaralački Duh koji veliča ljubav koliko i pravdu. I svaki odnos s njim mora započeti ovom potragom za njegovim vrijednostima i prije svega vrijednostima njegovog vremenskog reda. Ovo je čin vjere, prilično jednostavan i bez ikakvih posebnih zasluga; minimum za ponuditi sa naše ljudske strane. I budući da je naš pristup Njemu ugodan, odnos ljubavi između stvorenja i njegovog Stvoritelja postaje moguć. Nebo se ne osvaja podvizima ili čudima, već znacima međusobne pažnje, koji izražavaju pravu ljubav. To je ono što svako može otkriti u djelu Isusa Krista, koji je dao svoj život, dobrovoljno, u znak poziva, da spasi svoje jedine voljene izabranike.

Nakon ove divne slike božanskog poretka, pogledajmo jadni aspekt našeg ljudskog poretka. Ovo poređenje je tim potrebnije jer će nam omogućiti da shvatimo prijekore koje je Bog prorekao preko svog proroka Danila, a koje je Isus u svom času potvrdio kao takve. Među tim prijekorima čitamo u Dan 7:25: “ *On će smisliti da promijeni vremena i zakone* .” Bog zna samo jedno merilo ovih stvari; one koje je on sam uspostavio od stvaranja svijeta i potom otkrio Mojsiju. Ko se usudio da pocini takav bes? Dominantni režim kojem pripisuje “ *aroganciju* ” i “ *uspjeh njegovih trikova* ”. Također se naziva i „ *drugačiji kralj* “, sinteza ovih kriterija sugerira vjersku moć. Štaviše, optuženom za „ *progon svetaca* “, mogućnosti tumačenja sužene su i zaokružuju rimski papski režim uspostavljen, **tek** od 538. godine dekretom cara Justinijana¹ Ali Otkrivenje nazvano Apokalipsa će otkriti činjenicu da je ovaj datum 538. samo posljedica i produžetak zla koje je protiv “ *vremena i božanskog zakona* ” od 7. marta 321. godine donio rimski car Konstantin¹ Njegov zločin će se često prisjećati u ovoj studiji, jer ovaj zli datum donosi prokletstvo u čistu i savršenu kršćansku vjeru uspostavljen u vrijeme apostola. Ovo dijeljenje krivice, u vezi, između paganskog carskog Rima i rimokatoličkog papskog Rima je glavni ključ proročkog otkrivenja izgrađenog u svjedočanstvima koje je napisao Daniel. Jer paganski car je ustanovio prvi dan odmora, ali to je kršćanski papski režim koji ju je religiozno nametnuo u njenom „ *promijenjenom* “, posebnom i ljudskom obliku, od deset Božjih zapovijesti.

Ključna napomena: 7. mart 321. godine, prokleti dan grijeha

I snažno proklet, jer je 7. marta 321. godine ostatak svetog sedmog dana subote, po naredbi datiranog carskog dekreta, zvanično zamijenjen prvim danom. U to vrijeme, ovaj prvi dan su pagani posvetili obožavanju boga Sunca, SOL INVICTVS, ili nečuvenog NEOKREČENOG SUNCA, koje su već bili predmet obožavanja Egipćana u vrijeme izlaska Hebreja, ali i, u Americi, Inka i Asteka, i do današnjeg dana od strane Japanaca (zemlja Sunca). Đavo uvijek koristi iste recepte da dovede ljude u svoj pad i njegovu Božju osudu. On iskorištava njihovu površnost i njihov tjelesni um što ih navodi da preziru duhovni život i pouke istorijske prošlosti. Danas, 8. marta 2021. godine, kada pišem ovu bilješku, aktuelni događaji svjedoče o važnosti ovog zgražanja, istinske božanske lèsemajesté, i još jednom, božansko vrijeme poprima svoj puni smisao. Za Boga, doba godine počinje u proleće i završava se krajem zime, odnosno po našem sadašnjem rimskom kalendaru, od 20. marta do sledećeg 20. marta. Tako se čini da je 7. mart 321. za Boga bio 7. mart 320., odnosno 13 dana prije proljeća 321. Prema tome, za Boga je to bila 320. godina koja je na kraju bila obilježena gnusnim činom izvršenim protiv njegovog pravednog i svetog božanskog zakona. Po Božijem vremenu, 2020. godina je 17. ^{godišnjica} (17: broj suda) u broju vekova od 320. godine. Stoga ne čudi da je od početka 2020. godine božansko prokletstvo ušlo u agresivnu fazu u vidu zaraznog virusa, čiji je progres i poverenje Zapada uneo paniku u društvo. Panika je posledica nemogućnosti da se predstavi efikasan lek ili vakcina uprkos visokoj tehničkoj tehnici današnjih naučnika. Dajući ovim 17

vekova proročku vrednost, ne izmišljam ništa, jer za Boga brojevi imaju duhovno značenje koje on otkriva i koristi u izgradnji svojih proročanstava, a upravo je u Otkrivenju 17. poglavlje posvećeno temi „ suda bludnici koja sedi na mnogim vodama “. „ Veliki Vavilon “ je njeno ime, a „velike vode “ koje su uključene sugerišu „ reku Eufkrat “ na koju Bog cilja u poruci o „ šestoj trubi “ iz Otkr. 9:13, simboličnoj za nadolazeći Treći svetski rat. Iza ovih simbola kriju se papski katolicizam i neverna hrišćanska Evropa, izvori i mete njegovog gneva. Borba između Boga i ljudi je upravo počela; gvozdeni lonac protiv zemljanog lonca, ishod borbe je predvidljiv; bolje, to je prorečeno i programirano. Kako će Bog obilježiti 17. ^{stogodišnjicu} 7. marta 320. (320. za njega i njegove izabranike; 321. za lažno religiozni ili profani svijet)? Dugo sam vjerovao da će to biti kroz ulazak u svjetski rat, ali svjetski rat koji će se završiti u atomskom obliku, jer je Bog to prorekao, tri puta, u Dan 11:40 do 45, Ezekiel 38 i 39, i na kraju, u Otkr. 9:13 do 21. Borba koju je Bog vodio protiv proljeća² koji je vodio ljudskim² protiv istoga tipa buntovnika. o Egiptu u vrijeme Mojsija; a krajnji rezultat će biti isti; Božji neprijatelj će tamo izgubiti svoj život, poput faraona koji je u svoje vrijeme vidio kako mu prvorođeni sin umire, a izgubio svoj. Ovog 8. marta 2021. godine, napominjem da se ovo tumačenje nije ispunilo, ali sam se za to pripremao oko mjesec dana, pošto sam božanskim nadahnućem shvatio da je 321. za Boga 320 i da je shodno tome planirao prokleti, ne jedini dan 7. marta 2020., već čitavu godinu na koju se primjenjuje ovaj, kažnjen, ovaj princip 4:34: „ Kao što si proveo četrdeset dana istražujući zemlju, snosićeš kaznu za svoja bezakonja četrdeset godina, po godinu dana za svaki dan “.

Ali ovom zapažanju dodaje se jedna stvar. Naš lažni kalendar nije pogrešan samo u pogledu početka godine, već je pogrešan i u pogledu datuma rođenja Isusa Krista. U ^{5. veku, monah Dionisije Mali} pogrešno ga je stavio na datum smrti kralja Iroda, koja se zapravo dogodila u -4 u njegovom kalendaru. Na ove 4 godine moramo dodati " dvije godine " koje je Irod procijenio kao doba Mesije koga je htio ubiti prema Mateju 2:16: " Tada se Irod, vidjevši da su mu mudraci rugali, silno razgnjevio i poslao i pobio svu djecu koja su bila u Vitlejemu iu svim starim godinama, od davnih dana do kraja. mudraci ." Dakle, kada broji godine, Bog dodaje 6 godina našem uobičajenom lažnom i obmanjujućem datumu i rođenje Isusa je ostvareno u proljeće ove godine – 6. Kao rezultat toga, 320. godina je bila za njega: 326. a 17. ^{svjetovna} godišnjica naše 2020. godine bila je za njega pravi trenutak rođenja Isusa Krista 2026. Ovaj broj 26 je broj tetragramatona "YHWH", na hebrejskom "Yod, He, Wav, He", kojim je Bog sebe nazvao, nakon Mojsijevog pitanja: " Kako se zoveš? » ; ovo, prema Izlasku 3:14. Veliki stvoritelj Bog je stoga imao još jedan razlog više da svojim ličnim kraljevskim pečatom obilježi ovaj dan obilježen njegovim svemoćnim božanskim prokletstvom; i to do kraja sveta. Pošast zarazne bolesti koja se pojavila ove 2026. godine božanskog vremena upravo je potvrdila kontinuitet ovog prokletstva koje će poprimiti različite oblike tokom posljednjih godina života na planeti Zemlji. Treći nuklearni rat će označiti „ kraj “ „ vremena neznabožaca “ koje je objavio Isus Hrist u Mateju 24:14: „ I ovo evanđelje o kraljevstvu biće propovedano po celom svetu za svedočanstvo svim narodima. Onda će doći kraj ." Ovaj " kraj " će početi sa završetkom vremena milosti; ponuda spasenja će se završiti. Test vjere zasnovan

na poštovanju njegove svete subote definitivno će odvojiti tabor “ ovca ” od onog “ koza ” iz Mateja 25:32-33: “ Svi će narodi biti sabrani pred njim. On će ih odvojiti jedne od drugih, kao što pastir odvaja ovce od koza; i staviće ovce na svoju desnu, a koze na svoju levu .” Dekret zakona kojim se rimska nedelja čini obaveznom će na kraju osuditi na smrt istinske izabrane svece Isusa Hrista. Ova situacija će ispuniti ove riječi iz Dan.12:7: “ I čuh čovjeka obučenog u lan, koji je bio na vodama rijeke; Podigao je svoju desnu i lijevu ruku prema nebu, i zakleo se onim koji živi vječno da će tako biti za vrijeme, vremena i pola vremena, **i da će sve ove stvari završiti kada vlast svetih ljudi bude potpuno slomljena** . Iz ljudske perspektive, njihova situacija će biti beznadežna, a smrt neminovna. Tada na vidjelo izlaze ove riječi Isusa Krista citirane u Mateju 24:22: „ I osim da se ti dani skrate, nijedno tijelo ne bi trebalo biti spašeno: ali radi izabranih ti će dani biti skraćeni .” Godina 6000 će se završiti prije 3. aprila 2036. po božanskom vremenu, odnosno 3. aprila 2030. po našem lažnom kalendaru koji dolazi 2000 godina nakon dana raspeća Isusa Krista, koji je izvršen 14. ^{dana} nakon početka proljeća 30. godine. I ovi “ dani ” to moraju biti **kratki** . To znači da će datum primjene dekreta o smrti prethoditi ovom datumu. Jer vanredna situacija je ta koja primorava Hrista da direktno interveniše kako bi spasio svoje izabrane . Zatim moramo uzeti u obzir Božji prioritet veličanja standarda “ **vremena** ” koje je dao svom zemaljskom stvorenju. On je taj koji će inspirisati pobunjenike posljednjih dana da odaberu datum koji će za nekoliko dana premašiti prvi dan proljeća 2030. iza kojeg se zatvara 6000 godina zemaljske istorije. Tada se javljaju dvije mogućnosti: datum koji će ostati nepoznat do kraja, odnosno 3. aprila 2030., koji označava maksimalnu moguću granicu i koji ima duhovno značenje. Smatra da uprkos svojoj izuzetnoj važnosti, 14. ^{dan} u godini raspeća Isusa Krista nije prikladan za obilježavanje kraja 6000 godina svjetske povijesti, a još manje početka 7. ^{milenijuma} . Zbog toga svoju sklonost i vjeru stavljam na proljetni datum 21. marta 2030., datum „ *skraćenog* “ proročkog vremena 3. aprila ili međudatum. Obilježeno prirodom stvorenom od Boga, proljeće je odlučujuće kada želimo da izbrojimo 6000 godina ljudske istorije; što postaje moguće od trenutka kada su Adam i Eva sagriješili. U biblijskoj priči o Postanku, dani koji su prethodili tom prvom proljeću bili su vječni dani. Vrijeme koje Bog računa je vrijeme zemlje grijeha i 6000 godina za koje sedmica prorokuje počinje početkom prvog proljeća i završava se krajem posljednje zime. Jednog proleća je počelo odbrojavanje do 6.000 godina. Zbog grijeha, Zemlja je pretrpjela nagib svoje ose od 23° 26' i slijed godišnjih doba je mogao početi. U jevrejskim svetkovinama starog saveza dominiraju dva praznika: nedeljni Šabat i Pasha. Ova dva praznika su stavljena pod simboliku brojeva "7, 14 i 21" dana "7. · 14. ⁱ 21. " koji predstavljaju tri faze plana božanskog spasenja: sedmična tema subote u Otkr. 7 koja proriče nagradu izabranih svetaca, za "7"; otkupiteljsko djelo Isusa Krista koje predstavlja **sredstvo** za nuđenje ove nagrade, za „14“. Imajte na umu da su u prazniku Pashe, koji traje 7 dana, 15. ⁱ 21. ^{dan} dvije subote svetog neaktivnosti. A trostruko "7" ili "21", označava kraj prvih 7000 godina i ulazak u večnost novog božanskog stvaranja na obnovljenoj zemlji prema Otkr. 21; Ovaj broj 21 simbolizira savršenstvo (3) punoće (7) životnog projekta koji je bio cilj željeni od Boga. U Otkrivenju 3, stihovi 7 i 14 označavaju početak i kraj adventističke institucije

sedmog ^{dana} ; ovdje opet dvije faze istog posvećenog subjekta. Slično, Otk 7 se bavi temom pečaćenja adventističkih izabranika, a Otk 14 predstavlja poruke tri anđela koje sažimaju njihovu univerzalnu misiju. Dakle, 30. godine, kraj 4000 godina je završen u proljeće, a iz čisto simboličnih razloga, Isus je razapet 14 dana nakon 21. marta ovog proljeća 30. godine, odnosno 36. za Boga. Kroz ove primjere, Bog potvrđuje da su "7" subote i "14" otkupljenja grijeha izabranih od strane Isusa Krista neodvojivi. Dakle, kada se na kraju napadne „7“ subote, Hristos koji otkupljuje „14“ prileti u pomoć da mu oda slavu, maksimalnih 14 „dana“ koji će razdvajati dva datuma biće „*skraćeni*“, odnosno potisnuti da bi se spasili njegovi posljednji izabrani vernici.

Čitajući Matej 24, učinilo mi se da je Hristova poruka upućena, posebno, njegovim učenicima na kraju sveta, odnosno nama koji živimo u ovim posljednjim godinama. Stihovi 1-14 pokrivaju vrijeme do vremena " *kraja* ". Isus proriče niz ratova, pojavu lažnih proroka i konačno duhovno hlađenje. Zatim, stihovi 15-20, u dvostrukoj primjeni, tiču se razaranja Jerusalima koje su počinili Rimljani 70. godine i konačne agresije naroda protiv jevrejstva izabranih koji svetkuju Božju svetu subotu. Nakon ovoga, stih 21 prorokuje njihovu konačnu " *veliku nevolju* ": " *Jer tada će biti nevolja velika, kakve nije bilo od postanka svijeta do ovoga vremena, **niti će je biti*** "; Imajte na umu da ova preciznost " **i da nikada neće biti** " zabranjuje primjenu za vrijeme apostola, jer bi to bilo u suprotnosti sa učenjem Dan.12:1. To znači da se oba citata tiču istog postignuća u konačnom zemaljskom testu vjere. U Dan.12:1 izraz je identičan: " *U to će vrijeme ustati Mihailo, veliki knez, koji se zalaže za djecu tvoga naroda; **i doći će vrijeme nevolje, kakvo nikada nije bilo otkad postoji nacija čak do tog istog vremena*** . U to vrijeme, tvoj narod će biti spašen, oni koji se nalaze zapisani u knjizi . ". " *Nevolja* " će biti tolika da će " *dani* " morati da se " *skrate* " u skladu sa stihom 22. Stih 23 ukazuje na merilo prave vere koja ne veruje u spontano pojavljivanje Hrista na zemlji: " *Ako vam kažu: Evo, on je u pustinji, ne idite; gle, on je u odajama, ne vjerujte* ." U istoj poslednjoj eri, spiritualizam će umnožiti svoja " *čudesna* " i svoja varljiva i **zavodljiva ukazanja** lažnog Hrista, koja će pokoriti loše poučene duše: " *Jer će se pojaviti lažni Hristovi i lažni proroci; oni će činiti velika znamenja i čudesa, kako bi **prevarili*** , ako je moguće, čak i izabrane "; što potvrđuje Otkr. 13:14: " **I vara one koji žive na zemlji pomoću onih čudesa koja je imao moć učiniti pred zvijeri, govoreći onima koji žive na zemlji da naprave lik zvijeri koja je imala ranu od mača i živjela** ." Stih 27 govori o moćnoj i pobjedničkoj pojavi božanskog Krista, a stih 28 proriče " *gozbu* " ponuđenu pticama grabljivicama nakon njegove intervencije. Jer pobunjenici koji su preživjeli do njegovog dolaska biće istrijebljeni i isporučeni kao hrana " *pticama nebeskim* ", kako uči Otkr. 19:17-18 i 21.

Ovdje sažimam ovo potpuno novo razumijevanje božanske kreacije. Uspostavljanjem prve sedmice Bog fiksira jedinstvo dana koji se sastoji od noći tame i dana svjetlosti, sunce će ga obasjati tek od 4. ^{dana} . Noć proriče uspostavljanje grijeha na zemlji zbog buduće neposlušnosti Eve i Adama. Sve do ovog čina grijeha, zemaljsko stvorenje pokazuje **vječne** karakteristike . Jednom kada je grijeh počinjen, stvari se mijenjaju i može početi odbrojavanje 6000 godina, jer se zemlja naginje oko svoje ose i pokreće se princip godišnjih doba.

Zemaljska kreacija koju je Bog proklet tada poprima svoju **trajnu karakteristiku** koju poznajemo. 6000 godina koje su započele u prvom proljeću obilježenom grijehom završit će se u proljeće 6001. povratkom u božanskoj slavi Isusa Krista. **Njegov konačni dolazak će se ostvariti " prvog dana prvog mjeseca " prve godine 7. milenijuma .**

Ipak, 7. mart 2021., našeg lažnog ljudskog kalendara, upravo je vjerski obilježen posjetom pape Franje istočnim kršćanima koje u Iraku progone muslimanski ekstremisti. Na ovom sastanku je podsjetio muslimane da imaju istog Boga, Abrahamovog, te ih smatra svojom "braćom". Ove riječi, koje oduševljavaju zapadnjačke nevjernike, ipak su ogromna daljnja srdžba za Isusa Krista, koji je dao svoj život kao žrtvu za oprostjenje grijeha svojih odabranih. A ovaj upad vođe "bivših krstaša" katoličkih "kršćana" na njihovu teritoriju može samo pojačati bijes islamista. Ova miroljubiva akcija pape će stoga donijeti dramatične posljedice prorečene u Dan 11:40, intenziviranje "sudara" muslimanskog "kralja juga" protiv papske Italije i njenih evropskih saveznika. I u ovoj perspektivi, ekonomski kolaps Francuske i svih zapadnih zemalja kršćanskog porijekla izazvan od strane njihovih lidera, zbog virusa Covid-19, promijenit će odnos snaga i u konačnici omogućiti ostvarenje „Trećeg svjetskog rata“ pomaknutog na kraj posljednjih 9 godina koje su još uvijek pred nama. U zaključku, prisjetimo se da je izazivanjem epidemije Covid-19 i njenog razvoja, Bog otvorio put prokletstvu koje je trebalo obilježiti posljednjih deset godina ljudske povijesti na zemlji.

Međutim, 7. mart 2021. godine obilježili su akti nasilja mladih između rivalskih bandi i policijskih vlasti u nekoliko gradova u Francuskoj. Ovo potvrđuje kretanje ka generalizovanoj konfrontaciji; pozicije svakog od njih su nepomirljive jer su nespojive. To je posljedica sukoba dvije dijametralno suprotne kulture: zapadne sekularne slobode protiv društva nasilnika i kaposa južnih zemalja, koje su tradicionalno i nacionalno muslimanske. Tragedija se sprema kao Covid-19, kojoj nema lijeka.

Da bismo upotpunili sagledavanje gnusnog poretka koji je ozakonilo čovječanstvo, moramo primijetiti: promjenu godine nakon 12. mjeseca koji nosi naziv 10. mjeseca (decembar), početkom zime; promjena dana usred noći (ponoć); samo precizno i redovno brojanje sati ostaje pozitivno. Dakle, prelijepi božanski poredak je nestao zbog grijeha, zamijenjen grešnim poretkom koji će nestati, kada se slavni stvoritelj Bog predstavi, za obračun, bilo na kraju prvih šest hiljada godina, u proljeće 2030., za prevarene ljude, ili u proljeće 2036. istinskog rođenja našeg Gospodina i Spasitelja za njegovog izabranika Isusa Krista.

Ustanovljeni i uočeni poremećaj svjedoči o božanskom prokletstvu koje opterećuje čovječanstvo. Jer od nagiba zemlje, računanje vremena je izgubilo svoju stabilnost i pravilnost, noćni i dnevni sati su u stalnom nizu rasta i smanjivanja.

Redoslijed kojim Bog Stvoritelj organizira svoj spasonosni plan dalje nam otkriva duhovne prioritete koje predlaže čovjeku. Odabrao je otkriti svoju uzvišenu ljubav dajući svoj život kao otkupninu u Isusu Kristu nakon 4000 godina

ljudskih zemaljskih iskustava. Čineći to, Bog nam govori: „Prvo, pokaži mi svoju poslušnost i ja ću ti pokazati svoju ljubav.”

Na zemlji, muškarci se smjenjuju reproducirajući iste karakterne plodove, međutim generacija posljednjeg vremena u koje smo ušli 2020. predstavlja posebnost; Nakon 75 godina mira u Evropi i nevjerovatne skorašnje evolucije genetske nauke, vrlo logično, Evropljani i njihovi izdanci, iz SAD-a, Australije i Izraela, vjerovali su da mogu odgovoriti na sve zdravstvene probleme, a njihova društva su sve više sanirana. Nije novi napad zaraznog virusa, novo je ponašanje lidera naprednih društava. Uzrok ovakvog zastrašujućeg ponašanja je njihova izloženost narodima zemlje kroz medijsko bombardiranje, a među tim medijima, novi mediji ili društvene mreže koje se pojavljuju na paukovoj mreži koja predstavlja besplatnu internet komunikaciju, na kojoj nalazimo manje-više jasne emitere. Čovječanstvo je tako zarobljeno svojim viškom slobode koji mu se vraća kao prokletstvo. U SAD-u i Evropi nasilje sukobljava etničke zajednice jedne protiv drugih; ovdje je to prokletstvo „*babelskog*“ iskustva koje se obnavlja; još jedna nepobitna božanska lekcija koja nije naučena, jer je poteklo od jednog para koji nužno govori isti jezik, do ovog krivog iskustva, koje vidimo i danas, čovječanstvo je razdvojeno više jezika i dijalekata koje je stvorio Bog i rasuto po cijeloj zemlji. I da, Bog nije prestao stvarati nakon prvih sedam dana stvaranja; Takođe je stvorio mnogo toga da proklinje, a ponekad i da blagoslovi svoje odabrane, primjer je mana koja se nudi u pustinji sinovima Izraela.

Međutim, sloboda je u svojoj srži divan dar našeg Stvoritelja. Upravo na tome počiva naša slobodna posvećenost njegovom cilju. I ovdje, mora se priznati, ta potpuna sloboda podrazumijeva postojanje slučajnosti jer Bog ni na koji način ne interweniše; riječ u koju mnogi vjernici uopće ne vjeruju. I nisu u pravu, jer Bog veliki dio svoje kreacije prepušta slučaju, a prije svega ulogu da kod izabranih probudi uvažavanje njegovih otkrivenih nebeskih mjerila. Nakon što je identificirao svoje odabrane, Stvoritelj preuzima odgovornost za njih da ih vodi i podučava svojim istinama koje ih pripremaju za vječni nebeski život. Malformacije i monstroznosti uočene pri rođenju ljudskih bića dokazuju radnju slučajnosti koja u procesu reprodukcije vrste proizvodi genetske greške sa manje ili više ozbiljnim posljedicama. Proliferacija vrsta je zasnovana na zamahu reproduktivnih lanaca koji s vremena na vreme stvaraju greške usklađenosti; ovo uključujući princip nasljednosti ili nezavisno zbog šanse za život. Ukratko, ako svoju vjeru dugujem šansi za slobodan život, dugujem, naprotiv, nagradu i hranu ove vjere, ljubavi Božjoj i inicijativama koje su već poduzete i koje on nastavlja poduzeti da me spasi.

U priči o njegovom zemaljskom stvaranju, dan koji će biti proklet od Boga dolazi prvi u sedmici; njegova sudbina je napisana: njegov cilj će biti „*razdvojiti svjetlo od tame*“. Izabran od strane lažnih kršćana kako bi se suprotstavio Božjem izboru da posveti sedmi dan, ovaj prvi dan će u potpunosti ispuniti svoju ulogu "oznaka" neposlušnog pobunjeničkog tabora u Otkr. 13:15. Koliko je Bogom proklet prvi dan nedjelje, toliko je Bogom blagoslovljen i posvećen sedmi dan subota. A da bismo razumjeli ovu suprotnost, moramo prihvatiti misao o Bogu, koja je znak posvećenja od njega i za njega. Subota se odnosi na sedmi dan i ovaj broj *sedam*, "7", simbolizira punoću. Pod ovim pojmom punoća Bog stavlja misao

o svrsi za koju je stvorio našu zemaljsku dimenziju, naime, naseljavanje grijeha, njegovu osudu, njegovu smrt i nestanak. I u ovom projektu, ove stvari će biti u potpunosti ostvarene tokom 7. milenijuma koji proriče sedmični sabat. Stoga je ovaj cilj Bogu važniji od sredstva iskupljenja kojim će otkupiti živote zemaljskih izabranih i koje će ostvariti lično, u Isusu Kristu, po cijenu strašne patnje.

Evo još jednog razloga zašto Bog kaže u Ecc 7:8: " *Bolji je kraj stvari od početka .*" U Postanku, slijed u redosljedu "noć-dan" ili "večer-jutro" potvrđuje ovu božansku misao. U Is.14:12, pod okriljem babilonskog kralja, Bog kaže đavolu: „ *Kako si pao s neba, o jutarnje zvijezdo, sine zore! Ti si oboren na zemlju, ti koji si pokorio narode!* „Izraz kojim je Bog označava, „ *jutarnja zvezda* “ sugerise da je on upoređuje sa „suncem“ našeg zemaljskog sistema. On je bio njegovo prvo stvorenje i pod okriljem kralja Tira, Ezek.28:12 prenosi svoju prvobitnu slavu: „ *Sine čovječji, zaplači nad kraljem Tira! Reći ćeš mu: Ovako govori Gospod Jahve: Bio si pečat savršenstva, pun mudrosti, savršen u ljepoti.* "Ovo savršenstvo je trebalo nestati, zamijenjeno buntovnim ponašanjem koje ga je učinilo neprijateljem, đavoom i protivnikom, sotonom osuđenim od Boga jer stih 15 izjavljuje: " *Bio si savršen na svojim putevima od dana kada si stvoren dok se ne nađe bezakonje u tebi .*" Tako je onaj koji je smatran " *zvijezdom jutarnjom* " tjerao nevjernike da poštuju kao božanstvo " *jutarnju zvijezdu* " božanskog stvaranja: oboženo "Nepokoreno Sunce" rimskog kulta kojem gotovo cijelo zapadno kršćanstvo predstavlja paganski kult. Bog je znao, čak i prije svog stvaranja, da će se ovaj prvi anđeo pobuniti protiv njega, a ipak ga je stvorio. Isto tako, uoči svoje smrti, Isus je najavio da će ga jedan od 12 apostola izdati, pa je čak direktno rekao Judi: „ *Šta god moraš da uradiš, učini to brzo!*“ ". Ovo nam omogućava da shvatimo da Bog ne nastoji da spreči svoja stvorenja da izraze svoje izbore, čak i kada su oni suprotni njegovim sopstvenim. Isus je također pozvao svoje apostole da ga ostave ako je to njihova želja. Dopuštajući svojim stvorenjima potpunu slobodu da se izraze i otkriju svoju prirodu, on može odabrati svoje odabrane za njihovu iskazanu vjernost i na kraju uništiti sve svoje nebeske i zemaljske neprijatelje, nedostojne i ravnodušne.

Original Sin

Ostatak prvog dana poprima ogroman značaj u našoj kršćanskoj eri jer predstavlja " *grijev* " koji je ponovo uspostavljen od 7. marta 321. godine i postaje oznaka logora koji je ušao u pobunu protiv posvećenog logora Boga. Ali ovaj " *grijev* " nas ne smije natjerati da zaboravimo izvorni " *grijev* " koji osuđuje čovječanstvo na smrt naslijeđem od Adama i Eve. Prosvijetljen Duhom, ova tema me navela da otkrijem važne lekcije skrivene u knjizi Postanka. Na nivou posmatranja, knjiga nam otkriva poreklo stvaranja u poglavljima 1, 2, 3. Simboličko značenje ovih brojeva je još uvek savršeno opravdano: 1 = jedinstvo; 2 = nesavršenost; 3 = savršenstvo. Ovo zaslužuje objašnjenje. Gen. 1 bilježi stvaranje prvih 6 dana. Njihova definicija " *večernje jutro* " imat će smisla tek nakon grijeha i prokletstva zemlje koja postaje oblast kojom dominira đavo, što će biti tema Postanja 3 bez koje izraz " *večernje jutro* " nema značenje na

zemaljskom nivou. Dajući objašnjenje, treće poglavlje stavlja pečat savršenstva na ovo božansko otkrivenje. Slično, u Post. 2, tema o suboti sedmog dana ili, preciznije, o ostatku Boga i ljudi sedmog dana, također poprma svoje značenje tek nakon prvobitnog "grijeha" koji su počinili Eva i Adam u Post. 3, što joj daje razlog za postojanje. Dakle, paradoksalno, bez svog opravdanja datog u Post 3, posvećena subota zaslužuje svoj simbol "2" nesavršenosti. Iz svega ovoga je jasno da je zemlju stvorio Bog da bude prinesena đavolu i njegovim demonima kako bi se zli plodovi njihovih duša spoznali i pojavili pred očima svih, Boga, anđela i ljudi, i da bi anđeli i ljudi mogli izabrati svoju stranu.

Ova analiza me navodi da ukažem na to da uspostavljanje sedmog dana posvećenog odmorom proriče prokletstvo zemaljskog "grijeha" ustanovljeno u Post 3, jer je sama zemlja prokleta od Boga, i stoga tek od trenutka kada je smrt i njen proces zahvate njeno vrijeme od šest hiljada godina i hiljadu godina plana sedmog milenijuma dobijaju smisao, opravdanje, opravdanje. Vrijedi napomenuti ovo: prije stvaranja zemlje, na nebu, sukob se već suprotstavljao taboru đavola protiv logora Božjeg, ali samo će smrt Isusa Krista učiniti individualne izbore konačnim; što će biti vidljivo protjerivanjem s neba pobunjenika koji su od tada osuđeni da umru u zemaljskom stvaranju. Sada, na nebu, Bog nije organizovao život anđela naizmjeničnim "večerima i jutrom", jer nebo predstavlja njegovu vječnu normu; onaj koji će prevladati i trajati za njegove izabranike vječno. Suočeni s ovim podacima: šta je sa zemljom prije grijeha? Osim smenjivanja "večernje-jutarnje", njena norma je i neba, odnosno, očigledno se život odvija u večnoj normi; veganske životinje, vegani ljudi i bez smrti koja će biti plata za grijeh, dani slijede dane i to bi moglo trajati zauvijek.

Ali u Post 2, Bog nam otkriva svoj raspored vremena za sedmicu koja se završava sedmog dana odmorom za Boga i za čovjeka. Ova riječ odmor dolazi od glagola "prestati" i odnosi se na djelo koje je izvršio Bog kao i na djela koja su izvršili ljudi. Možete razumjeti da prije grijeha ni Bog ni ljudska bića nisu mogli osjećati umor. Adamovo tijelo nije pretrpjelo nikakvu štetu, nikakav umor, nikakav bol bilo koje vrste. Sada su sedmodnevne sedmice slijedile jedna za drugom i reprodukovale se kao vječni ciklus, osim što su „večernje-jutarnje“ sukcesije označavale razliku s nebeskom normom kraljevstva Božjeg. Ova razlika je stoga imala za cilj da proročki otkrije program koji je osmislio veliki stvoritelj Bog. Kao što se praznik „Jom Kipur“ ili „Dan pomirenja“ obnavljao svake godine među Jevrejima i proricao kraj greha kroz njegovo pomirenje koje je ostvareno smrću Isusa Hrista, tako nedeljna subota proriče dolazak sedmog milenijuma, trenutak kada će Bog i njegovi izabranici biti poraženi, a pobunjenici će ući u pravi počinak. Međutim, izabrani su i dalje zabrinuti za "grieh" jer s Kristom moraju suditi "griehima" i grešnicima, koji će u to vrijeme spavati u smrtnom snu. Stoga, kao i prethodnih šest dana, sedmi je stavljen pod znak "grieha" koji pokriva i odnosi se na sedam dana cijele sedmice. I tek na početku osmog milenijuma, nakon što grešnici budu spalili u "vatru druge smrti", večnost bez "greha" će početi na obnovljenoj zemlji. Ako je sedam dana obilježeno grijehom i prorokuju 7000 godina, računanje ovih 7000 godina može početi tek utvrđivanjem grijeha otkrivenim u Post. 3. Dakle, zemaljski dani bez grijeha nisu u normi i logici slijeda "večernjeg jutra" ili "svjetlosti tame", a pošto je ovo vrijeme bez "

grijeha ", ono ne može ući u 7000 godina programiranih i prorečenih za " *grijev* " sedmodnevnom sedmicom.

Ovo učenje naglašava važnost ove akcije koju Bog pripisuje rimskom papstvu u Dan 7:25: " *on će smisliti da promijeni vremena i zakone* ." " *Promjena vremena* " koje je Bog uspostavio rezultira nemogućnošću otkrivanja proročkog karaktera sedmične subote Božjeg " *zakona* ". I to je ono što Rim čini još od Konstantina I od 7. marta 321. godine, naređujući sedmični odmor prvog umjesto sedmog dana. Slijedeći rimski red, grešnik se ne oslobađa od prvobitnog " *grijeha* " naslijeđenog od Adama i Eve, ali uz to preuzima na sebe dodatni " *grijev* ", ovoga puta **dobrovoljno**, što povećava njegovu krivicu prema Bogu.

Redoslijed vremena " *večernje jutro* " ili " *svjetlo tame* " koncept je koji je izabrao Bog i pokoravanje ovom izboru favorizira i ovlašćuje pristup proročkoj misteriji Biblije. Ništa ne tjera čovjeka da usvoji ovaj izbor i dokaz je da je čovječanstvo odlučilo da svoju promjenu dana označi u ponoć, odnosno 6 sati nakon proljetnog zalaska sunca; koji proriče tabor onih koji se prekasno bude za slavni povratak Krista, Zaručnika iz parabole o deset djevice. Suptilne poruke koje daje Bog su stoga izvan njegovog intelektualnog dometa. Ali za njegove izabranike, red božanskog vremena obasjava sva njegova proročanstva, a posebno ono iz Otkrivenja na čijem početku se Isus predstavlja kao " *alfa i omega* ", " *početak ili početak i kraj* ". Svaki dan koji prođe u našim životima prorokuje Božji plan koji on sažima u Post. 1, 2 i 3, budući da " *noć* " ili " *tama* " predstavlja šest profanih dana predstavljenih u Post. 1, dok božanski početak uspostavljen u Post. 2 najavljuje vrijeme " *svjetlosti* ". Po ovom principu, prema Dan.8:14, vrijeme kršćanske ere podijeljeno je na dva dijela: vrijeme duhovne " *tame* " između 321. godine, kada je uspostavljen " *grijev* " protiv subote, i 1843. godine kada počinje vrijeme " *svjetlosti* " za izabrane od tog datuma do povratka Isusa Krista u proljeće 2030. godine, kada, kao što je Bog, dolazi između dana 2030. godine, kao što je Bog ponovo s, " *ovce i koze* ", kako je prosudio između " *zmije, žene i Adama* ". Slično, u Otkrivenju, teme " *Pisma sedam Crkava, sedam pečata i sedam truba* " prorokuju " *tamu* " za prvih šest i božansko " *svjetlo* " za sedmi i posljednji stupanj svake od ovih tema. To je toliko tačno da ga je 1991. godine službeno odbijanje ove posljednje "svjetlosti" od strane institucionalnog adventizma, svjetla koje mi je Isus dao od 1982. godine, navelo da mu kaže, u pismu upućenom " *Laodikiji* " u Otkr i **goli**, ... " Zvanični adventisti su zaboravili ovaj citat dat u 1. Petrovoj 4:17: " *Jer je došlo vrijeme **da sud počne u domu Božijem*** ." *Ako prvo počne od nas, kakav će biti kraj onima koji se ne pokoravaju Božjem evanđelju?* » Institucija postoji od 1863. godine, a Isus je blagoslovio njeno osnivanje u vrijeme " *Filadelfije* ", 1873. godine. Prema božanskom principu " *večernje jutro* " ili " *svjetlo tame* ", posljednja i sedma epoha simbolizirana imenom " *Laodicea* " trebala je biti vrijeme velikog božanskog " *svjetlosti* ", a sadašnjeg djela je došlo do "svjetlosti" koje je dovelo do " *svjetlosti* ". ed misterije, u ovoj poslednjoj epohi, na račun zvanične svetske adventističke institucije. Naziv " *Laodicea* " je dobro opravdan jer znači "suđeni ljudi ili ljudi prosuđivanja". Oni koji ne pripadaju ili više ne pripadaju Gospodu osuđeni su da se pridruže sledbenicima „dana prokletog od Boga“. Pokazujući se nesposobnim da podijele s Bogom njegovu pravednu osudu rimske "nedjelje", subota im se više

neće činiti važnim kao u blagoslovljeno vrijeme njihovog krštenja. Poruka koju je Isus Hrist dao svojoj sluškinji Elen G. Vajt, u svojoj knjizi "Rani spisi" i u njegovoj prvoj viziji, ovako je prevela ovu situaciju: "izgubili su iz vida i cilj i Isusa... Potonuli su u zli svet i više ih nisu videli."

Postanak 2 prorokuje vrijeme " *svjetlosti* " i ovo poglavlje Postanka počinje posvećenjem " sedmog *dana* ". Završava se stihom 25: " *Čovjek i žena njegova su bili goli, i nisu se stidjeli .* " Veza između ove dvije teme pokazuje da će otkriće njihove fizičke golotinje biti posljedica pripisivanja "grijeha " koji će počiniti i koji se, kako se navodi u Post 3, tako pojavljuje kao uzrok smrtničke duhovne golotinje. Upoređujući ovo učenje sa učenjem iz „ *Laodikeje* “, nalazimo da je subota povezana sa „ *grehom* “ koji čoveka čini „ *golim* “. U ovom konačnom kontekstu, praksa subote više nije dovoljna za očuvanje Kristove, jer je predložio njegovo puno prolazno svjetlo do službenih adventističkih vlasti, a da se za ovaj put želi da je zasluga da izabrana osoba, njegov život, i njegovu cijelu dušu propasti u Danielu i otkrivenju ; ali i u cijeloj objavljenoj Bibliji koja čini njena " *dva svjedoka* " prema Otkr. 11:3.

Božje svjedočanstvo dato na zemlji

Koliko god bila važna, Božja posjeta čovječanstvu u obliku Isusa Krista ne bi nas trebala učiniti da zaboravimo Njegovu prethodnu posjetu u Mojsijevo vrijeme. Jer u tom dalekom kontekstu Bog mu je otkrio porijeklo zemaljske dimenzije. I kao otkrivenje koje je dao Bog, priča o Postanku je jednako važna kao i ona o Otkrivenju objavljenom apostolu Ivanu. Oblik koji je Bog odabrao da organizuje zemaljski život proriče njegov plan ljubavi prema stvorenjima kojima daje potpunu slobodu, da mogu odgovoriti na njegovu ljubav i vječno živjeti s njim ili ga odbaciti i nestati u ništavilu smrti, u skladu s uvjetima njegove spasonosne ponude.

Ako je Adam stvoren sam, prvo, to je zato što je predstavljen kao " *slika Božja* (Post 1,26-27)" u potrazi za ljubavlju od slobodnog pandana na njegovu sliku, jer je cijelo vrijeme njegove prošle vječnosti bilo vrijeme apsolutne samoće. To mu je postalo nepodnošljivo do te mjere da je bio spreman snositi posljedice slobode koju će dati svojim živim bićima. Stvaranje Eve iz jednog od Adamovih rebara, dok je on potopljen u smrtni san, proriče stvaranje njegove Crkve, Izabranice sastavljene od njegovih vjernih izabranika, ploda ubranog njegovom pomirbenom smrću u Isusu Kristu; To opravdava ulogu " *pomagačice* " koju Bog pripisuje ženi koja je izašla iz njega i čije ime Eva znači " *život* ". Odabranica će " *živjeti* " vječno, a na zemlji, ona ima poziv da Bogu ponudi svoju " *pomoć* ", da ljudski saraduje u ostvarenju njegovog projekta koji ima za cilj uspostavljanje savršene zajedničke ljubavi i bez problema u njegovim vječnim svemirima.

Grieh neposlušnosti ulazi u čovječanstvo preko Eve, odnosno preko simbola " *žene* " njegovih izabranika koji će naslijediti ovaj prvobitni grijeh. Takođe, poput Adama, iz ljubavi prema Evi, u Isusu Hristu, Bog postaje čovek da deli i nosi umesto svog Izabranika, smrtnu kaznu koju njeni gresi zaslužuju. Priča

o Postanku je stoga i historijsko svjedočanstvo koje otkriva naše porijeklo i njihove okolnosti, i proročko svjedočanstvo koje otkriva spasonosni princip velikog projekta ljubavi svemogućeg Boga stvoritelja.

Nakon prvih šest dana stvaranja spomenutih u Postanku 1, šest dana koji prorokuju šest hiljada godina koje je Bog rezervirao za njegov odabir zemaljskih izabranika, u Postanku 2, pod slikom vječne subote, neograničeni sedmi dan će se otvoriti za dobrodošlicu testiranim i odabranim izabranima.

Bog od početka zna ishod svog plana, imena svojih izabranika koji će se pojaviti tokom šest hiljada godina. Imao je svu moć i autoritet da sudi i uništi buntovne anđele bez potrebe da stvara našu zemaljsku dimenziju. Ali upravo zato što poštuje svoja stvorenja, koja ga vole i koje on voli, on organizuje univerzalnu demonstraciju na zemlji stvorenoj za tu svrhu.

Bog iznad svega uzdiže princip istine. Kao što je prorečeno u Psa.51:6, Isus definiše svoje izabrane kao „ *nanovo rođene* “ ili „rođene od istine“ tako da su dovedeni u skladu sa standardom božanske istine. Prema Jovanu 18:37, on je sam došao da „ *svedoči za istinu* “ i predstavlja se u Otkr. 3:14 kao „ *Pravi* “. Ovo uzdizanje i veličanje principa istine je u **apsolutnoj suprotnosti** sa principom laži, a oba principa imaju više oblika. Princip laži je kroz svoju istoriju neprestano zavodio stanovnike Zemlje. U moderno doba, laganje je postalo norma postojanja. U komercijalnom duhu usvojen je pod terminom "blef", ali je ipak plod đavola, " *oca laži* " prema Jovanu 8:44. Na vjerskom nivou, laž se pojavljuje u obliku više vjerskih krivotvorina koje se razlikuju u zavisnosti od naroda i mjesta na zemlji. I sama kršćanska vjera postala je savršena slika "zbunjenosti" (= Vavilonske) toliko su brojne njene mračne krivotvorine.

Laž se uči na naučni način. Zato što, suprotno svom autoritarnom pristupu, naučna misao nije u stanju da pruži stvarne dokaze za svoje evolucione teorije vrsta, kao i za milione i milijarde godina koje njeni naučnici pripisuju postojanju Zemlje. Za razliku od ove naučne misli, svjedočanstvo Boga stvoritelja nudi mnogo dokaza o njegovoj stvarnosti, jer zemaljska historija svjedoči o njegovim djelima, od kojih je poplava voda prvi primjer, o čemu svjedoči prisustvo morskih fosila u ravninama, pa čak i na vrhovima najviših planina na zemlji. Ovom prirodnom svjedočanstvu dodato je svjedočanstvo koje je ostavila ljudska historija, život Noa, život Abrahamov, oslobođenje Jevreja od egipatskog ropstva i rođenje jevrejskog naroda, živi svjedok njegove historije do vremena kraja svijeta; Ovome se dodaje i svjedočanstvo očevidaca apostola Isusa Krista koji su svjedočili njegovim čudima, njegovom raspeću i uskrsnuću; do te mjere da ih je strah od smrti napustio, a oni su slijedili put mučeništva, svog Učitelja i svog uzora Isusa iz Nazareta.

U evociranju ove riječi "mučeništvo" moram ovdje otvoriti objašnjenje.

Napomena: ne brkajte mučeništvo sa kaznom

Ove dvije stvari imaju isti vanjski izgled i stoga se mogu lako pomiješati. Međutim, ova zabuna ima ozbiljne posljedice jer kaznena akcija riskira da se pripíše pravom Božjem izabraniku i obrnuto, đavoljem djetetu može se pripisati vrlo varljivo mučeništvo za Boga. Dakle, da bismo jasno sagledali stvari, moramo uzeti u obzir sljedeću analizu koja polazi od ovog principa; Prvo, postavimo pitanje: šta je mučeništvo? Ova riječ dolazi od grčkog "martus" što znači: svjedok. Šta je svjedok? On je taj koji saopštava verno ili ne ono što je video, čuo ili razumeo o nekoj temi. Tema koja nas ovdje zanima je religijska, a među onima koji svjedoče za Boga ima istinitih i lažnih svjedoka. Ono što je sigurno je da Bog pravi razliku između njih dvoje. Istina mu je poznata i on je blagosilja jer sa svoje strane ovaj istinski svjedok nastoji da se pokaže vjernim prakticirajući u " *djelima* " svu svoju otkrivenu istinu i na tome istrajava do prihvatanja smrti. A ova smrt je autentično mučeništvo, jer je život žrtvovan smrti bio u skladu sa standardom svetosti koji je Bog zahtijevao za svoje vrijeme. Ako ponuđeni život nije u tom skladu, onda to nije mučeništvo, to je kazna koja udara živo biće koje je predano đavolu radi njegovog uništenja, jer nema koristi od zaštite i blagoslova Božijeg. U zavisnosti od usklađenosti sa standardom istine koji Bog zahtijeva za svako doba, identifikacija "mučeništva" će počivati na našem znanju o božanskom sudu otkrivenom u njegovim proročanstvima koja ciljaju na vrijeme kraja; što je cilj i predmet ovog rada.

Važno je shvatiti da istina nema moć da preobrati buntovni um; iskustvo prvog stvorenog anđela, kojeg je Bog nazvao, Sotona, od njegove pobune, to dokazuje. Istina je princip na koji će izabrani, oni koji ga vole i koji su spremni da se bore uz Boga u Isusu Kristu, laž koja Mu šteti, prirodno osjećati privlačnost.

U zaključku, Božansko Otkrovenje se progresivno gradi na šest hiljada godina iskustva i svjedočanstava koja su živjela u najboljim i najgorim uvjetima. Vrijeme od šest hiljada godina može izgledati kratko, ali za čovjeka koji pravi interes samo za godine vlastitog života, to je u stvarnosti vrijeme dovoljno dugo da dopusti Bogu da kroz vijekove, tačnije preko šest hiljada godina, proširi različite faze ostvarenja svog globalnog projekta. Isključivo u Isusu Kristu, Bog daje svojim izabranima u posljednje vrijeme, u vezi s njegovim misterijama i njegovim djelima, jasno razumijevanje rezervirano za ovo posljednje vrijeme.

Genesis: Vital Prophetic Digest

U tom razumijevanju, izvještaj iz Postanka donosi osnovne ključeve biblijskih proročanstava Daniela i Otkrivenja; a bez ovih ključeva ovo razumevanje je nemoguće. Ovih stvari će se prisjetiti kada bude potrebno, tokom proročkog proučavanja, ali od sada pa nadalje, mora se znati da će riječi, " *bezdan, more, zemlja, žena* ", biti nosioci specifične ideje božanske misli u njegovom otkrovenju "Apokalipsa". Oni su povezani sa tri uzastopna stupnja zemaljskog stvaranja. " *Ambis* " se odnosi na planetu Zemlju potpuno prekrivenu vodom bez života. Zatim, drugog dana, onaj odvajanja elemenata, " *more* ", sinonim i simbol smrti, biće naseljeno samo morskim životinjama 5. ^{dana} ; njegovo okruženje je neprijateljsko za ljudsko biće stvoreno da udiše vazduh. " *Zemlja* " izlazi iz " *mora* " i takođe će biti naseljena petog dana životinjama i konačno, šestog dana, " *čovjekom oblikovanim na sliku Božju* " i " *ženom* " koji će se formirati na jednom od čovjekovih rebara. Zajedno će muškarac i žena začeti dvoje djece. Prvi " *Abel* ", tip duhovnog izabranika (*Abel* = Otac je Bog) ubiće ljubomoru njegov stariji " *Kain* " tip telesnog, materijalističkog čoveka (= sticanja) prorokujući tako sudbinu izabranog tipa, Isusa Hrista i njegovih izabranika, koji će patiti i umirati kao mučenici zbog "Jevreja, katolika", i "proverениh", "Cains of the Temple", "Cains". agresivna ljubomora se pokazuje i ostvaruje tokom zemaljske istorije. Pouka koju je dao Duh Božji je sljedeća: iz " *provalije* " **sukcesivno** dolaze simboli " *more i zemlje* " lažnih kršćanskih religija koji vode u propast duša. Da bi označio svoju Izabranu skupštinu, on joj daje riječ " *žena* ", što je, ako je vjerna svom Bogu, " *Nevjesta* ", slikovni simbol " *jagnjeta* " samog Krista koji je prorekao riječju " *muškarac* " (*Adam*). Ako je nevjerna, ostaje " *žena* ", ali poprима imidž " *prostitutke* ". Sve će te stvari biti potvrđene u detaljnoj studiji predstavljenoj u ovom radu i njihov vitalni značaj će postati očigledan. Lako možete razumjeti da su se 2020. godine događaji prorečeni u proročanstvima Danila i Otkrivenja uglavnom već ispunili u istoriji, a ljudi ih znaju. Ali oni nisu identifikovani za duhovnu ulogu koju im je Bog dao. Istoričari bilježe istorijske činjenice, ali samo ih Božji proroci mogu tumačiti.

Vjera i nevjerovanje

Po prirodi su ljudska bića, od svog porijekla, vjernici. Ali vjerovanje nije vjera. Čovjek je oduvijek vjerovao u postojanje Boga ili božanstava, superiornih duhova kojima su morali služiti i ugađati kako ne bi pretrpjeli štetu uzrokovanu njihovim gnjevom. Ovo prirodno vjerovanje se nastavilo stoljećima i milenijumima sve do modernog doba, kada su naučna otkrića zavladała mozgom zapadnog čovjeka, koji je od tada postao nepovjerljiv i nevjernički. Napomenimo da ova promjena uglavnom karakterizira narode kršćanskog porijekla. Jer u isto vrijeme, na Istoku, Dalekom istoku i Africi, ostala su vjerovanja u nevidljive duhove. To se objašnjava natprirodnim manifestacijama kojima svjedoče ljudi koji praktikuju ove vjerske obrede. U Africi, jasni dokazi o postojanju nevidljivih duhova zabranjuju neverovanje. Ali ono što ti ljudi ne znaju je da su duhovi koji se snažno manifestiraju među njima u stvarnosti demonski duhovi koje je Bog koji je stvorio sav život odbacio i osuđeni na smrt nakon odgode. Ovi ljudi nisu nevjernici, niti nevjernici, kao zapadnjaci, ali rezultat je isti, jer služe demonima koji ih zavode i drže pod svojom tiranskom dominacijom. Njihova religioznost je idolopokloničkog paganskog tipa koji karakteriše čovečanstvo od njegovog nastanka; Eve je bila njegova prva žrtva.

Na Zapadu je nevjera zaista rezultat izbora, jer malo ljudi nije svjesno svog kršćanskog porijekla; a među braniocima republičke slobode ima ljudi koji citiraju riječi iz Svetog Pisma i time svjedoče da nisu u neznanju o njegovom postojanju. Oni nisu u neznanju o veličanstvenim činjenicama o kojima ona svjedoči za Boga, a ipak odlučuju da ih ne uzimaju u obzir. To je ova vrsta nevjere koju Duh naziva nevjerom i koja je apsolutna buntovna opozicija pravoj vjeri. Jer, ako uzme u obzir dokaze koje mu život daje po cijeloj zemlji, a posebno u natprirodnim manifestacijama afričkih naroda, čovjek nema mogućnosti da opravda svoju nevernicu. Natprirodne radnje koje izvode demoni stoga osuđuju zapadnjačku nevernicu. Bog Stvoritelj također daje dokaz o svom postojanju, djelujući snažno kroz pojave koje proizvodi priroda koja mu je podložna; zemljotresi, vulkanske erupcije, destruktivni plimni talasi, smrtonosne epidemije, ali sve te stvari sada dobijaju naučna objašnjenja koja zamagljuju i uništavaju božansko poreklo. Oku, ovom velikom neprijatelju vjere, dodaje se naučno objašnjenje koje uvjerava ljudski mozak i ohrabruje ga u njegovim izborima koji ga vode u propast.

Šta Bog očekuje od svojih stvorenja? On će među njima izabrati one koji odobravaju njegove koncepcije života, odnosno one koji prihvataju njegovo razmišljanje. Vjera će biti sredstvo, ali ne i cilj. Stoga se kaže da je " *vjera bez djela* ", koju mora podnijeti, " *mrtva* " u Jaku 2:17. Jer ako postoji prava vjera, postoji i lažna vjera. Ispravno i pogrešno čine svu razliku, a Bog bez problema prepoznaje poslušnost kako bi je razlikovao od neposlušnosti. U svakom slučaju, on ostaje jedini sudija čije će mišljenje odlučivati o vječnoj budućnosti svakog njegovog stvorenja, budući da je svrha njegovog odabira jedinstvena i njegova ponuda vječnog života dobijena je isključivo kroz Isusa Krista. Prolazak na zemlji je opravdan samo da bi ponudio mogućnost ovog izbora vječnih izabranih. Vjera nije plod ogromnih napora i žrtava, već prirodnog stanja koje je stvorenje steklo

ili nije od rođenja. Ali kada postoji, mora se hraniti od Boga, inače umire i nestaje.

Prava vjera je rijetka stvar. Jer, suprotno varljivom aspektu službene kršćanske religije, nije dovoljno staviti krst iznad groba stvorenja da bi mu se otvorila vrata raja. I to ističem jer se čini da se to zanemaruje, Isus je rekao u Mateju 7:13-14: „ *Uđite na uska vrata. Jer široka su vrata i širok je put koji vodi u propast , i mnoga su koja njime ulaze . Ali uska su vrata i težak je put koji vodi u život , a malo ih je onih koji ga nalaze.* „Ovo učenje je dalje potvrđeno u Bibliji na primjeru deportacije Židova u Babilon, budući da Bog smatra da su dostojni svog izbora samo Danilo i njegova tri druga i pet moćnih kraljeva; i Ezekiel koji živi u ovom vremenu. Zatim čitamo u Ezeku 14:13-20: „ *Sine čovječji, ako bi zemlja sagriješila protiv mene počinivši prijestupe, i ja pružim ruku svoju na nju, i slomim njen štap od kruha, i pošaljem na nju glad, i istrebim iz nje ljude i zvijer, a ova tri čovjeka, Noa, Daniel, i Job , oni bi izbacili svoje pravo. Ako bih učinio da divlje zvijeri prođu kroz zemlju i da je ispraznim, i da ona postane pustinja kroz koju niko ne bi mogao proći zbog divljih zvijeri, a ova tri čovjeka su bila usred nje, dok ja živim, govori Gospod Jahve, ne bi spasili ni sinove ni kćeri, samo bi oni bili spašeni , i zemlja bi postala pustinja. Ili ako donesem mač na ovu zemlju i kažem: Neka mač prođe kroz zemlju, Ako bih istrijebio ljude i zvijeri iz toga, a ova tri čovjeka su bila usred toga, ja sam živ! govori Gospod Jahve, oni ne bi spasili ni sinove ni kćeri, nego bi samo oni bili spašeni . Ili ako pošaljem kugu u tu zemlju, i izlim svoj bijes na nju kugom, da istrebim iz nje ljude i zvijer, i Noa, Daniel i Job, bili su u njoj, dok sam ja živ! govori Gospod Jahve, ne bi spasili ni sinove ni kćeri, nego bi spasli duše svoje pravdom svojom.* „Tako saznajemo da je u vrijeme potopa samo Noa bio dostojan spasenja među osam ljudi zaštićenih arkom.

Isus je ponovo rekao u Mateju 22:14: „ *Jer mnogo je zvanih, a malo je izabranih.* „Razlog se jednostavno objašnjava visokim stepenom standarda svetosti koji zahtijeva Bog koji želi zauzeti prvo mjesto u našem srcu ili ništa. Posljedica ovog zahtjeva je suprotna humanističkom razmišljanju o svijetu koje čovjeka stavlja iznad svega. Apostol Jakov nas je upozorio na ovo protivljenje, govoreći: „ *Preljubnici! Zar ne znaš da je prijateljstvo sa svetom neprijateljstvo prema Bogu ? Stoga, ko hoće da bude prijatelj sveta, čini sebe neprijateljem Božijim .* » Isus nam ponovo kaže u Mt.10:37: „ *Onaj koji ljubi njegov otac ili majka više nego ja nije dostojan mene , i ko voli njegov sin ili kćerka više nego ja nije dostojan mene .*“ Dakle, ako poput mene pozovete prijatelja da ispuni ovaj vjerski kriterij koji zahtijeva Isus Krist, nemojte se iznenaditi ako vas nazove fanatikom; To je ono što mi se dogodilo, i tada sam shvatio da imam samo Isusa za pravog prijatelja ; on, " Pravi " iz Otkr. 3:7. Takođe ćete se zvati integristom, jer pokazujete da ste pravedni prema Bogu, jer volite i poštujete njegov presveti zakon. Ovo će, dijelom, biti ljudska cijena koju treba platiti da bi ugodili Gospodinu Isusu, toliko dostojna našeg samoodricanja i naše cjelokupne odanosti koju on zahtijeva.

Vjera nam omogućava da od Boga primimo njegove tajne misli sve dok ne otkrijemo veličinu njegovog veličanstvenog projekta. A da bi razumio svoj cjelokupni plan, odabrani mora uzeti u obzir nebeski život anđela koji je prethodio

zemaljskom iskustvu. Jer u ovom nebeskom društvu, podjela stvorenja i odabir dobrih anđela vjernih Bogu nisu izvršeni na temelju vjere u raspetog Krista ili njegovog odbacivanja kao što će biti slučaj na zemlji. Ovo potvrđuje da je na univerzalnoj razini razapinjanje bezgrešnog Krista Božje **sredstvo** za osudu đavola i njegovih sljedbenika i da na zemlji vjera u Isusa Krista predstavlja Božje odabrano **sredstvo** da obznani ljubav koju osjeća prema svojim izabranima koji ga vole i cijene. **Svrha** ove demonstracije njegovog potpunog samoodricanja bila je da bude u stanju da legalno osudi na smrt buntovna nebeska i zemaljska stvorenja koja ne dijele njegov osjećaj postojanja. A među svojim zemaljskim stvorenjima on bira one koji prihvataju njegovu misao, odobravaju njegove postupke i njegove presude jer su sposobni da dijele njegovu vječnost. Na kraju, On će riješiti problem koji je nastao slobodom koja je data svim Njegovim nebeskim i zemaljskim stvorenjima, jer bez te slobode, ljubav Njegovih odabranih stvorenja bila bi bezvrijedna, pa čak i onemogućena. Zaista, bez slobode, stvorenje nije ništa drugo do robot, sa automatizovanim ponašanjem. Ali cijena slobode bit će, na kraju, istrebljenje buntovnih stvorenja neba i zemlje.

Ovo dokazuje da se vjera ne zasniva na jednostavnom: “ *Vjerujte u Gospodina Isusa i bit ćete spašeni* .” Ove biblijske riječi su zasnovane na onome što implicira glagol "vjerovati", naime, poslušnost božanskim zakonima koji karakteriziraju pravu vjeru. Za Boga je cilj pronaći stvorenja koja mu se pokoravaju iz ljubavi. Pronašao je neke među nebeskim anđelima i među svojim zemaljskim ljudskim stvorenjima, neke je odabrao i neke će nastaviti birati do kraja vremena milosti.

Hrana za pravo vrijeme

Baš kao što je ljudskom tijelu potrebna hrana da bi produžio svoj život, vjera stvorena u njegovom umu također treba svoju duhovnu hranu. Svako ljudsko biće koje je osjetljivo na demonstraciju ljubavi koju je Bog dao u Isusu Kristu osjeća želju da zauzvrat nešto učini za njega. Ali kako možemo učiniti nešto što mu je drago ako ne znamo šta On očekuje od nas? Odgovor na ovo pitanje je ono što će činiti hranu naše vjere. Jer “ *bez vjere je nemoguće ugoditi Bogu* ” prema Jev.11:6. Ali još uvijek je potrebno da se ova vjera učini živom i ugodnom za njega svojom usklađenošću s njegovim očekivanjima. Jer Gospod Bog Svemogućí

je njegov dovršitelj i njegov Sudac. Mnoštvo kršćanskih vjernika čezne za ispravnim odnosom s Bogom neba, ali taj odnos ostaje nemoguć jer njihova vjera nije pravilno hranjena. Odgovor na problem dat nam je u Mateju 24 i 25. Isus fokusira svoje učenje na naše posljednje dane koji kratko prethode vremenu njegovog drugog pojavljivanja, ovoga puta u slavi svog božanstva. On to opisuje množenjem slika u parabolama: parabola o smokvi, u Mat.24:32 do 34; parabola o noćnom kradljivcu, u Mat.24:43 do 51; parabola o deset djevica, u Mat.25:1 do 12; parabola o talentima, u Mat.25:13 do 30; prisposode o ovcama i jarcima, u Mateju 25:31 do 46. Među ovim prisposobama, spominjanje " hrane " se pojavljuje dva puta: u prisposobi o noćnom kradljivcu i u prisposobi o ovcama i jarcima, jer, uprkos prividu, kada Isus kaže: " *Bio sam gladan, a ti si mi dao da jedem od duhovne hrane*", on govori bez duhovne hrane. " *Jer čovjek neće živjeti samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih .* " Mat.4:4 ». Hrana vjere ima za cilj da ga zaštiti od " *druge smrti* " iz Otkr. 20, one koja ga uzrokuje da izgubi pravo na vječni život.

Kao dio ovog razmišljanja, usmjerite svoj pogled i pažnju na ovu parabolu o noćnom kradljivcu:

V.42: " *Bdijte, dakle, jer ne znate u koji dan dolazi vaš Gospod .* "

Definisana je tema povratka Isusa Krista i njegovo „očekivanje“ će izazvati duhovno buđenje u Sjedinjenim Državama Sjeverne Amerike, između 1831. i 1844. godine. Naziva se „Adventizam“, a članovi ovog pokreta sami su ih suvremenici označili terminom „Adventisti“; riječ preuzeta iz latinskog „adventus“ što znači: advent.

V.43: „ *Ali ovo znajte, da je gospodar kuće znao u koju će noćnu stražu doći lopov, bdio bi i ne bi dopustio da mu se provali u kuću .* ”

U ovom stihu, " *gospodar* " je učenik koji čeka da se Isus vrati, a " *lopov* " se odnosi na samog Isusa. Ovim poređenjem, Isus nam pokazuje prednost poznavanja datuma njegovog povratka. Stoga nas ohrabruje da to otkrijemo, a naše slušanje njegovih savjeta uvjetovat će naš odnos s njim.

V.44: " *Zato i vi budite spremni, jer Sin Čovječji dolazi u čas kada ne očekujete .* "

Ispravio sam buduće vrijeme glagola u ovom stihu jer su u izvornom grčkom ovi glagoli u sadašnjem vremenu. Zapravo, ove riječi je Isus izgovorio svojim savremenim učenicima koji ga ispituju o ovoj temi. Gospod će, na kraju vremena, upotrijebiti ovu „adventističku“ temu da procijedi kršćane testirajući ih proročke vjere; u tom cilju, on će sukcesivno tokom vremena organizovati četiri „adventistička“ očekivanja; svaki put opravdano novim svjetlom danim od Duha, prva tri koja se tiču proročkih tekstova Daniela i Otkrivenja.

V.45: " *Ko je onda vjerni i mudri sluga, koga je njegov gospodar postavio za gospodara nad svojim domom, da im daje hranu u pravo vrijeme? »*

Pazite da ne pogriješite u svom sudu, jer je " *hrana* " o kojoj se govori u ovom stihu pred vašim očima. Da, upravo ovaj dokument kojem sam dao ime "Objasni mi Danijela i Otkrivenje" predstavlja ovu duhovnu " *hranu* " neophodnu za hranjenje vaše vjere, jer donosi od Isusa Krista sve odgovore na pitanja koja možete legitimno postaviti, a mimo ovih odgovora, neočekivana otkrivenja, poput pravog datuma povratka Isusa Krista 2 do proljeća 2017".

Lično zabrinut zbog ovog stiha, predstavljam ovaj dokument, plod moje vjernosti Bogu istine i moje razboritosti, jer ne želim da budem iznenađen povratkom Isusa Krista. Isus ovdje otkriva svoj plan za posljednja vremena. On je za ovo vrijeme obezbijedio “ *hranu* ” koja je prikladna da hrani vjeru njegovih odabranih koji u vjernosti čekaju njegov slavni povratak. A ova „ *hrana* “ je proročanska.

V.46: „ *Blago onom sluzi, koga će gospodar njegov, **kada dođe**, naći da tako čini!* »

Kontekst njegovog slavnog povratka je ovdje potvrđen, to je kontekst četvrtog “adventističkog” očekivanja. Dotični sluga je zaista već veoma srećan što zna otkrivenu Božju misao, to jest, njegov sud o vjeri ljudi. Ali ovo blaženstvo će se proširiti i odnositi se na sve one koji će ga, primajući ovu posljednju božansku svjetlost, zauzvrat širiti i dijeliti sa izabranima rasutim po cijeloj zemlji, sve do efektivnog povratka Isusa Krista.

V.47: “ *Zaista vam kažem, postaviće ga vladarom nad svim svojim imanjem.* »

Gospodnja dobra će se, do njegovog povratka, odnositi na duhovne vrednosti. I sluga postaje za Isusa čuvar njegovog duhovnog blaga; ekskluzivno skladište njegovih proročišta i njegove otkrivene svjetlosti. Nakon što pročitate cijeli ovaj dokument, moći ćete vidjeti da ne pretjerujem kada njegovo biblijsko proročko otkrivenje nazivam “blagom”. Kako bih drugo mogao dati ime otkrivenju koje štiti od “ *druge smrti* ” i otvara put koji vodi u vječni život? Zato što raspršuje i čini da nestane mogućnost sumnje kobne za vjeru i spasenje.

V.48: “ *Ali ako je zao sluga i kaže u sebi: Moj gospodar odgađa svoj dolazak,* ”

Život stvoren od Boga je binarnog tipa. Sve ima svoju apsolutnu suprotnost. I Bog je ljudima predstavio dva puta, dva načina da se izbore: *život i dobro, smrt i zlo; pšenica i kukolj; ovca i koza, svetlost i tama*. U ovom stihu, Duh cilja na zlog slugu, ali ipak slugu, što označava lažnu vjeru koju Bog ne hrani i iznad svega, lažnu kršćansku vjeru koja na kraju doseže i tiče se same adventističke vjere, u našem posljednjem vremenu. Ne prima više svjetlosti od Isusa Krista jer je odbio ono što mu je predstavljeno između 1982. i 1991. i što je *najavljivalo* njegov dolazak za 1994., taj tamošnji adventizam, proizvodi plod zloće što je rezultiralo zračenjem Božjeg glasnika u novembru 1991. Primijetimo da Isus otkriva sebe u srcu skrivene misli : " Jer pojave vanjskog religioznog ponašanja su krajnje varljive; Religijski formalizam zamjenjuje pravu živu vjeru punu revnosti za istinu.

V.49: “ *... ako počne da tuče svoje drugove, ako jede i pije sa pijanicama,* ”

Slika je u ovom trenutku malo očekivana, ali zračenje jasno izražava, u vremenima mira, opoziciju i borbu koji izražavaju i prethode pravom progonu koji će doći; samo je pitanje vremena. Od 1995. godine institucionalni adventizam “*jede i pije s pijanicama* ” do te mjere da je sklopio savez sa protestantima i katolicima ulaskom u ekumenski savez. Jer u Otkr. 17:2, ciljajući na katoličku vjeru zvanu “ *Veliki Vavilon* ”, i na protestantsku vjeru zvanu “ *zemlja* ”, Duh kaže: “ *S njom su kraljevi zemlje činili blud, i oni koji žive na zemlji piju vino njenog bluda.* ” **napio se.**”

V.50: " ...gospodar tog sluge doći će u dan koji ne očekuje i u čas za koji ne zna, "

Posljedica odbacivanja svjetla o trećem adventističkom iščekivanju, i datumu 1994. godine, konačno se javlja u vidu nepoznavanja vremena istinskog povratka Isusa Krista, odnosno četvrtog adventističkog očekivanja božanskog plana. Ovo neznanje je posljedica prekida odnosa s Isusom Kristom, pa možemo zaključiti sljedeće: adventisti stavljeni u ovu tragičnu situaciju više nisu u očima Boga, odnosno, po njegovom sudu, "adventisti".

V.51: " ... on će ga isjeći na komade, i postaviti mu dio s **licemjerima** : bit će plač i škrgut zuba. »

Slika izražava bijes koji će Bog nanijeti na lažne sluge koji su ga izdali. Napominjem u ovom stihu izraz " **licemjeri** " kojim Duh označava lažne kršćane u Dan 11:34, ali je potrebno šire čitanje da bismo razumjeli kontekst vremena na koji cilja proročanstvo, koje uključuje stihove 33 i 35: " i najmudriji među njima će poučiti mnoštvo. Ima onih koji će na neko vrijeme podleći maču i plamenu, zarobljeništvu i pljački. U vrijeme kada padnu, pomoći će im malo, a **mnogo pridružiće im se iz licemerja** . Neki od mudraca će otpasti, da budu pročišćeni, pročišćeni i ubijeljeni, **do vremena kraja** , jer ono neće doći do određenog vremena; » Zli sluga je dakle onaj koji iznevjerava očekivanja Boga, svoga Gospodara, i pridružuje se, **do kraja vremena** , taboru » **licemjera** «. On od tada dijeli s njima Božji gnjev koji ih pogađa sve do posljednjeg suda, gdje bivaju uništeni, progutani u " jezeru ognjenom " koje daje definitivnu "drugu smrt " , prema Otkr. 20:15: " Ko god se ne nađe zapisan u knjizi života, bačen je u jezero ognjeno ."

Otkrivena priča o pravoj vjeri

True Faith

Ima mnogo stvari za reći na temu prave vjere, ali ja već predlažem ovaj aspekt koji mi se čini prioritarnim. Svako ko želi da ima odnos sa Bogom mora znati da je Njegov koncept života na zemlji i na nebu potpuna suprotnost našem sistemu na zemlji koji je izgrađen na gordim i zlim mislima inspirisanim đavolom; njegov neprijatelj, i neprijatelj njegovih pravih izabranika. Isus nam je dao način da prepoznamo pravu vjeru: “ **Po plodovima ćete ih poznavati .**” *Beru li ljudi grožđe sa trna, ili smokve sa čička?* (Mt.7:16)”. Na osnovu ove izjave, budite uvjereni da svi koji prisvajaju njegovo ime i koji ne pokazuju njegovu blagost, predusretljivost, samoodricanje, požrtvovnost, ljubav prema istini i revnost za poslušnost Božjim zapovijestima, nikada nisu bili niti će biti njegove sluge; To je ono što nas uči 1. Kor 13 definišući karizmu istinske svetosti; ono što traži pravedni sud Božiji: stih 6: „*Ne raduje se nepravdi, nego se raduje istini*”.

Kako možemo vjerovati da progonjenima i progoniteljima Bog sudi na isti način? Koja je sličnost između Isusa Krista, dobrovoljno razapetog, i rimske papske inkvizicije ili Ivana Kalvina, koji je muškarce i žene podvrgavao mučenju do smrti? Da ne bismo uočili razliku, moramo zanemariti nadahnute riječi biblijskih spisa. To je bio slučaj prije nego što se Biblija proširila po cijelom svijetu, ali otkako je bila dostupna svuda na zemlji; Koji izgovori mogu opravdati ljudske greške u prosuđivanju? Nema ih. Stoga će božanski gnev koji dolazi biti veoma velik i nekontrolisan.

Tri i po godine tokom kojih je Isus radio u svojoj zemaljskoj službi otkrivene su nam u Evanđeljima, da bismo znali mjerilo prave vjere u Božje mišljenje; jedina koja je bitna. Njegov život nam se nudi kao uzor; model koji

moramo oponašati da bi nas on prepoznao kao svoje učenike. Ovo usvajanje podrazumijeva da dijelimo njegovu koncepciju vječnog života koju on predlaže. Tu je prognana sebičnost, kao i razarajući i destruktivni ponos. Nema mjesta za brutalnost i zlo u vječnom životu koji se nudi samo izabranima koje priznaje sam Isus Krist. Njegovo ponašanje bilo je mirno revolucionarno, jer se on, Gospodar i Gospodin, učinio slugom svih, spuštajući se do te mjere da pere noge svojim učenicima, kako bi dao konkretan smisao svojoj osudi ponosnih vrijednosti koje su ispoljavali jevrejski vjerski vođe njegovog vremena; stvari koje i danas karakteriziraju jevrejske i kršćanske religiozne ljude. U apsolutnoj suprotnosti, mjerilo otkriveno u Isusu Kristu je mjerilo vječnog života.

Pokazujući svojim slugama način da prepoznaju svoje neprijatelje, lažne Božje slugе, Isus Krist je djelovao da spasi njihove duše. I njegovo obećanje da će do kraja svijeta biti " *usred* " svojih izabranika se drži i sastoji se u tome da ih prosvjetljuje i štiti kroz vrijeme njihovog ovozemaljskog života. Apsolutni kriterij prave vjere je da Bog ostaje sa svojim izabranima. Oni nikada nisu lišeni Njegove svjetlosti i Njegovog Svetog Duha. A ako se Bog povlači, to je zato što izabrani više nije jedan; njegov duhovni status se promenio na pravednom Božijem sudu. Zato što se njegovo rasuđivanje prilagođava ponašanju čovjeka. Na individualnom nivou, promjene ostaju moguće u oba smjera; od dobra do zla ili od zla do dobra. Ali to nije slučaj na kolektivnom nivou vjerskih grupa i institucija, koje se samo mijenjaju iz dobrog u loše, kada se ne prilagođavaju promjenama koje je Bog ustanovio. U svom učenju, Isus nam kaže : „ *Dobro drvo ne može roditi loše, kao što loše drvo ne može roditi dobar plod (Mt.7:18).*“ Time nam je dao da shvatimo da je katolička religija zbog svojih odvratnih plodova " *loše drvo* " i da će to, kroz svoju lažnu doktrinu, ostati, čak i kada, lišena monarhijske podrške, prestane da proganja ljude. Tako je i sa anglikanskom religijom koju je stvorio Henri VIII da opravda svoje preljube i zločine; Kakvu vrijednost Bog može dati svojim potomcima, monarsima nasljednicima? To je slučaj i s kalvinističkom protestantskom religijom, budući da su njenog osnivača, Johna Calvina, strahovali zbog svoje reputacije zbog grubosti karaktera i brojnih pogubljenja koja je legitimirao u svom gradu Ženevi, na način vrlo sličan katoličkoj praksi njegovog vremena, do te mjere da ih je nadmašio. Ovaj protestantizam nije vjerovatno zadovoljio slatkog Gospoda Isusa Hrista, i ni u kom slučaju se ne može uzeti kao uzor prave vjere. To je toliko tačno da Bog u svom otkrivenju Danijelu ignoriše protestantsku reformaciju, ciljajući samo na papski režim od 1260 godina, i vreme uspostavljanja poruka adventizma sedmog dana, nosilaca božansko otkrivenih istina, od 1844. do kraja sveta, koji dolazi, 2030. godine.

Sve povijesne đavolske religijske krivotvorine imaju aspekte koji liče na model koji je odobrio Bog, ali mu se nikada ne poklapaju. Prava vjera se neprestano hrani Duhom Hristovim, lažna nije. Prava vjera može objasniti misterije božanskih biblijskih proročanstava, lažna vjera ne može. U svijetu kruže mnoga tumačenja proročanstava, od kojih je svako maštovitije od prethodnog. Za razliku od njih, moja tumačenja su dobijena isključivo iz citata iz Biblije; poruka je stoga precizna, stabilna, koherentna i u skladu s Božjom mišlju od koje nikada ne odstupa; i Svemoguću se brine za to.

Pripremne napomene za knjigu Danila

Ime Daniel znači Bog je moj sudija. Znanje o Božijem sudu je glavna osnova vjere, jer ono vodi stvorenje ka poslušnosti njegovoj otkrivenoj i shvaćenoj volji, jedinom uslovu da bude blagoslovljen od njega u svakom trenutku. Bog traži ljubav od svojih stvorenja koja je čine stvarnom i pokazuju kroz svoju poslušnu vjeru. Božji sud je stoga otkriven kroz njegova proročanstva koja koriste simbole kao u parabolama Isusa Krista. Božiji sud je prvi put otkriven u knjizi Daniela, ali on samo postavlja glavni temelj za Njegov sud o hrišćanskoj religijskoj istoriji koji će biti detaljno otkriven u knjizi Otkrivenja.

U Danielu Bog malo otkriva, ali ovo kvantitativno malo je od velike kvalitativne važnosti, jer čini temelj cjelokupnog proročkog Otkrivenja. Građevinski arhitekti znaju koliko je presudna i odlučujuća priprema gradilišta. U proročanstvu, to je uloga koja je data otkrivenjima koja je primio prorok Danilo. Zaista, kada se njihova značenja jasno razumiju, Bog postiže dvostruku svrhu **da dokaže svoje postojanje** i da svojim odabranima da **ključeve za razumijevanje** poruke koju je predao Duh. U ovoj "sitnici" nalazimo sve isto: najavu sukcesije četiri univerzalna dominirajuća carstva od vremena Danila (Dan. 2, 7 i 8); zvanično datiranje zemaljske službe Isusa Hrista (Dan. 9); najava hrišćanskog otpadništva 321. (Dan. 8), papske vladavine od 1260 godina između 538. i 1798. (Dan. 7 i 8); i savez "Adventista" (Dan. 8 i 12) od 1843. (do 2030.). Ovome dodajem Dan 11 koji, kao što ćemo vidjeti, otkriva oblik i evoluciju konačnog zemaljskog nuklearnog rata koji tek treba da se završi prije slavnog povratka Boga Spasitelja.

Gospodin Isus Krist je suptilno spomenuo ime Danilo da bi podsjetio na njegovu važnost za novi savez. " *Kad dakle vidite grozotu pustoši, o kojoj je govorio prorok Danilo , kako stoji na svetom mjestu, ko čita, neka razumije.* (Mat.24:15) »

Ako je Isus svjedočio u Danielovo ime, to je bilo zato što je Daniel primio od Njega učenja o Njegovom prvom dolasku i Njegovom slavnog povratku, više od bilo kojeg drugog prije njega. Da bi se moje reči dobro razumele, potrebno je znati da se Hristos koji je došao sa neba prethodno predstavio Danilu pod imenom

" *Mihael* ", u Dan.10:13-21, 12:3 i ovo ime je preuzeo Isus Hrist u Otkr.12:7. Ovo ime " *Micaël* " je poznatije u svom latinskom katoličkom obliku Michel, ime dato poznatom Mont Saint-Michelu u bretonskoj Francuskoj. Danielova knjiga dodaje numeričke detalje koji nam omogućavaju da znamo godinu njegovog prvog dolaska. Želeo bih da istaknem da ime " *Mihael* " znači: Ko je kao Bog; a ime " *Isus* " se prevodi kao: Jahve spašava. Oba imena se tiču velikog Boga stvoritelja, prvo sa nebeskom titulom, drugo sa zemaljskom titulom.

Otkriće budućnosti nam je predstavljeno kao igra na više spratova. U ranim danima kinematografije, da bi stvorili reljefne efekte u crtanim filmovima , filmaši su koristili staklene ploče čiji su različiti obojeni uzorci, jednom postavljeni, davali sliku na nekoliko nivoa. Tako je i sa proročanstvom koje je zamislio Bog.

Sve počinje u Danielu

DANILOVA KNJIGA

Vi koji čitate ovo djelo znate da je neograničeni Svemogući Bog živ, iako se skriva. Ovo svjedočanstvo “ *proroka Danila* ” napisano je da vas uvjeri u to. Nosi pečat svjedočanstva starog i novog saveza jer ga je Isus spomenuo u riječima upućenim svojim učenicima. Njegovo iskustvo otkriva djelovanje ovog dobrog i pravednog Boga. I ova knjiga nam omogućava da otkrijemo sud koji Bog prenosi na religioznu istoriju svog monoteizma, jevrejsku u prvom savezu, a zatim hrišćansku, u svom novom savezu, izgrađenom na krvi koju je prolio Isus Hrist, 3. aprila 30. aprila njegove ere. Ko može bolje otkriti Božji sud od “ *Danila* ”? Njegovo ime znači "Bog mi je sudija". Ova proživljena iskustva nisu bajke, već svjedočanstvo božanskog blagoslova njegovog modela vjernosti. Bog ga predstavlja kao jednog od troje ljudi koje bi spasio u nesreći u Jezeku 14:14-20. Ove tri vrste izabranika su “ *Noa, Daniel i Jov* ”. Božja poruka nam jasno govori da će nam čak i u Isusu Kristu, ako ne budemo slični ovim uzorima, vrata spasenja ostati zatvorena. Ova poruka potvrđuje uski put, uski put ili uska vrata kroz koja izabrani moraju proći da uđu u nebo, prema učenju Isusa Krista. Priča o “ *Danilu* ” i trojici njegovih saputnika predstavljena nam je kao model vjernosti koju Bog spašava u danima nevolje.

Ali u ovoj priči o Danielovom životu postoji i obraćenje tri moćna kralja koje je Bog uspio oteti od đavola kojeg su obožavali u potpunom neznanju. Bog je ove careve učinio najmoćnijim glasnogovornicima svoje stvari u ljudskoj istoriji, prvim, ali i posljednjim, jer će ti uzorni ljudi nestati, a religija, vrijednosti, moral će neprestano opadati. Za Boga je otkidanje duše duga borba, a slučaj kralja “ *Nabukodonozora* ” je krajnje otkrivajući model žanra. To potvrđuje parabolu o Isusu Kristu, ovom “ *dobrom pastiru* ” koji napušta svoje stado da traži izgublenu ovcu.

Danijel 1

Dan 1:1 *Treće godine vladavine Jojakima, kralja Jude, Nabukodonozor, kralj Babilona, došao je u Jeruzalem i opsjedao ga.*

1a- *Treće godine vladavine Jojakima, kralja Jude*
Jojakimova vladavina 11 godina od – 608. do – 597. 3. godine – 605.

1b- *Nabukodonosor*

Ovo je babilonski prevod imena kralja Nabukodonozora, što znači: "Nabu štiti mog najstarijeg sina." Nabu je mesopotamski bog znanja i pisanja. Već možemo razumjeti da Bog namjerava vidjeti da mu se ova moć nad znanjem i pisanjem vrati.

Dan 1:2 *I dade mu Jahve u ruke Jojakima, judejskog kralja, i nešto od posuđa doma Božjeg. Nabukodonozor je odnio posuđe u zemlju Šinar, u kuću svog boga, i stavio ih u riznicu svog boga.*

2a- *Gospod mu je predao u ruke Jojakima, kralja Jude*

Božje napuštanje jevrejskog kralja je opravdano. 2Ch.36:5: *Joakimu je bilo dvadeset i pet godina kada se zakraljio, i vladao je jedanaest godina u Jerusalimu. Učinio je ono što je bilo zlo u očima Jahve, njegovog Boga .*

2b- *Nabukodonozor je odnio pribor u zemlju Šinar, u kuću svog boga, i stavio ih u riznicu svog boga.*

Ovaj kralj je paganin, on ne poznaje pravog Boga kojem Izrael služi, ali se brine da poštuje svog boga: Bela. Nakon svog budućeg obraćenja, on će s istom vjernošću služiti pravom Bogu Danielovom.

Dan 1:3 *Tada je kralj zapovjedio Ašpenazu, poglavaru svojih evnuha, da dovede neke od sinova Izrailjevih, iz kraljevskog potomstva i iz plemićke porodice,*

Dan 1:4 *mladići bez mane, prijatni, mudri, razumni i učeni, sposobni da služe u kraljevoj palati, koji će biti poučeni književnosti i jeziku Kaldejaca.*

4a- Kralj Nabukodonozor izgleda prijateljski i inteligentan, on samo nastoji da pomogne jevrejskoj deci da se uspešno integrišu u njegovo društvo i njegove vrednosti.

Dan 1:5 *I kralj im odredi dnevni dio jela za stolom i od vina koje je pio, da ih odgaja tri godine, a na kraju tih godina služe kralju.*

5a- Očigledna su kraljeva dobra osjećanja. On sa mladima dijeli ono što nudi sebi, od svojih bogova do hrane.

Dan 1:6 *A među njima su bili sinovi Judini, Daniel, Hananija, Mišael i Azarija.*

6a- Od svih mladih Jevreja odvedenih u Babilon, samo četvorica od njih će pokazati uzornu lojalnost. Činjenice koje slijede je organizirao Bog kako bi pokazao razliku u plodovima koji donose oni koji Mu služe i koje On blagosilja i oni koji Mu ne služe i koje On ignorira.

Dan 1:7 *I knez evnuha im dade imena: Danilu ime Beltazar, Hananiji ime Šadrah, Mišaelu ime Mešak, a Azariji ime Abednego.*

7a- Inteligenciju dijele ovi mladi Jevreji koji pristaju da nose paganska imena koja je nametnuo pobjednik. Imenovanje je znak superiornosti i princip koji podučava pravi Bog. Post.2:19: *I iz zemlje ih je Gospod Bog, koji je stvorio sve zvijeri poljske i sve ptice nebeske, doveo Adamu da vidi kako će ih nazvati; i kako god je Adam nazvao svako živo biće, to mu je bilo ime.*

7b- Danijel „Bog mi je sudija“ preimenovan je u Beltešasar: „Bel će zaštititi“. Bel označava đavola kome su ovi paganski narodi služili i poštovali ga u svom neznanju, žrtvama demonskih duhova.

Hananija "Milost ili dar JaHVEH" postaje "Shadrach" inspirisan Akuom. Aku je bio bog mjeseca u Babilonu.

Mišael "Ko je Božja pravednost" postaje Mešah "koji pripada Akuu".

Azarija "Pomoć ili pomoć je Jahve" postaje "Abed-Négo" "Sluga Nega" , a tu je već solarni bog Kaldejaca.

Dan 1:8 *Danilo je odlučio da se ne oskvrni kraljevom hranom ili vinom koje je kralj pio i zamolio je glavnog evnuha da se ne oskvrni.*

8a- Nije problem **nositi** pagansko ime kada je neko poražen, ali uprljati se do te mjere da nanosimo sramotu Bogu previše je tražiti. Odanost mladića navodi ih da se uzdržavaju *od kraljevih vina i mesa* jer se te stvari tradicionalno predstavljaju paganskim božanstvima koja se poštuju u Babilonu. Njihovoj mladosti nedostaje zrelosti i još ne razmišljaju kao Pavle, vjerni svjedok Kristov koji lažna božanstva smatra ništavnim (Rim. 14; 1. Kor. 8). Ali iz straha da ne šokira one slabe u vjeri, on se ponaša kao oni. Ako postupi na suprotan način, ne čini grijeh, jer je njegovo razmišljanje ispravno. Bog osuđuje oskvrnuće učinjeno dobrovoljno s punim znanjem i savješću; u ovom primjeru, namjerni izbor da se počasti paganski bogovi.

Dan 1:9 *I Bog dade Danielu naklonost i milost u očima kneza evnuha.*

9a- Vjera mladih ljudi se pokazuje njihovim strahom da ne udovolje Bogu; On ih može blagosloviti.

Dan 1:10 *A knez evnuha reče Danielu: Bojim se svog gospodara, kralja, koji ti je odredio šta ćeš jesti i piti. jer zašto bi on vidio tvoje lice potištenije od lica mladih ljudi tvojih godina? Izložio bi moju glavu kralju.*

Dan 1:11 *Tada Daniel reče upravitelju kod kojeg je glavni evnuh stavio Danila, Hananiju, Misaela i Azariju:*

Dan 1:12 *Iskušaj slugu svoje deset dana, pa da jedemo bilje i pijemo vodu.*

Dan 1:13 *Tada ćeš pogledati na naše lice i na lice mladića koji jedu kraljevo meso, i postupaj sa svojim slugama prema onome što vidiš.*

Dan 1:14 *I dao im je što su tražili, i dokazao ih deset dana.*

Dan 1:15 *I na kraju deset dana izgledali su bolje i deblji od svih mladića koji su jeli kraljevo meso.*

15a- Može se napraviti duhovno poređenje između " *deset dana* " iskustva Danila i njegova tri druga, sa " *deset dana* " proročkih godina progona poruke iz ere " *Smirne* " iz Otkr. 2:10. Zaista, u oba iskustva, Bog otkriva skriveni plod onih koji tvrde da su njegovi sljedbenici.

Dan 1:16 *Upravitelj im je oduzeo hranu i vino i dao im povrće.*

16a- Ovo iskustvo pokazuje kako Bog može djelovati na umove ljudi tako da oni favoriziraju njegove sluge prema njegovoj svetoj volji. Budući da je rizik koji je preuzeo kraljev upravitelj bio velik i Bog je morao intervenirati kako bi prihvatio Danielove prijedloge. Iskustvo vjere je uspjeh.

Dan 1:17 *I Bog je dao ovoj četvorici mladića znanje i razum u svim slovima i mudrost: a Daniel je objasnio sve vizije i snove.*

17a- *Bog je dao ovoj četvorici mladića znanje, razumijevanje u svim slovima i mudrost*

Sve je dar od Gospoda. Oni koji Ga ne poznaju, ne znaju koliko od Njega zavisi da li su inteligentni i mudri ili neuki i ludi.

17 b- i **Daniel** je objasnio sve vizije i sve snove.

Prvi koji je pokazao svoju vjernost, Daniel je počastvovan od Boga koji mu daje dar proroštva. To je bilo svjedočanstvo koje je dao u svoje vrijeme vjernom Josipu, zarobljeniku Egipćana. Među Božjim ponudama, Solomon je odabrao i mudrost; a za ovaj izbor Bog mu je dao sve ostalo, slavu i bogatstvo. Daniel će, zauzvrat, doživjeti ovo uzvišenje koje je izgradio njegov vjerni Bog.

Dan 1:18 *U vrijeme kada je kralj odredio da ih dovedu, knez evnuha ih je predstavio Nabukodonozoru.*

Dan 1:19 *I kralj je razgovarao s njima; a među svim tim mladićima nije se našao niko poput Daniela, Hananije, Mišaela i Azarije. Stoga su primljeni u službu kralja.*

Dan 1:20 *I u svim stvarima mudrosti i razuma, koje je kralj pitao od njih, našao ih je deset puta boljim od svih čarobnjaka i astrologa koji su bili u cijelom njegovom carstvu.*

20a- Bog tako pokazuje “ razliku između onih koji mu služe i onih koji mu ne služe ”, što je zapisano u Mal.3:18. Imena Daniela i njegovih drugova ući će u svjedočanstvo Svete Biblije, jer će njihova demonstracija vjernosti poslužiti kao uzori za ohrabriranje izabranih do kraja svijeta.

Dan 1:21 *Takav je bio i Danilo do prve godine kralja Kira.*

Danijel 2

Dan 2:1 *Druge godine vladavine Nabukodonozora Nabukodonosor je sanjao snove. Bio je nemirnih uma i nije mogao da spava.*

1a- Dakle, u – 604. Bog se manifestuje u umu kralja.

Dan 2:2 *Tada je kralj poslao mađioničare, astrologe, čarobnjake i Kaldejce da mu ispričaju svoje snove. Došli su i predstavili se kralju.*

2a- Paganski kralj se tada okreće ljudima kojima je do tada vjerovao, a svaki je stručnjak za svoju oblast.

Dan 2:3 *A kralj im reče: Usnio sam san; Moj um je uznemiren i voleo bih da znam ovaj san.*

3a- Kralj je rekao: *Želim da znam ovaj san* ; on ne govori o njegovom značenju.

Dan 2:4 *Haldejski odgovoriše kralju na aramejskom: Kralju, živi do vijeka. Recite svojim slugama, a mi ćemo vam dati tumačenje.*

Dan 2:5 *I progovori kralj i reče Kaldejcima: "Otišlo je od mene. Ako mi ne objavite san i njegovo tumačenje, bit ćete raskomadani, a vaše kuće će se pretvoriti u hrpu smeća.*

5a- Kraljeva nepopustljivost i ekstremna mera koju preduzima su izuzetni i nadahnuti Bogom koji tamo stvara sredstva da zbuni paganski šarlatanizam i da otkrije svoju slavu preko svojih vernih slugu.

Dan 2:6 *Ali ako mi kažete san i njegovo tumačenje, od mene ćete primiti darove i nagrade i veliku čast. Zato mi reci san i njegovo tumačenje.*

6a- Ove darove, poklone i velike počasti Bog priprema za svoje vjerne izabrane.

Dan 2:7 *Oni odgovoriše i rekoše drugi put: Neka kralj kaže san svojim slugama, a mi ćemo pokazati tumačenje.*

Dan 2:8 *A kralj progovori govoreći: Zaista vidim da dobijate na vremenu, jer vidite da mi je to umaklo.*

8a- Kralj traži od svojih mudraca nešto što nikada nije traženo i on to ne čini.

Dan 2:9 *Ako mi, dakle, ne objavite san, isti sud će vas sve obuhvatiti: želiš da se pripremiš da mi govoriš laži i neistine, dok čekaš da se vremena promene. Zato mi reci san, pa ću znati ako mi možeš dati objašnjenje.*

9a- *želite da se pripremite da mi govorite laži i neistine, dok čekate da se vremena promene*

Po ovom principu do kraja svijeta svi lažni vidovnjaci i proricatelji postaju bogati.

9b- *Dakle, reci mi san, pa ću znati ako mi možeš dati tumačenje*

Po prvi put se ovo logično rasuđivanje manifestuje u mislima čoveka. Šarlatanima je lako reći svojim naivnim i previše lakovjernim klijentima sve što žele. Kraljev zahtjev otkriva njihove granice.

Dan 2:10 *Haldejski odgovoriše kralju: "Nema čovjeka na zemlji koji bi mogao pokazati kraljevu stvar. nikada nijedan kralj, ma koliko veliki i moćan, nije zahtevao tako nešto od nekog magičara, astrologa ili Kaldejca.*

10a- Njihove riječi su istinite, budući da do tada Bog nije intervenisao da ih razotkrije, tako da shvate da je on jedini Bog, a da su njihova paganska božanstva samo ništavilo i idoli izgrađeni rukama i umovima ljudi predanih demonskim duhovima.

Dan 2:11 *Težak je kraljev zahtjev; Ne postoji niko ko može reći kralju osim bogova, čiji stan nije među ljudima.*

11a- Mudraci ovdje izražavaju nepobitnu istinu. Ali govoreći ovo, priznaju da nemaju nikakav odnos sa *bogovima* , dok ih sve vrijeme konsultuju prevareni ljudi koji misle da će preko njih dobiti odgovore od skrivenih božanstava. Kraljev

izazov ih razotkriva. A da bi se to postiglo, bilo je potrebno imati nepredvidivu i beskonačnu mudrost pravog Boga, već uzvišeno otkrivenu u Solomonu, ovom gospodaru božanske mudrosti.

Dan 2:12 *Tada se kralj razgnevio i veoma razgnevio. Naredio je da se unište svi mudraci Babilona.*

Dan 2:13 *I presuda je objavljena, i mudraci su pogubljeni; i tražili su Daniela i njegove drugove da ih unište.*

13a- Stavljajući svoje sluge pred smrt, Bog će ih podići u slavi s kraljem Nabukodonozorom. Ova strategija proriče konačno iskustvo adventističke vjere u kojem će izabrani čekati smrt koju su odredili pobunjenici određenog datuma. Ali ovdje će opet situacija biti obrnuta, jer će mrtvi biti oni buntovnici koji će se ubijati jedni druge kada se moćni i pobjedonosni Krist pojavi na nebu da im sudi i osudi.

Dan 2:14 *Tada je Daniel razborito i mudro govorio Ariohu, zapovjedniku kraljeve garde, koji je izašao da ubije mudrace iz Babilona.*

Dan 2:15 *Zatim progovori i reče Ariohu, kraljevom kapetanu: Zašto je kraljeva kazna tako stroga? Arjoc je objasnio stvar Danielu.*

Dan 2:16 *I dođe Danilo kralju i zamoli ga da mu da vremena da pokaže kralju tumačenje.*

16a- Danijel se ponaša u skladu sa svojom prirodom i svojim religioznim iskustvom. On zna da mu je svoje proročke darove dao Bog, u koga je navikao da polaže sve svoje poverenje. Saznavši šta kralj pita, on zna da Bog ima odgovore, ali da li je njegova volja da ih objavi?

Dan 2:17 *Tada je Daniel otišao kući i ispričao to Hananiji, Misaelu i Azariji, njegovim drugovima,*

17a- Četvorica mladića žive u Danielovoj kući. " Ptice od perja se skupljaju " i predstavljaju skupštinu Boga. Čak i prije Isusa Krista, " gdje se dvoje ili troje sabere u moje ime, ondje sam i ja u njihovoj sredini " govori Gospod. Bratska ljubav spaja ove mlade ljude koji pokazuju prekrasan duh solidarnosti.

Dan 2:18 *da zamolimo za milost Boga nebeskog, da Danijel i njegovi drugovi ne budu uništeni sa ostalim mudracima iz Babilona.*

18a- Suočeni s tako jakom prijetnjom po živote, gorljiva molitva i iskreni post su jedino oružje izabranih. Oni to znaju i čekaće odgovor od svog Boga koji im je već dao toliko dokaza da ih voli. Na kraju svijeta, posljednji odabrani na meti dekreta smrti će djelovati na isti način.

Dan 2:19 *Tada je tajna otkrivena Danielu u viziji u noći. I Daniel je blagoslovio Boga nebeskog.*

19a- Na pitanje njegovih izabranika, vjerni Bog je tu, jer je organizirao test da svjedoči o svojoj vjernosti za Danijela i njegova tri druga; kako bi ih podigao na najviše položaje u kraljevoj vladi. On će ih, iskustvo za iskustvom, učiniti nezamjenjivim za ovog kralja kojeg će voditi i na kraju preobratiti. Ovo obraćenje će biti plod vjernog i bespriječnog ponašanja četvorice mladih Židova koje je Bog posvetio za izuzetnu misiju.

Dan 2:20 *Tada progovori Danilo i reče: Neka je blagosloveno ime Božje u vijeke vjekova. Njemu pripadaju mudrost i snaga.*

20a- Dobro opravdana pohvala jer je dokaz njegove *mudrosti*, u ovom iskustvu, nepobitno pokazano. Njena *snaga* predala je Jojakima Nabukodonozoru i ona je nametnula svoje ideje u umove ljudi koji su bili naklonjeni njenom projektu.

Dan 2:21 *On mijenja vremena i godišnja doba, uklanja kraljeve i postavlja kraljeve, daje mudrost mudrima i znanje onima koji imaju razum.*

21a- Ovaj ajet jasno izražava sve razloge za vjerovanje u i u Boga. Nabukodonozor će se na kraju obratiti kada u potpunosti shvati ove stvari.

Dan 2:22 *On otkriva duboke i skrivene stvari, on zna šta je u tami, i svjetlost ostaje s njim.*

22a- Đavo također može otkriti ono što je duboko i skriveno, ali svjetlost nije u njemu. On to čini kako bi zaveo i odvratio ljude od pravog Boga koji, kada to čini, djeluje kako bi spasio svoje odabrane otkrivajući im smrtonosne zamke koje su postavili demoni osuđeni na zemaljsku tamu, od pobjede Isusa Krista nad grijehom i smrću.

Dan 2:23 *O Bože mojih otaca, slaviću te i hvaliti te, jer si mi dao mudrost i moć, i objavio mi ono što smo željeli od tebe, i otkrio nam tajnu kraljevu.*

23a- Mudrost i snaga su bili u Bogu, u Danilovoj molitvi, i Bog mu ih je dao. U ovom iskustvu vidimo ispunjenje principa koji je poučavao Isus: " *ištite i dat će vam se* ." Ali podrazumijeva se da da bi se postigao ovaj rezultat, lojalnost kandidata mora izdržati sve testove. Sila koju je primio Danijel poprimiće aktivan oblik na misli kralja koji će biti podvrgnut neospornom evidentnom dokazu koji će ga natjerati da prizna postojanje Boga Daniela nepoznatog njemu i njegovom narodu do tada.

Dan 2:24 *Nakon toga Danilo je otišao do Arioha, kojemu je kralj zapovjedio da uništi mudrace Babilona; otišao je i rekao mu ovako: Ne uništavaj babilonske mudrace! Izvedite me pred kralja, i ja ću dati kralju objašnjenje.*

24a- Božanska ljubav se čita u Danielu koji misli da dobije spaseni život za paganske mudrace. Ovo je opet ponašanje koje svjedoči o Božjoj dobroti i samilosti, u stanju uma savršene poniznosti. Bog može biti zadovoljan, njegov sluga ga slavi djelima njegove vjere.

Dan 2:25 *Arioh je brzo doveo Danila pred kralja i progovorio mu govoreći: Nađoh čovjeka među zarobljenicima Judinim, koji će kralju pokazati tumačenje.*

25a- Bog drži kralja u velikoj tjeskobi, a sama mogućnost da dobije odgovor koji je tako želio uzrokovat će da se njegov bijes odmah smiri.

Dan 2:26 *Kralj progovori i reče Danielu, koji se zvao Valtasar: Možeš li mi objavititi san koji sam vidio i njegovo tumačenje?*

26a- Pagansko ime koje mu je dato ne mijenja ništa. Danilo, a ne Beltazar će mu dati očekivani odgovor.

Dan 2:27 *Danilo odgovori u prisustvu kralja i reče: Tajnu koju je kralj tražio, a koju ni mudraci, ni astrolozi, ni mađioničari, ni gatari ne mogu otkriti kralju.*

27a- Danilo se zauzima u ime mudraca. Ono što je kralj tražio od njih bilo je izvan njihovog domašaja.

Dan 2:28 *Ali postoji Bog na nebu koji otkriva tajne i obznanjuje kralju Nabukodonozoru šta će biti u posljednjim danima. Ovo je tvoj san i vizije koje si imao na svom krevetu.*

28a- Ovaj početak objašnjenja učinit će Nabukodonozora pažljivim, jer je tema budućnosti uvijek mučila i uznemiravala ljude, a izgledi za dobivanje odgovora na ovu temu su uzbudljivi i utješni. Daniel usmjerava kraljevu pažnju na nevidljivog živog Boga, što je iznenađujuće za kralja koji obožava materijalizirana božanstva.

Dan 2:29 *Dok si ležao, kralju, došle su ti misli šta će se dogoditi nakon ovog vremena; a onaj koji otkriva tajne, javio vam je šta će se dogoditi.*

Dan 2:30 *Ova tajna mi nije otkrivena jer imam više mudrosti od bilo koga živog, ali da se tumačenje može dati kralju i da znaš misli svoga srca.*

30a- *nije da u meni postoji mudrost superiornija od mudrosti svih živih; ali je tako da je objašnjenje dato kralju*

Savršena poniznost u akciji. Daniel se povlači i govori kralju da se ovaj nevidljivi Bog zanima za njega; ovaj Bog moćniji i djelotvorniji od onih kojima je do tada služio. Zamislite učinak ovih riječi na njegov um i srce.

30b- *i da znaš misli svoga srca*

U paganskoj religiji zanemaruju se standardi dobra i zla pravog Boga. Kraljevi se nikada ne dovode u pitanje, jer ih se boje i strahuju da je njihova moć velika. Otkriće pravog Boga će omogućiti Nabukodonozoru da postepeno otkrije mane svog karaktera; što se niko od njegovih ljudi ne bi usudio učiniti. Pouka je upućena i nama: *misli našeg srca možemo znati samo ako Bog djeluje u našoj savjesti.*

Dan 2:31 *Ti si, kralju, pogledao, i gle, veliki lik: Ova statua je bila ogromna i izuzetnog sjaja; stajala je pred vama, a njen izgled je bio užasan.*

31a- *vidjeli ste veliku statuu; Ova statua je bila ogromna i izuzetnog sjaja*

Statua će ilustrirati slijed velikih zemaljskih imperija koje će slijediti jedna drugu do slavnog povratka Isusa Krista, otuda i njegov *ogroman izgled*. Njegov *sjaj* je onaj uzastopnih vladara prekrivenih bogatstvom, slavom i počastima koje su ukazivali ljudi.

31b- *stajala je pred vama, a njen izgled je bio užasan.*

Budućnost koju proreče kip je *ispred* kralja, a ne iza njega. Njegov strašni izgled proriče mnoštvo ljudskih smrti koje će biti uzrokovane ratovima i progonima koji će karakterizirati ljudsku povijest do kraja svijeta; Dominatori hodaju preko leševa.

Dan 2:32 *Glava ove slike bila je od čistog zlata; grudi i ruke su mu bile od srebra; njegov trbuh i bedra bili su od bronzne;*

32a- *Glava ove statue bila je od čistog zlata*

Danilo će to potvrditi u 38. stihu, *glava od zlata* je sam kralj Nabukodonozor. Ovaj simbol ga karakterizira jer će se prvo obratiti i s vjerom služiti pravom Bogu stvoritelju. Zlato je simbol pročišćene vjere u 1. Petrovoj 1:7. Njegova duga vladavina obilježit će vjersku historiju i opravdati njegovo spominjanje u Bibliji. Štaviše, ona predstavlja *glavu* izgradnje nasljedstva zemaljskih gospodara. Proročanstvo počinje u prvoj godini njegove vladavine – 605.

32b- *grudi i ruke su mu bili od srebra*

Srebro je manje vrijedno od zlata. Propada, zlato ostaje nepromjenjivo. Svjedoci smo degradacije ljudskih vrijednosti koja prati opis kipa od vrha do dna. Od – 539. godine, carstvo Medijaca i Perzijanaca će naslijediti Kaldejsko carstvo.

32c- *njegov trbuh i bedra bili su od bronze*

Bronza je takođe manje vredna od srebra. To je legura metala na bazi bakra. Užasno se pogoršava i vremenom mijenja izgled. Takođe je tvrđe od srebra, koje je samo po sebi tvrđe od zlata, koje samo ostaje veoma savitljivo. Seksualnost je u središtu Božje izabrane slike, ali je i slika ljudske reprodukcije. Grčko carstvo, jer to i jeste, zaista će se pokazati kao veoma plodno, dajući čovečanstvu svoju pagansku kulturu koja će trajati do kraja sveta. Grčke statue od livene i livene bronze će se diviti ljudima do kraja. Razotkriva se golotinja tijela i njen pokvareni moral je neograničen; Ove stvari čine grčko carstvo tipičnim simbolom grijeha koji će trajati kroz vijekove i milenijume do Hristovog povratka. U Dan.11:21 do 31, grčki kralj Antioh 4 zvan Epifan, progonitelj jevrejskog naroda "7 godina" između -175 i -168, biće predstavljen kao tip papinog progonitelja kojem on prethodi u proročkom narativu ovog poglavlja. Ovaj stih 32 grupira i sukcesivno evocira carstva koja vode do Rimskog carstva.

Dan 2:33 *noge njegove od željeza; njegova stopala, dijelom od željeza, a dijelom od gline.*

33a- *njegove noge, od gvožđa*

Kao četvrto prorečeno carstvo, Rimsko carstvo karakteriše maksimalno otvrdnjavanje koje je oslikano gvoždem. Takođe je najčešći metal koji oksidira, rđa i sam sebe uništava. Ovdje je opet potvrđeno pogoršanje i ono se povećava. Rimljani su politeisti; Oni usvajaju bogove poraženih neprijatelja. Tako će se grčki grijeh, svojim proširenjem, proširiti na sve narode svog carstva.

33b- *njegova stopala, dijelom od željeza, a dijelom od gline*

U ovoj fazi, glineni dio slabi ovu tvrdnu dominaciju. Objašnjenje je jednostavno i istorijsko. Godine 395. Rimsko carstvo se raspalo i nakon toga *deset prstiju na stopalima statue* će postići uspostavljanje *deset nezavisnih kršćanskih kraljevstava*, ali su sva stavljena pod vjersko okrilje rimskog biskupa koji će postati papa od 538. Ovih deset kraljeva se citira u Dan.7:7 i 24.

Dan 2:34 *I vidio si dok kamen nije bio isječen bez ruku, i udario kip o noge njegove, koje su bile od željeza i gline, i razbio ih u komade.*

34a- Slika kamena koji udara inspirisana je praksom ubijanja kamenovanjem. Ovo je standard za pogubljenje krivih grešnika u starom Izraelu. Ovaj kamen stoga dolazi da kamenuje zemaljske grešnike. Posljednja pošast Božjeg gnjeva bit će tuča prema Otkr. 16:21. Ova slika proriče Hristovo delovanje protiv grešnika u vreme njegovog slavnog božanskog povratka. U Zec.3:9, Duh daje Hristu lik kamena, glavnog kamena ugaonog, onog kojim Bog započinje izgradnju svoje duhovne građevine: *Jer, gle, kamen koji sam stavio pred Isusa Navina, u jednom kamenu ima sedam očiju: Evo, ja ću sam urezati stvari koje će se na njemu urezati, govori Jahve nad vojskama; i odnijet ću bezakonje ove zemlje u jednom danu. Zatim čitamo u Zec.4:7: Ko si ti, goro velika, prije Zorovavelja? Bićeš spljošten. On će postaviti kamen temeljac usred klicanja: Milost, milost za nju! Na istom mjestu, u 42. i 47. stihu, čitamo: Reče mi: Šta vidiš? I rekoh, pogledah, i gle, svijećnjak sav od zlata, sa zdjelom na vrhu, i sa sedam svjetiljki na sebi, i sedam cijevi za svjetiljke koje su bile na vrhu svijećnjaka ; ... Jer oni koji su prezirali dan malih početaka obradovaće se kada vide visak u ruci Zorovavelja. Ovih sedam su oči Gospodnje, koje prolaze tamo-amo po cijeloj zemlji . Da*

bismo potvrdili ovu poruku, naći ćemo u Otkr. 5:6 ovu sliku, u kojoj se sedam očiju od kamena i svijećnjaka pripisuju Jagnjetu Božjem, naime, Isusu Kristu: *I vidjeh, usred prijestolja i četiri živa bića i usred staraca, Jagnje koje tamo stoji kao da je. Imao je sedam rogova i sedam očiju, koji su **sedam Božjih duhova poslanih po svoj zemlji***. Sud nad grešnim narodima vrši sam Bog, ljudska ruka *ne interveniše*.

Dan 2:35 *Tada se gvožđe, glina, mjed, srebro i zlato razbiše zajedno i postadoše kao pljeva na ljetnom gumnu; vjetar ih je odnio, a ni traga im nije pronađen. Ali kamen koji je udario u kip postao je velika planina i ispunio svu zemlju.*

35a- *Tada su se gvožđe, glina, bronza, srebro i zlato razbili zajedno i postali poput pljeve letnjeg gumna; vjetar ih je odnio, a ni traga im nije pronađen.*

Po povratku Krista, potomci naroda simbolizirani zlatom, srebrom, bronzom, željezom i glinom svi su ostali u svojim grijesima i dostojni da ih on uništi, a slika proriče ovo uništenje.

35b- *Ali kamen koji je udario u kip postao je velika planina i ispunio je svu zemlju*

Apokalipsa će otkriti da se ova najava neće u potpunosti ispuniti sve do nakon *hiljadu godina* nebeskog suda, sa postavljanjem izabranih na obnovljenu zemlju, u Otkr. 4:20, 21 i 22.

Dan 2:36 *Ovo je san. Daćemo objašnjenje pred kraljem.*

36a- Kralj konačno čuje ono o čemu je sanjao. Takav odgovor se ne može izmisliti, jer ga je bilo nemoguće prevariti. Dakle, onaj koji mu opisuje ove stvari je i sam dobio istu viziju. I on također odgovara na kraljev zahtjev pokazujući da je sposoban protumačiti slike i dati im značenje.

Dan 2:37 *Ti si, kralju, kralj nad kraljevima, jer ti je Bog nebeski dao kraljevstvo i moć, i snagu i slavu.*

37a- Zaista cijenim ovaj stih u kojem vidimo Daniela kako se neformalno obraća moćnom kralju, nešto što se nijedan čovjek ne bi usudio učiniti u našim izopačenim i pokvarenim danima. Upotreba poznatog oblika nije uvredljiva; Neformalni oblik obraćanja jednostavno je gramatički oblik koji koristi izolovani subjekt koji razgovara sa jednom trećom stranom. I „koliko god kralj bio veliki, on nije ništa manje čovek“, kako je u svoje vreme umeo da kaže glumac Molijer. A nalet neopravdane formalnosti rodio se u njegovo vrijeme s Lujem XIV , ponosnim "kraljem sunca".

37b- *O kralju, ti si kralj nad kraljevima, jer ti je Bog nebeski dao carstvo*

Više od poštovanja, Daniel donosi kralju nebesko priznanje kojeg nije bio svjestan. U stvari, Nebeski Kralj nad kraljevima potvrđuje da je izgradio zemaljskog Kralja nad kraljevima. Vladati kraljevima predstavlja carsku titulu. Simbol carstva su " *orlova krila* " što će ga okarakterisati kao prvo carstvo u Dan.7.

37c- *snaga,*

Označava pravo na dominaciju nad mnoštvom i mjeri se kvantitetom, odnosno masom.

Ona može okrenuti glavu i ispuniti ponosom moćnog kralja. Kralj će se na kraju predati ponosu i Bog će ga izlječiti od toga kroz težak test poniženja otkrivenog u Dan 4. Mora prihvatiti ideju da svoju moć nije stekao svojom

snagom, već zato što mu ju je dao pravi Bog. U Dan.7, ova moć će poprimiti simboličnu sliku Medvjeda *Medijaca* i Perzijanaca.

Dobijajući moć, ponekad, osećajući prazninu u sebi i svom životu, muškarci počine samoubistvo. Moć mašta o sticanju velike sreće koja nikada ne dolazi. "Potpuno novo, potpuno novo" kaže se, ali taj osjećaj ne traje dugo. U modernom životu, poznati i cijenjeni i obogaćeni umjetnici na kraju počine samoubistvo uprkos očiglednom, briljantnom i slavnom uspjehu.

37d- *snaga*

Označava akciju, pritisak pod prinudom zbog kojeg se protivnik savija u borbi. Ali ova borba se može voditi protiv samog sebe. Tada govorimo o snazi karaktera. Snaga se mjeri kvalitetom i efikasnošću.

Ima i svoj simbol: *lav* prema Sudijama 14:18: „ *što je jače od lava, što je slađe od meda* “. Lavlja snaga je u njegovim mišićima; onih njegovih nogu i kandži, ali posebno onih njegovih usta koja okružuju i guše svoje žrtve prije nego što ih progutaju. Indirektno otkrivanje ovog odgovora na zagonetku koju je Filistejcima postavio Samson postat će posljedica neuporedivog čina sile s njegove strane protiv njih.

37. *i slava* .

Ova riječ mijenja značenje u svojim zemaljskim i nebeskim koncepcijama. Nabukodonozor je stekao ljudsku slavu do ovog iskustva. Zadovoljstvo vladanja i odlučivanja o sudbini svih stvorenja na zemlji. Ostaje mu da otkrije nebesku slavu koju će Isus Krist steći tako što će sebe, Gospodara i Gospodina, učiniti slugom svojih slugu. Za svoje spasenje on će na kraju prihvatiti ovu slavu i njene nebeske uslove.

Dan 2:38 *On je predao u tvoje ruke, gdje god žive, sinove ljudske, zvijeri poljske i ptice nebeske i postavio te za vladara nad svima njima; ti si glava od zlata.*

38a- Ova slika će se koristiti za označavanje Nabukodonozora u Dan.4:9.

38b- *ti si zlatna glava.*

Ove riječi pokazuju da Bog unaprijed zna izbore koje će Nabukodonozor donijeti. Ovaj simbol, *zlatna glava* , proriče njegovo buduće posvećenje i izabranje, za vječno spasenje. Zlato je simbol očišćene vjere prema 1. Petrovoj 1:7: *da se kušnja vaše vjere, koja je mnogo vrijednija od zlata koje propada, iako je testirano vatrom, nađe na hvalu, slavu i čast pri otkrivenju Isusa Krista* . Zlato , ovaj savitljivi metal , savršena je slika ovog velikog kralja koji dopušta da bude transformiran radom Boga stvoritelja.

Dan 2:39 *Poslije tebe će nastati drugo kraljevstvo niže od tebe: zatim treće kraljevstvo od bronze, koje će vladati cijelom zemljom;*

39a- Vremenom će se ljudski kvalitet pogoršati; Srebro na sanduku i dva kraka kipa je manje od zlata na glavi. Poput Nabukodonozora, Darije Međanin će se obratiti, Kir 2 Perzijanac također prema Ezri 1:1 do 4, svi također vole Danila; a nakon njih Darije Perzijanac i Artakserks I ^{prema} Ezri 6 i 7. U kušnjama će se radovati kada vide kako Bog Jevreja dolazi u pomoć svojim.

39b- *zatim treće kraljevstvo, koje će biti od bronze i koje će dominirati cijelom zemljom.*

Ovdje se situacija ozbiljno pogoršava za grčko carstvo. Bronza, simbol koji ga predstavlja, označava nečistoću, odnosno *grieh* . Proučavanje Dana 10 i

11 će nam omogućiti da shvatimo zašto. Ali već je u pitanju kultura naroda kao izumitelja republikanske slobode i svih njenih izopačenih i pokvarenih devijacija koje po principu nemaju granica, zato Bog kaže u Pro.29:18: *Gdje nema otkrivenja, narod je bez ograničenja; Sretan je onaj ko drži zakon!*

Dan 2:40 *Biće četvrto kraljevstvo, snažno kao gvožđe; kao što gvožđe sve lomi i razbija, tako će i on sve razbiti i razbiti, kao gvožđe koje sve kida.*

40a- Situacija se pogoršava sa ovim četvrtim kraljevstvom, a to je Rimsko koje će dominirati prethodnim carstvima i usvojiti sva njihova božanstva, tako da će akumulirati sve njihove negativne karakteristike donoseći novost, gvozdenu disciplinu neumoljive tvrdoće. To ga čini toliko efikasnim da mu nijedna zemlja ne može odoljeti; toliko da će se njegovo carstvo protezati od Engleske na zapadu do Babilona na istoku. Gvožđe je zaista njegov simbol, od svojih dvosjeklih mačeva, oklopa i štitova, tako da u napadu vojska poprima izgled oklopa nakostrenog vrhovima koplja, zastrašujuće djelotvornog protiv neurednih i raštrkanih napada svojih neprijatelja.

Dan 2:41 *I kao što si vidio da su stopala i prsti dio gline grnčarske, a dio željeza, tako će se podijeliti kraljevstvo. ali u njemu će biti nešto od čvrstoće gvožđa, jer ste videli gvožđe pomešano sa glinom.*

41a- Daniel to ne precizira, ali slika govori. *Stopala i prsti* predstavljaju dominantnu fazu koja će naslijediti pagansko Rimsko carstvo oslikano *gvoždem*. Podijeljeno, ovo Rimsko carstvo postat će bojno polje malih kraljevstava nastalih nakon njegovog raspada. Savez *gvožđa* i *gline* ne stvara snagu, već podjelu i slabost. Čitamo *grnčarsku glinu*. Lončar je Bog prema Jer.18:6: *Zar ne mogu učiniti s vama kao ovaj grnčar, dome Izrailjev? govori GOSPOD. Gle, kao što je glina u grnčarevoj ruci, tako ste i vi u mojoj ruci, dome Izraelov.* Ova glina je miroljubiva komponenta čovječanstva iz koje Bog bira svoje izabranike, čineći ih posudom časti.

Dan 2:42 *I kao što su prsti na nogama bili dijelom gvožđa, a dijelom gline, tako će kraljevstvo biti dijelom jako, a dijelom krhko.*

42a- Imajte na umu da se rimsko željezo nastavilo do kraja svijeta, iako je Rimsko Carstvo izgubilo svoje jedinstvo i dominaciju 395. godine. Objašnjenje leži u njegovom ponovnom uspostavljanju dominacije kroz vjersko zavođenje rimokatoličke vjere. To je bilo zbog oružane podrške koju su Hlodvig i vizantijski carevi dali rimskom biskupu oko 500. Oni su izgradili njegov prestiž i njegovu novu papinsku moć koja ga je, ali samo u očima ljudi, učinila zemaljskim poglavarom kršćanske crkve od 538. godine.

Dan 2:43 *Video si gvožđe pomešano sa glinom, jer će se oni pomešati sa drugim ljudima. ali neće biti sjedinjeni jedno s drugim, kao što se gvožđe ne spaja sa glinom.*

43a- Prsti, *deset* na broju, postat će *deset rogova* u Dan.7:7 i 24. Nakon tijela i stopala, oni predstavljaju zapadne kršćanske nacije Evrope posljednjeg vremena, odnosno naše ere. Osuđujući licemjerne saveze evropskih naroda, Bog je prije 2600 godina otkrio krhkost sporazuma koji ujedinjuju narode današnje Evrope, ujedinjene upravo na osnovu "rimskih ugovora".

Dan 2:44 *I u dane ovih kraljeva Bog će nebeski uspostaviti kraljevstvo, koje nikada neće biti uništeno, niti će biti prepušteno drugim ljudima; on će razbiti i uništiti sva ova kraljevstva, a sam će stajati zauvijek.*

44a- *U vrijeme ovih kraljeva*

Stvar je potvrđena, *deset prstiju* su suvremeni sa slavnim Kristovim povratkom.

44b- *Bog nebeski će podići kraljevstvo koje nikada neće biti uništeno*

Odabir izabranih vršio se pod imenom Isus Krist od njegove službe, kada je prvi put došao na zemlju, da iskupi grijehe onih koje spašava. Ali tokom dvije hiljade godina koje su uslijedile nakon ove službe, ovaj odabir je izvršen u poniznosti i progonu od strane dijaboličkog tabora. A od 1843. godine, oni koje je Isus spasio su malobrojni, što će potvrditi proučavanje Dan 8 i 12.

6000 godina vremena odabira izabranih se bliži kraju, 7. milenijum otvara subotu vječnosti jedinim izabranima otkupljenim krvlju Isusa Krista od Adama i Eve. Svi će biti odabrani zbog svoje vjernosti jer Bog sa sobom uzima vjerne i poslušne ljude, izručujući đavola, njegove buntovne anđele i neposlušne ljude do potpunog uništenja njihovih duša.

44c- *i koji neće doći pod dominaciju drugog naroda*

Zato što stavlja tačku na ljudsku dominaciju i sukcesiju na zemlji.

44d- *on će slomiti i uništiti sva ova kraljevstva, a sam će stajati zauvijek*

Duh objašnjava značenje koje daje riječi kraj; apsolutno značenje. Doći će do eliminacije čitavog čovječanstva. A Otkr. 20 će nam otkriti šta se dešava tokom 7. milenijuma. Tako ćemo otkriti program koji je Bog planirao. Na pustoši će đavo biti zatočen, bez ikakvog nebeskog ili zemaljskog društva. A na nebu, 1000 godina, izabrani će suditi zlim mrtvima. Na kraju ovih 1000 godina, zli će vaskrsnuti za posljednji sud. Vatra koja će ih uništiti pročistit će zemlju koju će Bog učiniti novom slaveći je da dočeka svoj prijesto i svoje otkupljene izabranike. Slika vizije stoga sažima složenije radnje koje će otkriti Apokalipsa Isusa Krista.

Dan 2:45 *To je ono što je označeno kamenom koji si vidio da je bez ruku isjekao iz gore, i koji je razbio željezo, bronzu, glinu, srebro i zlato. Veliki Bog je dao do znanja kralju šta se mora dogoditi nakon ovoga. San je istinit, a njegovo tumačenje je sigurno.*

45a- Konačno, nakon Njegovog dolaska, Hrista koji je simboliziran *kamenom*, hiljadugodišnjim nebeskim sudom i Njegovim izvršenjem posljednjeg suda, na novoj zemlji obnovljenoj od Boga, *velika planina* najavljena u viziji poprimiće oblik i mjesto za vječnost.

Dan 2:46 *Tada je kralj Nabukodonor pao ničice i poklonio se Danielu, i naredio da prinesu žrtve i tamjan Danilu.*

46a- Još uvijek paganin, kralj reagira prema svojoj prirodi. Dobivši od Daniela sve što je tražio, poklonio se pred njim i ispoštovao svoje obaveze. Daniel se ne protivi idolopokloničkim postupcima koje prakticira prema njemu. Još je prerano da se ovo proturječi i dovodi u pitanje. Vrijeme, koje pripada Bogu, učiniće svoje.

Dan 2:47 *I reče kralj Danielu govoreći: Zaista je tvoj Bog Bog bogova, i Gospodar kraljeva, i otkrivač tajni, jer si mogao otkriti ovu tajnu.*

47a- Ovo je bio prvi korak kralja Nabukodonozora ka njegovom obraćenju. Nikada neće moći zaboraviti ovo iskustvo koje ga tjera da prizna da je Daniel u

vezi sa pravim Bogom, zapravo *Bogom bogova i Gospodarom kraljeva* . Ali paganska pratnja koja mu pomaže odgodit će njegovo obraćenje. Njegove riječi svjedoče o djelotvornosti proročkog rada. Moć Božja da unapred kaže šta će se dogoditi, postavlja normalnog čoveka uza zid ubedljivog dokaza kojem se izabrani popušta, a pali opire.

Dan 2:48 *Tada je kralj unaprijedio Danila i dao mu mnoge velike darove; dao mu je zapovjedništvo nad cijelom provincijom Babilonom i postavio ga za glavnog vladara nad svim babilonskim mudracima.*

48a- Nabukodonozor je učinio Danielu isto što je faraon učinio Josifu prije njega. Kada su inteligentni i nisu tvrdoglavi zatvoreni i zaglavljani, veliki lideri znaju cijeniti usluge sluga koji ima vrijedne kvalitete. Oni i njihov narod su korisnici božanskih blagoslova koji počivaju na Njegovim izabranima. Mudrost pravog Boga tako koristi svima.

Dan 2:49 *Danilo je tražio od kralja da da namjesništvo nad provincijom Babilonom Šadrahu, Mišahu i Abednegu. I Danijel je bio na kraljevom dvoru.*

49a- Ova četvorica mladića izdvajala su se po svom posebno vjernom odnosu prema Bogu od ostalih mladih Jevreja koji su s njima došli u Vavilon. Nakon ove iskušenja koja je mogla postati dramatična za sve, javlja se odobravanje živog Boga. Tako vidimo razliku koju Bog pravi između onih koji Mu služe i onih koji Mu ne služe. On uzdiže svoje izabranike koji su se toga pokazali dostojni, javno, u očima svih naroda.

Danijel 3

Dan 3:1 *Tada kralj Nabukodonozor načini lik od zlata, čija je visina bila šezdeset lakata, a širina šest lakata. Postavio ga je u dolini Dura, u provinciji Babilon.*

3a- Kralja je uvjerio, ali još nije preobratio živi Bog Danielov. A megalomanija ga i dalje karakteriše. Velikani oko njega ga ohrabruju na tom putu kao što to čini lisica iz basne sa vranom, klanjaju mu se i poštuju ga kao boga.

Tako se kralj na kraju upoređuje sa bogom. Mora se reći da je u paganstvu lako zalutati jer su ostala lažna božanstva nepokretna i zaleđena u obliku kipova, dok je on, kralj, pošto je živ, već superiorniji od njih. Ali kako se loše ovo zlato koristi za postavljanje statue! Očigledno, prethodna vizija još nije urodila plodom. Možda su mu čak i počasti koje mu je ukazao Bog bogova pomogle da održi, pa čak i poveća svoj ponos. Zlato, simbol vjere pročišćene kušnjom prema 1. Petrovoj 1:7, otkrit će prisustvo ove vrste uzvišene vjere u Danielova tri prijatelja, u novom iskustvu opisanom u ovom poglavlju. Ovo je lekcija koju Bog posebno upućuje svojim izabranima u posljednjem adventističkom suđenju kada će smrtni dekret prorečen u Otkr. 13:15 uskoro oduzeti njihove živote.

Dan 3:2 *Tada je kralj Nabukodonozor poslao i okupio satrape, namjesnike, namjesnike, sudije, rizničare, savjetnike, sudije i sve vladare pokrajina, da dođu na posvećenje lika koji je postavio kralj Nabukodonozor.*

2a- Za razliku od Danilovog iskušenja u Dan.6, ovo iskustvo nije posljedica zavere ljudi koji okružuju kralja. Ovdje se otkriva plod njegove ličnosti.

Dan 3:3 *Tada se satrapi, namjesnici, namjesnici, sudije, blagajnici, sudije, sudije i svi vladari pokrajina okupiše da posvete lik koji je postavio kralj Nabukodonozor. Stajali su ispred kipa koji je Nabukodonozor podigao.*

Dan 3:4 *I glasnik povika iz sveg glasa govoreći: Ovo je zapovijest dana vama, narodi, plemena i jezici:*

Dan 3:5 *U koje vrijeme čujete zvuk trube i frule, i harfe, i sambuke, i psalterija, i gajda, i svih vrsta muzike, tada ćete pasti i pokloniti se zlatnom kipu koji je postavio kralj Nabukodonozor.*

5a- *Kada čujete zvuk trube*

Signal za test će biti dat *zvukom trube*, kao što je povratak Isusa Krista simboliziran u Otkr. 11:15 *zvukom 7. trube*, a šest prethodnih kazni također su simbolizirane trubama.

5b- *poklonićete se*

Prostracija je fizički oblik iskazane časti. U Otkr. 13:16, Bog ga simbolizira *rukom* ljudi koji će *primiti žig zvjери*, koji se sastoji od praktikovanja i poštovanja paganskog sunčanog dana koji je zamijenio božansku svetu subotu.

5c- *i svidjet će vam se*

Obožavanje je mentalni oblik iskazane časti. U Otkr. 13:16, Bog to slika na *čelu* čoveka koji prima *žig zveri*.

Ovaj stih nam omogućava da otkrijemo ključeve ovih simbola citiranih u Apokalipsi Isusa Krista. Čovjekovo *čelo i ruka* sažimaju njegove misli i djela, a među izabranima ovi simboli dobivaju pečat *Božji* u suprotnosti sa *žigom zvjери*, poistovjećenim sa "nedjeljom" rimokatolicizma, prihvaćenom i podržanom od strane protestanata od njihovog ulaska u ekumenski savez.

Čitava organizacija ove mjere koju je nametnuo kralj Nabukodonozor bit će obnovljena na kraju svijeta u ispitu vjernosti suboti Boga Stvoritelja. Svake subote, odbijanje rada izabranih će svjedočiti o njihovom otporu ljudskom zakonu. A u nedjelju će ih njihovo odbijanje da učestvuju u nametnutom zajedničkom bogoslužju identificirati kao pobunjenike kojih se mora riješiti. Tada će biti izrečena smrtna kazna. Proces će stoga biti savršeno u skladu s onim

što će doživjeti Danielova tri prijatelja, koji su i sami u potpunosti blagoslovljeni od Boga zbog svoje već pokazane vjernosti.

Međutim, prije kraja svijeta, ova lekcija je predložena, najprije, Židovima iz starog saveza koji su bili podvrgnuti sličnom testu između – 175. i – 168. godine, progonjeni na smrt od strane grčkog kralja Antioha 4 zvanog Epifan. I Dan.11 će svjedočiti da su neki vjerni Jevreji radije bili ubijeni nego da počine gadost pred svojim pravim Bogom. Jer u tim danima Bog nije intervenisao da ih čudesno spase, kao što je to učinio ni kasnije za hrišćane koje je Rim ubio.

Dan 3:6 *Ko ne padne ničice i ne pokloni se, odmah će biti bačen u peć ognjenu.*

6a- Za Danijelove drugove pretnja je *užarena peć*. Ova prijetnja smrću je slika konačnog dekreta o smrti. Ali postoji razlika između dva iskustva početka i kraja, jer će na kraju ognjena peć biti kazna posljednjeg suda agresora koji progone izabrane svece Božje.

Dan 3:7 *Stoga, kada je sav narod čuo zvuk trube, frule, harfe, sambuke, psalterija i svih vrsta muzičkih instrumenata, svi narodi, nacije i jezici padoše i pokloniše se zlatnom liku koji je postavio kralj Nabukodonozor.*

7a- Ovo ponašanje potčinjavanja masa, gotovo općenito i jednoglasno, ljudskim zakonima i uredbama još uvijek proriče njihovo ponašanje u vrijeme posljednje zemaljske provjere vjere. Posljednja univerzalna vlada na Zemlji će se pokoravati sa istim strahom.

Dan 3:8 *U to vreme su se neki Kaldejci približili i optužili Jevreje.*

8a- Božji izabranici su mete đavoljeg gnjeva koji vlada svim dušama koje Bog ne prepoznaje kao svoje izabranike. Na zemlji, ova đavolska mržnja se oblikuje u obliku ljubomore i, u isto vrijeme, velikog gađenja. Oni su tada odgovorni za sva zla koja čovječanstvo trpi, iako upravo suprotno objašnjava ta zla koja su jednostavno posljedica odsustva njihove zaštite od strane Boga. Oni koji mrze izabrane zvaničnike, kuju zaveru da od njih naprave narodnu prokletstvo koje se mora rešiti ubijanjem.

Dan 3:9 *I progovoriše i rekoše kralju Nabukodonosoru: Kralju, živi dovijeka!*

9a- Đavolji agenti stupaju na scenu, zaplet postaje jasniji.

Dan 3:10 *Dao si zapovijed da svaki koji čuje zvuk trube, frule, harfe, sambuke, psaltira, gajde i svih vrsta glazbala padne i pokloni se kipu zlatnom,*

10a- Podsjećaju kralja na njegove vlastite riječi i na red njegove kraljevske vlasti kojoj se traži poslušnost.

Dan 3:11 *i da ko ne padne ničice i ne pokloni se, biće bačen usred peći ognjene.*

11a- Podsjeća se i prijetnja smrću; zamka se zatvara na izabranim svecima.

Dan 3:12 *A ima nekih Židova kojima si postavio upravitelje pokrajine Babilona, Šadraha, Mešaha i Abednega, ljude koji te ne obaziru, kralju. oni ne služe vašim bogovima, niti se klanjaju zlatnom kipu koji ste postavili.*

12a- Stvar je bila predvidljiva, visoki položaji su bili povjereni stranim Jevrejima, podmetnuta ljubomora je ispoljila svoj plod ubilačke mržnje. I tako su Božji izabranici izdvojeni i osuđeni narodnom osvetoljubivom.

Dan 3:13 *Tada je Nabukodonozor, ljut i bijesan, naredio da dovedu Šadraha, Mišaha i Abednoga. I ovi ljudi su izvedeni pred kralja.*

13a- Zapamtite da su ova tri čovjeka dobila od Nabukodonozora najviše položaje u njegovom kraljevstvu, jer su mu se činili mudrijim i inteligentnijim od

naroda njegovog vlastitog naroda. Zbog toga će njegovo dovođenje u "iritirano i bijesno" stanje objasniti njegov trenutni zaborav na njihove izuzetne kvalitete.

Dan 3:14 *Nabukodonozor progovori i reče im: Je li istina, o, Šadrah, Mešah i Abednago, da ne služite mojim bogovima, niti se klanjate zlatnom kipu koji sam postavio?*

14a- On čak i ne čeka da mu odgovore na pitanje: Da li se namerno oglušiš o moja naređenja?

Dan 3:15 *Sada, dakle, budite spremni, i kad čujete zvuk trube, i frule, i harfe, i sambuke, i psalterija, i gajdi, i svih vrsta instrumenata, da padnete i poklonite se kipu koji sam napravio: Ako ga ne budete obožavali, odmah ćete biti bačeni u ognjenu peć. I ko je bog koji će te izbaviti iz moje ruke?*

15a- Odjednom shvativši koliko su mu ovi ljudi korisni, kralj je spreman ponuditi im novu šansu slušajući svoju univerzalnu carsku naredbu.

Na postavljeno pitanje dobit će neočekivani odgovor od pravog Boga kojeg je Nabukodonozor, čini se, zaboravio, zaokupljen aktivnostima svog carskog života. Štaviše, nema informacija za utvrđivanje datuma slučaja.

Dan 3:16 *Tada Šadrah, Mišah i Abednago odgovoriše kralju Nabukodonozoru govoreći: Nemamo potrebe da ti odgovaramo u ovoj stvari.*

16a- Ove riječi izrečene najmoćnijem kralju svog vremena izgledaju nečuveno i nepošteno, ali ovi ljudi koji ih govore nisu buntovni ljudi. Naprotiv, oni su uzori poslušnosti živom Bogu kome su čvrsto odlučili da ostanu vjerni.

Dan 3:17 *Gle, naš Bog kome služimo može nas izbaviti iz užarene ognjene peći, i izbaviće nas iz ruke tvoje, kralju.*

17a- Za razliku od kralja, vjerni izabranici su zadržali dokaze koje im je Bog dao da pokažu da je bio s njima u testu vizije. Kombinujući ovo lično iskustvo sa veličanstvenim uspomenama svog naroda izbačenog od Egipćana i njihovog ropstva, od strane ovog istog vernog Boga, oni svoju smelost guraju do tačke da prkose kralju. Njihova odlučnost je potpuna, čak i po cijenu njihove smrti. Ali Duh ih tjera da prorokuju njegovu intervenciju: *on će nas izbaviti iz tvoje ruke, o kralju.*

Dan 3:18 *Ali ako ne, neka ti je poznato, kralju, da nećemo služiti tvojim bogovima, niti ćemo se klanjati zlatnom kipu koji si postavio.*

18a- A ako ne dođe pomoć od Boga, bolje je da umru kao vjerni izabranici nego da prežive kao izdajice i kukavice. Ova vjernost će se naći u testu koji je nametnuo grčki progonitelj u - 168. I nakon toga, kroz čitavo kršćansko doba među pravim kršćanima koji do kraja svijeta neće brkati zakon Božji sa zakonom đavolskih ljudi.

Dan 3:19 *Tada je Nabukodonozor bio ispunjen bijesom, i njegovo se lice promijenilo prema Šadrahu, Mišahu i Abednagu. Ponovo je progovorio i naredio da se peć zagrije sedam puta toplije nego što je trebalo zagrijati.*

19a- Mora se shvatiti da ovaj kralj nikada nije vidio niti čuo da se neko protivi njegovim odlukama tokom svog života; što opravdava njegov bijes i promjenu izgleda njegovog lica. Đavo ulazi u njega da ga navede da ubije Božje izabrane.

Dan 3:20 *Zatim je naredio nekim od najjačih ljudi svoje vojske da vežu Šadraha, Mešaha i Abednega i da ih bace u ognjenu peć.*

Dan 3:21 *I ovi ljudi biše svezani, i njihove pantalone, i kaputi i haljine, i bačeni su usred peći užarene.*

21a- Svi ovi pomenuti materijali su zapaljivi kao i njihovo meso.

Dan 3:22 *I pošto je kraljeva zapovest bila stroga, a peć bila veoma vruća, plamen je ubio ljude koji su u nju bacili Šadraha, Mišaha i Abednoga.*

22a- Smrt ovih ljudi svjedoči o smrtonosnoj djelotvornosti vatre ove peći.

Dan 3:23 *I ova tri čovjeka, Šadrah, Mišah i Abednego, padoše svezani usred peći ognjene.*

23a- Kraljeva naredba se izvršava, čak i ubijaju svoje sluge.

Dan 3:24 *Tada se kralj Nabukodonozor uplaši i ustane u žurbi. I on progovori i reče svojim savjetnicima: "Zar nismo bacili tri čovjeka svezana u sred ognja?" Oni odgovoriše kralju: Svakako, o kralju!*

24a- Kralj nad kraljevima svog vremena ne može vjerovati svojim očima. Ono što on vidi prevazilazi svaku ljudsku maštu. On osjeća potrebu da se uvjeri tako što će pitati one oko sebe da li je akcija bacanja trojice muškaraca u vatru peći stvarnost. I oni su mu potvrdili stvar: *Sigurno je, o kralju!*

Dan 3:25 *A on odgovori i reče: Evo vidim četiri čovjeka opuštenu, kako hodaju usred ognja, i ništa im nije povrijeđeno. a lik četvrtog liči na sina bogova.*

25a- Čini se da je samo kralj imao viziju četvrtog lika koji ga užasava. Uzorna vjera trojice ljudi je poštovana i na koju je Bog odgovorio. U ovoj vatri kralj može razlikovati ljude i vidi lik svjetla i vatre kako stoji s njima. Ovo novo iskustvo nadmašuje prvo. Stvarnost živog Boga mu je ponovo dokazana.

25b- *a lik četvrtog liči na sina bogova*

Izgled ovog četvrtog lika toliko se razlikuje od izgleda ljudi da ga kralj poistovjećuje sa *sinom bogova*. Izraz je sretan jer je zaista direktna intervencija onoga koji će za ljude postati **Sin Božji** i **Sin čovječji**, naime, Isus Krist.

Dan 3:26 *Tada se Nabukodonozor približi ušću užarene peći, i progovori i reče: Šadrah, Mišah i Abednago, sluge Boga Svevišnjega, izađite i dođite ovamo. I Šadrah, Mešah i Abednego iziđoše iz vatre.*

26a- Još jednom, Nabukodonozor se pretvara u jagnje koje se suočava sa kraljem lavom koji je neizmerno jači od njega. Ovaj podsjetnik budi svjedočanstvo o iskustvu prethodne vizije. Bog neba ga zove po drugi put.

Dan 3:27 *Tada se okupiše satrapi, namjesnici, namjesnici i kraljevi savjetnici; Vidjeli su da vatra nema moć nad tijelima ovih muškaraca, da im kosa na glavi nije opekla, da im gaće nisu oštećene i da do njih nije dopirao miris vatre.*

27a- U ovom iskustvu, Bog nam daje dokaz, nama kao Nabukodonozoru, njegove stvarne svemoći. On je stvorio zemaljske zakone koji uslovljavaju život svih ljudi i svake životinje koja živi na njegovom tlu i u njegovoj dimenziji. Ali on je upravo dokazao da ni on ni anđeli nisu podložni ovim zemaljskim pravilima. Stvoritelj univerzalnih zakona, Bog je iznad njih i može, po svom nahodaženju, narediti čudesne slučajeve koji će u njegovo vrijeme donijeti slavu i ugled Isusu Kristu.

Dan 3:28 *Nabukodonozor je progovorio i rekao: Blagoslovljen Bog Šadraka, Mešaka i Abednoga, koji je poslao svog anđela i izbavio svoje sluge koji su se uzdali u njega, i koji su prekršili kraljevu zapovest, i predali svoja tela da ne služe niti se klanjaju nijednom bogu osim svom Bogu.*

28a- Kraljev gnev je odleteo. Ponovo staje na ljudske noge, uči iz iskustva i izdaje naredbu koja će spriječiti da se to ponovi. Jer iskustvo je bolno. Bog je pokazao Vaviloncima da je živ, aktivan i pun snage i moći.

28b- *koji je poslao svog anđela i izbavio svoje sluge koji su se uzdali u njega, i koji su prekršili kraljevu naredbu i predali svoja tijela radije nego da služe i obožavaju bilo kojeg boga osim svog vlastitog Boga!*

U velikom stepenu lucidnosti, kralj shvata koliko je divljenja vredna odanost ljudi koje je njegov ludi ponos hteo da ubije. Nema sumnje da on shvaća da mu je zbog svoje moći bilo moguće izbjeći ovu glupu kušnju uzrokovanu njegovim ponosom koji ga samo tjera da griješi uz rizik nevinih ljudi.

Dan 3:29 *Ovo je zapovest koju dajem, da ko god iz bilo kog naroda, nacije ili jezika govori zlo protiv Boga Šadraka, Mišaka i Abednoga, neka se raseče, a kuća će mu biti napravljena u đubrište, jer nema drugog boga koji može izbaviti kao on.*

29a- Ovom izjavom kralj Nabukodonozor daje svoju zaštitu Božjem izabranom narodu.

Istovremeno, on prijeti onome ko bude rđavo govorio o Bogu Šadraka, Mešaha i Abednega, i precizira da će biti raskomadan, a kuća će mu se pretvoriti u gomilu prljavštine, jer nema drugog boga koji bi mogao izbaviti kao on. Suočeni s ovom prijetnjom, sigurno je da sve dok kralj Nabukodonozor vlada, Božji vjerni izabranici neće imati problema zbog spletki.

Dan 3:30 *Nakon toga, kralj je unaprijedio Šadraka, Mišaha i Abednega u provinciji Babilon.*

30a- "Sve je dobro što se dobro završi" za vjerne izabranike živoga Boga, tvorca svega što živi i postoji. Jer će njegovi izabranici ustati posljednji, i hodat će po prahu mrtvih, svojih bivših neprijatelja, po obnovljenoj zemlji, za vječnost.

U posljednjem testu će se dobiti i ovaj sretni završetak. Dakle, prvi test i posljednja korist od direktne intervencije živog Boga u korist svojih izabranika koje dolazi spasiti u Isusu Kristu, Spasitelju, budući da njegovo ime Isus znači "Jahve spašava".

Danijel 4

Dan 4:1 *Nabukodonosor, kralj, svim ljudima, narodima i jezicima, koji žive po svoj zemlji. Neka vam je mir u izobilju dat!*

1a- Ton i forma to dokazuju, kralj koji govori je onaj koji se obratio Bogu Danielovom. Njegovi izrazi liče na spise poslanica Novog saveza. On nudi mir, jer je i sam sada u miru, u svom ljudskom srcu, sa Bogom ljubavi i pravde, istinskim, jedinim, jedinstvenim.

Dan 4:2 *Činilo mi se dobrim da pokažem znakove i čudesa koja mi je Svevišnji Bog učinio.*

2a- Kralj se sada ponaša kao što je Isus rekao slijepim i izliječenim sakatom od njega: “*idite i pokažite se u hramu i javite šta je Bog učinio za vas .*” Kralj je potaknut istom željom nadahnutom od Boga. Jer obraćenja su moguća svaki dan, ali Bog ne daje svima uticaj onoga što doživljava kralj nad kraljevima, moćni i jaki car.

Dan 4:3 *Kako su veliki znaci njegovi! Kako su moćna njegova čuda! Njegovo kraljevstvo je vječno kraljevstvo, i njegova vlast traje s koljena na koljeno.*

3a- Razumijevanje i sigurnost ovih stvari mu daje mir i istinsku sreću koji su već dostupni ovdje ispod. Kralj je sve naučio i razumio.

Dan 4:4 *Ja, Nabukodonosor, bio sam opušten u svojoj kući i srećan u svojoj palati.*

4a- Smiren i srećan? Da, ali i dalje paganin koji se nije obratio pravom Bogu.

Dan 4:5 *Sanjao sam san koji me je uplašio; misli kojima sam bio gonjen na krevetu i vizije mog uma ispunjavale su me užasom.*

5a- Ovaj kralj Nabukodonosor nam je zaista predstavljen kao izgubljena ovca koju Bog u Kristu dolazi tražiti da je spasi i spasi od nesreće. Jer nakon ovog mirnog i srećnog zemaljskog vremena, budućnost kralja bi bila propast i večna smrt. Za njegovo večno spasenje, Bog dolazi da ga uznemirava i muči.

Dan 4:6 *Tada sam naredio, i oni su doveli pred mene sve mudrace iz Babilona da mi pokažu tumačenje sna.*

6a- Očigledno, Nabukodonosor ima ozbiljne probleme sa pamćenjem. Zašto odmah ne pozove Daniela?

Dan 4:7 *Zatim su došli mađioničari, astrolozi, Kaldejci i gatari. Ispričao sam im san, ali mi nisu dali tumačenje.*

7a- Stvari se dešavaju kao u prvoj viziji, paganski gatari radije prepoznaju svoju nesposobnost nego da pričaju bajke kralju koji im je već prijetio životima.

Dan 4:8 *Najzad, Danilo, čije je ime Valtasar po imenu mog boga , došao je preda mnom , i duh svetih bogova bio je u njemu. Ispričao sam mu san:*

8a- Naveden je razlog izostavljanja. Bel je i dalje bio kraljev bog. Ovdje podsjećam da će Darije Međanin, Kir Perzijanac, Darije Perzijanac , Artakserks ¹, prema Ezri 1, 6 i 7, svi u svoje vrijeme cijeliti jevrejske izabranike i okrenuti se svom jedinstvenom Bogu. O čemu Kir Bog prorokuje u Isa.44:28, govoreći: *Kažem za Kira: On je pastir moj, i on će ispuniti sve moje zadovoljstvo; za Jerusolim će reći: Neka se obnovi! I o hramu: Neka se osnova! - Prorečeni pastir će ostvariti proročku volju Božju za koju priznaje da se pokorava.* Ovaj drugi tekst potvrđuje njegovo proročeno obraćenje: Isa.45:2: *Ovako govori Gospod svom pomazanniku, Kiru , i u stihu 13: Ja sam taj koji sam podigao Kira u svojoj pravednosti, i ispraviti ću sve njegove puteve; On će obnoviti grad moj i osloboditi moje zarobljenike, bez otkupnine i nagrade, govori Gospod nad vojskama. A ostvarenje ovog projekta pojavljuje se u Ezri 6:3-5: Prve godine kralja Kira, kralj*

*Kir je dao ovu zapovijest o domu Božjem koji je u Jerusalimu: Neka se kuća obnovi, da bude mjesto gdje se mogu prinostiti žrtve, i neka ima čvrst temelj. Neka bude šezdeset lakata visok, šezdeset lakata širok, tri reda tesanog kamena i jedan red novog drveta. **Troškove će snositi kraljev dom** . Štaviše, zlatno i srebrno posuđe Božjeg doma, koje je Nabukodonozor uzeo iz hrama u Jerusalimu i odneo u Babilon, biće vraćeno, i biće odneto u hram u Jerusalimu na mesto gde je bilo, i biće postavljeno u Domu Božijem. **Troškove će platiti kraljev dom**. Bog mu daje počasti koje je ukazao kralju Solomonu. Ali budite oprezni! Ovaj dekret neće dozvoliti da se proračun predložen u Dan.9:25 koristi za dobijanje datuma prvog Mesijinog dolaska; to će biti cara Artakserksa Perzijskog. Kir je dao obnoviti hram, ali je Artakserks odobrio rekonstrukciju zidina Jerusalima i povratak cijelog jevrejskog naroda u svoju nacionalnu zemlju.*

Dan 4:9 *Valtasare, poglavice maga, jer znam da je duh svetih bogova u tebi, i kome nije teška nijedna tajna, kaži mi tumačenje vizija koje sam video u snu.*

9a- Moramo shvatiti gdje je kralj. U svom umu je ostao pagan i prepoznao je Boga Daniela kao samo još jednog boga, osim što je bio u stanju da objasni snove. Nije mu palo na pamet da će morati da menja bogove. Danielov Bog je bio samo još jedan bog.

Dan 4:10 *Ovo su vizije mog uma dok sam bio na svom krevetu. Pogledah, i gle, usred zemlje drvo velike visine.*

10a- Na slikama koje će Isus koristiti da drži lekcije duhovnim ljudima koje želi poučavati, drvo će biti slika čovjeka, od trske koja se savija i savija do moćnog i veličanstvenog kedra. I kao što čovjek može cijeliti ukusne plodove drveta, Bog cijeni ili ne plodove koje donose njegova stvorenja, od najprijetnijih do najmanje ugodnih, čak i odvratnih i odvratnih.

Dan 4:11 *I stablo je postalo veliko i snažno, i visina njegova dosezala je do nebesa, a pogled na njega do krajeva cijele zemlje.*

11a- U viziji kipa, kaldejski kralj je već upoređen sa drvetom prema slici moći, snage i carstva koje mu je dao pravi Bog.

Dan 4:12 *Lišće mu je bilo lijepo, a plodovi obilni; nosio je hranu za sve; zvijeri poljske sklonile su se pod njenu hladovinu, i svako živo biće crpilo je hranu iz nje.*

12a- Ovaj moćni kralj dijelio je sa svima onima u svom carstvu bogatstvo i hranu proizvedenu prema njegovim direktivama.

12b- *ptice nebeske našle su svoj dom među njegovim granama,*

Izraz je repriza Dan.2:38. Doslovno, ove nebeske ptice predstavljaju mir i spokoj koji vladaju pod njegovom upravom. U duhovnom smislu oni označavaju nebeske anđele Božje, ali u ovoj jedinjoj referenci u Ecc 10:20 radi se o samom Bogu, jer on jedini istražuje misli svakog od njih: *Ne proklinjite kralja, čak ni u svom umu, i ne proklinjite bogate u svojoj spavaćoj sobi; jer bi ptica nebeska nosila tvoj glas, krilata bi životinja objavila tvoje riječi* . U većini citata, nebeske ptice prizivaju orlove i ptice grabljivice, dominantne kod krilatih vrsta. Ptice se naseljavaju tamo gde im je hrane u izobilju; Slika dakle potvrđuje blagostanje i sitost hranom.

Dan 4:13 *U vizijama svog uma dok sam ležao na krevetu, video sam, i gle, jedan od stražara i svetih siđe s neba.*

13a- Zaista, nebeski anđeli nemaju potrebu za spavanjem, tako da su u stalnoj aktivnosti. Oni *koji su sveti* i koji služe Bogu *silaze s neba* da prenesu Njegove poruke Njegovim zemaljskim slugama.

Dan 4:14 *I povika naglas i reče ovako: Posijeci drvo i odsijeci mu grane. protresite lišće i razbacajte plodove; Neka zvijeri bježe ispod njega, a ptice iz njegovih grana!*

14a- Vizija najavljuje da će kralj izgubiti svoje kraljevstvo i svoju dominaciju nad njim.

Dan 4:15 *Ali ostavite panj gdje je korijenje u zemlji, i vežite ga lancima od željeza i mjedi među travom u polju. Neka bude mokar od nebeske rose, i neka mu je trava zemaljska kao zvijeri.*

15a- *Ali ostavite deblo tamo gdje je korijenje u zemlji*

Kralj će ostati u svom kraljevstvu; neće biti izbačen.

15b- *i vežite ga lancima od željeza i bronze, među travom u poljima*

Nema potrebe za lancima od gvožđa ili mesinga, jer će Bog jednostavno učiniti da Njegovo savitljivo stvorenje izgubi razum i zdrav razum u svim njegovim aspektima, fizičkim, mentalnim i moralnim. Moćni kralj će sebe uzeti za zvijer u polju. Velikani njegovog kraljevstva će stoga biti prisiljeni da uklone njegovu dominaciju nad kraljevstvom.

15c- *Neka bude mokar od nebeske rose, i neka mu kao zvijeri bude trava zemaljska za svoj dio*

Možemo zamisliti konsternaciju njegovih starijih koji će ga vidjeti kako jede travu sa zemlje, kao krava ili ovca. Odbijati će natkrivene nastambe, radije će živjeti i spavati u poljima.

Dan 4:16 *Njegovo ljudsko srce biće mu oduzeto, i srce zverinje biće mu dato; i sedam puta će ga proći.*

U ovom iskustvu, Bog daje još jedan dokaz svoje stvarne svemoći. Budući da je Tvorac života svih svojih stvorenja, on u svakom trenutku, za svoju slavu, može jednog učiniti inteligentnim ili naprotiv glupim. Budući da ostaje nevidljiva njihovim očima, muškarci ignorišu ovu prijetnju koja ih neprestano opterećuje. Ali istina je da on retko interveniše, a kada i interveniše, to je iz određenog razloga i svrhe.

Kazna je odmjerena. Na kralja Nabukodonozora će važiti *sedam puta*, odnosno samo sedam godina. Nema legitimiteta da se ovo trajanje koristi za bilo šta osim za samog kralja. I ovdje, odabirom broja „7“, Bog stvoritelj svojim „kraljevskim pečatom“ inicijalira radnju koja će se izvršiti.

Dan 4:17 *Ovo je riječ čuvara i zapovijest svetih: da živi znaju da Svevišnji vlada u kraljevstvu ljudskim i daje ga kome hoće, i postavlja nad njim najniže od ljudi.*

17a- *Ova rečenica je dekret onih koji bdiju*

Duh naglašava izuzetan karakter ove božanske intervencije kojoj daje ulogu „dekreta“ za *one koji gledaju*. Čovjek mora naučiti da ga, uprkos lažnom izgledu, neprestano promatraju nebeska bića. Bog želi da ovaj primjer učini poukom upućenom ljudskim bićima do kraja svijeta. Citirajući *one koji gledaju*, on otkriva savršeno kolektivno jedinstvo anđela Božjeg tabora koji ih povezuje u svojim projektima i akcijama. Nadalje, ovaj stih potvrđuje da Bog pripisuje broju 17 značenje suda, vidi također Otkrivenje 17.

17b- *da živi znaju da Svevišnji vlada u kraljevstvu ljudi i daje ga kome hoće*

Bog sve upravlja i kontroliše sve. Često, zaboravljajući ovu skrivenu stvarnost, čovjek vjeruje da je gospodar svoje sudbine i svojih odluka. On misli da bira svoje vođe, ali Bog je taj koji ih postavlja na dužnost, u skladu sa svojom dobrom voljom i svojim prosudbama o stvarima i bićima.

17c- *i da on tamo odgaja najpodle ljude*

Tačna je izreka: "Ljudi dobijaju vođe koje zaslužuju." Kad ljudi zasluže podlog čovjeka za vođu, Bog im ga nameće.

Dan 4:18 *Ovo je san koji sam ja, kralj Nabukodonor, video. Ti, Valtasazare, daj objašnjenje, jer mi ga svi mudraci mog kraljevstva ne mogu dati; možete, jer u sebi imate duh svetih bogova.*

18a- Nabukodonor napreduje, ali još uvijek nije preobraćen. I dalje je zadržao da Daniel služi *svetim bogovima*. Monoteizam on još nije razumio.

Dan 4:19 *Tada je Danilo, koji se zvao Valtasar, na trenutak začudio, i njegove misli su ga uznemirile. Kralj odgovori i reče: Valtasare, neka te san i tumačenje ne muče! A Beltazar odgovori: "Gospodaru moj, neka san bude tvojim neprijateljima, a njegovo tumačenje tvojim protivnicima."*

19a- Daniel razumije san i ono što će se dogoditi je toliko strašno za kralja da bi Daniel više volio da vidi ostvarenje stvari na njegovim neprijateljima.

Dan 4:20 *Drvo koje si vidio, koje je naraslo veliko i snažno, čija je visina dosegala do neba, i pogled na njega do svih dijelova zemlje;*

Dan 4:21 *Ovo drvo, koje je imalo lijepo lišće i obilne plodove, i davalo hranu za sve, pod kojim su se sklanjale zvijeri poljske, i među čijim su se granama nastanile ptice nebeske,*

21a- *lišće je bilo prekrasno*

Fizički izgled i odjeća.

21b- *i obilno voće*

Obilje blagostanja.

21c- *koji je nosio hranu za sve*

Koji je obezbijedio hranu za sav svoj narod.

21d- *pod kojim su se sklonile poljske zvijeri*

Kralj koji štiti svoje sluge.

21.- *i među čijim su se granama nastanile ptice nebeske*

Pod njegovom vlašću, njegov narod je živio u velikoj sigurnosti. Ptice odlete i napuste drvo u najmanjoj opasnosti.

Dan 4:22 *Ti si, o kralju, postao velik i jak, i tvoja se veličina povećala i uzdigla do nebesa, i vlast se tvoja proteže do krajeva zemlje.*

Dan 4:23 **I** *vidje car jednog od stražara i svetih kako silazi s neba i govori: Posijeci drvo i uništi ga. ali ostavite panj gdje je korijenje u zemlji i vežite ga željeznim i bronzanim lancima među travom u polju; neka bude moker od nebeske rose, i neka je njegov dio sa zvijerima poljskim, dok ga sedam puta ne prođe.*

Dan 4:24 *Ovo je tumačenje, o kralju, ovo je odredba Svevišnjega, koja će doći na moga gospodara, kralja;*

Dan 4:25 *Istjerat će vas od ljudi, i vaš stan će biti sa zvijerima poljskim, i bićete natjerani da jedete travu kao volovi. pokvasićeš se od nebeske rose, i sedam puta će te proći, dok ne znaš da Svevišnji vlada u carstvu ljudi i daje ga kome hoće.*

25a- *dok ne saznate da Svevišnji vlada u carstvu ljudi i daje ga kome hoće.*

Daniel spominje Boga označavajući ga izrazom „Svevišnji“. On tako usmjerava kraljeve misli na postojanje jednog Boga; ideju koju kralj ima velikih poteškoća da razume, zbog ovog politeističkog porekla nasleđenog sa oca na sina.

Dan 4:26 *Zapovijed da se ostavi panj gdje je korijenje drveta znači da će tvoje kraljevstvo biti tvoje kada prepoznaš da je onaj koji vlada na nebu.*

26a- *Kada prepozna da je onaj koji vlada na nebu, iskustvo poniženja će prestati jer će kralj biti uvjeren i obraćen.*

Dan 4:27 *Zato, kralju, neka ti bude ugodan savjet moj. Zaustavite svoje grijehe prakticirajući pravdu, a svoje bezakonje pokazujući samilost prema nesretnima, i vaša sreća će se produžiti.*

27a- *Kada kralj primeni stvari koje Daniel navodi u ovom stihu, on će se zaista obratiti. Ali ovaj lik je prepušten ponosu, njegova neosporna moć ga je učinila hirovitim i često nepravednim kao što su nas naučila prethodna iskustva koja su nam otkrila.*

Dan 4:28 *Sve su se ove stvari ispunile nad kraljem Nabukodonozorom.*

28a- *Ova Danielova izjava zabranjuje svako drugo tumačenje ovog proročanstva, koje osuđuje na ništavnost proročke osnove koje podučavaju Jehovini svjedoci i bilo koja druga vjerska grupa koja bi bila u suprotnosti s pravilom koje je definirao Daniel. Štaviše, sadržaj čitavog poglavlja je dokaz za to. Jer priča će nas naučiti zašto je kralj pogođen prokletstvom u proročanstvu o stablu.*

Dan 4:29 *I dogodi se na kraju dvanaest meseci, dok je hodao po kraljevoj palati u Vavilonu,*

29a- *12 mjeseci, ili godina ili “ vrijeme ” prođe između vizije i njenog ostvarenja.*

Dan 4:30 *Kralj progovori i reče: Nije li ovo veliki Babilon koji sam sagradio za dom kraljevstva snagom svoje moći i za slavu moga veličanstva?*

30a- *Ovo je sudbonosni trenutak kada bi kralju bilo bolje da šuti. Ali to možemo razumjeti jer je njegov Vavilon zaista bio čisto čudo, koje se još uvijek navodi kao jedno od "sedam svjetskih čuda". Bujni viseći vrtovi zelenila, bare, prostrani trgovi i bedemi na kvadratu veličine 40 km sa svake strane. Bedemi na čijem su vrhu po cijeloj dužini bedema mogla prelaziti dva kola; autoputa tog vremena. Jedna od njenih kapija, rekonstruisana u Berlinu, nalazi se u sredini dva zida sačinjena od plavo emajliranog kamena na kojem je ugraviran amblem kralja: lav sa orlovskim krilima koji spominje Dan.7:4. Imao je čime da se ponosi. Ali Bog ne vidi ponos u njegovim riječima, on vidi ponos ali prije svega zaborav i prezir prema svojim prethodnim iskustvima. Naravno, ovaj kralj nije jedino ponosno biće na zemlji, ali Bog ga je uperio u oči, želi ga na svom nebu i imaće ga. Ovo zaslužuje objašnjenje: Bog sudi svojim stvorenjima izvan izgleda. On istražuje njihova srca i njihove misli i prepoznaje, bez ikakve greške, ovce dostojne spasenja. To ga navodi da insistira i ponekad čini čuda, ali metoda je opravdana kvalitetom konačnog rezultata.*

Dan 4:31 *Dok je riječ još bila u kraljevim ustima, začu se glas s neba, govoreći: Kralju Nabukodonosoru, od tebe je uzeto kraljevstvo.*

31a- Nabukodonozor je žrtva Božje ljubavi koja mu je postavila zamku i upozorila ga na nju u svom proročkom snu. Nebeska rečenica se može čuti, ali radujmo se jer će zlo koje će mu Bog učiniti spasiti njegov život i učiniti ga vječnim.

Dan 4:32 *Otjerat će vas od ljudi, i vaš stan će biti sa zvijerima poljskim, natjerat će vas da jedete travu kao volove. i sedam će vremena proći preko tebe, dok ne znaš da Svevišnji vlada u carstvu ljudi i daje ga kome hoće.*

32a- Za sedam godina, odnosno sedam puta , kralj gubi lucidnost i um ga uvjerava da je on samo životinja.

Dan 4:33 *I odmah se ispuni reč o Nabukodonozoru. Protjeran je od ljudi, jeo je travu kao volovi, tijelo mu je bilo mokro od nebeske rose; sve dok mu kosa nije porasla kao orlovo perje, a nokti kao nokti pticama.*

33a- Kralj svedoči da je sve objavljeno u viziji mu se zaista ispunila. U pisanju svog svjedočanstva, preobraćeni kralj evocira ovo ponižavajuće iskustvo, govoreći o sebi u trećem licu. Sram ga i dalje tjera da napravi korak unazad. Ostaje moguće još jedno objašnjenje, da su ovo svjedočanstvo zajedno napisali kralj i Danilo, njegov novi brat u pravom Bogu.

Dan 4:34 *I dogodi se na kraju vremena, da ja, Nabukodonosor, podigoh oči svoje ka nebu, i čula su mi se ponovo vratila. Blagoslovio sam Svevišnjega, hvalio sam i slavio onoga koji živi do vijeka, čija je vlast vječna vlast, i čije kraljevstvo traje od koljena do koljena.*

34a- Mudri i svemogućí Bog zadobija ljubav izgubljene ovce. Ona se pridružila svom stadu i umnožava svoje pohvale za njegovu slavu.

34b- *onaj čija je vlast vječna vlast, i čije kraljevstvo traje s koljena na koljeno*
Formula se odnosi na 5. ^{kraljevstvo}, ovoga puta, vječno, vizije Sina Čovječjeg Dana.7:14: *I dade mu se vlast, slava i kraljevstvo; i svi narodi, nacije i jezici su mu služili. Njegova je vlast vječna vlast, koja neće proći, a njegovo kraljevstvo ono što neće biti uništeno .* I također u viziji slike u Dan.2:44: *I u dane ovih kraljeva Bog će nebeski postaviti kraljevstvo, koje nikada neće biti uništeno, niti će biti prepušteno drugim ljudima: on će razbiti i uništiti sva ova kraljevstva, a sam će stajati zauvijek .*

Dan 4:35 *Svi su stanovnici zemlje kao ništa pred njegovim očima: on čini po svojoj volji u vojsci nebeskoj i među stanovnicima zemlje; i nema nikoga ko bi mogao zadržati njegovu ruku ili mu reći: Šta radiš?*

35a- Slava Bogu živome! Jer ovaj put je kralj sve shvatio i preobratio se.

Dan 4:36 *Tada su mi se čula vratila; vraćena mi je slava mog kraljevstva, moja veličanstvenost i moj sjaj; ponovo su me pitali moji savetnici i moji plemići; Bio sam vraćen u svoje kraljevstvo, a moja moć se samo povećala.*

36a- Poput pravednog i čestitog Jova, kome je Bog vratio sinove, kćeri i potomstvo na kraju svog iskušenja, kralj vraća povjerenje svojih velikaša i nastavlja svoju vladavinu sada mudar među pravim mudrima prosvijetljenim živim Bogom. Ovo iskustvo dokazuje da Bog daje kraljevstvo kome želi. On je bio taj koji je inspirisao velike Kaldejce da zatraže svog kralja nazad.

Dan 4:37 *Sada ja, Nabukodonosor, hvalim i uzdižem i častim Cara nebeskog, čija su sva djela istina i putevi njegovi pravedni, a one koji hode u gordosti može poniziti.*

37a- On to može reći, jer je platio da može to reći.

Da biste izbjegli najgore, vađenje zuba može biti vrlo bolno; ali uložiti mogu opravdati patnju. Da bi stekli vječnost, možda će biti potrebno proći kroz teške ili vrlo teške iskušenja, otkidanje ponosa će ih opravdati kada je to moguće. Poznavajući njegov potencijal, Isus Krist je oslijepio Pavla na putu za Damask, kako bi duhovno slijepi „progonitelj svoje braće“ postao njegov vjeran i revan svjedok nakon što mu je vratio vid očiju, ali prije svega, vid njegovog duha.

Danijel 5

Dan 5:1 *Kralj Valtazar je priredio veliku gozbu svojim gospodarima, hiljadu na broju, i pio vino pred njima.*

1a- Kralj Nabukodonozor je zaspao u miru Božijem kada je bio prilično star i naslijedio ga je njegov sin Nabonid, koji nije bio sklon vladanju, pa je pustio svog sina Valtazara da vlada umjesto njega. Nemojte brkati ovo ime koje znači "Bel štiti kralja", izazov koji Bog namerava da prihvati, sa onim koji je Nabukodonozor dao Danielu: Beltazar što znači "Bel će zaštititi". U podrijetlu ovih imena leži obožavanje Bela ili Belijala iza kojeg stoji jedini organizator politeizma: Sotona, đavo. Kao što ćemo vidjeti, nasljednici preobraćenog kralja nisu ga slijedili ovim putem.

Dan 5:2 *I Valtazar, kad je okusio vino, posla i donese zlatne i srebrne posude koje je njegov otac Nabukodonozor iznio iz hrama u Jerusalimu, da kralj, njegovi gospodari, njegove žene i njegove konkubine mogu piti iz njih.*

2a- Za ovog paganskog kralja, ove zlatne i srebrne posude su samo plijen uzet od Jevreja. Odabravši da ignoriše pravog Boga kome se Nabukodonozor obratio, on ne uzima u obzir činjenicu da ovaj živi Bog sudi svim njegovim postupcima. Koristeći u podlu i profanu svrhu ove stvari posvećene i posvećene u službi Boga Stvoritelja, on čini posljednju grešku svog kratkog života. U svoje vrijeme, Nabukodonozor je znao kako da uzme u obzir aktivnu moć Boga Jevreja jer je shvatio da njegovi nacionalni bogovi u istini ne postoje. Svi narodi koji su bili potčinjeni kralju Babilona čuli su njegovu snažno svjedočanstvo u korist Kralja neba, a još više njegova uža porodica. Bog stoga ima sve razloge da se sada pokaže kao pravedan i nemilosrdan.

Dan 5:3 *Zatim su doneli zlatne posude koje su iznesene iz hrama, iz doma Božjeg koji je u Jerusalimu; a kralj i njegovi plemići, njegove žene i njegove konkubine, koristili su je za piće.*

3a- Danijel insistira na poreklu ovih vaza koje su uklonjene hrama, doma Božjeg u Jerusalimu. Već, videći da je jevrejski Bog dozvolio da se te stvari uklone iz njegovog hrama, mladi kralj je trebao shvatiti da pravi Bog kažnjava i strogo kažnjava one koji mu loše služe. Paganski bogovi ne rade takve stvari i njihovi službenici nastoje samo da udovolje ljudima čiju lakovjernost iskorištavaju.

Dan 5:4 *I pili su vino i hvalili bogove od zlata i srebra, i od mjedi, i od željeza, i od drveta i od kamena.*

4a- Profana upotreba je zastarjela, to je idolopoklonička upotreba, vrhunac odvratnosti za Boga. Važno je da u velikom iskazu nemara, kralj piruje sa svojim prijateljima, dok njegov grad prijete Medijcima i Perzijancima koji ga opsjedaju.

Dan 5:5 *I u taj čas pojaviše se prsti na ruci čovječjoj, i pisahu uz svijećnjak na malteru zida kraljevske palate. Kralj je ugledao ovaj kraj ruke koja je pisala.*

5a- Prezrena su čuda iz vremena Nabukodonozora, ovo novo čudo nema za cilj preobraćenje, već uništavanje života krivaca, kao što ćemo vidjeti. Ispred zlih tužitelja koji su željeli smrt grešnika, Isus Krist je također svojim prstom u pijesak zapisao grijehe koje su počinili u tajnosti.

Dan 5:6 *Tada se kraljevo lice promijeni, i misli njegove uznemiriše ga; zglobovi njegovih slabina bili su olabavljeni, a koljena su mu udarila jedno o drugo.*

6a- Čudo odmah proizvodi svoje efekte. Uprkos pijanstvu, njegov um reaguje, on je prestravljen.

Dan 5:7 *Kralj je glasno povikao da dovedu astrologe, Kaldejce i gatare; i kralj progovori i reče babilonskim mudracima: "Ko god pročita ovo pismo i pokaže mi njegovo tumačenje, bit će obučen u purpur i imati zlatni lanac oko vrata i bit će treći vladar u kraljevstvu.*

7a- Još jednom, Daniel je ignorisan; Kraljevsko naslijeđe je zanemarilo njegova svjedočanstva. I opet, u krajnjoj tjeskobi, mladi kralj obećava najveće počasti onome ko se pokaže sposobnim da dešifruje poruku ispisanu na zidu na natprirodan način. Ko to učini, dobiće treće mesto u kraljevstvu, jer Nabonid i Valtazar zauzimaju prvo i drugo mesto.

Dan 5:8 *Tada uđoše svi kraljevi mudraci; ali nisu mogli pročitati spis i dati kralju njegovo tumačenje.*

8a- Kao i pod Nabukodonozorom, stvar ostaje nemoguća za paganske mudrace.

Dan 5:9 *Tada se kralj Valtazar silno uplaši, i lice mu se promijeni, i plemići njegovi uplašeni.*

Dan 5:10 *I kraljica, zbog riječi kralja i njegovih gospodara, uđe u dom za bankete i reče: Kralju, živi dovijeka! Neka te ne muče misli i neka tvoje lice ne mijenja boju!*

Dan 5:11 *Postoji čovjek u vašem kraljevstvu, u kojem je duh svetih bogova; a u danima tvog oca, u njemu se nalazilo prosvjetljenje, inteligencija i mudrost poput mudrosti bogova. Stoga ga je Nabukodonozor, kralj, tvoj otac, kralj, tvoj otac, postavio za poglavara čarobnjaka, astrologa, Kaldejaca, gatara,*

Dan 5:12 *jer je u njemu pronađen veliki duh, znanje i razum, sposobnost tumačenja snova, objašnjavanja mračnih izreka i rješavanja teških pitanja, čak i Danila, koga je pozvao kralj Valtazar. Neka se, dakle, zove Daniel, i on će pokazati tumačenje.*

12a- Ovo kraljičino svjedočanstvo je zapanjujuće i osuđuje čitavu kraljevsku porodicu: znali smo to... ali smo odlučili da to ne uzmemo u obzir.

Dan 5:13 *Tada je Daniel doveden pred kralja. Kralj progovori i reče Danielu: Jesi li ti taj Danilo, koji je od sinova Judinih, kojega je kralj moj otac izveo iz Jude?*

Dan 5:14 *Čuo sam za vas, da je duh bogova u vama, i da se u vama nalaze svjetlost, razum i velika mudrost.*

Dan 5:15 *Sada su pred mene dovedeni mudraci i astrolozi da pročitaju ovo pismo i pokažu mi njegovo tumačenje: ali nisu mogli dati objašnjenje riječi.*

Dan 5:16 *Čuo sam da si u stanju da objasniš i rešiš teška pitanja; Sada, ako možete pročitati ovo pismo i reći mi tumačenje, bit ćete obučeni u purpur, i imat ćete zlatni lanac oko vrata, i imat ćete treće mjesto u vlasti kraljevstva.*

16a- Treće mjesto nakon Nabonida, njegovog oca i njega samog.

Dan 5:17 *Danilo odgovori u prisustvu kralja: Čuvaj svoje darove i daj svoju nagradu drugome: Ipak ću kralju pročitati spis i dati mu tumačenje.*

17a- Danilo je star i ne pridaje važnost počasti ili dobrima i vrijednostima srebra i zlata, ali prilika da podsjetimo ovog mladog kralja na njegove mane, njegove grijeha koje će morati platiti svojim životom, ne može se odbiti i on je sluga Božji za ovu vrstu akcije.

Dan 5:18 *O kralju, Svevišnji Bog dade Nabukodonozoru tvome ocu kraljevstvo i veličinu, i slavu i veličanstvo;*

18a- Vladavina Nabukodonozora bila je djelo i dar pravog Boga, kao i njegova veličanstvenost koju je pogrešno pripisao vlastitoj snazi, kroz ponos, prije nego što ga je Bog zaprepastio sedam godina.

Dan 5:19 *i zbog veličine koju mu je dao, svi narodi, narodi i jezici bojali su se i drhtali pred njim. Kralj je ubio koga je želio, a poštedito je život kome je želio; Podigao je koga je hteo, i oborio koga je hteo.*

19a- Kralj je ubio one koje je htio

Konkretno, ova Bogom dana moć navela ga je da kazni pobunjeni jevrejski narod i mnoge njegove predstavnike pogubi.

19b- *i poštedito je živote onih koje je želeo*

Daniel i zarobljeni Jevreji su imali koristi od toga.

19c- *odgajao je one koje je želio*

Kralj Nabukodonozor je uzdigao Danijela i njegova tri vjerna druga iznad Kaldejaca.

19d- *i ponizio je one koje je htio*

Plemići njegovog kraljevstva morali su pristati da njima upravljaju mladi stranci iz jevrejskog zarobljeništva. Njegovom moćnom rukom jevrejski nacionalni ponos je ponižen i uništen.

Dan 5:20 *Ali kada se njegovo srce uzdiglo i duh njegov otvrdnuo za ponos, bio je zbačen sa svog kraljevskog prijestolja, i slava mu je oduzeta;*

20a- Iskustvo kralja Nabukodonozora nam omogućava da shvatimo aroganciju koja se pripisuje papskom kralju iz Dan.7:8. Danilo pokazuje kralju da je apsolutnu vlast Bog dao kome hoće, prema njegovom programu. Ali, podsjećajući na poniženje kralja Nabukodonozora, on ga podsjeća da koliko god moćan bio, zemaljski kralj ovisi o neograničenoj moći nebeskog kralja.

Dan 5:21 *Bio je protjeran iz reda sinova ljudskih, i njegovo je srce postalo kao zvijeri, a stan mu je bio među divljim magarcima; i dade mu se trava da jede kao volovi, i tijelo mu je vlažno od nebeske rose, dok nije saznao da Svevišnji Bog vlada u carstvu ljudi i daje je kome hoće.*

21a- Napominjem da se samo u ovom stihu pominju „ divlji magarci “. Magarac je tipičan simbol tvrdoglavosti: "tvrdoglav kao magarac", pogotovo ako je i "divlji" i nije pripitomljen. To je simbol koji predstavlja duh čovjeka koji

odbija da čuje pouke koje je Bog dao kroz iskustva svog života i kroz svoja biblijska otkrivenja.

Dan 5:22 *A ti, Valtazare sine njegov, nisi ponizio svoje srce, iako si sve ovo znao.*

22a- U stvari, Valtazar se ponašao kao „divlji magarac“ ne uzimajući u obzir iskustvo koje je proživio njegov „otac“ (njegov deda).

Dan 5:23 *Podigao si se protiv Gospoda nebeskog; posuđe njegove kuće doneseno je pred tebe, i ti si s njima pio vino, ti i tvoji plemići, tvoje žene i tvoje konkubine; Hvalio si bogove od srebra, zlata, bronz, gvožđa, drveta i kamena, koji ne vide, niti čuju, niti znaju, i nisi proslavio Boga u čijoj je ruci tvoj dah i svi tvoji putevi.*

23a- Valtazar je oskrnavio zlatne posude koje su posvećene Bogu Stvoritelju za vjersku službu u njegovom hramu. Ali koristeći ih da veliča lažne paganske bogove, postigao je vrhunac **odvratnosti**. Ova slika priprema sliku Apo.17:4: *Ova žena je bila odjevena u ljubičastu i grimiznu boju i ukrašena zlatom, dragim kamenjem i biserima. U ruci je držala zlatnu čašu punu gadosti i nečistoće njene prostitucije*. Tamo joj je dato ime " Vavilon Veliki " u 5. stihu.

Dan 5:24 *Stoga je poslao ovaj dio ruke koja je napisala ovo pismo.*

24a- Zauzvrat, Valtazar prekasno otkriva postojanje pravog živog Boga koji deluje i reaguje na čudesan način na ponašanje ljudi.

Dan 5:25 *Ovo je napisano: Mene, Mene, Tekel, Ufarsin.*

25a- Prijevod: prebrojano, prebrojano, izvagano i podijeljeno

Dan 5:26 *I ovo je tumačenje ovih reči. Uračunato: Bog je izbrojao vašu vladavinu i priveo je kraju.*

26a- Prvi „ prebrojani “ cilja na početak vladavine, a drugi „ brojani “, kraj ove vladavine.

Dan 5:27 *Vagani: Vagani ste na vagi i nadete se da nemate.*

27a- Vaga ovdje je simbol božanskog suda. Ljudi su ga usvojili da označe službe pravde; veoma nesavršena pravda. Ali Božja je savršena i na osnovu slike dvostrane vage vaga djela dobra i zla koja je osuđeni izvršio. Ako je skala dobra lakša od zla, božanska osuda je opravdana. A ovo je slučaj kralja Valtazara.

Dan 5:28 *Podijeljeno: Tvoje će kraljevstvo biti podijeljeno i dato Medicima i Perzijancima.*

28a- Dok se upuštao u odvratne opijanja u svojoj kraljevskoj palati, predvođen kraljem Darijem, Međani su ušli u Vavilon koritom rijeke, privremeno skrenuti i presušili.

Dan 5:29 *Tada je Valtazar naredio, te su Daniela obukli u purpur, i stavili mu zlatni lanac oko vrata, i proglasili da će on biti treći vladar u kraljevstvu.*

Dan 5:30 *Iste noći Valtazar, kralj Kaldejaca, bio je ubijen.*

Dan 5:31 *I Darije Međanin uze kraljevstvo, star šezdeset i dvije godine.*

31a- Ovo precizno Danielovo svjedočanstvo očevidaca ne prepoznaju historičari koji ovaj postupak pripisuju perzijskom kralju Kiru 2 Velikom u – 539.

Danijel 6

Učenje ovog 6. poglavlja identično je onom iz Danila 3. Ovoga puta, ono predstavlja Danila u testu vjernosti uzora , kojeg će oponašati i reprodukovati svi izabrani koje je Bog pozvao u Isusu Kristu. Komentari su korisni, ali samo pročitajte i zapamtite lekciju. Kralj *Darije* se ponaša kao Nabukodonozor u svoje vrijeme i, sa svoje *62 godine* , odlazi da ispovjedi slavu živog Boga Danila; obraćenje postignuto Danielovim svjedočanstvom o vjernosti kada ga je Bog zaštitio od *lavova* . Od početka njihove veze gaji naklonost i zanimanje za Danijela koji mu vjerno i pošteno služi i u kojem *razaznaje viši um* .

Dan 6:1 *I Darije je zavolio da nad kraljevstvom postavi sto dvadeset satrapa, koji bi trebali biti po cijelom kraljevstvu.*

1a- Kralj Darije otkriva svoju mudrost povjeravajući upravljanje kraljevstvom 120 guvernera osnovanih u 120 provincija.

Dan 6:2 *I postavi tri kapetana nad njima, a među njima i Danila, da im satrapi daju račun i da kralj ne pretrpi gubitak.*

2a- Danijel je i dalje među glavnim vođama koji nadgledaju satrape.

Dan 6:3 *Danilo je bio iznad knezova i satrapa, jer je u njemu bio viši duh; i kralj je mislio da ga uspostavi nad cijelim kraljevstvom.*

3a- Darije, zauzvrat, primjećuje Danielovu superiornost u njegovom inteligentnom i mudrom umu. A njegov plan da ga uspostavi iznad svega će izazvati ljubomoru i mržnju protiv Danijela.

Dan 6:4 *Tada su knezovi i satrapi tražili priliku da optuže Danila u vezi sa kraljevstvom. Ali nisu mogli naći ni povoda, ni bilo čega za ukor, jer je bio vjeran, i nije se u njemu vidjela nikakva krivica, niti bilo kakvo zlo.*

4a- Danilo služi Bogu gdje god ga postavi, tako da služi kralju s istom odanošću i istom vjernošću. Stoga se čini *besprijeornim*; kriterij koji se nalazi među adventističkim svecima posljednjih dana prema Otkr. 14:5.

Dan 6:5 *A ljudi rekoše: Nećemo naći povoda protiv ovog Danila, osim u zakonu njegovog Boga.*

5a- Ova razmišljanja otkrivaju razmišljanje đavolskog logora posljednjeg zemaljskog testa vjere u kojem će subotnji ostatak sedmog dana Božjeg zakona dopustiti ubijanje njegovih vjernih slugu, budući da oni neće pristati da poštuju ostatak prvog dana koji je obavezan, nedjelju rimskog vjerskog zakona.

Dan 6:6 *Tada ti knezovi i satrapi dođoše k kralju s metežom i rekoše mu govoreći: Kralju Darije, živi dovijeka!*

6a- Ovaj buran ulazak ima za cilj podsjetiti kralja na snagu brojeva, njegovu sposobnost da stvara nemire, a samim tim i potrebu da ojača svoju dominaciju.

Dan 6:7 *Svi knezovi kraljevstva, namjesnici, satrapi, savjetnici i namjesnici, slažu se da treba izdati kraljevski dekret, sa strogim dekretom, da ko god se moli bilo kojem bogu ili čovjeku u roku od trideset dana, osim tebi, kralju, neka bude bačen u jazbinu.*

7a- Do tada, kralj Darije nije nastojao da prisili ljude svog kraljevstva da služe jednom bogu radije nego drugom. U politeizmu je vjerska sloboda potpuna. A da bi ga uvjerali, spletkaroši mu laskaju, poštujući njega, kralja Darija, kao boga. I ovdje, kao i kod svih velikih dominatora, ponos budi i tjera ga da odobri ovaj poredak koji mu, međutim, nije silazio iz glave.

Dan 6:8 *Sada, dakle, kralju, potvrdi uredbu i napiši dekret, da se ne može promijeniti, prema zakonu Medijana i Perzijanaca, koji se ne mijenja.*

8a- Ovaj dekret izvanredno poriče onoga koji će učiniti rimsku nedjelju obaveznom na kraju dana. Ali zapazimo da je ovaj nepromjenjiv karakter zakona Medijaca i Perzijanaca koji su uspostavili pogrešni i grešni ljudi potpuno neopravdan. Nepromjenjivost pripada pravom živom Bogu, Stvoritelju.

Dan 6:9 *Tada je kralj Darije napisao dekret i dekret.*

9a- Ovaj korak je bitan, jer pošto je sam napisao *dekret i odbranu*, morat će se poštovati *nepromjenjivi* zakon Miđana i Persijanaca.

Dan 6:10 *I kad je Danilo saznao da je dekret napisan, otišao je svojoj kući, a prozori gornje odaje bili su otvoreni prema Jerusalimu. i tri puta dnevno je klečao i molio se i hvalio svog Boga, kao što je to činio i ranije.*

10a- Danijel ne mijenja svoje ponašanje i ne dozvoljava da bude pod utjecajem ove ljudske mjere. Otvaranjem prozora pokazuje da želi da njegova odanost Svemogućem Bogu bude poznata svima. U to vrijeme Danilo skreće u pravcu Jerusalima gdje se, iako uništen, nalazi Božji hram. Jer se Duh Bog očitovao dugo vremena u ovom svetom hramu koji je učinio svojim obitavalištem, svojim zemaljskim obitavalištem.

Dan 6:11 *Tada ovi ljudi uđoše sa metežom i nadoše Daniela kako se moli i priziva svog Boga.*

11a- Zavjerenici su čekali i gledali ga da ga uhvate u činu neposlušnosti kraljevskom dekretu ; trenutno "flagrantno krivično djelo".

Dan 6:12 *Tada iziđoše pred kralja i rekoše mu o kraljevskom dekretu, govoreći: Zar nisi napisao dekret da će se svaki koji se u roku od trideset dana pomoli bilo kom bogu ili čovjeku osim tebi, kralju, baciti u lavlju jazbinu? Kralj odgovori: Stvar je sigurna, prema zakonu Medijaca i Perzijanaca, koji je nepromjenjiv.*

12a- Kralj može samo potvrditi dekret koji je sam napisao i potpisao.

Dan 6:13 *I opet progovoriše i rekoše kralju: Danilo, koji je iz Judinog ropstva, nije se obazirao na tebe, kralju, niti na dekret koji si napisao, nego se moli tri puta na dan.*

13a- Uhvaćen na djelu ruke u činu svoje molitve, Daniel je osuđen. Kralj cijeni Danijela zbog njegovog vjernog i poštenog ponašanja. On će odmah uspostaviti vezu između sebe i ovog Boga kome služi sa takvom revnošću i vjernošću budući da mu se moli redovno *tri puta dnevno* . Ovo objašnjava bol i nevolju koju će Danielova osuda izazvati i početak njegovog obraćenja koji dolazi.

Dan 6:14 *Kad je kralj to čuo, veoma mu je žao; postavio je svoje srce da izbavi Daniela, i sve do zalaska sunca trudio se da ga spasi.*

14a- Kralj tada shvaća da je izmanipuliran i kreće u spašavanje Daniela, kojeg veoma cijeni. Ali njegov trud će biti uzaludan i kralj tužno otkriva prije svega: *slovo ubija, ali duh oživljava* . Kasnije dajući ljudima ovaj izraz, Bog pokazuje granicu poštovanja zakona. Život se ne može regulisati slovima pravnih tekstova. U svom božanskom sudu, Bog uzima u obzir detalje koje mrtvo slovo njegovog pisanog zakona ignoriše, a ljudi bez Boga nemaju mudrosti da učine isto.

Dan 6:15 *Ali ovi ljudi podstadoše kralja i rekoše mu: "Znaj, kralju, da zakon Medijana i Perzijanaca zahtijeva da svaki dekret ili dekret koji potvrdi kralj mora biti konačan.*

15a- Zavjerenici podsjećaju na neopozivu (neopravdanu) prirodu odluka koje je donio kralj Mida i Perzijanaca. I sam je zarobljen svojom naslijeđenom kulturom. Ali on razumije da je bio žrtva zavjere protiv Daniela.

Dan 6:16 *Tada kralj zapovjedi, i dovedoše Danila i baciše ga u lavlju jazbinu. Kralj progovori i reče Danielu: Neka te izbavi Bog tvoj, kome neprestano služiš!*

16a- Kralj je prisiljen baciti Daniela u lavlju jazbinu, ali on svim srcem želi da Bog kojem tako vjerno služi interveniše da ga spasi.

Dan 6:17 *I donesoše kamen i metnu ga na ušće u jamu; Kralj ga je zapečatio svojim vlastitim pečatnim prstenom i prstenovima svojih gospodara, da se ništa ne bi promijenilo u vezi s Danielom.*

17a- Ovdje Danielovo iskustvo ima sličnosti sa Hristovim sahranom, čija su kružna kamena vrata također bila zapečaćena kako bi se spriječila ljudska intervencija.

Dan 6:18 *Tada kralj uđe u svoju palatu; noć je proveo na postu, nije zvao konkubinu k sebi i nije mogao da se uspava.*

18a- Ovo kraljevo ponašanje svjedoči o njegovoj iskrenosti. Čineći ove stvari, on pokazuje da želi ugoditi Danielovom Bogu i dobiti svoje spasenje od njega. Ovo je početak njegovog obraćenja jednom Bogu.

Dan 6:19 *I ustade kralj rano ujutro, i požuri u jazbinu lavlju.*

19a- Priprema čistoće praćena neprospavanom noći zbog njegovog uma izmučenog mišlju o Danijelovoj smrti i ovog jurnjave u lavlju jazbinu u zoru nisu radnje koje praktikuje paganski kralj, već oni brata koji voli svog brata u Bogu.

Dan 6:20 *I približi se jami, i pozva Danila tužnim glasom. Kralj progovori i reče Danielu: Danilo, slugo Boga živoga, da li je tvoj Bog, kome stalno služiš, mogao da te izbavi od lavova?*

20a- *Dok se približavao jami, dozvao je Daniela tužnim glasom*

Kralj se nada, ali se plaši i strepi od najgoreg za Danijela. Međutim, njegovu nadu pokazuje činjenica da je zove i postavlja pitanje.

20b- *Danilo, sluga Boga živoga, da li je tvoj Bog, kome služiš sa strpljenjem, mogao da te izbavi od lavova?*

Nazivajući ga „živim Bogom“, Darije svjedoči o početku svog obraćenja. Međutim, njegovo pitanje "da li te je mogao izbaviti od lavova?" "pokazuje nam da ga još ne poznaje. Inače bi rekao: „Da li je hteo da te izbavi od lavova?“ ».

Dan 6:21 *I reče Danilo kralju: Kralju, živi do vijeka!*

21a- U ustima zaverenika, u 6. stihu, izraz je imao malo značenja, ali u Danielovom on prorokuje pristup večnom životu koji je rezervisan za izabrane Božje.

Dan 6:22 *Moj Bog je poslao svog anđela i zatvorio usta lavovima, da mi ne povrijede, jer sam se našao nevin pred njim. i prije tebe, o kralju, zar nisam učinio ništa loše.*

22a- U ovom iskustvu, kralj Darije shvaća koliko je nepromjenjiva koncepcija ljudskih kraljevskih odredbi glupa, neopravdana i neodobravana pravog Živog Boga kojem Danilo služi bez skrivanja.

Dan 6:23 *Tada se kralj veoma obradovao i naredio da izvedu Danila iz jame. Danilo je iznesen iz jazbine, i na njemu nije pronađeno ništa povrijeđeno, jer se uzdao u svog Boga.*

23a- *Tada je kralj bio veoma srećan*

Ova reakcija prirodne i spontane radosti otkriva budućeg Božjeg izabranika jer kralj sada ima sigurnost u svoje postojanje i svoju moć.

23b- *Daniel je iznet iz jazbine i na njemu nije pronađena rana.*

Baš kao što ni odeća trojice Danijelovih drugova bačena u pregrijanu peć nije izgorjela.

23c- *jer se uzdao u svog Boga*

Ovo povjerenje je otkriveno u njegovoj odluci da ne poslušati kraljevski dekret koji bi lišio Boga njegovih molitava; nemoguć i nezamisliv izbor za ovog uzornog čovjeka čisto ljudske vjere.

Dan 6:24 *I zapovjedi kralj, i dovedoše one ljude koji su optužili Danila, i baciše ih u jazbinu lavova, njih, njihovu djecu i njihove žene. i prije nego što su došli na dno jazbine, lavovi su ih uhvatili i polomili im sve kosti.*

24a- Bog je okrenuo ploču protiv zlih koji su planirali zlo. U vrijeme perzijskih kraljeva koji su trebali doći, iskustvo će se ponoviti za Jevrejina Mordoheja, kojeg je vođa Haman htio ubiti sa svojim narodom u vrijeme kraljice Esteri. I ovdje će Haman završiti da visi na vješalima podignutim za Mordoheja.

Dan 6:25 *Nakon ovoga, kralj Darije je pisao svim ljudima, narodima i jezicima, koji žive po svoj zemlji, govoreći: Mir u izobilju.*

25a- Ovo novo kraljevo pismo je ono o čovjeku kojeg je pobijedio živi Bog. Sada u savršenom miru u svom srcu, on koristi svoju zapovjednu poziciju da uputi svim ljudima svog kraljevstva svjedočanstvo o svom miru koje je primio od pravog Boga.

Dan 6:26 *Zapovijedam da u cijelom mom kraljevstvu bude straha i straha od Danielovog Boga. Jer on je živi Bog, i ostaje dovijeka; njegovo kraljevstvo nikada neće biti uništeno, a njegova vlast će trajati do kraja.*

26a- *Naređujem to u cijelom opsegu mog kraljevstva*

Kralj naređuje, ali nikoga ne prisiljava.

26b- *imamo strah i strah za Boga Daniela*

Ali obogaćen ovim iskustvom, on nameće strah i strah od Danielovog Boga kako bi razuvjerio autore nove zavjere raspaljene protiv Daniela.

26c- *Jer on je živi Bog, i on traje dovijeka.*

On se nada da će ovo svjedočanstvo biti primljeno u srcima ljudi kraljevstva, i zbog toga ga hvali i uzdiže.

26d- *njegovo kraljevstvo nikada neće biti uništeno, a njegova vlast će trajati do kraja*

vječni karakter 5. ^{kraljevstva} kipa.

Dan 6:27 *On je izbavitelj i spasitelj, koji čini znamenja i čudesa na nebu i na zemlji. On je taj koji je izbavio Daniela od moći lavova.*

27a- *On je taj koji oslobađa i spašava*

Kralj svedoči o onome što je video, ali ovo oslobođenje i spasenje se tiču samo fizičkog tela, Danijelovog života. Biće neophodno sačekati dolazak Isusa Hrista da bismo razumeli Božju želju da izbavi i spase od greha. Ali istaknemo da je kralj prirodno osjetio potrebu da se očisti kako bi ugodio živom Bogu.

27b- *koji čini znakove i čudesa na nebesima i na zemlji*

Danielova knjiga svjedoči o ovim znakovima i čudima, natprirodnim radnjama koje je Bog izvršio, ali budite oprezni, đavo i njegovi demoni također mogu krivotvoriti određena božanska čuda. Za identifikaciju između dva moguća porijekla, dovoljno je razumjeti ko ima koristi od dostavljene poruke. Vodi li to poslušnosti Bogu Stvoritelju ili neposlušnosti?

Dan 6:28 *Danilo je napredovao u Darijevoj vladavini i u vladavini Kira Perzijanca.*

28a- Razumijemo da se Daniel neće vratiti u svoju rodnu zemlju, ali lekcije koje ga je Bog naučio u Dan.9 natjerale su ga da prihvati, a da ne doživi ovu sudbinu koju je odlučio njegov Bog.

Danijel 7

Dan 7:1 *Prve godine Valtazara, kralja Babilona, Danilo je sanjao san, i vizije su mu došle na um dok je ležao na svom krevetu. Zatim je napisao san i ispričao glavne stvari.*

1a- *Prva godina Valtazara, kralja Babilona*

To će reći u – 605. Od vizije Dan.2, prošlo je 50 godina. Nakon smrti velikog kralja Nabukodonosora, naslijedio ga je unuk Valtazar.

Dan 7:2 : *Danilo je počeo i rekao: Videh noću u viziji svojoj, i gle, četiri vetra nebeska juriše na veliko more.*

2a- *četiri nebeska vetra su prodrli*

To su univerzalni ratovi koji dovode dominatore da prošire svoju moć u pravcu četiri kardinalne tačke , prema sjeveru, jugu, istoku i zapadu.

2b- *na velikom moru*

Slika nije laskava čovječanstvu, jer je more, čak i veliko, simbol smrti. Ovo nije, u Božjem planu, okruženje pripremljeno za čoveka stvorenog na njegovu sliku, prema Postanku 1. Njegovo okruženje je zemlja. Ali čovječanstvo je, od prvobitnog grijeha, svojom neposlušnošću izgubilo svoj božanski lik i više nije u svojim čistim i svetim očima ništa drugo nego nečiste i proždrljive morske životinje koje se proždiru jedna drugu pod nadahnućem đavola i demona. U ovoj viziji more simbolizira anonimnu masu ljudskih bića.

Nadalje, područje obuhvaćeno proročanstvom odnosi se na narode povezane svojim obalnim aspektima koji graniče sa Sredozemnim morem. *More stoga* igra glavnu ulogu u ratnim akcijama osvajačkih pohoda dominatora.

Dan 7:3 *I četiri velike zvijeri iziđoše iz mora , različiti jedno od drugog.*

3a- *I četiri velike životinje su izašle iz mora*

U novoj viziji nalazimo učenje dato u Danielu 2, ali ovdje životinje zamjenjuju dijelove tijela kipa .

3b- *različiti l e s jedni druge*

Kao i materijali kipa Dan.2.

Dan 7:4 Prvi je bio poput lava i imao je orlova krila; Gledao sam dok mu nisu otkinuli krila; bio je podignut sa zemlje i stavljen na noge kao čovek, i dato mu je muško srce.

4a- The Prvi je bio poput lava i imao je orlova krila.

Ovdje zlatna glava kaldejskog kralja iz Dan.2 postaje lav s orlovim krilima ; amblem ugraviran na plavo kamenje Babilona, ponos kralja Nabukodonosora u Dan.4.

4b- Gledao sam, sve dok mu nisu otkinula krila

Proročanstvo govori o sedam godina ili sedam puta tokom kojih je kralj Nabukodonozor postao glup od Boga. Tokom ovih 7 godina (sedam puta) poniženja prorečenog u Dan.4:16, njegovo ljudsko srce je uklonjeno, zamenjeno srcem zveri.

4c- bio je podignut sa zemlje i stavljen na noge kao čovek, i dato mu je muško srce.

Njegovo obraćenje u Boga stvoritelja je ovdje potvrđeno. Njegovo iskustvo nam omogućava da shvatimo da je za Boga čovjek čovjek samo kada njegovo srce nosi sliku Božjeg. On će ga otkriti u svojoj inkarnaciji u Isusu Kristu savršeni božanski model ljubavi i poslušnosti.

Dan 7:5 I gle, druga zvijer kao medvjed stajaše s jedne strane; Imao je tri rebra u ustima među zubima, a oni su mu rekli: Ustani, jedi puno mesa.

5a- I gle, druga zvijer je bila kao medvjed , i stajala je s jedne strane

Nakon kaldejskog kralja, srebrni sanduk i ruke Medijaca i Perzijanaca postaju medvjed . Preciznost „ koja je stajala na jednoj strani “ ilustruje perzijsku dominaciju koja se pojavila na drugom mestu nakon dominacije Medijana, ali njena osvajanja koje je ostvario kralj Kir 2 Perzijanac dala su mu moć mnogo veću od one koju su imali Medijani.

5b- imao je tri rebra u ustima među zubima, pa su mu rekli: Ustani, jedi puno mesa

Perzijanci će zavladati Medijima i osvojiti tri zemlje: Lidiju bogatog kralja Kreza 546. godine, Vavilon 539. godine i Egipat 525. godine.

Dan 7:6 Poslije ovoga pogledah, i gle, još jedan kao leopard , koji ima na leđima četiri krila kao ptica; Ova životinja je imala četiri glave i dala joj se vlast.

6a- Nakon ovoga sam pogledao, i gle, drugi je bio kao leopard

Isto tako, bronzani trbuh i bedra grčkih vladara postaju leopard sa četiri ptičja krila ; Pege grčkog leoparda čine ga simbolom grijeha .

6b- i imao je na leđima četiri krila kao ptica

Četiri ptičja krila povezana sa leopardom ilustruju i potvrđuju ekstremnu brzinu osvajanja njegovog mladog kralja Aleksandra Velikog (između -336 i -323).

6c- ova životinja je imala četiri glave, i vlast joj je data

Ovdje " četiri glave ", ali u Dan.8 to će biti " četiri velika roga " koji označavaju grčke vladare, nasljednike Aleksandra Velikog: Seleuka, Ptolomeja, Lisimaha i Kasandra.

Dan 7:7 Nakon toga vidjeh u noćnim vizijama, i gle, četvrta zvijer, strašna i strašna, i silno jaka; imao je velike gvozdene zube, jeo je, lomio i gazio ono što je ostalo; Bio je drugačiji od svih životinja prije njega, a imao je deset rogova.

7a- *Nakon toga sam vidio u noćnim vizijama, i gle, četvrtu zvijer, strašnu i strašnu i izuzetno jaku*

I ovdje *gvozdene noge* Rimskog carstva postaju čudovište *sa gvozdenim zubima i deset rogova*. Jer prema Apo.13:2, on jedini nosi kriterijume 3 prethodna carstva: Lavlju snagu, potvrđenu u ovom stihu gde se precizira: *izuzetno jaka*; *moć medvjeda* i brzina *leoparda sa naslijedom njegovog grijeha* koje simboliziraju njegove mrlje.

7b- *imao je velike gvozdene zube, jeo je, lomio na komade i gazio ono što je ostalo;*

Ovi detalji mu pripisuju pokolje i masakre koje je izvršio simbol rimskog **željeza** koji će se nastaviti do kraja svijeta, kroz njegovu papsku dominaciju.

7c- *bio je drugačiji od svih životinja prije njega, i imao je deset rogova.*

Deset *rogova* predstavljaju Franke, Langobarde, Alamane, Anglosaksonce, Vizigote, Burgunde, Suebe, Herule, Vandale i Ostrogote. Ovo je **deset** kršćanskih kraljevstava koja će se formirati nakon propasti Rimskog carstva od 395. godine, prema objašnjenjima koju je anđeo dao Danielu u 24. stihu.

Dan 7:8 *I pogledah rogove, i gle, pojavi se među njima još jedan mali rog; a prije tog roga behu očupana tri od prvih roga. i gle, imala je oči kao oči čovjeka, i usta koja su govorila oholo.*

8a- *Razmotrio sam rogove, i gle, još jedan mali rog je izašao među njima*

Mali *rog* izlazi iz jednog od *deset rogova*, koji označava ostrogotsku Italiju u kojoj se nalazi grad Rim i takozvano papinsko "sveto sjedište", u Lateranskoj palači na planini Caelian; Latinsko ime znači: nebo.

8b- *i tri prva roga su otkinuta prije ovog roga*

Poderani *rogovi* su hronološki: *tri kralja spušteno* iz stiha 24, naime, Heruli između 493. i 510., zatim uzastopno, Vandali 533. i Ostrogoti 538. koje je general Velizar protjerao iz Rima pod naredbom Justinijana I ' i definitivno poražen kod Ravenne 540. godine. To znači da *Rog* nema ličnu vojnu moć i da ima koristi od oružane sile monarha koji ga se boje i strahuju od njegove vjerske moći i stoga ga radije podržavaju i pokoravaju mu se. Ovo rezonovanje će biti potvrđeno u Dan.8:24 gde ćemo čitati: *njegova moć će se povećati, ali ne njegovom sopstvenom snagom* i stih 25 će precizirati: *zbog svog prosperiteta i uspeha njegovih lukavstava, on će imati oholost u svom srcu*. **Tako se pokazuje da istina dobiva potvrdu samo grupiranjem sličnih poruka razasutih po različitim poglavljima Danielove knjige i šire po cijeloj Bibliji.** Razdvojena, poglavlja knjige "pečate" proročanstvo i njegove poruke, najsuptilnija i najvažnija ostaju nedostupna.

8c- *i gle, imala je oči kao oči muškarca*

U Otkr. 9, Duh predvodi svoje opise terminom *poput*. Na taj način on sugerira sličnost izgleda koja nije stvarnost. I ovdje moramo primijetiti sličnost sa *inkarniranim* čovjekom u njegovom savršenstvu u Isusu Kristu, ali on ima samo pretenzija. Ali ima i više, jer " *oči* " simboliziraju vidovitost proroka za koje je Isus također savršen uzor. A Duh aludira na proročku tvrdnju papstva koje će na kraju uspostaviti svoje službeno sjedište u Vatikanu, riječ koja znači: proročavati, od latinskog "vaticinare". Ovo će biti potvrđeno u Otkr. 2:20, kada Duh uporedi ovu rimokatoličku crkvu sa *Jezabelom* koja je ubila proroke Jahve, stranku koja je

obožavala Baala, udatu za kralja Ahava. Poređenje je opravdano jer papizam ubija na kolce inkvizicije prave Božje proroke u Hristu.

8d- *i usta, koja su govorila sa arogancijom.*

U ovom 7. poglavlju, božanski Reditelj i Reditelj u "zumiranju" predstavlja kršćansko doba koje se posebno tiče njega, period između kraja Rimskog Carstva i slavnog Kristovog povratka u Mihailu, njegovom nebeskom imenu među anđelima. On najavljuje dolazak *arogantnog kralja, progonitelja svetaca Svevišnjeg*, koji napada božanske vjerske standarde, pokušavajući *promijeniti vremena i zakon*, deset zapovijesti ali i druge božanske uredbe. Duh najavljuje svoju konačnu kaznu; on će biti " *požrećen vatrom* " *zbog njegovih arogantnih riječi* ." Stoga je scena nebeskog suda sedmog milenijuma odmah predstavljena nakon spominjanja *njegovih arogantnih riječi* . Prije nje, kralj Nabukodonozor je također pokazao *aroganciju*, ali je ponizno prihvatio lekciju poniženja koju mu je Bog dao.

Nebeski sud

Dan 7:9 *Gledao sam dok prijestoli nisu postavljeni. I Drevni je sjeo. Odjeća mu je bila bijela kao snijeg, a kosa na glavi kao čista vuna; prijesto mu je bilo kao plamen ognjeni, a kotači njegovi kao vatra koja gori.*

9a- *Pogledao sam, dok su bili postavljeni prijestoli*

Ova scena predstavlja vrijeme suda koje će izvršiti otkupljeni sveci Isusa Krista u Njegovoj prisutnosti, *sjedeći na prijestolima*, **na nebu** prema Otkr. 4, tokom *hiljadu godina* spomenutih u Otkr. 20. Ova presuda priprema uslove za **konačnu presudu**, čije je izvršenje ilustrovano u stihu 11.

9b- *I Drevni je sjeo.*

Ovo je oboženi Hristos, jedini Bog stvoritelj. Radnja glagola *sjediti* ukazuje na prestanak aktivnosti stajanja, ona je slika mirovanja. Nebo je u apsolutnom miru. Na zemlji, zli su uništeni nakon Hristovog povratka.

9c- *Odjeća mu je bila bijela kao snijeg, a kosa na glavi kao čista vuna*

Bijela je simbol savršene čistote Boga koja se tiče cjelokupne njegove prirode na nivou njegove odjeće, simbola njegovih djela i kose na glavi koja je kruna čiste i savršene mudrosti oslobođene svakog *grijeha*.

Ovaj stih sugerira Isa.1:18: *Dođi, i rasuđimo zajedno! kaže YaHWéH. Premda vaši grijesi budu kao grimiz, bit će bijeli kao snijeg; ako budu crveni kao grimiz, bit će kao vuna.*

9d- *njegov prijesto je bio kao plamen vatre,*

Presto označava mesto velikog Sudije, to jest, sud misli Božije. Smješten je ispod slike *plamena ognja* koji će biti *oči* Krista koji opravdava u Otkr. 1:14 gdje nalazimo opise ovog stiha. Vatra uništava, što ovom *sudu* daje svrhu uništenja Božjih neprijatelja i Njegovih izabranika. Pošto su ovi već mrtvi, ova presuda se odnosi na *drugu smrt* koja će definitivno pogoditi osuđenika.

9. *i točkovi kao vatra koja gori.*

Presto ima *točkove* u poređenju sa *zapaljenim ognjem* koji će se zapaliti na zemlji: Otkr. 20:14-15: *druga smrt je ognjeno jezero*. Točkovi *stoga* sugeriraju kretanje sudija s neba na zemlju radi izvršenja izrečenih presuda. Živi Bog, veliki

Sudija, se kreće i kada se zemlja obnovi i očisti, on će se ponovo pokrenuti da postavi svoj kraljevski tron prema Otkr. 21:2-3.

Dan 7:10 *Reka ognjena poteče i iziđe ispred njega. Hiljadu hiljada mu je služilo, a deset hiljada puta deset hiljada stajalo je pred njim. Sudije su sjeli i knjige su se otvorile.*

10a- *Vatrena rijeka je tekla i izlazila ispred njega*

Vatra pročišćavajuća koja će sići s neba da proždre duše palih mrtvih i potom uskrsnu, prema Otkr. 20:9: *I iziđoše na lice zemlje, i opkoliše logor svetaca i ljubljeni grad . Ali vatra je sišla s neba i proždirala ih .*

10b- *Služilo ga je hiljadu hiljada*

To jest, milion duša, izabranih **otkupljenih** sa zemlje.

10c- *i deset hiljada miliona stajalo je u njegovom prisustvu*

Deset milijardi zemaljskih duša koje je Bog **pozvao** biva uskrsnuto i pozvano pred Njega i Njegove sudije da se podvrgnu pravednoj božanskoj osudi *druge smrti* , nešto što je potvrđeno u Luki 19:27: *Konačno, one moje neprijatelje , koji ne bi htjeli da ja vladam nad njima, dovedite ovamo i pobijte ih preda mnom .* Na ovaj način Duh potvrđuje riječi koje je izgovorio kroz Isusa u Mt.22:14: **Jer mnogo je zvanih, a malo je izabranih** . Ovo će posebno biti slučaj u posljednjim danima prema Luki 18:8: ... *Ali, kad dođe Sin Čovječji, hoće li naći vjeru na zemlji?*

10d- *Sudije su sjeli i knjige su bile otvorene*

Vrhovni sud će suditi na osnovu iskaza koji su omogućili presudu i optužnice prilagođene pojedinačno za svaku osuđenu dušu. Njegove *knjige* sadrže život stvorenja, koje Bog čuva u sjećanju, sa vjernim anđelima kao svjedocima, trenutno nevidljivim Zemljanima.

Dan 7:11 *Tada sam gledao zbog velikih riječi koje je rog govorio; i dok sam gledao, životinja je ubijena.*

11a- *Pogledao sam tada, zbog arogantnih riječi koje je rog izgovorio*

Kao termini " *zbog arogantne riječi* " ukazuju na to da nam ovaj stih želi pokazati uzročno-posledični odnos koji definiira Božiji sud. On ne sudi bez razloga.

11b- *i dok sam gledao, životinja je ubijena*

Ako je *četvrta životinja* koja predstavlja sukcesiju, Carski Rim - deset evropskih kraljevstava - Papski Rim, uništena vatrom, to je **zbog** arogantne usmene aktivnosti Papskog Rima; aktivnost koja će se nastaviti do Hristovog povratka.

11c- *i njegovo tijelo je **uništeno** , predato u vatru da se spali*

Presuda istovremeno udara u *mali rog* i *deset građanskih rogova* koji su ga podržavali i učestvovali u njegovim grijesima prema Otkr. 18:4. *Ognjeno jezero druge smrti* će ih *proždrijeti* i **uništiti** .

Dan 7:12 *I ostalim zvijerima je oduzeta moć, ali im se život produži za jedno vrijeme.*

12a- *Ostalim životinjama je oduzeta moć*

Ovdje, kao u Otkr. 19:20 i 21, Duh otkriva da se obične grešnike paganizma sprema drugačija sudbina, budući da su nasljednici prvobitnog grijeha koji se od Adama prenosi na ljudske mase cijele zemaljske istorije.

12b- *ali im je odobreno produženje života do određenog vremena*

Ova preciznost ima za cilj da označi prednost prethodnih carstava u tome što nisu doživjela kraj svoje dominacije na kraju svijeta kao što je to bio slučaj sa 4. rimskom životinjom pod posljednjim oblikom univerzalne kršćanske vlasti u vrijeme povratka Isusa Krista. Kraj 4. vijeka obilježilo je njegovo potpuno uništenje. Nakon ovoga, zemlja će ostati *bez oblika i prazna* u liku *ponora* iz Postanja 1:2.

Isus Hrist, sin čovečiji

Dan 7:13 *Video sam u noćnim vizijama, i gle, jedan kao Sin Čovječiji dođe s oblacima nebeskim; približio se Starcu od dana, i doveli su ga k njemu.*

13a- *Video sam u noćnim vizijama, i gle, sa oblacima nebeskim došao je jedan kao sin čovječji*

Ova pojava sina čovječjega baca svjetlo na značenje dato sudu koji je upravo spomenut. Sud pripada Hristu. Ali u vrijeme Danila, Isus još nije došao, pa Bog zamišlja šta će postići kroz svoju zemaljsku službu tokom svog prvog dolaska na zemlju ljudi.

13b- *približio se Starcu od dana, i oni su ga doveli blizu njega.*

Nakon svoje smrti, on će vaskrsnuti, da predstavi svoju savršenu pravdu koja je žrtvovana kao prinos uvrijeđenom Bogu, da dobije oprostjenje svojih vjernih izabranika, sortiranih i odabranih samim sobom. Prikazana slika poučava princip spasenja stečenog vjerom u Božju dobrovoljnu žrtvu u Kristu. I ona potvrđuje svoju validnost kod Boga.

Dan 7:14 *I dade mu se vlast i slava i kraljevstvo. i svi narodi, nacije i jezici su mu služili. Njegova je vlast vječna vlast, koja neće proći, a njegovo kraljevstvo ono što neće biti uništeno.*

14a- *Dato mu je vlast, slava i kraljevstvo*

Podaci ovog stiha sažeti su u ovim stihovima od Mt.28:18 do 20 koji potvrđuju da sud pripada Isusu Kristu: *Isus, pristupivši, reče im ovako: **Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji**. Idite dakle i učinite učenicima sve narode, krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga Duha, učeći ih da drže sve što sam vam zapovjedio. I evo, ja sam s vama uvijek, do svršetka vijeka.*

14b- *i svi narodi, nacije i jezici su mu **služili***

U apsolutnom smislu, to će biti na novoj zemlji, staroj obnovljenoj i proslavljenoj nakon sedmog milenijuma. Ali otkupljeni će biti odabrani iz svih naroda, nacija i ljudi na svim jezicima jedinstvenim spasenjem koje je Isus Krist zadobio jer su mu **služili** tijekom svog života. U Otkr. 10:11 i 17:15 ovaj izraz označava hristijaniziranu Evropu i zapadni svijet. U ovoj grupi nalazimo *milion* spašenih izabranih koji služe Bogu u stihu 10.

14c- *i njegovo kraljevstvo nikada neće biti uništeno*

Detalji navedeni u Dan.2:44 koji se tiču njega su ovdje potvrđeni: *njegova vladavina nikada neće biti uništena.*

Dan 7:15 *Ja, Danilo, bio sam uznemiren duhom u sebi, i vizije moje glave su me uznemirile.*

15a- *Ja, Danijel, bio sam uznemiren duhom u sebi*

Danielova nevolja je opravdana, vizija najavljuje opasnost za svece Božje.

15b- *i vizije moje glave su me uplašile.*

Uskoro će njegova vizija Michaela proizvesti isti efekat na njega, prema Dan.10:8: *I ostao sam sam, i vidio ovu veliku viziju: iznevjerila me snaga, lice mi je promijenilo boju i raspadnulo se, i izgubio sam svu snagu.* Objašnjenje: *Sin Čovječji i Mihailo* su jedna te ista božanska osoba . *Teror* će karakterizirati vladavinu Rima, jer u ove dvije uzastopne dominacije neće dati narodu svete gospodare poput Nabukodonozora, Darija Medijskog i Kira II Perzijanca.

Dan 7:16 *I dođoh do jednog od onih koji stajahu i upitah ga za istinu o svemu ovome. Rekao mi je i dao objašnjenje:*

16a- **Ovdje počinju dodatna objašnjenja koja je dao anđeo**

Dan 7:17 *Ove velike zvijeri, koje su četiri, četiri su kralja, koji će ustati iz zemlje:*

17a- Imajte na umu da se ova definicija primjenjuje u jednakoj mjeri na sukcesije otkrivene u Dan.2 pomoću slike kipa kao i ovdje u Dan.7, putem slike životinja .

Dan 7:18 *Ali sveci Svevišnjega će preuzeti kraljevstvo i posjedovaće kraljevstvo do vijeka, u vijeke vjekova.*

18a- Isti komentar kao za četiri sukcesije. Opet, peti se tiče *vječnog kraljevstva* izabranih koje Krist gradi na svojoj pobjedi **nad grijehom** i smrću.

Dan 7:19 *Tada sam poželeo da saznam istinu o četvrtoj zveri, koja je bila različita od svih ostalih, izuzetno strašna, koja je imala gvozdene zube i kandže od mesinga, koja je proždirala, lomila u komadiće i udarala ostatke pod nogama;*

19a- *koji je imao gvozdene zube*

Ovdje nalazimo, u *zubima* , željezo već simbol tvrdoće Rimskog carstva označenog *nogama* kipa Dana.2.

19b- i **bronzani** ekseri .

U ovim dodatnim informacijama, anđeo navodi: *i eksere od bronze* . **Naslijeđe grčkog grijeha** je tako potvrđeno ovim nečistim materijalom, legurom koja je simbolizirala grčko carstvo u *truhu* i **bedrima** kipa Dana.2.

19c- *ko je pojeo, razbio i pogazio ono što je ostalo*

Jesti , ili profitirati od osvojenih stvari, koje ih tjeraju da rastu – *slomiti* , ili sputavati i uništavati – *gaziti* , ili prezirati i progoniti – to su radnje koje će dva uzastopna „Rima“ i njihove građanske i vjerske pristalice prakticirati do povratka Krista. U Otkr. 12:17: Duh označava posljednje “adventiste” riječju “ *ostatak* ”.

Dan 7:20 *i deset rogova koji su bili u njegovoj glavi, i drugi koji su se podigli, i pred kojima su pala tri, čak i rog koji je imao oči, usta koja govore velike stvari, i bolji izgled od ostalih .*

20a- Ovaj stih donosi kontradiktorne detalje stihu 8. Kako se " *mali rog* " ovdje drži? **veći izgled od ostalih?** Po tome se razlikuje od ostalih *kraljeva deset rogova* . Ona je vrlo slaba i krhka, a ipak, kroz lakovjernost i strah od Boga za kojeg tvrdi da predstavlja na zemlji, dominira njima i manipulira njima po svojoj volji, osim u rijetkim izuzecima.

Dan 7:21 *I vidjeh isti rog kako ratuje sa svetima i nadvladava ih,*

21a- Paradoks se nastavlja. Ona tvrdi da utjelovljuje najveću svetost, a Bog je optužuje da progona njegove svece. Onda samo jedno objašnjenje: laže kao da diše. Njegov uspjeh je uspjeh ogromne varljive i razorne laži , vrlo destruktivne za put koji je trasirao Isus Krist.

Dan 7:22 dok nije došao Starac i sudio svecima Svevišnjega, i došlo je vrijeme da sveci posjeduju kraljevstvo.

22a- Srećom, dobre vijesti su potvrđene. Nakon mračnih akcija papskog Rima i njegovih građanskih i vjerskih pristalica, konačnu pobjedu odnijet će Krist i njegovi izabranici.

Stihovi 23 i 24 navode redosljed sukcesije.

Dan 7:23 Ovako mi reče: Četvrta zvijer je četvrto kraljevstvo koje će biti na zemlji, različito od svih kraljevstava, i koje će progutati svu zemlju, i zgaziće je i razbiti.

23a- Pagansko Rimsko Carstvo u svom imperijalnom obliku između – 27. i 395. godine.

Dan 7:24 I deset rogova iz ovog kraljevstva su deset kraljeva koji će ustati. Za njima će ustati drugi, koji će se razlikovati od prvog, i pokoriće tri kralja.

24a- Zahvaljujući ovoj preciznosti možemo identificirati ovih deset rogova sa deset kršćanskih kraljevstava nastalih na zapadnoj teritoriji propalog i razbijenog Rimskog Carstva. Ova teritorija je teritorija naše sadašnje Evrope: EU (ili EU).

Dan 7:25 I on će govoriti riječi protiv Svevišnjeg, i iscrpiće svete Svevišnjega, i misliće promijeniti vremena i zakone: i sveci će biti predani u njegove ruke na vrijeme, i vremena, i pola vremena.

25a- On će govoriti riječi protiv Svevišnjeg

Bog u ovom stihu koncentriše svoju osudu grijeha koje pripisuje rimskom papskom režimu i njegovim prethodnicima rimskim biskupima od kojih je počinjeno zlo popularizirano, opravdano i poučeno neukom mnoštvu. Duh navodi optužbe, počevši od najozbiljnijih: *riječi protiv samog Svevišnjeg*. Paradoksalno, pape tvrde da služe Bogu i predstavljaju ga na zemlji. Ali upravo ta pretenzija predstavlja grešku jer Bog ni na koji način ne odobrava ovu papinsku pretenziju. I shodno tome, sve što Rim lažno uči o Bogu utiče na Njega lično.

25b- on će tlačiti svece Svevišnjega

Opak progon svetaca iz 21. stiha je ovdje opozvano i potvrđeno. Presude donose vjerski sudovi poznati kao "Sveta inkvizicija". Mučenje se koristi da bi se nevinu ljudi prisilili da priznaju svoju krivicu.

25c- i on će se nadati da će promijeniti vrijeme i zakon

Ova optužba daje čitatelju priliku da ponovo uspostavi temeljne istine obožavanja pravog i jedinog živog Boga.

Prekrasan poredak koji je uspostavio Bog promijenila je rimska religija. Prema Izlasku 12:2, Bog je rekao Jevrejima kada su napustili Egipat: ***Ovaj mjesec će vam biti početak mjeseci; to će biti za vas prvi mjesec u godini***. Ovo je naredba, a ne samo sugestija. A pošto spasenje dolazi od Jevreja po Isusu Hristu, od Izlaska, svako biće koje uđe u spasenje takođe ulazi u porodicu Božju gde njegov poredak mora da vlada i da se poštuje. Istinska doktrina spasenja je ovo, i tako je još od vremena apostola. U Hristu je Božji Izrael uzeo duhovni aspekt, ali je ipak njegov Izrael za koji je uspostavio svoj poredak i svoje doktrine. Prema Rimljanima 11:24, preobraćeni nejevreji su nakalemljeni u jevrejski korijen i stablo Abrahamova, a ne obrnuto. Pavle ga upozorava na neveru koja je postala kobna za buntovne Jevreje iz starog saveza, a isto tako će biti fatalna i za

buntovne hrišćane novog; što se direktno tiče rimokatoličke vere, a studija Dan.8 će to potvrditi, od 1843. godine, protestantskim hrišćanima.

Tek smo na početku dugog proročkog otkrovenja gdje je božanska optužba iznesena u ovom stihu sveprisutna tako strašne i dramatične posljedice. Vremena koje je promijenio zabrinutost Rima:

1 – subotnji počinak 4. Božije ^{zapovesti} · Sedmi dan je od 7. marta 321. godine zamijenjen prvim danom, koji se od Boga smatra profanim danom i početkom sedmice. Štaviše, ovaj prvi dan nametnuo je rimski car Konstantin ¹ kada je bio posvećen obožavanju „nepobedenog časnog sunca“, sunca koje su pagani obogotvorili, već u Egiptu, biblijskog simbola greha. Danilo 5 nam je pokazao kako Bog kažnjava zlodjela koja su mu učinjena, čovjek je na taj način upozoren i zna šta ga čeka kada mu Bog sudi kao što je sudio i ubio kralja Valtazara. Subota koju je Bog posvetio od postanka svijeta ima dvostruku karakteristiku u pogledu vremena i božanskog zakona, kao što spominje naš stih.

2 – Početak godine, koji je prvobitno bio u proljeće, riječ koja znači prvi put, promijenjen je u početak zime.

3 – Po Bogu, smjena dana se dešava u zalasku sunca, po redu noći i dana, a ne u ponoć, jer je isprekidana i označena zvijezdama koje je za tu svrhu stvorio.

Promjena zakona ide mnogo dalje od teme subote. Rim nije oskrnavio zlatne posude u hramu, dozvolio je sebi da promijeni originalni tekst riječi koje je Bog ispisao svojim prstom na kamenim pločama koje je dao Mojsiju. Stvari koje su toliko svete da je dotaknuti kovčeg u kojem su pronađene, Bog je odmah umro. 25c- *i sveci će biti predani u njegove ruke na vrijeme, vremena i pola vremena*

Šta znači *vrijeme* ? Iskustvo kralja Nabukodonozora daje nam odgovor u Dan 4:23: *Oni će vas otjerati od ljudi, i vaš stan će biti sa zvijerima u polju; i sedam će vremena proći preko tebe, dok ne znaš da Svevišnji vlada u carstvu ljudi i daje ga kome hoće.* Nakon ovog teškog iskustva, kralj kaže u stihu 34: *Nakon određenog vremena, ja, Nabukodonosor, podigoh oči svoje ka nebu, i čula su mi se vratila. Blagoslovio sam Svevišnjega, hvalio sam i slavio onoga koji živi do vijeka, čija je vlast vječna vlast, i čije kraljevstvo traje od koljena do koljena*. Možemo zaključiti da ovih *sedam vremena* predstavlja sedam godina otkako trajanje počinje i završava se tokom nečijeg života. Ono što Bog naziva *vremenom* je, dakle, vrijeme koje je zemlji potrebno da izvrši jedan okret Sunca. Iz ovoga proizilaze mnoge poruke. Boga simbolizira sunce i kada stvorenje ustane u ponosu, da ga vrati na njegovo mjesto, Bog mu kaže: "Obidi oko moje božanstvo i nauči ko sam ja." Za Nabukodonozora je potrebno sedam rundi, ali efektivno. Još jedna pouka će se ticati trajanja papine vladavine koja je također prorečena terminom " *vrijeme* " u ovom stihu. U poređenju sa Nabukodonozorovim iskustvom, Bog kažnjava hrišćanski ponos tako što ga dovodi u omamljenost na vreme, vremena i pola vremena proročkih godina. Od 7. marta 321. ponos i neznanje u gluposti natjerali su ljude da pristanu da poštuju naredbu koja je promijenila Božju zapovijest; kojoj ponizni Hristov rob ne može poslušati, inače bi se odsekao od svog spasonosnog Boga.

Ovaj stih nas navodi da tražimo pravu vrijednost i datume početka i kraja ovog prorečenog trajanja. Saznaćemo da to predstavlja 3 godine i šest mjeseci. Zapravo, ova formula će se ponovo pojaviti u Otkr. 12:14 gdje je postavljena

uporedo sa formulom *1260 dana* u stihu 6. Primjena kodeksa iz Ezeka 4:5-6, *jedan dan za jednu godinu*, omogućit će nam da shvatimo da je zaista 1260 dugih i strašnih godina, patnje i smrti.

Dan 7:26 *Tada će doći sud, i oni će mu oduzeti vlast, i ona će biti uništena i zauvek uništena.*

2a- Istaknite interes ove preciznosti: presuda i kraj dominacije papa se dešavaju u isto vrijeme. Ovo dokazuje da sud o kome se govori neće početi dok se Hristos ne vrati. Od 2021. godine pape su još uvijek aktivne, tako da presuda navedena u Danielu nije počela 1844., braćo adventisti.

Dan 7:27 *I kraljevstvo i vlast, i veličina kraljevstva pod celim nebom, biće dato narodu, svecima Svevišnjega. Njegovo kraljevstvo je vječno kraljevstvo i svi vladari će mu služiti i pokoravati mu se.*

27a- Presuda je stoga dobro provedena nakon povratka u slavi Krista i uznesenja na nebo njegovih izabranih.

27b- *i svi će mu vladari služiti i pokoravati mu se*

Kao primjere, Bog nam pokazuje tri *vladara* predstavljena u ovoj knjizi: kaldejskog kralja Nabukodonozora, medijskog kralja Darija i perzijskog kralja Kira 2.

Dan 7:28 *Ovdje se završavaju riječi. Ja, Danijel, bio sam izuzetno uznemiren svojim mislima, i lice mi se promenilo, i zadržao sam ove reči u svom srcu.*

28a- Danielova konfuzija je još uvijek opravdana, jer na ovom nivou dokazi o identitetu papskog Rima još uvijek nemaju snagu; Njegov identitet ostaje vrlo uvjerljiva "hipoteza", ali i dalje "hipoteza". Ali Danilo 7 je samo druga od sedam proročkih ploča predstavljenih u ovoj Danielovoj knjizi. I već smo bili u mogućnosti da vidimo da su poruke isporučene u Dan.2 i Dan.7 identične i komplementarne. Svaka nova ploča će nam donijeti dodatne elemente koji će, nametanjem već urađenih studija, učvrstiti i osnažiti Božju poruku koja će tako postati jasnija i jasnija.

hipoteza da je " *mali rog* " ovog poglavlja 7 papski Rim. Stvar će biti obavljena. Ali hajde da se već prisetimo ovog istorijskog niza koji se tiče Rima, „ *4. čudovišne životinje sa gvozdenim zubima* “. Označava Rimsko Carstvo iza kojeg slijedi " *deset rogova* " slobodnih i nezavisnih europskih kraljevstava koje je 538. godine naslijedio pretpostavljeni papski " *mali rog* ", ovaj " *drugačiji kralj* ", pred kojim su " *tri roga ili tri kralja* ", Heruli, Vandali i Ostrogoti bili poniženi između kraljeva između 93 i 28 .

Danijel 8

Dan 8:1 *U trećoj godini vladavine kralja Valtazara ukaza mi se vizija, čak i meni Danilo, osim onoga što sam vidio u prvi mah.*

1a- Vrijeme je prošlo: 3 godine. Daniel dobija novu viziju. U ovoj, postoje samo dvije životinje koje su jasno identificirane u stihovima 20 i 21 sa Medicima i Perzijancima i Grcima koji su u prethodnim vizijama bili 2. i 3. Carstva prorečenog naslijeđa. S vremenom, u vizijama, životinje se sve više prilagođavaju obredima Hebreja. Dan.8 predstavlja ovna i jarca ; životinje prinesene na žrtvu na dan pomirenja po jevrejskom obredu. Tako možemo uočiti simbol grijeha u superpoziciji grčkog carstva: trbuh i bedra od bronce iz Dan.2, leopard iz Dan.7 i Danova koza.8 .

Dan 8:2 *I kad sam vidio ovu viziju, učini mi se da sam u Susa, palati, koja je u provinciji Elam: a u viziji sam bio pored rijeke Ulai.*

2a- Danilo je u Perziji blizu rijeke Karoun koja je u njegovo vrijeme bila Ulai. Glavni grad Perzije i rijeka koja simbolizira narod ukazuju na geografsko referentno mjesto za viziju koju će im Bog dati. Stoga proročke poruke unose u ovo poglavlje vrijedne geografske podatke koji su nedostajali u 2. i 7. poglavlju.

Dan 8:3 *I podigoh oči svoje, i pogledah, i gle, ovan stoji pred rijekom, s dva roga. Ovi rogovi su bili visoki, ali jedan je bio viši od drugog i zadnji se digao.*

3a- Ovaj stih sažima istoriju Perzije koju opisuje ovaj ovan čiji rog najviši je predstavlja jer je u početku dominirala njena saveznica Meda, uzdigla se iznad svog poslednjeg dolaskom na vlast kralja Kira 2 Perzijskog, 539. godine, poslednjeg Danilaovog savremenika prema Dan.10:1. Ali ovdje ukazujem na problem stvarnog datuma, jer historičari potpuno ignorišu svedočenje očevica Danila koji u Dan.5:31 pripisuje osvajanje Babilona medijskom kralju Dariju koji organizuje Babilon u 120 satrapija prema Dan.6:1. Kir je došao na vlast nakon Darijeve smrti, tako da ne 539. godine nego nešto kasnije, ili naprotiv, Darijevo osvajanje moglo se dogoditi nešto prije datuma – 539. godine.

3b- Božanska suptilnost se pojavljuje u ovom stihu, u obliku koji se koristi za označavanje malog i velikog roga. Ovo potvrđuje da je izraz " mali rog ", pažljivo izbjegavan, posebno i isključivo vezan za identitet Rima.

Dan 8:4 *I vidjeh ovna kako juri prema zapadu i prema sjeveru i prema jugu; nijedna životinja mu nije mogla odoljeti, a nije bilo nikoga da izbavi njegove žrtve; uradio je šta je hteo i postao moćan.*

4a- Slika ovog stiha ilustruje uzastopne faze osvajanja Perzijanaca koja ih vode ka carstvu, dominaciji kralja nad kraljevima.

Na *Zapadu* : Kir II sklopio je savez sa Kaldejcima i Egipćanima između – 549. i – 539. godine.

Na *sjeveru* : Lidija kralja Kreza je osvojena 546. godine

Na *jugu* : Kir osvaja Vavilon, naslijeđujući medijskog kralja Darija nakon – 539. godine, a kasnije će perzijski kralj Kambiz 2. osvojiti Egipat u – 525. godini.

4b- *i postao je moćan*

On postiže carsku *moć* koja Perziju čini prvim carstvom o kojem je prorečeno u ovom 8. poglavlju. To je bilo 2. ^{carstvo} u vizijama Dan.2 i Dan.7. U toj moći Perzijsko carstvo se proširilo do Sredozemnog mora i napalo Grčku koja ga je zaustavila kod Maratona 490. godine. Ratovi su nastavljeni.

Dan 8:5 *I dok sam pažljivo gledao, gle, dođe jarac sa zapada, i prođe tamo-amo po cijeloj zemlji, ali ga ne dotakne. Ova koza je imala veliki rog između očiju.*

5a- Stih 21 jasno identifikuje kozu: *Jarac je kralj Javana, Veliki rog između njegovih očiju je prvi kralj*. *Javan* je staro ime Grčke. Ignorirajući slabe grčke kraljeve, Duh gradi svoje otkrovenje na velikom grčkom osvajaču Aleksandru Velikom.

5b- *gle, koza je došla sa zapada*

Oznake zemljopisnog podrijetla se i dalje daju. Koza dolazi sa Zapada u odnosu na Perzijsko carstvo uzeto kao geografsku referentnu lokaciju.

5c- *i prešao preko cele zemlje na njenoj površini, ne dodirujući je*

Poruka je analogna četiri ptičja krila leoparda iz Dan.7:6. Ističe izuzetnu brzinu osvajanja ovog mladog makedonskog kralja koji je za deset godina trebao proširiti svoju dominaciju na rijeku Ind.

5d- *ova koza je imala veliki rog između očiju*

Identitet je dat u stihu 21: *Veliki rog između njegovih očiju je prvi kralj*. *Ovaj kralj* je Aleksandar Veliki (– 543 – 523). Duh mu daje izgled Jednoroga, mitske bajkovite životinje. On tako osuđuje neiscrpnu plodnu maštu grčkog društva koje je izmislilo bajke primijenjene na religiju i čiji je duh prešao vijekove do našeg vremena na varljivom kršćanskom Zapadu. Ovo je aspekt *grijeha* koji je potvrđen slikom jarca, životinje koja je igrala ulogu *grijeha* u godišnjem svetom obredu "Dana pomirenja". Razapinjanje Mesije Isusa koje je postignuto u svom božanskom savršenstvu, ovaj obred trebalo je prestati nakon njega... silom, razaranjem hrama i jevrejskog naroda od strane Rimljana 70. godine.

Dan 8:6 *I dođe do ovna koji je imao rogove, kojeg sam vidio kako stoji pred rijekom, i naletio je na njega u svom bijesu.*

6a- Aleksandar Veliki kreće u napad na Persijance čiji je kralj Darije 3. Potonji je poražen kod Isa, bježi ostavljajući za sobom svoj luk, štit i ogrtač, kao i svoju ženu i svog nasljednika, u – 333. godini. Kasnije će ga ubiti dvojica njegovih plemića.

6b- *i naletio je na njega u svom svom bijesu*

Ovaj *bes* je historijski opravdan. Tome je prethodila ova razmjena između Darija i Aleksandra: „Prije nego što je Aleksandar upoznao Darija, perzijski kralj mu je poslao darove s ciljem da naglasi njihov položaj kralja i djeteta –

Aleksandar je u to vrijeme još uvijek bio mladi princ početnik u ratnoj vještini (granak I, listovi 89). Darije mu šalje loptu, bič, konjsku uzdu i srebrni sanduk pun zlata. Pismo koje prati blago detaljno opisuje njegove elemente: lopta je tako da može nastaviti da se igra kao dijete kakvo jeste, uzda da ga nauči samokontroli, bič da ga ispravi, a zlato predstavlja danak koji Makedonci moraju platiti perzijskom caru.

Aleksandar ne pokazuje znakove ljutnje, uprkos strahu od glasnika. Umjesto toga, traži od njih da čestitaju Darijusu na njegovoj finoći. Darije, kaže, zna budućnost, budući da je Aleksandru poklonio loptu koja predstavlja njegovo buduće osvajanje svijeta, uzda označava da će mu se svi pokoriti, bič će biti da kazni one koji se usude ustati protiv njega, a zlato nagoveštava danak koji će dobiti od svih svojih podanika. Proročanski detalj, Aleksandar je imao konja kojem je dao ime "Bucephalus" što znači, sa uvećanim prefiksom, "glava". U svim svojim bitkama, on će biti na čelu svoje vojske, s oružjem u ruci. I on će postati "deset godina" vladajuća "glava" svijeta obuhvaćenog proročanstvom. Njegova slava će promovirati grčku kulturu i **grijeh** koji je stigmatizira.

Dan 8:7 *I vidjeh ga kako prilazi ovnu, i razgnjevi se na njega. udario je ovna i slomio mu dva roga, ali ovan nije bio dovoljno jak da mu se odupre; bacio ga je na zemlju i zgazio, a ovna nije imao ko da donese.*

7a- Rat koji je pokrenuo Aleksandar Veliki: 333. godine kod Isa je poražen persijski logor.

Dan 8:8 *I jarac postade vrlo jak; ali kada je bio jak, slomljen mu je veliki rog. Četiri velika roga su se podigla na njegovom mjestu, prema četirima vjetrovima nebeskim.*

8a- *slomio mu se veliki rog*

Godine 323. mladi kralj (- 356. - 323.) umire bez nasljednika u dobi od 32 godine u Babilonu.

8b- *Četiri velika roga su se podigla na njegovom mjestu, na četiri vjetra nebeska.*

Zamjena mrtvog kralja bili su njegovi generali: dijadohi. Bilo ih je deset kada je Aleksandar umro i 20 godina su se međusobno borili do te mere da su na kraju 20 godina samo četiri preživela. Svaki od njih osnovao je kraljevsku dinastiju u zemlji kojom je vladao. Najveći je Seleuk, poznat kao Nikator, koji je osnovao dinastiju "Seleukida" koja vlada nad kraljevstvom Sirije. Drugi je Ptolemej Lagos, on je osnovao dinastiju "Lagid" koja vlada Egiptom. Treći je Kasandros koji je vladao Grčkom, a četvrti je Lisimah (latinsko ime) koji je vladao Trakijom.

Proročka poruka zasnovana na geografiji se nastavlja. Četiri kardinalne tačke četiri nebeska vjetra potvrđuju identitet zemalja dotičnih boraca.

Povratak Rima, Mali rog

Dan 8:9 *I iz jednog od njih iziđe mali rog, i postade veoma velik prema jugu i istoku i slavnoj zemlji.*

9a- Aspekt ovog stiha opisuje proširenja kraljevstva koje će zauzvrat postati dominantno carstvo. Sada, u prethodnim lekcijama iu historiji sveta nasljednik kraljevine Grčke je Rim. Ova identifikacija je dodatno opravdana izrazom "mali

rog" koji je ovoga puta, suprotno onome što je urađeno za kraći srednji rog, jasno citiran. To nam omogućava da kažemo da ovaj "mali rog" simbolizira, u ovom kontekstu, rastući republikanski Rim. Jer interveniše na Istoku, kao svjetski policajac, često zato što je pozvana da riješi lokalni sukob između protivnika. I to je precizan razlog koji opravdava sljedeću sliku.

9b- *Iz jednog od njih je izašao mali rog*

Prethodni dominator je bila Grčka, a upravo iz Grčke Rim dolazi da dominira u ovoj istočnoj zoni u kojoj se nalazi Izrael; Grčka, jedan od četiri roga.

9c- *koja se jako širi prema jugu, prema istoku i prema najljepšoj zemlji.*

Rimski rast počinje od njegovog geografskog položaja prvo **prema jugu**. Istorija to potvrđuje, kada je Rim ušao u punske ratove protiv Kartage, sadašnjeg Tunisa, oko 250. godine prije Krista.

Sljedeća faza ekspanzije odvijala se **prema istoku**, intervenirajući u **jednom od četiri roga**: Grčka, oko 200. godine prije nove ere. Tamo ju je pozvao Grčki Etolski savez da ga podrži protiv Ahejskog saveza (Etolija protiv Ahaje). Stigavši na grčko tlo, rimska vojska ga više nikada neće napustiti i cijela Grčka će postati rimska kolonija od 160. godine prije Krista.

Iz Grčke, Rim je nastavio svoju ekspanziju zakoračivši u Palestinu i Judeju, koja je 63. godine prije Krista postala rimska provincija koju su osvojile vojske generala Pompeja. To je Judeja koju Duh označava ovim prekrasnim izrazom: **Najljepša od zemalja**, izraz citiran u Dan.11:16 i 42, i Ezek.20:6 i 15.

Hipoteza je potvrđena, " mali rog " je Rim

Ovoga puta, više nema sumnje, razotkriven je papski režim iz Dana 7, također, preskačući beskorisna stoljeća, Duh nas vodi u tragični čas kada, napušten od careva, Rim nastavlja svoju dominaciju pod religioznom formom kršćanskog izgleda kojoj pripisuje radnje koje otkrivaju stihovni simboli¹⁰. Ovo su postupci " **drugacijeg** " kralja Dana.7.

Carski Rim, a zatim papski Rim progone svece

Dva uzastopna čitanja za ovaj pojedinačni stih

Dan 8:10 *I uzdigao se čak do vojske nebeske, i bacio neke od vojske i zvijezda na zemlju, i zgazio ih.*

10a- *Uzdigla se do vojske nebeske*

Izgovarajući " ona ", Duh zadržava identitet Rima kao metu, u hronološkom slijedu njegovih proširenja, nakon raznih oblika vladanja na koje aludira u Otkr. 17,10, Rim je stigao do carstva pod vladavinom rimskog cara Oktavija zvanog August. I u njegovo vrijeme je Isus Krist rođen od Duha, u još uvijek djevičanskom tijelu Marije, mlade žene Josipove; oboje su izabrani iz jedinog razloga što pripadaju lozi kralja Davida. Nakon svoje smrti, nakon što je sam uskrsnuo kao što je najavio, Isus je povjerio svojim apostolima i učenicima misiju objavljivanja dobre vijesti spasenja (Evandjelja) kako bi učinio izabrane ljude po cijeloj zemlji. U to vrijeme Rim je bio suočen s kršćanskom blagošću i pacifizmom; ona u ulozi mesara, Hristovi učenici u ulozi zaklanih jaganjaca. Po cijenu mnogo mučeničke krvi, kršćanska vjera se proširila po cijelom svijetu, a posebno u glavnom gradu carstva, Rimu. Progoneći carski Rim ustaje protiv

kršćana. U ovom stihu 10, dvije radnje Rima se preklapaju. Prvi se tiče carskog, a drugi, papskog.

U carskom režimu već mu možemo pripisati navedene radnje:

Uzdigla se do vojske nebeske : suprotstavila se hrišćanima. Iza ovog simboličkog izraza, *vojska nebeska* , krije se hrišćanski Izabranik prema kome je Isus već imenovao svoje vernike: *građani kraljevstva nebeskog* . Nadalje, Dan.12:3 upoređuje prave *svece* sa *zvijezdama* koje su također, *sjeme* Abrahama iz Postanja 15:5. U prvom čitanju, usuđivanje mučeništva Božjih sinova i kćeri već predstavlja za paganski Rim arogantan postupak i nedostojno i neopravdano uzdizanje . U drugom čitanju, tvrdnja rimskog biskupa da predvodi kao Papa Izabranika Isusa Krista iz 538. također je arogantna radnja, a još nedostojnije i neopravdanije uzdizanje .

Natjerala je dio ove vojske i zvijezde da padnu na zemlju, a ona ih je zgazila : progoni ih i ubija da bi odvrtila svoje stanovništvo u svojim arenama. Progonitelji su uglavnom Neron, Domicijan i Dioklecijan, posljednji službeni progonitelj između 303. i 313. godine. U prvom čitanju, ovaj dramatični period je pokriven u Apo 2 pod simboličnim nazivima "Efez " , vrijeme kada Ivan prima svoje božansko Otkrivenje nazvano "Apokalipsa" i " S. U drugom čitanju, pripisanom papskom Rimu, ove radnje su stavljene u Apo 2 pod periodima pod nazivom " *Pergam* " ili, narušen savez ili preljuba i "Tijatira" ili, gadosti i smrti. Rekavši, *a ona ih je zgazila*, Duh pripisuje dva Rima istu vrstu krvavih radnji. Glagol *zgaziti* i njegov izraz *zgažen* se nalaze pripisani paganskom Rimu u Dan.7:19. Ali akcija *gaženja* će se nastaviti do kraja 23:00 *večer-jutara* stiha 14 ovog poglavlja 8 prema izjavi stiha 13: *Dokle će se gaziti svetost i vojska* ? Ova akcija je izvršena u vrijeme kršćanske ere i stoga je moramo pripisati papskom Rimu i njegovim monarhističkim pristalicama; što istorija potvrđuje. Ipak, zapazimo bitnu razliku. Paganski Rim samo doslovno ruši *svece* Isusa Krista, dok ih papski Rim svojim lažnim vjerskim poukama ruši *duhovno* , prije nego što ih doslovno progoni.

Sporadični progoni su se nastavljali s izmjenom mira sve do dolaska cara Konstantina I ^{koji} je okončao progone protiv kršćana Milanskim ediktom, njegove rimske prijestolnice, 313. godine, što predstavlja kraj perioda od " *deset godina* " progona koji karakteriziraju eru " *Smirne* ":8 Rev. Ovim mirom hrišćanska vera neće dobiti ništa, a Bog će mnogo izgubiti. Jer bez barijere progona, opredijeljenost nepreobraćenih u ovu novu vjeru obiluju i umnožavaju se u cijelom carstvu, a posebno u Rimu gdje je krv mučenika najviše tekla.

Stoga, ovom vremenu možemo priložiti početak drugog čitanja ovog stiha. Onaj u kojem je Rim postao hrišćanin povinujući se naredbama cara Konstantina koji je 321. godine upravo izdao edikt kojim je naredio promenu nedeljnog dana odmora: sedmi dan subote je zamenjen prvim danom u nedelji; u to vreme, koju su pagani posvetili obožavanju boga " nepobeđenog časnog sunca ". Ova akcija je ozbiljna kao i piće *iz zlatne posude hrama* , ali ovaj put Bog neće reagovati, čas konačnog suda će biti dovoljan. Sa svojim novim danom odmora, Rim će proširiti svoju kršćansku doktrinu na cijelo carstvo, a njegova lokalna vlast, rimski biskup, steći će ugled i podršku, sve do vrhovnog uzdizanja papinske titule koju mu je

dekretom 533. godine dao vizantijski car Justinijan ¹ Tek nakon protjerivanja neprijateljskih Ostrogota, prvi vladajući papa, Vigilije, zauzeo je svoje papsko sjedište u Rimu, u Lateranskoj palači izgrađenoj na planini Caelian. Datum 538. i dolazak prvog pape označavaju izvršenje radnji opisanih u 11. stihu koji slijedi. Ali to je i početak 1260 dana-godina vladavine papa i svega što ih se tiče i što je otkriveno u Dan.7. Kontinuirana vladavina u kojoj su sveci još jednom *gaženi*, ali ovoga puta, rimska papska vjerska dominacija i njeni građanski pristalice, monarsi, i najbolje od svega... u ime Krista.

Specifične akcije papizma ustanovljene 538

Dan 8:11 *I on se uveliča čak do vojskovođe, i oduze od njega stalnu ~~žrtvu~~, i sruši mjesto i podnožje svetinje svoje.*

11a- *Podignula se na čelo vojske*

Ovaj poglavar vojske je logično i biblijski Isus Hrist, prema Ef.5:23: *jer muž je glava ženi, kao što je Hrist glava crkve, koja je njegovo telo, čiji je on Spasitelj.* Glagol "ustala je" je dobro odabran, jer je upravo 538. godine Isus na nebu dok je papstvo na zemlji. Nebo joj je van domašaja, ali "ustala je" navodeći muškarce da vjeruju da ga ona zamjenjuje na zemlji. S neba, Isus ima male šanse da spasi ljude iz zamke koju im je postavio đavo. Osim toga, zašto bi to činio, kada ih sam ubacuje u ovu zamku i sve njene kletve? Jer dobro smo pročitali, u Dan.7:25, "sveci će biti predani u njegove ruke na neko vreme, puta (2 puta) i po vremena"; predaje ih namjerno Bog Krist, zbog promijenjenih vremena i promijenjenog zakona. Zakon izmijenjen 321. godine od strane Konstantina u vezi sa subotom, naravno, ali prije svega, zakon izmijenjen rimskim papizmom, nakon 538. godine, gdje nije samo subota ta koja je pogođena i napadnuta, već je cijeli zakon prerađen u rimskoj verziji.

11b- *oduzeo je vječnu ~~žrtvu~~*

Ističem odsustvo riječi žrtva u originalnom hebrejskom tekstu. Međutim, njegovo prisustvo sugerira kontekst starog saveza, ali to nije slučaj kao što sam upravo pokazao. Pod novom zavjetnom *žrtvom i prinosom* prestala je Kristova smrt, *sredinom sedmice* koja se spominje u Dan 9:27, učinivši ove obrede nepotrebnim. Međutim, nešto je ostalo od starog saveza: služba prvosvećenika i posrednika za grijeh naroda koji je također prorekao nebesku službu koju je Isus izvršio u korist svojih jedinih izabranika otkupljenih njegovom krvlju od njegovog uskrsnuća. Hristos je uzašao na nebo, šta mu je ostalo da se uzme? Njegova svećenička funkcija je njegova isključiva uloga posrednika za oproštenje grijeha svojih odabranih. Zaista, od 538. godine, uspostavljanje poglavara Crkve Hristove na zemlji, u Rimu, učinilo je Isusovu nebesku službu ispraznom i beskorisnom. Kroz njega više ne prolaze molitve i grešnici ostaju nosioci svojih grijeha i svoje krivice prema Bogu. Jevrejima 7:23 potvrđuje ovu analizu, govoreći: „*Ali ovaj čovjek, jer ostaje zauvijek, ima nepromjenjivo sveštenstvo*. Promjena vođe na zemlji opravdava odvratne plodove koje donosi ovo kršćanstvo bez Krista; plodovi koje je Bog prorekao Danielu. Zašto su hrišćani bili pogođeni ovim strašnim prokletstvom? Stih 12 koji dolazi daće odgovor: *zbog greha* .

Upravo obavljena identifikacija perpetuala poslužice kao osnova za proračune koristeći trajanje 1290 i 1335 dana-godina koje će biti predloženo u

Dan.12:11 i 12; utvrđena osnova je datum 538, trenutak kada je zemaljski papski vođa ukrao *večno sveštenstvo*.

11c- *i prevrnuo ~~mjesto~~-podnožje svetišta njegova*

Zbog konteksta novog saveza, između dva moguća značenja hebrejske riječi "mecon" prevedene kao "mjesto" zadržao sam njen prijevod "baza" koja je jednako legitimna i bolje prilagođena kontekstu kršćanske ere na koju se proročanstvo odnosi.

svetište često spominje , što dovodi do zabune. Međutim, moguće je ne biti prevareni u zavisnosti od glagola koji označava radnju koja se vrši na *svetištu* .

Ovdje u Dan.7:11: *papstvo je zbacilo njegovu bazu* .

oskrnavljen je od strane grčkog kralja progonitelja Jevreja Antioha 4 Epifana u – 168.

U Dan.8:14 i Dan.9:26 ne radi se o *svetinji*–nego o *svetosti* . Hebrejska riječ "qodesh" dosljedno se pogrešno prevodi u svim prijevodima najčešćih verzija. Ali originalni hebrejski tekst ostaje nepromijenjen da svjedoči o izvornoj istini.

Treba napomenuti da izraz " *svetište* " isključivo označava mjesto gdje je Bog lično. Otkako je Isus ustao iz mrtvih i uzašao na nebo, na zemlji nije bilo *svetinje* . *Srušiti temelj njegove svetinje* znači potkopati temelje doktrine koji se tiču njegove nebeske službe koja ilustruje sve uslove spasenja. Zaista, kada se jednom krsti, pozvana osoba mora imati koristi od odobrenja Isusa Krista koji procjenjuje njegovu vjeru na osnovu njegovih djela i pristaje ili ne oprašta svoje grijeh u ime svoje žrtve. Krštenje označava početak iskustva proživljenog pod pravednim Božjim sudom, a ne njegov kraj. Što znači da kada se prekine direktna veza između zemaljskog izabranika i njegovog nebeskog zagovornika, spasenje više nije moguće, a sveti savez je prekinut. Riječ je o strašnoj duhovnoj drami koju su ignorirale ljudske mase prevarene i zavedene od 7. marta 321. i 538. godine u kojoj je papa oduzeo *vječno sveštenstvo Isusa Krista za svoju korist*. *Srušiti osnovu svoje svetinje* znači i pripisati 12 apostola koji predstavljaju osnovu ili temelj Odabranog, duhovnu kuću, lažnu kršćansku doktrinu koja opravdava i legalizira grijeh protiv božanskog zakona; što nijedan apostol ne bi učinio.

Dan 8:12 *Domaćina je odustala od dnevne žrtve zbog grijeha; rog je bacio istinu na zemlju i uspio u svojim poduhvatima.*

12a- *Vojska je isporučena uz vječnu žrtvu*

Na simboličnijem jeziku ovaj izraz ima isto značenje kao i Dan.7:25: *vojska je isporučena ...* Ali ovdje Duh dodaje *s vječnim*

12b - *zbog grijeha*

To jest, prema 1. Jovanovoj 3:4, zbog kršenja zakona *izmijenjenog* u Dan.7:25. Jer Jovan je rekao i napisao: *Ko greši, prestupi zakon, a greh je prestup zakona* . Ovaj prijestup datira od 7. marta 321. godine, a tiče se, prvo, napuštanja Božje svete subote; subota koju je on *posvetio* , od stvaranja svijeta, u jedan i vječni „*sedmi dan* “.

12c- *rog je bacio istinu na zemlju*

Istina je opet duhovna riječ koja označava zakon prema Psa.119:142-151: *Tvoj zakon je istina...sve tvoje zapovijesti su istina* .

12d- *i uspijeva u svojim poduhvatima*

Ako je Duh Boga Stvoritelja to unaprijed najavio, onda se nemojte čuditi što ste zanemarili ovu obmanu, najveću duhovnu prevaru u cijeloj historiji ljudi; ali i najozbiljniji po svojim poslasticama gubitak ljudskih duša za Boga. Stih 24 će potvrditi govoreći: *Njegova moć će se povećati, ali ne njegovom vlastitom snagom; izazvaće neverovatnu pustoš, uspeće u svojim poduhvatima, uništiće moćne i ljude svetaca.*

Priprema za posvećenje

U poukama koje daju vjerski obredi staroga saveza ova tema pripreme za posvećenje se stalno pojavljuje. Prvo, između vremena ropstva i ulaska u Kanaan, proslava Pashe je bila neophodna da se posveti narod koji će Bog povesti na njihovo nacionalno tlo, Izrael, obećanu zemlju. U stvari, bilo je potrebno 40 godina kušnje pročišćenja i posvećenja da bi se ušao u Kanaan.

Isto tako, što se tiče subote koja se obilježava sedmog dana od zalaska do zalaska sunca, bilo je potrebno prethodno vrijeme pripreme. Šest dana sekularnih aktivnosti zahtijevalo je pranje tijela i presvlačenje, svešteniku su se nametale i ove stvari kako bi bez opasnosti po život mogao ući u sveto mjesto hrama da služi svoju obrednu službu.

Sedmodnevna, 24-časovna sedmica stvaranja napravljena je po uzoru na sedam hiljada godina Božjeg plana spasenja. Dakle, prvih 6 dana predstavlja prvih 6 milenijuma tokom kojih Bog bira svoje izabrane. A 7. ¹ poslednji milenijum predstavlja veliku subotu tokom koje Bog i njegovi izabranici okupljeni na nebu uživaju u pravom i potpunom odmoru. Svi grešnici su privremeno mrtvi; osim Sotone, koji ostaje izolovan na nenaseljenoj zemlji tokom ovog perioda od "hiljadu godina" otkrivenog u Otkr. 20. Prije ulaska u "nebo" izabrani moraju biti pročišćeni i posvećeni. Očišćenje se zasniva na vjeri u dobrovoljnu Kristovu žrtvu, ali se posvećenje postiže njegovom pomoći nakon krštenja jer se očišćenje pripisuje, odnosno dobiva unaprijed u ime načela vjere, ali je posvećenje plod koji je u stvarnosti dobio u cijeloj njegovoj duši izabrani kroz njegovu stvarnu suradnju sa živim Bogom Isusom Kristom. Dobija se borbom koju vodi protiv sebe, protiv svoje loše prirode, kako bi se odupreo grijehu.

Daniel 9:25 će nas naučiti da je Isus Krist došao da umre na krstu kako bi od svojih izabranih zadobio da više ne griješe, jer je došao da **okonča grijeh**. Sada smo upravo vidjeli u 12. stihu, da je kršćanski Izabranik izručen papskom despotizmu zbog grijeha. Očišćenje je stoga neophodno da se dobije posvećenje *bez kojeg niko neće videti Boga* prema onome što je napisano u Jevrejima 12:14: *Težite za mirom sa svim ljudima i za svetošću, bez koje niko neće videti Gospoda.*

Primijenjeno na 2000 godina kršćanske ere od smrti Isusa Krista do njegovog povratka 2030. godine, ovo vrijeme pripreme i posvećenja bit će otkriveno u stihovima 13 i 14 koji slijede. Suprotno prvobitnom vjerovanju adventista, ovo vrijeme nije vrijeme presude kako je opisano u Danielu 7, već vrijeme posvećenja koje je postalo neophodno zbog stoljetnog naslijeđa grijeha koje je legitimiralo odvratno učenje papskog Rima. Želio bih da istaknem da djelo reformacije poduzeto od 13. ^{vijeka} pa nadalje nije ostvarilo očišćenje i posvećenje koje je u svakoj pravdi zahtijevao tripudium sveti i savršeno čisti Bog Spasitelj.

Dan 8:13 Čuo sam jednog sveca kako govori; A drugi svetac reče onome koji je govorio: Dokle će biti viđenje o svakodnevnoj ~~žrtvi~~-i grijehu koji pustoši? Dokle će se gaziti svetinja i vojska?

13a- Čuo sam sveca kako govori; a drugi svetac reče onome koji je govorio
Samo pravi sveci postaju svjesni grijeha naslijeđenih iz Rima. Naći ćemo ih ponovo u sceni vizije predstavljenoj u Dan.12.

13b- Koliko dugo će se vizija ostvariti?
Sveci traže datum koji će označiti kraj rimskih gadosti.

13c- o vječnoj ~~žrtvi~~
Sveci traže datum koji će označiti ponovno uspostavljanje **vječnog sveštenstva** od strane Krista.

13d- i o **razornom grijehu** ?
Sveci traže datum koji će označiti povratak subote sedmog dana, čije je kršenje kažnjeno rimskim pustošenjem i ratovima; a za njegove prestupnike ova kazna će trajati do kraja svijeta.

13. Dokle će se gaziti svetinja i vojska?
Sveci traže datum koji će označiti kraj papinih **progona** koji se primjenjuju na njih, izabrane svece Božje.

Dan 8:14 I reče mi: Dve hiljade i trista dana; tada će svetinja biti očišćena.

14a- Od 1991. Bog je usmjerio moje proučavanje ovog pogrešno prevedenog stiha. Evo njegovog stvarnog prijevoda hebrejskog teksta.

A on mi reče: Do večeri i jutra dvije hiljade i trista i opravdano će biti svetost.

Vidite da termin 2300 večer-jutro ima za cilj **posvećenje** izabranih od Boga izabranog od datuma koji će biti određen za ovaj termin. Dotadašnja vječna pravda stečena krštenjem je dovedena u pitanje. Zahtjev triput svetog Boga, u Ocu, Sinu i Svetom Duhu, promijenio se i ojačao nužnošću da izabrani više ne griješe protiv subote, niti protiv bilo koje druge uredbe koja dolazi iz Božjih usta. Tako je obnovljen uski *put* spasenja koji je Isus poučavao. A obrazac izabranih predstavljen u **Noju, Danilu i Jovu** opravdava milion izabranih za deset milijardi palih na posljednjem sudu u Dan.7:10.

Dan 8:15 I dogodi se, dok sam ja, Danijel, video ovu viziju i tražio da je razumem, gle, jedan nalik čoveku stajao preda mnom.

15a- Logično, Danilo bi želio da shvati značenje vizije i to će mu zaraditi u Dan.10:12, opravdano odobrenje od Boga, ali nikada mu neće biti u potpunosti ispunjena želja kao što Božji odgovor u Dan.12:9 pokazuje: **I on reče: Idi svojim putem, Daniele: jer su ove riječi zatvorene i zapečaćene do vremena .**

Dan 8:16 I čuh muški glas usred Ulaja; povikao je i rekao: **Gabrijele, objasni mi viziju.**

16a- Slika Isusa Hrista u sredini Ulaja anticipira pouku datu u viziji Dan.12. Anđeo Gabrijel, Hristov bliski sluga, zadužen je da objasni značenje čitave vizije od njenog početka. Stoga pažljivo pratimo dodatne informacije koje će biti otkrivene u stihovima koji slijede.

Dan 8:17 I on se približi gdje sam ja bio; i kad se približio, uplašila sam se i pala na lice. Reкао mi je: Obrati pažnju, sine čovječji, jer se vizija odnosi na vrijeme koje će biti kraj.

17a- Vizija nebeskih bića će uvek izazvati ovaj efekat na čoveka od mesa. Ali budimo pažljivi dok nas on poziva. Vrijeme relevantnog kraja će početi na kraju cijele vizije.

Dan 8:18 *I dok mi je govorio, ležao sam tamo s velikim drhtanjem, licem do zemlje. Dodirnuo me je i natjerao da ustanem gdje sam bio.*

18a- U ovom iskustvu, Bog naglašava prokletstvo tijela koje nije jednako čistoći nebeskih tijela vjernih anđela.

Dan 8:19 *I reče mi: Ja ću ti pokazati šta će biti u posljednjem delu gneva, jer je vreme određeno za kraj .*

19a- Termin Božjeg gneva će doći, ali ovaj gnev je opravdan hrišćanskom neposlušnošću, nasleđem rimske papske doktrine. Prestanak ovog prorečenog božanskog gnjeva stoga će biti djelomičan jer će istinski prestati tek nakon potpunog uništenja čovječanstva na slavnom Kristovom povratku.

Dan 8:20 *Ovan kojeg si vidio s dva roga su kraljevi Medijaca i Perzijanaca.*

20a- Na Bogu je da svojim odabranima da referentne tačke kako bi razumjeli princip slijeda predstavljenih simbola. Medijci i Perzijanci označavaju istorijski kontekst početka otkrivenja. U Dan.2 i 7 bili su na drugom mjestu.

Dan 8:21 *Jarac je kralj Javana, a veliki rog između njegovih očiju je prvi kralj.*

21a- Zauzvrat, Grčka je druga sukcesija; treći u Dan.2 i 7.

21b- *Veliki rog između njegovih očiju, ovo je prvi kralj*

Kao što smo vidjeli, riječ je o velikom grčkom osvajaču Aleksandru Velikom. Veliki rog, slika njegovog uvredljivog i ratobornog karaktera koji je kralj Darije III pogriješio što je ponizio, jer ga je koštao njegovog kraljevstva i života. Stavljajući ovaj rog ne na čelo, već između očiju, Duh pokazuje svoju neutaživu želju za osvajanjem koju će samo njegova smrt zaustaviti. Ali oči su i proročanska vidovitost, a od njegovog rođenja vidoviti mu je najavljen izuzetnu sudbinu i on cijeli život vjeruje u svoju prorečenu sudbinu.

Dan 8:22 *I četiri roga koja su nastala na mjestu slomljenog roga, čak će četiri kraljevstva nastati od tog naroda, ali neće biti tako jaka.*

22a- Nalazimo četiri grčke dinastije koje su osnovala četvorica generala koji su naslijedili Aleksandra, i dalje žive nakon 20 godina ratova između desetorice koliko su bili na početku.

Dan 8:23 *I na kraju njihove vlasti, kada grešnici budu uništeni, ustaće kralj drzak i lukav.*

23a- Preskačući međuvremena, anđeo evocira kršćansko doba dominacije papskog Rima. Čineći to, on ukazuje na glavnu svrhu datog otkrivenja. Ali ovo objašnjenje donosi još jedno učenje koje se pojavljuje u prvoj rečenici ovog stiha: *Na kraju njihove dominacije, kada će grešnici biti uništeni.* Ko su ovi iscrpljeni grešnici koji prethode vremenu papskog režima? Upravo su buntovni nacionalni Židovi odbacili Isusa Krista kao Mesiju i spasitelja, osloboditelja, da, ali samo od počinjenih grijeha i samo u korist onih koje on prepoznaje po kvaliteti njihove vjere. Njih su zapravo 70. godine *progutale* trupe Rima, njih i njihov grad Jeruzalem, i to po drugi put nakon razaranja izvršenog pod Nabukodonozorom 586. godine. Ovim postupkom Bog je dao dokaz da je stari savez prekinut od smrti Isusa Krista gdje je u Jerusalmu veo odvajanja od vrha do samog dna, pokazao da je veo odvajanja do samog dna.

23b- *nastaće drzak i lukav kralj*

Ovo je Božji opis papizma, koji se prema Dan.7:8 odlikuje *svojom arogancijom*, a ovdje *svojom drskošću*. Dodaje i *umjetni*. Izvještaj se sastoji u prikrivanju istine i preuzimanju izgleda onoga što nije. Trik je prevariti bližnjega, to rade uzastopne pape.

Dan 8:24 *Njegova moć će se povećati, ali ne njegovom vlastitom moći; izazvaće neverovatnu pustoš, uspeće u svojim poduhvatima, uništiće moćne i ljude svetaca.*

24a- *Njegova moć će se povećati*

Zaista, opisan u Dan.7:8 kao "mali rog", stih 20 mu pripisuje "veći izgled od ostalih".

24b- *ali ne svojom snagom*

I ovdje historija potvrđuje da bez oružane podrške monarha papski režim ne bi mogao opstati. Budući da je prvi oslonac bio Klodvig, kralj Franaka iz dinastije Merovinga, a nakon nje, dinastije Karolinga i na kraju, podrška dinastije Capetiana, podrška francuske monarhije mu je rijetko iznevjerila. I vidjet ćemo da ova podrška ima cijenu koju treba platiti. Ovo će biti učinjeno kao primjer odrublivanjem glave francuskom kralju Luju XVI, kraljici Marie Antoinette, monarhističkim dvorjanima i rimokatoličkom svećenstvu koji su uglavnom odgovorni, giljotinom koju su francuski revolucionari postavili u Francuskoj u glavnom i provincijskim gradovima između 1793. i 1794.; dvije ere "terora" ispisanih krvnim slovima u sjećanju čovječanstva. U Otkr. 2:22 ova božanska kazna će biti prorečena ovim terminima: *Evo, ja ću **je baciti** u postelju, i poslaću veliku nevolju ima oni koji čine preljubu s njom, osim ako se ne pokaju za svoja djela. **pogubiću njenu decu**; i sve će crkve znati da sam ja onaj koji istražuje umove i srca, i nagradit ću svakog od vas prema vašim djelima.*

24c- *on će izazvati nevjerovatan kaos*

Na zemlji ih niko ne može prebrojati, ali na nebu Bog zna njihov tačan broj i u času kazne posljednjeg suda svi će biti iskupljeni, od najmanjeg do najstrašnijeg, od strane njihovih autora.

24d- *on će uspjeti u svojim poduhvatima*

Kako ne bi uspio, kada mu je Bog dao ovu ulogu da kazni grijeh koji su počinili njegovi ljudi koji tvrde da je spasenje dobio Isus Krist?

24. *on će uništiti moćne i ljude svetaca*

Predstavljajući se kao Božji predstavnik na zemlji i prijeteći im izopćenjem koje bi im zatvorilo ulaz na nebo, papstvo postiže pokornost velikih i monarha zapadne zemlje, a još više malih, bogatih ili siromašnih, ali svih nezalica, zbog njihove nevjerice i njihove ravnodušnosti prema božanskim istinama.

Od početka perioda reformacije, koju je pokrenuo Peter Waldo 1170. godine, papski režim je bijesno reagirao huškajući protiv vjernih Božjih slugu, jedine istinske svece koji su uvijek miroljubivi i poslušni, ubilačke katoličke saveze koje su podržavali sudovi inkvizicije na njenu lažnu svetost. Sudije s kapuljačom koji su tako naredili takva strašna mučenja svecima i drugima, svi optuženi za jeres protiv Boga i Rima, morat će svi polagati račune za svoje progone pred pravim Bogom u času pravednog posljednjeg suda prorečenog u Dan.7:9 i Otkr.20:9 do 15.

Dan 8:25 *Zbog svog blagostanja i svojih lukavstava, on će se oholiti u svom srcu, i uništiti će mnoge koji su bili u miru, i ustati će protiv kneza knezova; ali će biti slomljena, bez napora bilo koje ruke.*

25a- *Zbog svog prosperiteta i uspjeha njegovih trikova*

Ovo *blagostanje* sugerira njegovo bogaćenje koje stih povezuje s *njegovim* *trikovima* . Neophodno je, zapravo, koristiti *lukavstvo* , kada je neko mali i slab, da se od bogatih dobije novac i bogatstvo svih vrsta koje navodi Otkr. 18:12 i 13.

25b- *on će imati aroganciju u svom srcu*

Ovo, uprkos lekciji koju je naučio kralj Nabukodonosor u Dan 4 i tragičniji od njegovog unuka Valtazara u Dan 5.

25c- *uništiće mnoge ljude koji su živeli mirno*

Miroljubivost je plod pravog kršćanstva, ali samo do 1843. Jer prije tog datuma, a uglavnom do kraja Francuske revolucije, na kraju 1260 godina papske vladavine prorečenih u Dan 7:25, lažnu vjeru karakterizira brutalnost koja napada ili odgovara na brutalnost. Samo u ovim vremenima blagost i mir čine razliku. Pravila koja je Isus postavio nisu se promijenila od apostolskih vremena, odabrani je ovca koja pristaje da bude žrtvovana, nikad mesar.

25d- *i on će ustati protiv poglavara poglavica*

Sa ovom preciznošću, više nema sumnje. Vođa , spomenut u stihovima 11 i 12, zaista je Isus Krist, *Kralj kraljeva i Gospodar gospodara* koji se pojavljuje u slavi svog povratka u Otkr. 19:16. I upravo mu je rimski papizam oduzeo legitimno trajno sveštenstvo.

Dan 8:26 *I vizija večeri i jutra, o kojoj se govori, istinita je. Čuvajte ovu viziju u tajnosti, jer se odnosi na davno prošla vremena.*

26a- *A vizija večeri i jutra, koja je u pitanju, je istinita*

Anđeo svjedoči o božanskom porijeklu proročanstva o "2300 večeri-jutru" iz stiha 14. Stoga skreće pažnju, na kraju, na ovu zagonetku koju će morati razjasniti i razumjeti izabrani sveci Isusa Krista kada dođe vrijeme da to učine.

26b- *Sačuvajte ovu viziju u tajnosti, jer se odnosi na daleka vremena.*

U stvari, između Danilovog i našeg vremena prošlo je oko 26 vekova. I tako se nalazimo u ***poslednjem vremenu*** gde ova misterija mora biti rasvetljena; stvar će biti urađena, ali ne prije studije Dan.9 koja će dati suštinski ključ za izvođenje predloženih proračuna.

Dan 8:27 *Ja, Danilo, bio sam klonuo i bolestan mnogo dana; Onda sam ustao i krenuo po kraljevim poslovima. Bio sam zapanjen vizijom, a niko nije znao za to.*

27a- Ovaj detalj u vezi sa Danijelovim zdravljem nije ništa lično. To za nas prevodi izuzetnu važnost primanja od Boga informacije o 2300 prorečenoj večeri-jutru; jer baš kao što bolest može dovesti do smrti, nepoznavanje zagonetke će osuditi na vječnu duhovnu smrt posljednje kršćane koji će živjeti u vrijeme ***kraja*** .

Danijel 9

Dan 9:1 *Prve godine Darija, sina Ahasverova, iz potomstva Medijaca, koji je počeo da vlada nad kraljevstvom Kaldejaca,*

1a- Prema Danielovom svjedočenju očevidaca, dakle nepobitnom, saznajemo da je kralj Darije iz Dan.5:30 sin Ahasvera, iz rase Medijana; Perzijski kralj Kir II ga još nije zamijenio. Prva godina njegove vladavine bila je godina u kojoj je osvojio Babilon i tako ga preuzeo od Kaldejaca.

Dan 9:2 *U prvoj godini njegove vladavine, ja, Danilo, vidio sam po knjigama da će biti sedamdeset godina u ruševinama Jerusalima, prema broju godina koje je Gospod govorio proroku Jeremiji.*

2a- Danilo se odnosi na proročke spise proroka Jeremije. Ovdje nam daje predivan primjer vjere i povjerenja koji ujedinjuje sluge Božje pod njegovim pogledom. On tako potvrđuje ove riječi iz 1. Kor 14:32: *Duhovi proročki podložni su prorocima*. Daniel je živio u Babilonu veći dio 70 godina prorečenih za deportaciju hebrejskog naroda. Zanima ga i tema njegovog povratka u Izrael, za koji vjeruje da bi to trebalo biti prilično brzo. Da bi dobio odgovore od Boga, upućuje Mu veličanstvenu molitvu koju ćemo proučavati.

Uzorna molitva svečeve vjere

Prva lekcija ovog 9. poglavlja Danila je da razumemo zašto je Bog želeo da se ona pojavi u ovom delu knjige Danila.

U Dan.8:23 kroz proročku najavu *uništenih grešnika*, dobili smo potvrdu da su Jevreji iz nacije Izrael ponovo osuđeni i uništeni vatrom od strane Rimljana 70. godine, zbog svega onoga što će Danilo ispovedati u svojoj molitvi. Ko je bio ovaj Izrael predstavljen u prvom savezu sa živim Bogom od Abrahama do 12 apostola i učenika Isusa Hrista, koji je i sam bio Jevrej? Samo uzorak cijelog čovječanstva, jer od Adama, muškarci su isti osim po boji kože koja ide od vrlo svijetle do veoma tamne. Ali bez obzira na njihovu rasu, njihovu etničku pripadnost, stvari koje se genetski prenose sa oca i majke na sinove i kćeri, njihovo mentalno ponašanje je identično. Po principu latica tratinčice „Volim te, malo, puno, strasno, ludo, nikako“, ljudi reprodukuju ovu paletu osećanja prema živom Bogu, tvorcu svega, kada otkrije svoje postojanje. Također, veliki Sudac među onima koji tvrde da su njegovi sljedbenici vidi vjerne ljude koji ga vole i slušaju, druge koji tvrde da ga vole, ali mu se ne pokoravaju, druge koji svoju vjeru žive ravnodušno, treće koji je žive tvrdog i gorkog srca koje ih čini fanaticima i u krajnjem slučaju ne mogu podnijeti kontradiktornost, a još manje vrijeđati protivnike, a još manje podržati prigovore neprikosnovenih. Ovakva ponašanja su pronađena među Jevrejima, kao što se još uvijek nalaze među ljudima širom planete Zemlje iu svim religijama koje, međutim, nisu jednake.

Danielova molitva vas dovodi u pitanje, u kojem se od ovih ponašanja prepoznajete? Ako to nije onaj koji voli Boga i sluša ga kao svjedočanstvo njegove vjernosti, dovedite u pitanje svoj koncept vjere; pokajte se i dajte Bogu plod iskrenog i stvarnog pokajanja kao što će to učiniti Danijel.

Drugi razlog za prisustvo ove molitve u ovom 9. poglavlju je taj što se tamo tretira i razvija uzrok posljednjeg uništenja Izraela, 70. godine od strane Rimljana: prvi dolazak Mesije na zemlju ljudi . I nakon što su odbacili ovog Mesiju čija je jedina greška bila savršenstvo njegovih djela koja su ih osudila, vjerske vođe su podigle narod protiv njega, klevetničkim optužbama koje su sve demontirane i suprotstavljene činjenicama. Tako su svoju konačnu optužbu zasnovali na božanskoj istini, optužujući njega, čovjeka, da tvrdi da je Sin Božji. Duše ovih vjerskih vođa bile su crne kao ugljevlje zapaljenog ognjišta koje će ih progutati u vrijeme pravednog gnjeva. Ali najveća greška Jevreja nije bila što su ga ubili, već što ga nisu prepoznali nakon njegovog božanskog vaskrsenja. Suočeni sa čudima i dobrim djelima koja su činila njegova dvanaestorica apostola, očvrsnuli su se poput faraona u svoje vrijeme i o tome svjedočili ubivši vjernog đakona Stefana, kojeg su sami kamenovali, ne pribjegavši ovoga puta Rimljanima.

Treći razlog za ovu molitvu je taj što ona preuzima ulogu završnog, uznemirujućeg opažanja na kraju dugog iskustva proživljenog u odnosu s Bogom ; svjedočanstvo, svojevrsni testament koji je jevrejski savez ostavio ostatku čovječanstva. Jer upravo ovom deportacijom u Babilon prestaje demonstracija koju je pripremio Bog. Istina je da će se Jevreji vratiti na svoje nacionalno tlo, i da će neko vrijeme Bog biti poštovan i poslušan, ali lojalnost će brzo nestati, do te mjere da se njihov opstanak može opravdati samo njihovim posljednjim testom vjere na temelju prvog Mesijinog dolaska, jer on mora biti, sin Izraela, Židov među Židovima.

Četvrti razlog za ovu molitvu zasniva se na činjenici da su sve navedene i priznate greške kršćani ostvarili i obnovili u svojoj eri, od napuštanja subote 7. marta 321. godine do našeg vremena . Posljednja zvanična institucija blagoslovljena od 1873. i pojedinačno od 1844. nije izbjegla prokletstvo vremena, budući da ju je Isus povratio 1994. Proučavanje posljednjih poglavlja Daniela i knjige Otkrivenja će objasniti ove datume i posljednje misterije.

Sada hajde da pažljivo slušamo Daniela kako govori Svemogućem Bogu.

Dan 9:3 Tada okrenuh lice svoje ka Gospodu Bogu, da tražim molitvom i moljenjem, postom, u kostrijeti i pepelu.

3a- Danilo je sada star, ali njegova vjera ne slabi, a njegova veza s Bogom je očuvana, hranjena i održavana. U njegovom slučaju, njegovo srce duboko iskreno, post, kostrijet i *pepeo* imaju pravo značenje. Ove prakse ukazuju na snagu njegove želje da ga Bog čuje i odgovori. Post pokazuje superiornost koja se daje Božjem odgovoru u odnosu na užitke u jelu. U ovom pristupu postoji ideja da se kaže Bogu da više ne želim živjeti bez tvog odgovora, a da ne odem tako daleko do samoubistva.

Dan 9:4 Tada sam se pomolio Gospodu Bogu svome i priznao govoreći: Gospode, Bože veliki i strašni, koji držiš zavet i milost s onima koji te ljube i drže tvoje zapovesti,

4a- *Gospode, veliki i strašni Bože*

Izrael je u deportaciji u Babilon i tako je platio da nauči da je Bog velik i zastrašujući.

4b- *ti koji držiš svoj savez i koji pokazuješ milost onima koji te vole i koji drže tvoje zapovijesti!*

Daniel pokazuje da poznaje Boga jer svoje argumente crpi iz teksta druge od deset Božjih zapovijedi, koju nesretni katolici ne poznaju kroz vijekove tame, jer je suvereno papstvo preuzelo inicijativu da ga ukloni iz svoje verzije deset zapovijedi, jer je dodana zapovijed usmjerena na tijelo da broj ostane na deset; izvrstan primjer drskosti i obmane osudjenih u prethodnom poglavlju.

Dan 9:5 *Zgriješili smo, učinili smo bezakonje, počinili smo zlo i pobunili se, i odstupili smo od tvojih zapovijesti i od tvojih sudova.*

5a- To ne može biti istinitije i jasnije jer su te greške dovele Izrael do deportacije, osim što Danijel i trojica njegovih drugova nisu bili krivi za ovu vrstu grešaka; To ga ne sprečava da se zalaže za stvar svog naroda dok sa sobom nosi teret svoje krivice.

Tada moramo shvatiti 2021. da i mi, kršćani, služimo istom Bogu koji se ne mijenja u skladu sa svojom izjavom u Mal 3:6: *Jer ja sam GOSPOD, ja se ne mijenjam. a vi, sinovi Jakovljevi, niste propali*. Bilo bi prikladno reći "još nije konzumirano". Jer otkako je Malahija napisao ove riječi, Krist je izašao naprijed, Jakovljeva djeca su ga odbacila i ubila, a prema riječi prorečenoj u Dan.8:23, završili su da su ih Rimljani uništili 70. godine. A ako se Bog ne promijeni, to znači da će nevjerni kršćani koji prekrše Njegove zapovijesti, prije svega posvećenu subotu, biti pogođeni još jače nego Jevreji i nacionalni Židovi u svoje vrijeme.

Dan 9:6 *Nismo slušali tvoje sluge proroke, koji su govorili u tvoje ime našim kraljevima, našim knezovima, našim ocima i svim ljudima u zemlji.*

6a- Istina je, Hebreji su krivi za ove stvari, ali šta je sa kršćanima koji su, čak i u posljednjoj ustanovi koju je on uspostavio, krivi za iste postupke?

Dan 9:7 *Tvoja je, Gospode, pravednost, a naša je smutnja lica danas, ljudima Judinim, stanovnicima Jerusalima i celom Izraelu, blizu i daleko, u svim zemljama u koje si ih oterao zbog njihovih prestupa protiv sebe.*

7a- Kazna Izraela bila je strašna, bilo je mnogo mrtvih i samo su preživjeli imali sreću da budu deportovani u Babilon i odatle raspršeni po svim zemljama Kaldejskog carstva i Perzijskog carstva koje ga je naslijedilo. Jevrejska nacija je rastvorena u stranim zemljama, a ipak, prema svom obećanju, Bog će uskoro ponovo ujediniti Jevreje na njihovom nacionalnom tlu, zemlji njihovih očeva. Kakvu moć i moć ima ovaj živi Bog! Daniel u svojoj molitvi izražava svo pokajanje koje ovaj narod mora pokazati prije povratka u svoju svetu zemlju, ali samo kada je Bog na njihovoj strani.

Danijel priznaje jevrejsku neveru koju je Bog kaznio, ali kakva je onda kazna za hrišćane koji čine isto? deportacija ili smrt?

Dan 9:8 *Gospode, nama je smetnja u licu, našim kraljevima, našim knezovima i ocima našim, jer smo sagriješili protiv tebe.*

8a- Navedena je strašna riječ, riječ "grieh". Ko može stati na kraj grijehu koji uzrokuje tako veliku patnju? Ovo poglavlje će dati odgovor. Jednu lekciju vrijedi naučiti i zapamtiti: Izrael je trpio posljedice izbora i ponašanja kraljeva, vođa i

očeva koji su njime vladali. Dakle, evo primjera gdje se neposlušnost korumpiranim vođama može ohrabriti da ostane u Božjem blagoslovu. Ovo je izbor koji su doneli Danijel i njegova tri druga i blagoslovljeni su zbog toga.

Dan 9:9 *Gospodu Bogu našem pripada milost i oprost, jer smo se bunili protiv njega.*

10a- U situaciji grijeha ostaje samo jedna nada; osloniti se na dobrog, milosrdnog Boga koji će dati oprost. Proces je vječan, Židov iz starog saveza i kršćanin iz novog imaju istu potrebu za opraštenjem. I ovdje Bog priprema odgovor za koji će morati lično skupo platiti.

Dan 9:10 *Nismo poslušali glas Jahve, Boga našega, da hodimo po njegovim zakonima, koje nam je postavio preko sluga svojih, proroka.*

10a- Ovo je također slučaj za kršćane u 2021. godini.

Dan 9:11 *Sav je Izrailj prestupio zakon tvoj i odstupio od poslušanja tvoga glasa. Tada su se na nas izlile kletve i kletve zapisane u zakonu Mojsija, sluge Božjeg, jer smo sagriješili Bogu.*

11a- U Mojsijevom zakonu, Bog je zaista upozorio Izrael na neposlušnost. Ali nakon njega, prorok Jezekilj, savremenik Danila, deportovan je 13 godina nakon Danila, odnosno 5 godina nakon što se kralj Joahin, brat Jojakimov, kojeg je on naslijedio, našao zarobljen na rijeci Kebar koja se nalazi između Tigra i Eufrata. Tamo ga je Bog nadahnuo i natjerao da napiše poruke koje danas nalazimo u našoj Bibliji. I upravo u Ezekijelu 26 nalazimo niz kazni čiji se model nalazi primijenjen duhovno, ali ne samo, u sedam truba Apokalipse u Otkr. 8 i 9. Ova iznenađujuća sličnost potvrđuje da se Bog zaista ne mijenja. Grijesi se kažnjavaju u novom savezu kao što su bili u starom.

Dan 9:12 *On je ispunio svoje riječi koje je izgovorio protiv nas i protiv naših knezova koji su vladali nad nama, i donio je na nas veliku nesreću, kakva nije došla pod sve nebo kao ona koja je došla na Jerusolim.*

12a- Bog nije oslabio, on ispunjava svoje najave da blagoslovi ili proklinje sa istom pažnjom, a " nesreća " koja je pogodila Danilove ljude ima za cilj da upozori narode koji nauče ove stvari. Ali šta vidimo? Uprkos pisanom svjedočanstvu u Bibliji, ovu pouku i dalje ignoriraju čak i oni koji je čitaju. Zapamtite ovu poruku: Bog se priprema za Židove, a nakon njih, za kršćane dvije druge velike nesreće koje će biti otkrivene u ostatku knjige Danila.

Dan 9:13 *Kao što je zapisano u Mojsijevom zakonu, svo ovo zlo je došlo na nas; i nismo prizivali Gospoda Boga našega, nismo se odvratili od svojih bezakonja, nismo razumjeli istinu tvoju.*

13a- Prezir prema stvarima koje je Bog napisao u Bibliji je također vječan, 2021. godine kršćani su također krivi za ovu grešku i vjeruju da im Bog neće proturječiti. Niti se okreću od svojih bezakonja i obraćaju više pažnje na ovu biblijsku istinu, ali tako važnu za naša posljednja vremena, njena proročka istina otkrivena intenzivno i razumljivo, budući da su ključevi razumijevanja u samoj Bibliji.

Dan 9:14 *GOSPOD je posmatrao ovu nesreću i doveo je na nas: jer je Gospod Bog naš pravedan u svemu što je učinio, ali mi nismo poslušali njegov glas.*

14a- Šta još da kažem? Zaista! Ali znajte dobro da je Bog pripremio mnogo veću nesreću za sadašnje čovječanstvo, i za isti cilj. Doći će, između 2021. i 2030.

godine, u obliku nuklearnog rata koji ima božansku misiju *da ubije trećinu ljudi* prema Otkr. 9:15.

Dan 9:15 *I sada, Gospode Bože naš, koji si izveo narod svoj iz zemlje egipatske moćnom rukom, i dao sebi ime kakvo je danas, sagriješili smo, počinili smo bezakonje.*

15a- Danilo nas podsjeća zašto Bog osuđuje nevjeru. Na zemlji, postojanje jevrejskog naroda svjedoči o ovoj izvanrednoj činjenici zbog natprirodne moći, egzodusa hebrejskog naroda iz Egipta. Cijela njihova priča zasniva se na ovoj čudesnoj činjenici. Nemamo priliku svjedočiti ovom egzodusu, ali niko ne može poreći da su potomci ovog iskustva i danas među nama. I da bi bolje iskoristio ovo postojanje, Bog je predao ovaj narod nacističkoj mržnji tokom Drugog svjetskog rata. Pažnja čovječanstva je tako bila usmjerena na preživjele koji su 1948. godine dobili svoje preseljenje na tlu svoje drevne domovine izgubljene od 70. godine. Bog je samo pustio na njihove glave riječi njihovih očeva koji su rimskom namjesniku Pontiju Pilatu rekli o Isusu, da bi zadobili njegovu smrt, citiram „neka krv njegova padne na nas i na našu djecu“. Bog im je odgovorio na slovo. Ali kršćani svih denominacija su sramotno zanemarili ovu božansku lekciju, i može se razumjeti zašto, budući da svi dijele svoje prokletstvo. Jevreji su odbacili Mesiju, ali su hrišćani prezirali njegove zakone. Božja osuda i jednog i drugog je stoga savršeno opravdana.

Dan 9:16 *Gospode, po velikoj milosti svojoj, neka se odvрати gnjev tvoj i gnjev tvoj od grada tvoga Jerusalima, od tvoje svete gore; jer zbog grijeha naših i bezakonja otaca naših Jerusolim i tvoj narod postadoše sramota svima koji su oko nas.*

16a- Danilo ovdje uzima argument koji je Mojsije iznio Bogu: šta će reći ljudi koji su svjedoci kazne njegovog naroda? Bog je svjestan problema jer on sam izjavljuje o Jevrejima, kroz usta Pavla u Rimljanima 2:24: *Jer se ime Božje huli među neznabošcima zbog vas, kao što je napisano* . On aludira na tekst Ezeka.16:27: *I evo, ja sam ispružio ruku svoju na tebe, i umanjio sam dio koji sam ti odredio, i predao te u ruke tvojim neprijateljima, kćerima Filistejaca, koji su pocrvenjeli zbog tvojih zlih puteva* . U svom saosećanju, Daniel ima još mnogo da nauči o sudu koji Bog donosi njegovom gradu Jerusalimu. Ali kada kaže: " *Jerusalem i tvoj narod su sramota svima koji su oko nas* ", on nije u krivu, jer da je kažnjavanje Izraela kod pagana proizvelo spasonosni strah i želju da služe ovom pravom Bogu, kazna bi imala pravi interes. ali ovo tužno iskustvo nije urodilo plodom, međutim, ne beznačajnim, budući da mu dugujemo obraćenje kralja Nabukodonozora i kralja Darija Medijskog.

Dan 9:17 *Sada dakle, Bože naš, usliši molitvu i molbe slugе svojega, i obasjaj lice svoje na svetinji svojoj koja je pusta, radi Gospoda.*

17a- Ono što Daniel traži bit će uslišeno, ali ne zato što ga Bog voli, već jednostavno zato što su ovaj povratak u Izrael i obnova hrama u njegovom planu. Međutim, Danijel nije svjestan da će hram, koji će zaista biti obnovljen, Rimljani ponovo uništiti 70. godine. Zbog toga će ga informacije koje će dobiti u ovom poglavlju 9 izliječiti od važnosti, vrlo jevrejske, koju još uvijek pridaje kamenom hramu izgrađenom u Jerusalimu; hram Hristovog tela uskoro će ga učiniti ispraznim, i iz tog razloga će ga 70. godine ponovo uništiti rimske vojske.

Dan 9:18 *Prigni uho svoje, Bože moj, i čuj! Otvorite oči i pogledajte naše ruševine, pogledajte grad na kojem se priziva vaše ime! Jer mi vam ne prinosimo svoje molitve zbog naše pravednosti, nego zbog vašeg velikog milosrđa.*

18a- Istina je da je Bog izabrao Jerusalim da ga učini mjestom posvećenim njegovim slavnim prisustvom. Ali mjesto je sveto samo kada je Bog tu, a od 586. godine to više nije bio slučaj. I, naprotiv, ruševine Jerusalima i njegovog hrama svjedočili su o nepristrasnosti njegove pravde. Ova lekcija je bila neophodna ljudima da gledaju na pravog Boga kao na živo biće koje vidi, sudi i reaguje za razliku od idolopokloničkih paganskih božanstava koja imaju veze samo sa lošim anđelima đavoljeg tabora. Vjieran čovjek služi Bogu, ali nevjieran koristi Boga da sebi da vjerski legitimitet kod onih oko sebe. *Božije saosećanje* na koje se Daniel poziva je stvarno i on će uskoro dati najbolji dokaz toga, u Isusu Hristu.

Dan 9:19 *Gospode, čuj! Gospode, oprosti! Gospode, obrati pažnju! Deluj i ne odugovlači, iz ljubavi prema tebi, o moj Bože! Jer tvoj grad i tvoj narod se zove tvojim imenom.*

19a- Danielova poodmakla dob opravdava njegovo insistiranje jer, poput Mojsija, njegova najdraža lična želja je da doživi ovaj povratak u svoju "svetu" zemlju. Želi svjedočiti vaskrsenju svetog hrama koji će još jednom donijeti slavu Bogu i Izraelu.

Dan 9:20 *Dok sam još govorio i molio se i priznavao svoj grijeh i grijeh svog naroda Izraela, i prinosio svoje molbe Gospodu Bogu svome za svetu goru Boga moga;*

20a- Nije iznenađujuće što Bog voli Danila, on je uzor poniznosti koja ga očarava i ispunjava kriterij svetosti koji zahtijeva. Svaki čovjek je pogrešiv sve dok živi u tijelu od mesa i Daniel nije izuzetak. On priznaje svoje grijehe, svjestan svoje ekstremne slabosti kao što svi mi moramo činiti. Ali njegova lična duhovna kvaliteta ne može pokriti grijeh naroda, jer je on samo čovjek, i sam nesavršen. Rješenje će doći od Boga u Isusu Kristu.

Dan 9:21 *Dok sam još govorio u molitvi, čovek Gavrilo, koga sam ranije video u viziji, polete brzo prema meni u vreme večernje žrtve.*

21a- Vrijeme koje je Bog odabrao za Gabrielovu posjetu je ono večernje žrtve, to jest, vrijeme *vječne žrtve jagnjeta* koje proriče *večer i jutro* buduće dobrovoljno prinošenje savršeno svetog i nevinog tijela Isusa Krista. On će umrijeti razapet da bi se iskupio za grijehe svojih izabranika koji čine njegov jedini pravi narod. Veza sa otkrivenjem koje će biti dato Danijelu je stoga uspostavljena.

Kraj molitve: Božji odgovor

Dan 9:22 *On me je učio i razgovarao sa mnom. Rekao mi je: Daniele, došao sam sada da ti otvorim razum.*

22a- Izraz "otvori svoju inteligenciju" znači da je do tada obavještajna služba bila zatvorena. Anđeo govori o predmetu Božjeg spasonosnog plana koji je bio skriven do vremena njegovog susreta sa Božjim izabranim prorokom.

Dan 9:23 *Kada ste se počeli moliti, prošla je riječ, i došao sam da vam kažem; jer si voljena. Obratite pažnju na riječ i razumite viziju!*

23a- *Kada ste počeli da se molite, reč je izašla*

Bog nebeski je sve organizovao, trenutak sastanka u času večnosti i anđeo Gabrijel označava Hrista „Rečju“ kao što će to učiniti Jovan na početku svog Jevanđelja: *reč je postala telo* . Anđeo mu dolazi navijestiti "Riječ" što znači da mu dolazi navijestiti dolazak Krista koji je prorekao još od Mojsija prema Ponovljenom pismu 18:15 do 19: *Gospod, Bog vaš, podići će vam proroka između vas, od vaše braće, poput mene: vi ćete ga poslušati! Neka bude prema zahtjevu koji si uputio Gospodu Bogu svome na Horebu na dan sabora, govoreći: Da više ne čujem glas Jahve, Boga svojega, niti da više vidim ovaj veliki oganj, da ne umrem. Gospod mi reče: Dobro je ono što su rekli. Ja ću ih podići između njihove braće proroku poput tebe , staviću svoje riječi u njegova usta, i on će im govoriti sve što mu zapovjedim . I ako neko ne sluša moje riječi koje govori u moje ime, zahtijevat ću to od njega . Ali prorok koji se usudi da izgovori riječ u moje ime koju mu ja nisam zapovjedio, ili koji govori u ime drugih bogova, taj će prorok sigurno biti pogubljen.*

Ovaj tekst je fundamentalan za razumijevanje krivice Židova za njihovo odbijanje Mesije Isusa jer je ispunio sve prorečene kriterije o njegovom dolasku. Uzet među ljudima i prenosilac božanske riječi, Isus je odgovarao ovom opisu i čuda koja je činio svjedočila su božanskom djelovanju.

23b- *jer ste voljeni*

Zašto Bog voli Danijela? Jednostavno zato što ga Danijel voli. Ljubav je razlog zašto je Bog stvorio život slobodnih stvorenja pred sobom. Njegova potreba za ljubavlju je ta koja je opravdala veoma visoku cenu koju će morati da plati da bi je dobio od nekih svojih ljudskih zemaljskih stvorenja. I po cijenu njegove smrti, koju će morati platiti, oni koje odabere postat će mu saputnici za vječnost.

23c- *Obratite pažnju na riječ i razumite viziju!*

Koja je to riječ, riječ anđela ili božanska "Riječ" skrivena u Kristu? Ono što je sigurno je da su oba moguća i komplementarna jer će se vizija ticati "Riječi" koja će doći u tijelu u Isusu Kristu. Razumijevanje poruke je stoga od najveće važnosti.

Proročanstvo 70 sedmica

Dan 9:24 *Sedamdeset sedmica je određeno za tvoj narod i za tvoj sveti grad, da se dovrši prijestup, i da se okončaju grijesi, i da se izvrši pomirenje za bezakonje, i da se donese vječna pravednost, i da se zapečati vizija i proročanstvo, i da se pomaže Presveto.*

24a- *Sedamdeset sedmica je odsječeno od tvoga naroda i od tvoga svetog grada*

Hebrejski glagol "hatac" prvo znači rezati ili rezati ; i to samo u prenesenom značenju, „odrediti ili popraviti“. Zadržavam prvo značenje, jer ono daje značenje ovom Abrahamovom djelu koji konkretizira njegov savez s Bogom žrtvom, u Post 15:10: *Abram je uzeo sve ove životinje, prepolovio ih i stavio svaki komad nasuprot drugom; ali nije delio ptice* . Ovaj obred je ilustrovao savez sklopljen između Boga i njegovog sluga. Zbog toga će ovaj glagol "rezati" poprimiti svoje puno značenje u "savezu s mnogima za jednu sedmicu" u 27. stihu. Ovi "mnogi" su nacionalni Jevreji za čiju se korist prvo predstavlja dobrobit vjere u raspetoga Krista. Drugi interes ovog glagolskog rezanja je da je 70

sedmica godina ovog poglavlja 9 isječeno na "2300 večernje-jutro" Dan.8:14. I iz ove hronologije proizilazi pouka koja kršćansku vjeru stavlja ispred jevrejske. Na ovaj način, Bog nas uči da u Isusu Kristu daje svoj život da ga ponudi kao otkupljenje za svakog vjernika dostojnog njegovog spasenja u cijelom čovječanstvu. Stari savez je stoga trebao nestati kada je Isus prolio svoju krv da bi prekinuo svoj novi savez sa izabranima cijele zemlje.

Knjiga proroka Danila ima za cilj da podučiti ovo univerzalno spasenje tako što će nam predstaviti obraćenja kraljeva koji su bili suvremeni Danielu; Nabukodonozor, Darije Međanin i Kir Perzijanac.

Poruka je svečano upozorenje koje prijete jevrejskom narodu i njihovom svetom gradu Jerusalimu, za koji je dat rok od 70 sedmica. Ovdje opet kod iz Ezekielu 4:5-6 daje jedan dan u jednoj godini, trajanje koje predstavlja svih 490 godina. Danielu je sigurno teško da shvati značenje prijetnje njegovom već uništenom gradu.

24b- *zaustaviti prijestupe i stati na kraj grijesima*

Zamislite šta je Danielu prošlo kroz um dok je čuo ove stvari nakon što je upravo pozvao Boga u molitvi za oprostjenje njegovih grijeha i grijeha njegovog naroda. Brzo će shvatiti o čemu se radi. Ali mi sami dobro razumijemo izraženi božanski zahtjev. Bog želi da od svojih izabranih dobije da spase, da više ne griješe, da stane na kraj svojim prijestupima njegovih zakona i tako stane na kraj grijesima u skladu s onim što će zapisati apostol Ivan u 1. Ivanovoj 3:4: *Ko griješi, prestupa zakon, a grijeh je prijestup zakona* . Ovaj cilj je upućen ljudima koji se moraju boriti protiv svoje loše prirode kako više ne bi griješili.

24c- *iskupiti za bezakonje i donijeti vječnu pravednost*

Za Jevrejina Danijela , ova poruka evocira obred "dana pomirenja", godišnji festival na kojem se otklanjanje greha slavi žrtvovanjem jarca. Ovaj tipični simbol grijeha predstavljao je Grčku u Dan 8 i njegovo prisustvo smjestilo je proročanstvo u duhovnu atmosferu ovog „dana pomirenja“. Ali kako smrt koze može oduzeti grijehe ako ih smrt drugih životinja žrtvovanih tokom godine nije uspjela oduzeti? Odgovor na ovu dilemu dat je u Jevrejima 10:3-7: *Ali u ovim žrtvama postoji sjećanje na grijehe svake godine; jer je nemoguće da krv bikova i jaraca odnese grijehe* . Stoga, kada je Hristos došao na svijet, rekao je: *Žrtvu i prinos niste željeli, nego tijelo ste mi pripremili* ; *Niste uživali u žrtvama paljenicama ili žrtvama za grijeh. Tada sam rekao: Evo, dolazim (u svesci knjige piše o meni) da uradim, O Bože, tvoja volja* . Objašnjenja koja je dao apostol Pavle vrlo su jasna i logična. Iz toga slijedi da je Bog za sebe, u Isusu Kristu, pridržao djelo iskupljenja za grijehe koje je anđeo Gabrijel najavio Danielu. Ali gdje je bio Isus Krist u ovom obredu "dana pomirenja"? Njegova savršena lična nevinost, koja ga je simbolično učinila pashalnim jagnjetom Božjim koje uzima na sebe grijehe svijeta, uzeo je na sebe grijehe svojih izabranika koje simbolizira jarac obreda iskupljenja. Jagnje je koza sakrila tako da je janje umrlo za kozu za koju je preuzela brigu. Prihvativši svoju smrt na krstu da bi okajao grijehe svojih izabranika, grijehe koje je preuzeo na sebe, Bog im je u Kristu dao najljepši dokaz svoje ljubavi prema njima.

24d- *i donijeti vječnu pravdu*

Ovo je sretna posljedica smrti Spasitelja Mesije. Ova pravednost koju čovjek, od Adama, nije mogao proizvesti, pripisuje se izabranima tako da im se njihovom vjerom u ovu demonstraciju božanske ljubavi, po čistoj milosti, pripisuje savršena pravednost Isusa Krista, u početku, sve dok borba vjere ne pobijedi grijeh. A kada ovo potpuno nestane, kaže se da se prenosi Hristova pravednost. Učenik postaje poput svog Učitelja. Na tim doktrinarnim temeljima izgrađena je vjera Isusovih apostola. Prije nego ih vrijeme i mračne sile preobrase, šireći tako uski put koji je podučavao Isus Krist. Ova **pravda** će biti **vječna** samo za vjerne izabrane, one koji slušaju i odgovaraju sa poslušnošću na pravedne Božje zahtjeve.

24. - *zapečatiti viziju i proroka*

To jest, tako da se vizija može ispuniti pojavom najavljenog proroka. Glagol zapečatiti aludira na Božji pečat koji tako daje proročanstvu i proroku koji će sebi predstaviti autoritet i božanski legitimitet koji je potpun i neosporan. Posao koji treba da se završi zapečaćen je njegovim božanskim kraljevskim pečatom. Simbolični broj ovog pečata je "sedam:7". Takođe označava puninu koja karakteriše prirodu Boga stvoritelja i njegovog Duha. U osnovi ovog izbora je izgradnja njegovog projekta u trajanju od sedam hiljada godina, zbog čega je vreme podelio na nedelje od sedam dana poput sedam hiljada godina. Proročanstvo o 70 sedmica tako daje ulogu broju (7) pečatu živog Boga u Otkr. 7. Sljedeći stihovi će potvrditi važnost ovog broja "7".

24f- *i pomazati Svetinju nad svetinjama*

Ovo je pomazanje od Duha Svetoga koje će Isus primiti u vrijeme svog krštenja. Ali da se ne varimo, golub koji je sletio na njega s neba imao je samo jedan cilj, da uvjeri Ivana da je Isus zaista najavljeni Mesija; Nebo svedoči o njemu. Na zemlji je Isus uvijek bio Krist i u obliku odabranih pitanja koja su postavljana sveštenicima, dokaz je i njegovo učenje u sinagogi u dobi od 12 godina. Za svoj narod, među kojim je rođen i odrastao, njegova službena misija je bila da započne krštenjem u jesen 26. godine, a život je trebao dati u proljeće 30. godine. Titula Svetac nad svetinjama dostojno ga označava jer u tijelu utjelovljuje živog Boga koji je prestrašio Jevreje u vrijeme Mojsija. Ali živa Svetinja nad svetinjama imala je materijalni simbol na zemlji; najsvetije mjesto ili svetinja jerusalimskog hrama. Bio je to simbol neba, one dimenzije nedostupne čovječanstvu u kojoj borave Bog i njegovi anđeli. Sjedište božanskog suda i mjesto njegovog prijestolja, Bog kao Sudac je čekao krv Kristovu da potvrdi oprostjenje grijeha odabranih tokom 6 milenijuma određenih za ovaj izbor. Isusovom smrću je tako ispunjena konačna "gozba pomirenja". Oprost je dobiven i sve drevne žrtve koje je Bog odobrio su potvrđene. Pomazanje Svetinje nad svetinjama obavljeno je na dan pomirenja škropljenjem krvlju ubijenog jarca na pomirilištu, oltaru postavljenom iznad kovčega u kojem se nalaze prekršene Božje zapovijesti. U tu svrhu, jednom godišnje, prvosvešteniku je bilo dozvoljeno da uđe iza vela odvojenosti u svetinju nad svetinjama. Dakle, nakon svog uskrsnuća, Isus je uzeo pomirenje svojom krvlju na nebo kako bi dobio vlast, legitimitet da spasi svoje izabrane pripisivanjem njegove pravednosti i pravo da osudi nepokajane grešnike, uključujući zle anđele i njihovog vođu Sotonu, đavola. Svetinja nad svetinjama, također označavajući nebo, krv koju je Isus prolio na

zemlji, omogućit će mu, u Mihailu, da otjera đavola i njegove demone s neba, nešto što je otkriveno u Otkr. 12:9. Dakle, greška jevrejskog religioznog je bila što nisu razumjeli proročki karakter godišnjeg "dana pomirenja". Pogrešno su vjerovali da bi životinjska krv ponuđena na ovoj proslavi mogla potvrditi još jedno životinjsko značenje proliveno tokom godine. Čovjek stvoren na sliku Božju; životinja koju proizvodi zemaljski život, kako možemo opravdati jednakost vrijednosti za dvije vrste?

Budući da je Bog, Isus Krist je sam bio ulje pomazanja kao Duh Sveti i uzdižući se na nebo On sa sobom donosi pomazanje Njegovog legitimiteta zarađenog na zemlji.

Ključ za proračune

Dan 9:25 *Znajte dakle i razumite: Od vremena kada je izišla riječ o izgradnji Jerusalima do Pomazanika, Kneza, proći će sedam sedmica i šezdeset i dvije sedmice: ulice i opkopi će se ponovo izgraditi, ali u opasnim vremenima.*

25a- *Znajte ovo, dakle, i razumite!*

Anđeo je u pravu što je prizvao Daniela na pažnju jer on radi s podacima koji zahtijevaju veliku duhovnu i intelektualnu koncentraciju; jer će se morati izvršiti proračuni.

25b- ***Od trenutka kada je objavljena riječ da će Jerusolim biti ponovo izgrađen do Pomazanika, Vođe***

Samo ovaj dio stiha je od najveće važnosti jer sažima svrhu vizije. **Bog daje svom narodu koji čeka svog Mesiju sredstvo da zna u kojoj godini će se pojaviti pred njima**. I ovaj put kada je riječ najavljena da će Jerusolim biti obnovljen mora se odrediti prema trajanju od prorečenih 490 godina. Za ovaj dekret o rekonstrukciji, u Ezrinoj knjizi, nalazimo tri moguća dekreta koje su uzastopno naredila tri perzijska kralja: Kir, Darije i Artakserks. Ispada da dekret koji je potonji uspostavio u -458, dozvoljava završetak 490 godina u 26. godini naše ere. Stoga će se ovaj Artakserksov dekret zadržati, uzimajući u obzir godišnje doba u kojem je napisano: proljeće prema Ezri 7:9: *napustio je Babilon prvog dana prvog mjeseca, i stigao je u Jerusolim prvog dana petog mjeseca, dok je dobra ruka njegovog Boga bila na njemu*. Godina kraljevog ukaza data je u Ezri 7:7: *I mnogi od sinova Izraelovih, svećenika, levita, pjevača, vratara i Netinima, došli su u Jeruzalem sedme godine kralja Artakserksa*.

Odlazak dekreta budući da je proljeće, koje Duh cilja za svoje proročanstvo, proljetna Pasha gdje je Isus Krist umro razapet. Kalkulacije će nas dovesti do ovog cilja.

25c- *ima sedam sedmica i šezdeset i dvije sedmice, trgovi i rovovi će biti obnovljeni, ali u teškim vremenima.*

Počinjemo sa 70 sedmica. Anđeo govori o 69 sedmica; 7 + 62. Prvih 7 sedmica dovode do vremena oporavka Jerusalima i hrama, u teškim vremenima jer Jevreji rade pod trajnim nedaćama Arapa koji su došli da se nasele na području ostavljenom slobodnom njihovom deportacijom. Ovaj stih iz Neh 4:17 dobro opisuje situaciju: *Oni koji su gradili zid i oni koji su nosili teret, radili su jednom rukom, a držali oružje u drugoj*. To je detalj koji se precizira, ali ono što je najvažnije je u 70. ^{sedmici} računato.

70. sedmica

Dan 9:26 I *posle šezdeset i dve nedelje biće odsečen pomazanik, i neće biti za njega. Narod princa koji će doći uništiti će grad i svetinju, svetost, i njihov će kraj doći kao s potopom; Odlučeno je da devastacija traje do kraja rata.*

26a- *Nakon šezdeset i dvije sedmice, Pomazanik će biti odsječen*

Ovim 62 sedmice prethodi 7 sedmica, što znači da je prava poruka "nakon 69 sedmica" pomazanik će biti odsječen, ali ne bilo koji pomazanik, onaj koji je tako najavljen utjelovljuje i sam božansko pomazanje. Koristeći formulu " *a pomazani* ", Bog priprema jevrejski narod za njihov susret sa čovjekom običnog izgleda, daleko od božanskih stega. U skladu sa svojom prisposobom o vinogradarima, Sin Čovječji, sin Gospodara vinograda, predstavlja se vinogradarima nakon što je poslao svoje glasnike koji su mu prethodili i koje su maltretirali. Iz ljudske perspektive, Isus je samo pomazanik koji dolazi nakon drugih pomazanika.

Anđeo je rekao " *posle* " ukupno trajanje od 69 sedmica, ukazujući tako na ⁷⁰. Dakle, korak po korak, anđeoski podaci nas usmjeravaju ka Uskrsu proljeća 30. godine koji će se nalaziti u sredini ove 70. ^{sedmice} dana-godine.

26b- *i za njega neće imati naslednika*

Ovaj prijevod je tim više nelegitiman što njegov autor, L. Segond, na margini precizira da je doslovni prijevod: *niko za njega*. A meni bukvalni prevod savršeno odgovara jer govori šta se zaista dogodilo u vreme njegovog raspeća. Biblija svjedoči da su i sami apostoli prestali vjerovati da je Isus očekivani Mesija jer su, kao i ostatak jevrejskog naroda, čekali mesiju ratnika koji će izbaciti Rimljane iz zemlje.

26c- *Ljudi vođe koji će doći uništiti će grad i svetinju-svetost*

Ovo je Božji odgovor na jevrejsku nacionalnu nevericu: *niko za njega*. Gnjev protiv Boga će biti definitivno plaćena uništenjem Jerusalima i njegove lažne svetosti; jer od 30. godine više nema svetosti na jevrejskom tlu; svetinja više nije jedno. Za tu akciju Bog je iskoristio Rimljane, one preko kojih su jevrejske vjerske vođe dale razapeti Mesiju, a nisu se usuđivali i nisu mogli sami, dok su bez njih znali kako kamenovati đakona Stefana „tri godine i šest mjeseci“ kasnije.

26d- *i njegov će kraj doći kao s poplavom*

Tako je 70. godine, nakon nekoliko godina rimske opsade, Jeruzalem pao u njihove ruke i ispunjeni razornom mržnjom, potaknuti božanskim žarom, mahnito uništavali, kako je najavljeno, *grad i svetost* kojih više nije bilo, sve dok nije ostao ni kamen na kamenu kao što je Isus najavio prije svoje smrti u Mt.24:2: *Ali vidite li im sve ovo? Zaista vam kažem, ovdje neće ostati kamen na kamen koji neće biti bačen*.

26. ^{- odlučeno je} da *devastacija traje do kraja rata*

U Mateju 24:6 Isus je rekao: *I čućete za ratove i glasine o ratovima; pazite da se ne uznemiravate, jer se sve ovo mora dogoditi. Ali ovo još neće biti kraj*. Nakon Rimljana, ratovi su nastavljeni kroz dvije hiljade godina kršćanske ere i dug period mira koji smo uživali od kraja Drugog svjetskog rata je izuzetan,

ali programiran od Boga. Čovječanstvo tako može proizvesti plodove svoje perverzije do kraja svojih fantazija prije nego što plati smrtnu cijenu.

Međutim, ne smijemo zaboraviti kada govorimo o Rimljanima da će njihovo papsko naslijeđe produžiti djela paganskog „*opustošitelja* ili *pustošitelja*“ i to do kraja rata vođenog protiv izabranika Krista Boga.

Dan 9:27 *I on će potvrditi savez s mnogima za jednu sedmicu , a usred sedmice će prekinuti žrtvu i prinos. I [na krilu će biti] gadosti pustoši, pa čak i do istrebljenja (ili potpunog uništenja), i biće slomljena, [prema] onome što je određeno, na pustoju [zemlji] .*

27a- *Sklopiće jak savez sa mnogima na nedelju dana*

Duh proriče uspostavljanje novog *saveza* ; ona je *čvrsta* jer postaje osnova spasenja koja se nudi do kraja svijeta. Izrazom mnogi, Bog cilja na jevrejske državljane, svoje apostole i svoje rane jevrejske učenike koji će ući u njegov *savez* tokom posljednjih **sedam godina** perioda koji je dat jevrejskoj naciji da službeno prihvati ili odbaci raspetog Mesiju. Upravo je taj *savez* „*presječen*“ u stihu 24 između Boga i pokajanih jevrejskih grešnika. U jesen 33. godine, kraj ove prošle sedmice obilježit će ovaj drugi nepravedni i odvratni čin koji predstavlja kamenovanje Stefana novog đakona. Njegova jedina greška je bila što je Jevrejima govorio istine koje oni nisu mogli da podnesu da čuju, dok mu je Isus stavljao svoje reči u usta. Videvši kako je učenik njegovog cilja ubijen, Isus je zabilježio službeno nacionalno odbijanje njegovog posredovanja. Od jeseni 33. godine nove ere, jevrejski pobunjenici su raspirivali gnev Rimljana, koji se masovno širio na Jerusolim 70. godine nove ere.

27b- *i sredinom sedmice on će učiniti da prestane žrtvovanje i prinošenje*

Ovo vrijeme sredinom sedmice ili *sredinom sedmice* je proljeće 30 koje je na meti proročanstva o 70 sedmica. Ovo je trenutak kada se izvršavaju sve radnje spomenute u stihu 24: **kraj grijeha, njegovo pomirenje, dolazak proroka koji ispunjava viziju uspostavljanjem svoje vječne pravde i pomazanje vaskrslog Krista koji se uzdiže na nebo Pobjednički i Svemogući** . Iskupiteljska smrt Mesije ovdje je evocirana u vidu posljedice koju ona povlači: definitivno prestanak *žrtvovanja* životinja i *prinos*a uveče i ujutro u jevrejskom hramu, ali i od jutra do večeri, za grijeh

ljudi. Smrt Isusa Krista čini zastarjelim životinjske simbole koji su ga predočili u starom savezu, a to je suštinska promjena koju je donijela njegova žrtva. Pokidanje vela hrama koje Bog izvodi u trenutku kada Isus umire potvrđuje konačan kraj zemaljskih vjerskih obreda, a uništenje hrama 70. godine učvršćuje ovu potvrdu. Zauzvrat, godišnji jevrejski festivali koji su svi proročki o njegovom dolasku trebali su nestati; ali ni u kom slučaju, praksa sedmične subote koja u ovoj smrti dobija svoje pravo značenje: ona proriče nebeski odmor sedmog milenijuma koji svojom pobjedom Isus Krist dobija za Boga i svoje istinske izabrane kojima pripisuje svoju savršenu *vječnu pravdu* citiranu u 24. stihu.

Početak ove " *sedmice* " dana-godina javlja se u jesen 26. krštenjem Isusa koga je krstio Jovan Krstitelj.

27c- *I [biće] na krilu grozote pustoši*

Izvinite, ali ovaj dio stiha je pogrešno preveden u L.Segond verziji jer je pogrešno protumačen. Uzimajući u obzir otkrivenja data u Apokalipsi po Jovanu,

predstavljam svoj prevod hebrejskog teksta koji drugi prevodi potvrđuju. Izraz “*na krilu*”, simboličan za nebeski karakter i vlast, sugerira vjersku odgovornost koja je direktno usmjerena na papski Rim, koji “*ustaje*” u Dan 8:10-11, i njegove religiozne saveznike posljednjih dana. *Orlova krila* simboliziraju vrhovno uzvišenje carske titule, na primjer *lav sa orlovim krilima* koji se tiče kralja Nabukodonozora, ili samog Boga, koji je na *orlovim krilima nosio* svoj hebrejski narod koji je izbavio iz egipatskog ropstva. Sva carstva su preuzela ovaj simbol orla, uključujući, 1806. godine, Napoleona I. što će potvrditi Otkr. 8:13, zatim pruski i njemački car, posljednji je bio diktator A. Hitler. Ali od tada, SAD također imaju ovog carskog orla na novčanici svoje nacionalne valute: dolara.

Ostavljajući prethodnu temu iza sebe, Duh se vraća da gađa svog omiljenog neprijatelja: Rim. Nakon zemaljske misije Isusa Krista, ciljani akter gadosti koje uzrokuju konačnu pustoš zemlje je zaista Rim čija je paganska imperijalna faza upravo uništila Jerusalem u 70. u stihu 26. A akcija činjenja “*gnusoba pustoši*” nastavit će se s vremenom do kraja svijeta. Odvratnosti, u množini, se stoga mogu pripisati, prvo, carskom Rimu koji će progoniti vjerne izabranike tako što će ih usmrtniti u spektakularnim “inscenacijama” kako bi zabavili krvožedni rimski narod, stvari koje će prestati 313. Ali još jedna gadost dolazi nakon toga i sastoji se od okončanja prakse subote, 17. marta; Ova akcija se i dalje može pripisati Rimskom carstvu i njegovom carskom vođi Konstantinu¹. S njim je Rimsko Carstvo došlo pod dominaciju vizantijskih careva. Godine 538., zauzvrat, car Justinijan¹ počinio je još jednu *grozotu* uspostavljanjem papskog režima Vigilija I. u svom rimskom sjedištu, a ovo produženje gnusoba do kraja svijeta mora se onda pripisati ovoj papskoj fazi koju je Bog osudio od Dana 7. Setimo se da naziv “*mali rog*” označava dve dominantne faze Rima u Dan.7 i Dan.8. Bog u ove dvije uzastopne faze vidi samo kontinuitet istog odvratnog djela.

Proučavanje prethodnih poglavlja omogućilo nam je da identificiramo različite vrste gadosti koje mu ovaj stih pripisuje.

27d- *i do istrebljenja (ili potpunog uništenja) i biće razbijen*, [prema] *onome što je određeno, na pustom [zemlji]*.

„*Biće slomljena* [prema] *onome što je određeno*” i otkriveno u Dan.7:9-10 i Dan.8:25: *Zbog svog blagostanja i uspjeha njegovih lukavstava, on će imati oholost u svom srcu, uništiti će mnoge ljude koji su živjeli u miru, i on će ustati protiv kneza knezova; ali će biti slomljena, bez napora bilo koje ruke.*

Hebrejski tekst nudi ovu božansku misao različitu od sadašnjih prijevoda.

Ova nijansa je zasnovana na Božjem planu da krivica ljudi padne na planetu Zemlju na kojoj žive; šta nas uči Otkr. 20. Zapazimo činjenicu da lažna kršćanska vjera zanemaruje ovaj božanski projekt koji će se sastojati od istrebljenja ljudi s površine zemlje, prilikom slavnog Kristovog povratka. Ignorirajući otkrivenja data u Otkrivenju 20, oni uzalud čekaju na uspostavljanje Hristovog kraljevstva na zemlji. Međutim, ovdje i u Apo.20 je programirano potpuno uništenje njegove površine. Slavni povratak pobjedničkog Krista u svom njegovom božanstvu vratit će zemlji njen haotični izgled na početku njene povijesti opisane u Postanku 1. Gigantski zemljotresi će je potresti i ona će se pod imenom *ponor vratiti* u svoje početno haotično stanje “*bez oblika i prazno*”,

"tohu wa bohu". Na njoj neće ostati nijedan muškarac, ali će ona biti đavolji zatvor izolovan na njoj hiljadu godina do časa njegove smrti.

U ovoj fazi studije, moram dati dodatne informacije koje se tiču najprije „70. sedmice“ koja je upravo proučavana. Njegovo ispunjenje u proročkim danima-godinama je udvostručeno doslovnim ispunjenjem. Jer, zahvaljujući svjedočanstvu jevrejskog kalendara, znamo konfiguraciju Uskršnje sedmice u 30. godini. Ona je imala za svoje središte, srijedu uoči povremene subote opravdane jevrejskom Pashom koja je ove godine padala u četvrtak. Na taj način možemo u potpunosti rekonstruirati rasplet ove Pashe u kojoj je Isus umro. Uhapšen u utorak uveče, osuđen tokom noći, Isus je razapet u srijedu ujutro u 9 sati. Ističe u 15 sati. Prije 18 sati, Josip iz Arimateje stavio je svoje tijelo u grobnicu i otkotrljao kamen koji ju je zatvorio. Uskršnja subota u četvrtak prolazi. U petak ujutro pobožne žene kupuju začine koje pripremaju tokom dana da balzamiraju Isusovo tijelo. U petak uveče u 18 sati počinje sedmična subota, noć, dan, koji je posvećen od Boga. A u subotu uveče u 18 sati počinje prvi dan svjetovne sedmice. Noć prođe i pri prvom zoru, žene odlaze do grobnice u nadi da će naći nekoga ko će otkotrljati kamen. Pronalaze kamen odvaljen, a grobnicu otvorenu. Ulazeći u grob, Marija Magdalena i Marija, Isusova majka, vide anđela koji sjedi koji im govori da je Isus uskrsnuo, anđeo im kaže da odu i opomenu njegovu braću, njegove apostole. Zadržavajući se u vrtu, Marija Magdalena ugleda čovjeka obučenog u bijelo kojeg uzima za baštovana u razmjeni koja slijedi, prepoznaje Isusa. I ovdje, vrlo važnog detalja koji uništava vrlo rasprostranjeno vjerovanje, Isus kaže Mariji: " *Još nisam uzašao svome Ocu .*" Razbojnik koji je bio na krstu i sam Isus nisu ušli u raj, u kraljevstvo Božije, na sam dan svog raspeća, pošto čitava 3 dana kasnije, Isus još uvek nije uzašao na nebo. Tako da mogu reći u ime Gospodnje, neka šute oni koji nemaju šta da kažu u njegovu ime! Da jednog dana ne bi morao da trpim ismevanje ili sramotu.

Druga stvar je da iskoristimo datum – 458. koji prvo označava početak 70 sedmica dana-godina određenih za jevrejski narod kojem je Bog dao dva glavna identifikujuća znaka: subotu i obrezanje tijela.

Prema Rimljanima 11, preobraćeni neznabošci koji su ušli u novi savez nakalemljeni su na jevrejski i jevrejski koren i deblo. Ali temelji novog saveza su čisto jevrejski i Isus je želeo da nas podseti na ovo u Jovanu 4:22: *Obožavate ono što ne znate; Mi obožavamo ono što znamo, jer spasenje dolazi od Jevreja.* Danas ova poruka poprima živu važnost jer je Isus upućuje lažno preobraćenim paganima u svim vijekovima. Da bi ih bolje uništio, đavo ih je natjerao da mrze Židove i njihov savez; što ih je odvratilo od Božjih zapovesti i od njegove svete subote. Stoga moramo ispraviti ovu grešku i **pogledati novi savez sa jevrejskim identitetom** . Apostoli i novoobraćeni jevrejski učenici su oni " *mnogi* " koji *sklapaju čvrst savez s Isusom* , u Dan.9:27, ali njihova baza ostaje jevrejska, i oni su zabrinuti početkom perioda " *70 sedmica* " koje je Bog dao jevrejskoj naciji da prihvati ili odbaci standard novog saveza zasnovanog na ljudskoj krvi koju je Isus Krist dobrovoljno prolio. Zaključujući iz ovog razmišljanja datum – 458. postaje početak „2300 večernjeg jutra“ Dan.8:14.

Na kraju ovog dugog proročkog trajanja, 2300 godina, tri stvari su prestale prema Dan.8:13.

- 1- vječno sveštenstvo
- 2- razornog grijeha
- 3- progon svetosti i vojske.

Identifikovane su tri stvari:

- 1- vječno zemaljsko sveštenstvo pape
- 2- prvi dan odmora preimenovan u nedelju.
- 3- Progon svetosti i hrišćanskih svetaca, građana carstva nebeskog.

Ove promjene su imale za cilj:

- 1- Vratiti Isusu Kristu njegovo sveto vječno nebesko sveštenstvo.
- 2- ^{7. dan} subotnjeg odmora .
- 3- Da se vidi kraj progona kršćanske svetosti i svetaca.

Predložena kalkulacija za „2300 večer-jutro” počevši od datuma – 458, kraj ovog trajanja završava u proleće 1843: $2300 - 458 = 1842 + 1$. U ovom proračunu imamo 1842 cijele godine kojima moramo dodati +1 da označimo proljeće početka 1843. godine gdje se završava prorečeno "2300 večer-jutro". Ovaj datum označava početak povratka Božje intervencije, koja na taj način želi osloboditi svoje prave svece od vjerskih laži naslijeđenih od papskog rimokatolicizma kroz 1260 godina. Dakle, preuzimajući inicijativu za stvaranje duhovnog preporoda u SAD-u gdje su protestanti našli utočište, Duh je nadahnuo Williama Millera da se zainteresuje za proročanstvo iz Daniela 8:14 i dva uzastopna predložena datuma najavljuju povratak Isusa Krista, prvi za proljeće 1843., drugi za jesen 1844. Za njega je znak pročišćenja Isusovog pročišćenja na zemlju. Nakon dva razočarenja na zakazane datume, Duh daje znak najupornijima koji su učestvovali u dva testa vjere. Ujutru 23. oktobra 1844. godine primio je nebesku viziju jedan od svetaca koji je prelazio polja. Nebo se otvorilo i otkrilo scenu koja prikazuje Isusa Hrista kao Prvosveštenika koji služi u nebeskoj svetinji. U viziji je prolazio od svetog do najsvetijeg mesta. Tako je nakon 1260 godina tame, Isus Krist nastavio kontakt sa svojim vjernicima, odabranim u dva uzastopna iskušenja.

- 1- **Nastavak vječnog** . Stoga je kroz ovu viziju Bog službeno preuzeo kontrolu nad svojim vječnim nebeskim sveštenstvom 23. oktobra 1844. godine.
- 2- **Povratak subote** . Istog mjeseca, još jedan od svetaca počeo je da slavi subotu sedmog dana, nakon posjete gospođe Rachel Oaks koja mu je dala pamflet iz svoje crkve, „Baptisti sedmog dana“. Jedan za drugim, tokom vremena, sveci izabrani u dva procesa takođe su usvojili sedmi dan subote. Tako je Bog stavio tačku na razorni grijeh koji je uspostavio paganski Rim, ali je papski Rim legalizirao pod njegovim imenom "nedjelja".
- 3- **Kraj progona** . Treća tema bila je o svetosti i kršćanima proganjanima 1260 godina. I opet, 1843. i 1844. godine, vjerski mir je vladao u cijelom zapadnom svijetu koji je bio zabrinut zbog proročanstva. To je zato što je revolucionarna Francuska svojom giljotinom ušutkala one koji su odgovorni za počinjene vjerske zločine. Dakle, nakon posljednjih krvavih godina kažnjavanja vjerskih *preljubnika* prema Otkr. 2,22-23, na kraju

1260. godine koja je počela 538. godine, datuma koji se vezuje za uklanjanje perpetuala *uspostavljanjem* papskog režima, odnosno 1798. godine, vlada vjerski mir. A uspostavljena sloboda savjesti dozvoljava svecima da služe Bogu prema svom izboru i njihovom znanju da će se Bog povećati. *Godine 1843 svetost i vojska svetaca*, oni građani kraljevstva nebeskog koje je izabrao Isus Hrist, više nisu proganjani, kao što je najavljivalo proročanstvo iz Danila 8:13-14.

Sva ova iskustva je organizirao i vodio Svemogući Bog koji u potpunoj nevidljivosti upravlja umovima ljudi tako da oni ostvaruju njegove nacрте, cijeli njegov program, do kraja svijeta kada će se završiti njegov izbor izabranih. Jasno je iz svega ovoga da čovjek ne odlučuje da poštuje subotu i njenu svjetlost, Bog mu daje ove stvari koje mu pripadaju kao znak njegovog odobravanja i njegove stvarne ljubavi prema njemu kao što je naučeno u Ezekijelu 20:12-20: *Ja sam im dao i svoje subote da budu znak između mene i njih, da znaju da sam ja GOSPODIN koji ih posvećuješ, i neka ti budem znak za njih znajte da sam ja GOSPOD, vaš Bog*. Budući da je on taj koji traži svoju izgublenu ovцу, budimo sigurni da nijedan izabranik neće izostati.

U Dan 8, u jedinstvenom odgovoru koji Bog daje u stihu 14 na pitanje iz stiha 13, riječ " *svetost* " je savršeno prikladna jer se svetost odnosi na sve što je vlasništvo Boga i što se posebno tiče Njega. To je bio slučaj sa njegovim *vječnim nebeskim* sveštenstvom, njegovom *subotom posvećenom* od postanka svijeta dan nakon što je Adam stvoren, i *njegovim svecima*, njegovim vjernim izabranima. Iskustva prorečena u Danielu 8:13-14 ispunila su se između 1843. godine, datuma stupanja na snagu božanskog dekreta, i jeseni 1844., oba zasnovana na očekivanju povratka Isusa Krista za ove datume, također oslanjajući se na ideju dolaska Isusa Krista koju su dali ovi učesnici Adventa, koji su ovi učesnici Adventa dali "iskustvu" iz "latinskog" imena tačno znači "advent". Naći ćemo ovo „adventističko“ iskustvo u 12. poglavlju ove Danielove knjige, gdje će Duh doći da podvuče važnost ovog posljednjeg zvaničnog „saveza“.

Danijel 10

Dan 10:1 *Treće godine perzijskog kralja Kira otkrivena je riječ Danielu, koji se zvao Valtazar. Ova riječ, koja je istinita, najavljuje veliku nesreću. Obratio je pažnju na riječ i razumio viziju.*

1a- *Treće godine perzijskog kralja Kira otkrivena je riječ Danielu, koji se zvao Beltazar*

Kir 2 je vladao od – 539. godine. Dakle, datum vizije je – 536.

1b- *Ova riječ, koja je istinita, najavljuje veliku nesreću.*

Ovaj izraz, *velika nesreća*, najavljuje masakr velikih razmjera.

1c- *Obratio je pažnju na ovu riječ i shvatio je viziju.*

Ako je Daniel shvatio značenje, razumjet ćemo ga i mi.

Dan 10:2 *U to vrijeme ja, Daniel, tugovao sam tri sedmice.*

Ovo lično žaljenje koje pogađa Danijela, potvrđuje pogrebnu prirodu masakra koji će se dogoditi kada se dogodi velika nesreća koja je najavljena.

Dan 10:3 *Nisam jeo ništa ukusno, ni meso ni vino nije ulazilo u moja usta, niti sam se mazio, dok se ne navršiše tri sedmice.*

Ova priprema Daniela koji traži povećanu svetost proriče dramatičnu situaciju koju će anđeo prorečiti u Dan.11:30.

Dan 10:4 *U prvom mjesecu, dvadesetog četvrtog dana u mjesecu, bio sam kraj velike rijeke, koja je Hidekel.*

Hidekel se na francuskom zove Tigar. Ovo je rijeka koja je napojila Mesopotamiju Eufratom koja je prešla i zalila kaldejski grad *Babilon* zbog

kažnjenog ponosa kralja Nabukodonozora. Daniel to nije mogao razumjeti, ali ovo pojašnjenje je bilo namijenjeno meni. Jer tek sam 1991. dao do znanja istinita objašnjenja Danila 12 gde će reka **Tigar** igrati ulogu „ **tigra** “ koji jede ljudske duše. Test vjere je prikazan njegovim opasnim prelaskom. Samo odabrani ga mogu prijeći i nastaviti svoj put s Isusom Kristom. Ovo je opet slika koju su Hebreji kopirali s prelaska Crvenog mora, nemogućeg i smrtonosnog prijelaza za egipatske ribare. Ali onaj koji Daniel 12 spominje bira posljednje izabrane “adventiste” čija će se misija nastaviti do Hristovog povratka. Posljednji od njih će doživjeti posljednju **veliku nesreću** , njen ekstremni oblik koji će zahtijevati Kristovu intervenciju u moćnom i slavnom povratku, spasonosnom i osvetničkom.

Prva nesreća najavljena Danilu spominje se u Dan.11:30. To se tiče drevnog jevrejskog naroda, ali još jedna slična *nesreća* biće najavljena analognom slikom u Otkr. 1. To će biti postignuto nakon Trećeg svjetskog rata u kojem će *trećina muškaraca biti ubijena* . I ovaj sukob je predstavljen u Otkr. 9:13 do 21 simbolima, ali je razvijen jasnim jezikom u ovoj knjizi Daniela na kraju 11. poglavlja u stihovima od 40 do 45. Tako da ćemo uzastopno, u ovom poglavlju 11, pronaći veliku nesreću Židova, a zatim u Danu, a zatim u Danu i 12. kršćanskoj vjeri:1. krajnje vreme ko će se obratiti Hristu. Ova nesreća se tu evocira pod terminima "vreme nevolje" i glavna meta će biti praksa subote koju je Bog posvetio.

Poređenje dvaju viđenja najavljenih nesreća

1- Za djecu Danilovog naroda iz Starog saveza: Dan.10:5-6.

2- Djeci Danielovog naroda iz Novog saveza: Otkr. 1:13-14.

Da bismo u potpunosti shvatili važnost koju moramo pridati ovim dvjema nesrećama, moramo razumjeti da, iako one slijede jedna za drugom u vremenu, prvi je tip koji proriče drugi, koji će za cilj imati, po povratku Isusa Krista, posljednju vjernu Božju djecu tipa Danijela i njegova tri druga. Nakon decenija mira, praćenih užasnim i razornim atomskim ratom, rimski nedjeljni dan odmora nametnut će univerzalna vlada koju organiziraju preživjeli u katastrofi. Tada će opet doći smrt da ugrozi živote vjernih izabranih, kao u danima Danila, Hananije, Misaela i Azarije; i kao u vrijeme "Makabejaca" u -168, koje je **nesreća** objavila u ovom poglavlju Daniela; i konačno, posljednji adventisti koji su ostali vjerni suboti sedmog dana 2029.

Ali prije ovog konačnog testa, duga papinska vladavina od 1260 godina već će uzrokovati da mnoga stvorenja umru u ime Boga.

Ukratko, razumijevanje poruke koju je isporučila ova vizija data Danielu omogućit će nam da shvatimo značenje one koju daje Ivanu u Otkr. 1:13 do 16.

Dan 10:5 *I podigoh oči svoje, i pogledah, i gle, čovjeka obučenog u lan i opasanih slabina svojim zlatom od Ufaza.*

5a- *bio je čovjek obučen u platno*

Djelo pravde koje simbolizira lan će izvršiti Bog kroz ljudsko biće. Na opisanoj slici Bog preuzima izgled grčkog kralja Antioha 4, poznatog kao Epifan.

Bio je progonitelj Jevreja između – 175. i – 164. godine, koliko je trajala njegova vladavina.

5b- *na slabinama ima pojas od zlata iz Ufaza*

Postavljen na bubrege, pojas označava iznuđenu istinu. Štaviše, zlato od kojeg je napravljen dolazi iz Ufaza, koji u Jer.10:9 cilja na svoju pagansku idolopoklonsku upotrebu.

Dan 10:6 *Telo mu je bilo kao beril, lice mu kao munja, oči kao plamen ognjeni, ruke i noge kao uglačani mesing, a zvuk njegovog glasa kao buka mnoštva.*

6a- *Njegovo tijelo je bilo poput krizolita*

Bog je autor vizije, ali on najavljuje dolazak paganskog boga otuda ovaj veličanstveni natprirodni aspekt.

6b- *lice mu je sijalo kao munja*

Potvrđen je grčki identitet ovog Boga. Ovo je Zevs, grčki bog kralja Antioha 4. Munja je simbol olimpijskog boga Zevsa; bog olimpijskih bogova grčke mitologije

6c- *njegove oči su bile kao plamen vatre*

Uništice ono u šta gleda i što ne odobrava; njegove oči će biti uprte u Jevreje prema Dan.11:30: ... *on će svoje oči uperiti u one koji su napustili sveti savez.* Nesreća ne dolazi bez razloga, otpadništvo skrnavi narod.

6d- *njegove ruke i stopala bili su poput uglačane bronzne*

Dželat koga će Bog poslati biće grešan kao i njegove žrtve. Njegove destruktivne radnje koje simboliziraju njegove ruke i stopala su bronzani simbol grčkog grijeha u kipu Dana.2.

6.- *i zvuk njegovog glasa bio je poput buke mnoštva*

Grčki kralj neće djelovati sam. Imaće iza i ispred sebe mnoštvo vojnika jednako paganskih kao i on koji će slušati njegova naređenja.

Vrhunac i kulminacija ove proročke objave biće dostignut u vreme ispunjenja Dan.11:31: *Trupe će se pojaviti na njegovu komandu; Oni će oskrnaviti svetište, tvrđavu, i zaustavit će stalnu ~~žrtvu~~, i podići će gadost koja pustoši.* Radi biblijske iskrenosti, izbrisao sam riječ žrtva koja nije napisana u hebrejskom tekstu, jer je Bog planirao za " *dnevno* " dvije različite uzastopne uloge u starom savezu i u novom. U stara vremena to se sastojalo od prinošenja jagnjeta kao žrtve paljenice ujutro i uveče. U priči se to odnosi na nebesko posredovanje Isusa Krista koje podsjeća na njegovu žrtvu da se založi za molitve izabranih. U ovom kontekstu Dan.11:31, u kontekstu starog saveza, grčki kralj će staviti tačku na *trajne* ponude Mojsijevog zakona. Dakle, samo kontekst vremena u kojem je evociran određuje tumačenje službe neprestanog posredovanja zemaljskog svećenika ili službe nebeskog prvosveštenika: Isusa Krista. Perpetual *je* stoga vezan za ljudsku službu ili, sekundarno i definitivno, za božansku nebesku službu Isusa Krista.

Dan 10:7 *Sam sam ja, Danilo, vidio viziju i ljudi koji su bili sa mnom nisu je vidjeli, ali su se jako uplašili i pobjegli su;*

7- Ovaj kolektivni strah je samo blijeda slika ostvarenja vizije. Jer na dan najavljenog klanja, pravednici će učiniti dobro da pobjegnu i sakriju se, čak i ako je to u utrobi zemlje.

Dan 10:8 *I ostadoh sam, i videh ovu veliku viziju: iznevjerila me snaga, lice mi je promijenilo boju i raspadnulo se, i izgubio sam svu snagu.*

8a- Kroz svoja osećanja, Danijel nastavlja da proriče posledice nesreće koja će doći.

Dan 10:9 *Čuo sam glas njegovih riječi; i kad sam čuo zvuk njegovih reči, pao sam, zapanjen, ničice na zemlju.*

9a- Na dan nesreće, glas kralja koji progoni će izazvati iste zastrašujuće posljedice; koljena će se klecati, a noge klecati, nesposobne da nose tijela koja će pasti na zemlju.

Dan 10:10 *I gle, ruka me dotače, i trese mi koljena i ruke moje.*

10a- Na njegovu sreću, Danijel je samo prorok koji je zadužen da svom narodu najavi dolazak ove **velike nesreće** i on sam nije na meti pravednog Božjeg gneva.

Dan 10:11 *I reče mi: Daniele, ljubljeni čovjek, pazi na riječi koje ti govorim, i stani uspravno na mjestu gdje si; jer sam ja sada poslan k vama. Kada mi je tako govorio, stajao sam drhteći.*

11a- *Daniele, voljeni čovjek, obrati pažnju na riječi koje ću ti reći i ustani na mjesto gdje si*

Božji miljenik nema razloga da se plaši Njegovih nebeskih intervencija. Božji gnjev je protiv agresivnih, zlih i okrutnih buntovnih grešnika. Daniel je suprotnost ovim ljudima. On mora ostati stajati jer je to sam znak razlike u sudbini koja će na kraju pasti na izabrane. Iako leže u prahu zemaljske smrti, oni će biti probuđeni i ponovo podignuti na noge. Zli će ostati u krevetu, a najzlobniji će biti probuđeni da konačni sud bude zauvijek uništen. Anđeo navodi "na mjestu gdje se nalazite." A gdje je on? U prirodi na obalama rijeke "Hiddekel", na francuskom, Eufrat, koji će označiti kršćansku Evropu novog saveza u Otkrivenju. Prva lekcija je da čovjek može sresti Boga bilo gdje i tamo biti blagoslovljen od Njega. Ova lekcija poništava idolopokloničke predrasude da se za mnoge ljude Boga može susresti samo u crkvama, sakralnim objektima, hramovima, oltarima, ali ovdje toga nema. U svoje vrijeme, Isus će obnoviti ovu lekciju govoreći u Jovanu 4:21 do 24: *Ženo, Isus joj reče, vjeruj mi, dolazi čas kada se nećeš klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jerusalmu . Obožavate ono što ne znate; Mi obožavamo ono što znamo, jer je spas od Jevreja. Ali dolazi čas, i sada je, kada će se pravi obožavaoci klanjati Ocu u duhu i istini; jer to su obožavaoci koje Otac traži. Bog je Duh, i oni koji ga obožavaju moraju obožavati u duhu i istini.*

Druga lekcija je suptilnija, zasnovana je na rijeci Hiddekel jer je Duh planirao da razumijevanje svoje knjige otvori samo svojim posljednjim vjernim slugama čije je iskustvo i test kojim se vrši njihov odabir ilustrovan slikom opasnog prelaska rijeke Hiddekel na francuskom, Tigar, poput životinje ovog imena, pa jede i vjeru ljudi.

11b- *jer sam ja sada poslan vama. Kada mi je tako govorio, stajao sam drhteći.*

Susret više nije samo vizija, on postaje dijalog, razmjena između dva Božja stvorenja, od kojih jedno dolazi s neba, a drugo još uvijek sa zemlje.

Dan 10:12 *Rekao mi je: Danijele, ne boj se; jer od prvog dana kada si stavio svoje srce da razumiješ i da se poniziš pred svojim Bogom, tvoje riječi su se čule, i zbog tvojih riječi dolazim.*

Na cijeli ovaj stih imam samo jednu stvar da kažem. Ako izgubite pamćenje, sjetite se barem ovog stiha koji nam pokazuje kako da ugodimo našem Bogu stvoritelju.

Stih je primjer žanra; logičan slijed zasnovan na činjenici da svaki uzrok donosi svoj učinak Bogu: žeđ za razumijevanjem praćena istinskom poniznošću se čuje i ispunjava.

Ovdje počinje dugo otkrivenje koje se neće završiti sve do kraja Danielove knjige, poglavlja 12 .

Dan 10:13 *I knez perzijskog kraljevstva mi se suprotstavljao dvadeset i jedan dan; ali gle, Mihailo, jedan od glavnih prinčeva, došao je da me spasi, i ja sam ostao tamo s kraljevima Perzije.*

13a- *i vođa perzijskog kraljevstva mi se odupirao dvadeset i jedan dan*

Anđeo Gabriel pomaže perzijskom kralju Kiru II i njegova misija za Boga je da utiče na njegove odluke, tako da se izvršene akcije ne suprotstavljaju njegovom velikom planu. Primjer ovog neuspjeha anđela dokazuje da su Božja stvorenja zaista ostavljena slobodna i neovisna i stoga odgovorna za sve svoje izbore i djela.

13b- *ali gle, Mihael, jedan od glavnih prinčeva, došao mi je u pomoć*

Otkriveni primjer nas također uči da u slučaju stvarne potrebe " *jedan od glavnih vođa, Michael* ", može intervenirati da iznudi odluku. Ova viša pomoć je božanska pomoć jer Mihael znači: „Ko je kao Bog“. On je taj koji će doći na zemlju da se inkarnira kao Isus Hrist. Na nebu je za anđele bio predstavljanje Duha Božjeg s njima. U ovom slučaju, izraz " *jedan od glavnih lidera* " može nas opravdano iznenaditi. Pa, to i nije iznenađujuće, jer poniznost, blagost, dijeljenje i ljubav koju će Isus pokazati na zemlji, već su implementirani u njegovom nebeskom životu sa svojim vjernim anđelima. Nebeski zakoni su oni koje je pokazao tokom svoje zemaljske službe. Na zemlji je sebe učinio slugom svojih slugu. I saznajemo da se na nebu učinio jednakim drugim glavnim anđelima.

13c- *i ja sam ostao tamo sa kraljevima Perzije*

Dominacija dinastije perzijskih kraljeva će se stoga nastaviti još neko vrijeme do grčke dominacije.

Dan 10:14 *Sada sam došao da vam javim šta će se dogoditi s vašim narodom u posljednjim danima; jer se vizija i dalje odnosi na ta vremena.*

14a- Sve do kraja svijeta, Danielov narod će se brinuti, kako u starom tako i u novom savezu, jer je njegov narod Izrael koji Bog spašava od egipatskog grijeha , od Adamovog grijeha od Isusa Krista i od grijeha koji je Rim uspostavio u kršćanstvu očišćenom krvlju Isusovom.

Svrha otkrivenja koje je anđeo dao Danijelu je da upozori njegov narod na tragedije koje dolaze. Danilo već sada može shvatiti da se ono što mu je otkriveno više ne tiče njega osobno, ali je također siguran da će ova učenja u budućnosti biti korisna za sluge njegovog naroda, a time i za sve one kojima ih Bog obraća i preko njega odredi.

Dan 10:15 *I dok mi je govorio ove riječi, pogledah prema zemlji i ćutah.*

15a- Jovan i dalje ima u mislima strašnu viziju nesreće i pokušava da se koncentriše da čuje ono što čuje, više se ne usuđuje da podigne glavu da pogleda onoga koji mu se obraća.

Dan 10:16 *I gle, jedan po izgledu kao sinovi ljudski dotaknu se mojih usana. Otvorio sam usta i progovorio, i rekao onom koji je stajao preda mnom: Gospodaru moj, vizija me je ispunila strahom, i izgubio sam svu snagu.*

1a- *I gle, jedan koji je imao izgled sinova čovječjih dotaknuo je moje usne*

Dok je strašna vizija bila nestvarna fiktivna slika stvorena u Danielovom umu, naprotiv, anđeo se predstavlja u ljudskom obliku identičnom zemaljskom čovjeku. Prvo, i on je stvoren na sliku Božju, ali u nebeskom tijelu slobodnom od zemaljskih zakona. Njegova nebeska priroda mu daje pristup objema dimenzijama, s aktivnim kapacitetom u svakoj. On dodiruje Danielove usne koji osjeti ovaj dodir.

Dan 10:17 *Kako sluga moga gospodara može razgovarati s mojim gospodarom? Sada mi snaga nestaje i nemam više daha.*

17a- Za čisto zemaljsko ljudsko biće, situacija je sasvim drugačija, zemaljski zakoni prevladavaju i strah ga je natjerao da izgubi snagu i dah.

Dan 10:18 *Tada me onaj koji je imao obličje čoveka ponovo dotakne i ojača me.*

18a- Uz nježno insistiranje, anđeo uspijeva vratiti Danielovu snagu umirujućim ga.

Dan 10:19 *I reče mi: Ne boj se, ljubljeni moj, mir tebi. hrabrost, hrabrost! I dok mi je govorio, osnažio sam se i rekao: Neka govori moj gospodar, jer si me ti ojačao.*

19a- Poruka mira! Identično onoj koju će Isus uputiti svojim učenicima! Ništa slično što bi umirilo preplašeni um. Riječi hrabrost, hrabrost pomažu mu da dođe do daha i povрати snagu.

Dan 10:20 *Reče mi: Znaš li zašto sam došao k tebi? Sada se vraćam da se borim protiv vođe Perzije; a kad ja odem, gle, doći će knez javanski.*

20a- *Sada se vraćam da se borim protiv vođe Perzije*

Ovaj vođa Perzije je Kir II Veliki za koga Bog drži da je njegov pomazanik; što ga ne sprečava da se mora boriti protiv njega kako bi svoje odluke usmjerio u svom pravcu.

20b- *i kad ja odem, gle, doći će princ od Javana*

Kada anđeo napusti Kir 2, napad grčkog vođe tog vremena otvorit će rastuće neprijateljstvo između dvije perzijske i grčke dominacije.

Dan 10:21 *Ali ja ću ti objaviti šta je napisano u knjizi istine. Niko mi ne pomaže protiv njih, osim Michaela, vašeg vođe.*

21a- Ovo otkrivenje koje će Danijel primiti naziva se knjiga istine. Danas 2021. godine mogu potvrditi ispunjenje svega što je u njemu otkriveno, jer je njegovo razumijevanje u potpunosti dalo besmrtni Duh Mihaela, našeg vođe, za Daniela u starom savezu i za mene, u novom savezu, budući da Isus Krist tvrdi da ovo ime sudi demonima koji su još aktivni do njegovog slavnog povratka.

Danijel 11

Pažnja! Uprkos promjeni poglavlja, rasprava između anđela i Daniela nastavlja se u kontinuitetu s posljednjim stihom 10. poglavlja .

Dan 11:1 *I ja, prve godine Darija Miđanina, bio sam s njim da mu pomognem i da ga ojačam.*

1a- Stvoren od Boga da živi vječno, anđeo koji razgovara s Danielom govori mu da je pomogao i podržao Darija, medijskog kralja, koji je zauzeo Babilon u dobi od 62 godine i koji je još uvijek vladao u Dan.6. Ovaj kralj je volio Daniela i njegovog Boga, ali je, zarobljen, doveo svoj život u opasnost predavši ga lavovima. Dakle, opet je on bio taj koji je intervenisao da lavovima zatvori usta i spasi svoj život. Tako je i on pomogao ovom kralju Dariju da shvati da je Danilov Bog jedini pravi Bog, tvorac svega što je, što živi, i da nema drugog sličnog njemu.

Dan 11:2 *Sada ću vam otkriti istinu. Gle, još će biti tri kralja u Perziji. Četvrti će steći više bogatstva od svih ostalih; i kada bude moćan svojim bogatstvom, on će pokrenuti sve protiv kraljevstva Javana.*

2a- *Sada ću vam reći istinu*

Istina je poznata samo Pravom Bogu i to je ime koje Bog daje sebi u svom odnosu sa svojim posljednjim izabranima u Kristu prema Otkr. 3:14. Istina nije samo božanski zakon, njegove uredbe i zapovesti. Takođe uključuje sve što Bog planira i savjesno ostvaruje u svom vremenu. Mi samo otkrivamo svaki dan svog života, dio ovog sjajnog programa u kojem napredujemo do kraja života i kolektivno, do kraja konačnog spasonosnog projekta kojim će odabrani pristupiti obećanoj vječnosti.

2b- *Gle, u Perziji će biti još tri kralja*

Prvi kralj nakon Kira 2: Kambiz 2 (– 528. – 521.) zakolje svog sina Bardija po nadimku Smerdis od strane Grka .

2. kralj: lažni Smerdis, magičar Gaumâta ^{koji je} uzurpirao ime Smerdis, vladao je samo kratko vrijeme.

3. kralj: Darije I ^{Perzijanac} (– 521 – 486) sin Histapisa.

2c- *Četvrti će steći više bogatstva od svih ostalih.*

4. kralj: Kserks I ^(– 486 – 465). Odmah nakon njega zavladat će Artakserks I i osloboditi sve jevrejske zarobljenike **u sedmoj godini** svoje vladavine, u proljeće – 458. prema Jezdri 7,7-9.

2d- *i kada bude moćan svojim bogatstvom, podići će sve protiv kraljevstva Javana*

Kserks ^I je potisnuo i smirio pobunjeni Egipat, zatim je ratovao protiv Grčke, napao Atiku i razorio Atinu. Ali poražen je kod Salamine 480. godine. Grčka će zadržati dominaciju nad svojom teritorijom. A perzijski kralj ostaje u Aziji, i pored toga pokreće napade koji dokazuju njegovu želju da osvoji Grčku.

Dan 11:3 *Ali ustati će moćni kralj, koji će vladati velikom moći i činiće što god hoće.*

3a- Poražen na svojoj teritoriji, perzijski kralj Kserks I ' za kojim se progoni, na kraju će pronaći smrt, a ubili su ga dvojica njegovih plemića. Pobijedio ga je mladić kojem se na prevaru rugao. Grčka je za svog kralja izabrala Aleksandra Velikog, mladog Makedonca od 20 godina (rođen 356. pne., vladao 336. pne., umro 323. pne.). Proročanstvo ga spominje kao osnivača 3. ^{carstva} kipa Dan.2, treće životinje iz Dan.7 i druge životinje iz Dan.8.

Dan 11:4 *I kad on ustane, njegovo će se kraljevstvo slomiti i podijelit će se prema četiri vjetra nebeska. neće pripadati njegovim potomcima, i neće biti tako moćan kao što je bio, jer će biti rastrgan, i preći će na druge osim njih.*

4a- Tamo nalazimo tačnu definiciju datu o velikom slomljenom rogu grčkog jarca iz Dan.8:8 i njeno objašnjenje u stihu 22: *Četiri roga koja su nastala da zamijene ovaj slomljeni rog, to su četiri kraljevstva koja će nastati od ovog naroda, ali koja neće imati toliko snage .*

Sjećam se šta predstavljaju "četiri velika roga".

1. ^{rog}: grčka dinastija Seleukida koju je u Siriji osnovao Seleuk I ^{Nikator} .

2. rog: ^{grčka} dinastija Lagida koju je u Egiptu osnovao Ptolemej I ^{Lagos} .

3. rog: grčka dinastija koju je u Trastevere u osnovao ^{Lizimah} .

4. rog: grčka dinastija koju je u Makedoniji osnovao Kasandar

Dan 11:5 *Kralj južni će biti jak. Ali jedan od njegovih vođa bit će jači od njega i imat će vlast; njegova će vlast biti moćna.*

5a- *Kralj juga će postati jak*

Ptolemej I Soter Lagos –383 –285 kralj Egipta ili „kralj juga“.

5b- *Ali jedan od njegovih vođa će biti jači od njega i dominiraće; njegova dominacija će biti moćna.*

Seleuk I Nikator –312–281 kralj Sirije ili „kralj sjevera“.

Dan 11:6 *I dogodiće se na kraju mnogo godina da će zajedno sklopiti savez, i kći kralja južnog doći će kralju sjevernog da sklopi mir. Ali ona neće zadržati snagu svoje ruke, neće izdržati ni on, ni njegova ruka; Biće predata sa onima koji su je doveli, sa ocem i sa onim koji ju je u to vreme podržavao.*

6a- Proročanstvo preskače vladavinu Antioha I (-281-261), drugog "kralja sjevera" koji je učestvovao u prvom "Sirskom ratu" (-274-271) protiv "kralja juga" Ptolomeja II Filadelfa (-282-246). Zatim dolazi 2. "Sirijski rat" (-260. -253.) koji suprotstavlja ^{novog} "kralja sjevera" Antioha 2. Teosa (-261. -246.) protiv Egipćana .

6b- *Nakon nekoliko godina oni će osnovati savez, a kći kralja juga doći će kralju sjevera da uspostavi harmoniju.*

Počinja skabrozno ponašanje. Kako bi se oženio Berenikom, Antioh II se razveo od svoje zakonite žene po imenu Laodice. Otac prati kćerku i odsjeda s njom u kući svog zeta.

6c- *Ali ona neće zadržati snagu svoje ruke, neće izdržati ni on, ni njegova ruka; Biće predata sa onima koji su je doveli, sa ocem i sa onim koji ju je u to vreme podržavao.*

Ali neposredno prije svoje smrti, Antioh II razbaštinjuje Bereniku. Laodikeja se osveti i ubije je zajedno sa ocem i njenom devojčicom (ruka = dete).
Napomena : u Otkr. 3:16, Isus će se razvesti od svoje službene adventističke žene sa simboličnim imenom Laodikeja; ovo je tim više što Antioh 2 sebe naziva

„Teos“, Bog. U Engleskoj, kralj Henri VIII se razveo odvojivši se od vjerske vlasti u Rimu, stvorio svoju anglikansku crkvu i ubio svojih sedam žena jednu za drugom. ^{Zatim} dolazi **3. “Sirijski rat” (-246-241).**

Dan 11:7 *Na njegovo mjesto izaći će grana iz korijena njegovog; doći će u vojsku, ući će u tvrđave kralja sjevernog, raspolagat će njima kako hoće, i učiniće se moćnim.*

7a- *Na njegovom mjestu će izrasti izdanak iz njegovog korijena*
Ptolomej 3 Euergetes -246-222 brat Berenike.

7b- *doći će u vojsku, ući će u uporišta kralja sjevernog*
Seleucus 2 Kallinicos -246-226

7c- *on će raspolagati njime kako želi, i učiniće se moćnim*

Dominion pripada kralju juga. Ova egipatska dominacija je povoljna za Jevreje za razliku od seleukidskih Grka. Mora se odmah shvatiti da između dva suprotstavljena dominatora leži teritorija Izraela, koju dva zaraćena tabora moraju prijeći u svojim ofanzivama ili u povlačenju.

Dan 11:8 *I odnijet će i odnijeti u Egipat njihove bogove, njihove lijevane kipove i njihove dragocjene posude od srebra i zlata. Tada će ostati nekoliko godina udaljen od kralja sjevera.*

8a- Kao priznanje, Egipćani će njegovom imenu, Ptolemej 3, dodati ime “Evergetes” ili dobročinitelj.

Dan 11:9 *I doći će na kraljevstvo južnog kralja i vratiti se u svoju zemlju.*

9a- Odgovor Seleuka 2 nije uspio sve do početka **4. “Sirijskog rata” (-219-217)** koji je suprotstavio Antioha 3 protiv Ptolomeja 4 Filopatora.

Dan 11:10 *Njegovi će sinovi izaći i okupit će mnoštvo vojske; jedan od njih će izaći naprijed, proširiti se poput bujice, preletiti se, pa se vratiti; i oni će potisnuti neprijateljstva na tvrđavu kralja juga.*

10a- Antioh 3 Megas (-223 -187) protiv Ptolomeja 4 Filopatora (-222-205). Dodati nadimci otkrivaju stanje podsmijeha ptolemejskog naroda, jer Philopator na grčkom znači ljubav prema ocu; otac kojeg je Ptolomej ubio... Još jednom, napadi Seleukida propadaju. Dominacija će ostati u kampu Lagida.

Dan 11:11 *Razgnjevit će se južni kralj, izaći će i boriti se protiv kralja sjevernog; on će podići veliko mnoštvo, i vojske kralja sjevernog bit će predane u njegove ruke.*

11a- Ovaj gorki poraz Seleukida je dobra stvar za Jevreje koji preferiraju Egipćane jer se prema njima dobro ponašaju.

Dan 11:12 *I ovo mnoštvo će se ponositi, i kraljevo srce će se uzdignuti. on će srušiti hiljade, ali neće trijumfovati.*

12a- Situacija će se promijeniti sa **5. “Sirijskim ratom” (-202-200)** koji će suprotstaviti Antioha 3 protiv Ptolomeja 5 Epifana (-205 -181).

Dan 11:13 *Jer će se kralj sjeverni vratiti i okupit će mnoštvo veće od prethodnog. Nakon nekog vremena, nekoliko godina, on će krenuti sa velikom vojskom i velikim bogatstvom.*

13a- Nažalost, za Jevreje, seleukidski Grci su se vratili na svoju teritoriju da napadnu Egipat.

Dan 11:14 *U to će vrijeme mnogi ustati protiv kralja juga, i nasilnici među tvom narodu će ustati da ispune viziju, i oni će pasti.*

14a- Novi kralj egipatskog juga Ptolemej 5 Epifan - ili Ilustrius (-205-181) u dobi od pet godina doveden je u poteškoće zbog napada Antioha 3 uz podršku protivnika. Ali Jevreji podržavaju egipatskog kralja boreći se protiv Seleukida. oni su, ne samo poraženi i ubijeni, već su upravo od sirijske Seleukide Grke napravili smrtno neprijatelje doživotno.

Jevrejska pobuna otkrivena u ovom stihu opravdana je sklonošću Jevreja prema egipatskom logoru; Stoga su neprijateljski raspoloženi prema logoru Seleukida koji ponovo preuzima kontrolu nad situacijom. Ali nije li Bog upozorio svoj narod na saveze sa Egipćanima? "Egipat, ta trska koja probada ruku onoga ko se na nju oslanja", prema Isaiji 36:6: " *Evo, postavio si je u Egiptu, napravio si ovu nagnječenu trsku za oslonac, koja ulazi i probija ruku onoga koji se oslanja na nju: tako je on uzda u sve njih .*" Izgleda da je jevrejski narod ignorisao ovo upozorenje i njihov odnos sa Bogom je u najgorem stanju; kazna se približava i udara. Antioh 3 ih tjera da skupo plate za svoje neprijateljstvo.

Treba napomenuti da ova jevrejska pobuna ima za cilj " *ispuniti viziju* " u smislu da priprema i gradi mržnju Sirijaca prema jevrejskom narodu. Tako da će ih pogoditi **velika nesreća najavljena u Dan.10:1.**

Dan 11:15 *Doći će kralj sjeverni i podići će humke i zauzeti utvrđene gradove. Trupe juga i kraljeva elita neće odoljeti, nedostajće im snage za otpor.*

15a- Dominacija je trajno promijenila stranu, nalazi se u taboru Seleukida. Pred njim egipatski kralj ima samo pet godina.

Dan 11:16 *Ko dođe protiv njega, činiće po svojoj volji i niko neće stati pred njim; Zaustavit će se u najljepšoj zemlji, istrebiti sve što mu padne u ruke.*

16a- Antioh III još uvijek ne uspijeva osvojiti Egipat i njegova žed za osvajanjem ga nervira, jevrejski narod postaje njegov žrtveni jarac. On isprazni višak svog bijesa na stradalju jevrejsku naciju označenu izrazom " *najljepša od zemalja* " kao u Dan 8:9.

Dan 11:17 *I on će se odlučiti da dođe sa svim silama svoga kraljevstva i da sklopi mir s južnim kraljem. on će mu dati svoju kćer za ženu, s namjerom da dovede do njegove propasti; ali to se neće dogoditi i neće mu uspjeti.*

17a- Pošto rat ne uspije, Antioh III pokušava putem saveza sa ptolemejskim logorom. Ova promjena strategije ima uzrok: Rim je postao zaštitnik Egipta. Stoga je pokušao riješiti nesuglasice tako što je svoju kćer Kleopatru, prvo ime, dao u brak s Ptolomejem 5. Brak se dogodio, ali je bračni par želio zadržati svoju nezavisnost od seleukidskog logora. Plan Antioha III da preuzme Egipat ponovo je propao.

Dan 11:18 *I on će se okrenuti prema ostrvima, i pohvataće mnoga od njih. ali vođa će stati na kraj ukoru koji je želeo da mu nanese i učiniće da se on vrati na njega.*

18a- On odlazi da osvoji zemlje u Aziji, ali na kraju pronalazi na svom putu rimsku vojsku, ovdje označenu kao u Dan.9:26 izrazom " *poglavica* "; To je zato što je Rim još uvijek republika koja šalje svoje vojske u operaciju mišićne pacifikacije pod vodstvom legata koji predstavljaju moć senatora i naroda, plebsa. Prelazak na imperijalni režim neće promijeniti ovu vrstu vojne organizacije. Ovaj vođa se zove Lucije Scipion, poznat kao Afrikan, kralj Antioh je preuzeo rizik da se suoči s njim i poražen je u bici kod Magnezije 189. godine i osuđen da plati

Rimu ogroman dug od 15.000 talenata kao ratnu odštetu. Štaviše, Rimljani uzimaju kao taoca njegovog najmlađeg sina, budućeg Antioha 4 Epifana, progonitelja Jevreja koji će u 31. stihu izvršiti „nesreću“ *prorečenu u Dan.10:1.*

Dan 11:19 *Tada će otići u tvrđave zemlje svoje; i spotaknut će se i pasti, i neće se naći.*

19a- Snovi o osvajanju završavaju smrću kralja, kojeg je zamijenio njegov najstariji sin Seleuk 4 (-187-175).

Dan 11:20 *I onaj koji zauzme njegovo mjesto uvest će preterivača u dobar dio kraljevstva, ali za nekoliko dana bit će slomljen, ni u gnjevu, ni u ratu.*

20a- Kako bi izmirio dug Rimljanima, kralj šalje svog ministra Heliodora u Jerusalem da zauzme blago hrama, ali žrtva strašne vizije u hramu, on u strahu odustaje od ovog projekta. Ovaj egzaktor je Heliodor koji će potom izvršiti atentat na Seleuka IV, koji mu je poverio svoju misiju u Jerusalem. Namjera je vrijedna akcije, a Bog je ovo sknavljenje njegovog svetog hrama platio smrću njegovog sveštenika koji, nakon što je ubijen, *nije umro ni od gnjeva ni od rata*.

Antioh 4, čovjek prikazan u viziji velike nesreće

Dan 11:21 *Prezren će čovjek zauzeti svoje mjesto, i neće se odjenuti u dostojanstvo kralja; on će se pojaviti usred mira, i osvojiće kraljevstvo spletkama.*

21a- Ovo je Antioh, najmlađi od sinova Antioha III. Zarobljenik i talac Rimljana, možemo zamisliti efekte na njegov karakter. Pošto je postao kralj, morao je da se osveti da preuzme život. Štaviše, njegov boravak s Rimljanima omogućio je određeno razumijevanje s njima. Njegovo stupanje na tron Sirije bilo je zasnovano na intrigama, jer je drugi sin, Demetrije, koji je bio stariji, imao prednost nad njim. Vidjevši da Demetrije sklapa pakt s Persejem, kraljem Makedonije, neprijateljem Rimljana, ovi su favorizirali i postavili na prijesto svog prijatelja Antioha.

Dan 11:22 *Vojske koje će se izliti kao potop preplaviće se pred njim, i biće uništene, i vođa saveza.*

22a- *Vojske koje će se širiti poput bujice biće preplavljene pred njim i uništene*
Neprijateljstvo je nastavljeno ⁶. „**Sirijskim ratom**“ (-170-168).

Ovog puta Rimljani su dopustili Antiohu IV da nastavi očev rat protiv ptolemejskog logora u Egiptu. Nikada više nije zaslužila svoj simbol grijeha, grčki to je istina u ovom kontekstu. Radije sudite o činjenicama, kao što je Bog učinio u to vrijeme. U logoru Lagid Ptolemej 6 je incestuozno oženjen svojom sestrom Kleopatrom 2. Njihov mlađi brat Ptolemej 8 zvani Fiskon je povezan sa njima. Tada možemo razumjeti zašto Bog dozvoljava Antiohu da uništi njihovu vojsku.

22b- *kao i lider alijanse.*

Menelaj, saradnik Seleukida, žudi za položajem zakonitog prvosveštenika Onije, dao je da ga ubije Andronik i zauzima njegovo mjesto. Je li ovo još uvijek Božji Izrael? U ovoj drami Bog počinje da se prisjeća radnji koje će Rim činiti tokom stoljeća. Zaista, carski Rim će ubiti Mesiju, a papski Rim će poželjati i oduzeti mu vječno sveštenstvo, baš kao što je Menelaj ubio Oniju da ga zamijeni.

Dan 11:23 *I nakon toga će se spojiti s njim, postupit će na prijevaru; on će krenuti, i pobjeđiće sa malo ljudi.*

23a- Antioh sklapa saveze sa svima, spreman da ih raskine ako je to u njegovom interesu. Sam ovaj lik je slika istorije kraljeva Francuske i Evrope; sklapani savezi, raskidani savezi i krvavi ratovi prošarani kratkim periodima mira.

Ali ovaj stih također nastavlja, u dvostrukom čitanju, da nam daje robotski portret papskog režima koji će progoniti svece 120 godina. Za grčkog kralja i papizam su vrlo slični: *obmane i trikovi* u oba.

Dan 11:24 *On će ući u mir čak iu plodna mjesta pokrajine; on će učiniti ono što nisu činili njegovi očevi, niti očevi njegovih očeva; on će podijeliti plijen, plijen i bogatstvo; on će praviti planove protiv uporišta, i to na određeno vrijeme.*

24a- Ogroman dug Rimljanima mora biti otplaćen. U tu svrhu, Antioh 4 oporezuje svoje provincije, a time i jevrejski narod nad kojim dominira. On uzima tamo gde nije posejao i oduzima bogatstvo porobljenim narodima koji su došli pod njegovu vlast. Nije napustio svoj cilj da osvoji Egipat silom ili silom. A da bi ga njegovi vojnici cijenili i stekao njihovu podršku, on dijeli plijen sa svojim trupama i raskošno odaje počast svojim grčkim božanstvima, od kojih je glavno olimpski Zevs, bog bogova grčke mitologije.

U dvostrukom čitanju, rimski papski režim će djelovati na isti način. Budući da je po prirodi slab, mora zavesti i obogatiti velikane kraljevstva kako bi ga oni i njihove oružane snage prepoznale i podržavale.

Dan 11:25 *I on će izvesti s velikom vojskom svoju snagu i moć protiv kralja juga. I kralj juga će krenuti u rat s velikom i vrlo jakom vojskom; ali se neće oduprijeti, jer će se protiv njega smišljati zle namjere.*

25a- Godine – 170. Antioh 4 je zauzeo Peluzijum i zauzeo ceo Egipat osim njegove prestonice Aleksandrije.

Dan 11:26 *Oni koji jedu od mesa njegove trpeze, uništiće ga. njegove trupe će se širiti poput bujice, a mrtvi će padati u velikom broju.*

26a- Ptolomej 6 tada počinje pregovore sa svojim stricem Antiohom 4. Pridružuje se logoru Seleukida. Ali, koga Egipćani nisu odobravali, u Aleksandriji ga je zamjenio njegov brat Ptolemej 8, tako da ga je izdala porodica koja je jela hranu sa njegovog stola . Rat se nastavlja i mrtvi padaju u velikom broju .

Dan 11:27 *Oba će kralja tražiti u svojim srcima zlo, i govoriće laži za jednim stolom. Ali to neće uspjeti, jer kraj neće doći do određenog vremena.*

27a- Još jednom propadaju intrige Antioha 4. Njegov odnos sa njegovim nećakom Ptolemejem 6 koji mu se pridružio zasniva se na obmani.

27b- *Ali to neće uspjeti, jer kraj neće doći do određenog vremena.*

O kom kraju ovaj stih govori? Zapravo, sugerira nekoliko *završetaka* , prije svega kraj rata između Antioha III i njegovih egipatskih nećaka i nećakinje. Ovaj *kraj* je blizu. Drugi *završeci* će se ticati trajanja 1260 godina papske vladavine u Dan.12:6 i 7 i vremena *kraja* 40. stiha tekućeg poglavlja koji će vidjeti ispunjenje Trećeg svjetskog rata koji postavlja scenu za posljednju ***veliku univerzalnu nesreću*** .

Ali u ovom stihu, ovaj izraz nema direktnu vezu sa " *vremem kraja* " spomenutim u 40. stihu, kao što ćemo otkriti i pokazati. Struktura ovog poglavlja je lukavo pogrešna.

Dan 11:28 *Vratit će se u svoju zemlju s velikim bogatstvom; on će biti neprijateljski raspoložen prema svetom savezu u svom srcu, postupiće protiv njega, a onda će se vratiti u svoju zemlju.*

28a- *Vratiće se u svoju zemlju sa velikim bogatstvom*

Opterećen bogatstvom oduzetim od Egipćana, Antioh IV kreće nazad prema Antiohiji, ostavljajući za sobom Ptolomeja VI, kojeg je postavio za kralja nad polovinom osvojenog Egipta. Ali ova polupobjeda iritira nezadovoljnog kralja.

28b- Nerviranje na koje je naišao kralj čini Jevreje metom njegovog gneva. Dakle, prolazeći kroz njihovu kuću, on će isprazniti dio ovog bijesa na njih, ali se neće smiriti.

Dan 11:29 *U određeno vrijeme opet će doći na jug; ali ovaj posljednji put stvari se neće dogoditi kao prije.*

29a- *Ulazimo u godinu velike nesreće.*

Godine -168, Antioh je saznao da su se njegovi nećaci ponovo pomirili protiv njega, Ptolemej 6 je sklopio mir sa svojim bratom Ptolemejem 8. Osvojene egipatske zemlje vratile su se u egipatski logor. Stoga ponovo kreće u pohod na svoje nećake, odlučan da slomi svaki otpor, ali...

Dan 11:30 *Na njega će doći lađe iz Kitima; obeshrabren, on će se vratiti. Tada, bijesan na sveti savez, neće ostati neaktivan; Kada se vrati, pogledaće one koji su napustili sveti savez.*

30a- *Brodovi iz Kitima će doći protiv njega*

Duh tako označava rimsku flotu baziranu na današnjem ostrvu Kipar. Odatle kontrolišu narode Sredozemnog mora i priobalne narode Azije. Nakon što se njegov otac Antioh III suočio sa rimskim vetom. On trpi poniženje koje će ga razbjesniti. Rimski legat Popilije Laenas ocrtava krug na tlu oko njegovih stopala i naređuje mu da ne odlazi dok se ne odluči boriti protiv Rima ili mu se pokoriti. Antioh, bivši talac, naučio je lekciju datu njegovom ocu i mora se odreći svog osvajanja Egipta, koji je u potpunosti stavljen pod rimski protektorat. U tom kontekstu eksplozivnog bijesa, on saznaje da se Jevreji, vjerujući da je on mrtav, raduju i gozbe. Saznat će kako je on još uvijek živ.

Dan 11:31 *Čete će izaći na njegovu komandu; Oni će oskrnaviti svetište, tvrđavu, učiniće da prestane stalna žrtvovanja, i podići će gadost koja pustoši (ili pustoši).*

31a- Ovaj stih potvrđuje činjenice povezane u apokrifnoj priči iz 1. Mak.1:43-44-45: *Tada je kralj Antioh napisao cijelom svom kraljevstvu, da svi postanu jedan narod, i da svaki treba da napusti svoj poseban zakon. Svi su narodi pristali na ovu naredbu kralja Antioha, a mnogi u Izraelu pristali su na ovo ropstvo, žrtvovani idolima i prekršili (oskrvnili) subotu.* U ovom opisu nalazimo iskušenja koja su doživjeli Danilo i njegova tri druga u Babilonu. I Bog nam predstavlja u Prvoj Makabejskoj knjizi opis onoga što će biti posljednja velika nesreća s kojom ćemo se mi koji smo živi u Kristu morati suočiti neposredno prije slavnog povratka Isusa Krista. Između našeg vremena i vremena makabejskih Jevreja, još jedna velika nesreća prouzrokovala je smrt svetaca Isusa Hrista tokom 120 godina.

31b- oni će oskrnaviti svetinju, tvrđavu, učiniće da prestane stalna ~~žrtva~~, i podići će gadost pustošitelja (ili razornog).

Ove radnje će biti potvrđene u ovom historijskom svjedočanstvu koje je zabilježio jevrejski i rimski historičar Josif Flavije. Važnost stvari to opravdava, pa pogledajmo ovo svjedočanstvo u kojem nalazimo detalje identične nedjeljnom zakonu posljednjih dana koji je proglasio univerzalni režim koji su formirali preživjeli iz Trećeg svjetskog rata.

Evo rane verzije 1 Macc.1:41-64:

1Ma 1:41 Tada je kralj naredio da svi ljudi u njegovom kraljevstvu postanu jedno :

1Ma 1:42 svi su morali da odustanu od svojih običaja. Svi pagani su se pokorili kraljevim naredbama

1Ma 1:43 i u Izraelu su mnogi ljudi prihvatili njegovo obožavanje, prinoseći žrtve idolima i skrnivši subotu.

1Ma 1:44 Kralj je poslao glasnike u Jerusalem i u gradove Jude sa naredbom da slijede običaje drugih zemalja,

1Ma 1:45 da se stane na kraj žrtvama paljenicama u Hramu, žrtvama i lijevanju. Subote i praznici su trebali biti oskrnavljeni,

1Ma 1:46 oskrvni Svetinju i sve što je sveto,

1Ma 1:47 da se grade oltari, bogomolje i hramovi za idole, da se žrtvuju svinje i nečiste životinje.

1Ma 1:48 Trebali su ostaviti svoje sinove neobrezane i na taj način učiniti odvratnima svim vrstama nečistoće i oskrvnuća.

1Ma 1:49 Jednom riječju, Zakon je trebao biti zaboravljen, a sva njegova držanja zanemarena:

1Ma 1:50 Ko ne bi poslušao kraljeve naredbe trebao je biti pogubljen.

1Ma 1:51 Ovo je izraz kraljevih pisama koja su bila poslana po cijelom njegovom kraljevstvu; postavio je nadzornike nad svim narodom i zapovjedio svim gradovima Jude da prinose žrtve.

1Ma 1:52 I mnogi od naroda poslušашe, čak i oni koji su napustili zakon; činili su zlo u zemlji,

1Ma 1:53 prisiljavajući Izrael da traži utočište.

1Ma 1:54 Petnaestog dana mjeseca Chislev, 145. godine, kralj je postavio gnusobu pustoši na žrtvenik za žrtve paljenice, a oni su podigli oltare u gradovima oko Jude.

1Ma 1:55 Palili su tamjan na vratima kuća i na ulicama,

1Ma 1:56 I kad god bi našli knjige zakona, pocepali su ih i bacili u vatru,

1Ma 1:57 i ako bi se kod nekoga našla knjiga saveza, ili ako bi se ko držao zakona Božijeg, trebao je biti pogubljen po kraljevoj naredbi.

1Ma 1:58 Kaznili su Izraelce koji su iz mjeseca u mjesec bili uhvaćeni u prijestupu u svojim gradovima,

1Ma 1:59 i dvadeset i petog dana svakog mjeseca prinošene su žrtve na oltaru koji je bio postavljen umjesto žrtvenika za žrtve paljenice.

1Ma 1:60 Po ovom zakonu ubijali su žene kojima su djeca bila obrezana,

1Ma 1:61 sa svojim dojenčadima obješenim o vratove; Pogubljeni su i njihovi rođaci i oni koji su izvršili obrezivanje.

1Ma 1:62 Uprkos svemu tome, mnogi u Izraelu su ostali verni i bili su dovoljno hrabri da ne jedu nečistu hranu.

1Ma 1:63 Oni su radije odabrali da umru nego da se oskrvrne hranom protivno svetom zavetu, i zato su pogubljeni.

1Ma 1:64 Ovo je bilo veliko iskušenje za Izrael.

U ovoj priči zapazimo stihove od 45 do 47 koji potvrđuju prestanak prinosa zagovora vječnoga i stih 54 koji svjedoči o sknavljenju svetinje: **kralj je postavio gnusobu pustoši na oltar žrtve paljenice.**

U poreklu ovih zala, ovo otpadništvo Izraela : *1Ma 1:11 U to vrijeme u Izraelu je nastala generacija devijantnih ljudi koji su za sobom povukli mnoge ljude: „Sklopimo savez sa narodima oko nas“, rekli su, „jer otkako smo se odvojili od njih, zadesile su nas mnoge nesreće “.* Nesreće su već bile posljedica njihovih nevjera prema Bogu i oni će svojim buntovničkim stavom navući na sebe još veće nesreće.

U ovoj krvavoj tragediji, grčka dominacija je dobro opravdala svoj sveprisutni simbol grijeha u *bronzi kipa* Dan.2; *leopard* uočen od Dan.7; i *smrdljivog* jarca Dana.8. Ali postoji jedan detalj koji još treba napomenuti. Kazneni misionar kojeg je Antioh IV poslao u Jeruzalem 168. godine zove se Apolonije, a ovo grčko ime koje na francuskom znači "razarač" će biti izabrano od strane Duha da osudi u Otkr. 9:11 destruktivnu upotrebu Svete Biblije od strane lažnog protestantskog kršćanstva posljednjih dana; odnosno oni koji će organizovati krajnju **veliku konačnu nesreću** . Apolonije je došao u Jerusalem sa 22.000 vojnika i **u subotu** , tokom spektakularnog javnog izlaganja oružja, masakrirao je sve jevrejske gledaoce. Oni su oskrnavili subotu ovim profanim interesom, a Bog ih je dao ubiti. I njegov bijes ne jenjava jer je iza ove krvave činjenice naređena helenizacija Jevreja. **Atinjanin Geroncije, kraljevski delegat, nametnuo je svim ljudima helenizaciju bogoslužjenja i običaja u Jerusalmu kao i u Samariji . Jerusalmiski hram je tada posvećen olimpijskom Zevsu , a hram planine Gerizim gostoljubivom Zevsu.** Tako vidimo Boga kako povlači svoju zaštitu iz svog vlastitog hrama, iz Jerusalma i čitavog naroda. Sveti grad je prepun bijesa, svaki odvratniji od prethodnog. Ali primjenjivala se samo volja Božja, toliko je bila moralna i vjerska opuštenost nakon upozorenja koje je predstavljalo deportaciju u Babilon.

Dan 11:32 *On će laskanjem zavesti one koji su izdajnici saveza. Ali oni od ljudi koji poznaju svog Boga će djelovati odlučno,*

32a- *On će laskanjem zavesti izdajnike saveza*

Ova preciznost potvrđuje da je božanska kazna bila zaslužena i opravdana.

Na svetim mjestima, sknavljenje je postalo norma.

32b- *Ali oni od ljudi koji poznaju svog Boga djelovat će čvrsto,*

U ovoj tragediji iskreni i dostojni vjernici istaknuli su se vjernošću i radije su umrli kao mučenici nego da se odreknu poštovanja Boga Stvoritelja i njegovih svetih zakona.

Još jednom, u drugom čitanju, ovo krvavo iskustvo od 1090 stvarnih dana liči na uslove papske vladavine od 1260 dana-godina prorečenih uzastopno u različitim oblicima u Dan.7:25, 12:7 i Otkr.12:6-14; 11:2-3; 13:5.

Osvrt na aktualna dešavanja iz konteksta antike

Da shvatim šta se dešava, uzeću sliku snimatelja koji kamerom snima scenu koju je pomno pratio. U ovom trenutku on zumira dok dobija na visini i vidno polje postaje sve šire i šire. Tako primijenjen na vjersku povijest, pogled Duha nadzire cjelokupnu vjersku povijest kršćanstva, od njegovih malih početaka, njegovih sati patnje, vremena mučenika, do njegovog slavnog kraja obilježenog povratkom iščekivanog Spasitelja.

Dan 11:33 *i najmudriji među njima poučavaće mnoštvo. Ima onih koji će na neko vrijeme podleći maču i plamenu, zarobljeništvu i pljački.*

33a- *i najmudriji među njima poučavat će mnoštvo*

Apostoli Isusa Krista, kao i Pavle iz Tarza kojem dugujemo 14 poslanica Novog saveza. Ova nova vjeronauka ima naziv: "Evandjelje", odnosno Radosna vijest spasenja ponuđena izabranima po božanskoj milosti. Na taj način nas Duh pokreće naprijed u vremenu i nova meta koja se ispituje postaje kršćanska vjera.

33b- *Ima onih koji će pasti neko vrijeme od mača i od plamena, od zatočeništva i od pljačke.*

Jedno vrijeme je rekao Duh kroz anđela i ovo vrijeme će biti prorečeno dugih 1260 godina, ali pod određenim rimskim carevima Kaligulom, Neronom, Domicijanom i Dioklecijanom biti kršćanin značilo je umrijeti kao mučenik. U Otkr. 13:10, Duh govori o vremenima rimskih papskih progona, govoreći: *Ako neko odvede u ropstvo, u ropstvo će i otići; Ako neko ubije mačem, mora biti ubijen mačem. Evo upornosti i vere svetaca .*

Dan 11:34 *A kad padnu, malo će im se pomoći, i mnogi će im se pridružiti u licemjerju.*

34a- Zaista se u ovo vrijeme okrutne dominacije papstva pojavila pomoć licemjera ovog stiha. Njihova identifikacija se temelji na preziru vrijednosti i zapovijedi koje je podučavao Isus Krist, au ovom slučaju za ovu ciljanu eru, zabranu ubijanja mačem. Ako ponovo pogledate istoriju, onda možete shvatiti da je široki protestantski pokret od 15. ^{veka} do našeg vremena pravedni sudija Isus Hrist ocenio licemernim. Njihovo potpuno napuštanje od 1843. stoga će biti lakše razumjeti i prihvatiti.

Dan 11:35 *I neki od mudrih će pasti, da budu očišćeni, i očišćeni, i ubijeljeni, do vremena kraja, jer kraj dolazi u određeno vrijeme.*

35a- *Neki od mudraca će pasti, kako bi bili pročišćeni, pročišćeni i ubijeljeni, do vremena kraja*

Sudeći po ovoj tvrdnji, standard kršćanskog života je ispitivanje i selekcija , po sposobnosti da se izdrži i podvrgne progonima do kraja svijeta. Na taj način savremeni čovjek, naviknut na mir i toleranciju, više ništa ne razumije. On ne prepoznaje svoj život u ovim porukama. Stoga će objašnjenja o ovoj temi biti data u Otkr. 7 i 9:5-10. Dug period religioznog mira od 150 stvarnih godina, ili "pet proročkih meseci", bio je programiran od Boga, ali od 1995. godine ovaj period je završen i verski ratovi su ponovo počeli. Islam ubija u Francuskoj i drugdje širom svijeta; i njegovo djelovanje treba da se pojača sve dok ne zapali cijelu zemlju.

35b- *jer će stići tek u zakazano vrijeme*

Ovaj kraj će biti kraj svijeta i anđeo nam govori da nijedan znak mira ili rata ne dozvoljava nikome da vidi da dolazi. To zavisi od jednog faktora: „

vremena obeleženo “ od Boga, odnosno kraja 6000 godina posvećenih njegovom izboru zemaljskih izabranika. I zato što smo manje od deset godina udaljeni od ovog termina, Bog nam je dao milost da znamo njegov datum: 20. mart proljeća koji prethodi 3. aprilu 2030. godine, odnosno 2000 godina nakon pomirbene smrti Kristove. Činit će se moćnim i pobjedničkim kako bi spasio svoje odabrane i uništio ubojite pobunjenike koji su ih namjeravali ubiti.

Katolički papski režim "hrišćanskog" Rima: Veliki progonitelj u religijskoj istoriji zapadnog svijeta.

Prema njemu nas je trebao voditi model Antiochos 4. Tip je pripremio svoj antitip i šta reći o ovom poređenju? Zasigurno fenomenalne veličine, grčki progonitelj je djelovao 1090 stvarnih dana, ali sam papizam će bjesniti skoro 1260 stvarnih godina, nadmašujući tako sve modele istorije.

Dan 11:36 *Kralj će činiti po svojoj volji; on će se uzvisiti i uzvisiti iznad svih bogova, i govoriće nevjerovatne stvari protiv Boga bogova; on će napredovati sve dok se gnjev ne završi, jer ono što je određeno biće ostvareno.*

36a- Riječi ovog stiha ostaju dvosmislene i još uvijek se mogu prilagoditi grčkom kralju i rimskom papskom kralju. Razotkrivajuća struktura proročanstva mora se pažljivo sakriti od površnih čitalaca. Mali detalj ipak označava papinu metu; to je preciznost: *jer ono što je odlučeno biće i ostvareno*. Ovaj citat odjekuje Dan.9:26: *I nakon šezdeset i dvije sedmice pomazanik će biti odsječen i neće imati ništa za sebe. Narod princa koji će doći uništiti će grad i svetinju, svetost, i njihov će kraj doći kao s potopom; odlučeno je da devastacija (ili pustoš) potraje do kraja rata.*

Dan 11:37 *Neće gledati na bogove svojih otaca, niti na boga žena. neće imati obzira ni na jednog boga, već će se veličati iznad svega.*

37a- *On neće imati obzira na bogove svojih očeva*

Evo ga, mali detalj koji prosvjetljuje našu inteligenciju. Ovdje imamo formalni dokaz da kralj na meti njegovih riječi ne može biti Antioh 4 koji je imao obzira na bogove svojih otaca i među njima najvećeg, Zeusa, boga bogova Olimpa, kome je ponudio jevrejski hram u Jerusalimu. Tako dobivamo nepobitni dokaz da je ciljani kralj zaista rimski papski režim kršćanske ere. Od sada će se sve otkrivene riječi odnositi na ovog *kralja različitog* od Dan.7 i *drskog i lukavog* od Dan.8; Dodajem, ovaj *razarajući ili razarajući kralj* Dan.9:27. Sve "raketne stepenice" podržavaju *glavu papinskog čovjeka, malog i arogantnog* postavljenog na vrh dominacije.

Da li papski Rim poštuje bogove svojih otaca? Zvanično ne, jer ju je prelazak na kršćanstvo doveo do toga da napusti imena paganskih rimskih božanstava. Međutim, sačuvala je forme i stil njihovog obožavanja: rezbarene, izvajane ili oblikovane slike pred kojima se njeni štovatelji klanjaju i kleče u molitvi. Kako bi zadržala ovakvo ponašanje koje je Bog osudio u svim svojim zakonima, učinila je Bibliju nedostupnom običnim smrtnicima i uklonila drugu od deset zapovijedi živoga Boga jer zabranjuje ovu praksu i otkriva kaznu planiranu

za njene prekršioce. Ko može htjeti da sakrije nastalu kaznu osim đavola? Ličnost papskog režima stoga spada u okvir definicije predložene u ovom stihu.

37b- *niti božanstvu koje oduševljava žene*

Imajući na umu pagansku rimsku religiju koju je napustio papizam, Božji Duh evocira ovu groznu temu. Zato što je okrenula leđa svom otvoreno seksualnom naslijeđu kako bi pokazala vrijednosti svetosti. Ovo predloženo božanstvo je Priapus, muški falus kojeg su paganski oci rimske crkve poštovali kao božanstvo. Ovo je bilo još jedno naslijeđe grčkog grijeha. A da bi raskinula sa ovim seksualnim naslijeđem, ona pretjerano brani čistotu tijela i duha.

Dan 11:38 *Ipak će poštovati boga tvrđava na njegovom postolju; ovom bogu, koga njegovi očevi nisu poznavali, odaće počast zlatom i srebrom, dragim kamenjem i skupocenim predmetima.*

38a- *Međutim, on će poštovati boga tvrđava na svom postolju*

Rođen je novi paganski bog: *bog tvrđava*. Njegov pijedestal je u ljudskim umovima i njegova visina je jednaka utisku koji ostavlja.

Paganski Rim je gradio paganske hramove otvorene svim vjetrovima; kapiteli oslonjeni na stubove bili su dovoljni. Ali pristupanjem kršćanstvu, Rim je imao za cilj zamijeniti uništeni jevrejski model. Jevreji su imali zatvoren hram moćnog izgleda koji mu je davao slavu i prestiž. Rim će ga stoga oponašati i zauzvrat graditi romaničke crkve nalik utvrđenim dvorcima, jer vlada nesigurnost i najbogatiji lordovi utvrđuju svoje rezidencije. Rim radi isto. Svoje crkve je gradila u strogom stilu do vremena katedrala, a onda se sve promijenilo. Zaobljeni krovovi postaju strelice usmjerene prema nebu, a ovo sve više i više. Vanjske fasade poprimaju izgled čipke, obogaćene su vitražima svih boja koji propuštaju prelivenu svjetlost koja impresionira svečane, pratioce i posjetitelje.

38b- *Ovom bogu, koga njegovi očevi nisu poznavali, odaće počast zlatom i srebrom, dragim kamenjem i skupocenim predmetima.*

Da bi bili još privlačniji, unutrašnji zidovi su ***ukrašeni zlatom, srebrom, dragim biserima i skupim predmetima*** : prostitutka Vavilon Veliki iz Otkr. 17:5 zna kako da se pokaže kako bi privukla i zavela svoje klijente.

Pravi Bog ne dozvoljava da bude zaveden jer mu ta veličanstvenost ne koristi. U svom proročanstvu on osuđuje ovaj papski Rim sa kojim **nikada nije** imao ni najmanju vezu. Za njega su njegove romaničke ili gotičke crkve samo više paganska božanstva koja služe samo za zavođenje duhovnih ljudi koji su od njega okrenuti: rađa se novi bog: bog tvrđava i zavodi mnoštvo koji vjeruje da će Boga pronaći ulaskom u njegove zidove pod nesrazmjerno visokim stropovima.

Dan 11:39 *On će sa stranim bogom djelovati protiv utvrđenih mjesta-I radio je na utvrđivanju tvrđava sa stranim bogom i počastit će one koji ga prepoznaju, učiniće da dominiraju nad mnogima, on će im podijeliti zemlju kao nagradu.*

39a- *I radio je na utvrđivanju tvrđava sa stranim bogom*

Za Boga je samo jedan aktivni bog ispred njega, to jest, onaj koji mu je *stran* : to je đavo, sotona protiv koga je Isus Hrist upozorio svoje apostole i svoje učenike. U hebrejskom tekstu nije riječ o "djelovanju protiv", već o "činjenju prema". Ista poruka će se pročitati u Otkr. 13:3, u obliku: ... *zmaj mu je dao svoju moć, svoj prijesto i veliku vlast*. Zmaj koji je đavo u Otkr. 12:9 ali u isto vrijeme carski Rim prema Otkr. 12:3.

Štoviše, prelaskom na kršćansku religiju, rimski autoritet je usvojio pravog Boga koji joj je bio stran budući da je on izvorno bio Bog Židova, Hebreja, potomaka Abrahama.

39b- *i on će poštovati one koji ga prepoznaju*

Ove počasti su religiozne. Papstvo donosi kraljevima koji ga priznaju kao Božjeg predstavnika na zemlji, pečat božanske vlasti za njihovu vlastitu vlast. Kraljevi istinski postaju kraljevi tek kada ih crkva posveti u jednoj od svojih oboženih *tvrđava*, u Francuskoj, Saint-Denisu i Reimsu.

39c- *on će ih učiniti da dominiraju nad nekoliko*

Papizam dodjeljuje carsku titulu koja označava suverenog kralja koji dominira nad ostalim vazalnim kraljevima. Najpoznatiji: Karlo Veliki, Šarl Kvint, Napoleon I i Hitler.

39d- *On će im podijeliti zemlju kao nagradu.*

Ova supermoć zemaljskog i nebeskog vremena, prema njenoj tvrdnji, dobro je odgovarala kraljevima zemlje. Zato što je riješio njihove nesuglasice, posebno u pogledu osvojenih ili otkrivenih zemalja. Tako je 1494. godine Alexander 6 Borgia, najgori od papa, atentator na vlasti, bio vođen da popravi meridijansku liniju kako bi između Španije i Portugala podijelio atribuciju i posjed teritorije Južne Amerike ponovo otkrivene od antike.

Treći svjetski rat ili 6. ^{truba} Apo.9 .

On smanjuje čovječanstvo za trećinu svog stanovništva i, stavljajući tačku na nacionalnu nezavisnost, priprema univerzalni režim koji će uspostaviti konačnu veliku nesreću najavljenju u Apo.1. Među agresivnim akterima je islam iz muslimanskih zemalja, pa vam nudim biblijsku perspektivu na ovu temu.

Uloga islama

Islam postoji jer je Bogu potreban. Ne da bi spasio, ova uloga počiva **isključivo** na milosti koju je donio Isus Krist, već da udari, ubije, masakrira svoje neprijatelje. Već u starom savezu, da bi kaznio neverstvo Izraela, Bog je pribegao "filistejskom" narodu. U priči, da kazni kršćansko nevjerstvo, apeluje na muslimane. Podrijetlom muslimana i Arapa je Ishmael, sin Abrahama i Hagare, egipatski sluga Sare, njegove žene. I već u to vrijeme Ismail je bio u sporu sa Isaakom, zakonitim sinom. Toliko da je uz Božji pristanak, na Sarin zahtjev, Abraham istjerao Hagaru i Ismaila iz logora. I Bog se pobrinuo za one protjerane čiji su potomci, polubraća, trebali zadržati neprijateljski stav prema Abrahamovom potomstvu; prvi, jevrejski; drugi, u Isusu Hristu, hrišćaninu. Ovako je Bog prorekao o Ismailu i njegovom arapskom potomstvu u Post 16:12: " *Biće kao divlji magarac; njegova će ruka biti protiv svih, i svačija će ruka biti protiv njega; i on će stanovati naspram sve svoje braće .*" Bog želi da objavi svoje misli i sud o stvarima. Kristovi izabranici moraju znati i dijeliti ovaj Božji plan koji koristi narode i sile zemlje prema svojoj vrhovnoj volji. Treba napomenuti da je prorok Muhamed, osnivač islama, rođen krajem 6. ^{stoljeća} nakon uspostavljanja rimokatoličkog papizma 538. godine. Činilo se da je islam pogodio paganski katolicizam i kršćane općenito kada ih je pogodilo Božje prokletstvo. I to je slučaj od 7. marta 321. godine, kada je car Konstantin I ^{napustio} sedmodnevni subotnji

odmor u korist svog prvog dana posvećenog „nepokorenom suncu“ (Sol Invictvs), naše današnje nedelje. Poput mnogih današnjih hrišćana, Konstantin je pogrešno želeo da označi raskid između hrišćana i Jevreja. On je zamjerio kršćanima svog vremena što su judaizirali poštovanje Božje svete subote. Ova neopravdana presuda paganskog kralja plaćena je i do kraja će biti plaćena kaznama " *sedam truba* " otkrivenih u Otkrivenju 8 i 9, odnosno neprekidnim nizom nesreća i drama. Konačna kazna će doći u obliku strašnog razočaranja, kada se pojavi Isus Krist kako bi uklonio svoje izabrane sa zemlje. Ali tema koja je upravo obrađena, ona o "Trećem svjetskom ratu" je sama po sebi šesta od ovih prorečenih božanskih kazni u kojima je islam važan akter. Jer Bog je takođe prorekao o Ismailu, rekavši u Post 17:20: „ *U vezi sa Ismailom, čuo sam te. Evo, ja ću ga blagosloviti i učiniti ga plodnim, i umnožit ću ga vrlo; On će roditi dvanaest prinčeva, a ja ću od njega napraviti veliki narod .*” Zatvaram ovu zgradu kako bih nastavio proučavanje u Dan.11:40.

Dan 11:40 *U vrijeme svršetka, južni će se kralj gurnuti na njega. I kralj sjevera će doći na njega kao vjhor, s kolima, s konjanicima i s mnogim lađama; napredovaće u zemlju, širiti se poput bujice i prelići.*

40a- *Na kraju vremena*

Ovog puta, to je zaista kraj ljudske istorije; kraj vremena sadašnjih naroda na zemlji. Isus je ovaj put najavio, govoreći u Mt.24:24: **Ova dobra vijest o kraljevstvu će se propovijedati po cijelom svijetu kao svjedok svim narodima. Onda će doći kraj.**

40b- *kralj juga će udariti na njega*

Ovdje se moramo diviti neizmjerne božanskoj suptilnosti koja omogućava njegovim slugama da shvate ono što ostaje skriveno od drugih ljudskih bića. Na površini, ali samo na površini, izgleda da se sukob između kraljeva Seleuka i ptolemejskih kraljeva nastavlja i nastavlja u ovom stihu, što ne može biti varljivije. Zato što smo u stvarnosti napustili ovaj kontekst u stihovima od 34. do 36., a vrijeme kraja ovog novog sukoba tiče se kršćanske ere papskog katoličkog režima i univerzalnog protestantizma koji je ušao u njegov ekumenski savez. Ova promjena konteksta nas tjera na preraspodjelu uloga.

U ulozi " *njega* ": papska katolička Evropa i njene srodne hrišćanske religije.

U ulozi "kralja juga ": osvaja islam koji mora nasilno preobratiti ljude ili ih porobiti, prema akcijama koje vodi njegov osnivač Muhamed.

Zabilježimo ovdje izbor glagola: *udariti* ; na hebrejskom, "nagah" što znači udarati rogovima. Kao pridjev, označava bijesnog agresora koji obično udara. Ovaj glagol se savršeno uklapa u arapski islam koji je bio agresivan protiv zapadnog svijeta bez prekida od kraja Drugog svjetskog rata. Mogući glagoli " *boriti se, boriti se, sudarati* " ukazuju na vrlo blisku blizinu, pa otuda ideja o nacionalnom susjedstvu ili susjedstvu gradova i ulica. Obje mogućnosti potvrđuju islam, koji je zbog vjerske nezainteresovanosti Evropljana dobro uspostavljen u Evropi. Borbe su se intenzivirale od povratka Jevreja u Palestinu 1948. godine. Teško stanje Palestinaca suprotstavilo je muslimanske narode zapadnim hrišćanskim kolonijalistima. A 2021. godine islamističke agresije se povećavaju i

stvaraju nesigurnost među evropskim narodima, prije svega u Francuskoj, nekadašnjoj kolonizatorici sjevernoafričkih i afričkih naroda. Hoće li doći do većeg nacionalnog sukoba? Možda, ali ne prije nego što se unutrašnja situacija pogorša do te mjere da proizvede brutalne sukobe grupa na grupe na tlu same metropole. Francuska će tog dana biti u situaciji građanskog rata; u stvarnosti, o autentičnom vjerskom ratu: islam protiv kršćanstva ili nevjernici bez Boga.

40c- *I kralj sjevera će doći na njega kao vihor , s kolima i s konjanicima i sa mnogim lađama.*

U Ezek.38:1 ovaj kralj sjevera se zove Magog, knez Roša (Rusija) od Mešeha (Moskva) i Tubala (Tobolsk) i čitamo u stihu 9: *I izaći ćeš, i doći ćeš kao vihor , i bićeš kao oblak da pokrije zemlju, tebe, i sav narod tvoj.*

Preraspodjela uloga: U ulozi „ kralja sjevera “, pravoslavna Rusija i njeni saveznici muslimanski narodi . I ovdje će se izbor glagola " vrtjeti dalje on " sugeriše iznenadni masivan iznenadni napad iz vazduha. Moskva, glavni grad Rusije, zaista je dosta udaljena od Brisela, evropske prestonice, i Pariza, njenog vojnog vrha. Evropski prosperitet je zaslijepio svoje lidere do te mjere da potcjenjuju vojni potencijal moćne Rusije. U svojoj agresiji lansiraće avione i hiljade tenkova na kopnene rute i mnoštvo pomorskih i podmorničkih ratnih brodova. A da bi kazna bila jaka, ovi evropski lideri nisu prestali da ponižavaju Rusiju i njene lidere od vatrenog Vladimira Žirinovskog do njenog sadašnjeg novog "cara", Vladimira Putina (Vladimir: princ sveta na ruskom).

Nakon što su akteri identifikovani, tri dotična "kralja" će se suočiti jedan s drugim u onome što ima oblik 7. " Sirijskog rata" u koji će biti uključen novi nacionalni Izrael; što će sljedeći ajet potvrditi. Ali u ovom trenutku, "kralj" (on) kojeg je napala Rusija je Evropa iz Rimskog ugovora.

40d- *napredovaće u zemlje, širiti se poput bujice i prelići.* Njena ogromna vojna nadmoć omogućila je Rusiji da napadne Evropu i zauzme čitav njen teritorijalni opseg. Francuske trupe joj nisu dorasle; oni su smrvljeni i uništeni.

Dan 11:41 *On će ući u slavnu zemlju, i mnogi će biti zbačeni. ali Edom, Moab i poglavari Amonovih sinova bit će izbavljeni iz njegove ruke.*

41a- *Ući će u najljepšu od zemalja i mnoge će pasti*

Ruska ekspanzija se odvija prema njenom jugu gdje se nalazi Izrael , saveznik zapadnih zemalja koji je zauzvrat napadnut od strane ruskih trupa; Jevreji će i dalje umirati.

41b- *ali Edom, Moab i poglavar Amonovih sinova bit će izbavljeni iz njegove ruke.*

To je posljedica vojnih saveza koji će ova imena koja predstavljaju moderni Jordan smjestiti na rusku stranu. 2021. Rusija je već službeni saveznik Sirije, koju naoružava i štiti.

Dan 11:42 *I on će ispružiti svoju ruku na zemlje, i zemlja egipatska neće pobjeći.*

42a- Tek od 1979. godine ova politička konfiguracija je došla da potvrdi proročanstvo. Zato što je te godine u Camp Davidu u SAD-u egipatski predsjednik Anwar Sadat zvanično sklopio savez sa izraelskim premijerom Menachemom Beginom. Strateški i politički izbor koji je napravljen u to vrijeme bio je zalaganje za stvar najjačeg trenutka jer je Izrael bio snažno podržan od strane SAD-a. U tom smislu mu Božji Duh pripisuje inicijativu pokušaja da „

izbjegne " propast i katastrofu. Ali s vremenom, igra mijenja vlasnika, a Izrael i Egipat se od 2021. godine gotovo napuštaju od strane SAD-a. U sirijskom regionu, Rusija nameće svoj zakon.

Dan 11:43 *I on će imati vlast nad riznicama zlata i srebra, i nad svim dragocjenostima Egipta. Libijci i Etiopljani će ga slijediti.*

43a- *On će preuzeti kontrolu nad blagom zlata i srebra, i svim dragocjenim stvarima Egipta*

Egipat je postao veoma bogat zahvaljujući prihodima od putarine za korišćenje Sueckog kanala. Ali ovo bogatstvo vrijedi samo u vrijeme mira jer u vrijeme rata trgovački putevi postaju napušteni. Egipat se obogatio kroz turizam. Sa svih strana svijeta ljudi dolaze da promatraju njegove piramide, njegove muzeje obogaćene stalnim otkrićima egipatskih grobnica skrivenih pod zemljom od antike. U ovim grobnicama, grobovi mladog kralja Tutankamona otkrili su čvrste zlatne predmete neprocjenjive vrijednosti. Rusija će stoga u Egiptu naći nešto da zadovolji svoju žudnju za ratnim plenom.

Na kraju subote 22. januara 2022., Duh mi je donio argument koji **bez mogućeg osporavanja potvrđuje** tumačenje koje dajem Danielu 11. Napomenimo u dva stiha 42 i 43 važnost jasnog, nekodiranog spominjanja imena " *Egipat* " koje je u ovom kontekstu zemlja na jugu koja se razlikuje od " *kralja* ". Sada, u stihovima od 5 do 32, Ptolemejev Lagid " *Egipat* " *bio je maskiran, ali identifikovan kao " kralj juga "*. **Promjena istorijskog konteksta je time potvrđena i nepobitno dokazana** . Počevši od antičkog konteksta, priča o Danielu 11 završava se " *vremem kraja* " svijeta, u kojem je " *Egipat* ", u savezu sa zapadnim kršćanskim i agnostičkim taborom od 1979. godine, meta novog " *kralja juga* ", odnosno islama ratnika, a posebno novog " *kralja sjevera* ", ruskog Orthodoxyja.

43b- *Libijci i Etiopljani će ga slijediti*

Prevodilac je ispravno preveo riječi " *Put i Kuš* " iz proročanstva koje označavaju za "Libiju", muslimanske zemlje koje se nalaze sjeverno od Sahare, priobalne zemlje afričke obale i za Etiopiju, crnu Afriku, sve zemlje koje se nalaze južno od Sahare. Veliki broj njih je također prihvatio i prihvatio islam; u slučaju Obale Slonovače, uz saučesništvo francuskog predsjednika Nicolasa Sarkozyja, kojem također dugujemo libijski haos.

Tako, pogođen od Rusije, " *Egipat* " postaje plijen svih grabežljivaca, a muslimanski lešinari, njegova braća, nasrću na njega, da očiste njegov leš i uzmu svoj dio plijena koji je još ostao, nakon ruskog napada.

Jasnim navođenjem " *Libije i Etiopije* " Duh označava afričke vjerske saveznike "kralja juga " kojega treba poistovjetiti sa Arabijom, gdje se prorok Muhamed pojavio 632. godine, kako bi iz Meke proširio svoju novu religiju zvanu islam. Njega podržava moćna Turska, koja se vratila, u ovom konačnom kontekstu, fundamentalističkom, osvajačkom i osvetničkom muslimanskom vjerskom opredjeljenju, nakon poniženja trenutne potčinjenosti zapadnim sekularnim vrijednostima. Ali druge muslimanske zemlje, koje se ne nalaze na " *jugu* ", kao što su Iran, Pakistan, Indonezija, mogu se pridružiti " *kralju juga* " u borbi protiv zapadnih naroda čije moralne vrijednosti mrze svi muslimanski narodi. Ova mržnja je u stvari samo mržnja pravog Boga Isusa Hrista kojeg

preziru zapadni hrišćani. On tako kroz islam i pravoslavlje kažnjava, jevrejsku, katoličku, pravoslavnu, protestantsku, pa čak i adventističku nevjeru u zapadnom svijetu; cijela monoteistička vjera kriva prema njemu.

Dan 11:44 *I vijesti sa istoka i sa sjevera će ga uznemiriti, i on će izaći s velikim bijesom da uništi i uništi mnoge.*

44a- *Doći će vijesti sa istoka i sjevera da ga uplaše*

Ove dvije kardinalne tačke " istok i sjever " tiču se samo ruske zemlje, ovisno o tome da li se spominje iz papske Evrope ili iz Izraela, jer ih proročanstvo označava kao sukcesivno napadnute od strane Rusije u stihovima 40 i 41. To znači da navedeni teror dolazi sa ruske teritorije, ali šta može uplašiti takvog osvajača? Šta se dogodilo njegovoj zemlji da ga je toliko uplašio? Odgovor nije u Danielovoj knjizi, već u Otkr. 9, koja otkriva i cilja na protestantsku religiju čije je svjetsko uporište u SAD-u. Misterija će biti razjašnjena uzimajući u obzir postojanje SAD. Od 1917. godine, kada je pobunjena Rusija usvojila svoj socijalistički i komunistički režim, zaliv ju je trajno odvojio od imperijalističkih kapitalističkih SAD. Pojedinaac se ne može obogatiti na račun svog susjeda ako je komunista; Zbog toga su te dvije opcije nepomirljive. Ispod pepela mira tinjaju vatre mržnje i čekaju da budu izražene. Samo konkurencija i nuklearna prijetnja uspjeli su spriječiti najgore. Bio je to balans nuklearnog terora. Ali bez upotrebe nuklearnog oružja, Rusija će preuzeti Evropu, Izrael i Egipat. Sa rušenjem ravnoteže, SAD će se osjećati prevareno i ugroženo, pa će, kako bi smanjili broj svojih mrtvih, ući u rat, udarajući prvi. Nuklearno uništenje Rusije će izazvati strah među ruskim vojskama raštrkanim po okupiranim teritorijama.

44b- *i on će izaći s velikim bijesom da uništi i istrebi mnoštvo.*

Do tog vremena, Rusija će biti raspoložena za osvajanje i uzimanje plena, ali odjednom će se njeno raspoloženje promeniti, ruska vojska više neće imati domovinu u koju će se vratiti i njen očaj će se pretvoriti u želju da „ *unište i da istrijebi mnoštvo* ”; što će biti “ *ireći dio ubijenih ljudi* ” iz 6. trube Otkr. 9. Sve nacije opremljene nuklearnim oružjem će stoga biti prisiljene činjenicama da ga koriste protiv svojih potencijalnih ličnih neprijatelja.

Dan 11:45 *On će razapeti šatore svoje palače između mora u slavnoj svetoj gori; onda će doći do kraja, bez ikoga da mu pomogne.*

45a- *On će razapeti šatore svoje palate između mora, prema slavnoj i svetoj gori*

Šatori između mora , jer njegove *palate* više nema na zemlji. Očajnu situaciju ruskih trupa jasno opisuje Duh koji ih je osudio na ovu sudbinu. Pod vatrom svojih protivnika odbačeni su nazad u zemlju Izrael. Svi omraženi, nisu dobili podršku ili sažaljenje i bili su istrijebljeni u jevrejskim zemljama. Rusija će tako platiti visoku cijenu za parnicu koju joj je Bog pripisao od podrške duhovnim neprijateljima Izraela u starom savezu, u vrijeme deportacije u Babilon. Prodavala je konje ljudima u Tiru, gradu paganske požude. Ezek.27:13-14 potvrđuje, Bog je rekao Tiru: *Javan, Tubal (Tobolsk) i Meshech (Moskva) bili su vaši trgovci; Dali su robove i bronzane posude u zamjenu za vašu robu. Oni iz kuće Togarma (Armenija) snabdijevali su vaša tržišta konjima, jahačima i mazgama.* Bio je to i komercijalni kamen spoticanja za Židove koji su također trgovali s njim: Ezek.27:17: *Juda i Izraelova zemlja bili su vaši trgovci; dali su pšenicu iz Minita,*

pecivo, med, ulje i melem, u zamenu za vašu robu. Tako se Tir obogatio na njihov račun. Nadalje, u Ezeku 28:12, pod naslovom „*kralj Tira*“, Bog se obraća direktno Sotoni. Podrazumijeva se da je upravo on profitirao od luksuza i bogatstva akumuliranih u velikim paganskim gradovima koji su mu služili pod maskom višestrukih paganskih božanstava, prilično nesvjesno, ali uvijek i svugdje u oblicima obožavanja koje Bog smatra odvratnim. On u svom srcu nosi težinu frustracije nagomilane, takođe, tokom vekova i milenijuma ljudske historije. Ova frustracija opravdava njegov bijes, koji je djelimično izliven u obliku ovog najnovijeg užasno destruktivnog međunarodnog sukoba.

Ali ovaj božanski gnjev protiv trgovačkog prometa antičkog doba poziva nas da shvatimo što bi Bog mogao misliti o suvremenom međunarodnom prometu u međunarodnom kontekstu koji je u potpunosti izgrađen na tržišnoj ekonomiji. Mislim da je uništenje tornjeva Svjetskog trgovinskog centra u New Yorku 11. septembra 2001. odgovor. Tim više što, u Otkr. 18, proročanstvo naglašava štetnu ulogu bogaćenja zbog trgovine i međunarodne razmjene pred kojima se svako pravilo ili božansko vjersko pravo urušava tako da je bezbožnost. Na kraju Dan.11, nasljedni protivnik SAD-a, Rusija, je uništen. To će im stoga dati apsolutnu moć nad svim preživjelima u međunarodnom sukobu. Teško poraženima! On se mora pokloniti i pokoriti zakonu pobjednika gdje god se nalazio na zemlji, tako što će preživjeti.

Danijel 12

Dan 12:1 *U to će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji se zalaže za djecu tvoga naroda; i doći će vrijeme nevolje, kakvo nikada nije bilo otkako je postojao narod čak do tog istog vremena. U to vrijeme bit će spašeni tvoji ljudi, oni koji se nalaze zapisani u knjizi.*

1a- *U to vrijeme Michael će ustati,*

*Ovo vrijeme je vrijeme smaka svijeta gdje se, imajući posljednju riječ, Isus Krist vraća u slavi i sili svog božanstva koje dugo osporavaju suprotstavljene religije. Čitaćemo u Otkr. 1:7: *Gle, dolazi s oblacima. I svako oko će ga vidjeti, čak i oni koji su ga proboli; i sva će plemena na zemlji plakati zbog njega. Da. Amen!* Moramo se naviknuti na ovu ideju, jer je za svaku svoju ulogu Bog sebi dao drugačije ime, zbog čega se u Danielu i Otkr. 12,7 predstavlja kao **Mihailo**, vrhovni poglavar anđeoskog nebeskog života koji mu daje vlast nad đavolom i demonima. Njegovo ime, Isus Krist, predstavlja ga samo za izabrane na zemlji koje je došao spasiti pod ovim imenom.*

1b- *veliki gazda,*

*Ovaj veliki vođa je dakle Jahve Mihael Isus Krist i od njega je u svojoj karakterističnoj drskosti papski režim oduzeo za svoju korist, njegovu misiju **vječnog nebeskog zagovornika** sve do 1843. godine, od 538. godine, datuma početka papskog režima i njegovog postavljanja u gradu Rimu, u palači Caelius na Mount Caelius. Ova tema je obrađena u Danilu 8.*

1c- *branilac djece svog naroda;*

Odbrambeni igrač interveniše kada dođe do napada. I to će biti slučaj u posljednjim satima zemaljskog života odabranih koji su ostali vjerni, čak i kada su ih posljednji pobunjenici osudili na smrt. Ovdje možemo pronaći sve modele

predložene u Danielovim pričama jer su ispunjeni u konačnoj tragičnoj situaciji. U ovoj posljednjoj **velikoj nesreći**, ponovo ćemo proživjeti čudesne intervencije opisane u Dan.3, *peć* i njena četiri živa lika, u Dan.5, zauzimanje *velikog Babilona* od Boga, u Dan.6, *lavovi* su učinili bezopasnim, ali i kraj **velike nesreće** koju je nagovestilo ono što je dogodilo Jevreje, 18. godine decembra, na subotni dan.

1d- *i doći će vrijeme nevolje, kakvo nije bilo otkad postoji nacija pa ni do tog istog vremena.*

Sudeći po ovoj izjavi, posljednja velika nesreća nadmašit će onu jevrejsku koju su organizirali Grci. U stvari, Grci su tukli samo Jevreje koje su zatekli na ulicama ili u njihovim domovima. Na kraju svijeta stvari su vrlo različite, a moderna tehnologija omogućava apsolutnu kontrolu nad ljudima koji žive na zemlji. Koristeći tehnike detekcije ljudi, stoga možemo pronaći bilo koga bilo gdje, gdje god se krio. Stoga se mogu precizno utvrditi spiskovi ljudi koji se opiru izdatim naredbama. U ovom konačnom kontekstu, iskorjenjivanje izabranih bit će ljudski mogući. Iako puni vjere i nade u svoje oslobođenje, izabrani će doživjeti bolne sate; za one koji će i dalje biti na slobodi, lišeni svega, a ostali u pobunjeničkim zatvorima čekaju pogubljenje. Nevolja će zavladati u srcima odabranih koji će biti maltretirani ili ubijeni.

1. *U to vrijeme, oni od vaših ljudi koji se nađu zapisani u knjizi bit će spašeni.*

Ovo je knjiga života, jer bez kompjutera, Bog je također napravio spisak svih stvorenja koja su Adam i Eva i njihovi potomci proizveli. Na kraju života svake osobe, konačnu sudbinu je odredio Bog koji je vodio dvije liste: popis odabranih i popis palih, u skladu sa dva puta predstavljena čovječanstvu u Ponovljenim knjigama 30:19-20: *Pozivam nebo i zemlju da danas svjedoče protiv vas da sam vam postavio život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Izaberi život da živiš ti i tvoji potomci, da voliš GOSPODA, Boga svoga, da slušaš njegov glas i da se držiš njega: jer od toga zavisi tvoj život i produženje tvojih dana...* U svjetlu njegovog izbora za *zlo* konačna sudbina rimskog papstva, *spaljenog u vatri*, otkriva nam se u Dan.7:9-10; ovo *zbog njegovih arogantnih reči* prema Bogu *bogova* prema Dan.11:36.

U Otkr. 20:5, Hristov povratak je praćen vaskrsenjem mrtvih u Hristu koje se naziva *prvim vaskrsenjem*: *Blagosloven i svet onaj koji ima udela u prvom vaskrsenju*, jer na takvima druga smrt nema moći.

Dan 12:2 *I mnogi od onih koji spavaju u prahu zemaljskom probudiće se, jedni za život vječni, a drugi za sramotu i vječni prezir.*

2a- *Mnogi od onih koji spavaju u prahu zemaljskom probudiće se, neki za život vječni,*

Zapazimo prvo da u uobičajenoj normalnosti *mrtvi* dobro spavaju u *zemaljskoj prašini*, a ne u čudesnom raju ili upaljenom paklu kako lažne kršćanske ili paganske religije uče i vjeruju. Ovo pojašnjenje vraća pravi status mrtvih kako se uči u Ecc.9:5-6-10: *Za sve koji žive postoji nada; a čak je i živi pas bolji od mrtvog lava. Jer živi znaju da će umrijeti; ali mrtvi ništa ne znaju, i za njih više nema nagrade, jer im je sjećanje zaboravljeno. I njihova ljubav, i njihova mržnja, i njihova zavist, već su nestale; i nikada više neće imati nikakvu ulogu u bilo čemu što se radi pod suncem. ... Šta god tvoja ruka nađe da uradi, uradi to*

svojom snagom; jer nema posla, ni naprave, ni znanja, ni mudrosti, u grobu, kamo ideš. (*Prebivalište mrtvih koje je **prah zemaljski***).

Poslije smrti nema misli jer misao živi u mozgu čovjeka, samo kad je još živ i nahranjen krvlju koju šalje otkucaj njegovog srca. I sama ova krv mora biti pročišćena plućnim disanjem. Bog nikada nije rekao ništa drugo, pošto je Adamu koji je postao grešnik zbog neposlušnosti rekao u Post. 3:19: *U znoju lica svoga ješćeš hleb, dok se ne vratiš u zemlju odakle si uzet; **jer prah si i u prah ćeš se vratiti*** . Da bismo potvrdili ovo stanje ništavnosti mrtvih, čitamo u Psa.30:9: *Kakva ti je korist da proliješ krv svoju, da me spustiš u jamu? Ima li prašina pohvale za vas? Govori li ona o tvojoj odanosti?* Ne, jer ona ne može prema Psa.115:17: *Mrtvi ne hvale GOSPODA, niti iko ko silazi u tišinu.* Ali to ne sprječava Boga da može ponovo podići život koji je ranije postojao i ta stvaralačka moć ga čini Bogom, a ne anđelom ili čovjekom.

Oba puta imaju dva konačna ishoda i Otkr. 20 nam govori da ih razdvaja *hiljadu godina* sedmog milenijuma. Dok sav ljudski život nestaje s lica zemlje početkom ovih *hiljadu godina* , pali neće uskrsnuti sve dok im sveci i Isus Krist ne izvrše presudu u svom nebeskom kraljevstvu. Ovom porukom priloženom ⁷ *trubi* , Otkr. 11:18 potvrđuje, govoreći: *Narodi su se razgnjevili; i gnjev tvoj je došao , **i došlo je vrijeme da sudiš mrtvima** , **da nagradiš sluge svoje, proroke, svece i one koji se boje imena tvoga, male i velike, i da uništi one koji uništavaju zemlju*** . U ovom stihu, *sud mrtvima* vodi Boga da uskrsne, prvo, svoje vjerne mrtve izabranike kako bi mogli suditi zlima koja su držana u stanju smrti.

2b- *a ostali za sramotu, za vječnu sramotu.*

Vječnost će pripadati samo živima. Nakon njihovog konačnog uništenja na Posljednjem sudu , *sramota* i *sramota* palih ostat će samo u vječnom sjećanju izabranih, anđela i Boga.

Dan 12:3 *Oni koji su mudri svijetliće kao sjaj neba i oni koji obraćaju mnoge na pravednost kao zvijezde do vijeka.*

3a- *Oni koji su bili inteligentni će blistati poput sjaja neba*

Inteligencija uzdiže čovjeka iznad životinja. Otkriva se njegovom sposobnošću rasuđivanja, izvođenja zaključaka promatranjem činjenica ili jednostavnom dedukcijom. Da ljudi nisu buntovni u slobodi koju im Bog daje, inteligencija bi vodila cijelo čovječanstvo ka istom priznanju postojanja Boga i njegovih zakona. Jer od Mojsija, Bog je zapisao najznačajnije događaje svog otkrivenja ljudima. Ovo je put rasuđivanja koji treba slijediti. Monoteistička vjera pojavila se u historiji hebrejskog naroda. Njegovo svjedočanstvo i njegovi spisi stoga imaju prioritet nad svim ostalim spisima koji se pripisuju ovom istom jedinstvenom Bogu. Da se bori protiv Božjeg naroda ostaje normalna mogućnost, ali da se bori protiv svetih spisa postaje đavolsko djelo. Vjera koju je uspostavio Isus Krist uzima svoje izvore i reference iz hebrejskih spisa starog saveza, što joj daje legitimitet. Ali rimokatolička doktrina ne poštuje ovaj princip, zbog čega ni ona ni Kur'an islama ne mogu tvrditi da su od živog Boga, tvorca svega što živi i postoji. Isus je potvrdio princip podsećajući u Jovanu 4:22, da *spasenje dolazi od Jevreja : obožavate ono što ne znate; Mi obožavamo ono što znamo, jer spasenje je od Jevreja* .

U ovoj prvoj grupi odabranih, Bog označava ljude koji su spašeni bez posebnog znanja zbog njihove vjernosti iskazane rizikujući svoje živote od Adama i Eve; i to do 1843. Spašeni su jer su njihova djela svjedočila o njihovoj inteligenciji i njihovom prihvatanju božanskih zakona manifestovanih njihovom poslušnošću. U ovoj grupi, najvjerniji i **najmiroljubiviji protestanti** su do proljeća 1843. imali koristi od Božjeg strpljenja koji je od tog datuma samo učinio praktikovanje svoje svete subote provedivim. Otkr. 2:24-25 će potvrditi ovaj izuzetak: *Ali vama kažem, koji su u Tijatiri koji nemaju ovu doktrinu , i nisu poznali dubine Sotone, kako kažu , ne stavljam na vas drugog tereta; samo ono što imaš, drži se toga dok ne dođem.*

3b- *i oni koji su poučavali pravednosti mnoštvo će sijati kao zvijezde, zauvijek i zauvijek.*

Ova druga grupa je izdvojena zbog visokog nivoa posvećenja koji je predstavljala na zemlji od 1843. godine. Odabrana putem testa vjere, u početku zasnovana na nadi u povratak Isusa Krista, uzastopno za proljeće 1843. i jesen 1844. godine, njeno posvećenje od Boga ozvaničeno je ponovnim obnavljanjem subote, ponovnom zaboravom subote, a nakon dugog praktikovanja subote.

U ovoj podjeli na dvije grupe , ono što ih čini različitim je njihova situacija u pogledu pravde Božije, odnosno njihov status u pogledu njegovih deset zapovijedi i njegovih drugih zdravstvenih i drugih uredbi. U svom originalnom tekstu Izl.20:5-6, druga zapovest koju je Rim potisnuo, jasno otkriva važnost koju Bog daje poslušnosti svojim zapovestima i podseća na dva puta i dve suprotstavljene konačne sudbine: *... Ja sam ljubomorni Bog koji pogađajući bezakonje očeva na djeci do trećeg i četvrtog koljena onih koji me mrze i prestupe moje zapovijesti, i iskazujući milost hiljadama onih koji me ljube i drže moje zapovijesti .*

U ovom stihu, Duh otkriva razlog postojanja *zvijezda* u našoj zemaljskoj kreaciji. Bili su tu samo da služe kao simbol zemaljskih izabranih od Boga; i Post.1:17 otkriva njihovu poruku: *Bog ih je postavio u prostranstvo nebesko da daju svetlost na zemlji.* Zatim ih Bog koristi da pokaže Abrahamu mnoštvo njegovog potomstva u Post 15:5: *Prebroj zvijezde na nebu, ako ih možeš prebrojati; takvo će biti tvoje potomstvo.*

Međutim, status ovih duhovnih *zvijezda* može se mijenjati ovisno o djelima koje izvrši otkupljeni vjernik. Padajući duhovno kroz neposlušnost, *zvezda pada , pada sa neba .* Slika će biti evocirana da ilustruje pad protestantske vjere 1843. godine, najavljen pravim nebeskim znakom 1833. godine, u *6. pečatu* Otkr. 6,13: i *zvijezde s neba pale na zemlju, kao kada ^{smokva} baca svoje nezrele smokve kad ih potrese jak vjetar.* I opet u Otkr. 12:4: *Njegov rep je privukao trećinu nebeskih zvijezda i bacio ih na zemlju.* Ova poruka dolazi da obnovi onu iz Dan.8:10: *Uzdigao se do vojske nebeske, pao je na zemlju dio ove vojske i zvijezda, i zgazio ih je .* Duh pripisuje rimskom papskom režimu duhovni pad trećine otkupljenih vjernika; prevareni ljudi koji će uzalud vjerovati u Hristovo spasenje i tražiti njegovu pravednost.

Dan 12:4 *Ali ti, Daniele, zatvori riječi i zapečati knjigu do kraja. Mnogi će ga tada pročitati, a znanje će se povećati.*

4a- Ovo *poslednje vreme* ima nekoliko uzastopnih faza ali je počelo, zvanično, u proleće 1843. godine, stupanjem na snagu božanskog dekreta unapred napisanog u Dan.8:14: **Do večeri-jutra 2300. i svetost će biti opravdana** . Godine 1994., drugi kraj vremena obilježen je osudom univerzalne adventističke institucije. Od 1843. čita se knjiga Danielova, ali nikada nije bila ispravno protumačena prije ovog djela koje još pripremam 2021. godine, a ovo od 2020. godine. Dakle, ovaj datum označava vrhunac njenog *saznanja* , a time i pravo konačno *vrijeme kraja* koji će se završiti istinskim povratkom Isusa Krista, poznatim i očekivanim, jer je to već od proljeća 200 Boga označeno cijelo čovječanstvo je pogođeno smrtnošću od virusa Covid-19 koji se pojavio u Kini 2019. godine, ali u papskoj katoličkoj Evropi, tek od 2020. godine. 2021. virusi mutiraju i nastavljaju udarati krivo i buntovno čovječanstvo.

Ilustrovan adventistički test vjere

Dan 12:5 *I ja Danilo pogledah, i gle, druga dva čovjeka stadoše, jedan s ove strane obale rijeke, a drugi s one strane obale rijeke.*

5a- Zapamtite! Daniel je na obalama rijeke "Hiddekel", Tigris, ovaj ljudožder. Sada su dva muškarca sa obe strane reke, što znači da je jedan uspeo da je pređe, a drugi će to učiniti. Već u Dan.8:13 razmijenjena je rasprava između dva svetaca.

Dan 12:6 *I jedan od njih reče čovjeku obučenom u lan, koji je stajao na vodama rijeke: Kad će biti kraj ovim čudima?*

6a- U Dan.8:14 pitanja svetaca su dobila od Boga odgovor 2300 večeri-jutra koje je odredilo datum 1843. Pristup se ponavlja i ovde se pitanje ovog puta tiče kraja sveta; trenutak kada će proročanstvo prestati da bude korisno. Pitanje je postavljeno Hristu, kojeg predstavlja ovaj *čovjek obučen u platno* koji stoji *iznad rijeke*, posmatrajući kako je ljudi prelaze. Bog preuzima sliku prelaska Crvenog mora koji je spasio Jevreje, ali je potopio njihove egipatske neprijatelje.

Dan 12:7 *I čuh čovjeka obučenog u lan, koji je bio na vodama rijeke, Podigao je svoju desnu i lijevu ruku prema nebu, i zakleo se onim koji živi vječno da će tako biti za vrijeme, vremena i pola vremena, i da će sve to završiti kada se moć svetog naroda potpuno slomi.*

7a- *I čuo sam čovjeka obučenog u platno, koji je stajao iznad voda rijeke; podigao je desnu i lijevu ruku prema nebu,*

U poziciji sudije arbitra, Isus Krist podiže svoju blagoslovenu desnu ruku i svoju kažnjavajuću lijevu ruku prema nebu kako bi dao svečanu izjavu.

7b- *i zakleo se onim koji živi vječno da će to biti za vrijeme, vremena i pola vremena*

Navodeći proročansko trajanje papine vladavine, Krist pokazuje i podsjeća na svoj sud koji je u prošlosti osudio njegovu crkvu da trpi progone papinskog režima i prokletstva varvarskih invazija koje su joj prethodile; To je zbog napuštanja subote od 7. marta 321. Vjernici u vrijeme adventističkih kušnji su tako upozoreni. Ali drugi razlog navodi Boga da evocira ovu papinsku vladavinu; Ovo je datum njegovog početka, odnosno 538. godine nove ere. Izbor je razuman jer će ovaj datum 538 poslužiti kao osnova za proračune koje će nam

proročanstvo predložiti predstavljajući nam nova proročanska trajanja u stihovima 11 i 12.

7c- *i da će sve ove stvari završiti kada snaga svetog naroda bude **potpuno slomljena***

Ova kratka rečenica dobro sažima ovaj put pravi trenutak kraja: onaj u kojem će se na kraju poslednje **velike nesreće** izabrani naći na tački istrebljenja, iskorenjivanja sa površine zemlje; obratite pažnju na preciznost: **potpuno slomljen**.

Dan 12:8 *Čuo sam, ali nisam razumeo: a ja rekoh: Gospodaru, kakav će biti ishod ovih stvari?*

8a- Jadni Danijel! Ako je razumijevanje njegove knjige još uvijek misterija za one koji žive u 2021., koliko je to razumijevanje bilo izvan njegovog domašaja i beskorisno za vlastiti spas!

Dan 12:9 *I reče: Idi, Daniele, jer su riječi zatvorene i zapečaćene do vremena kraja.*

9a- Anđeoov odgovor ostavit će Daniela gladnim, ali potvrđuje kasno ispunjenje proročanstva rezerviranog za vrijeme kraja kršćanske ere.

Dan 12:10 *I mnogi će biti očišćeni, ubijeljeni i pročišćeni; zli će činiti zlo, i niko od zlih neće razumjeti, ali razumjet će oni koji imaju razum.*

10a- *Mnogi će biti pročišćeni, bijeli i rafinirani*

Ponavljajući ovdje tačan citat riječ po riječ iz Dan.11:35, anđeo potvrđuje papski identitet arogantnog i despotskog **kralja koji se uzdiže iznad svih bogova**, pa čak i jedinog pravog **Boga**, u stihu 36.

10b- *zli će činiti zlo i niko od zlih neće razumjeti,*

Anđeo evocira princip koji će se nastaviti do kraja svijeta, nastavak zla je prikazan u Danielovim proročanstvima kroz nastavak "mjedenja" grčkog grijeha i "gvožđa" rimske sile do Hristovog povratka. Zli će biti dvostruko spriječeni u razumijevanju: prvo svojim vlastitim odricanjem, a drugo, *Bogom danom snagom zablude* koja im omogućava da *vjeruju u laž* prema 2. Solunjanima 2,11-12: *Zato će im Bog poslati jaku zabludu. da povjeruju u laž, da budu prokleti svi oni koji nisu vjerovali istini, nego su uživali u nepravdi.*

10c- *ali oni koji imaju inteligenciju shvatiće.*

Ovaj primjer dokazuje da je duhovna *inteligencija* poseban dar koji je dao Bog, ali joj prethodi dobra upotreba osnovne *inteligencije* koja je data svim normalnim ljudima. Jer čak i unutar ove norme, ljudi brkaju obrazovanje i njegove diplome sa *inteligencijom*. Tako da se sjećam ove razlike: instrukcije dozvoljavaju unos podataka u ljudsku memoriju, ali samo *inteligencija* dopušta njihovu dobru i mudru upotrebu.

Dan 12:11 *I od vremena kada se odnese stalna ~~žrtva paljenica~~ i postavi gnusoba koja je opustošena, proći će hiljadu dvjesta i devedeset dana.*

11a- *Od vremena kada će neprekidna ~~žrtva~~ prestati*

Moram vas ponovo podsjetiti, ali riječ "~~žrtva~~" se ne pojavljuje u originalnom hebrejskom tekstu. A ova preciznost je ključna jer se ovo *trajno* tiče nebeskog sveštenstva Isusa Krista. Reproducirajući njegovo zagovorništvo na zemlji, papizam uklanja od Isusa Krista njegovu ulogu posrednika za grijeha njegovih izabranih.

Ova uzurpirana paralelna zemaljska služba počinje 538. godine; datum kada se Vigilije I, prvi vladajući papa, nastanio u Rimu, u Lateranskoj palati, na planini Caelian (nebo).

11b- *i gdje će se uspostaviti gnusna pustoš*

To je od 538. godine, datuma kada počinje papska rimska vladavina, citirano u Dan.9:27: *i biće na krilu gadosti pustoši, čak do istrebljenja i biće slomljena* [prema] *onome što je određeno, na pustoju* [zemlji] .

U ovom stihu, koji cilja na datum 538, Duh sada cilja samo na papski Rim, što objašnjava singularizaciju riječi "gnusoba". To nije bio slučaj u Dan.9:27, gdje su bile u pitanju obje faze Rima, paganske i papske.

Zapazimo na interesu i važnosti grupiranja u ovom stihu: „ *uklanjanja dnevnog* “ od Hrista u Dan 8:11 i *papskog „krila* “ koje nosi „ *gnusnu pustoš* “ navedeno u Dan 9:27. Povezujući ove dvije radnje za isti datum 538. i za isti entitet, Duh potvrđuje i dokazuje da je autor ovih nedjela zaista rimski papizam.

U Dan 11:31, radnja koja se pripisuje grčkom kralju Antiohu 4 predstavila nam je tipičan model onoga što Bog naziva “ *gnusoba pustoši* ”. Papizam ga je reprodukovao, ali dugih 1260 krvavih godina.

11c- *biće hiljadu dvesta devedeset dana.*

Da bi navedena proročanska trajanja koja se tiču vremena kraja učinila nepogrešivim, jedinica se stavlja ispred broja u svim Danielovim proročanstvima: *dani 1290 ; dana 1335* (sljedeći stih); Dan.8:14: *veče-jutro 2300* ; i već u Dan.9:24: *sedmica 70*.

Imamo samo vrlo jednostavnu kalkulaciju: $538 + 1290 = 1828$.

Interes ovog datuma 1828. je da se adventističkom događaju da univerzalni karakter jer je cilj treće od pet godina adventističkih konferencija održanih u Albury Parku u Londonu u prisustvu kraljevske porodice Engleske.

Dan 12:12 *Blago onome koji čeka i dođe u hiljadu trista i pet i trideset dana.*

12a- Samo ovaj ajet nam daje značenje ova dva proročanska trajanja. Tema je čekanje Hristovog povratka, ali posebno čekanje zasnovano na brojčanim propozicijama koje daje Biblija. Neophodan je novi izračun: $538 + 1335 = 1873$. Anđeo nam predstavlja dva datuma koji označavaju početak i kraj adventističkog testa vjere ostvarenog između 1828. i 1873. godine. Na ovaj način, naša pažnja je usmjerena na precizne datume 1843. i 1844. godine koji su dakle bili uzrok Isusovog povratka u SAD u protestantske zemlje.

Na slici prelaska rijeke "Tigar", tigar koji jede ljudske duše su oni datumi 1843-1844 koji uzrokuju da osuđeni protestant pređe iz duhovnog života u duhovnu smrt. Naprotiv, onaj koji je položio ispit izlazi živ i blagosloven od Boga sa ovog opasnog prelaza. On od Boga dobija posebno blaženstvo: „ *Blago onome ko stigne do 1873. godine!*“ »

Dan 12:13 *A ti idi svome kraju; odmorićeš se, i branit ćeš svoje nasljedstvo na kraju dana.*

13a- Daniel će nakon prvog vaskrsenja u kojem će uskrsnuti otkriti značenje svih stvari koje nam je prenio. Ali za još živog adventista, njegovo učenje će biti dodatno upotpunjeno otkrivenjima sadržanim u Jovanovoj Apokalipsi.

Danielova knjiga dobro krije svoje ogromno bogatstvo. Tamo smo zabilježili pouke ohrabrenja koje Gospodin upućuje svojim odabranima u posljednjim danima jer će ovi posljednji dani ponovo pronaći normu straha i nesigurnosti koja je preovladavala tokom cijele ljudske istorije na zemlji. Još jednom, ali posljednji put, izabrani će biti izdvojeni i smatrani odgovornim za nedaće koje će zadesiti pobunjenike preživjele u Trećem svjetskom ratu objavljene u Dan.11:40-45 i Otk.9:13. Ezekilj 14 predstavlja tipične modele vjere: Noa, Daniel i Jov. Poput Noje, morat ćemo pobjeći i oduprijeti se razmišljanju svijeta tako što ćemo izgraditi svoju kovčeg vjernosti Bogu. Poput Danijela, moramo ostati čvrsto posvećeni obavljanju naše dužnosti kao izabrani ljudi odbijajući standarde koje postavlja lažna religija. I poput Jova, morat ćemo prihvatiti fizičku i psihičku patnju kad god Bog to dopusti, imajući prednost u odnosu na Joba: kroz njegovo iskustvo naučili smo zašto Bog dopušta ova iskušenja.

Knjiga proroka Danila nam je takođe omogućila da bolje razumemo nevidljivi nebeski život. Ovo, otkrivanjem ovog lika po imenu Gabrijel, ime koje znači "onaj koji vidi lice Božije". On je prisutan u svim važnim misijama plana božanskog spasenja. I moramo shvatiti da su u nebeskom carstvu Božijem on i svi dobri anđeli bili lišeni prisustva Mihaila, anđeoskog izraza Boga, tokom njegovog zemaljskog utjelovljenja, naime, 35 godina. U velikom dijeljenju ljubavi, Michael također dijeli svoj autoritet, pristajajući da bude samo "*jedan od glavnih vođa*". Ali Gabrijel ga je takođe upoznao sa Danijelom, izabranikom među izabranima, kao "*Vođom tvoga naroda*". I Dan 9 nam vrlo jasno otkriva sve što Isus želi postići da spasi svoje vjerne izabranike. Božanski spasonosni projekat je tako jasno najavljen, a potom i ostvaren 3. aprila 30. aprila raspećem Isusa Hrista.

Knjiga proroka Danila nam je pokazala da vjeru može dokazati samo odrasla osoba. I da po Bogu dijete postaje punoljetan ulaskom u trinaestu godinu. Također možemo primijetiti gorak plod krštenja novorođenčadi i vjersko natalno nasljeđe u svim lažnim religijama. Isus je rekao u Marku 16:16: *Ko povjeruje i krsti se, bit će spašen; Ko ne vjeruje bit će osuđen*. To dakle znači da prije krštenja vjera mora biti prisutna i pokazana. Nakon krštenja, Bog je stavlja na kušnju. Takođe, još jedan biser otkriven u Danielu, ove Isusove riječi iz Mat.7:13 su potvrđene: *Uđite na uska vrata . Jer široka su vrata i širok je put koji vodi u propast. i mnogo je onih koji tuda prolaze ; i takođe u Mt.22:14: Jer mnogi su pozvani, a malo je izabranih ; prema Dan.7:9, deset milijardi pozvan na odgovornost Bogu za samo milion otkupljenih izabranih spašenih, jer će oni zaista dobro služiti Bogu Stvoritelju, u Hristu u Duhu Svetom.*

Poglavlje 12 upravo je postavilo temelje strukture knjige Otkrivenja podsećajući na datume 538, 1798, 1828, 1843-1844 skrivene i sugerisane, ali fundamentalne za podelu vremena u Otkrivenju i 1873. Drugi datum, 1994., biće pogrešno konstruisan za neke druge.

Uvod u proročku simboliku

U svim biblijskim parabolama, Duh koristi zemaljske elemente, od kojih neki kriteriji mogu simbolizirati anonimne entitete koji predstavljaju zajedničke kriterije. Svaki korišteni simbol mora se stoga ispitati sa svih njegovih aspekata, kako bi se iz njega izvukle lekcije koje je Bog sakrio. Uzmimo za primjer riječ " *more* ". Prema Post. 1:20, Bog ga je naselio životinjama svih vrsta, bezbrojnim i anonimnim. Njegovo okruženje je pogubno za čovjeka koji živi od udisanja zraka. Tako postaje simbol smrti za čovjeka koji se s pravom može bojati i njene slanosti koja zemlju čini sterilnom. Očigledno, ovaj simbol nije povoljan za čovječanstvo i, zbog njegovog značenja smrti, Bog će dati svoje ime bazenu za abdest kod Hebreja koji predočava vode krštenja. Sada krstiti znači uroniti, umrijeti utopljeni da bi ponovo živjeli u Isusu Kristu. Neopravdani starac ponovo ustaje noseći pravdu Hristovu. Ovdje vidimo svo bogatstvo jednog elementa božanske kreacije: *mora* . Pod ovim učenjem bolje ćemo razumjeti značenje koje Bog daje ovom stihu iz Danila 7:2-3: „... i gle, četiri vjetra nebeska jurišahu na velikom moru . I četiri velike zvijeri su izašle iz mora , svaka druga od druge . Znajte da " *četiri nebeska vjetra* " sugeriraju univerzalne ratove koji dovode pobjedničke narode do vladajuće moći. Ovdje " *veliko more* " simbolizira ljudske mase paganskih naroda koji su, ne poštujući Boga, u njegovim očima jednaki životinjama " *mora* ". U izrazu „ *četiri nebeska vetra* “, „ *četiri* “ predstavljaju 4 kardinalne tačke pravca sever, jug, istok i zapad. „ *Nebeski vetrovi* “ donose promene u izgledu neba, guraju oblake, izazivaju oluje i donose kišu; Pomerajući oblake, oni podstiču sunčevu svetlost. Isto tako, ratovi izazivaju velike političke i društvene promjene, ogromne preokrete koji daju dominaciju novom pobjedničkom narodu izabranom od Boga, ali bez Njegovog blagoslova. Budući da je označen kao " *životinja* ", on nema pravo na blagoslove namijenjene pravim muškarcima; njegovi vjerni izabranici koji hodaju u božanskoj svjetlosti od Adama i Eve, i to do kraja svijeta. A ko su njegovi izabranici? Oni u kojima prepoznaje svoj lik pošto je čovjek stvoren na sliku Božju prema Post.1:26. Obratite pažnju na ovu razliku: čovjeka je stvorio ili stvorio Bog na svoju sliku , dok je životinju proizvela njena okolina, morska, zemaljska ili nebeska, prema poretku koji je dao Bog. Izbor glagola označava razliku u statusu.

Kao drugi primjer, uzmimo riječ " *zemlja* ". Prema Post. 1:9-10, ovo ime " *zemlja* " je dato suhu zemlji koja je izašla iz " *mora* "; slika koju će Bog iskoristiti u Otkr. 13, da simbolizira protestantsku vjeru koja je proizašla iz katoličke vjere. Ali hajde da ispitamo još neke druge aspekte " *zemlje* ". Povoljno je za čovjeka kada ga hrani, ali nepovoljno kada poprimi izgled sušne pustinje. Stoga zavisi od dobrog zalijevanja s neba da bude blagoslov za čovjeka. Ovo zalijevanje može doći i iz rijeka i potoka koji ga prelaze; Zbog toga se sama Božja riječ u Bibliji uspoređuje s " *izvorom vode žive* ". Prisustvo ili odsustvo ove " *vode* " je ono što određuje prirodu "zemlje " , a duhovno i kvalitet vjere čovjeka koji se sastoji od 75% vode.

Kao treći primjer, uzmimo zvijezde na nebu. Prvo, " *sunce* ", sa pozitivne strane, ono obasjava; prema Postanku 1:16, to je svjetlo " *dana* ", zagrijava i

podstiče rast biljaka koje čovjek koristi kao hranu. S druge strane, spaljuje usjeve zbog viška vrućine ili nedostatka kiše. Galileo je bio u pravu, on je u centru našeg univerzuma i sve planete u njegovom sistemu se okreću oko njega. A on je posebno najveći, Biblija ga spominje kao " *najvećeg* " u Post.1:16, najzgodnijeg i nije mu priuštiti. Svi ovi kriteriji ga čine savršenom slikom Boga u kojem se nalaze sve ove karakteristike. Niko ne može videti Boga i živeti, kao što on ne može da stane na „ *sunce* “; jedina muška zvijezda, dok su ostale sve feminizirane planete ili zvijezde. Nakon njega, " *mesec* ", " *najmanji* ": prema Post. 1:16, to je svjetlo noći, tame kojom on vlada. " *Mjesec* " stoga za nju ima samo negativnu poruku. Iako nam je najbliža, ova zvijezda dugo je čuvala misteriju svog skrivenog lica. Ona ne sija sama po sebi, već kao i sve druge planete, šalje nam nazad, u progresivnom ciklusu, slabu svetlost koju prima od "sunca". Prema svim ovim kriterijima, "mjesec" je savršen simbol za predstavljanje, prvo, jevrejske religije, i drugo, lažne kršćanske religije rimokatoličkog papizma, od 538. do danas, te luteranskog, kalvinističkog i anglikanskog protestantizma, od 1843. godine. Na nebu se nalaze i dvije *zvijezde*, koje dijele,14 "-1": *i mjesec* ". Ono " *obilježavanje godišnjih doba, dana i godina* ", i ono " *osvjetljavanje zemlje* ". Oni sijaju, uglavnom, samo u doba mraka, noću. To je idealan simbol za predstavljanje Božjih slugu, onih istinskih, sve dok im proročanstvo ne pripiše pad; što ukazuje na promjenu njihovog duhovnog statusa. Ovo će biti poruka koju će Bog upotrijebiti da dočara pad kršćanstva žrtve rimske laži u Dan.8:10 i Otk.12:4; i pad univerzalnog protestantizma u Otkr. 6:13 i 8:12. Izolirano, " *zvijezda* " označava katoličko papstvo u Otkr. 8:10-11, protestantsku vjeru u Otkr. 9:1; i okupljeni u krunu u broju od 12, pobjednička Izabrana skupština, u Otkr. 12:1. Dan.12:3 ih označava kao simbol " *onih koji su poučavali pravednost mnoštvo* ", to jest " *onih koji prosvjetljuju zemlju* " svjetlošću danom od Boga.

Ovih pet simbola igrat će važnu ulogu u proročanstvu Apokalipse. Stoga možete vježbati otkrivanje skrivenih poruka koje nose kriteriji predstavljenih simbola. Ali neke bi bilo teško otkriti, pa sam Bog ukazuje na ključ misterije u stihovima Biblije, kao što su riječi " *glava i rep* " koje se mogu razumjeti samo značenjem koje im Bog daje u Isa.9:14, gdje čitamo: " *Magistrat ili starješina je glava, prorok koji uči laži, on je rep* ." Ali stih 13 nudi paralelno, dakle noseći isto značenje, " *palminu granu i trsku* "; " *trska* " koja će predstavljati rimsko papstvo u Otkr. 11:1.

Brojevi i brojke također imaju simboličko značenje. Kao osnovno pravilo, imamo u rastućem redoslijedu:

Za broj "1": jedinstvenost (božanska ili brojčana)

Za broj "2": nesavršenost.

Za broj "3": savršenstvo.

Za broj "4": univerzalnost (4 kardinalne tačke)

Za broj "5": muškarac (muško ili žensko ljudsko biće).

Za broj "6": nebeski anđeo (nebesko biće ili glasnik).

Za broj "7": punoća. (Takođe: pečat Boga stvoritelja)

Iznad ovog broja imamo kombinacije sabiranja prvih sedam osnovnih cifara; primjeri: 8 =6+2; 9 =6+3 ; 10 =7+3 ; 11 =6+5 i 7+4; 12 = 7+5 i 6+6; 13

=7+6. Ovi izbori imaju duhovno značenje u odnosu na teme obrađene u ovim poglavljima Apokalipse. U Danielovoj knjizi nalazimo proročke poruke koje se tiču kršćanskog mesijanskog doba u poglavljima 2, 7, 8, 9, 11 i 12.

U knjizi Otkrivenja otkrivenoj apostolu Ivanu, simbolički kod brojeva poglavlja je izuzetno otkrivajući. Kršćansko doba je podijeljeno na dva glavna historijska dijela.

Prvi, povezan sa brojem "2", pokriva veći deo doktrinarne "nesavršenosti" hrišćanske vere koju je od 538. predstavljao rimokatolički papizam, naslednik verske norme koju je od 7. marta 321. ustanovio paganski rimski car Konstantin ¹. Poglavlje 2 pokriva cijelo vrijeme između 94. i 1843. godine.

Drugi dio predstavljen brojem "3" tiče se, od 1843. godine, "adventističkog" vremena, vremena kada Bog zahtijeva da se apostolsko doktrinarno "savršenstvo" vrati u skladu s programom prorečenim božanskim dekretom navedenim u Dan.8:14. Ovo savršenstvo će se postizati postepeno do Hristovog povratka koji se očekuje u proleće 2030.

Iznad broja 7, broj 8, odnosno 2+6, evocira vrijeme nesavršenosti (2) đavolskih djela (6). Broj 9, odnosno 3+6, označava vrijeme savršenstva (3) i jednako đavolskih djela (6). Broj 10, ili 3+7, prorokuje vrijeme savršenstva (3), puninu (7) božanskog djela.

Broj "11", ili uglavnom 5+6, odnosi se na vrijeme francuskog ateizma u kojem se čovjek (5) povezuje sa đavolom (6).

Broj "12" ili 5+7, otkriva povezanost čovjeka (5) sa Bogom stvoriteljem (7) = punina i njegov kraljevski pečat).

Broj "13" ili 7+6, označava puninu (7) hrišćanske religije povezane sa đavolom (6); papski prvi (*more*) i protestantski (*kopno*) u posljednjim danima.

Broj "14" ili 7+7 odnosi se na adventističko djelo i njegove univerzalne poruke (*vječno jevanđelje*).

Broj "15", ili 5+5+5 ili 3x5, evocira vrijeme ljudskog (5) savršenstva (3). To je onaj koji označava kraj vremena milosti. Duhovna " *pšenica* " zrela je za žetvu i skladištenje u nebeskim žitnicama. Priprema izabranih je potpuna jer su dostigli nivo koji Bog zahteva.

Broj "16" u Otkrivenju odnosi se na vrijeme kada Bog izlijeva " *sedam posljednjih čaša svog gnjeva* " na svoje vjerske neprijatelje, nevjerno kršćanstvo iz 13. poglavlja.

Broj "17" dobija svoje značenje, kao i prethodni, u temi koju mu Bog daje u svom proročanstvu, odnosno u Otkrivenju 17, simbolu " *suđenja velikoj bludnici* " od strane Boga. U Bibliji, prva upotreba ovog simboličkog broja odnosi se na uskršnju sedmicu koja počinje 10. ^{dana} prvog mjeseca u godini i završava se 17. ^{dana}. Ispunjena do slova u smislu dana za smrt "Jagnjeta Božjeg" Isusa Hrista, Pasha je prorečena u danima-godinama u 70. ^{od} " *70 sedmica* " godina iz Dana 9:24 do 27. Proročanstvo o 70. ^{sedmic} stiha 27, dakle, pokriva vrijeme između 3. i sedam godina. u proleće, " *u sredini* " ovih sedam godina proročke nedelje citirane u Dan 9:27.

Za posljednje prave "adventiste", broj 17 će se odnositi na 17 vjekova prakticanja rimske nedjelje, grijeha ustanovljenog 7. marta 321. godine. Godišnjica kraja ovih 17 stoljeća, 7. marta 2021. godine, otvorila je " *vrijeme*

kraja " proročeno u Dan 11:40. Ovo " *vrijeme* " je pogodno za ostvarenje ove posljednje kazne upozorenja koja je, označavajući Treći svjetski rat, također proročena od strane " *šeste trube* " otkrivene u Otkr. ine chastisements.

Poglavlje "18" bavi se kaznom " *Vavilona Velikog* ".

Poglavlje "19" fokusira se na kontekst slavnog povratka Isusa Krista i njegovog sukoba s ljudskim pobunjenicima.

Poglavlje 20 govori o sedmom milenijumu, na pustoj zemlji gde je đavo zatočen i na nebu, gde izabrani nastavljaju da sude o životima i delima zlih pobunjenika koji su umrli odbačeni od Boga.

Poglavlje "21" pronalazi simboliku 3x7, odnosno savršenstvo (3) božanskog posvećenja (7) reprodukovano u njegovim izabranicima otkupljenim sa zemlje.

Dakle, vidimo da proročanstvo uzima kao svoju temu izabranika adventizma u Otkr. 3, 7, 14 = 2x7 i 21 = 3x7 (rast ka savršenstvu posvećenja).

Poglavlje 22 inaugurira vrijeme kada, na regeneriranoj i obnovljenoj zemlji, Bog postavlja svoj prijesto i izabranike svog vječnog kraljevstva.

Adventizam

Ko su onda ovi sinovi i kćeri Božiji? Recimo to odmah, jer će ovaj dokument pružiti sve potrebne dokaze, ovo božansko Otkrovenje je upućeno od Boga "adventističkim" kršćanima. Svidalo se to vama ili ne, Božja volja je suverena, a od proljeća 1843. godine, kada je stupio na snagu dekret proročen u Danielu 8:14, standard "Adventista sedmog dana" je ekskluzivni kanal koji još uvijek povezuje Boga i Njegove ljudske slugе. Ali budite oprezni! Ovaj standard se stalno razvija, a odbijanje ove evolucije, koju je Bog želio, zaslužilo je svoju službenu institucionalnu reprezentaciju koju je izbljuvao Isus Krist od 1994. Šta je adventizam? Ova riječ dolazi od latinskog "adventus" što znači: dolazak. Ono Isusa Krista, za njegov veliki konačni povratak u slavu Očevu, očekivalo se u proljeće 1843., u jesen 1844. i u jesen 1994. Ova lažna očekivanja predviđena Božjim planom, ipak su donijela tragične duhovne posljedice za one koji su prezirali ove proročke objave, ma koliko ih je Bog tako organizirao, proročanske objave i njihova očekivanja. Dakle, ko u ovom dokumentu prepozna svjetla koja je predložio Isus Krist, postat će, direktnom posljedicom, "adventist", "sedmog dana", ako ne s ljudima, to će biti slučaj s Bogom; ovo, čim napusti religiozni ostatak prvog dana, da praktikuje ostatak sedmog dana, koji se zove subota,

posvećen od Boga od stvaranja svijeta. Pripadnost Bogu uključuje dodatne božanske zahtjeve; Sa subotom, adventistički izabrani će morati shvatiti da je i njegovo fizičko tijelo vlasništvo Boga, i kao takvo, morat će ga hraniti i brinuti o njemu kao o dragocjenom božanskom posjedu, o tjelesnom utočištu. Jer Bog je propisao čovjeku, u Post 1:29 njegovu idealnu ishranu: " *I reče Bog: Evo, dao sam vam svaku biljku koja daje sjeme, koja je po svoj zemlji, i svako drvo na kojem je plod drveta koje daje sjeme; biće vam hrana .* "

Adventistička misao je neodvojiva od kršćanskog projekta koji je otkrio Bog. Povratak Isusa Hrista spominje se u mnogim biblijskim citatima: Psa.50:3: „ *Naš Bog dolazi , neće ćutati; pred njim je vatra koja proždire, oko njega silovita oluja* “; Psa.96:13: „ *...pred Gospodom! Jer on dolazi, jer dolazi da sudi zemlji ; On će suditi svijetu po pravdi, a narodima po svojoj vjernosti.* » ; Isa.35:4: “ *Reci onima koji imaju uznemireno srce: Budite hrabri, ne bojte se; evo vašeg Boga, doći će osveta, odmazda Božja; On će sam doći i spasiti vas* ”; Osija 6:3: „ *Poznajmo, tražimo da upoznamo GOSPODA; njegov dolazak je siguran kao i dolazak zore. On će nam doći kao kiša , kao prolećna kiša koja natapa zemlju* “; u Svetom pismu novog saveza čitamo: Mat.21:40: „ *Kad dođe vlasnik vinograda , šta će učiniti s tim vinogradarima?* » ; 24:50: „ *... gospodar tog sluga doći će u dan kada ga ne očekuje i u koji čas ne zna,* “; 25:31: „ *Kada dođe Sin Čovječiji u slavi svojoj , i svi sveti anđeli s njim, tada će sjediti na prijestolju slave svoje.* » ; Jah.7:27: “ *Međutim, znamo ovog čovjeka odakle je; ali kada Hristos dođe , niko neće znati odakle je.* » ; 7:31: „ *I mnogi od naroda povjerovali su u njega i rekoše: Kad Hristos dođe , hoće li učiniti više čuda od ovih koje je učinio ovaj čovjek?* » ; Jevr.10:37: “ *Još malo, i doći će onaj koji će doći , i neće odugovlačiti .* ” Posljednje Isusovo svjedočanstvo: Jn.14:3: “ *I ako odem i pripremit ću vam mjesto , opet ću doći i uzeti vas k sebi , da i vi budete gdje sam ja* ”; Svjedočanstvo anđela: Djela 1,11: „ *I rekoše: ljudi Galilejci, zašto stojite i gledate u nebo? Ovaj isti Isus, koji je od vas uznesen na nebo, doći će na sličan način kao što ste ga vidjeli da ide na nebo.* ”. Adventistički projekat Mesije pojavljuje se u: Isa.61:1-2: “ *Duh Gospoda Jahve je na meni, jer me je Jahve pomazao da propovedam dobru vest siromašnima; Poslao me je da izliječim slomljena srca, da proglašim slobodu zarobljenicima i slobodu onima koji su vezani; da proglašim godinu milosti Jahveove, ...* ” Evo, čitajući ovaj tekst u sinagogi u Nazaretu, Isus je prestao čitati i zatvorio knjigu, jer je sljedeće, u vezi sa „ *danom osveta* ” nije se trebala ispuniti do 2003 godine kasnije, za njegov božanski slavni povratak: " *i dan osvete našeg Boga ; da utješi sve koji tuguju;* »

Adventizam danas ima mnogo lica, a prije svega, službeni institucionalni aspekt koji je 1991. odbacio najnovija svjetla koja mu je Isus ponudio, kroz skromni ljudski instrument kakav sam ja. Detalji će se pojaviti tamo gdje je to prikladno u ovom dokumentu. Postoje mnoge rascjepkane adventističke grupe raštrkane po cijelom svijetu. Ovo svjetlo je upućeno njima kao prioritet. Ona je “veliko svjetlo” prema kojem je naša starija duhovna sestra, Elen Vajt, želela da povede adventistički narod. Svoj rad je predstavila kao “malo svjetlo” koje vodi do “velikog”. I u svojoj posljednjoj javnoj poruci, držeći Sveto pismo objema rukama u zraku, izjavila je: "Braćo, preporučujem vam ovu knjigu." Želja mu se sada ostvarila; Danijel i Otkrivenje potpuno su dešifrovani strogom upotrebom

biblijskih kodova. Savršena harmonija otkriva veliku Božju mudrost. Čitaoče, ko god da si, pozivam te da ne činiš greške iz prošlosti, ti si taj koji se moraš prilagoditi božanskom planu, jer se Svemogući neće prilagoditi tvom gledištu. Odbijanje svjetla je smrtni grijeh bez ikakvog lijeka; krv koju je prolio Isus Hrist to ne pokriva. Zatvaram ovu važnu zgradu i vraćam se na najavljenju “ *nesreću* ”.

Prije nego što pređem na priču o Apokalipsi, moram vam objasniti zašto su, općenito, proročanstva nadahnuta od Boga vitalna za nas, ljudska bića, budući da će njihovo znanje ili njihov prezir rezultirati vječnim životom ili konačnom smrću. Razlog je sljedeći: ljudska bića vole stabilnost i kao takva se plaše promjena. Kao rezultat, on štiti tu stabilnost i transformiše svoju religiju u tradiciju, odbacujući sve što se predstavlja kao novina. Ovako su prvo djelovali Židovi starog božanskog saveza, na njihovo uništenje, koje Isus ne oklijeva da prokaže da su " *sinagoga Sotone* " u Otkr. 2:8 i 3:9. Držeći se predanja očeva, vjerovali su da će na taj način moći zaštititi svoj odnos s Bogom. Ali šta se dešava u ovom slučaju? Čovek više ne sluša Boga kada mu govori, već traži od Boga da ga sasluša. U ovoj situaciji Bog više ne nalazi svoj račun, tim prije što, ako je istina da on sam ne mijenja svoj karakter i svoj sud koji ostaje vječno isti, istina je i da je njegov projekt u stalnom rastu i neprestanoj promjeni. Jedan stih je dovoljan da potvrdi ovu ideju: „ *Put pravednika je poput blistave svjetlosti, koja sija sve jače i sjajnije do savršenog dana.* (Pro 4:18) ». “ *Put* ” ovog stiha je ekvivalentan “ *putu* ” utjelovljenom u Isusu Kristu. Ovo dokazuje da se istina vjere u Krista također razvija tokom vremena, prema Božjem izboru, u skladu s njegovim planom. Kandidati za vječnost treba da daju Isusovim riječima značenje koje zaslužuju kada im je rekao: „ *Onome koji čuva moja djela do kraja, njemu ću dati...* (Otkrivenje 2,26).“ Mnogi ljudi misle da je dovoljno zadržati ono što ste naučili od početka do kraja; a to je već bila greška nacionalnih Jevreja i Isusova pouka u njegovoj paraboli o talentima. Ali ovo znači da zaboravimo da je prava vjera trajni odnos s Duhom živoga Boga koji bdi nad davanjem svoje djece ove hrane koja dolazi iz njegovih usta u svako doba i u svakom trenutku. Riječ Božja nije ograničena na svete spise Biblije, nakon nje ostaje trajno, živi "Logos", Riječ koja je na trenutak postala tijelo, Krist koji djeluje u Duhu Svetome da nastavi svoj dijalog s onima koji ga ljube i svom dušom traže. Mogu svjedočiti o ovim stvarima jer sam lično imao koristi od ovog doprinosa novog svjetla koji dijelim sa onima koji ga vole isto koliko i ja. Novost primljena s neba neprestano poboljšava naše razumijevanje njegovog otkrivenog projekta i moramo znati kako se odlučiti i napustiti zastarjela tumačenja kada postanu zastarjela. Biblija nas poziva na ovo: „ *Dokažite sve; čvrsto se držite onoga što je dobro;* (1Th.5:21)».

Božji sud se neprestano prilagođava ovoj progresivnoj evoluciji svjetlosti nadahnute i otkrivene izabranim depozitarima njegovih proročišta. Dakle, striktno pridržavanje tradicije uzrokuje gubitak, jer sprečava ljudsko biće da se prilagodi evoluciji spasonosnog programa koji se progresivno otkriva do kraja svijeta. Postoji izraz koji poprima svoju punu vrijednost u religijskom domenu, to je: istina sadašnjeg vremena ili sadašnja istina . Da bismo bolje razumjeli ovu misao,

moramo pogledati u prošlost, gdje smo u vrijeme apostola imali savršenu doktrinu vjere. Kasnije, u vremenima ekstremne tame, prorečena, doktrina apostola je zamjenjena doktrinom dva "Rima"; carska i papska, dvije faze istog božanskog projekta pripremljenog za đavola. Stoga djelo reforme opravdava svoj naziv, jer se radi o iskorijenjenju lažnih doktrina i ponovnom zasađivanju uništenog dobrog sjemena apostolske doktrine. Sa velikim strpljenjem, Bog je dao vremena, mnogo vremena, da se njegova svjetlost vrati do potpunog završetka. Za razliku od paganskih bogova koji ne reaguju, jer ne postoje, Bog stvoritelj živi vječno, i pokazuje da postoji, svojim reakcijama i svojim neponovljivim postupcima; na nesreću čovjeka, u vidu oštrih kazni. Onaj ko zapoveda prirodom, ko upravlja munjama, gromovima i bljeskovima, koji budi vulkane i tera ih da bljuju vatru na krivo čovečanstvo, ko izaziva zemljotrese i izaziva razorne plimne talase, taj je i onaj koji dolazi da šapuće u umove svojih izabranika, napredak svog projekta, ono što se sprema da uradi, kao što je davno najavio. “ *Gospod BOG zaista neće učiniti ništa, nego otkriva svoju tajnu svojim slugama prorocima* ,” prema Amosu 3:7.

Prvi pogled na apokalipsu

U svom izlaganju, Jovan, apostol Gospoda Isusa Hrista, opisuje nam slike koje mu Bog daje u viziji i poruke koje čuje. Po izgledu, ali samo po izgledu, Otkrivenje, prijevod grčkog "apokalupsa", ništa ne otkriva, jer zadržava svoj tajanstveni aspekt, neshvatljiv mnoštvu vjernika koji ga čitaju. Misterija ih obeshrabruje i oni se svode na ignorisanje otkrivenih tajni.

Bog se ne ponaša ovako bez razloga. Čineći to, On nas uči koliko je Njegova Objava sveta i da je kao takva namijenjena samo Njegovim odabranima. I tu treba da bude jasno, njegovi izabranici nisu oni koji to tvrde, već isključivo oni koje on sam priznaje kao svoje slugе, jer se od lažnih vjernika razlikuju po vjernosti i poslušnosti.

*“ Otkrivenje Isusa Krista, koje mu je Bog dao, da pokaže svojim slugama stvari koje će se **uskoro dogoditi**, i poslao je i označio to preko svog anđela svome sluzi Ivanu, koji je svjedočio za riječ Božju i za svjedočanstvo Isusa Krista za sve što je vidio. (Otk. 1:1-2) ».*

Dakle, onaj koji je izjavio u Jovanu 14:6: „ *Ja sam put, istina i život; niko ne dolazi Ocu osim kroz mene* “, dolazi, kroz svoju Apokalipsu, svoje Otkrivenje, da pokaže svojim slugama put istine koji im omogućava da dobiju vječni život ponuđen i predložen u njegovo ime. Stoga će ga dobiti samo oni za koje smatra da su dostojni da ga prime. Nakon što je svojom zemaljskom službom konkretno pokazao šta čini model prave vjere, Isus će prepoznati one koji su dostojni njega i njegove dobrovoljne pomirbene žrtve, u tome što su se istinski angažirali na ovom uzornom putu kojim je išao prije njih. Njegova potpuna i potpuna posvećenost službi Bogu je predložena norma. Ako je Učitelj rekao Pilatu: „ *...Došao sam na svijet da svjedočim za istinu...* (Jovan 18:37)“, u ovom istom svijetu, Njegovi izabrani moraju učiniti isto.

Svaka misterija ima svoje objašnjenje, ali da biste ga dobili, morate koristiti ključeve koji otvaraju i zatvaraju pristup tajnama. Ali ovaj za površno radoznale, glavni ključ je sam Bog, lično. U slobodno vrijeme i prema svojoj nepogrešivoj i savršeno pravednoj prosudbi, on otvara ili zatvara ljudsku inteligenciju. Ova prva prepreka čini otkrivenu knjigu neshvatljivom i Sveto pismo općenito postaje, kada se podnese na čitanje lažnim vjernicima, zbirka članaka o vjerskim alibijima. A ovih lažnih vjernika je vrlo mnogo, zbog čega je na zemlji Isus umnožio svoja upozorenja o lažnim Kristima koji će se pojaviti do

kraja svijeta, prema Mateju 24:5-11-24 i Mateju 7:21 do 23, gdje upozorava na lažne tvrdnje onih koji glasno tvrde da su njegovi sljedbenici.

Apokalipsa je stoga otkrovenje istorije prave vjere koju je Isus Krist priznao kao Otac i kao Sveti Duh koji dolazi od Oca, jedinog Boga stvoritelja. Ova prava vjera kvalificira svoje odabrane koji prolaze kroz mračna stoljeća ekstremne vjerske konfuzije. Ova situacija opravdava simbol *zvijezda* koje Bog pripisuje izabranima koje prepoznaje, čak i trenutno, jer poput njih, prema Post. 1:15, one sijaju u tami, " *da bi svijetlile na zemlji .*" »

Drugi ključ Apokalipse sakriven je u knjizi proroka Danila, jednoj od knjiga Starog saveza, koja čini prvi od " *dva svjedoka* " Boga navedenih u Otkr. 11:3; drugi je Apokalipsa i knjige Novog saveza. Tokom svoje zemaljske službe, Isus je skrenuo pažnju svojih učenika na ovog proroka Danila čije je svjedočanstvo svrstano u povijesne knjige u svetoj jevrejskoj "Tori".

Božansko otkrivenje ima oblik dva duhovna stupa. Toliko je tačno da su knjige Daniela i knjige Apokalipse koje su date Jovanu međusobno zavisne i komplementarne da nose, poput dva stupca, prestonicu božanskog nebeskog otkrivenja.

Apokalipsa je stoga priča o pravoj vjeri koju Bog definira u ovom stihu: „ *Blago onome koji čita i onima koji slušaju riječi ovog proročanstva, i čuvaju ono što je u njemu napisano! Jer vrijeme je blizu (Otkrivenje 1:3).*“

Glagol "čitati" ima precizno značenje za Boga koje ga povezuje sa razumijevanjem pročitane poruke. Ova misao je izražena u Isaiji 29:11-12: „ *Sva ti je objava kao zapečaćene riječi koje se predaje pismenom čovjeku, govoreći: Čitaj ovo! A on odgovara: Ne mogu, jer je zapečaćeno; ili kao knjiga poklonjena čoveku koji ne zna da čita, govoreći: Pročitaj ovo! A ko odgovara: Ne znam da čitam .*" Ovim poređenjima, Duh potvrđuje nemogućnost razumijevanja božanskih poruka koje su šifrirane za one koji ga "poštuju svojim ustima i svojim usnama, ali su njihova srca daleko od njega ", prema Isaiji 29:13: " *Gospod je rekao: "Kad mi se ovaj narod približi, počasti me ustima svojim i usnama." ali njegovo srce je daleko od mene, a strah koji ima od mene samo je pravilo ljudske tradicije* ".

Treći ključ se pridružuje prvom. Također se nalazi u Bogu koji suvereno bira između svojih izabраниh, onoga koga će učiniti sposobnim da „čita“ proročanstvo kako bi prosvijetlio svoju braću i sestre u Isusu Kristu. Jer Pavle nas je podsjetio u 1. Kor. 12:28-29: „ *I Bog postavi neke u Crkvi, prvo apostole, drugo proroke, treće učitelje, zatim čuda, zatim darove iscjeljenja, pomoći, upravljanja, različitosti jezika. Jesu li svi apostoli? Jesu li svi oni proroci? Jesu li svi doktori?* ”.

U redosljedu koji je odredio Bog, proroka se ne improvizuje ličnom ljudskom odlukom. Kao što je Isus učio u prisposobi, ne trebamo žuriti da sednemo na prednje sedišta, već treba da sedimo u zadnjem delu sobe i čekamo, ako se to desi, da nas Bog pozove da idemo u prvi red. Nisam imao posebne ambicije da igram bilo kakvu ulogu u njegovom radu, a imao sam samo veliki apetit za željom da shvatim značenje ovih čudnih poruka koje sam pročitao u Apokalipsi. I Bog me je, prije nego što sam shvatio značenje, pozvao u viziju.

Zato nemojte biti iznenađeni izuzetno blistavim karakterom radova koje predstavljam; plod je autentično apostolske misije.

Trenutačna nesposobnost da se razumiju Njegove tajne otkrivene u šifri je stoga normalna i očekivana u redosljedju koji je uspostavio Bog. Neznanje nije greška, sve dok nije posledica odbijanja datog svetla. U slučaju odbijanja onoga što otkriva preko proroka koje šalje na ovaj zadatak, božanska rečenica je trenutna: to je prekid odnosa, zaštita i nada. Tako je prorok u misiji, Ivan, dobio šifriranu viziju od Boga, na kraju vremena, drugi prorok u misiji vam danas predstavlja dekodirane vizije Daniela i Otkrivenja, nudeći vam sva jamstva božanskog blagoslova svojom uzvišenom jasnoćom. Za ovo dekodiranje postoji samo jedan izvor: Biblija, ništa osim Biblije, već cijela Biblija, pod prosvjetljenjem Duha Svetoga. Božja pažnja i ljubav usmjereni su na najjednostavnija ljudska stvorenja, poput poslušne djece, koja su postala rijetka u posljednjim vremenima. Razumijevanje božanske misli može se postići samo u bliskoj i intenzivnoj suradnji između Boga i njegovog sluga. Istina se ne može ukrasti; to je zasluženost. Primaju ga oni koji ga vole kao božansku emanaciju, plod, suštinu voljenog i obožavanog Gospodina.

Celokupna konstrukcija velikog Otkrivenja koje su komplementarno donele knjige Danilo i Otkrivenje je gigantska i varljivo složena. Jer u stvarnosti, Bog često spominje iste predmete pod različitim i komplementarnim aspektima i detaljima. Na mom trenutnom nivou ovladavanja predmetom, otkrivenu religijsku istoriju je zapravo vrlo jednostavno sažeti.

I dalje postoji četvrti ključ: mi sami. Moramo biti izabrani, jer naša duša i cijela naša ličnost moraju dijeliti s Bogom sva njegova shvatanja dobra i zla. Ako mu neko ne pripada, on će sigurno osporiti njegovu doktrinu u jednoj ili drugoj tački. Slavno Otkrivenje se čini jasnim samo u posvećenim umovima izabranih. Istina je takva da se o njoj ne može cjenkati, o njoj se ne može pregovarati, morate je uzeti takvu kakva jeste ili je ostaviti. Kao što je Isus poučio, sve se rješava "da" ili "ne". I šta god čovjek tome doda dolazi od Zloga.

Ostaje jedan temeljni kriterij koji Bog zahtijeva: potpuna poniznost. Ponos na djelo je legitiman, ali ponos nikada neće biti: "*Bog se opire gordima. " a poniznima daje milost* (Jakovljeva 4:6).“ Oholost kao korijen zla koje je uzrokovalo propast đavola sa svojim monstruoznim posljedicama za njega samog i za sva Božja nebeska i zemaljska stvorenja, nemoguće je oholom biću da dobije izabranost u Kristu.

Prava poniznost se sastoji u prepoznavanju naše ljudske slabosti i vjerovanju Kristovim riječima kada nam kaže: „*Bez mene ne možete učiniti ništa* (Jovan 15,5).“ U ovom "*ništa*" leži, kao prioritet, mogućnost razumijevanja značenja njegovih kodiranih proročkih poruka. Reći ću vam zašto i dati objašnjenje. U svojoj mudrosti, svojoj božanskoj mudrosti, Gospod je nadahnuo Daniela svojim proročanstvima u elementima razdvojenim decenijama. Prije nego što me nadahnuo idejom da napravim uporednu sintezu svih ovih proročanstava razdvojenih u poglavlja, niko to nije učinio prije mene. Jer samo kroz ovu tehniku optužbe koje je iznio Bog dobijaju preciznost i jasnoću. Tajna svjetla leži u sintezi svih proročkih tekstova, paralelnom proučavanju podataka iz njegovih zasebnih poglavlja, a prije svega u traženju duhovnog značenja simbola koji se susreću u

cijeloj Bibliji. Sve dok se nije koristio ovaj metod, knjiga Danila, bez koje proročanstvo Apokalipse ostaje potpuno neshvatljivo, pomenute božanske optužbe nisu previše zabrinjavale one kojih su se ticale. Da bih promijenio ovu situaciju, Sveti Duh Isusa Krista me nadahnuo da razjasnim ono što je do tada bilo nejasno. Identifikacija četiri glavna cilja božanskog gnjeva je stoga otkrivena na neosporan način. Bog ne priznaje nikakav drugi autoritet osim autoriteta njegove pisane riječi, i to je ono što osuđuje i optužuje, kao svoja " *dva svjedoka* " prema Otkr. 11:3, zemaljske i nebeske grešnike. Pogledajmo sada ovu proročansku priču otkrivenu u sažetku.

Prvi dio : Istorija Izraela u deportaciji od – 605

Danilo stiže u Babilon (-605) Dan.1

Danielove vizije sukcesivnih vladara

1-Kaldejsko carstvo: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2-Medsko i Perzijsko carstvo: Dan.2:32-39; 7:5 ; 8:20.

3-Grčko carstvo: Dan.2:32-39; 7:6 ; 8:21 ; 11:3-4-21.

4-Rimsko carstvo: Dan.2:33-40; 7:7 ; 8:9 ; 9:26 ; 11:18-30.

5-Evropska kraljevstva: Dan.2:33; 7:7-20-24.

6-Papski režim: . . . . . Dan.7:8 ; 8:10 ; 9:27 ; 11:36.

Drugi dio : Daniel + Otkrivenje

Proročanstvo o prvom dolasku Mesije koje su Jevreji odbacili: Danilo 9.

Progoni Jevreja od strane grčkog kralja Antioha IV Epifana (-168): najava velike *nesreće* : Dan.10:1. Ispunjenje: Dan.11:31. Rimski progoni (70): Dan.9:26.

Nakon Kaldejaca, Miđana i Perzijanaca, Grka, dominacija Rima, carskog, pa papskog, od 538. U Rimu se kršćanska vjera susreće sa svojim smrtnim neprijateljem u dvije uzastopne carske i papske faze: Dan.2:40 do 43; 7:7-8-19 do 26; 8:9 do 12; 11:36 do 40; 12:7 ; Apo.2; 8:8 do 11; 11:2 ; 12:3 do 6-13 do 16; 13:1 do 10; 14:8.

Od 1170. (Pierre Valdo), djelo reformacije do Hristovog povratka: Otkr. 2:19-20-24 do 29; 3:1 do 3; 9:1 do 12; 13:11 do 18.

Između 1789. i 1798. godine kaznena akcija francuskog revolucionarnog ateizma: Otkr. 2:22; 8:12 ; 11:7 do 13.

Carstvo Napoleona I : Otkr. 8:13.

Od 1843., test adventističke vjere i njegove posljedice: Daniel 8:14; 12:11-12; Apo.3. Pad tradicionalnog protestantizma: Otkr. 3:1-3 ; njegova kazna: Otkr. 9:1 do 12 (⁵ *truba*). Blaženi adventistički pioniri: Otk. 3:4-6.

Od 1873. službeni blagoslov univerzalne institucije adventista sedmog dana: Daniel 12:12; Otkr. 3:7; *Božji pečat* : Otkr. 7; njegova univerzalna misija ili poruke tri anđela: Otkr. 14:7 do 13.

Od 1994. godine, podvrgnuta testu proročke vjere, institucionalna adventistička vjera je pala: Otkr. 3:14 na 19. Posljedica: pridružila se protestantskom taboru koji je odbačen od 1844: Otkr. 9:5-10. Njegova kazna: Otkr. 14:10 (*i on će piti, ...*).

Između 2021. i 2029., Treći svjetski rat: Danilo 11:40 do 45; Otk. 9:13 do 19 (⁶ *truba*).

2029. godine, kraj vremena kolektivne i pojedinačne milosti: Otk. 15.

Univerzalni test vjere: nametnuti nedjeljni zakon: Otkr. 12:17; 13:11 do 18; 17:12 do 14; sedam posljednjih zala: Otk. 16.

U proleće 2030., „ *Armagedon* “: dekret o smrti i slavnom Hristovom povratku: Danilo 2:34-35-44-45; 12:1 ; Otkr. 13:15; 16:16. Sedma *truba* : Otkr. 1:7; 11:15 do 19; 19:11-19 *Sedma posljednja kuga* : Otkr.16:17. *Žetva* ili ushićenje izabranih: Otkr. 14:14-16 *Berba* ili kazna lažnih vjeroučitelja: Otkr. 14:17-20; 16:19 ; 17 ; 18 ; 19:20-21.

Od proljeća 2030., sedmog milenijuma ili velike subote za Boga i njegove izabrane: poražen, Sotona je okovan na pustoj zemlji *hiljadu godina* : Otkr. 20:1 do 3. Na nebu, izabrani sude palim: Danilo 7:9; Apo.4; 11:18 ; 20:4 do 6.

Oko 3030. Posljednji sud: slava izabranih: Otkr. 21. *Druga smrt* na zemlji: Daniel 7:11; 20:7 do 15. Na obnovljenoj zemlji: Otkr. 22; Dan.2:35-44; 7:22-27.

Simboli Rima u proročanstvu

Nejasan aspekt proročanstava leži u upotrebi različitih simbola iako se tiču istog entiteta. Oni stoga postaju komplementarni, umjesto da se međusobno isključuju. Ovo omogućava Bogu da zadrži misteriozni aspekt tekstova i da konstruiše robotski portret različitih aspekata ciljane teme. Tako je i sa njegovom glavnom metom: Rimom.

U Dan.2, u viziji statue, to je četvrto carstvo koje kao simbol ima „ *gvozdene noge* “. " *Gvožđe* " je odraz njegovog tvrdog karaktera i njegovog latinskog mota "DVRA LEX SED LEX", u prevodu: "zakon je tvrd, ali zakon je zakon". Nadalje, " *gvozdene noge* " podsjećaju na pojavu rimskih legionara

obučeni u gvozdene oklope na trupu, glavi, ramenima, rukama i nogama, koji su napredovali pješice u dugim, organizovanim i disciplinovanim kolonama.

U Dan 7, Rim, u svoje dvije paganske faze, republikanskoj i carskoj, još uvijek je četvrto carstvo opisano kao " *užasno čudovište sa željeznim zubima* ". Gvožđe njenih zuba povezuje je sa Danovim gvozdenim nogama. Takođe ima " *deset rogova* " koji predstavljaju deset nezavisnih evropskih kraljevstava koja će se formirati nakon pada Rimskog carstva. Ovo je učenje dato u Dan.7:24.

Dan.7:8 opisuje pojavu jedanaestog " *roga* " koji će u proročanstvu postati primarna meta svakog božanskog gnjeva. Zove se " *mali rog* ", ali, paradoksalno, Dan.7:20 mu pripisuje " *veći izgled od ostalih* ". Objašnjenje će biti dato u Dan.8:23-24, „ *taj drski i lukavi kralj ... napredovaće u svojim planovima; uništiće moćne i narod svetaca* .” Ovo je samo dio radnji koje Bog pripisuje ovoj drugoj rimskoj dominaciji, koja je ostvarena od 538. godine, uspostavom papskog režima koji je nametnuo rimokatoličku vjeru od strane carske vlasti Justinijana¹. Morat ćemo prihvatiti sve optužbe koje Bog iznosi na raštrkani način, kroz proročanstvo, protiv ovog autokratskog i despotskog, ali religioznog režima koji predstavlja rimski papizam. Ako ga Dan.7:24 naziva " *drugačiji od prvog* ", to je upravo zato što je njegova moć religiozna i počiva na lakovjernosti moćnih koji ga se boje i strahuju od njegovog utjecaja na Boga; što Dan.8:25 pripisuje " *uspjehu njegovih lukavstava* ". Neki će možda smatrati nenormalnim što povezujem kralja Danila 7 sa kraljem Danila 8. Stoga moram pokazati opravdanje za ovu vezu.

U Dan.8 više ne nalazimo četiri imperijalne sukcesije Dan.2 i 7, već samo dva od ovih carstava, štaviše, jasno identifikovana u tekstu: Medijsko i Perzijsko carstvo, označeno " *ovnom* " i Grčko carstvo predstavljeno " *jarcem* " koje prethodi Rimskom carstvu. Godine 323. umro je veliki grčki osvajač Aleksandar Veliki, " *veliki jarčev rog je slomljen* ". Ali bez nasljednika, njegovo carstvo je podijeljeno među njegovim generalima. Nakon 20 godina rata između njih, ostala su samo 4 kraljevstva " *četiri roga su nastala na četiri vjetra nebeska da ga zamijene* ". Ova četiri roga su Egipat, Sirija, Grčka i Trakija. U ovom poglavlju 8, Duh nam predstavlja rađanje ovog četvrtog carstva koje je na početku bilo samo zapadni grad, prvo monarhistički, a potom republikanski od – 510. U svom republikanskom režimu Rim je postepeno stekao moć pretvarajući u rimske kolonije narode koji su mu prizivali pomoć. Tako se u 9. stihu, pod nazivom " *mali rog* " koji već označava rimski papski režim u Dan 7, dolazak republikanskog Rima u historiju Istoka gdje se nalazi Izrael, ostvaruje njegovom intervencijom u Grčkoj, " *jedan od četiri roga* ". Kao što sam upravo rekao, pozvan je 214. godine da se riješi spor između dvije grčke lige, Ahajske lige i Etolskog saveza, a rezultat je za Grčku bio gubitak njene nezavisnosti, a kolonijalno potčinjavanje Rimljanima u -146. Stih 9 evocira uzastopna osvajanja koja će predstavljati četiri prethodna osvajanja *od strane Italije*. Geografska lokacija obrazloženja je Italija gdje se nalazi Rim. Rođenje njegovih osnivača Romula i Rema prikazuje vučicu koja ih je dojila. Na latinskom riječ vučica je " *lupa* " što znači vučica, ali i prostitutka. Tako je ovaj grad od svog nastanka bio obilježen od Boga zbog svoje dvostruke proročke sudbine. Naći ćemo je kao vučicu u Isusovom tornju, koji će je uporediti sa prostitutkom u Otkr. 17. Zatim je

njegovo širenje prema svom „*jugu*“ ostvareno osvajanjem južne Italije (– 496. do – 272.), zatim izlaskom kao pobjednikom iz ratova vođenih protiv Kartagine, današnjeg Tunisa, od 264. godine prije nove ere. Sljedeća faza ka njenom " *orijentu* " je ona intervencije u Grčkoj, kao što smo upravo vidjeli. Tamo je opisano kao " *izdiže iz jednog od četiri roga* " razorenog grčkog carstva naslijeđenog od Aleksandra Velikog. Sve snažniji, u -63, Rim će završiti namećući svoje prisustvo i svoju kolonijalnu moć Judeji koju Duh naziva " *najljepšom od zemalja* " jer je to njegovo djelo od njegovog stvaranja nakon egzodusa njegovog naroda iz Egipta. Ovaj izraz se ponavlja u Jezeću 20:6-15. Istorijska preciznost: još jednom, Rim je pozvao Hirkan da se bori protiv njegovog brata Aristobula. Tri opisana rimska osvajanja, u istom geografskom obliku kao i ona medo-perzijskog " *ovna* " iz istog poglavlja, u skladu su s povijesnim svjedočanstvom. Božja namera je time postignuta: izraz " *mali rog* " iz Dan.7:8 i Dan.8:9 odnosi se, u obe reference, na rimski identitet. Stvar je dokazana i neosporna. Na osnovu ove sigurnosti, božanski Duh će moći dovršiti svoje učenje i svoje optužbe protiv ovog papskog religioznog režima, koji koncentriše na sebe sve gromove nebeske. Nasljedstvo od papskog Rima do carskog Rima je demonstrirano u Dan 7, ovdje, u Dan 8, Duh skače kroz vijekove koji ih razdvajaju, a od stiha 10, on ponovo uzima kao svoju metu, papski entitet, svog omiljenog smrtnog neprijatelja. i to ne bez razloga. Jer ona pristaje na kršćansku religiju građana kraljevstva nebeskog koje je okupio Isus Krist: " *ustala je u vojsku nebesku* ." To je postignuto 538. godine carskim dekretom Justinijana I koji je Vigiliju I ponudio ^{vjersku} vlast i papski tron Vatikana. Ali, naoružan ovom moći, on djeluje protiv svetaca Božjih, koje progona u ime kršćanske religije, kao što će činiti njegovi povijesni nasljednici skoro 1260 godina (između 538. i 1789.-1793.). Istorijska preciznost potvrđuje tačnost ovog trajanja, znajući da je dekret napisan 533. godine. 1260 godina, dakle, u ovoj računici, završilo se 1793. godine, godine u kojoj je, u revolucionarnom "Teroru", dekretirano ukidanje rimske crkve. " *Učinila je da neke od zvijezda padnu na zemlju i zgazila ih* ." Slika će se ponovo pojaviti u Otkr. 12:4: " *Njegov rep je odnio trećinu zvijezda na nebu i bacio ih na zemlju* ." Ključevi su dati u Bibliji. Što se tiče *zvijezda* , one su u Post.1:15: " *Bog ih postavi na svod nebeskom da svijetle na zemlji* "; u Post 15:5 upoređuju se sa Abrahamovim potomstvom: „ *Pogledaj prema nebu i prebroj zvijezde , ako ih možeš prebrojati; takvo će biti vaše potomstvo* "; u Dan.12:3: " *oni koji obraćaju mnoge u pravdu će sijati kao zvijezde u vijekove vjekova* ." Riječ " *rep* " će poprimiti veliku važnost u Apokalipsi Isusa Krista, budući da simbolizira i označava " *proroka koji uči laži* " , kao što nam otkriva Izaija 9:14, otvarajući tako naše razumijevanje božanske šifrirane poruke. Papski režim Rima je, dakle, kroz vijekove svoje dominacije i od svog nastanka, vođen lažnim prorocima, prema svetom i pravednom sudu objavljenom od Boga.

U Dan 8:11, Bog optužuje papstvo za ustanak protiv Isusa Hrista, jedinog " *Vladara nad vladarima* " , kao što će precizirati stih 25, koji se takođe spominje kao " *Kralj nad kraljevima i Gospodar nad gospodarima* " , u Otkr. 17:14; 19:16. Čitamo: " *Ona se uzvisila do vojskovođe, i oduzela njegov dnevni prinos, i srušila podnožje svetinje njegova* ." Ovaj prijevod se razlikuje od uobičajenih prijevoda, ali ima zaslugu da striktno poštuje originalni hebrejski tekst. I u ovom obliku

Božja poruka poprima dosljednost i preciznost. Izraz " *trajno* " se ovdje ne odnosi na "žrtvu", jer ova riječ nije napisana u hebrejskom tekstu, njeno prisustvo je nedozvoljeno i nije opravdano; štaviše, iskrivljuje značenje proročanstva. Zaista, proročanstvo cilja na kršćansku eru u kojoj su, prema Dan.9:26, *žrtve i prinosi* ukinuti. Ovaj izraz " *trajni* " odnosi se na ekskluzivno vlasništvo Isusa Krista koje je njegovo sveštenstvo, to jest, njegova moć zagovornika u korist svojih jedinih izabranika koje on identificira i bira. Sada, uzimajući ovu tvrdnju, papski režim blagosilja proklete i proklinje blaženike Božije koje lažno optužuje za jeres, postavljajući se kao uzor božanske vjere; tvrdnja koju je Bog potpuno osporio u svom proročkom otkrivenju koje ga optužuje, u Dan.7:25, da je " *formirao plan za promjenu vremena i zakona* ". Jeres je stoga u cjelokupnom djelu papskog režima, čineći ga nedostojnim da snosi ili iznese bilo kakvu vjersku osudu. Vječno je stoga, u skladu s učenjem iz Hebrejima 7:24, " *nepromjenjivo sveštenstvo* " Isusa Krista. Stoga, papizam ne može tražiti prijenos svoje moći i autoriteta od Boga u Isusu Kristu; mogao bi ga stoga samo nezakonito ukrasti od njega sa svim posljedicama koje će takva krađa imati po njega i one koje zavede. Ove posljedice su otkrivene u Dan.7:11. Na posljednjem sudu će pretrpjeti " *drugu smrt, bačen živ u jezero ognjeno i sumporno* ", kojom je i sam dugo prijetio monarsima i svim ljudima, da mu služe i da ga se boje: " *Pogledao sam tada zbog oholih riječi koje je rog govorio, i dok sam gledao, životinja je bila ubijena, a tijelo joj je spaljeno na vatru* ." Zauzvrat, Otkrivenje Apokalipse će potvrditi ovu rečenicu pravednog suda pravog Boga, ogorčenog i frustriranog, u Otkr. 17:16; 18:8 ; 19:20. Odlučio sam da to prevedem kao " *i srušio bazu njegovog svetišta* " zbog duhovne prirode optužbi upućenih papskom režimu. Zapravo, hebrejska riječ "mecon" može se prevesti kao: *mjesto* ili *baza* . A u ovom slučaju se ruši *temelj duhovne svetinje* . Ovaj izraz " *osnova* " odnosi se, prema Ef 2,20-21, na samog Isusa Hrista, " *glavnog kamena* ", ali i na čitavu apostolsku osnovu u poređenju sa duhovnom građevinom, to jest " *svetinjom* " koju je Bog izgradio na njemu. Navodno naslijeđe Svetog Petra stoga je u suprotnosti od samog Boga. Za papizam, jedino Petrovo naslijeđe je nastavak rada njegovih dželata koji su ga razapeli nakon njegovog božanskog Učitelja. Njegov inkvizicijski režim je vjerno reproducirao početni paganski model. " *Promijenivši vrijeme i zakon* " koje je Bog uspostavio, ovaj netolerantni i okrutni režim, čiji su neki papini glavari bili ubice, ozloglašeni zločinci, poput Aleksandra VI Bordžije i njegovog sina Cezara, krvnika i kardinala, svjedoči o integralnoj dijaboličnoj prirodi rimokatoličke papske institucije. Ogromne masakre mirnih ljudi pokrenula je ova vjerska vlast, prisilnim preobraćenjima, pod kaznom smrti, i vjerskim naredbama križarskih ratova vođenih protiv muslimana koji su okupirali zemlju Izraela; zemlja prokleta od Boga od 70. godine, gde su Rimljani došli da unište " *grad i svetost* ", u skladu sa onim što je objavljeno u Dan.9:26, kao posledica odbijanja Mesije od strane Jevreja. " *Temelj njegove svetinje* " odnosi se na sve doktrinarne istine koje su primili apostoli koji su ih prenijeli budućim naraštajima kroz Sveto pismo Novog saveza; drugi od Božjih " *dva svjedoka* ", prema Otkr. 11:3. Od ovog nijemog svjedoka papizam je zadržao samo imena heroja biblijske vjere koje je obožavao i služio u mnoštvu svojih sljedbenika. Istina prema Rimu je dijelom zabilježena u njegovom "misalu" (vodiču za misu), koji zamjenjuje " *dva svjedoka* " Boga; spisi

starog i novog saveza koji zajedno čine svetu Bibliju protiv koje se borila ubijajući svoje vjerne sljedbenike.

Stih 12 Dan.8 će nam otkriti zašto je sam Bog bio primoran da podigne ovu odvratnu i odvratnu religiju. " *Vojska je svakodnevno isporučena zbog grijeha* ." Dakle, užasne i odvratne radnje ovog režima postojale su, po Božjoj želji, kako bi se kaznio " *grijeh* " koji je, prema 1. Ivanovoj 3:4, kršenje zakona. A to je radnja koja se već pripisuje Rimu, ali u njegovoj paganskoj imperijalnoj fazi, jer je tako ozbiljan grijeh, koji zaslužuje takvu kaznu, dotakao Boga u dvije izuzetno osjetljive tačke: njegovu slavu kao Boga stvoritelja i kao Pobjednika u Kristu. Vidjet ćemo u Otkr. 8,7-8, da uspostavljanje papskog režima, 538. godine, predstavlja drugu kaznu, koju je nanio Bog, a koju je prorekao simbol upozorenja " *druge trube* ". Prethodi joj još jedna kazna, izvršena varvarskim invazijama Evrope koja je postala neverno hrišćanska. Ove radnje koje se protežu između 395. i 476. godine, uzrok izrečenih kazni se još uvijek nalazi prije 395. godine. Tako je potvrđen datum 7. marta 321. godine, na koji je paganski rimski car Konstantin I. koji je ponudio mir kršćanima carstva, naredio dekretom koji je dekretom dana Sabba zamijenio počinak prvog dana. Sada je ovaj prvi dan bio posvećen paganskom obožavanju oboženog nepokorenog sunca. Bog je pretrpio dvostruki napad: gubitak svoje subote, uspomene na njegov rad kao tvorca i na njegovu konačnu pobjedu nad svim svojim neprijateljima, ali i, umjesto toga, proširenje paganske časti date prvog dana, u same redove učenika Isusa Krista. Malo ljudi će shvatiti važnost greške, jer se mora shvatiti da Bog nije samo tvorca života, on je i tvorca i organizator vremena, i samo u tu svrhu je stvorio zvijezde na nebu. Sunce se pojavljuje četvrtog dana da označi dane, mjesec da označi noć, a sunce ponovo i zvijezde da obilježe godine. Ali sedmicu ne obilježavaju zvijezde, ona je zasnovana isključivo na suverenoj odluci Boga stvoritelja. Ona će stoga predstavljati znak njegovog autoriteta i Bog će paziti na to.

Svjetlo u subotu

Unutrašnja organizacija sedmice također je izraz njegove božanske volje i na to će nas Bog svojevremeno podsjetiti u tekstu svoje četvrte zapovijesti: „*Sjećajte se dana subote, da ga svetujete. Imaš šest dana da obaviš sav svoj posao, ali sedmi je dan Jahve, Boga tvoga, u njemu nemoj raditi nikakav posao, ti, ni tvoja žena, ni tvoja djeca, ni tvoje životinje, ni stranac koji je unutar tvojih vrata, jer je Jahve stvorio nebo i zemlju, more i sve što je u njima; Stoga je blagoslovio sedmi dan i posvetio ga*”.

Pogledajte pažljivo, u ovom citatu je samo pitanje brojeva "šest i sedam"; reč sabbat se čak i ne pominje. I u svom obliku "sedmog", rednog broja, Stvoritelj Zakonodavac insistira na stavu da ovaj sedmi naporan dan . Zašto ovo insistiranje? Dat ću vam razlog da promijenite, ako je potrebno, svoje viđenje ove zapovijesti. Bog je želio da obnovi poredak vremena koji je uspostavio od postanka svijeta. A ako toliko insistira, to je zato što je sedmica konstruisana po slici kompletnog vremena njegovog spasonosnog projekta: 7000 godina ili tačnije, 6000 + 1000 godina. Pošto je iskrivio svoj plan spasenja, dvaput udarivši u stijenu Horiva, Mojsije je bio spriječen da uđe u zemaljski Kanaan. To je bila lekcija koju je Bog želio dati o svojoj neposlušnosti. Od 1843-44, prvi dan odmora je imao iste posljedice, ali ovoga puta onemogućuje ulazak u nebeski Kanaan, nagradu vjere izabраниh koju nudi pomirbena smrt Isusa Krista. Ova božanska presuda pada na pobunjenike, jer, kao i Mojsijeva akcija, ostatak prvog dana nije u skladu sa planom koji je programirao Bog. Imena se mogu mijenjati bez većih posljedica, ali karakter brojeva je njihova nepromjenjivost. Za Boga Stvoritelja, koji nadgleda svoje stvaranje, progresivno odvijanje vremena odvija se kroz niz sedmica od sedam dana. Nepromenljivo, prvi dan će ostati prvi dan, a „sedmi“ će ostati „sedmi“. Svaki dan će trajno zadržati vrijednost koju mu je Bog dao, od početka. I Postanak nas uči, u drugom poglavlju, da je sedmi dan predmet posebne sudbine:

on je „*posvećen*“ ili odvojen. Do sada je čovečanstvo bilo u neznanju o pravom uzroku ove posebne vrednosti, ali danas u njeno ime dajem Božije objašnjenje. U njegovom svjetlu, Božji izbor postaje jasan i opravdan: sedmi dan proriče sedmi milenijum globalnog božanskog projekta od 7000 solarnih godina, od kojih će posljednjih " *hiljadu godina* " spomenutih u Otkr. 20, vidjeti da će izabrani Isusa Krista ući u radost i prisustvo svog voljenog Učitelja. A ova nagrada će se dobiti zahvaljujući Isusovoj pobjedi nad grijehom i smrću. Posvećena subota više nije samo spomen na Božje stvaranje našeg zemaljskog svemira, ona također označava svaki sedmični napredak prema ulasku u kraljevstvo nebesko gdje, prema Ivanu 14:2-3, Isus " *pripravlja mjesto* " za svoje voljene izabranike. Evo jako dobrog razloga da ga volimo i poštujemo ovog svetog sedmog dana, kada dolazi da obilježi kraj naših sedmica, na zalasku sunca, na kraju 6. ^{dana}.

Od sada, kada čitate ili čujete riječi ove četvrte zapovijesti, morate čuti iza riječi teksta, kako Bog govori ljudskom biću: „Imaš 6000 godina da proizvedeš djela vjere izabranih, jer kada dođe kraj ovog vremena, vrijeme **1000 godina** sedmog **milenijuma** više neće pripadati tebi; proširit će se samo na moje odabrane koji su ušli u moju nebesku vječnost, uz pomoć prave vjere koju je priznao Isus Krist.”

Subota se tako pojavljuje kao simbolički i proročki znak vječnog života rezerviranog za otkupljene na zemlji. Takođe, Isus je to predstavio „ *skupocjenim biserom* “ iz svoje parabole citirane u Mateju 13:45-46: „ *Kraljevstvo nebesko je poput trgovca koji traži prekrasne bisere. Našao je biser velike cijene ; i on je otišao i prodao sve što je imao i kupio je .* ” Ovaj stih može dobiti dva obrnuta objašnjenja. Izraz „ *kraljevstvo nebesko* “ odnosi se na Božji plan spasenja. Predstavljajući svoj projekat, Isus Hrist se upoređuje sa „ *trgovcem* ” „ *biserima* ” koji traži *biser* , najlepší, najsavršeniji i stoga onaj koji ima najveću cenu. Da bi pronašao ovaj rijedak i stoga dragocjen *biser* , Isus je napustio nebo i njegovu slavu i na zemlju po cijenu svoje strašne smrti, otkupio je ove duhovne bisere kako bi postali njegovo vlasništvo za vječnost. Ali obrnuto, *trgovac* je izabranik koji žedi za apsolutnim, za božanskim savršenstvom koje će biti nagrada za pravu vjeru. I ovdje, da bi osvojio ovu nagradu nebeskog poziva, on napušta isprazne i nepravedne zemaljske vrijednosti da bi se posvetio pružanju Bogu Stvoritelju obožavanja koje je njemu ugodno. U ovoj verziji, *biser velike cijene* je vječni život koji je Isus Krist ponudio svojim odabranima u proljeće 2030. godine.

Ovaj *biser velike cijene* stoga se može odnositi samo na posljednju eru adventizma; onaj čiji će posljednji predstavnici živjeti do istinskog povratka Isusa Krista. Stoga ovaj *dragocjeni biser* spaja subotu, Hristov povratak i svetost posljednjih izabranih. Doktrinarno savršenstvo pronađeno u ovoj posljednjoj eri daje svecima sliku *bisera* . Njihovo specifično iskustvo živog ulaska u vječnost potvrđuje ovu *bisernu sliku* . A njihova vezanost za subotu sedmog dana za koju znaju da proriče sedmi milenijum daje suboti i sedmom milenijumu sliku jedinstvenog dragocjenog dragulja s kojim se ništa ne može porediti osim „ *bisera velike cijene* “. Ova ideja će se pojaviti u Otkr. 21:21: „ ***Dvanaest kapija bijahu dvanaest bisera ; svaka vrata su bila od jednog bisera*** . *Gradski trg je bio čisto zlato, kao prozirno staklo* . Ovaj stih naglašava jedinstvenost standarda posvećenja koje zahtijeva Bog, a u isto vrijeme i jedinstvenu nagradu za

dobivanje vječnog života njihovim ulaskom u subotu u sedmi milenijum kroz simbolična „ *kapija* “ koja prikazuju adventističke kušnje vjere. Posljednji otkupljeni nisu ništa bolji od onih koji su im prethodili. Samo doktrinarna istina koju im je Bog obznanio opravdava njihov lik *bisera* koji nasljeđuje onu rezanog *dragog kamenja* . Bog nikada ne pravi izuzetke za ljude, ali u zavisnosti od vremena u pitanju, On je zadržao pravo da napravi izuzetke od standarda svetosti koji je potreban za postizanje spasenja. Kršćanska era se uglavnom odnosi na vrijeme obilježeno povratkom vjerski ozvaničenog grijeha od uspostavljanja rimskog papskog režima, odnosno od 538. godine. Također, početke reformacije su pokrivene njegovim sažaljenjem i milosrđem, a kršenje subote nije imputirano prije dekreta iz Dana 8:14. o biseru predlaže Isus u Otkr. 3:18: " *Savjetujem ti da kupiš od mene zlato okušano u ognju da se obogatiš; i bijele haljine da se obučeš i da se ne pojavi sramota golotinje svoje; i namaži oči svoje oči da vidiš .*" Ove stvari, koje Isus nudi onima kojima nedostaju, čine elemente koji odabraniku daju njegov simboličan izgled " *bisera* " u očima i suda Gospodina Isusa Krista. " *Biser* " se mora " *kupiti* " od Njega, ne dobija se besplatno. Cijena je samoodricanje, osnova borbe vjere. U tom redoslijedu, Isus predlaže da se proda vjera provjerena kušnjom koja odabraniku daje njegovo duhovno bogatstvo; njegova čista i neokaljana pravda koja pokriva duhovnu golotinju oproštenog grešnika; pomoć Duha Svetoga koji otvara oči i inteligenciju grešnog čovjeka za plan koji je Bog otkrio u svom svetom pismu Biblije.

U vrijeme 6000 godina kršćanske ere, Bog je čekao do kraja ovog zemaljskog ciklusa kako bi natjerao svoje posljednje odabrane da otkriju veličanstvenost njegovog svetog sedmog dana ili posvećene subote za njegov počinak. Izabrani koji razumiju njegovo značenje sada imaju sve razloge da ga vole i poštuju kao dar Isusa Krista. Što se tiče onih koji to ne vole i bore se protiv toga, oni imaju i imaće razloga da ga mrze jer će to označiti kraj njihovog životinjskog ovozemaljskog postojanja.

Dekret iz Danila 8:14

Dan.8:12 nastavlja, govoreći: " *Rog je bacio istinu na zemlju i napredovao u onome što je učinio .*" " *Istina* " je, prema Psa 119:142, " *zakon* ". Ali to je i apsolutna suprotnost " *laži* " koja, prema Isa.9:14, karakterizira papskog " *lažnog proroka* " izrazom " *rep* " koji ga direktno optužuje u Otkr.12:4. U stvari, ona baca istinu na zemlju kako bi na njeno mjesto postavila svoje vjerske „ *laži* “. Njegovi „ *poduzeći* “ mogli su samo „ *uspjeti* “, budući da je sam Bog doveo do njegovog pojavljivanja da kazni kršćansku nevjeru koja se prakticovala od 7. marta 321. godine.

Stihovi 13 i 14 poprimiće vitalnu važnost do kraja svijeta. U stihu 13, sveci se pitaju koliko će vremena trajati iznuda „ *dnevnog* “ i „ *razornog grijeha* “; stvari koje smo upravo identifikovali. Ali hajde da se malo zadržimo na ovom " *razornom grijehu* ". U pitanju je razaranja ljudskih duša ili života. Na kraju će cijelo desetkovano čovječanstvo napustiti, tokom " *hiljadu godina* " sedmog milenijuma, planetu Zemlju u njenom izvornom obliku " *bez oblika i praznine* ", što će joj, u Otkr. 9:2-11, 11:7, 17:8 i 20:1-3, zaslužiti naziv " *bezdan* " iz Postanja 1:2.

„ *Sveci* “ se takođe pitaju dokle će se *gaziti hrišćanska „ svetost i vojska* “ ? ". U ovoj sceni, ovi " *sveci* " se ponašaju kao vjerni Božji sluge, oživljeni poput Danila, koji je dat kao primjer u Dan 10:12, legitimnom željom *da razumeti* "božanski projekat. Dobijaju za tri postavljena pitanja, samo jedan odgovor dat u 14. stihu.

Prema ispravkama i poboljšanjima koja me je Bog naveo da napravim iz originalnog hebrejskog teksta, dat odgovor je: " *Do večeri i jutra, dvije hiljade i trista, i svetost će biti opravdana .*" Nema ga više, opskurnog teksta tradicije: " *Do dve hiljade i trista večeri i jutara i svetinja će se očistiti .*" To više nije pitanje *svetinje* nego *svetosti* ; nadalje, glagol " *pročišćen* " zamjenjuje se " *opravdanim* "“, a treća promjena se odnosi na izraz „ *večernje jutro* " koji je zaista jedinstven u hebrejskom tekstu. Na taj način Bog uklanja svako opravdanje od onih koji pokušavaju promijeniti ukupan broj dijeleći ga sa dva, tvrdeći da odvajaju večeri od jutra. Njegov pristup je da predstavi jedinicu obračuna " *večernje jutro* " koje definiše 24-časovni dan u Gen.1. Tek tada Duh otkriva broj ove jedinice: "2300". Tako je zaštićen ukupan broj citiranih proročkih dana. Glagol " *opravdan* " ima kao svoj korijen, na hebrejskom, riječ "pravda" "tsédèq". Prevod koji predlažem je stoga sam po sebi opravdan. Zatim, greška u vezi sa hebrejskom riječi "qodesh" ovaj izraz prevodi kao " *svetište* ", što je na hebrejskom "miqdash". Reč " *svetište* " je ispravno prevedena u 11. stihu Danila 8, ali nema

mesta u stihovima 13 i 14 gde Duh koristi reč "qodesh" što bi trebalo da bude prevedeno kao "svetost".

Kada znamo da je "razorni grijeh" posebno usmjeren na napuštanje subote, koja je i sama predmet određenog božanskog **posvećenja**, ova riječ "svetost" značajno rasvjetljava značenje proročke poruke. Bog najavljuje da će na kraju spomenutih "2300 večeri i jutro" zahtijevati poštovanje ostatka njegovog istinskog "sedmog dana", od svake osobe koja tvrdi da je svetost i "vječna pravda" koju je zadobio Isus Krist. Kraj "razornog grijeha" uključuje odricanje od vjerskog obožavanja nedjelje, nekadašnjeg dana sunca, koju je ustanovio Konstantin I, paganski car. Bog tako ponovo uspostavlja doktrinarne norme spasenja koje su prevladavale u vrijeme apostola. Sam pojam "svetost" obuhvata sve doktrinarne istine o osnovama kršćanske vjere. Imajući za uzor i porijeklo učenje dato Židovima, kršćanska vjera ne donosi ništa novo, osim zamjene životinjskih žrtava, krvlju koju je Isus Krist prolio na pomirnicu skrivenu u podzemnoj pećini koja se nalazila pod njegovim nogama na Golgoti, kako je htio naš Spasitelj da otkrije i pokaže, svom sluzi Ronu Wyatt, u 19. tokom života, ali od 2018. godine ovo vrijeme se računa i ograničava, a danas, 2020. godine, ostalo je samo 9 godina da se svi njegovi aspekti obnove.

Danilo 8:14 je dekret koji ubija dušu, jer promjena Božjeg suda rezultira gubitkom Kristove ponude spasenja za sve rimokatoličke nedjeljne kršćane. Duh naslijeđene tradicije će stoga uzrokovati vječnu smrt mnoštva, koje najčešće nisu svjesne svoje Božje osude. Upravo ovdje demonstracija ljubavi prema istini omogućava Bogu da označi "razliku", u vezi sa sudbinom koja pogađa "one koji mu služe i one koji mu ne služe (Mal. 3:18)".

Neki buntovni duhovi će htjeti osporiti samu ideju promjene koja se može pripisati Bogu koji sam izjavljuje: "Ja se ne mijenjam", u Mal 3:6. Tada moramo shvatiti da se promjena ostvarena 1843-44. sastoji samo od ponovnog uspostavljanja originalnog standarda koji je dugo bio iskrivljen i transformiran. Zato blagoslov izabranika reformacije, pripisan uprkos njihovim nesavršenim djelima, ima izuzetan karakter, čiji se doktrinarni aspekt ne može predstaviti kao uzor prave vjere. Ovaj konkretan sud za prve reformatore je toliko izuzetan da ga Bog preuzima i otkriva u Otkr. 2:24 gdje kaže protestantima, prije 1843., "Ne stavljam na vas nikakav drugi teret, samo ono što imate dok ne dođem."

„Jao“ povezan sa stupanjem na snagu ove uredbe iz Dan 8:14 je toliko „velik“ da je Bog to naznačio najavljujući tri „velika jada“ u Otkr. 8:13. A sa tako ozbiljnim posljedicama, hitno je znati datum njegovog stupanja na snagu. To je bila upravo briga „svetaca“ iz Dan 8:13. Sada je otkriveno da je trajanje „2300 proročkih dana“ ili 2300 stvarnih solarnih godina, prema kodu koji je dat Ezekielu, savremenom Danielovom proroku (Jezek.4:5-6). Ovo poglavlje 8, čija je tema da se stane na kraj rimskom "grijehu", naći će elemente koji mu nedostaju u Dan 9, gdje će, također, biti riječ o "ukidanju grijeha", ali ovog puta, o izvornom "grijehu" koji je izazvao gubitak vječnog života, od Adama i Eve. Operacija će se temeljiti na zemaljskoj službi Mesije Isusa i na dobrovoljnom prinošenju njegovog savršenog života, u otkupljenju grijeha njegovih odabranih, a naglašavam, samo njih. Vrijeme njegovog dolaska među ljude određeno je proročanstvom u proročkim danima. Poruka se odnosi na jevrejski narod kao

prioritet jer je u savezu s Bogom. On daje jevrejskom narodu, da " *okonča greh* ", period od " *sedamdeset nedelja* " koji predstavlja 490 stvarnih dana-godina. Ali takođe ukazuje na način datiranja početne tačke izračunavanja. " *Od vremena kada se pročulo da Jerusolim treba ponovo izgraditi, do pomazanika, ima... (7 + 62 = 69 sedmica)*." Tri perzijska kralja su dala ovu dozvolu, ali samo treći, Artakserks I to je u potpunosti izvršio prema Ezri 7:7. Njegov kraljevski dekret izdat je u proleće 458. godine p.n.e. Termin od 69 sedmica stavlja početak službe Isusa Krista u 26. godinu. Ciljajući posebno na posljednjih "sedam godina" rezerviranih za Isusovo djelo, koji svojom pomirbenom smrću utvrđuje osnove novog saveza, Duh predstavlja u 27. stihu Dan.9, ovu " *sedmicu* " dana-godina " koju on daje usred "smrće" *usred "smrti* " ; stvari prinesene Isusu Kristu za pomirenje grijeha. Ali njegova smrt dolazi prije svega da bi " *ostavila kraj grijehu* ". Kako da shvatimo ovu poruku? Bog nudi demonstraciju svoje ljubavi koja će zarobiti srca njegovih izabranika koji će se, zauzvrat ljubavi i zahvalnosti, uz njegovu pomoć boriti protiv grijeha. 1. Jovanova 3:6 potvrđuje, govoreći: " *Ko ostaje u Njemu, ne čini grijeh; ko griješi, nije ga vidio niti poznao .*" I svoju poruku pojačava mnogim drugim citatima.

Na doktrinarnom nivou, novi savez koji je izgradio Isus Krist samo zamjenjuje stari. Dakle, oba saveza počivaju na istoj proročkoj osnovi otkrivenoj u Dan.9:25.

Datum – 458 stoga može poslužiti kao osnova za izračunavanje 70 sedmica određenih za jevrejski narod, ali i za 2300 stvarnih dana-godina Dan.8:14 koje se tiču kršćanske vjere. Zahvaljujući ovom preciznom datumu, možemo utvrditi smrt

Mesije 30. godine i stupanje na snagu dekreta iz Dana 8:14 1843. godine. Obje poruke dolaze da „ *okončaju grijeh* “ s vječnim, smrtonosnim posljedicama za one koji tvrdoglavo ignorišu ili dok ih smrt ne pogodi, ili nakon završetka vremena kolektivne i individualne milosti koje će prethoditi slavnom povratku Isusa Krista.

Do ove krajnje tačke, život dopušta iskrena preobraćenja koja omogućavaju pristup statusu odabranog.

P popravak za Apokalipsu

Pisanje knjige je u potpunosti uradio Bog. On je taj koji bira riječi i u Otkr. 22,18-19 upozorava prevodioce i pisare koji će biti odgovorni za prenošenje ili transkripciju izvorne priče, s generacije na generaciju, da će i najmanja promjena riječi uzrokovati da izgube spasenje. Dakle, ovdje imamo vrlo posebno djelo vrlo

visoke svetosti. Mogu je uporediti sa gigantskom "slagalicom" čije sklapanje ne bi moglo biti završeno ako bi se modificirao i najmanji originalni komad. Delo je stoga božanski kolosalno i po svojoj prirodi, sve što Bog tamo kaže je istinito, ali istinito za kulminaciju njegovog spasonosnog projekta; jer ovo proročanstvo upućuje svojim "slugama", tačnije " *svojim robovima* ", o smaku svijeta. Proročanstvo će se moći tumačiti samo kada se prorečeni elementi uskoro ispune ili, uglavnom, ispune.

Dužina ukupnog vremena u kojem je projekat božanskog spasenja trebalo da traje, ljudi su uvek ignorisali. Na taj se način, u svako doba, sluga Božji mogao nadati da će svjedočiti smaku svijeta, a Pavle to svjedoči svojim riječima: „ *Ovo govorim, braćo, da je vrijeme kratko* ; *Neka od sada oni koji imaju žene budu kao da nemaju, i oni koji plaču kao da ne plaču, i oni koji se raduju kao da se ne raduju, i oni koji kupuju kao da nemaju posjeda, i oni koji koriste svijet kao da nemaju koristi od njega: jer oblik ovoga svijeta prolazi* (1 Kor. 7,29-31).

Imamo, u odnosu na Pavla, prednost što se nalazimo u ovom vremenu kada će Bog staviti tačku na svoj izbor večnih izabranih. A danas bi istinski izabrani našeg posljednjeg vremena trebali provesti njegov nadahnuti savjet. Svijet će proći, i samo će se vječni život izabranih nastaviti. Također, riječi Božje u Kristu, „ *Dolazim brzo* “, u Otkr. 1:3, istinite su, savršeno opravdane i prilagođene za ovo naše posljednje vrijeme; devet godina nakon njegovog povratka, u vrijeme pisanja ovog teksta.

Videli smo u Dan 7:25 da je Rim imao nameru da „ *promeni vreme i zakon* “ Božji. Razumevanje misterija Apokalipse Isusa Hrista, datog apostolu Jovanu zatočenom na ostrvu Patmos, u suštini se zasniva na poznavanju pravog vremena koje je ustanovio Bog. Tema vremena je stoga fundamentalna za razumijevanje Apokalipse, koju Bog strukturira na ovom pojmu vremena. Stoga će igrati na nepreciznosti ovih podataka kako bi knjiga zadržala svoj misteriozni, bezopasni karakter koji će joj omogućiti da pređe 20 stoljeća naše ere, a da je ne unište optuženi i optuženi entiteti. Promijenjena vremena, a posebno kalendar koji je uspostavio Rim na lažni datum vezan za Isusovo rođenje, nisu dozvolili da izabrani budu prevareni kada tumače božanska proročanstva; To je zato što Bog u svojim proročanstvima predstavlja trajanje čiji su početak i kraj zasnovani na istorijskim radnjama koje je lako prepoznati i datirati specijalističkim istoričarima.

Ali u Apokalipsi, pojam vremena je iskonski, jer se na njemu temelji cijela struktura knjige. Stoga je njegovo razumijevanje ovisilo o ispravnom tumačenju subote koju je zahtijevao i obnovio Bog 1844. Moja služba, započeta 1980. godine, imala je za cilj da otkrije važnost proročke uloge subote, koja proriče veliki ostatak sedmog milenijuma, Boga i njegovih izabranika, Rev.20. Prema 2. Pet 3:8, " *jedan dan je kao hiljadu godina, a hiljadu godina kao jedan dan* ", veza uspostavljena između slike sedam dana stvaranja otkrivene u Post. 1 i 2 i sedam hiljada godina ukupnog vremena božanskog projekta, omogućila je samo moje razumijevanje sklopa strukture knjige. Sa ovim saznanjem, proročanstvo postaje jasno i oslobađa, biser po biser, sve svoje tajne.

Dakle, proročanstvo postaje životno i efektivno samo ako se poruka može povezati sa datumom u istoriji hrišćanske ere. To je ono što mi je nadahnuće Svetog Duha Božjeg u Isusu Kristu omogućilo da postignem. Dakle, mogu

proglasiti ovu “ *malu knjigu, otvorenu* ”, potvrđujući ostvarenje božanskog projekta objavljenog u Otkr. 5:5 i 10:2.

U smislu svoje arhitekture, vizija Apokalipse pokriva vrijeme kršćanske ere između kraja apostolske ere, oko 94. godine, i kraja sedmog milenijuma koji će uslijediti nakon konačnog povratka Isusa Krista 2030. godine. Stoga dijeli s poglavljima 2, 7, 8, 9, 11 i 12 pregled kršćanske ere. Za kršćane, glavna lekcija izvučena iz proučavanja ove knjige je ključni datum proljeća 1843. koji je utvrđen u Dan 8:14, ali i jeseni 1844. godine u kojoj se završio ispit vjere. Ponovo je od jeseni 1844. Bog postavio temelje vjere adventista sedmog dana. Ova dva datuma su toliko važna da će ih Bog koristiti da strukturira svoju viziju Apokalipse. Da bismo razumjeli vrijednost ova dva bliska datuma, moramo povezati 1843. s početkom testa vjere u proročku riječ. Prve duhovne žrtve pale su od ovog datuma kroz njihovo prezrivo odbacivanje prve adventističke objave Williama Millera. Ali vrijeme suđenja im nudi drugu šansu sa svojom drugom najavom Isusovog povratka za 22. oktobar 1844. 23. oktobra suđenje se završava i Božji sud može biti formuliran i otkriven. Kolektivni test je završen, ali je individualna konverzija još uvijek moguća. Nadalje, u stvari, svi adventisti poštuju rimski nedjeljni odmor koji još nije identificiran kao grijeh. I subota se postepeno usvaja od strane adventista pojedinačno, a da njenu glavnu ulogu ne shvataju svi adventisti. Ovo rezonovanje me navodi da favorizujem datum proleća 1843. za kraj lažne protestantske vere i jesenji datum 23. oktobra 1844. za početak adventizma koji je Bog blagoslovio. Već su kod Jevreja proleće i jesen bili povezani tako što su dali praznike koji su slavili dijametralno suprotne teme; vječna pravda " *jagnjeta* " zaklanog u proljetnoj "pashi" s jedne strane, i kraj grijeha " *jarca* " ubijenog za "dan pomirenja" grijeha u jesen s druge strane. Oba vjerska praznika našla su svoje ispunjenje u Pashi 30. godine u kojoj je Mesija Isus dao svoj život. Proljeće 1843. i 22. oktobar 1844. tako su također povezani značenjem, budući da je cilj testa vjere zaista „ *okončati grijeh* “ prema Dan.7:24; ono što predstavlja odvratnu praksu sedmičnog odmora prvog dana, dok ga je Bog naredio za sedmi, što je čak i posvetio za ovu upotrebu , od kraja prve sedmice zemaljskog stvaranja; 2021. godine, 5991 godina prije nas.

Takođe možemo dati prednost datumu dekreta iz Danila 8:14 koji definiše datum proleća 1843. Da bismo opravdali ovaj izbor, moramo uzeti u obzir da ovaj trenutak prekida sve do tada uspostavljene odnose između Boga i njegovih stvorenja; Bog koji je od tog datuma poduzeo konačnu selekciju zasnovanu na dvije uzastopne adventističke objave. Od proljeća 1843. subota je bila obavezna, ali je Bog dao samo pobjednicima iskušenja iz jeseni 1844. godine, kao blagoslovljen i posvećen znak da pripadaju Njemu, u skladu s biblijskim učenjem iz Jezeka 20:12-20, kao što smo vidjeli ranije.

U ovoj knjizi, poglavlje 5 ima za cilj da nas podsjeti da bi bez pobjede koju je tako skupo platio Isus Krist, " *Jagnje Božje* ", svaka božanska pomoć, sva otkrivena svjetlost bila nemoguća, pa stoga nijedna ljudska duša ne bi mogla biti spašena. Njegovo proročansko svjetlo spašava njegove izabranike koliko i njegovo dobrovoljno prihvaćeno raspeće. Vjera u njegovu žrtvu nam pripisuje njegovu “ *vječnu pravdu* ” prema Dan 7:24, ali njegovo Otkrovenje nam

osvjetljava put i pokazuje nam duhovne zamke koje je postavio đavo, da bismo podijelili njegovu strašnu sudbinu. U ovom slučaju, spasenje poprima konkretan oblik.

Evo primjera ovih suptilnih zamki. Biblija se s pravom smatra i smatra se pisanom Božjom Riječju. Međutim, ovu riječ su napisali ljudi uronjeni u kontekst svog vremena. Sada, ako se Bog ne promijeni, njegov neprijatelj đavo, Sotona, vremenom mijenja svoju strategiju i ponašanje prema Božjim izabranima. Zbog toga je đavo, koji se ponašao kao " zmajeva " slika njegovog otvorenog progoniteljskog rata, u svoje vrijeme, ali samo za to vrijeme, Ivan mogao izjaviti u 1. Jovanovoj 4:1 do 3: " *Ljubljeni, ne vjerujte svakom duhu; ali testirajte duhove da vidite jesu li od Boga: jer su mnogi lažni proroci izašli u svijet. Po ovome spoznajte Duha Božjega: Svaki duh koji priznaje da je Isus Krist došao u tijelu, od Boga je: i svaki duh koji ne priznaje Isusa nije od Boga, a ovo je duh antihrista, za koji ste čuli da dolazi i koji je već u svijetu.* „Po njegovim rečima, Jovan navodi „ *dođi u telu* “ samo da bi identifikovao Hrista iz njegovog svedočenja očevica. Ali njegova izjava " *svaki duh koji ispovijeda da je Isus Krist došao u tijelu je od Boga* " izgubila je svoju vrijednost otkako je kršćanska religija pala u otpadništvo i grijeh od 7. marta 321. godine, napuštajući praksu prave subote pravog sedmog dana koji je Bog posvetio. Praksa grijeha je sve do 1843. umanjila vrijednost " *ispovijedanja Isusa Krista koji je došao u tijelu* ", a od tog istog datuma, oduzela mu je svu vrijednost; posljednji neprijatelji Isusa Krista prisvajaju **njegovo " ime "** kao što je najavio u Mateju 7:21 do 23: " *Neće svaki koji mi kaže: 'Gospode, Gospode', ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju Oca moga koji je na nebesima. Mnogi će mi reći u onaj dan: Gospode, Gospode, zar nismo prorokovali u tvoje ime ? Zar nismo u tvoje ime izgonili demone ? I nismo li učinili mnoga čuda u tvoje ime ? Tada ću im jasno reći: ' Nikad vas nisam poznavao , vi koji činite bezakonje .' “ **Nikad poznato** ”! Ova „ čuda “ su stoga činili đavo i njegovi demoni.*

Apokalipsa ukratko

U prologu 1. poglavlja, na početku svog slavnog Otkrivenja, Duh nam predstavlja jelovnik pripremljene gozbe. Tu nalazimo temu najave slavnog povratka Isusa Krista, organiziranog već 1843. i 1844. godine, kako bi se testirala univerzalna i uglavnom američka protestantska vjera; Ova tema je sveprisutna: stih 3, *Jer je vrijeme blizu* ; stih 7, *gle, dolazi sa oblacima...* ; stih 10, *Bio sam u Duhu na dan Gospodnji, i čuo sam **iza sebe** glasan glas kao zvuk trube* . Prenesen Duhom, Jovan se nalazi na dan Isusovog slavnog povratka, na *Dan Gospodnji* , " *veliki i strašni dan* " prema Malu 4:5, a *iza sebe ima* historijsku prošlost hrišćanske ere predstavljene pod simbolom sedam imena pozajmljenih iz *sedam gradova Azije* (današnja Turska). Zatim će, kao i kod Danila, tri teme *pisama, pečata i truba* paralelno pokrivati čitavo kršćansko doba, ali svaka od njih je podijeljena u dva poglavlja. Detaljno proučavanje će otkriti da je ova podjela napravljena na ključni datum 1843. ustanovljen u Dan.8:14. Unutar svake teme, poruke prilagođene duhovnim standardima utvrđenim u Danielu, za ciljane ere, dolaze da obilježe 7 trenutaka obuhvaćenog vremena; 7, broj božanskog **posvećenja** koji služi kao njegov " *pečat* " i koji će biti tema Apo.7.

Sljedeće objašnjenje nikada nije postalo djelotvorno jer se pojam vremena otkriva samo značenjem imena "sedam crkava" spomenutih u prvom poglavlju. U

temi pisama, iz Otkr. 2 i 3, ne nalazimo preciznost u obliku: „prvi anđeo, drugi anđeo...itd. » ; kao što će biti slučaj sa „*pečatima, trubama i sedam posljednjih zala gneva Božjeg*“. Na taj način su neki došli do uvjerenja da su poruke upućene, stvarno i doslovno, kršćanima koji žive u ovim gradovima drevne Kapadokije, u današnjoj Turskoj. Redosljed kojim proročanstvo predstavlja ova imena gradova kronološki slijedi redosljed kojim su se vjerski povijesni događaji ispunjavali tijekom kršćanske ere. I upravo prema otkrivenjima koja su već dobijena u knjizi Danilovoj, Bog definiše karakter koji daje svakoj eri značenjem imena njenog grada. Sukcesivno, otkriveni red se prevodi na sljedeći način:

1- *Efes* : značenje: lansiranje (ono od skupštine ili svetišta Božijeg).

2- *Smirna* : značenje: smirna (ugodan miris i balzamovanje mrtvih za Boga; rimski progoni vjernih izabranika između 303. i 313.).

3- *Pergam* : značenje: preljuba (od napuštanja subote, 7. marta 321. 538. godine, uspostavljeni papski režim vjerski je ozvaničio ostatak prvog dana u nedjelju).

4- *Tijatira* : značenje: grozota i smrtna patnja (označava eru protestantske reformacije koja je otvoreno osuđivala đavolsku prirodu katoličke vjere; eru koja se odnosi na 16. vijek u kojem je zahvaljujući mehaničkom štampanju podstaknuto širenje Biblije).

5- *Sard* : dvostruka i suprotna značenja: grčeviti i dragi kamen. (Otkriva sud koji Bog podnosi na ispitu vjere iz 1843-1844 : grčevito značenje se odnosi na odbačenu protestantsku vjeru: " *Mrtav si* ", a dragi kamen označava izabrane koji su pobjednici testa: " *hodit će sa mnohom u bijelim haljinama jer su toga dostojni* ".)

6- *Filadelfija* : značenje: bratska ljubav (drago kamenje *Sarda* skuplja se u instituciji adventista sedmog dana od 1863; poruka se dodeljuje za 1873. godinu koju definiše Dan.12:12. Blagoslovena u to vreme, međutim, upozorena je na rizik da joj se uzme " *svoj kruna* ").

7- *Laodicea* : značenje: ljudi su ocijenili: " *ni hladna ni vruća, nego mlaka* " (u pitanju je *Filadelfija* koja je " *uzela svoju krunu* ": " *Ti si jadan, jadan, slep i gol* ". Institucija nije zamišljala da će biti testirana i iskušana, između 1980. i 1980. godine, koja je testirala vjeru 844 njihov božanski blagoslov: 1994. institucija je pala, ali se poruka nastavila kroz raštrkane adventiste koje je Bog identificirao i odabrao po njihovoj ljubavi prema njegovom otkrivenom proročkom svjetlu, te po nježnoj i pokornoj prirodi koja karakterizira prave učenike Isusa Krista u svim epohama).

" *U nastavku* " zemaljskog vremena koje je završilo slavnim povratkom Hrista Boga, Apo 4 će ilustrovati simbolom "24 prestola", scenu nebeskog suda (*na nebu*) gde će Bog sakupiti svoje izabrane da sude zle mrtve. Zajedno sa Otkr. 20, ovo poglavlje pokriva „hiljadu godina“ sedmog milenijuma. Pojašnjenje: zašto 24, a ne 12 prestola? Zbog podjele kršćanske ere na dva dijela na datume 1843-1844 početka i kraja testa vjere tog vremena.

Zatim, kao važnu stranu, Otkr. 5 će naglasiti važnost razumijevanja knjige proročanstava; što će biti omogućeno samo pobjedom našeg božanskog Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista.

Vrijeme kršćanske ere će se ponovo razmotriti u Otkr. 6 i 7 pod pogledom na novu temu; ono od "sedam pečata". Prvih šest će predstaviti glavne glumce u

pozorištu i znakove vremena koji karakterišu dva dela podele hrišćanske ere: do 1844. za Apo.6; i od 1844. za Apo.7.

Zatim dolazi tema " *truba* " koje simboliziraju kazne upozorenja za prvih šest u Otkr. 8 i 9, i konačne kazne, za " *sedmu trubu* ", uvijek odvojenu, u Otkr. 11:15 do 19.

Iza Apo.9, Apo.10 cilja na vrijeme smaka svijeta, evocirajući duhovnu situaciju dva velika neprijatelja Isusa Krista koji tvrde da su njegovi sljedbenici: katoličku vjeru i protestantsku vjeru, kojima se pridružio službeni adventizam koji je pao od 1994. Poglavlje 10 zatvara prvi dio otkrivenja knjige. Ali bitne glavne teme će biti obrađene i razvijene u poglavljima koja slijede.

Tako će Apo.11 nastaviti pregled kršćanske ere i razviti, uglavnom, važnu ulogu Francuske revolucije, čiji uspostavljeni nacionalni ateizam koristi Bog, pod simboličnim imenom " *zvijer koja se diže iz bezdana* ", da uništi moć katoličkog režima " *zvijeri koja se diže iz mora* ", u Apo.13:1. Univerzalni religiozni mir, koji se spominje u Otkr. 7, biće tako dobijen i zabeležen 1844. Zatim, uzimajući ovaj revolucionarni režim kao sliku skorog Trećeg svetskog rata ili „ 6. trube“ iz Otkr *povratkom u slavi* ^{Isusa} Krista, predstavljena je .

U Otkr. 12, Duh nam daje još jedan pregled kršćanske ere. On dopunjuje svoje podatke, posebno o situaciji đavola i njegovih anđeoskih pristalica. On nas uči da je naš Gospodin nakon svoje pobjede na krstu, u nebesko ime *Mihaila* koje je već spomenuto u Dan 10:13, 12:1, ime koje je nosio na nebu prije svog ljudskog inkarnacije u Isusu, očistio nebo od njihovog zlog prisustva i zauvijek su izgubili pristup nebeskim dimenzijama koje je stvorio Bog. Evo dobrih vijesti! Isusova pobjeda je imala sretne nebeske posljedice za našu nebesku braću oslobođenu od iskušenja i demonskih misli. Od ovog protjerivanja, oni su bili ograničeni na našu zemaljsku dimenziju, gdje će biti ubijeni sa zemaljskim neprijateljima Božjim, 2030. godine na slavnom povratku Krista Boga. U ovom pregledu, Duh prikazuje niz „ *zmaja* “ i „ *zmije* “ koji označavaju, respektivno, dvije strategije đavolje borbe: otvoreni rat, prokazanog carskog ili papskog Rima, i varljivo vjersko zavodjenje rimskog vatikanskog papstva, demaskirano, gotovo humanističko. U suptilnim slikama pozajmljenim iz iskustava Jevreja, " *zemlja otvara svoja usta* " da proguta papsku agresiju katoličkih saveza. Kao što smo upravo vidjeli, posao će obavljati ateistički francuski revolucionari. Ali takođe će ga pokrenuti protestantske trupe lažnog, agresivnog, ratobornog hrišćanstva. Pregled će se završiti evociranjem " *ostatka potomstva žena* ". Duh zatim daje svoju definiciju pravih svetaca posljednjeg vremena: " *Evo strpljenja svetaca, koji drže Božje zapovijesti i drže svjedočanstvo Isusovo .*" Duh ovim pojmovima označava one koji se, poput mene, drže njegovog proročkog Otkrovenja i ne daju da ga bilo ko otkine, skupljajući do kraja bisere dane nebom.

Poglavlje 13 uvodi dva agresivna vjerska neprijatelja koji su nosioci kršćanske vjere. U tom smislu, on ih prikazuje kao dvije " *zvijeri* ", od kojih je druga proizašla iz prve, kao što sugerira odnos između riječi " *more i kopno* " u priči Postanka koja ih definira u ovom poglavlju 13. Prva je djelovala prije 1844., a druga će se pojaviti tek u posljednjoj godini zemaljskog vremena, označavajući na taj način blagodat koji se nudio kraju ljudskog vremena. Ove dvije " *zvijeri* "

su, za prvu, katolička, majka crkva, a za drugu, protestantske reformirane crkve koje su iz nje proizašle, njene kćeri.

Pokrivajući samo drugu polovinu kršćanske ere od 1844. godine, Otkr. 14 evocira tri poruke adventističkih istina o vječnim uvjetima: slavu Božju koja zahtijeva obnovu praktikovanja Njegove svete subote, njegovu osudu rimokatolicizma i njegovu osudu protestantizma koji označava kao "protestantizam". i papskog Rima. Kada se vrijeme pripreme misije završi, sukcesivno, uklanjanjem izabranih svetaca, oslikanih " *žetvom* ", i uništenjem pobunjenih učitelja i svih nevjernika, radnjama koje slika " *berba* ", zemlja će ponovo postati " *bezdan* " prvog dana stvaranja, lišen svih oblika zemaljskog života. Ono će, međutim, održati u životu " *hiljadu godina* " izabranog stanovnika, Sotonu, samog đavola, koji čeka svoje uništenje na Posljednjem sudu zajedno sa svim drugim pobunjenim ljudima i anđelima.

Rev. 15 fokusira se na trenutak završetka kušnje.

Otk. 16 otkriva " *sedam posljednjih zala gnjeva Božjeg* " koje pogađaju, nakon završetka kušnje, posljednje buntovnike koji ne vjeruju koji postaju sve agresivniji, do te mjere da određuju smrt promatrača božanske subote neposredno prije sedme pošasti.

Otk. 17 u potpunosti je posvećeno identifikaciji "velike kurve" nazvane " *Vavilon Veliki* ". U tim terminima Duh označava carski i papski „ *veliki grad* “, Rim. Tako je jasno otkriven Božji sud nad njom. Poglavlje također najavljuje svoj budući sud i uništenje ognjem, jer će ga Jagnje i njegovi vjerni izabranici pobijediti.

Otk. 18 cilja na vrijeme " *berbe* " ili kazne " *Vavilona Velikog* ”.

Otk. 19 prikazuje slavni povratak Isusa Krista i njegov sukob sa užasnutim zemaljskim pobunjeničkim snagama.

Otkr. 20 cilja na vrijeme od hiljadu godina sedmog milenijuma koji su živjeli vrlo različito, na nebu od strane izabranih, a na pustoj zemlji, u izolaciji od Sotone. Na kraju hiljadu godina, Bog će organizirati posljednji sud: uništenje nebeskom i zemaljskom podzemnom vatrom svih zemaljskih ljudskih i nebeskih anđeoskih pobunjenika.

Otk. 21 prikazuje slavu Skupštine formirane okupljanjem izabranih otkupljenih krvlju Isusa Krista. Savršenstvo odabranih ilustruje se poređenjem sa onim što zemlja nudi najvrednijim očima ljudi: zlatom, srebrom, biserima i dragim kamenjem.

Otkr. 22 priziva na slici povratak u izgubljeni Eden, pronađen i postavljen za vječnost na zemlji grijeha preporođenog i preobraženog da postane univerzalno prijestolje jednog i jedinog velikog Boga, stvoritelja, zakonodavca i otkupitelja koji dominira nad svim svojim svemirima sa svojim zemaljskim otkupljenim.

Ovdje se završava ovaj brzi pregled knjige Otkrivenja, čije će detaljno proučavanje potvrditi i učvrstiti ono što je upravo rečeno.

Dodajem ovo visoko duhovno objašnjenje koje otkriva skriveno rezonovanje Božje misli. On isporučuje neslućene poruke kroz suptilne aluzije da će nas Biblija prosvijetliti. Slijedeći, u izgradnji Apokalipse, iste postupke koje je koristio za izgradnju svojih otkrivenja datih Danielu, Bog potvrđuje da se on " *ne mijenja* " i da će biti " *vječno isti* ". Takođe, pronašao sam u Apokalipsi isti metod

stavljanja u paralelu tri teme, a to su " *pisma skupštinama* ", " *pečati* " i " *trube* ". Prema Apo.5, gdje je Apokalipsa ilustrovana knjigom zatvorenom sa " *sedam pečata* ", samo otvaranje " *sedmog pečata* " će odobriti pristup dokazima koji će potvrditi u poglavljima od 8 do 22 , tumačenja i sumnje izazvane proučavanjem poglavlja od 1 do 6. stoga je moje razumijevanje otkrivanja ključa u 7. poglavlje. I nemojte se iznenaditi, jer je njegova tema upravo subota, koja je napravila svu razliku između istinske i lažne svetosti od 1843. Stoga nalazimo u Apo 7, veliku istinu koja je prožela protestantsku religiju u proljeće 1843. Apokalipsa će samo potvrditi ovo osnovno učenje otkriveno Danielu. Ali za adventizam, koji je tog datuma izašao kao pobjednik, Apokalipsa će za 1994. otkriti test koji će ga zauzvrat odgonetnuti. Ovo novo svjetlo će, još jednom, " *ponovo* " napraviti " *razliku između onih koji služe Bogu i onih koji mu ne služe* " ili više.

Drugi dio: Detaljna studija apokalipse

Otkrivenje 1: Prolog – Hristov povratak – adventistička tema

Prezentacija

Stih 1: “ Otkrivenje Isusa Krista, koje mu je Bog dao, da **pokaže svojim slugama**–stvari koje će se **uskoro dogoditi**; i poslao je i označio to preko svog anđela sluzi svome Jovanu, ... ”

Ivan, apostol kojeg je Isus volio, pohrana je ovog božanskog otkrivenja koje dobija od Oca u ime Isusa Krista. Jovan, na hebrejskom „Johan“, znači: Bog je dao; a to je i moje ime. Nije li Isus rekao: “ *Ko ima, više će mu se dati* ”? Ovu poruku „ *daje* “ „ *Bog* “ Otac, dakle sa neograničenim sadržajem. Jer od svog uskrsnuća, Isus Krist je obnovio svoje božanske osobine, i on je kao nebeski Otac taj koji s neba može djelovati u korist svojih slugu ili tačnije svojih „ *robova* “. Kako se kaže, "upozoren je naoružan". Bog je takvog mišljenja i On to dokazuje šaljući Svojim slugama otkrivenja o budućnosti. Izraz " *što se mora dogoditi **brzo*** " može izgledati iznenađujuće kada znamo da je poruka data 94. godine nove ere i da smo sada u vremenu 2020-2021, kada je ovaj dokument napisan. Ali otkrivanjem njegovih poruka, shvatit ćemo da je ovo " **odmah** » poprima doslovno značenje, jer će njihovi primaoci biti savremenici slavnog povratka Isusa Krista. Ova tema će biti sveprisutna u Otkrivenju, jer je Otkrivenje upućeno posljednjim "adventistima" koje je Bog izabrao, vjerom demonstriranom u konačnom testu izgrađenom na podacima iz Otkr. 9:1 do 12, koji se bave temom " *pete trube* ". U ovom poglavlju, stihovi 5 i 10 navode proročki period od “ *pet mjeseci* ” koji je do sada pogrešno tumačen. U mom proučavanju ove teme, ovo trajanje je odredilo novi datum koji bi trebao najaviti Isusov povratak za 1994., pravu 2000. godinu istinskog rođenja Krista. Ovaj test vjere je po posljednji put prožeo službeni adventizam, koji je postao mlak i formalistički, i koji se spremio učiti u pakt s onima za koje Bog otkriva da su njegovi neprijatelji u svojoj Apokalipsi. Od 2018. godine znam datum pravog povratka Isusa Krista i on se ne zasniva ni na kakvim podacima iz Danielovih proročanstava i Otkrivenja, čija su se bročana trajanja ispunila ispunjavanjem svoje uloge prosijavanja u određeno vrijeme. Pravi Isusov povratak može se shvatiti iz izvještaja iz Postanka, vjerujući da je sedam dana naših sedmica izgrađeno na slici 7 000 godina cjelokupnog projekta koji je osmislio Bog, da eliminira grijeh i grešnike, i da u svoju vječnost dovede svoje voljene izabrane tokom prvih 6 000 godina. Kao i proporcije hebrejskog svetišta ili tabernakula, vrijeme od 6000 godina sastoji se od tri trećine 2000 godina. Početak posljednje trećine obilježila je, 3. aprila 30. pomirbena smrt našeg Spasitelja Isusa Krista. Jevrejski kalendar potvrđuje ovaj

datum. Njegov povratak je stoga predviđen za proljeće 2030. ili 2000 godina kasnije. Znajući da je Hristov povratak pred nama, tako blizu, reč „ *odmah* “ Isusovih riječi je savršeno opravdano. Dakle, iako je ostala poznata i čitana kroz vekove, knjiga Otkrivenja je ostala zatvorena, zamrznuta, zapečaćena, do posljednjeg vremena, što se tiče naše generacije.

Stih 2: “... *koji je svjedočio za riječ Božju i svjedočanstvo Isusa Krista i sve što je vidio .*”

Jovan svjedoči da je svoju viziju primio od Boga. Vizija koja predstavlja svjedočanstvo Isusa Krista koje Otkr. 19:10 definira kao “ *duh proroštva* ”. Poruka je zasnovana na slikama „ *viđenim* “ i rečima koje se čuju. Jovana je iz zemaljskih nepredviđenih prilika oteo Duh Božji koji mu je u slikama otkrio velike teme religiozne istorije hrišćanske ere; završiče se njegovim slavnim i strašnim povratkom za njegove neprijatelje.

Stih 3: „ *Blago onome koji čita i onima koji slušaju riječi ovog proročanstva, i čuvaju ono što je u njemu napisano! Jer vrijeme je blizu .*”

Za sebe uzimam dio koji je moj, blaženstvo za „ *onoga koji čita* “ riječi proročanstva, jer Gospod daje glagolu čitati precizno logičko značenje. On to objašnjava u Isa.29:11-12: “ *Sva vam je objava kao riječi zapečaćene knjige, koje se predaju čovjeku koji je pismen, govoreći: Čitaj ovo! A on odgovara: Ne mogu, jer je zapečaćeno; ili kao knjiga poklonjena čoveku koji ne zna da čita, govoreći: Pročitaj ovo! A ko odgovara: Ne znam da čitam .*” Stih 13, koji slijedi, otkriva uzrok ove nesposobnosti: “ *Gospod je rekao: Kad mi se ovaj narod približi, poštuje me ustima svojim i usnama svojim; ali njegovo srce je daleko od mene, a njegov strah od mene samo je pravilo ljudske tradicije . Izraz " zapečaćen " ili "zapečaćen" opisuje izgled Apokalipse, nečitljiv jer je zapečaćen. Stoga je da ga otvorim i otpečatim u potpunosti, Bog je pozvao mene, drugog Jovana posljednjeg vremena; ovo kako bi svi njegovi pravi izabrani " čuli i čuvali " istine otkrivene u riječima i slikama proročanstva. Ovi glagoli znače „razumjeti i primijeniti u praksi“. U ovom stihu Bog upozorava svoje izabrane da će primiti od jednog od svoje braće u Kristu, " *onoga koji čita* ", svjetlo koje objašnjava misterije proročanstva kako bi se oni, zauzvrat, mogli radovati tome i primjenjivati njegovo učenje. Kao i u vrijeme Isusa, vjera, povjerenje i poniznost će stoga biti vrlo potrebni. Ovom metodom Bog procjeđuje i uklanja ljude koji su previše ponosni da bi bili poučeni. Zato kažem izabranima: “Zaboravite čovjeka, ovog malog državnog službenika prevodioca i prenosioca, i pogledajte pravog Autora: Svemogućeg Boga Isusa Krista.”*

Stih 4: „ *Jovan za sedam crkava koje su u Aziji: Blagodati vam i mir od onoga koji jeste i koji je bio i koji će doći i od sedam duhova koji su pred prestolom njegovim, ...*”

Pozivanje na " *sedam skupština* " je sumnjivo, jer *Skupština* sa velikim A je jedna, zauvek. " *Sedam skupština* " stoga nužno označava ujedinjenu *Skupštinu* Isusa Hrista u sedam označenih i uzastopnih era. Stvar će se potvrditi i već znamo da Bog dijeli kršćansku eru na 7 određenih vremena. Pozivanje na Aziju je korisno i opravdano , budući da su imena predstavljena u 11. stihu imena gradova koji postoje u Maloj Aziji, u drevnoj Anadoliji koja se nalazi zapadno od današnje Turske. Duh već potvrđuje granicu Evrope i početak azijskog kontinenta. Ali riječ

Azija, kao i riječ Anadolija, krije duhovnu poruku. Oni znače: **izlazeće sunce** na akademskom i grčkom, i na taj način sugeriraju logor Božji koji je posjetio Isus Krist, " *izlazeće sunce* ", u Luki 1:78-79: " *Kroz utrobu milosti Boga našega, kojom nas je **sunce** s visine posjetilo, da svjetlo onima koji sjede u tami i u sjenci naših stopa mira da uvede u put smrti.*" » On je također " *sunce pravедnosti* " iz Mal 4:2: " *A vama koji se bojite imena moga uskrsnuti će **sunce pravde** s iscjeljenjem u svojim krilima; izaći ćeš i skočiti kao telad iz štala* ", Formula pozdrava je u skladu sa pismima koja su hrišćani razmenjivali u vreme Jovana. Međutim, Bog je označen novim izrazom, ranije nepoznatim: „ *od onoga koji jeste, koji je bio i koji će doći* “. Ovaj izraz samo na izvornom grčkom jeziku i drugim prevodima prenosi značenje hebrejskog imena Boga: „Jahve“. Ovo je glagol "biti" konjugiran u trećem licu jednine hebrejskog nesvršenog vremena. Ovo vrijeme koje se zove imperfekt izražava ostvareno koje se produžava u vremenu, jer sadašnje vrijeme ne postoji u konjugaciji hebrejskog. „ *i ko dolazi* “, dodatno potvrđuje temu povratka Isusa Hrista, adventizam. Time je potvrđena otvorenost kršćanske vjere prema paganima; za njih Bog prilagođava svoje ime. Tada se pojavljuje još jedna novost koja označava Duha Svetoga: „ *sedam duhova koji su pred njegovim prijestoljem* “. Ovaj citat će se pojaviti u Otkr. 5:6. Broj 7 označava posvećenje, u ovom slučaju, posvećenje božanskog Duha izlivenog u njegova stvorenja, dakle, " *pred njegovim prijestoljem* ". U Otkr. 5:6, " *zaklano jagnje* " je povezano sa ovim simbolima, proročanstvo na taj način potvrđuje božansku svemoć Isusa Hrista. " *Sedam Božjih duhova* " simbolizira " *svjećenjak sa sedam krakova* " hebrejskog tabernakula koji proriče plan spasenja Božje namjere. Tako je njegov program bio jasno zacrtan. Budući da Adam, 4000 godina, i svojom smrću Isus iskupljuje grijeh izabranih 3. aprila 30. aprila, on na taj način pokida veo grijeha i otvara pristup nebu izabranima otkupljenim tokom posljednje dvije hiljade od šest hiljada godina programiranih za izbor izabranih raspršenih, do kraja svijeta, među narodima cijele zemlje.

Stih 5: " *...i od Isusa Krista, svjedoka vjernog, prvenca iz mrtvih, i kneza kraljeva zemaljskih! Onome koji nas voli i koji nas je svojom krvlju oslobodio grijeha naših* ,

Ime „ *Isus Hrist* “ povezano je sa zemaljskom službom koju je Bog došao da izvrši na zemlji. Ovaj stih nas podsjeća na njegova djela koja su učinjena da bi dobio spasenje po milosti koju nudi samo svojim izabranima. U svojoj savršenoj vjernosti Bogu i njegovim vrijednostima, Isus je bio " *vjerni svjedok* " predložen kao uzor za oponašanje, svojim apostolima i svojim učenicima svih vremena, uključujući i naša. Njegova smrt je prorčena smrću prve ubijene životinje da bi Adama i Evu obukli golotinjom nakon njihovog grijeha. Kroz njega je, dakle, zaista bio " *prvorodenac mrtvih* ". Ali takođe je, zbog svoje božanske važnosti, samo njegova smrt imala efikasnost i moć da osudi đavola, greh i grešnike. On ostaje " *prvenac* " iznad svih "prvorodenih" u religijskoj istoriji. Imajući na umu njegovu smrt, koja je bila neophodna da bi se otkupio grijeh svojih odabranih, Bog je učinio da umru svi " *prvorodeni* " ljudi i životinje pobunjenog Egipta, slika grijeha, da " *izbavi* " svoj hebrejski narod iz ropstva, koji je već simbol i slika " *grijeha* ". Kao „ *prvorodencu* “, duhovno pravo po rođenju pripada njemu. Predstavljajući se kao „ *princ kraljeva zemlje* “, Isus sebe čini slugom svojih

otkupljenih. " *Kraljevi zemlje* " su oni koji ulaze u njegovo kraljevstvo otkupljeni njegovom krvlju; oni će naslijediti obnovljenu zemlju. Zavidljujuća je stvar otkriti nivo poniznosti, saosjećanja, prijateljstva, bratstva i ljubavi nebeskih bića koja su ostala vjerna božanskim standardima nebeskog života. Na zemlji je Isus oprao noge svojim apostolima, dok je potvrdio da je on „ *Učitelj i Gospod* “. Na nebu će zauvijek biti " *princ* " svojih " *kraljeva* ". Ali " *kraljevi* " će takođe biti sluge svoje braće. Takođe, dajući sebi titulu „ *kneza* “, Isus se stavlja na nivo đavola, svog protivnika i poraženog takmaca, kojeg naziva „ *knezom ovoga sveta* “. Inkarnacija Boga u Isusu bila je motivisana licem u lice dvojice „ *prinčeva* “; sudbina svijeta i njegovih stvorenja ovisi o moći velikog pobjednika Isusa Mihaela Jahvea. Ali Isus svoju pobjedu samo dijelom duguje svom božanstvu, jer se borio protiv đavola pod jednakim uvjetima, u tijelu identičnom našem, 4000 godina nakon borbe koju je izgubio prvi Adam. Njegov način razmišljanja i odlučnost da samo pobijedi i spasi svoje izabranike donijeli su mu pobjedu. On je utro put svojim izabranicima, pokazujući da poslušno " *jagnje* " može savladati " *vukove* " koji proždiru tijelo i duhove, uz pomoć vjernog i istinitog Boga.

Stih 6: „ *i stvori nas kraljevstvom, sveštenicima Bogu i Ocu njegovu, njemu slava i sila u vijeke vjekova! Amen!* »

Jovan je taj koji definiše šta čini Skupštinu Izabranih. U Isusu Kristu, drevni Izrael nastavlja u duhovnim oblicima prorečenim u obredima starog saveza. Služeći " *Kralju nad kraljevima i Gospodaru nad gospodarima* ", istinski odabrani sudjeluju u Njegovom kraljevstvu, i sa Njim, oni čine građane kraljevstva nebeskog. Oni su i duhovni „ *sveštenici* “, jer služe u hramu svoga tijela, u kojem služe Bogu, prinoseći sebe u svetosti za njegovu službu. I kroz svoje molitve Bogu, oni prenose mirise prinesene na oltar mirisa u drevnom hramu Jerusalema. Razdvajanje između Isusa i Oca je pogrešno, ali se uklapa u razumijevanje koje mnogi lažni kršćani imaju o ovoj temi. Ovo ide toliko daleko da se tvrdi da se „časti“ Sina na račun Oca. Ovo je greška, ili greh, hrišćanske vere od 7. marta 321. Za mnoge, subotni odmor je uredba koja se ticala samo Jevreja starog saveza, Očeve dispencijacije. Budući da su Otac i Isus jedna osoba, oni će trpjeti Isusov gnjev za koga su mislili da odaju počast. U svojoj božanskoj prirodi kao Oca, Isus drži, i zauvek, " *slavu i moć, u vekove vekova!* " *Amen!* » „ *Amen* “ što znači: istina je! Zaista!

Adventistička tema

Stih 7: „ *Gle, dolazi s oblacima. I svako oko će ga vidjeti, čak i oni koji su ga proboli; i sva će plemena na zemlji plakati zbog njega. Da. Amen!* »

Upravo kada se vrati Isus će pokazati svoju slavu i svoju moć. Prema Delima 1:11, On će se vratiti „ *na isti način kao što je uzašao na nebo* “, ali za Njegov povratak to će biti u izuzetnoj nebeskoj slavi koja će prestrašiti Njegove neprijatelje; " *oni koji su ga proboli* " suprotstavljajući se njegovom pravom projektu. Zato što se ovaj izraz odnosi samo na ljudska bića koja su savremena njegovog dolaska. Kada njegovim slugama prijeti smrću ili ih pogube, Isus dijeli njihovu sudbinu jer se poistovjećuje s njima: „ *I kralj će im odgovoriti: 'Zaista vam kažem, što god učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste.'*

(Mt.25:40) » Jevreji i rimski vojnici koji su ga razapeli nisu uključeni u ovu poruku. Duh Božji pripisuje ovo djelovanje svim ljudima koji ometaju Njegovo djelo spasenja i uzrokuju da Njegova ponuda milosti i vječnog spasenja propadne za njih i druge. Pozivajući se na " *plemena na zemlji* ", Isus cilja na lažne kršćane za koje se pretpostavlja da će izraelska plemena biti proširena u novi savez. Otkrivši po njegovom povratku da se spremaju da ubiju njegove prave izabranike, imat će opravdane razloge za jadikovanje, otkrivajući da su neprijatelji Boga koji ih je trebao spasiti. Detalji programa poslednjih dana biće otkriveni raštrkani po poglavljima knjige Otkrivenja. Ali mogu reći da Otkr. 6:15-16 opisuje tu scenu na sljedeći način: „ *Kraljevi zemlje, velikaši, kapetani, bogati, moćni, svaki rob i svaki slobodan čovjek, sakrili su se u pećine i u stijene planinske. I rekoše planinama i stijenama: Padnite na nas i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na prijestolju i od gnjeva Jagnjetova.* ”.

Stih 8: „ *Ja sam Alfa i Omega, govori Gospod Bog, koji jeste i koji beše i koji će doći, Svemogući.* »

Onaj koji tako govori je slatki Isus koji je našao svoju božansku slavu na nebu, on je " *Svemogući* ". Samo trebamo povezati ovaj stih s stihovima iz Otkr. 22:13-16 da bismo imali dokaz za ovo: " *Ja sam Alfa i Omega, prvi i posljednji, početak i kraj... /... Ja, Isus, poslao sam svog anđela da vam svjedoči o tome u crkvama. Ja sam korijen i potomak Davidov, zvijezda sjajna i jutarnja.* " Kao u 4. stihu, Isus se predstavlja pod atributima Boga stvoritelja, Mojsijevog prijatelja, čije je hebrejsko ime "Jahve" prema Izl.3:14. Ali želim da istaknem da se ime Boga mijenja u zavisnosti od toga da li je on taj koji sebe imenuje ili ga ljudi imenuju: "ja jesam" postaje "On je" u obliku "Jahve".

Napomena dodata 2022.: Izraz " *alfa i omega* " sažima cjelokupno otkrivenje koje je Bog ponudio u svojoj Bibliji, od Postanka 1 do Otkrivenja 22. Međutim, od 2018. godine, proročko značenje "šest hiljada" godina dato šest dana u sedmici je potvrđeno bez dovođenja u pitanje njegove vrijednosti kao što je Bog stvorio život koji je stvorio život na Zemlji i tokom kojih je bio život. Ali, zadržavajući svoje proročansko značenje, ovih šest dana ili "6000" godina omogućilo je da se definiše za proljeće 2030. konačni pobjednički povratak Isusa Krista i ushićenje njegovih vjernih svetaca. Kroz izraz " *alfa i omega* ", Isus svojim svecima posljednjih dana daje ključ koji će im omogućiti da otkriju stvarno vrijeme njegovog drugog dolaska. Ali tek u proleće 2018. shvatili smo kako da iskoristimo ovih 6.000 godina, a do 28. januara 2022. da ih povežemo sa ovim izrazima: „ *alfa i omega* “, „ *početak i kraj* “.

Stih 9: " *Ja Jovan, tvoj brat i drug u nevolji i u kraljevstvu i strpljenju Isusovu, bio sam na ostrvu koje se zove Patmos za riječ Božju i za svjedočanstvo Isusovo.* »

Za pravog roba Isusa Krista, ove tri stvari su povezane: dio nevolje, dio kraljevstva i dio istrajnosti u Isusu. Ivan svjedoči o kontekstu u kojem prima svoju božansku viziju. Nalazeći ga naizgled neuništivog, Rimljani su ga na kraju izolovali u egzilu na ostrvu Patmos, kako bi ograničili njegovo svjedočenje na muškarce. Tokom svog života, nikada nije prestao da svjedoči Božju riječ kako bi proslavio Isusa Krista. Ali također možemo razumjeti da je Jovan bio vođen na

Patmos da u miru primi Isusovo svjedočanstvo koje sačinjava Otkrivenje, koje on tamo prima od Boga.

Napomenimo usput da su dva autora dvaju proročanstava Danilo i Otkrivenje bili čudesno zaštićeni od Boga; Danijel je spašen od lavljih zuba, a Jovan je spašen neozlijeđen iz bačve s kipućim uljem. Njihovo iskustvo nas uči pouci: Bog razlikuje među svojim slugama tako što štiti na moćan i natprirodan način one koji ga najviše slave i predstavljaju model koji on posebno želi ohrabriti. Proročka služba je stoga u 1. Kor. 12:31 označena kao „*odličniji put*“. Ali postoje proroci i proroci. Nisu svi proroci pozvani da primaju vizije ili proročanstva od Boga. Ali svi izabrani su pozvani da prorokuju, to jest da svjedoče o istini Gospodnjim svojim bližnjima kako bi ih doveli do spasenja.

Jovanova vizija adventističkih vremena

Stih 10: " *Bih u Duhu na dan Gospodnji, i čuh iza sebe glas jak kao trube,*

"

Izraz " *dan Gospodnji* " podstaci će tragična tumačenja. U svom prevodu Biblije, JN Darby se ne ustručava da je preveo rečju "nedjelja", za koju Bog drži da je žigosan " *žig* " " *zveri* " koju vodi đavo u Otkr. 13:16; ovo se direktno suprotstavlja njegovom kraljevskom „ *pečatu* “, njegovom sedmom danu posvećenog odmora. Etimološki, riječ "nedjelja" zaista znači "dan Gospodnji", ali problem dolazi u tome što prvi dan u sedmici posvećuje odmoru, što Bog nikada nije naredio, jer je sa svoje strane u tu svrhu neprestano posvetio sedmi dan. Dakle, šta zapravo znači " *dan Gospodnji* " o kojem se govori u ovom stihu? Ali odgovor je već dat u 7. stihu govoreći: „ *Gle, dolazi s oblacima.* » Evo ga, „ *dan Gospodnji* “ koji je na meti Boga: „ *Evo, poslaću vam Iliju proroka prije dolaska velikog i strašnog dana Jahvea . (Mal.3:5)*“ ; onaj koji je napravio adventizam i njegova tri "očekivanja" Isusovog povratka, već ostvarenog sa svim dobrim i lošim posljedicama koje su donijela ova tri iskušenja, 1843., 1844. i 1994. Tako živeći u 94. godini, Ivan biva prenešen Duhom na sam početak sedmog milenijuma, gdje se vraća božanski Isus glo u. Dakle, šta je „ *iza* “ njega? Celokupna historijska prošlost hrišćanske ere; od Isusove smrti, 2000 godina kršćanske religije; 2000 godina tokom kojih je Isus stajao među svojim odabranima, pomažući im, u Duhu Svetom, da pobjede zlo kao što je on sam pobijedio đavola, grijeha i smrti. " *Glas* koji se "čuje" *iza* njega je Isusov koji intervenira poput " *trube* " kako bi upozorio svoje odabrane i otkrio im prirodu đavolskih vjerskih zamki na koje će se susresti u svojim životima u svih "sedam" epoha koje će imenovati sljedeći stih.

Stih 11: „ *Ko je rekao: Što vidiš, zapiši u knjigu i pošalji u sedam crkava: u Efes, i Smirnu, i Pergam, i Tijatiru, i Sard, i Filadelfiju, i Laodikeju.* ".

Očigledna forma teksta kao da je predstavljala kao doslovne adresate imenovane gradove Azije Jovanovog vremena; svako ima svoju poruku. Ali ovo je bio samo obmanjujući aspekt koji je imao za cilj da prikrije pravo značenje koje Isus daje svojim porukama. U cijeloj Bibliji, vlastita imena koja se daju ljudima imaju skriveno značenje u svom korijenu, bilo hebrejsko, haldejsko ili grčko. Ovaj princip važi i za grčka imena ovih sedam gradova. Svako ime otkriva karakter

epohe koju predstavlja. A redosled kojim su ova imena predstavljena odgovara redosledu napredovanja u vremenu koje je programirao Bog. Vidjet ćemo u proučavanju Otkr. 2 i 3 gdje se poštuje i potvrđuje redosljed ovih imena, značenje ovih sedam imena, ali ona prvog i posljednjeg, " *Efez i Laodikeja* ", sami po sebi otkrivaju upotrebu koju Duh koristi od njih. U značenju, respektivno, "pokrenuti" i "suđene ljude", nalazimo " *alfu i omegu, početak i kraj* " ere hrišćanske milosti. Nije ni čudo što se Isus predstavio u 8. stihu, pod ovom definicijom: " *Ja sam Alfa i Omega* ." On tako upisuje svoje prisustvo sa svojim vjernim robovima kroz cijelo kršćansko doba.

Stih 12: „ *Okrenuo sam se da vidim ko je glas koji mi je govorio. I kad sam se okrenuo, video sam sedam zlatnih svećnjaka* ,

Radnja " *okretanja* " navodi Ivana da sagleda cijelu kršćansku eru budući da je i sam bio prebačen u trenutak Isusovog slavnog povratka. Nakon preciznosti " *pozadi* ", ovdje imamo " *okrenuo sam se* ", i opet, " *i, nakon okretanja* "; Duh snažno insistira na ovom pogledu na prošlost, tako da je slijedimo u njenoj logici. I šta onda Žan vidi? " *Sedam zlatnih svijećnjaka* ." I ovdje je stvar sumnjiva poput " *sedam skupština* ". Jer model " *svijećnjaka* " bio je u hebrejskom tabernakulu i imao je sedam grana koje su već zajedno simbolizirale posvećenje Duha Božjeg i njegove svjetlosti. Ovaj nalaz znači da, kao i " *sedam Skupštine* ", „ *sedam svijećnjaka* " simboliziraju posvećenje Božje svjetlosti, ali u sedam obilježenih trenutaka tokom čitave kršćanske ere. Svijećnjak predstavlja izabranika jedne ere , prima ulje Duha Božjeg od kojeg zavisi da će svojim svjetlom prosvjetliti izabrane.

Najava velike nesreće

Stih 13: " *I usred sedam svijećnjaka jedan sličan Sinu Čovječjemu, obučen u haljinu do stopala, i opasan oko papaka zlatnim pojasom.* »

Ovdje počinje simbolički opis Gospodina Isusa Krista. Ova scena ilustruje Isusova obećanja: Luka 17:21: " *Neće reći: 'Gledaj ovamo' ili 'Tamo'.* " *Jer gle, kraljevstvo Božije je u vama* . » ; Mat.28:20: " *i učeći ih da drže sve što sam vam zapovjedio. I evo, ja sam s vama uvijek, do svršetka vijeka.* ". Ova vizija je vrlo slična onoj iz Danila 10 gdje je 1. stih predstavlja kao najavu " *velike nesreće* " za njegov jevrejski narod. Ono iz Otkrivenja 1 takođe najavljuje „ *veliku nesreću* “, ali ovog puta, za hrišćansku skupštinu. Poređenje ove dvije vizije je vrlo poučno, jer su detalji prilagođeni svakom od dva vrlo različita historijska konteksta. Simbolični opisi koji će biti predstavljeni tiču se Isusa Krista u kontekstu Njegovog konačnog slavnog povratka. Dvije " *nevolje* " imaju zajedničko to što se postižu na kraju dva saveza koje je Bog sukcesivno uspostavio. Sada uporedimo te dvije vizije: "... *sin čovječji* " u ovom stihu bio je " *čovjek* " u Danielu, jer Bog još nije bio inkarniran u Isusu. Naprotiv, u " *sinu čovječjem* " nalazimo " *sina čovječjeg* " kojeg Isus neprestano imenuje kada govori o sebi u jevanđeljima. Ako je Bog toliko insistirao na ovom izrazu, to je zato što on legitimizuje njegovu sposobnost da spasava ljude. Ovdje je " *obučen u dugu haljinu* ", " *obučen u lan* " u Danielu. Ključ za značenje ove *dugačke haljine* dat je u Otkr. 7:13-14. Nose ga

oni koji umiru kao mučenici za pravu vjeru: “ *I odgovori mi jedan od staraca: Ovi obučeni u bijele haljine, ko su oni i odakle su došli? Rekao sam mu: Gospodaru, znate. A on mi reče: To su oni koji su došli iz velike nevolje; oprali su svoje haljine i ubijelili ih u krvi Jagnjetova.* ”. Isus nosi “ *zlatni pojas na grudima* ”, to jest na srcu, ali “ *na slabinama* ”, simbole snage, u Danielu. A “ *zlatni pojas* ” simbolizira **istinu** prema Ef.6:14: “ *Stojte, dakle, opasavši bedra svoja istinom ; obucite oklop pravednosti ;* ”. Poput Isusa, istinu poštuju samo oni koji je vole.

Stih 14: “ *Glava i kosa njegova bijahu bijele kao vuna, bijele kao snijeg; oči su mu bile kao plamen vatre; »*

Bijela, simbol savršene čistoće, karakterizira Boga Isusa Krista koji se, posljedično, gnuša grijeha. Sada, najava “ *velike nesreće* ” može imati za cilj samo kažnjavanje grešnika. Ovaj uzrok se odnosi na obje nesreće, tako da ovdje i u Danielu nalazimo Boga, velikog Sudiju, čije su “ *oči kao plamen ognjeni* “. Njegov pogled proždire grijeh ili grešnika, ali Isusov odabranik odlučuje se odreći grijeha, za razliku od lažnog Židova i lažnog buntovnog kršćanina koje će osuda Isusa Krista na kraju uništiti. A konačni kontekst ove “ *nesreće* ” označava njegove istorijske neprijatelje, koji su svi identificirani u poglavljima ove knjige, kao i u Danielovom. Apo.13 nam ih predstavlja pod aspektom dvije “ *zvijeri* ” identificirane svojim imenima “ *more i kopno* ” što označava katoličku vjeru i protestantsku vjeru koja je proizašla iz nje, kao što njihova imena sugeriraju prema Post.1:9-10. Po njegovom povratku, dvije savezničke zvijeri postaju jedna, ujedinjena u borbi protiv njegove subote i njegovih sljedbenika. Njegovi neprijatelji će biti preplašeni, prema Otkr. 6:16, i neće izdržati.

Stih 15: “ *Noge su mu bile kao fini mjed, kao da gori u peći; a glas mu je bio kao šum mnogih voda.* »

Isusova stopala su čista kao i ostatak njegovog tijela, ali na ovoj slici postaju onečišćena gazanjem krvi pobunjenih grešnika. Kao u Dan.2:32, “ *mjed* ”, nečisti legirani metal, simbolizira grijeh. U Otkr. 10:2 čitamo: “ *I imao je u ruci otvorenu malu knjigu. Desnu nogu stavio je na more , a lijevu na kopno ;* ”. Otkr. 14:17-20 daje ovoj radnji naziv “ *vintage* ”; tema razvijena u Izaiji 63. “ *Mnoge vode* ” simboliziraju, u Otkr. 17:15, “ *narode, i mnoštvo, i narode, i jezike* ” koji sklapaju savez sa “ *bludnicom Vavilonom Velikim* ”; naziv za papinsku Rimokatoličku crkvu. Ovaj savez u posljednjem trenutku će ih ujediniti da se suprotstave suboti koju je Bog posvetio. Ići će tako daleko da će odlučiti da ubiju njegove vjerne posmatrača. Stoga možemo razumjeti simbole njegovog pravednog gnjeva. U viziji, Isus pokazuje svojim odabranima da je njegov lični božanski “ *glas* ” “ *moćniji od glasa svih naroda na zemlji zajedno.*

Stih 16: “ *Imao je u desnoj ruci sedam zvijezda. Iz njegovih usta je izašao oštar mač sa dve oštrice; a lice mu je bilo kao sunce koje sija u svojoj snazi.* »

Simbol “ *sedam zvijezda* ” koje drži “ *u desnoj ruci* ” podsjeća na njegovu trajnu dominaciju koja je jedina mogla dati Božji blagoslov; tako često i masovno pogrešno tvrdili njegovi neverni neprijatelji. *Zvezda* je simbol religioznog glasnika jer kao i *zvezda* iz Postanja 1:15, njena uloga je “ *da osvetli zemlju* ”, u njenom slučaju, božanske pravde. Na dan svog povratka, Isus će uskrsnuti (ponovno uskrsnuti ili uskrsnuti nakon potpunog trenutnog uništenja zvanog smrt) svoje izabranike iz svih epoha koje simboliziraju imena sedam *skupština* . U tom

veličanstvenom kontekstu, za njega i njegove vjerne izabranike, on se predstavlja kao " *Riječ Božja* " čiji je simbol " *oštrog mača s dvije oštrice* " citiran u Jevrejima 4:12. Ovo je čas kada će ovaj *mač* dati život i smrt, u skladu s vjerom iskazanom ovoj božanskoj riječi zapisanoj u Bibliji koju Otkr. 11:3 simbolizira kao „ *dva svjedoka* “ Boga. Kod ljudi ih samo izgled lica identifikuje i omogućava da se razlikuju; Stoga je to element identifikacije par excellence. U ovoj viziji, Bog također prilagođava svoje lice ciljanom kontekstu. U Danielu, u viziji, Bog simbolizira svoje lice " *munjom* " tipičnim simbolom grčkog boga Zeusa, jer će neprijatelji proročanstva biti grčki Seleukidski narod kralja Antioha IV, koji je ispunio proročanstvo u - 168. U viziji Apokalipse, lice Isusa također poprima ono što je ono što je njegova *snaga u ovom trenutku njegov neprijatelj* ." Istina je da ovaj posljednji pokušaj da se sa zemlje iskorijeni bilo koji posmatrač svete božanske subote predstavlja vrhunac borbe pobunjenika u korist poštovanja „dana nepokorenog sunca“ koji je 7. marta 321. godine ustanovio car Konstantin ¹ Ovaj buntovnički logor naći će pred sobom " *sunce božanske pravde* " u svoj svojoj božanskoj moći, i to prvog dana proljeća 2030.

Stih 17: " *Kad sam ga vidio, pao sam pred njegove noge kao mrtav. Stavio je desnu ruku na mene govoreći: „Ne boj se!“* »

Reagujući na ovaj način, Džon samo predviđa sudbinu onih koji će se suočiti s njim kada se vrati. Daniel se ponašao na isti način, i u oba slučaja, Isus uvjerava i jača svog slugu, svog vjernog roba. " *Njegova desna ruka* " potvrđuje njegov blagoslov i u svojoj vjernosti, za razliku od buntovnika iz drugog tabora, izabranik nema razloga da se boji Boga koji dolazi da ga spasi iz ljubavi. Izraz " *ne bojte se* " potvrđuje konačni kontekst koji je karakteriziran od 1843. ovom adventističkom porukom prvog anđela iz Otkr. 14:7: " *I reče jakim glasom: **Bojte se Boga i dajte mu slavu** : jer dođe čas suda njegova; i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vode.* » ; odnosno Bog stvoritelj.

Stih 18: " *Ja sam prvi i posljednji, i živi. Bio sam mrtav; i gle, ja sam živ zauvek i zauvek. Ja držim ključeve smrti i Hada.* »

Zaista je Isus, pobjednik nad đavolom, grijehom i smrću, taj koji govori ovim terminima. Njegove riječi " *prvi i posljednji* " potvrđuju poruku početka i kraja vremena obuhvaćenog proročanstvom, ali u isto vrijeme, Isus potvrđuje svoje božanstvo koje je dalo život od prvog do posljednjeg od njegovih ljudskih stvorenja. Onaj ko " *drži ključeve smrti* " ima moć odlučivanja ko će živjeti, a ko umrijeti. Sat njegovog povratka je kada će njegovi sveci biti uskrsnuti u " *prvom vaskrsenju* " rezervisanom za " *blagoslovene mrtve u Hristu* " prema Otkr. 20:6. Evakujmo sve mitove tradicija lažnog kršćanstva grčkog i rimskog naslijeđa i shvatimo da je " *prebivalište mrtvih* " jednostavno tlo zemlje koje je sakupilo mrtve pretvorene u prah, prema onome što je zapisano u Post 3:19: " *U znoju lica svoga ješćeš kruh, dok se ne vratiš u zemlju, iz koga se ne vratiš; jer prah si i u prah ćeš se vratiti.* ". Ovi ostaci više nikada neće biti od koristi, jer će ih njihov Stvoritelj vaskrsnuti s njihovom cjelokupnom ličnošću urezanom u Njegovo božansko sjećanje, u *netruležnom nebeskom tijelu* (1. Kor. 15,42) identičnom onom anđela koji su ostali vjerni Bogu: „ *Jer se u vaskrsenju niti žene niti se udaju, niti se udaju, nego su anđeli od Boga.* Mat.22:30 ».

Proročka poruka o budućnosti je potvrđena

Stih 19: “ *Napiši, dakle, stvari koje si vidio, i stvari koje su, i stvari koje će biti od sada.* ”

U ovoj definiciji, Isus potvrđuje proročansko pokrivanje globalnog vremena kršćanske ere koje će se završiti njegovim povratkom u slavi. Apostolsko vrijeme se bavi izrazom " *što si vidio* " i Bog stoga označava Ivana kao autentičnog očevidca apostolske službe. Bio je svjedok " *prve ljubavi* " Odabranice spomenute u Otkr. 2:4. "... *oni koji jesu* " odnose se na kraj ovog apostolskog vremena u kojem Ivan ostaje živ i aktivan. "... *i oni koji će se dogoditi poslije njih* " odnosi se na vjerske događaje koji će se odvijati do vremena povratka Isusa Krista, i dalje, do kraja sedmog milenijuma.

Stih 20: „ *Tajna sedam zvijezda koje si vidio u mojoj desnoj ruci, i sedam zlatnih svijećnjaka. Sedam zvijezda su anđeli sedam Crkava, a sedam svjetiljki su sedam Crkava.* ”.

" *Anđeli sedam skupština* " su izabranici svih ovih sedam era. Jer riječ " *anđeo* ", od grčkog "aggelos", znači glasnik, a označava nebeske anđele samo ako to precizira riječ "nebeski". Isto tako, " *sedam svijećnjaka* " i " *sedam skupština* " na koje se sumnja u mom komentaru su ovdje ujedinjeni. Duh dakle potvrđuje moje tumačenje: " *sedam svijećnjaka* " predstavljaju posvećenje svjetlosti Božje u sedam epoha označenih nazivima " *sedam skupština* ".

Otkrivenje 2: Hristova skupština od lansiranja do 1843

U temi *pisama* nalazimo u Otkr. 2, četiri poruke koje ciljaju na vrijeme između 94. i 1843., a u Otkr. 3, tri poruke koje pokrivaju vrijeme od 1843-44. do 2030. Zabilježite sa zanimanjem ovu razotkrivajuću preciznost u vezi imena prvog i posljednjeg *slova* : „ *Efez* , što znači narod, poštovati i La ; početak i kraj doba hrišćanske milosti. U Otkr. 2, na kraju poglavlja, Duh evocira početak „adventističke teme o Hristovom povratku“ koja cilja na datum 1828. koji je unapred utvrđen u Dan 12:11. Također, slijedom vremena, početak 3. poglavlja Otkrivenja može se legitimno povezati sa datumom 1843. koji je označio početak adventističkog testa vjere. Dolazi odgovarajuća poruka koja odobrava provjerenu protestantsku vjeru: “ *Mrtav si .*” Ova objašnjenja su bila neophodna da se potvrdi povezanost poruka sa datumima utvrđenim u Danielu. Ali vizija Otkrivenja donosi otkrovenja o početku kršćanske ere koju Daniel nije razvio. Pisma ili poruke koje Isus upućuje svojim slugama tijekom naše ere raspršuju vjersko nerazumijevanje lažnih i obmanjujućih iluzija koje se tiču mnoštva kršćanskih vjernika. Tu nalazimo pravog Isusa sa njegovim legitimnim zahtjevima i njegovim uvijek opravdanim prijekorima. Četiri *slova* Apo.2 sukcesivno ciljaju na četiri perioda koji se nalaze između 94. i 1843. godine.

1. period : Efes

94. godine posljednji svjedok pokretanja Sabora Hristovog

Stih 1: “ *I anđelu crkve u Efezu napiši : Ovo govori onaj koji drži sedam zvijezda u desnoj ruci, koji hoda usred sedam zlatnih svijećnjaka: ”*

Pod imenom *Efes* , iz prvog, prijevoda grčkog "Ephesus" što znači pokrenuti, Bog govori svojim slugama iz vremena pokretanja Sabora Hristovog, u vrijeme rimskog cara Domicijana (81-96). Duh tako cilja na vrijeme kada Ivan prima od Boga otkrivenje koje nam opisuje. On je posljednji apostol koji je čudom ostao živ i sam po sebi predstavlja posljednjeg očevidca pokretanja Skupštine Isusa Krista. Bog se prisjeća svoje božanske moći; Samo on " *u desnoj ruci drži* ", simbol svog blagoslova, život svojih izabranika, " *zvijezde* ", čija djela sudi, plodove njihove vjere. U zavisnosti od slučaja, on blagosilja ili proklinje. Bog " *hoda* ", shvati da napreduje u vremenu svog projekta prateći, generaciju za generacijom, život svojih izabranika i događaje u svijetu koje organizira ili se bori: " *i nauči ih da poštuju sve što sam ti zapovjedio. I evo, ja sam s vama uvijek, do svršetka vijeka. Mat.28:20* ». Do kraja svijeta, njegovi izabranici morat će ostvariti djela koja im je unaprijed pripremio: „ *Jer mi smo njegovo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela, koja je Bog unaprijed pripremio, da u njima hodimo. Ef.2:10* ». I moraće da se prilagode posebnim uslovima potrebnim u

svakoj od sedam era. Jer lekcija data u " *Efezu* " važi za svih sedam epoha; " *sedam zvijezda koje drži u njegovoj desnoj ruci* " može pustiti da padnu i padnu na zemlju, one koje se tiču pobunjenih kršćana. Imajte na umu da je " *svjećenjak* " koristan samo kada daje svjetlost, a da bi svijetlio mora biti napunjen uljem, simbolom božanskog Duha.

Stih 2: „ *Znam tvoja djela, tvoj trud i tvoje strpljenje. Znam da ne podnosiš zle ljude; da ste testirali one koji govore da su apostoli, a nisu, i jesu pronađeni lažovi;* »

Pažnja! Vremena konjugacije glagola su izuzetno važna, jer određuju ciljani trenutak apostolske ere. U ovom stihu glagol konjugiran u sadašnjem vremenu odnosi se na 94. godinu, dok se oni u prošlom vremenu odnose na vrijeme progona koje je izvršio rimski car Neron, između 65. i 68. godine.

94. godine kršćani vole istinu koja je još uvijek netaknuta i neiskrivljena, i mrze " *zle* " pagane, a posebno među njima, dominantne Rimljane tog vremena. Za to postoji razlog, a to je da je apostol Jovan još uvijek živ kao i mnogi drugi drevni svjedoci istine koju je poučavao Isus Krist. " *Lažljivci* " se tako lako razotkrivaju. Jer u svakom dobu neobraćeni kukolj pokušavaju da se pomiješaju s dobrim žitom, jer je strah Božji još uvijek velik, a poruka spasenja zavodljiva i privlačna. Oni unose lažne ideje u doktrinu. Ali u testu ljubavi prema istini, oni ne uspijevaju i istinski prosvijetljeni izabrani ih razotkrivaju. Isto tako, u vezi s prošlošću apostolske ere, " *iskušali ste* ", Duh podsjeća kako je test smrti doveo do pada obmanjujućih maski lažnih kršćana, pravih " *lažljivaca* " na koje se u ovom stihu nalazi, između 65. i 68. godine, kada je Neron isporučio Odabranika Krista divljim zvijerima u svom Kolosejumu, kako bi prinio krvavi habitus Roulja. No, istaknimo da Isus evocira ovu revnost iz prošlog vremena.

Stih 3: „ *da imaš postojanost, da si patio za ime moje i da se nisi umorio.* »

Ovdje ponovo obratite pažnju na vremena glagolskih konjugacija!

Ako je svjedočanstvo istrajnosti još uvijek sačuvano, svjedočanstvo patnje više nije. I Bog je dužan podsjetiti na prihvaćanje patnje koje je očitovano i uzvišeno počašćeno oko 30 godina ranije, između 65. i 68. godine, kada je krvožedni Rimljanin Neron predao kršćane na smrt, prineseno kao spektakl, svom izopačenom i pokvarenom narodu. Tek u to vrijeme je Odabrani logor " *patio* " u njegovo " *ime* " i " *nije se umorio* ".

Stih 4: „ *Ali imam ovo protiv tebe, da si ostavio svoju prvu ljubav.* »

Predložena prijetnja postaje preciznija i potvrđuje se. U to vrijeme kršćani su bili vjerni, ali revnost pokazana pod Neronom je oslabila ili više nije postojala; ono što Isus naziva " *gubitak prve ljubavi* ", sugerirajući za vrijeme 94. postojanje druge ljubavi, mnogo inferiornije od prve.

Stih 5: „ *Sjeti se, dakle, odakle si pao, i pokaj se, i čini prva djela: inače ću doći k tebi i maknut ću tvoj svjećenjak s njegovog mjesta, osim ako se ne pokaješ.* »

Samo poštovanje ili samo prepoznavanje istine ne donosi spasenje. Bog traži više od onih koje spašava da bi ih učinio svojim drugovima za vječnost. Vjera u vječni život uključuje obezvjeđivanje prvog života. Isusova poruka ostaje zauvijek ista prema Mateju 16:24 do 26: " *Tada je Isus rekao svojim učenicima: Ako tko želi ići za mnom, neka se odrekne sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za*

mnom. Jer ko hoće da sačuva svoj život, izgubiće ga, a ko izgubi svoj život radi mene, naći će ga. Jer kakva će korist čovjeku ako zadobije cijeli svijet, a izgubi svoju dušu? Ili šta će čovjek dati u zamjenu za svoju dušu? „Prijetnja da će mu se oduzeti Duh, simbolizirana „svijećnikom “, pokazuje da za Boga prava vjera nije daleko od toga da bude obična etiketa zalijepljena na dušu. U vrijeme Efesa, simbolični svijećnjak Duha Božjeg bio je na istoku, u Jerusalimu gdje je rođena kršćanska vjera i u crkvama koje je Pavle uspostavio u Grčkoj i današnjoj Turskoj. Vjerski centar će se uskoro preseliti na zapad i uglavnom u Rim u Italiji.

Stih 6: „*A ovo imate, da mrzite djela Nikolaita, koja i ja mrzim.* »

U ovom pismu Rimljani su simbolično nazvani po " *zlim* ": " *Nikolaiti* ", što znači, pobjednički narod ili narod Pobjede, odnosno vladari tog vremena. Na grčkom, izraz "Nike" je naziv personifikovane pobjede. Koja su onda „ *dela Nikolaita* “ koju mrze Bog i njegovi izabranici? Paganizam i religijski sinkretizam. Oni poštuju mnoštvo paganskih božanstava, od kojih najveća imaju dan u sedmici posvećen njima. Naš sadašnji kalendar, koji sedam dana u sedmici pripisuje nazive sedam zvijezda, planeta ili zvijezda našeg Sunčevog sistema, direktno je naslijeđe rimske religije. A kult prvog dana posvećenog „nepokorenom suncu“ će vremenom, od 321. godine, dati poseban razlog Bogu stvoritelju da mrzi *vjerska „djela* “ Rimljana.

Stih 7: „*Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama: Onome koji pobedi daću da jede sa drveta života, koje je usred raja Božijeg.* »

Dvije poruke u ovom stihu govore o zemaljskom vremenu pobjede, „ *onaj koji pobjeđuje* ” i nebeskom vremenu njegove nagrade.

Ova formula je posljednja poruka koju Isus upućuje svojim slugama jedne od sedam era na koje se proročanstvo odnosi. Duh ga prilagođava posebnim uslovima svake ere. Efeško označava početak vremena obuhvaćenog proročanstvom, pa mu Bog daje večno spasenje u vidu početka zemaljske istorije. Tamo je lik Isusa evociran ispod stabla *života* zemaljskog vrta koji je Bog stvorio da tamo smjesti nedužnog i čistog čovjeka. Otkr. 22 prorokuje ovu obnovu obnovljenog Edena za sreću pobjedničkih izabranika na novoj zemlji. Predstavljena formula se svaki put odnosi na aspekt vječnog života koji je Isus Krist ponudio samo svojim odabranima.

2. doba ' Smirna

Između 303. i 313. godine, posljednji rimski “carski” progon

Stih 8: “ *I anđelu skupštine u Smirni napiši : Ovo govori Prvi i Posljednji, koji bješe mrtav i oživljava: ”*

Imenom " *Smirna* " drugog slova, prevedenom sa grčke riječi "smurna" što znači " *miro* ", Bog cilja na vrijeme strašnog progona koje je vodio rimski car Dioklecijan. " *Smirna* " je parfem koji je mirisao Isusova stopala neposredno prije njegove smrti i koji su mu kao prinos pri rođenju donijeli mudraci koji su došli sa istoka. Isus u ovom iskušenju ponovo otkriva revnost prave vjere koju više nije pronašao u 94. Oni koji pristanu umrijeti u njegovo ime moraju znati da je Isus pobijedio smrt i da će ih ponovo živ moći uskrsnuti kao što je to učinio za sebe. Proročanstvo je upućeno samo kršćanima, čiji je „ *prvi* “ predstavnik sam Isus.

Asimilirajući svoju osobu sa životom svojih slugu, on će biti predstavljen i „ posljednjim “ kršćaninom.

Stih 9: „ *Znam vašu nevolju i siromaštvo (iako ste bogati), i hulu onih koji kažu da su Jevreji, a nisu, nego da su sinagoga sotonina.* »

Proganjani od strane Rimljana, kršćani su bili lišeni imovine i najčešće ubijani. Ali ovo materijalno i tjelesno siromaštvo ih čini duhovno bogatim kriterijima vjere Božjeg suda. S druge strane, on ne krije svoj sud i vrlo jasno otkriva vrijednost koju daje jevrejskoj religiji koja je odbila božansko mjerilo spasenja, ne priznajući Isusa Krista, kako je Mesija prorekao u Svetom pismu. Napušteni od Boga, Jevreji bivaju udomljeni od strane đavola i njegovih demona i oni postaju za Boga i njegove prave izabrane „ *sinagoga Sotone* “.

Stih 10: „ *Ne boj se onoga što ćeš pretrpjeti. Evo, đavo će neke od vas baciti u tamnicu, da budete suđeni, i imat ćete nevolju deset dana. Budi vjeran do smrti, i dat ću ti vijenac života.* »

U ovom stihu, đavo se zove Dioklecijan, ovaj okrutni rimski car sa svojim povezanim "tetrarsima" imao je žestoku mržnju prema kršćanima koje su htjeli istrijebiti. Najavljeni progon ili " *nevolja* " nastavili su se " *deset dana* " ili "deset godina" između 303. i 313. godine. Nekima od njih koji su bili " *vjerni do smrti* " kao visoko blagoslovljeni mučenici, Isus će dati " *vijenac života* "; vječni život je znak njihove pobjede.

Stih 11: „ *Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama: Ko pobijedi, neće ga povrijediti druga smrt.* »

Poruka o kraju ere ima za temu: smrt. Ovoga puta Duh priziva spasenje podsjećajući da će oni koji ne prihvate prvu smrt mučeništva za Boga, morati pretrpjeti, a da joj ne mogu izbjeći, " *drugu smrt* " od " *ognjenog jezera* " posljednjeg suda. " *Druga smrt* " koja neće uticati na izabrane jer će zauvek ući u vječni život.

3. period : Pergam

Godine 538. uspostavljanje papskog režima u Rimu

Stih 12: " *I anđelu skupštine u Pergamu napiši : Ovo govori onaj koji ima oštar mač sa dvije oštrice: "*

Pod imenom *Pergam* , Bog evocira vrijeme duhovne *preljube* . U imenu *Pergam* , dva grčka korijena, "pérao i gamos", prevode se na "prekršiti brak". Ovo je sudbonosni čas početka nedaća koje će zadesiti hrišćanske narode do kraja sveta. Ciljanjem datuma 313. prethodna era je sugerirala uspon na vlast i pagansku vlast cara Konstantina I ' sina tetrarha Konstancija Hlora, i pobjednika nad Maksencijem. Carskim dekretom od 7. marta 321. godine, on je napustio sedmični ostatak svete subote sedmog božanskog dana, naše sadašnje subote, preferirajući umjesto toga prvi dan posvećen, u to vrijeme, paganskom kultu solarnog boga, "Sol Invictus", Nepokoreno Sunce. Pokoravajući mu se, kršćani su činili "duhovnu preljubu", koja će od 538. nadalje postati zvanična norma rimskog papizma vezanog za *Pergamsku eru* . Nevjerni kršćani slijede Vigilija, novog vjerskog vođu kojeg je uspostavio car Justinijan ¹ Ovaj spletkaroš je iskoristio svoju vezu s Teodorom, prostitutkom udatom za cara, da dobije ovaj papski položaj uvećan njegovom novom univerzalnom vjerskom moći, to jest

katoličkom. Tako, pod imenom *Pergam*, Bog osuđuje praksu "nedjelje", novog imena i uzroka duhovne *preljube*, pod kojim se bivši "dan sunca" naslijeđen od Konstantina i dalje poštuje od strane rimske kršćanske crkve. Tvrdi da je Isus Hrist i tvrdi da je, naslovom svog papskog poglavara, "vikar Sina Božjeg" (Zamena ili zamena za Sina Božijeg), na latinskom "VICARIVS FILII DEI", čiji je broj slova " 666 "; broj koji je u skladu s onim koji Otkr. 13:18 pripisuje religioznom elementu " *zvijeri* ". Epoha nazvana *Pergam* stoga počinje netolerantnom i uzurpirajućom papskom vladavinom koja oduzima od Isusa Krista, svemogućeg Boga, njegovu titulu Glave Skupštine, prema Dan 8:11; Ef.5:23: „ *Jer muž je glava ženi, kao što je Hristos glava Crkve: i on je Spasitelj tela.* » Ali budite oprezni! Ova akcija je inspirisana samim Bogom. U stvarnosti, on je bio taj koji se povukao i predao papskom režimu kršćansku vjeru koja je zvanično postala nevjernička. Drskost ovog *režima*, osuđena u Dan 8:23, ide toliko daleko da ga natera da „ *promeni vremena i zakon* ” koji je Bog lično uspostavio, prema Dan 7:25. I dalje, ne obazirući se na njegovo upozorenje da nijedno ljudsko biće duhovno ne naziva "ocem", on je sebe obožavao pod titulom "Presvetog oca", uzdižući se na taj način iznad Boga stvoritelja-zakonodavca, i jednog dana će to otkriti, nagrađujući: " *I nikoga ne zovite svojim ocem na zemlji; jer jedan je vaš Otac koji je na nebesima.* (Mt.23,9) ». Ovaj ljudski kralj ima nasljednike kroz koje će se režim i njegovi ekscesi nastaviti do sudnjeg dana koji je programirao najveći, najjači i najpravedniji, istinski "Presveti Nebeski Otac".

Car Justinijan I je ^{stoga} uspostavio ovaj vjerski režim koji je Bog smatrao "preljubom" prema njemu. Važnost zločina stoga mora biti obilježena i urezana u historiju. Godine 535. i 536., za vrijeme njegove vladavine, dogodile su se dvije gigantske vulkanske erupcije koje su zamračile atmosferu i izazvale smrtonosnu epidemiju kuge 541. godine koja je nestala sve do 767. godine, s vrhuncem napada 592. godine. Božansko prokletstvo nije moglo poprimiti strašniji oblik, a detalji o ovoj temi bit će dati u nastavku.

Stih 13: „ *Znam gde živiš, znam da je tamo sotonin presto. Čvrsto se držite imena moga, i niste se odrekli moje vjere, čak ni u dane Antipe, mog vjernog svjedoka, koji je ubijen među vama, gdje Sotona prebiva.* »

Proročanstvo naglašava " *prijesto* " i mjesto njegove lokacije zbog njegove slave i počasti koje mu grešnici i danas odaju. Ponovo je "Rim" koji obnavlja svoju dominaciju, ovoga puta, pod ovim lažno kršćanskim i potpuno paganskim religijskim aspektom. Onaj koji tvrdi da je njegova "zamjena" (ili namjesnik), papa, ne dobija od Boga ni da mu se obraća lično. Primalac proročanstva je izabranik, a ne pali, niti uzurpator koji veliča paganske obrede. Ovo visoko mjesto rimokatoličke vjere ima svoj papski *tron* u Rimu, u Lateranskoj palači koju je Konstantin I velikodušno ^{ponudio} rimskom biskupu. Ova lateranska palata se nalazi na planini Caelia, jednom od "sedam rimskih brda" koja se nalazi jugoistočno od grada; ime Celije znači: nebo. Ovo brdo je najduže i najveće od sedam, po površini. U blizini Lateranske crkve, koja i danas predstavlja, za papstvo i njegovo svećenstvo, najznačajniju katoličku crkvu na svijetu, nalazi se najveći obelisk u Rimu, kojih ima 13, koji doseže visinu od 47 metara. Otkriven ispod 7 metara zemlje i razbijen na tri dijela, postavio ga je 1588. godine papa Siksto V koji će u isto vrijeme organizirati dominaciju nad Vatikanom u sljedećem

proročkom razdoblju zvanom *Tijatira*. Ovaj simbol egipatskog obožavanja sunca ima veliki natpis na steli koja ga nosi, podsjećajući na Konstantinovu ponudu. U stvarnosti, njegov sin Konstancije II ga je, nakon očeve smrti, doveo iz Egipta u Rim, delom da bi ispunio želju svog oca koji je želeo da ga dovede u Carigrad. Ova posveta u slavu Konstantina I više je posledica Božije želje nego Konstantinovog sina. Jer cijeli obelisk sa svojim visokim postoljem potvrđuje prorečenu vezu, koja Konstantina I čini građanskim autoritetom koji uspostavlja ostatak „dan sunca“, i papom, u to vrijeme jednostavnim biskupom rimske kršćanske crkve, vjerskim autoritetom, koji će, vjerski, nametnuti ovaj paganski dan pod imenom „nedjelja“ ili, dan Gospodnji. Na vrhu ovog obeliska nalaze se četiri otkrivajuća simbola koji slijede jedan za drugim u ovom rastućem redoslijedu: 4 lava sjede na njegovom vrhu, orijentirani na četiri kardinalne tačke, iznad kojih su četiri planine nadvišene sunčevim zracima, a iznad ove grupe dominira kršćanski križ. Uperen na četiri kardinalne tačke, simbol lavova označava kraljevstvo u svojoj univerzalnoj sili; što potvrđuje, njegov opis otkriven u Dan.7 i 8. Otkr.17:18 potvrdit će izreku o Rimu: “ *A žena koju si vidio je taj veliki grad koji vlada nad kraljevima zemlje.* „Dalje, egipatska kartuša urezana na obelisku evocira „nečistu želju koju kralj upućuje Amonu“, bogu sunca. Sve ove stvari otkrivaju pravu prirodu kršćanske vjere koja je dominirala u Rimu od Konstantina I, ^{odnosno} od 313. godine, datuma njegove pobjede. Ovaj obelisk i simboli koje nosi svjedoče o "*uspjehu*" sluge đavola prorečenog u Dan 8:25, koji je, preko Konstantina I uspio kršćanskoj vjeri dati izgled religioznog sinkretizma koji je Bog čvrsto osudio u Isusu Kristu. Sažimam poruku ovih simbola: "krst": kršćanska vjera; "solarni zraci": solarni kult; "planine": zemaljska moć; „četiri lava“: univerzalna vlast i snaga; "obelisk": Egipat, grijeh, od pobune faraona iz egzodusa, i za grijeh koji predstavlja idolopokloničko obožavanje boga sunca Amona. Bog ove kriterije pripisuje rimokatoličkoj vjeri koju je razvio Konstantin¹. A tim simbolima, uz egipatsku kartušu, on dodaje svoj sud o religioznoj posvećenosti rimskih biskupa, koje obojicu smatra nečistima; Već ih verska braća u gradu nazivaju "papama". Povezivanje hrišćanske vere sa solarnim kultom koji je već praktikovao i poštovao sam Konstantin, izvor je strašne kletve koju će čovečanstvo plaćati, neprestano, sve do kraja sveta. Ovom lateranskom *prijestolju ne pariraju rimski carevi, jer od Konstantina*¹ više ne borave u Rimu, već na istoku carstva, u Konstantinopolju. Dakle, ignorirajući proročko otkrivenje koje je Isus Krist dao Ivanu, mnoga ljudska bića postaju žrtve najveće vjerske obmane svih vremena. Ali njihovo neznanje je krivo jer ne vole istinu i tako su, od samog Boga, predani lažima i lažovima svake vrste. Nedostatak obrazovanja stanovništva *pergamskog perioda* objašnjava uspjeh papskog režima koji su nametnuli i podržavali uzastopni rimski carevi tog vremena. Što ne sprečava određene istinske izabrane zvaničnike da odbiju i odbace ovu novu nelegitimnu vlast; što navodi Isusa da ih prepozna kao svoje prave sluge. Pošto je izvršena rimska lokalizacija izabranih, napominjemo da se Duh tamo našao u 538 slugu koji su čuvali vjeru u ime Isusovo dok su slavili nedjelju. Međutim, na ovom mjestu u Rimu, posljednji mučenici ili "vjerni svjedoci" viđeni su tek u Neronovo vrijeme, 65-68. i Dioklecijanovo između 303. i 313. godine. Gađajući grad Rim, Duh podsjeća na vjernost "*Antipe*", njegovog "

vjernog svjedoka " prošlih vremena. Ovo grčko ime znači: protiv svih. Čini se da označava apostola Pavla, prvog navjestitelja Jevanđelja Isusa Krista u ovom gradu u kojem je mučenički umro, posječen glavom, 65. godine, pod carem Neronom. Bog na taj način osporava lažnu i pogrešnu titulu papa „namjesnik Sina Božjeg“. Pravi namjesnik je bio vjerni Pavle, a ne nevjerni Vigilije, niti bilo koji od njegovih nasljednika.

Svemogući stvoritelj Bog je urezao u prirodu važne trenutke religiozne historije hrišćanske ere; vremena kada prokletstvo poprima intenzivan karakter sa ozbiljnim posledicama po hrišćanski narod. Već za vrijeme svoje zemaljske službe, Isus Krist je dao svojoj dvanaestorici začuđenih i zadivljenih apostola dokaz da je savladao oluju na Galilejskom jezeru; oluja koju je u trenutku smirio, po njegovom naređenju. Tokom naše ere, period između 533. i 538. godine poprimio je ovaj posebno prokleti karakter, jer je uspostavljanjem papskog režima od strane cara Justinijana I ' Bog želio da kazni hrišćane koji su se povinivali dekretu cara Konstantina I ' koji je učinio obaveznim ostatak "dana Nepokorenog Sunca, od 2. marta ove nedelje". izazvao je buđenje dva vulkana koji su zagušili sjevernu hemisferu planete i ostavili tragove na južnoj hemisferi čak i do Antarktika. U razmaku od nekoliko mjeseci, smješteno na suprotnim krajevima ekvatora, širenje tame bilo je vrlo efikasno i vrlo smrtonosno. Milijarde tona prašine proširile su se u atmosferu, oduzimajući ljudima svjetlost i njihove uobičajene usjeve hrane. Sunce u zenitu pruža istu svjetlost kao i pun mjesec koji je i sam potpuno nestao. Istoričari su zabilježili ovo svjedočanstvo prema kojem su Justinijanove vojske povratile Rim od Ostrogota tokom snježne oluje sredinom jula. Prvi vulkan pod nazivom "Krakatoa" nalazi se u Indoneziji i budi se u oktobru 535. godine sa nezamislivom veličinom pretvarajući 50 km planinsko područje u pomorsku zonu. A drugi, nazvan "Ilopango" nalazi se u Centralnoj Americi i eruptirao je u februaru 536. godine.

Stih 14: “ *Ipak imam nešto protiv tebe, jer tamo imaš one koji drže nauku Bileamovu, koji je naučio Balaka da baci kamen spoticanja pred sinove Izrailjeve, da jedu stvari žrtvovane idolima i da čine blud.* »

Duh opisuje duhovnu situaciju uspostavljenu u Rimu. Od 538. godine, vjerni izabrani zvaničnici tog vremena svjedočili su uspostavljanju vjerskog autoriteta koji Bog upoređuje sa prorokom " *Valamom* ". Ovaj čovjek je služio Bogu, ali je dozvolio da bude zaveden mamcem dobiti i zemaljskih dobara; sve što je dijelio rimski papski režim. Štaviše, " *Valam* " je izazvao propast Izraela otkrivajući " *Balaku* " sredstva pomoću kojih bi mogao da ga natera da padne: bilo je dovoljno da ga natera da prihvati brakove između Jevreja i pagana; stvari koje je Bog oštro osudio. Upoređujući ga sa „ *Valamom* “, Bog nam daje robotski portret papskog režima. Izabrani tada shvata značenje radnji koje sam Bog daje đavolu i njegovim nebeskim i zemaljskim partnerima. Prokletstvo hrišćanske crkve počiva na usvajanju paganskog "dana nepokorenog sunca", koji od 321. godine poštuju neverni hrišćani. I papski režim, poput „ *Valama* “, radiće na njihovoj propasti i pojačati njihovo božansko prokletstvo. " *Meso žrtvovano idolima* " samo je slika u poređenju sa paganskim "danom sunca". Rim unosi paganizam u hrišćansku religiju. Ali ono što morate razumjeti je da su iste prirode i da nose pod Božjim sudom iste teške posljedice... Tim više što će se kletve koje

je stvorio " *Valaam* " kršćanske ere nastaviti do kraja svijeta, obilježenog slavnim dolaskom Isusa Krista. Nevjerstvo hrišćana se takođe poredi sa neverstvom Hebreja koji su se predali „ *nečistoći* “ nakon što ih je Bog naterao da čuju njegovih deset zapovesti. Između 321. i 538. godine, nevjerni kršćani su se ponašali kao oni. A ova akcija traje i danas.

Stih 15: „ *Isto tako i vi imate one koji drže doktrinu Nikolaita.* »

U ovoj poruci, ime " *Nikolaita* " koji se spominju u *Efesu* ponovo se pojavljuje u ovom pismu. Ali " *dela* " koja ih se tiču u *Efesu* ovde postaju " *doktrina* ". Neki Rimljani su zapravo, od *Efesa* , postali kršćani, zatim nevjerni kršćani od 321. godine, i to na službeni vjerski način od 538. godine, poštujući rimopapinsku katoličku " *doktrinu* ".

Stih 16: “ *Pokajte se, dakle; inače ću **brzo doći k vama** i boriću se protiv njih mačem usta svojih.* »

Prizivajući " *borbu* " koju vodi njegova "Riječ", " *mač njegovih usta* ", Duh priprema kontekst četvrte poruke koja dolazi. Biće to onaj iz 16. ^{veka}, gde će Biblija, njena sveta pisana reč, njena „ *dva svedoka* “ prema Otkr. 11:3, propagirati božansku istinu i razotkriti lažnu rimokatoličku veru.

Stih 17: “ *Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama: Onome koji pobijedi dat ću od mane skrivene i dat ću mu bijeli kamen; a na kamenu je napisano novo ime, koje niko ne zna osim onoga koji ga primi.* »

Kao i uvijek, Duh evocira aspekt vječnog života. Ovdje nam ga predstavlja pod likom prorečenom manom koja se daje gladnim Hebrejima u sušnoj, neplodnoj i suvoj pustinji. Bog je tada poučavao da može zaštititi i produžiti živote svojih izabranika svojom stvaralačkom moći; što će postići dajući vječni život svojim otkupljenim izabranima. Ovo će biti kulminacija cijelog njegovog spasilačkog projekta.

Izabranik vremena bit će nagrađen vječnim životom, koji Duh opisuje u slikama. „ *Mana* “ slika nebeske hrane skrivena je u carstvu nebeskom, čiji je proizvođač sam Bog. U drevnoj simbolici, mana je bila na najsvetijem mjestu koje je već simboliziralo nebo gdje Bog suvereno vlada na svom prijestolju. U rimskoj praksi, " *bijeli kamen* " predstavljao je glas "da", a crni je označavao "ne". „ *Beli kamen* “ takođe označava čistoću života izabranika koji je postao večan. Njegov vječni život je božansko da koje prevodi entuzijastičnu i masovnu dobrodošlicu od strane Boga. Budući da je izabranik uskrsnuo u nebeskom tijelu, njegovo novo stanje upoređuje se s " *novim imenom* ". A ova nebeska priroda je, za svoje izabranike, neprestano tajanstvena i individualna: „ *niko to ne zna* “. Stoga ćemo morati naslijediti i ući u ovu prirodu da bismo otkrili šta je ona.

4. ^{doba} : Tijatira

Između 1500. i 1800. godine, vjerski ratovi

Stih 18: “ *I anđelu skupštine u Tijatiri napiši : Ovo govori Sin Božji, koji ima oči kao plamen ognjeni, a noge su mu kao fini bronza:* ”

Tijatira ", evocira vrijeme kada je kršćanska vjera katoličke i protestantske lige pružala odvratan spektakl kroz svoje krvave sukobe. Ali ova poruka ima neka ogromna iznenađenja. U nazivu *Tijatira* , dva grčka korijena "thua, teiro" prevode "gnusnost i davanje smrti uz patnju". Grčki izraz koji opravdava ovo

tumačenje odvratnosti označava, u Bailly grčkom rječniku, svinju ili divlju svinju kada su u kolotečini. I ovdje je potrebno neko pojašnjenje. 16. vijek je obilježen buđenjem protestanata koji su doveli u pitanje autoritet rimskog papskog režima. Također, kako bi ojačao svoj temporalni autoritet, papstvo koje je predstavljao papa Siksto V osnovalo je svoju državu Vatikan koja bi mu dala građanski legitimitet povezan s njegovim vjerskim autoritetom. Zbog toga je papski režim od 16. veka ^{svoje sedište, koje se do tada nalazilo u Lateranskoj palati,} preneo na svoje vlasništvo u Vatikanu, koji je već predstavljao nezavisnu papsku državu. Ali ovaj transfer je samo obmana, jer onaj koji tvrdi da je iz Vatikanske države još uvijek sjedi u Lateranskoj palači; jer tamo, u Lateranu, pape dočekuju izaslanike stranih država koji ih posećuju. Tako je 1587. godine popravljeni obelisk, ponovo podignut u blizini Lateranske palate od 3. avgusta 1588. godine, otkriven ispod 7 metara zemlje i u tri komada nalazi se Vatikanska država izvan Rima, na brdu Vatikanu, na zapadnoj obali Tibra koji graniči sa gradom sa sjevera na jug. Dok smo gledali plan ovog Vatikanskog grada, bio sam zapanjen otkrivši da ima oblik svinjske glave, sa ušima na sjeveru i njuškom na jugozapadu. Poruka grčkog "thua" je tako dvostruko potvrđena i opravdana od Boga, organizatora ovih stvari. Katolička vjera naslijeđena iz *Pergama* dostiže vrhunac svojih gadosti. Nasilno je reagovala mržnjom i okrutnošću prema onima koji su, prosvijećeni Biblijom, konačno rasprostranjeni zahvaljujući štampariji, osuđivali njezine grijeha i njene napore. Još bolje, do tada, čuvarica Svetog pisma koje je reprodukovala od svojih monaha u manastirima i opatijama, progonila je Bibliju koja je osuđivala njeno bezakonje. I ona ima doušnike pogubiti snagom slijepih i samozadovoljnih monarha; poslušni izvršioци njegove volje. Izrazi pod kojima se Isus predstavlja citirajući: „ *onaj koji ima oči kao plamen ognjeni i čije su noge poput fine bronze* ”, otkrivaju njegovu kaznenu akciju prema svojim vjerskim neprijateljima koje će uništiti po povratku na zemlju. Upravo su se dvije kršćanske ideologije borile jedna protiv druge do smrti "mačem" i vatrenim oružjem u ovom istorijskom kontekstu Tijatirske ere . “ *Njegove noge* ” će tada počivati na “ *moru i na kopnu* ” simbolu katoličke i protestantske vjere u Otkr. 10:5 i Otkr. 13:1-11. Katolicizam i protestantizam, oboje grešni (grijech = *mjed*), nepokajani, opisani su kao “ *fini mjed* ” koji privlači gnjev suda Boga Isusa Krista. Uzimajući ovu sliku kojom najavljuje veliku “ *nesreću* ” u Otkr. 1,15, Bog otkriva čas kada su se posljednji progonitelji ujedinjeni protiv njegove vjerne djece borili do smrti poput divljih "zvijeri" koje će ih simbolizirati kroz proročanstvo. Od Franje I^{do} Luja XIV, vjerski ratovi su pratili jedan za drugim. I potrebno je primijetiti kako Bog otkriva prokletstvo francuskog naroda, oružanu podršku papstva još od Klodvija, prvog kralja Franaka. Kako bi označio vrhunac ovog prokletstva, Bog je na francuski tron postavio mladog Luja XIV, u dobi od "pet". Ovaj biblijski stih iz Ecc.10:16 izražava svoju poruku: „ *Teško tebi, zemljo čiji je kralj dijete, i čiji knezovi jedu ujutro!* „Luj XIV je uništio Francusku svojom raskošnom potrošnjom u Versajskoj palati i svojim skupim ratovima. Iza sebe je ostavio Francusku utonutu u siromaštvo, a njegov nasljednik Luj XV živio je samo za libertinizam koji je dijelio sa njegovim nerazdvojnim pratiocem u razvratu, kardinalom Duboisom. Odvratan lik, Luj XV je bio potpuno nezainteresovan za sudbinu svog naroda i gnev naroda koji je izazvao trebalo je da se obruši na njegovog naslednika, kralja

radnika, mirnog Luja XVI. Gađajući nježnog i miroljubivog čovjeka ovim gnjevom, Bog je otkrio svoju namjeru da sruši nasljedni monarhijski režim, zbog slijepog povjerenja koje je nepravedno polagao papskim religioznim pretenzijama od Klovisa.

Stih 19: „*Znam da su vaša djela, vašu ljubav, vašu vjeru, vašu službu, vaše strpljenje i vaša posljednja djela više od prvih.* »

Ove riječi Bog upućuje svojim slugama " *vjernim do smrti* ", prinoseći sebe na žrtvu na lik svog Gospodara; njihova " *djela* " su prihvatljiva Bogu jer svjedoče o njihovoj autentičnoj " *ljubavi* " prema svom Spasitelju. Njihova " *vjera* " će biti opravdana jer je praćena " *vjernom službom* ". Riječ " *stalnost* ", ovdje citirana, poprima značajan historijski značaj. Marie Durand je u "Kuli Konstans" u gradu Aigues-Mortes proživjela svoje zatočeništvo kao uzor vjere 40 dugih i teških godina. Mnogi drugi hrišćani su dali isto svedočanstvo, često ostajući nepoznati historiji. To je zato što se broj šehida vremenom povećavao. Posljednja djela odnose se na vrijeme vladavine (1643. do 1715.) kralja Luja XIV pod kojim su "zmajeve" tijela konstituisane za ovu akciju, lovile vjerne protestante povučene u šume i napuštena mjesta. Zapazite dobro otkrivajuću ulogu imena " *zmaj* " koje označava "đavola" i otvorenu agresivnu akciju carskog Rima i papskog Rima u Otkr. 12:9-4-13-16. Onaj koji je sebe nazivao "kraljem sunca" doveo je do vrhunca borbu katolicizma braneći "dan sunca" naslijeđen od Konstantina ¹. Međutim, da bi svjedočio protiv njega, Bog je cijelo vrijeme njegove duge vladavine potopio u tamu, uskrativši mu toplinu i punu svjetlost pravog sunca sa ozbiljnim posljedicama po opskrbu francuskog naroda hranom.

Stih 20: " *Ipak imam nešto protiv tebe, jer ti dopuštaš da žena Jezabel, koja sebe naziva proročicom, poučava i zavodi moje sluge da čine blud i da jedu idolima žrtvovane.* »

Godine 1170. Bog je dao da Pierre Vaudès prevede Bibliju na provansalski jezik. Bio je prvi kršćanin koji je ponovo otkrio doktrinu integralne apostolske istine, uključujući poštovanje istinske subote i usvajanje vegetarijanstva. Poznat kao Pierre Valdo, on je porijeklo "Vaudois" koji su se nastanili u talijanskom alpskom Pijemontu. Radu reformacije koji su oni predstavljali suprotstavilo se papstvo i poruka je nestala. Tako je Bog predao čitavu Evropu ubilačkoj mongolskoj invaziji praćenoj strašnom epidemijom kuge koju su izazvali Mongoli koji su od 1348. godine uništili trećinu i skoro polovinu njenog stanovništva. Poruka ovog stiha, " *ostavljaš ženu Jezabelu...* ", je prijekor upućen reformatorima koji djelu Pjera Valda nisu dali značaj koji zaslužuje, jer je bilo savršeno. Između 1170. i 1517. ignorirali su savršenu doktrinu o istini kršćanskog spasenja i njihova reformacija poduzeta na kraju ove ere je djelomična i vrlo nepotpuna.

Napomena : doktrinarno savršenstvo koje je shvatio i primijenio Pierre Valdo pokazuje da je u njemu Bog predstavio potpuni program reforme koji je bilo prikladno provesti. U stvari, stvari su se ostvarile u dvije faze, zahtjev za subotom nije počeo do 1843-1844, u skladu s vremenom označenim dekretom iz Dan 8:14.

Da bi prikazao papsku rimokatoličku vjeru, Bog je upoređuje sa stranom suprugom kralja Ahaba, strašnom " *Jezabelom* " koja je ubila Božje proroke i prolila nevinu krv. Kopija je vjerna modelu, a također ima i nedostatak što traje

mного duže u aktivnosti. Dajući joj ime „*proročica*“, Bog cilja na ime nove lokacije svog „trona“: Vatikan, što na starofrancuskom i latinskom znači „vaticinare“: proricati. Istorijski detalji o mjestu su izuzetno otkrivajući. Prvobitno je ovo mjesto bilo obilježeno prisustvom rimskog hrama posvećenog bogu " *zmiji* " Eskulapu. Ovaj simbol će označiti đavola i papski režim u Otkr. 12:9-14-15. Car Neron je tamo postavio svoje staze za trke kočija, a "Simon Magus" je sahranjen na tamošnjem groblju. To su, čini se, njegovi ostaci, koji bi bili počastvovani kao ostaci apostola Petra raspetog u Rimu. I ovdje je bazilika koju je ponudio Konstantin slavila kršćansku slavu. Područje je prvobitno bilo močvarno. Ovako izgrađena laž opravdat će novo ime ove vatikanske bazilike koja će, proširena i uljepšana u 15. ^{stoljeću}, ponijeti lažni naziv „Bazilika Svetog Petra u Rimu“. Ova čast, koja je zapravo data magičaru i "zmiji " Eskulapu, opravdat će naziv " *magija* " koji Duh pripisuje rimokatoličkim vjerskim obredima u Otkr. 18:23 gdje nam Darbyjeva biblijska verzija kaže: " *I svjetlost svjetiljke više neće sjati u tebi; i glas mladoženja i nevjeste neće se više čuti u tebi; jer su vaši trgovci bili velikani na zemlji; jer su tvojom magijom svi narodi zavedeni.* „Upravo, završetak radova ove bazilike „Sveti Petar Rimski“, za koje su bile potrebne enormne svote novca, navešće prelata Tetzela da proda svoje „oprost“e. Vidjevši kako se oprostjenje grijeha prodaje za novac, redovnik-učitelj Martin Luther otkrio je pravu prirodu svoje rimokatoličke crkve. Tako je osudio njenu đavolsku prirodu i neke njene greške tako što je 1517. godine objavio svojih čuvenih 95 teza na vratima njemačke crkve u Augsburgu. Time je ozvaničio rad reforme koju je Bog predložio Pjeru Valdu od 1170.

Obračajući se direktno svojim reformiranim slugama tog vremena, pravim, rezigniranim miroljubivim žrtvama, Duh ih zamjera što su dozvolili *Jezabel da poučava i zavodi njegove sluge* . U ovom prijekoru možemo pročitati svu doktrinarnu nesavršenost ovog početka reforme. Ona „*poučava i zavodi*“ svoje „*sluge*“, Isusove, što je čini hrišćanskom crkvom. Ali njegovo učenje je ono iz *pergamskog perioda* kada se optužuje za " *nečistoću* " i slika " *mesa* ". *žrtvovani idolima* " već su bili osuđivani. Uprkos lažnom izgledu, u ovom stihu važan entitet nije " *žena Jezabel* " već sam protestantski hrišćanin. Od početka, govoreći mu " *ostavljaš ženu Jezabelu...* ", Duh ukazuje na greške koje su dijelili prvi protestanti. Zatim otkriva karakter ove greške: pagansko idolopoklonstvo. Čineći to, on otkriva prirodu " *tereta* " koji mu u to vrijeme još ne nameće, ali koji će zahtijevati od 1843. I u ovoj poruci Bog stvoritelj cilja na rimsku "nedjelju" čija je praksa u njegovim očima idolopokloničko pagansko djelo koje odaje počast lažnom solarnom božanstvu najstarijeg paganstva u ljudskoj istoriji. Od 1843. pa nadalje, morao je da se odrekne "nedelje" ili svog odnosa sa Isusom Hristom, jedinim Spasiteljem zemaljskih grešnika.

Stih 21: „*Dao sam joj prostora da se pokaje, i ona se neće pokajati zbog svog bluda.* »

Ovo vrijeme je otkriveno iz Dan 7:25 i potvrđeno je u tri oblika u Apokalipsi u poglavljima 11, 12 i 13. Ovo su izrazi: " *vrijeme vremena i pola vremena; 1260 dana, ili 42 mjeseca* " koji se svi odnose na netolerantnu papinsku vladavinu u akciji između 538. i 1798. Širenje istine kroz Bibliju i propovijedanje pravih reformatora pružilo je katoličkoj vjeri posljednju priliku da se pokaje i

napusti svoje grijeha. Ona ništa nije činila, progonila je i mučila, u ime svoje inkvizitorske moći, mirne glasnike živoga Boga. Tako je reproducirala buntovna djela židovskog naroda, dajući Isusovoj prispodobi drugo ispunjenje: to je parabola o vinogradarima koji ubijaju prve Božje izaslanike, a zatim ubijaju, kada im se on predstavi, sina Gospodara vinograda da mu ukradu baštinu.

Stih 22: „ *Evo, ja ću je baciti u postelju, a one koji s njom čine preljubu u veliku nevolju, ako se ne pokaju za svoja djela.* »

Bog će je tretirati kao „ *prostitutku* “ „ *bačenu na krevet* “, što nam omogućava da povežemo „ *ženu Jezabelu* “ iz ove teme sa „ *prostitutkom Vavilonom velikim* “ iz Otkr. 17:1. Predviđena „ *velika nevolja* ” će doći nakon neuspjeha biblijskog navještaja. Ova ista poruka će potvrditi identifikaciju ove „ *velike nevolje* “ sa „ *zveri koja izlazi iz bezdane* “ u Otkr. 11:7. Dolazi nakon djela „ *dva svjedoka* ” Boga koji su spisi starog i novog božanskog saveza svete Biblije. Duhovni " *preljub* " je potvrđen i imenovan, a " *oni* " koje Bog optužuje da su ga počinili sa " *Jezabelom* " su francuski monarsi i monarhisti. Zajedno sa katoličkim sveštenicima, monarhisti su trebali postati glavne mete bijesa revolucionarnog nacionalnog ateizma, koji je bio samo izraz gnjeva svemogućeg Boga Isusa Krista. Nisu se pokajali, pa ih je dvostruki gnjev zadesio u vrijeme koje je Bog odredio na kraju papine vladavine između 1793. i 1798. godine.

Riječ " *nevolja* " odnosi se na posljedicu božanske kletve prema Rimljanima 2:19: " *Nevolja i tjeskoba svake ljudske duše koja čini zlo, prvo Židova, a također i Grka!* ". Ali " *nevolja* " koja kažnjava grijeha katoličke monarhije i njenog saveznika Rimokatoličke crkve simbolizirana je u Otkr. 17:5, pod imenom " *Vavilon velika* " je, logično, " *velika nevolja* ”.

Stih 23: " *Smrću ću ubiti njenu djecu; i sve će crkve znati da sam ja onaj koji istražuje umove i srca, i nagradit ću svakog od vas prema vašim djelima.* »

" *Umrijeti smrću* " je izraz koji Duh koristi da dočara dva "straha" revolucionarnog režima 1793. i 1794. Ovim izrazom on odbacuje svaku ideju o jednostavnoj duhovnoj smrti koja će se ticati protestanata 1843. u poruci predanoj anđelu vremena " *Sardi* "3: 1. Otk. Čovječanstvo nikada nije poznavalo tako krvavi posao koji obavljaju mašine za ubijanje, koje je izmislio doktor Louis, ali ga cijeni doktor Giljotin čije je ime dato samom instrumentu, koji se od tada naziva: giljotina. Presude po skraćenom postupku su tada izdale mnoštvo smrtnih naloga, uz dodatni princip da se sudije i tužioc prethodnog dana udaraju smrću. Prema ovom principu, činilo se da čovječanstvo mora nestati i iz tog razloga je Bog ovaj revolucionarni istrebljujući režim nazvao " *ponorom* ". Konačno, on bi napravio zemlju, " *ponor* " bez ikakvog oblika života prvog dana stvaranja, prema Post 1:2. Ali samo na nebu, tokom nebeskog suda koji vrše okupljeni izabrani, " *sve Crkve (ili skupštine)* ", to jest, izabranici sedam era, otkriće ove istorijske činjenice sa značenjem koje im je Bog dao. Božja pravda je savršena; oni koji su lažno sudili bili su pogođeni njegovom pravdom, " *prema svojim* " vlastitim " *djelima* ". Oni su ubijali nepravedno i zauzvrat su pogođeni smrću savršenom božanskom pravdom: " *i nagradiću svakoga od vas po djelima vašim.* "

Stih 24: „ *Ali vama kažem, a i ostalima u Tijatiri, koji nemaju ovu doktrinu, i nisu poznali dubine Sotone, kako kažu, ne stavljam na vas drugog tereta:* »

Oni koji osuđuju katoličku vjeru i njene vjerske obrede nazivaju " *dubinama Sotone* " mogu biti samo reformatori koji su se pojavili od otprilike 1200. do Francuske revolucije 1789. Bez obzira na njihovo ponašanje, njihova doktrina je bila vrlo daleko od čiste istine koju je Duh učio apostolima i učenicima Isusa Krista. Samo tri pozitivne stvari su zabilježene u njihovoj prednosti: vjera u samo Isusovu žrtvu, povjerenje samo u Bibliju i dar sebe i svog života; sve ostale doktrinarnе tačke su naslijeđene od katoličanstva i stoga podložne ispitivanju. Dakle, iako nesavršeni u nauci o istini kršćanske vjere, izabrani reformatori su znali kako predati svoje živote prinesene Bogu kao žive žrtve i dok su čekali 1844. godinu, datum stupanja na snagu dekreta iz Dana 8:14, Bog je privremeno prihvatio njihovu službu. To je ono što on vrlo jasno izražava kada kaže: " *Ne stavljam vam nikakav drugi teret .*" U ovim riječima jasno se pojavljuje situacija izuzetnog božanskog suda.

Stih 25: „ *Samo ono što imaš, drži se dok ne dođem.* »

Razlozi koji omogućavaju Bogu da blagoslovi nesavršenu protestantsku vjeru moraju biti zadržani i prakticirani od strane izabranih do povratka Isusa Krista.

Stih 26: “ *A ko pobijedi i sačuva djela moja do kraja, njemu ću dati vlast nad narodima.* »

Ovaj stih otkriva šta će uzrokovati gubitak spasenja od ovog vremena reformacije do Hristovog povratka. Izabrani će morati držati do kraja djela koja je pripremio i objavio Isus Krist neprekidno do kraja svijeta. Pozvani padaju odbijanjem novih Božjih zahtjeva. Ipak, nikada nije krio svoju namjeru da postepeno povećava svoju svjetlost do vremena svog dolaska u slavi. “ *Put pravednika je kao sjajna svjetlost, koja sve više sija do savršenog dana* ” (Pro.4:18); Ovaj biblijski stih to dokazuje. I stoga je u okviru njegovog projekta da će se od 1844. godine božanski zahtjevi pojaviti na datume predviđene i prorečene njegovom jedinstvenom biblijskom proročkom riječi. Samo kao nebeski sudija izabrani će dobiti od Boga „vlast nad narodima“.

Stih 27: „ *On će vladati njima gvozdanim štapom kao što se lončarski sudovi razbiju do drhtanja, kao što sam ja primio od svog Oca;* »

Ovaj izraz sugerira pravo na osudu na smrt. Pravo koje će izabrani dijeliti s Isusom Kristom u svom sudu zlih ustanovljenom za posljednji sud, tokom “ *hiljadu godina* ” velike subote sedmog milenijuma.

Stih 28: “ *I daću mu zvijezdu jutarnju.* »

Bog će mu dati svoju punu božansku svjetlost koju na našoj sadašnjoj zemlji simbolizira svjetlo sunca. Ali Isus je rekao: “Ja sam svjetlost.” Time najavljuje svjetlost nebeskog života, gdje je sam Bog izvor svjetlosti koja više ne zavisi od nebeske zvijezde poput našeg sunca.

Stih 29: „ *Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama!* »

Konstrukcija Apokalipse je kao kula sastavljena od sedam spratova, sedmi će biti vreme susreta sa Bogom. U ovoj konstrukciji, 2. i 3. poglavlja čine osnovni okvir čitave kršćanske ere između 94. i 2030. godine. Sve teme izazvane u Apokalipsi nalaze svoje mjesto u ovom osnovnom okviru. Ali u ovoj parceli prvi katovi igraju samo ulogu stepenica koje vode na gornji kat. Važnost otkrivenja pojavljuje se na nivou 3 koji se zove *Pergam* . Ova važnost je dodatno pojačana

na nivou 4 koji se zove *Tijatira* . U ovoj eri kršćanska vjera postaje zbunjena i obmanjujuća. Božji sud o duhovnoj situaciji ovog doba imat će posljedice do kraja svijeta. Stoga, kako bih učvrstio vaše razumijevanje ove presude, sažecu ovu poruku koju je Bog uputio svojim protestantskim izabranicima za vrijeme vladavine Luja XIV.

Sažetak : U vrijeme reformacije, kršćansko ponašanje je bilo višestruko. Ima pravih svetaca koji su proganjeni, ali uvijek miroljubivi, i ljudi koji brkaju vjeru i politiku, koji se naoružavaju i uzvraćaju udarac za udarac kraljevskim katoličkim vojskama. U Danielu 11:34 Duh ih naziva „licemjerima“. Malo religioznih ljudi je shvatilo da biti kršćanin znači oponašati Isusa u svemu, pokoravati se njegovim naredbama i pokoravati se njegovim zabranama; Upotreba oružja je jedna od njih, a ovo mu je bila posljednja lekcija u vrijeme hapšenja. Isusov prijekor je opravdan činjenicom da, nastavljajući prakticirati katoličko naslijeđe, sami protestanti svojim primjerom favoriziraju učenje i zavođenje koje pripada katoličkoj *Jezebel* . Njihova nesavršena religiozna praksa ih diskredituje na Božjem sudu koga obeščaćuju pred njegovim neprijateljima. Ova faza početka reformacije navodi ga da donosi izuzetne sudove; što on naglašava govoreći: " *Ne stavljam na tebe nikakav drugi teret, samo ono što imaš, drži se dok ne dođem .* " Ali nesavršenost doktrine je legitimna na ovom početku i Bog prihvata službu onih koji prihvataju progon i smrt u njegovo ime. Nisu mogli dati više, dajući maksimum: svoj život. Bog naglašava ovaj duh žrtve koji on označava kao „ *djela brojnija od prvih* (19. stih).“ Paganizam rimokatolicizma se poredi sa *mesom žrtvovanim idolima* . Otkazivanje rimske obmane počelo je savršeno prosvijetljenim djelima Pierrea Valda (Vaudés) koji je još 1170. godine napisao verziju Biblije na jeziku koji nije latinski, provansalskom. Njegovo znanje i razumijevanje božanskih zahtjeva bilo je zapanjujuće potpuno i nakon njega protestantska vjera je opala. Pod inspiracijom Džona Kalvina, protestantska vera je čak očvrstnula, poprimivši lik svog katoličkog protivnika. A izraz "Ratovi religija" svjedoči o gadosti prema Bogu, jer izabranici Isusa Krista, istinski, ne uzvraćaju udarce koji su im zadati. Njihova osveta će doći od samog Gospoda. Naoružavajući se, protestanti, čiji je moto bio "sola scriptura", "Samo Sveto pismo", pokazali su prezir prema Bibliji koja je zabranjivala njihovo nasilje. Isus je otišao veoma daleko u tom pogledu poučavajući svoje učenike da treba da okrenu "drugi obraz" onome ko ih udari.

Ovo vrijeme kada je katolički progon uzrokovao smrt Isusovih vjernih slugu tri puta je istaknut u Apokalipsi, ovdje u ovo vrijeme *Tijatire* , ali i u ⁵ *pečat* poglavlja 6 i u ³ *truba* 8. poglavlja. Ovdje, u stihu 22, Isus ohrabruje svoje mučeničke sluge, objavljujući im svoju namjeru da osveti njihovu smrt ili patnju koju su nanijeli Rim i njegove kraljevske sluge. Ključna riječ skrivena u imenu *Pergam* jasno se pojavljuje, katolička religija je kriva za *preljubu* prema Bogu, a oni koji je počine s njom, katolički monarsi, njihove lige i njihovo lažno plemstvo platit će, pod giljotinom francuskih revolucionara, nepravedno prolivenu krv. Otkr. 2:22-23: „ Evo, ja ću je baciti u postelju, i **one koji s njom čine preljubu u veliku nevolju** , osim ako se ne pokaju za svoja djela. pogubiću njenu **decu** ; i sve će crkve znati da sam ja onaj koji ispituje umove i srca, i nagradit ću svakog od vas prema djelima vašim .” Ali budite oprezni! Jer će nakon 1843. „ **oni koji s**

njom počine preljub “ također biti protestanti , pa će Bog pripremiti nuklearni „treći svjetski rat“, novu kaznu katoličke, pravoslavne, anglikanske, protestantske i adventističke preljube. Paralelno, Duh kaže u ⁵ pečat : Otk 6,9-11: “ *Kada je otvorio peti pečat, vidio sam pod oltarom duše onih koji su bili pobijeni zbog riječi Božje i zbog svjedočanstva koje su imali. I povikaše iz sveg glasa govoreći: Dokle, Gospode, svet i istinit, nećeš suditi i osvetiti krv našu nad onima koji žive na zemlji? Svakom od njih je dat bijeli ogrtač; i rečeno im je da se još malo odmore, dok se ne ispune njihovi drugovi i njihova braća, koje treba pobiti kao što su bili.* ”.

Ova scena iz 5. pečata može biti zbunjujuća i obmanjujuća za neprosvjetljeni um. Neka bude jasno, ova slika nam otkriva tajnu Božju misao, jer prema Ecc.9:5-6-10, mrtvi u Hristu *spavaju* u stanju u kome je njihovo pamćenje zaboravljeno, ne učestvujući više ni u čemu što se radi pod suncem . Biblija daje prvoj smrti značenje uništenja čitavog bića; mrtvac je kao da nikada nije postojao, s tom razlikom što, pošto je postojao, čitavo njegovo postojanje ostaje urezano u umu Boga. Stoga je Bog svojim živim slugama uputio ovu poruku utjehe da ih ohrabri. On ih podsjeća da je, prema njegovim obećanjima, nakon smrtnog sna, određeno vrijeme za njihovo buđenje , kada će oni, kroz njega, vaskrsnuti. Tada će imati priliku da sude, pod pogledom i sudom Božjim u Isusu Hristu, svojim mučiteljima koji su takođe vaskrsli, ali na kraju *hiljadu godina* . U poruci *Tijatire* , smrt najavljena za *one koji počine preljubu* sa katoličkom *Jezabelom* imaće dvostruko ispunjenje. Na zemlji, rad revolucionara je prva faza, ali nakon nje, doći će, u svoje vrijeme iu drugoj fazi, *druga smrt* posljednjeg suda, čas kada će " *sve skupštine* " kršćana, nevjernih ili vjernih, svih era kršćanske ere vidjeti kako se pravedna Božja presuda primjenjuje protiv duhovne *preljube* .

U svojoj simboličnoj slici, ⁴ *Truba* 8. poglavlja potvrđuje djelovanje " *velike nevolje* " programirano da kazni *preljubu* papizma i monarhista koji su ga podržavali. *Sunce* , božanska svjetlost, *mjesec* , mračna katolička religija i *zvijezde* , religiozni ljudi, *pogođeni su u trećini* ili djelimično progonom ateizma od strane francuskih revolucionara 1793. i 1794. godine.

Na kraju poruke upućene miroljubivim protestantima, Duh potvrđuje svoju osudu upotrebe oružja podsjećajući da će se izabrani osvetiti samo za posljednji sud pripremljen za vrijeme nebeskog suda sedmog milenijuma. Stoga mu nije dozvoljeno da se osveti pred ovim nebeskim sudom gdje će potom suditi svojim progoniteljima, sa Isusom Kristom, i učestvovati u presudi o njihovoj osudi na smrt. „ *On će vladati njima gvozdanim štapom, kao što se lončarski sudovi razbiju u komade* .” Svrha ove presude će biti da se utvrdi vrijeme stradanja krivca osuđenog na drugu smrt posljednjom presudom. Stih 29 govori o: *jutarnjoj zvijezdi* . “ *I daću mu jutarnju zvezdu* .” Ovaj izraz označava sunce, sliku božanske svjetlosti. Pobjednik će ući u božansko svjetlo za vječnost. Ali prije ovog vječnog konteksta, ovaj termin priprema peto slovo koje dolazi. *Jutarnja zvijezda* se spominje u 2. Pet. 1:19-20-21: „ *I mi imamo sigurniju riječ proročanstva* : *na koju dobro činite što pazite, kao na svjetlost koja sija u tamnom mjestu, dok ne svane dan i ne ustane zvijezda* u vašim srcima. *znajući ovo prvo, da nijedno proročanstvo Svetog pisma nije od bilo kakvog privatnog tumačenja, jer proročanstvo nikada nije došlo ljudskom voljom, nego su sveti Božji ljudi govorili*

dok su bili potaknuti Duhom Svetim . Ovaj stih naglašava važnost proročke riječi jer će kontekst nadolazeće ere biti duhovno uvjetovan stupanjem na snagu božanske odredbe prorečene u Dan.8:14. " *Do 23:00 uveče-jutro i svetost će biti opravdani* ." Ali u to vrijeme ovaj ajet je bio poznat samo u prijevodu: " *Do 2300 večeri i jutara i svetinja će biti očišćena* ." Čak i pod ovim prijevodom, Božja poruka je bila ista, ali manje precizna, mogla bi se u ovom obliku protumačiti kao najava kraja svijeta povratkom u slavu našeg Gospodina i Spasitelja Isusa Krista. Bog je koristio američkog protestanta Williama Millera da izvrši dva adventistička iskušenja vjere u proljeće 1843. i jesen 1844. Kao što nas uči Daniel 12:11-12, između ova dva datuma, 1843. godine, božanska odluka je oduzela palim protestantima spasonosnu pravednost koju je ponudio Isus Krist; jer više ne ispunjavaju standard nove svetosti koju traži Bog. Isusova pravda je vječna, ali koristi samo pravim izabranima koje je Isus sam izabrao, i to u svim vremenima i do kraja svijeta.

Ovdje, između *Tijatire* i *Sarda* , prvog dana proljeća 1843. stupa na snagu dekret iz Dana 8:14 i otkrit ćemo njegove posljedice u porukama koje je Duh uputio kršćanima tog datuma.

Otkrovenje 3: Skupština od 1843 – obnovljena apostolska kršćanska vjera

5. doba 'Sard

Presuda koju je izrekao Isus Krist nakon adventističkih suđenja u proljeće 1843. i 22. oktobra 1844.

Stih 1: " *I anđelu skupštine u Sardu napiši : Ovo govori onaj koji ima sedam Duhova Božjih i sedam zvijezda: Znam djela tvoja. Znam da izgledaš da si živ, a da si mrtav.* »

" *Sarda* ", tema petog pisma, istaći će dva suprotstavljena ponašanja protestantskih kršćana koja se pripisuju: palim, kojima Isus izjavljuje: " *Prolaziš kao živi, a mrtav si* "; i izabranima, u 4. stihu: " *hodit će sa mnoom u bijelim haljinama jer su dostojni* ." Kao i sadržaj njegove dvije poruke, ime " *Sardes* " ima dvostruko značenje čija su značenja apsolutno suprotna. Sjećam se glavnih ideja ovog grčkog korijena: grčevit i dragi kamen, odnosno smrt i život. Grimase i grčevite definišu sardonski smeh; na grčkom, sardonion je gornji konop lovačke mreže; sardina je riba; au suprotnom smislu, sardo i sardonix su drago kamenje; sardonix je vrsta smeđeg kalcedona. Na početku ovog pisma, Isus se predstavlja kao " *onaj koji ima sedam Božjih duhova i sedam zvijezda* ", odnosno posvećenje Duha i sud nad svojim slugama sedam era. Kao u Dan 12, on stoji iznad rijeke smrti, testa adventističke vjere, i ovdje donosi svoju presudu. Zapazimo upotrebu neformalnog "tu" što ukazuje da je osoba s kojom razgovaramo jedna u kolektivnom smislu. Cijela protestantska norma je u pitanju. Isus stavlja tačku na protestantski izuzetak naveden u poruci iz *Tijatire* . Novi " *teret* " (kako ga vide buntovni vjernici) je sada nametnut i tražen. Praksa rimske nedjelje treba biti napuštena i zamijenjena subotom subotom. Ovaj dekret iz Dan.8:14 preokreće

situaciju koju je uspostavio od 7. marta 321. godine car Konstantin ¹ Godine 1833, 11 godina prije 1844., neprekidnim pljuskom zvijezda padalica, koji se produžio od ponoći do 5 sati ujutro, i vidljiv na cijeloj američkoj teritoriji, Bog je ilustrirao i preokrenuo masovni pad protestantskih kršćana. Da bi vas uvjerio u ovo tumačenje, Bog je pokazao zvijezde na nebu Abrahamu, rekavši mu: " *Tako će biti i tvoji potomci* ." Pad zvijezda 1833. je stoga preokrenuo masivni pad ovog Abrahamovog potomstva. Ovaj nebeski znak *se* navodi u temi 6. ^{pečata} u Otkr. 6:13. Isus je rekao: " *Izглеda da si živ i mrtav si* ." Onaj o kome govori stoga ima reputaciju da predstavlja Boga, a ovaj detalj odgovara protestantizmu koji, vjerujući u svoju reformaciju, misli da se pomirio s Bogom. Božanska presuda pada: " *Znam tvoja djela* ", " *a ti si mrtav* ." Od samog Boga, velikog Sudije, dolazi ovaj sud. Protestant može zanemariti ovu presudu, ali ne može izbjeći njene posljedice. Godine 1843. stupio je na snagu dekret iz Danila 8:14 i nijedan kršćanin ne bi trebao biti u neznanju o zakonu živog Boga. Ovo neznanje je zbog prezira prema biblijskoj proročkoj riječi na koju nas apostol Petar podstiče da posvetimo svu našu pažnju u 2. Petr. 1,19-20: „ *I mi imamo proročku riječ koja se više uvjerava na koju paziš, kao na svjetlo koje sija u tamnom mjestu, dok ne osvane dan u srcu; znajući ovo prvo, da nijedno proročanstvo Svetog pisma nije od bilo kakvog privatnog tumačenja* .“ Prolazeći nezapaženo među svim tekstovima Biblije Novog saveza, ovi stihovi, posebno iz 1843. godine, prave razliku između života i smrti.

Stih 2: “ *Budi na oprezu i ojačaj ono što je preostalo i spremno umrijeti; jer nisam našao vaša djela savršena pred mojim Bogom* . »

Ako ne uđu u novi standard svetosti, " *ostatak* " protestantizma će " *umrijeti* ". Jer Bog ga osuđuje iz dva razloga. Prvi je praksa rimske nedjelje koja je osuđena stupanjem na snagu dekreta iz Dan.8:14; Drugi je nezainteresovanost za proročku reč, jer ignorisanjem lekcije koju je Bog dao kroz adventističko iskustvo, potomci protestanata će nositi krivicu nasleđenu od svojih očeva. O obe tačke Isus kaže: " *Nisam našao tvoja dela savršena pred mojim Bogom* ." Govoreći " *pred mojim Bogom* ", Isus podsjeća protestante na normu deset zapovijesti napisanih prstom Božijim, Ocem kojeg preziru u korist Sina koji bi ih trebao spasiti. Njegova savršeno poslušna vjera, koju je dao kao uzor, nema ništa zajedničko s protestantskom vjerom, nasljednicom mnogih katoličkih grijeha, uključujući, prije svega, sedmični odmor prvog dana. Vrata spasa se zauvek zatvaraju pred kolektivnom protestantskom verskom normom, „ *zvezde* “ „ *šestog pečata* “ padaju.

Stih 3: „ *Sjeti se, dakle, kako si primio i čuo, i drži se i pokaj se. Ako ne budeš pazio, doći ću na tebe kao lopov, i nećeš znati u koji čas ću doći na tebe* . »

Ovaj glagol, „ *pamtiti* “, implicira kritičku meditaciju o djelima prošlosti. Ali samo istinski odabrani su dovoljno skromni da kritikuju svoja dela. Štaviše, ova zapovest „ *pamti* “ evocira „ *seti se* “ na početku četvrte zapovesti koja naređuje posvećeni ostatak sedmog dana. I ovdje, dvostruko, službeni protestantizam je pozvan da preispita prijem koji je dao proročkim porukama koje je pokrenuo William Miller u proljeće 1843. i u jesen 1844. godine, ali i tekstu 4. ^{od} 10 Božjih zapovijedi koje je prekršio u smrtnom grijehu od 1843. godine: "Ako je Isus prekršio najozbiljniju formulu od 1843. godine." *lopov, i nećeš znati u koji*

čas ću doći na tebe. » Vidjet ćemo kako je od 2018. ova poruka postala živa stvarnost. Bez bdenja, pokajanja i ploda pokajanja, protestantska vera je definitivno mrtva.

Stih 4: “ *Ipak imate nekoliko ljudi u Sardu koji nisu oskvrnili svoje haljine; hodaće sa mnoom u bijelom, jer su dostojni.* »

Nova svetost će se pojaviti. U ovoj poruci Isus jednostavno svjedoči o postojanju " *nekoliko ljudi* ", prema detaljima otkrivenim Ellen G. White koja je bila među njima, samo 50 muškaraca dobilo je Božje odobrenje. Ovih „ *malo muškaraca* “ odnose se na muškarce i žene koji su pojedinačno odobreni i blagoslovljeni za svjedočanstvo svoje vjere u skladu s Gospodinovim očekivanjem. Isus je rekao: “ *Ipak imate nekoliko ljudi u Sardu koji nisu oskvrnili svoje haljine; i hodaće sa mnoom u bijelom, jer su dostojni.* ” Ko može osporiti dostojanstvo koje je priznao sam Isus Krist? Pobjednicima testova vjere 1843. i 1844. Isus obećava vječni život i potpuno zemaljsko priznanje koje će dobiti službeni oblik u nadolazećoj poruci iz *Filadelfije*. Prljanje " *odjeće* " pripisuje se slobodnom ponašanju ljudskog bića. “ *Odjeća* ” je pravednost koju je pripisao Isus Krist, u ovom slučaju “ *bijela* ”, njena nečistoća označava gubitak te pravednosti za tradicionalni protestantski tabor. Ovdje, naprotiv, odsustvo nečistoće označava produženje pripisivanja “ *vječne pravednosti* ” Isusa Krista prema Dan 9:24. Uskoro će im znanje i praktikovanje subote dati pravu svetost, plod i znak pravde koju je dao Isus Krist. Ovaj mudar i inteligentan izbor uskoro će ih učiniti vječnima u posvećenju i nebeskom proslavljanju oslikanom “ *bijelim haljinama* ” u nadolazećem stihu 5. Duh će ih proglasiti „ *neporočnim* “: „ *i u ustima njihovim ne nađe se lukavstva, jer su besprijekorni* (Otkrivenje 14:5).“ Oni će pronaći „ *mir sa svim ljudima i svetost, bez koje nijedno telo neće videti Gospoda* “, prema Pavlu, u Jevrejima 12:14. Konkretno, ove “ *bijele haljine* ” imat će oblik povlačenja od grijeha što predstavlja praksu rimske nedjelje. Pošto su ga dva puta vjerno čekali, umjesto njega, u znak njegovog odobravanja, pečat Božji im je dat subotom koja dolazi da pobijeli izabranike Gospodnje koji čuvaju njegovu pravdu. Tako je završeno “ *čišćenje svetinje*”, oblik u kojem je Daniel 8:14 preveden u to vrijeme. Pod tim pogledom, od 23. oktobra 1844. godine, Isus je u nebeskoj viziji dao pobjedničkim izabranicima sliku svog prolaska od svetinje do najsvetijeg mjesta zemaljske svetinje. Tako je ilustracijom prisjetio trenutka kada je umro na krstu, za koji je grijeh njegovih izabranika bio okajan, čime je ostvaren “ *dan pomirenja* ”, hebrejski “ *Jom Kipur* ”. Pošto se ovaj događaj već desio, obnavljanje radnje u viziji samo je imalo za cilj da dovede u pitanje prvo dostignuće večne pravde postignuto Isusovom smrću. Što je doslovno ispunjeno za pale sa Sarda čija je iskazana vjera nezadovoljavajuća za Boga Stvoritelja. Iz dva razloga, Bog ih može odbaciti zbog nedostatka ljubavi prema njegovoj proklamovanoj proročkoj istini, i zbog kršenja subote koja je postala provediva od 1843. stupanjem na snagu dekreta iz Danila 8:14.

Stih 5: “ *Onaj ko pobijedi bit će obučen u bijele haljine; Neću izbrisati njegovo ime iz knjige života, nego ću priznati njegovo ime pred svojim Ocem i pred njegovim anđelima.* »

Izabranik kojeg je otkupio Isus Krist je poslušno biće, svjesno da svoj život i svoju vječnost duguje Bogu stvoritelju, dobrom, mudrom i pravednom. To je

tajna njegove pobjede. Ne može da ulazi u spor sa njim, jer odobrava sve što govori i radi. Tako i sam donosi radost svome Spasitelju koji ga prepoznaje i zove njegovim imenom, od postanka svijeta gdje ga je vidio po svom predznanju. Ovaj stih pokazuje koliko su lažne tvrdnje lažnih religioznih osoba uzaludne i obmanjujuće čak i za one koji ih iznose. Posljednja riječ će pripasti Isusu Kristu koji svima kaže: " *Znam vaša djela .*" Prema ovim djelima, on dijeli svoje stado, stavljajući s njegove desne strane *svoje ovce* , a s njegove lijeve strane *buntovne koze* i *vukove grabljivice* namijenjene *vatri druge smrti na posljednjem sudu* .

Stih 6: „ *Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama!* »

Dok doslovno svako može čuti proročke riječi Duha, naprotiv, samo njegovi izabranici, koje on nadahnjuje i obrazuje, mogu razumjeti njihovo značenje. Duh se odnosi na konkretne činjenice, ostvarene u istorijskom vremenu, izabrani se stoga mora zanimati za vjersku i svjetovnu historiju, te za čitavu Bibliju sastavljenu od izvještaja o svjedočanstvima, pohvalama i proročanstvima.

Napomena : U 3. stihu, Isus Krist je rekao palom protestantu: „ *Sjeti se, dakle, kako si primio i čuo, i drži se i pokaj se. Ako ne budeš pazio, doći ću na tebe kao lopov, i nećeš znati u koji čas ću doći na tebe .*” Nasuprot tome, za nasljednike pobjednika, od proljeća 2018. ova poruka je pretočena u: "Ako budete gledali, neću doći kao lopov, a **znaćete** u koji čas ću doći **k** vama." I Gospod je održao svoja obećanja, budući da su danas 2020. godine, njegovi izabranici imali saznanja o datumu njegovog pravog povratka koji je otkriven za proljeće 2030. godine. Ali, protestantska vjera je osuđena da ignoriše ovu preciznost, koju je samo Isus rezervisao za svoje izabrane. Jer suprotno njegovom ponašanju prema zlim slugama, " *Gospod ne čini ništa a da ne upozori svoje sluge proroke* " Amo.3:7.

6. era: Philadelphia

Adventizam ulazi u univerzalnu misiju

Između 1843. i 1873. godine, božanska subota subote, pravi sedmi dan koji je odredio Bog, obnovljena je i usvojena od strane pionira adventizma sedmog dana koji je poprimio oblik službene američke kršćanske vjerske institucije koja se od 1863. zove: "Crkva adventista sedmog dana". U skladu sa učenjem pripremljenim u Dan.12:12, Isusova poruka je upućena njegovim izabranicima posvećenim ostatkom subote, na datum 1873. U isto vrijeme, ovi izabrani imaju koristi od blaženstva iz Dan.12:12: „ *Blago onom koji čeka, do 1335 dana!* " .

Novi standardi uspostavljeni od 1843. postali su univerzalni 1873. godine

Stih 7: “ *I anđelu skupštine u Filadelfiji napiši : Ovo govori onaj koji je svet, onaj koji je istinit, onaj koji ima ključ Davidov, onaj koji otvara a niko ne zatvara, onaj koji zatvara i niko ne otvara :* »

Pod imenom “ *Filadelfija* ” Isus pokazuje svog Izabranika. Rekao je: “ *Po tome će svi znati da ste moji učenici, ako budete imali ljubavi jedni prema drugima.* Jovan 13:35» A ovo je slučaj *Filadelfije* čiji grčki koreni znače: bratska ljubav. Odabrao je izabrane koji ga komponuju, stavljajući njihovu vjeru na kušnju, a za ove pobjednike njegova ljubav preplavljuje. On se predstavlja u ovoj

poruci, govoreći: „ *ovo kaže Sveti, Istiniti* “. *Sveto* , jer je to vrijeme kada se posvećenje subote i izabranih zahtijeva dekretom Dan.8:14 koji je stupio na snagu u proljeće 1843. *Istina* , jer je u ovom proročkom času obnovljen zakon istine; Bog ponovo otkriva svetost svoje 4. ^{zapovesti koju} su hrišćani gazili od 7. marta 321. On takođe kaže: „ *onaj koji ima ključ Davidov* .” Ovo nisu ključevi Svetog Petra za koje se tvrdi da je posjed Rima. “ *Ključ Davidov* ” pripada “ *Sinu Davidovu* ”, lično Isusu. Niko drugi osim On ne može dati večno spasenje, jer je dobio ovaj ključ noseći ga “ *na ramenu* ” u obliku svog krsta, prema Isa.22:22: “ *Položiću mu na rame ključ od kuće Davidove: kad On otvori, niko ne može zatvoriti; kad zatvori, niko neće otvoriti* .” Ovaj ključ koji označava krst njegovog mučenja, u ispunjenju ovog stiha, čitamo ovdje: “ *Onaj koji otvori, i niko neće zatvoriti, onaj koji zatvori, i niko neće otvoriti* .” Vrata spasenja otvorena su adventizmu sedmog dana u izgradnji i zatvorena za vjerske sljedbenike rimske nedjelje od proljeća 1843. Budući da su bili voljni da se podvrgnu predstavljenim doktrinarnim istinama i počastili svojom vjerom njegovu proročku riječ, Isusov Duh je rekao svecima filadelfijske ere : „ *Znam tvoja djela. Gle, pošto imaš malo moći, i održao si moju riječ, i nisi se odrekao mog imena, postavio sam pred tobom otvorena vrata, koja niko ne može zatvoriti* . Ova mala religiozna grupa bila je, zvanično, isključivo američka od 1863. Ali 1873. godine, tokom generalne konferencije održane u Battle Creeku, Duh joj je otvorio univerzalna misionarska vrata koja su trajala do istinskog povratka Isusa Hrista. Niko to neće spriječiti i Bog će se pobrinuti za to. Važno je napomenuti da sve dobro što Isus identificira u pravim svecima također definira uzroke zbog kojih je pala protestantska vjera 1843. Ova poruka je upravo suprotna onoj koju Isus upućuje palim iz *Sarda* u 3. stihu, jer su ciljana djela sama po sebi obrnuta.

12 plemena Apo.7 raste

Stih 8: „ *Znam djela tvoja. Gle, pošto imaš malo moći, i održao si moju riječ, i nisi se odrekao imena mojega, postavio sam pred tobom otvorena vrata, koja niko ne može zatvoriti* . »

Izabranik tog vremena je pozitivno ocijenjen na osnovu njegovih djela koja mu Isus pripisuje kao pravednost. Njegova “ *mala moć* ” potvrđuje rođenje grupe zasnovane na “ *nekolicini ljudi* ” iz 4. stiha. Godine 1873. Isus je adventistima najavio njihovo napredovanje ka njegovom povratku simbolom nebeskih otvorenih vrata koja će se otvoriti u proljeće 2030., dakle za 157 godina. U poruci koja slijedi, onoj upućenoj Laodikeji, Isus će stajati pred ovim vratima, ukazujući tako na neposrednu blizinu njegovog povratka: „ *Evo, stojim na vratima i kucam. Ako neko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njim, i on sa mnom*. Rev. 3:20 »

Jevreji su dozvolili pristup hrišćanskoj veri

Stih 9: “ *Evo, učinit ću ih iz sinagoge Sotonine, koji govore da su Židovi, a nisu, ali lažu; Evo, učinit ću ih da dođu i poklone se tvojim nogama, i da znaju da sam te volio* . »

Navodeći ulazak pravih Jevreja prema rasi i telu u adventističku grupu, ovaj stih potvrđuje obnovu subotnjeg odmora; Nedjelja više nije prepreka

njihovom obraćenju. Jer od 321. godine njegovo napuštanje ima za posljedicu i sprječavanje iskrenih Židova da usvoje kršćansku vjeru. Njegov sud o Jevrejima po rasi nije bio lično mišljenje Pavla, vernog svedoka; Isus Hrist je taj koji to potvrđuje u ovom Otkrivenju, već u Apo.2:9, u poruci upućenoj njegovim slugama koje su Jevreji oklevetali i proganjali Rimljani iz doba *Smirne*. Zapazimo da će rasni Židovi morati prepoznati kršćansko spasenje u adventističkom standardu da bi imali koristi od Božje milosti. Samo univerzalni adventizam nosi božansko svjetlo čije je **ekskluzivno službeno skladište** od 1873. Ali budite oprezni! Ovo svjetlo, njegova doktrina i njegove poruke su isključivo vlasništvo Isusa Krista; Nijedan čovjek i nijedna institucija ne mogu odbiti njenu evoluciju, a da ne dovedu svoje spasenje u opasnost. Na kraju, u ovom stihu, Isus precizira „ *da sam te ljubio* “. Znači li to da je nakon ovog vremena blagoslova možda više neće voljeti? Da, i ovo će biti značenje poruke koja je data „ *Laodikiji* ”.

Božje zapovijedi i Isusova vjera

Stih 10: „ *Jer ste održali riječ moje strpljivosti, i ja ću vas sačuvati od časa kušnje koja će doći na poznatu zemlju, da iskuša one koji žive na zemlji.* »

Izraz strpljenje potvrđuje kontekst adventističkog čekanja o kojem se govori u Danielu 12:12: „ *Blago onom koji čeka i dođe u hiljadu trista pet i trideset dana.* “ “. Test se odnosi na vjeru " *stanovnika zemlje* ", onih koji nastanjuju " *poznatu zemlju* ", to jest priznate od Isusa Krista, Boga stvoritelja. Dolazi da testira ljudsku volju i razotkrije buntovnički duh "ekumenskog" tabora koji grčkim "oikoméné" označava " *poznatu zemlju* " ovog stiha.

Ovo obećanje obvezuje Isusa samo pod jedinim uvjetom da institucija očuva kvalitetu vjere početka. Ako se adventistička poruka treba nastaviti do vremena konačnog univerzalnog testa vjere proročenog u ovom stihu, to neće nužno biti u institucionalnom obliku. Jer prijetnja visi nad ovom porukom u 11. stihu koja slijedi, do tada potpuno pozitivna i blagoslovljena od Boga. Isusovo obećanje će se ticati njegovog potomstva koje će ostati u životu 2030. U to vrijeme, pravi izabrani iz 1873. godine usnuće „ *u Gospodu* “ prema Otkr. 14:13: „ *I čuh glas s neba koji govori: Napiši: Blago mrtvima koji od sada umiru u Gospodu! Da, kaže Duh, da se odmore od svojih trudova, jer ih slijede njihova djela.* » Stoga je ovo drugo blaženstvo koje je Isus Krist dodijelio ovom uzornom Izabraniku. Ali ono što Isus blagosilja je ponašanje koje pokazuje djela. Nasljednici " *Filadelfije* " će vjerno reproducirati, 2030. godine, njegova djela, njegovu vjeru, njegovo prihvatanje istina koje je dao Bog nebeski u posljednjim oblicima koje će im on dati; jer će doživjeti velike promjene do kraja kada će razumijevanje božanskog projekta biti savršeno.

Adventističko obećanje Isusa Krista i njegovo upozorenje

Stih 11: „ *Dolazim brzo. Čvrsto se držite onoga što imate, da vam niko ne može uzeti krunu.* »

Poruka „ *Dolazim brzo* ” je adventističkog tipa. Isus time potvrđuje napuštanje svih drugih vjerskih ispovijedi. Očekivanje njegovog povratka u slavi ostat će do kraja svijeta jedan od glavnih kriterija koji identificiraju njegove prave

izabranike. Ali ostatak poruke teži teškom prijetnjom: „ *Drži se onoga što imaš, da ti niko ne uzme krunu.* „A ko može uzeti njegovu krunu osim njegovih neprijatelja? Njihovi potomci će ih stoga prvo morati identificirati, a zato što to nisu učinili, žrtve njihovog humanističkog duha, sklapaju savez s njima, od 1966. godine.

Stih 12: “ *Onoga ko pobijedi, učiniću ga stupom u hramu Boga moga, i neće više izlaziti; Napisat ću na njemu ime Boga moga i ime grada Boga moga, novog Jerusalima, koji silazi s neba od Boga moga, i moje novo ime.* »

U svojim posljednjim riječima blagoslova posvećenim pobjednicima, Isus objedinjuje sve stečene slike spasenja. “ *Stub u hramu Boga moga* ” znači : čvrst oslonac da nosim svoju istinu u mojoj skupštini, Izabranom. „ *...i neće izaći iz toga više* ”: njegovo će spasenje biti vječno. “ *... ; Napisat ću na njemu ime mog Boga* ”: urezat ću u njega sliku Božjeg lika izgubljenog u Edenu. “ *...i ime grada Boga moga* ”: on će dijeliti slavljenje Izabranog opisanog u Otkr. 21. “*... novog Jerusalima koji silazi s neba od Boga moga,* ” “ *novi Jerusolim* ” je naziv skupa proslavljenih izabranika koji su postali potpuno nebeski poput nebeskih anđela Božjih. Otkr. 21 opisuje ga u simboličnoj slici dragog kamenja i bisera što svjedoči o snazi ljubavi koju Bog osjeća prema svojim otkupljenim sa zemlje. Ona silazi na obnovljenu zemlju da bi tamo vječno živela u prisustvu Boga koji tamo postavlja svoj presto. “*... i moje novo ime* ”: Isus povezuje promjenu svog imena sa svojim prijelazom iz zemaljske prirode u nebesku prirodu. Spašeni izabrani, ostajući živi ili uskrsnuli, živjeti će isto iskustvo i dobiti nebesko, proslavljeno, netruležno i vječno tijelo.

U ovom stihu, insistiranje na poređenju s Bogom opravdano je činjenicom da je samog Isusa izabrani zatekli u njegovom božanskom aspektu.

Stih 13: „ *Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama!* »

Izabrani je shvatio lekciju, ali je on jedini može razumjeti. Istina je da je ova poruka pripremljena samo za njega. Ova poruka potvrđuje činjenicu da tumačenje i razumijevanje otkrivenih misterija ovisi isključivo o Bogu koji ispituje i bira svoje sluge.

Isus nije podučavao službeni adventizam posljednjeg vremena i nije ga sudio, on se izbljuva nakon odbijanja poruke trećeg ^{adventističkog} očekivanja

„ *Dolazim **brzo**.* Čvrsto se držite onoga što imate, da vam niko ne može uzeti krunu .” Avaj, za tadašnji zvanični adventizam kraj je još bio daleko, a s vremenom, 150 godina kasnije, vjera više neće biti ista. Isusovo upozorenje je bilo opravdano, ali nije bilo ni obazrivo ni shvaćeno. A 1994. godine, adventistička institucija će zaista izgubiti svoju “ *krunu* ”, odbacivanjem posljednje “*velike svjetlosti*” koju je još prorekla Ellen G. White, glasnik Isusa Krista u svojoj knjizi “*Rani spisi*” u poglavlju “*Moja prva vizija*”, na stranicama 14 i 15: Sljedeći tekst stranice je izvod iz ove stranice. Takođe bih želeo da istaknem da on priče sudbinu adventističkog dela **i sažima u sebi sva učenja predstavljena u tri skupštine Apo.3: 1843-44 Sard , 1873 Filadelfija , 1994 Laodikeja .**

Sudbina adventizma otkriveno u prvoj viziji Ellen G. White

„Dok sam se molio u porodičnom bogoslužjenju, Duh Sveti je počivao na meni, i činilo mi se da se uzdižem sve više i više iznad ovog mračnog svijeta. Okrenuo sam se da vidim svoju braću adventiste ostavljenu u ovom svijetu, ali nisam mogao da ih otkrijem. Tada mi je glas rekao: „Pogledaj ponovo, ali malo više.“ Pogledao sam gore i vidio strmu, usku stazu, visoko iznad ovog svijeta. Ovdje su adventisti napredovali prema svetom gradu. Iza njih, na početku staze, bilo je jako svjetlo, za koje mi je anđeo rekao da je ponoćni krik. Ovo svjetlo je obasjavalo stazu cijelom njenom dužinom da im se noge ne spotaknu. Isus je išao ispred njih da ih vodi; i sve dok su uprli oči u njega, bili su sigurni.

Ali ubrzo su se neki umorili i rekli da je grad još jako daleko i da su mislili da će prije stići. Tada ih je Isus ohrabrio podigavši svoju slavnu desnu ruku iz koje je izbijala svjetlost koja se širila nad adventistima. Vikali su: „Aleluja! „Ali neki od njih su drsko odbacili ovu svjetlost, govoreći da ih nije Bog vodio. Svjetlo koje je bilo iza njih na kraju se ugasio i našli su se u dubokoj tami. Posrnuli su i izgubili iz vida i cilj i Isusa, a zatim su pali sa staze i potonuli u opaki svijet ispod.“

Priča o ovoj prvoj viziji koju je Bog dao mladoj Ellen Gould-Harmon predstavlja šifrirano proročanstvo koje ima istu vrijednost kao i ona iz Daniela ili Otkrivenja. Ali da bismo imali koristi od toga, moramo ga ispravno protumačiti. Zato ću dati objašnjenje.

Izraz "ponoćni vapaj" označava najavu dolaska mladoženje u "paraboli o deset djevice" iz Mateja 25:1 do 13. Test očekivanja Hristovog povratka u proljeće 1843. i jeseni 1844. predstavljao je prvo i drugo ispunjenje; Zajedno, ova dva očekivanja predstavljaju "prvo svjetlo" priče postavljene "iza" grupe "Adventista sedmog dana" koji su se kretali naprijed u vremenu, na putu ili putu koji je blagoslovio Isus Krist. Za adventističke pionire, 1844. je predstavljala datum kraja svijeta i posljednji biblijski datum koji je proročka riječ mogla predložiti izabranima tog vremena. Pošto je prošao ovaj konačni datum, čekali su Isusov povratak misleći da je neminovan. Ali vrijeme je prolazilo, a Isus se i dalje nije vratio; šta vizija evocira govoreći: "Oni su otkrili da je grad veoma daleko i da su mislili da tamo stignu ranije"; bilo 1844. ili ubrzo nakon tog datuma. Tako ih je obeshrabrenje obuzimalo sve do 1980. godine kada sam došao na scenu, primivši ovo novo i veličanstveno svjetlo koje gradi **treće adventističko očekivanje** . Ovoga puta Isusov povratak predviđen je **za jesen 1994. godine** . Svakako, objavljivanje ove poruke odnosilo se samo na mikrokosmos univerzalnog adventizma koji se nalazi u Francuskoj u Valence-sur-Rhône. Božji izbor ovog malog grada na jugoistoku Francuske ima svoje objašnjenje. Ovdje je papa Pije VI umro u pritvoru 1799. godine, ispunivši činjenicu prorečenu u Otkr. 13:3. Štaviše, Valence je bio grad u kojem je Bog osnovao svoju prvu adventističku crkvu u Francuskoj. Dakle, tamo je donio svoje božansko slavno posljednje svjetlo i na kraju 2020. godine potvrđujem da sam stalno i vjerno primao od njega njegova posljednja najdragocjenija otkrivenja koja predstavljam

u ovom dokumentu. Mikrokosmos adventizma u Valensiji poslužio je kao univerzalna pozornica za ispunjenje dijela koji se tiče posljednje veličanstvene svjetlosti u viziji naše sestre Ellen. Ova vizija otkriva nam sud koji Isus donosi o iskustvu proživljenom u Valenciji, odnosno treće ispunjenje prisposode o deset djevoja. Isus prepoznaje pravog adventista po ponašanju koje ima prema predstavljenom svjetlu. Pravi adventist izražava svoju radost sa "Aleluja!" » ; blagoslovljen od Duha, napunio je svoju posudu uljem. Suprotno tome, lažni adventisti „drsko odbacuju ovo svjetlo“. Ovo odbacivanje božanske svjetlosti je pogubno za njih, jer ih je Bog upozorio na ovu negativnu reakciju u nadahnutim porukama, namijenjenim njima, svom glasniku; oni će postati prazne posude lišene ulja koje proizvodi "svjetlost" lampe. Najavljuje se neizbježna posljedica: "svjetlo koje je bilo iza njih na kraju se ugasio"; Oni poriču osnovne temelje adventizma. Isus primenjuje svoj princip: „*Jer ko ima, daće mu se više, i imaće u izobilju, a ko nema, oduzet će mu se i ono što ima.* Mat.25:29 ». "...na kraju su izgubili iz vida i cilj i Isusa", postali su neosjetljivi na adventističke poruke koje su najavljivale povratak Krista, ili su poricali cilj adventističkog pokreta napisan u samom nazivu "Adventista"; "a onda su pali s puta i potonuli u zli svijet ispod", 1995. su se službeno posvetili protestantskom savezu i ekumenizmu. Tako su izgubili Isusa i ulazak u nebo što je bio cilj adventističke vjere. Udružili su se prema Dan.11:29, " *licemjerima* " i " *pijanicama* ", kao što je Isus najavio u Mat.24:50; stvari prikazane na početku rada.

Danas su se ove proročke riječi ispunile. Oni su se ispunili između 1844, datuma prvog svjetla "iza njih", i 1994, datuma velikog proročkog svjetla koje je odbacila prva adventistička crkva osnovana u Francuskoj, u gradu Valence-sur-Rhône, koju je Bog iskoristio za svoju demonstraciju. Danas je zvanični adventizam u "dubokom mraku" ekumenizma sa neprijateljima istine, protestantima i katolicima.

7. doba 'Laodikeja

Kraj institucionalnog adventizma – odbijanje trećeg adventističkog očekivanja.

Stih 14: „*I anđelu crkve Laodikijske napiši : Ovo govori Amen, svjedok vjerni i istiniti, početak stvaranja Božjeg :*

Laodikeja je ime sedme i poslednje epohe; da je kraj blagoslova institucionalnog adventizma. Ovo ime ima dva grčka korijena "laos, dikéia" što znači: "suđeni ljudi". Prije mene, adventisti su to preveli: "ljudi suda", ali institucija nije bila svjesna da će ovaj sud početi s tim, kao što uči 1. Pet 4:17: "***Jer je došlo vrijeme da počne sud u kući Božjoj. Ako prvo počne od nas, kakav će biti kraj onima koji se ne pokoravaju Božjem evanđelju?*** » Isus dolazi naprijed govoreći: „*Ovo su riječi Amen, vjernog i istinitog svjedoka, početka Božjeg stvaranja.* „Riječ *Amen* na hebrejskom znači: u istini. Prema svjedočenju apostola Ivana, Isus ga je često koristio (25 puta), ponavljajući ga dva puta, na početku, prije svojih izjava. Ali u tradicionalnoj religioznoj praksi to je postalo interpunkcijski izraz za kraj molitvi ili izjava. Tada se često tumači u smislu "neka

bude” naslijeđeno od katoličanstva. I Duh koristi ovu koncepciju “ *u istini* ” da bi riječi *Amen dao* njeno savršeno opravdano dvostruko značenje. *Laodikeja* je čas kada Isus nudi veliko svjetlo da u potpunosti rasvijetli proročanstva pripremljena za posljednje vrijeme. Knjiga koju čitate je dokaz za to. Ono što će uzrokovati raskid između Isusa i službene adventističke institucije je odbijanje njegovog svjetla. U logičnom i opravdanom izboru, Bog je podvrgao adventizam, između 1980. i 1994. godine, testu vjere po uzoru na onaj koji je rezultirao gubitkom protestanata i blagoslovom adventističkih pionira. Test je već bio zasnovan na vjeri u Isusov povratak najavljen za proljeće 1843., zatim za jesen 1844. Sa svoje strane, od 1983. godine, počeo sam dijeliti najavu o Isusovom povratku za 1994. godinu, koristeći “ *pet mjeseci* ” spomenutih u poruci “ *pete trube* ” u Otkr. 9:5-10. Pripisujući ovu temu prokletstvu protestantizma 1844. godine, period od “ *pet mjeseci* ” koji se navodi, ili 150 stvarnih godina, doveo je do 1994. Vidjevši samo povratak Isusa Krista da označi kraj ovog perioda, i djelimično zaslijepljen od Boga na detalje teksta, branio sam ono što sam smatrao božanskom istinom. Nakon službenih upozorenja, institucija je u novembru 1991. proglasila moju smjenu; ovo, dok je preostalo još tri godine da dokažem i demantujem moje najave. Tek kasnije, oko 1996. godine, postalo mi je jasno pravo značenje ovog iskustva. Reči koje je Isus izgovorio u svom pismu „ *Laodikiji* “ upravo su se ispunile i sada su dobile precizno značenje. 1991. mlaki adventisti više nisu voljeli istinu kao 1873. Moderni svijet ih je također oslabio zavodeći ih i osvajajući njihova srca. Kao i u eri “ *Efeza* ”, zvanični adventizam je izgubio svoju “ *prvu ljubav* ”. A Isus „ *skida njen svijećnjak i krunu* “, jer ni ona njih više nije dostojna. U svjetlu ovih činjenica, poruka postaje blistavo jasna. Riječ “ *Amen* ” potvrđuje zahtjev za potpunom istinom i prestankom blagoslovljene veze. “ *svjedok* ” *vjeran i istinit* ” odbacuje nevjernog i lažljivog Izabranika. „ *Princip Božjeg stvaranja* “, dakle tvorac, dolazi do toga da kolektivno zatvori inteligenciju nedostojnih i individualno otvori inteligenciju njegovih izabranih za istine sadržane i skrivene u priči Postanka. Istovremeno, evocirajući “ *princip Božjeg stvaranja* ” koju povezuje s riječju “ *Amen* ”, Duh potvrđuje vrlo blizak konačni povratak Isusa Krista: “ odmah ”. Ipak, između 1994. i 2030. godine, datuma kraja čovječanstva na zemlji, ipak će proći 36 godina.

Smrtonosna mlakost

Stih 15: „ *Znam djela tvoja. Znam da ti nije ni hladno ni vruće. Neka ti je hladno ili vruće!* »

Neformalno "tu" se koristi za obraćanje instituciji. Ovo je plod religija naslijeđenih s oca na sina i kćeri, gdje vjera postaje tradicionalna, formalistička, rutinska i strahuje od svega novog; stanje u kojem je Isus više ne može blagosloviti dok ima toliko novog svjetla da podijeli s njom.

Stih 16: „ *Tako, pošto si mlak, a nisi ni hladan ni vruć, izbacicu te iz usta svojih.* »

Zapažanje je dao Isus u novembru 1991. godine, kada je prorok koji je nosio njegovu poruku izbrisan od strane službene institucije. U proljeće 1994. bit će povraćana, kao što je Isus preokao. Dokaz za to i sama bi pružila ulaskom 1995. godine u ekumenski savez koji je organizovala Katolička crkva, gde bi se pridružila pobunjenim protestantima, pošto je sada podělila njihovo prokletstvo.

Varljive iluzije zasnovane na duhovnom naslijeđu

Stih 17: „*Jer ti kažeš: bogat sam i bogat sam, i ništa mi ne treba, i ne znaš da si jadan, i jadan, i siromašan, i slep i nag,*“

„... *bogat*“, bio je Adventistički izabranik 1873. godine, a mnoga otkrivenja data Ellen G. White dodatno su je duhovno obogatila. Ali proročki, tumačenja tog vremena brzo su zamijenjena, kao što je Džejms Vajt, muž Gospodnjeg glasnika, ispravno mislio. Isus Krist, živi Bog, osmislio je svoja proročanstva za njihovo savršeno i besprijekorno konačno ispunjenje. Zbog toga protok vremena, koji donosi ogromne promjene u svijetu, opravdava trajno preispitivanje primljenih i predanih tumačenja. Blagoslov Gospodnji je zadržan; Isus je rekao: " *Onome koji čuva moja djela do kraja .*" Ali 1991. godine, kada je odbio svjetlo, kraj je još bio daleko. Stoga je morala biti pozorna na svako novo svjetlo koje je predložio Gospodin putem sredstava koje je on sam odabrao. Kakav kontrast između iluzija institucije i stanja u kojem ga Isus vidi i sudi! Od svih navedenih izraza, riječ " *goli* " je najozbiljnija za instituciju, jer znači da mu je Isus oduzeo vječnu pravdu, ona je u njegovim ustima, osuda na smrt i na drugu smrt od posljednjeg suda; prema onome što je zapisano u 2 Kor. 5:3: " *Zato uzdišemo u ovom šatoru, žudeći da se obučemo u svoje nebesko prebivalište, ako se zaista nađemo obučeni a ne goli.*" »

Savjeti vjernog i istinitog svjedoka

Stih 18: „*Savjetujem ti da kupiš od mene zlato iskušeno u ognju, da budeš bogat i bijeli da se obučeš, i da se ne pojavi sramota svoje golotinje, i namaži oči svoje, da vidiš;* »

Nakon izvještaja iz 1991. godine, institucija je imala još tri godine da izmijeni i donese plod pokajanja, koji nije došao. I naprotiv, njegove veze s palim protestantima su zategnute do te mjere da je napravio službeni savez objavljen 1995. Isus se predstavlja kao ekskluzivni trgovac istinske vjere, " *zlata testiranog vatrom* " testa. Dokazi o njegovoj osudi crkve vidljivi su u odsustvu " *bijele haljine* " koje su njeni pioniri bili " *dostojni* " u *Otkr. 3:4*. Ovim poređenjem, Isus ilustruje činjenicu da on zaista podređuje, prije 1994. godine, adventiste " *Laodikeje* " adventističkom očekivanju identičnom onima koje su prethodile datumima 1843. i 1844.; kako bi se ispitala vjera u tri iskustva, kako se uči u poruci upućenoj adventistima iz *Sarda 1844. godine* . U zatvorenom buntovnom stavu, institucija nije mogla razumjeti šta joj Isus zamjera; bila je „ *slepa*“, poput fariseja Isusove zemaljske službe. Stoga nije mogla razumjeti Kristov poziv da kupi " *skupocjeni biser* " u prisposobi iz Mateja 13:45-46 koja definira sliku mjerila vječnog života koji je zahtijevao Bog otkriven u ovom stihu 18 u Otkr.

The Merciful Call

Stih 19: „*Koje god volim, prekoravam i kažnjavam. Zato budite revni i pokajte se.* »

Kazna je za one koje Isus *voli* sve dok ih ne povrati. Poziv na pokajanje nije se čuo. A ljubav se ne nasljeđuje, stiče se dostojanstvom. Pošto je institucija očvrstnula, Isus pokreće individualni apel govoreći kandidatima za nebeski poziv:

Univerzalni poziv

Stih 20: „ *Evo, stojim na vratima i kucam. Ako neko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njim, i on sa mnom .*”

U Otkrivenju se riječ “ *vrata* ” pojavljuje u Otkr. 3:8, ovdje u Otkr. 3:20, u Otkr. 4:1 i u Otkr. 21:21. Otkr. 3:8 nas podsjeća da se *vrata* otvaraju i zatvaraju ulaz. Oni tako postaju simbol testova vjere koji otvaraju ili zatvaraju pristup Kristu, njegovoj pravdi i njegovoj milosti.

U ovom stihu 20, riječ “ *vrata* ” ima tri različita, ali komplementarna značenja. Pokazuje na samog Isusa: “ *Ja sam vrata .*” Jovan 10:9 » ; *vrata raja su se otvorila* u Otkr. 4:1: „ *Otvoriše se vrata na nebu.* » ; i *vrata* ljudskog srca na koja Isus dolazi da pokuca da pozove odabranika da mu otvori svoje srce kako bi dokazao svoju ljubav.

Dovoljno je da njegovo stvorenje otvori svoje srce njegovoj otkrivenoj istini da bi se omogućila intimna zajednica između nje i njenog božanskog tvorca. Večera *se* dijeli uveče, kada dođe noć da se prekine radni dan. Čovječanstvo će uskoro ući u ovu vrstu noći " *u kojoj više niko ne može raditi.* (Jovan 9:4) ». Kraj vremena milosti će zauvijek zamrznuti posljednje vjerske izbore ljudskih bića, muškaraca i žena jednako odgovornih i strogo komplementarnih na razini tijela.

U poređenju sa Filadelfijskom porukom , izabrani je u *Laodikejskoj eri* , u neposrednoj blizini povratka Isusa Hrista. " *otvorena vrata " na nebu* ” će se otvoriti u nastavku ove poruke u Otkr. 4:1.

Posljednja opomena Duha

Pojedinačnom pobjedniku Isus kaže:

Stih 21: „ *Onome koji pobijedi daću da sjedi sa mnom na prijestolju mom, kao što sam i ja pobijedio i sjeo sa svojim Ocem na prijestolje njegovu.* »

Time najavljuje aktivnost nebeskog suda koja slijedi ovu poruku i koja će biti tema Apo.4. Ali ovo obećanje ga samo vezuje za istinski izabranog pobjednika.

Stih 22: „ *Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama!* »

Tema " *pisma* " završava se ovim novim institucionalnim neuspjehom. Posljednji, jer će od sada svjetlost nositi nadahnuti čovjek, a zatim mala grupa. Prenosit će se pojedinačno od osobe do osobe i putem interneta koji će sam Isus usmjeravati vodeći svoje odabrane prema izvoru širenja njegovih najnovijih istina, svetih kao što je njegova božanska osoba. Pa gdje god da je na zemlji: „ *Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama!* »

Sljedeća tema bit će postavljena u nebeski milenijum suda zlih koji su izvršili sveci. Čitav predmet počiva na raštrkanim učenjima u Otkr. 4, 11 i 20. Ali Otkr. 4 jasno potvrđuje nebeski kontekst ove aktivnosti koja hronološki prati posljednju epohu zemaljskog Izabranika.

Otkrivenje 4 : Nebeski sud

Stih 1: „ *Posle ovoga pogledah, i gle, vrata stajahu otvorena na nebu . Prvi glas koji sam čuo, kao trubu , govoreći sa mnom, rekao je: Dodi ovamo , i pokazaću ti stvari koje se moraju dogoditi nakon toga .*

Rekavši: „ *Prvi glas koji sam čuo, kao trubu* “, Duh definiše poruku ovog „ *laodikijskog* “ vremena kao onu na koju je preneo Jovana u Otkr. 1:10: „ *Bio sam u Duhu na dan Gospodnji, i čuo iza sebe veliki glas, kao od trube* “. *Laodikeja* je stoga era čiji je kraj obeležen „ *danom Gospodnjim* “, danom njegovog velikog slavnog povratka.

Po njegovim riječima, Duh snažno podržava ideju sukcesije ove teme sa porukom *Laodikeje* . Ova preciznost je važna, jer institucija nikada nije bila u stanju da dokaže svojim protivnicima svoje doktrine o nebeskom sudu. Danas donosim dokaz za to, što je omogućeno ispravnom definicijom datuma priloženih porukama pisama *Otkr . 2 i 3*. Između *Laodikije* i Otkr. 4, " *sedmom trubom* " iz Otkr. 11, Isus je oduzeo đavolu i buntovnim ljudima njihovu " *dominaciju nad kraljevstvom* na zemlji. Sa " *žetvom* " iz Otkr. 14, on je svoje izabranike uzeo na nebo i povjerio im zadatak da zajedno s njim sude o prošlom zemaljskom životu zlih mrtvih. Tada će " *onaj koji pobijedi vladati narodima gvozdenom šipkom* " kao što je objavljeno u Otkr. 2:27. Da su progonitelji, poput mene, bili sigurni u sudbinu koja im je rezervisana, nema sumnje da bi promijenili svoje ponašanje. Ali upravo njihova žestoka odlučnost da ignorišu svako upozorenje ih vodi u najgore postupke i tako sebi pripremaju najgoru kaznu koja se ne može reproducirati u sadašnjim ovozemaljskim uslovima. Vratimo se, dakle, tekstu ovog poglavlja 4. „ *Prvi glas koji sam čuo, kao trubu, i koji je razgovarao sa mnom, rekao je: Popni se ovamo, i pokazat ću ti stvari koje će biti poslije .*” Jovan se poziva na 10. stih Otkr. 1: „ *Bih u Duhu na dan Gospodnji, i čuh iza sebe glas jak kao trube* “, „ Ova tema Hristovog povratka u slavi već je pomenuta u 7. stihu gde je napisano: „ *Gle, dolazi s oblacima. I svako oko će ga vidjeti, čak i oni koji su ga proboli; i sva će plemena na zemlji plakati zbog njega. Da. Amen!* » Predložena veza ova tri teksta potvrđuje veličanstveni konačni kontekst dana povratka Gospodina Isusa, kojeg su njegovi inicirani izabranici i njegovi vjerni anđeli nazivali i *Mihael* . Ako se Isusov glas uporedi sa *trubom* , to je zato što, poput ovog zvučnog instrumenta vojski, na čelu svojih nebeskih anđeoskih vojski, Isus oglašava svoje trupe da započnu bitku. Štaviše, kao *truba* , njegov glas nije prestao upozoravati svoje izabrane da ih stave na stražu kako bi ih pripremili za pobjedu kao što je on sam pobijedio grijeh i smrt. Prizivajući ovu riječ „ *truba* “, Isus nam pokazuje najtajanstveniju i najvažniju temu cijelog svog Otkrivenja. I istina je da je za njegove posljednje sluge ova tema skrivala eliminacijski test. Ovdje u Otkr. 4:1, opisana scena je nepotpuna jer cilja samo na njegove odabrane koje dolazi spasiti od smrti. Ponašanje zlih u istom kontekstu biće opisano u Otkr. 6:16 ovim otkrivajućim riječima: „ *I rekoše planinama i stijenama: Padnite na nas i sakrijte nas od lica Onoga koji sjedi na prijestolju i od gnjeva Jagnjetova: jer je došao veliki dan gnjeva njegova, i ko će izdržati?* „Na ovo pitanje koje visi, očigledno bez odgovora, Bog će u 7. poglavlju koje slijedi predstaviti one koji se mogu oduprijeti: zapečaćene izabrane simbolizirane brojem 144 000, mnoštvo od

12 na kvadrat, ili 144. Ali ovdje se radi samo o izabranima koji su ostali živi na povratku Krista. Sada, u ovom kontekstu Otkr. 4, ushićenje u nebo se također odnosi na izabrane koji su umrli nakon Abela, koje je Isus uskrsnuo da bi im također dao nagradu obećanu za njihovu vjeru: vječni život. Dakle, kada je Isus rekao Jovanu: " *Dođi ovamo!*" " , Duh samo naslućuje, ovom slikom, uspon prema nebeskom kraljevstvu Božjem svih izabranih otkupljenih krvlju Isusa Krista. Ovo uzdizanje na nebo označava kraj ljudske zemaljske prirode, izabrani su uskrsnuli kao vjerni anđeli Božji, u skladu sa Isusovim učenjem u Mt.22:30. Meso i njegovo prokletstvo su gotovi, ostavljaju ih bez žaljenja. Ovaj trenutak u ljudskoj istoriji toliko je poželjan da ga se Isus stalno prisjeća u svom otkrivenju od Danila. Poput zemlje, proklete zbog čovjeka, istinski izabrani uzdišu za svojim izbavljenjem. Čini se da je 2. stih prepisan iz Otkr. 1:10; zapravo, Duh snažnije potvrđuje vezu ova dva koja se odnose na isti događaj u istoriji Božjeg projekta, njegov povratak u njegov " *veliki dan* " prореčen u Otkr. 16:16.

Stih 2: „ *Odmah sam bio u Duhu. I gle, prijesto je postavljen na nebu, i jedan sjedi na prijestolju .*”

Kao i u Jovanovom iskustvu, uspon izabranika na " *nebo* " " *unosih ih u duhu* " i oni se projektuju u nebesku dimenziju koja je ljudima večno ostala nedostupna, jer Bog tamo vlada i vidljiv je.

Stih 3: “ *I onaj koji je tamo sjedio izgledao je kao jaspis i kamen sard; a tron je bio okružen dugom poput smaragda .*”

Tamo se nalaze suočeni s Božjim prijestoljem, na kojem slavno sjedi jedan Bog Stvoritelj. Ova neopisiva nebeska slava je ipak izražena dragim kamenjem na koje su ljudi osjetljivi. „ *Kamenje jaspisa* “ poprima veoma različite aspekte i boje, predstavljajući tako mnoštvo božanske prirode. Crvene boje, “ *sardonyx* ” liči na njega. " *Duga* " je prirodni fenomen koji je oduvijek oduševljavao ljude, ali još uvijek moramo zapamtiti njegovo porijeklo. Bio je to znak saveza kojim je Bog obećao čovječanstvu da ga nikada više neće uništiti vodama potopa, prema Post. 9:9 do 17. Također, svaki put kada se kiša sretne sa suncem, simbolična slika Boga, duga, pojavljuje se kako bi uvjerila njegova zemaljska stvorenja. Ali govoreći o potopu voda, Petar nas podsjeća da je “ *potop ognja i sumpora* ” u božanskom planu (2. Pet. 3:7). Upravo s obzirom na ovu istrebljujuću " *ognjenu poplavu* " Bog organizira, na svom nebu, sud zlih čije će sudije biti otkupljeni izabrani, a Isus, njihov Otkupitelj.

Stih 4: „ *I vidjeh oko prijestolja dvadeset i četiri prijestolja , i na prijestolima dvadeset i četiri starca kako sjediše, obučeni u bijele haljine, a na glavama svojim krune od zlata .*”

Ovdje su, dakle, simbolizirani 24 starješine , otkupljeni dvije proročke ere otkrivene prema sljedećem principu: između 94. i 1843. godine, osnivanje 12 apostola; između 1843. i 2030. godine, duhovni "adventistički" Izrael iz " 12 plemena " zapečaćenih " *pečatom Božjim* ", 7. dan subote ` u Otkr. 7. Ova konfiguracija će biti potvrđena, u Otkr. 21, u opisu “ *Novog Jerusalima koji silazi s neba* ” da se nastani na obnovljenoj zemlji; " 12 plemena " je predstavljeno sa " 12 kapija " u obliku 12 " *bisera* ". Tema suda je definisana u Otkr. 20:4, gde čitamo: „ *I videh prestola; a onima koji su sedeli na njemu data je vlast da sude . I vidjeh duše onih koji su bili odsječeni za svjedočanstvo Isusovo i za riječ Božju, i*

koji se nisu klanjali zvijeri, niti njenom liku, niti su primili njegov žig na svoja čela ili na svoje ruke. Vratili su se u život i vladali sa Hristom hiljadu godina . Vladavina izabranih je vladavina sudija. Ali kome mi sudimo? Otkr. 11:18 nam daje odgovor: „ *Narodi su bili ljuti; i dođe gnjev tvoj, i dode vrijeme da sudiš mrtvima* , da nagradiš sluge svoje, proroke, svece i one koji se boje tvoga imena, male i velike, i da uništiš one koji uništavaju zemlju.” U ovom stihu, Duh podsjeća na niz triju tema koje su otkrivene za posljednje vrijeme: „ *šesta truba* “ za „ *ljude narode* “, vrijeme „ *sedam posljednjih zala* “ jer „ *došao je gnjev vaš* “, i nebeski sud za „ *hiljadu godina* “, jer „ *došlo je vrijeme da se sudi mrtvima* “. Kraj stiha postavlja konačni program koji će biti ostvaren konačnim sudom jezera ognjenog i sumpora koje će uništiti zle. Svi će ovi učestvovati u drugom predložio vaskrsenje , na kraju " *hiljadu godina* ", prema Otkr. 20:5: " *Ostali mrtvi nisu ponovo živjeli dok se ne završi hiljadu godina .*" Duh nam daje svoju definiciju zlih: „ *oni koji uništavaju zemlju* “. Iza ove radnje stoji " *razorni ili razarajućii grijeh* " koji se spominje u Dan.8:13; grijeh koji uzrokuje smrt i pustoš zemlje ; koji je naveo Boga da preda kršćanstvo okrutnom rimskom papskom režimu između 538. i 1798. godine; koji trećinu čovječanstva izbacuje u nuklearnu vatru nakon ili 2021. godine. Niko ne bi mogao ni zamisliti da će, od 7. marta 321. godine, kršenje svete subote pravog sedmog dana donijeti toliko strašnih i tragičnih posljedica. *24 starješine* se razlikuju samo u dekretu iz Danila 8:14, jer im je zajedničko da su spašeni istom krvlju Isusa Krista. Stoga, smatrani dostojnima, prema Otkr. 3:5, svi oni nose " *bijele haljine* " i " *vijenac života* " obećane pobjednicima u borbi vjere, u Otkr. 2:10. " *Zlato* " kruna *simbolizira* vjeru očišćenu kušnjom prema 1. Pet 1:7.

U ovom poglavlju 4, izraz " *sjedeci* " pojavljuje se 3 puta. Budući da je broj 3 simbol savršenstva, Duh stavlja ovu temu suda sedmog milenijuma pod znak savršenog odmora pobjednika, prema onome što je napisano: " *Sjedi mi s desne strane dok ne postavim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojim* " Psa.110:1 i Mat.22:44. On i oni koji sjede počivaju i ovom slikom, Duh dobro predstavlja sedmi milenijum, kao što je velika subota ili odmor prorečena, od stvaranja, posvećenim ostatkom sedmog dana naših sedmica.

Stih 5: „*I od prijestolja iziđoše munje, glasovi i gromovi. Pred prijestoljem je gorjelo sedam ognjenih svjetiljki, koje su sedam Duhova Božijih .*

Manifestacije koje „ *izalaze sa prestola* “ direktno se pripisuju samom Bogu Stvoritelju. Prema Izl.19:16, ovi fenomeni su već označili, u strahu jevrejskog naroda, prisustvo Boga na gori Sinaj. Ovaj prijedlog stoga podsjeća na ulogu koju će deset Božjih zapovijesti igrati u ovoj akciji suđenja zlim mrtvima. Ovaj podsjetnik također evocira činjenicu da nevidljiv za rizik od neizbježne smrti za svoja stvorenja u prošlosti, Boga koji nije promijenio svoju prirodu, njegov otkupljeni izabranik vidi bez opasnosti i uskrsnu i proslavlja. **Pažnja! Ova kratka rečenica, sada protumačena, postat će orijentir u strukturi knjige Otkrivenja. Svaki put kada se pojavi, čitalac mora shvatiti da proročanstvo evocira kontekst početka suda sedmog milenijuma koji će biti obilježen direktnom i vidljivom Božjom intervencijom u Mihaelu, Isusu Kristu.** Na taj način će nam struktura cijele knjige ponuditi uzastopne preglede kršćanske ere pod različitim temama razdvojenim ovim ključnim izrazom: " *bile su munje,*

glasovi i gromovi ". Ponovo ćemo ga pronaći u Otkr. 8:5 gdje se ključu dodaje " *potres* ". Odvojiti će temu vječnog nebeskog posredovanja Isusa Krista od teme *truba* . Zatim će u Otkr. 11:19 ključu biti dodan " *veliki grad* ". Objašnjenje će se pojaviti u Otkr. 16:21 gdje ova " *velika tuča* " zatvara temu sedme *od sedam posljednjih Božjih zala* . Slično, " *potres* " postaje, u Otkr. 16:18, " *veliki potres* ". Ovaj ključ je fundamentalan za učenje kako upravljati učenjima iz knjige Otkrivenja i razumijevanje principa njene strukture .

Vraćajući se na naš stih 5, napominjemo da su, ovoga puta postavljene " *pred prijestolje* ", " *sedam svjetiljki koje gore ognjem* ". Oni simboliziraju " *sedam duhova Božjih* ". broj " *sedam* " » simbolizira posvećenje, ovdje, posvećenje Duha Božjeg. Kroz svoj Duh koji sadrži sav život Bog kontroliše sva svoja stvorenja; on je u njima, i postavlja ih " *ispred svog prijestolja* ", jer ih je stvorio slobodnima, nasuprot njemu. Slika „ *sedam zapaljenih lampi* " simbolizira posvećenje božanske svjetlosti; njegova savršena i intenzivna svjetlost eliminira svaku mogućnost mraka. Jer nema mjesta tami u vječnom životu otkupljenih.

Stih 6: „ *Opet je pred prestolom bilo more od stakla poput kristala. U sredini prijestolja i oko prijestolja bila su četiri živa bića punih očiju ispred i iza* .”

Duh nam govori svojim simboličkim jezikom. Šta je " *ispred* " *prijesto* " se odnosi na njegova nebeska stvorenja koja prisustvuju, ali ne učestvuju u sudu. U velikom broju, oni poprimaju izgled mora *čija* je čistoća karaktera toliko čista da ga on upoređuje s *kristalom* . Ovo je osnovni karakter nebeskih i zemaljskih stvorenja koja su ostala vjerna Bogu Stvoritelju. Zatim Duh poziva na drugi simbol koji se tiče Boga, usred prijestolja , i njegovih nebeskih stvorenja iz drugih svjetova i drugih dimenzija, *oko prijestolja* ; *okolo* označava stvorenja razbacana pod pogledom Boga koji sjedi na *prijestolju* . Izraz " *četiri živa bića* " odnosi se na univerzalni standard živih bića. Mnoštvo *očiju* opravdava se riječju mnoštvo, a njihov položaj " *ispred i iza* " simbolizira nekoliko stvari. Prvo, daje ovim *živim bićima* višesmjernu ili višedimenzionalnu perspektivu. Ali više duhovno, izraz " *ispred i iza* " odnosi se na božanski zakon urezan Božjim prstom na gori Sinaj, na četiri lica dvije kamene ploče. Duh upoređuje univerzalni život sa univerzalnim zakonom. I jedno i drugo je djelo Boga koji urezuje na kamen, na tijelo ili u umove, standard savršenog života za sreću svojih stvorenja koja ga razumiju i vole. Ovo mnoštvo očiju posmatra i prati sa strašću i saosećanjem šta se dešava na zemlji. U 1. Kor 4,9 Pavle kaže: „ *Jer mi se čini da nas je Bog učinio posljednjim od svih, osuđenim na smrt, pošto smo postali prizor svetu, anđelima i ljudima* . Riječ " *svijet* " u ovom stihu je grčka "kosmos". Upravo taj kosmos definiram kao višedimenzionalne svjetove. Na zemlji izabrane i njihove borbe prate nevidljivi gledaoci koji ih vole istom božanskom ljubavlju koju je otkrio Isus Krist. Raduju se u svojoj radosti i plaču sa onima koji plaču, tako je teška i mučna borba. Ali ovaj kosmos označava i nevjerni svijet poput rimskog naroda, gledatelja ubijanja vjernih kršćana u svojim arenama.

Otkrivenje 5 će nam predstaviti ove tri grupe nebeskih posmatrača: *četiri živa bića, anđele i starešine* , svi pobjednici, okupljeni su pod ljubaznim pogledom velikog Boga stvoritelja za večnost.

Veza koja povezuje " *mnoštvo očiju* " sa božanskim zakonom je u nazivu " *svjedočanstvo* " koje Bog daje svom zakonu od deset zapovijesti. Ostaće zapamćeno da se ovaj zakon čuvao na „Svetinjim nad svetinjama“ isključivo rezervisanom za Boga i zabranjenom ljudima osim za praznik „Dana pomirenja“. Zakon je ostao kod Boga kao " *svjedočanstvo* " i njegove " *dvije tablice* " dat će drugo značenje simboličkoj " *dva svjedoka* " koja se citira u Otkr. 11:3. » U ovoj lekciji „ *mnoštvo očiju* “ otkriva postojanje mnoštva nevidljivih svjedoka koji su svjedočili zemaljskim događajima. U božanskoj misli, riječ svjedok je neodvojiva od riječi vjernost. Grčka riječ "martus" prevedena kao "mučenik" savršeno ga definira, jer vjernost koju zahtijeva Bog nema granica. I u najmanju ruku, Isusov "svjedok" mora poštovati božanski zakon njegovih deset zapovijesti s kojima ga Bog upoređuje i sudi.

BOŽANSKI ZAKON prorokuje

Ovdje otvaram zagradu, da dočaram božansku svjetlost primljenu u proljeće 2018. Radi se o zakonu deset Božjih zapovijesti. Duh me je naveo da shvatim važnost sljedećeg pojašnjenja: „ *Mojsije se vratio i sišao s gore, držeći u ruci dvije ploče svjedočanstva; ploče su bile ispisane sa obe strane , bile su ispisane na jednoj i na drugoj strani . Ploče su bile Božje delo, a spis je bio Božji spis, urezan na pločama (Izl.32:15-16).*“ U prvi mah sam se iznenadio da niko nikada nije uzeo u obzir ovu preciznost prema kojoj su originalne ploče zakona bile ispisane na njihova četiri lica, odnosno " *ispred i iza* " kao " *oči četiri živa bića* " iz prethodnog proučavanog stiha. Ova uporno citirana preciznost imala je razlog koji mi je Duh dozvolio da otkrijem. Cijeli tekst je prvobitno bio ravnomjerno i ravnomjerno raspoređen na četiri strane dvije kamene ploče. Na prednjoj strani prve bila je prikazana prva zapovest i polovina druge; njegova leđa nosila je drugi dio drugog i cijeli treći. Na drugom stolu, na prednjoj strani je bila prikazana četvrta zapovest u celini; na leđima je nosilo šest poslednjih zapovesti. U ovoj konfiguraciji, dva vidljiva rectos nam predstavljaju prvu zapovijest i drugu, polovinu, i četvrtu koja se odnosi na posvećeni ostatak sedmog dana. Pogled na ove stvari otkriva ove tri zapovijedi koje su znakovi svetosti 1843. godine, kada je subota obnovljena i potrebna od Boga. Tog datuma, protestanti su postali žrtve naslijeđene rimske nedjelje. Posledice adventističkog izbora i protestantskog izbora će tako biti prikazane na poledini dve tabele. Čini se da je, bez svetkovanja subote, od 1843. godine, prekršena i treća zapovest: „ *Ime Božje uzimaju uzalud* “, doslovno „ *lažljivo* “, oni koji ga prizivaju bez Hristove pravednosti ili nakon što su ga izgubili. Oni tako obnavljaju grešku koju su počinili Jevreji čija je tvrdnja da pripadaju Bogu otkrivena kao laž od strane Isusa Hrista u Otkr. 3:9: " *oni iz sinagoge Sotone, koji govore da su Jevreji, a nisu, ali lažu .* " Godine 1843. to je bio slučaj s protestantskim nasljednicima katolika. Ali prije treće zapovijedi, drugi dio druge otkriva sud koji Bog donosi nad dva glavna suprotstavljena tabora. Protestantima, nasljednicima rimokatolicizma, Bog kaže: " *Ja sam ljubomorni Bog, koji nanosi bezakonje očeva na djecu do trećeg i četvrtog koljena onih koji me mrze* " ; ovaj za njega, zvanični adventizam " *povraćan* "

1994. će podijeliti njihovu sudbinu; ali isto tako kaže, obrnuto, svecima koji će svetovati njegovu svetu subotu i njegovu proročku svjetlost od 1843. do 2030. godine: " i koji pokazuje milost hiljadama naraštaja onima koji me ljube i drže moje zapovijesti ." Navedeni broj " hiljadu " suptilno evocira " hiljadu godina " sedmog milenijuma Apo.20 koji će biti nagrada pobjedničkim izabranima koji su ušli u vječnost. Pojavljuje se još jedna lekcija. Lišeni pomoći Svetog Duha Isusa Krista, dakle, protestanti i adventisti koje je Bog napuštao uzastopno 1843. i 1994. godine neće moći poštovati posljednjih šest zapovijedi zapisanih na poleđini tablice 2, čiji je prednji dio posvećen božanskom ostatku sedmog dana. Naprotiv, posmatrači ovog odmora će dobiti pomoć Isusa Hrista da se povinuju ovim zapovestima koje se tiču dužnosti čoveka prema njegovom ljudskom bližnjemu. Božja djela tako daleka poput davanja ploča zakona Mojsiju dobijaju na kraju vremena, 2018. godine, značenje, ulogu i upotrebu koliko iznenađujuće toliko i neočekivano. I poruka o obnovi subote je time ojačana i potvrđena od strane Svemogućeg Boga Isusa Krista.

Sada, evo forme u kojoj su predstavljene deset zapovesti.

Tabela 1 – Prednja strana: recepti

Bog se predstavlja

„ Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva .” (U pitanju su svi izabrani koji su oteni od grijeha i spašeni krvlju pomirenja koju je prolio Isus Krist; *kuća ropstva* je grijeh; imitirani plod đavola).

1. zapovijest: katolički grijeh od 538., protestantski od 1843. i adventistički od 1994.)

„ Nemoj drugih bogova osim mene .”

2. zapovijed: 1. ^{dio}: katolički grijeh od 538.

“ Ne pravite sebi rezane slike, niti bilo kakvu sliku bilo čega što je gore na nebu, ili što je na zemlji dolje, ili što je u vodi ispod zemlje. Nemojte im se klanjati niti im služiti; ”.

Tabela 1 – Nazad: Posljedice

2. ^{zapovijed} : 2. ^{dio} .

„... jer ja, Jahve, vaš Bog, jesam ljubomoran Bog, koji nanosim bezakonje očeva na djecu do **trećeg i četvrtog koljena onih koji me mrze, (katolici od 538.; protestanti od 1843.; adventisti od 1994.)** i koji pokazuje milost **hiljadama onih koji me ljube i drže moje zapovijesti** . (**Adventisti sedmog dana, od 1843; potonji, od 1994.**)

3. zapovijest: krše katolici od 538., protestanti od 1843. i adventisti od 1994.)

“ Ne uzimajte ime Jahve, svog Boga, lažno; jer Jahve neće ostaviti nekažnjenim onoga koji laže svoje ime . »

Tabela 2 – Prednja strana: recept

4. zapovest: njeno kršenje od strane hrišćanske skupštine od 321. godine čini je „ *razornim grehom* ” iz Dan.8:13; Katolička vjera ga je prekršila od 538.

godine, a protestantska vjera od 1843. godine. Ali je poštovana od strane Adventističke vjere od 1843. i 1873. godine.

“ Sjetite se dana subote, da ga svetite. Radite šest dana i radite sav svoj posao. Ali sedmi dan je subota Jahve, Boga tvoga: u nju ne čini ništa ni ti, ni sin tvoj, ni kćer tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni stoka tvoja, ni stranac koji je na tvojim vratima. Jer za šest dana stvori Jahve nebo i zemlju, more i sve što je u njima, a sedmoga dana odmori; zato je Jahve blagoslovio dan subotni i posvetio ga . »

Tabela 2: Natrag: posljedice : Ovih posljednjih šest zapovijesti kršćanska je vjera prekršila od 321. godine; po katoličkoj vjeri od 538. godine; od strane protestantske vjere, od 1843. godine , i od strane adventističke vjere " *povraćani* " 1994. Ali su poštovani u vjeri adventista sedmog dana blagoslovljenoj od Svetog Duha Isusa Krista, od 1843. i 1873.; „najnoviji“ od 1994. do 2030. godine.

5. ^{zapovest}

“ Poštuj oca svoga i majku svoju, da ti budu dugi dani u zemlji koju ti daje Jahve, Bog tvoj. »

6. ^{zapovest}

“ ~~Nećeš ubiti.~~ ” Ne čini ubistvo . (ubistvo tipa gnusnog zločina ili u ime krive religije)

7. ^{zapovest}

“ Ne čini preljubu. »

8. ^{zapovest}

„ Ne kradi. »

9. ^{zapovest}

„ Ne svjedoči lažno na bližnjega svoga . »

10. ^{zapovest}

„ Ne poželi kuću bližnjega svoga; Ne poželi ženu bližnjega svoga, ni slugu njegovog, ni sluškinju njegovu, ni vola njegovog, ni magarca, ni bilo čega što je bližnjega svoga. »

Ovdje zaključujem ovu uzvišenu i životno važnu zagradu.

Stih 7: *“ Prvo živo biće bilo je poput lava, drugo živo biće bilo je poput teleta, treće živo biće imalo je lice kao čovjeka, a četvrto živo biće bilo je poput letećeg orla .”*

Recimo odmah, ovo su samo simboli. Ista poruka je predstavljena u Ezek.1:6 sa varijacijama u opisu. Postoje četiri identične životinje, svaka sa četiri različita lica. Ovdje još uvijek imamo četiri životinje, ali svaka ima samo jedno lice, različito za sve četiri životinje. Ova čudovišta stoga nisu stvarna, ali je njihova simbolična poruka uzvišena. Svaki od njih predstavlja standard vječnog univerzalnog života koji se tiče, kao što smo vidjeli, samog Boga i njegovih višedimenzionalnih univerzalnih stvorenja. Onaj koji je utjelovio u svom božanskom savršenstvu ova četiri kriterija univerzalnog života je Isus Krist, u kome se nalaze kraljevstvo i snaga lava *prema* Sudiji 14:18; duh žrtve i služenja *teletu* ; lik Boga u čoveku; i vlast vrhovnog nebeskog uzvišenja *letećeg orla* . Ova

četiri kriterijuma se nalaze kroz čitav večni univerzalni nebeski život. Oni predstavljaju standard koji objašnjava uspjeh božanskog projekta protiv kojeg se bore buntovni duhovi. I Isus je predstavio savršeni model ovoga svojim apostolima i učenicima tokom svoje kratke zemaljske službe; idući tako daleko da je oprao noge svojim učenicima, prije nego što je svoje tijelo predao na mučenje raspeća, da bi se na njihovom mjestu, kao "tele", iskupio za grijeh svih svojih izabranika. Stoga, neka svako sebe ispita da li je samoodricanje ovog standarda vječnog života u skladu s njegovom prirodom, njegovim težnjama i željama. Ovo je standard ponude spasenja koju treba uzeti ili odbiti.

Stih 8: „*Četiri živa bića imala su po šest krila, i bila su puna očiju svuda okolo i iznutra. Ne prestaju danju i noću da govore: Svet, svet, svet je Gospod Bog Svemogućí koji je bio i koji jeste i koji će doći!*»

Na pozadini nebeskog suda, ova scena ilustruje principe koje na nebu i na zemlji neprestano primjenjuju bića koja ostaju vjerna Bogu.

Nebeska tijela stvorenja iz drugih svjetova nemaju potrebe za krilima za kretanje jer nisu podložna zakonima zemaljske dimenzije. Ali Duh usvaja zemaljske simbole koje čovjek može razumjeti. Pripisujući im „*šest krila*“, on nam otkriva simboličku vrijednost broja 6 koji postaje broj nebeskog karaktera i anđela. Tiče se svjetova koji su ostali bez grijeha i anđela od kojih je Sotona, buntovni anđeo, prvi stvoren. Pošto je Bog uzeo broj "sedam" kao svoj lični kraljevski "pečat", broj 6 se može smatrati "pečatom", ili u slučaju đavola, "žigom" njegove ličnosti, ali ovaj broj 6 dijeli sa svjetovima koji su ostali čisti i svim anđelima koje je Bog stvorio, dobrim i lošim. Ispod anđela dolazi čovjek čiji će broj biti "5", koji je opravdan svojim 5 čula, 5 prstiju na ruci i 5 prstiju na stopalu. Ispod dolazi broj 4 univerzalnog karaktera označen sa 4 kardinalne tačke, sjever, jug, istok i zapad. Ispod dolazi broj 3 savršenstva, zatim 2 nesavršenosti i 1 jedinstva ili savršenog sjedinjenja. Oči četiri živa bića su „*svuda okolo i iznutra*“, i nadalje, „*ispred i iza*“. Ništa ne može pobjeći od pogleda ovog univerzalnog višedimenzionalnog nebeskog života koji božanski Duh ispituje u cijelosti jer je njegovo porijeklo u njemu. Ovo učenje je korisno jer, na sadašnjoj zemlji, zbog grijeha i zloće grešnika, držeći ih "u sebi", čovjek može sakriti od drugih ljudi svoje tajne misli i svoje zle planove usmjerene protiv bližnjeg. U rajskom životu takve stvari su nemoguće. Nebeski život je jasan kao kristal jer je iz njega protjerano zlo, zajedno sa đavolom i njegovim zlim anđelima, bačenim na zemlju, prema Otkr. 12:9, nakon Isusove pobjede nad grijehom i smrću. Proglašenje Božje svetosti ostvaruje se u svom savršenstvu (3 puta: *sveti*) od strane stanovnika ovih čistih svjetova. Ali ova objava nije ostvarena riječima; Savršenstvo njihove individualne i kolektivne svetosti je ono što u trajnim djelima objavljuje savršenstvo svetosti Boga koji ih je stvorio. Bog otkriva svoju prirodu i ime u obliku koji je citiran u Otkr. 1:8: „*Ja sam Alfa i Omega, govori Gospod Bog, koji jeste, koji je bio i koji će doći, Svemogućí.*” Izraz „*ko jeste, koji je bio i koji će doći*“ savršeno definiše večnu prirodu Boga Stvoritelja. Odbijajući da ga nazovu imenom koje je sebi dao, „Jahve“, ljudi ga nazivaju „Vječnim“. Istina je da Bogu nije trebalo ime, budući da je jedinstven i bez božanskog takmaca, ne treba mu ime koje bi ga razlikovalo od drugih bogova koji ne postoje. Bog je ipak pristao da odgovori na Mojsijev zahtev, koga je voleo i koji je voleo njega. Takođe je

sebi dao ime "YaHWéH" što se prevodi kao glagol "biti", konjugiran u trećem licu jednine hebrejskog imperfekta. Ovo „nesavršeno“ vreme označava svršeno vreme koje se proteže u vreme, dakle, vreme koje je duže od naše budućnosti, oblik „koji jeste, koji je bio i koji će biti“ savršeno prevodi značenje ovog hebrejskog nesavršenog vremena. Formula „*onaj koji jeste, koji je bio i koji će doći*“ je stoga Božji način da prevede njegovo hebrejsko ime „JaHWéH“, kada ga mora prilagoditi zapadnim jezicima, ili bilo kom drugom osim hebrejskom. Dio "i koji će doći" označava konačnu adventističku fazu kršćanske vjere, uspostavljenu u Božjem planu dekretom iz Dana 8:14 od 1843. Stoga je u tijelu izabranih adventista da se objava trostruke svetosti Boga ostvaruje. Božanstvo Isusa Krista često je osporavano, ali je neosporno. Biblija o tome kaže u Jevrejima 1:8: „*A Sinu reče: Tvoj prijesto, Bože, u vijeke vjekova. žezlo vašeg kraljevstva je žezlo pravednosti;* ". A Filipu koji traži od Isusa da mu pokaže Oca, Isus odgovara: „*Jesam li toliko dugo s tobom, a ti me još ne poznaješ, Filipe? **Ko je video mene, video je Oca** ; Kako kažete: Pokaži nam Oca?* (Jovan 14:9) ».

Stihovi 9-10-11: " *Kada živa stvorenja daju slavu i čast i zahvalnost Onome koji sjedi na prijestolju, Onome koji živi u vijeke vjekova, dvadeset i četiri starca padaju pred Onoga koji sjedi na prijestolju, i ~~klanjaju se~~ i klanjaju se onome koji živi u vijeke vjekova, i oni koji su dostojni primiti naš vijenac, i Gospode naš baci slava i čast i moć; jer si ti stvorio sve stvari, i tvojom voljom one postoje i stvorene su ."*

Četvrto poglavlje završava scenom veličanja Boga Stvoritelja. Ova scena pokazuje da su božanski zahtjev, " *Bojte se Boga i dajte mu slavu ...*", izražen u prvoj anđeoskoj poruci iz Otkr. 14:7, čuli i dobro razumjeli posljednji izabrani od 1843; ali iznad svega, od strane izabranika koji su ostali živi u vrijeme slavnog povratka Isusa Krista; jer je samo za njih pripremljena i potpuno osvijetljena Apokalipsa Otkrovenja u vrijeme koje je Bog izabrao, odnosno od proljeća 2018. Otkupljeni tako iskazuju u klanjanju i hvali svu svoju zahvalnost prema Isusu Kristu, obliku u kojem ih je Svemogući posjetio da ih spasi od grijeha i smrti, svoju platu. Nevjerujuće čovječanstvo vjeruje samo u ono što vidi, poput apostola Tome, a budući da je Bog nevidljiv, osuđeno je da ignoriše svoju ekstremnu slabost koja ga čini samo igračkom kojom manipulise u skladu sa svojom božanskom voljom. Ona ima barem izgovor, koji je neće opravdati, da ne poznaje Boga, izgovor koji Sotona nema, pošto je poznavajući Boga izabrao da uđe u rat protiv njega; Teško je za vjerovati, ali istinito, a tiče se i zlih anđela koji su ga slijedili. Paradoksalno, mnogi različiti, pa čak i suprotstavljeni plodovi slobodnog izbora svjedoče o autentičnoj i potpunoj slobodi koju je Bog dao svojim nebeskim i zemaljskim stvorenjima.

Otkrivenje 5: Sin čovječji

Kada je predstavio Isusa gomili, Pilat je rekao: “ *Evo Čovjeka .*” Bilo je neophodno da sam Bog dođe i poprими obličje tela, da bi se „ *Čovek* “ pojavio prema svom srcu i svojim željama. Smrt je pogodila prvih nekoliko ljudskih bića, zbog grijeha neposlušnosti prema Bogu. Kao znak njihovog novog sramnog stanja, Bog ih je učinio da otkriju svoju fizičku golotinju koja je bila samo vanjski znak njihove unutrašnje duhovne golotinje. Od tog početka, prva najava njihovog otkupa je bila davanjem odjeće od životinjskih koža. Tako je ubijena prva životinja u ljudskoj istoriji, može se pretpostaviti da se radi o mladom ovnu ili jagnjetu zbog simbolike. 4000 godina kasnije, Jagnje Božje, koje uzima grijeh svijeta, došlo je ponuditi svoj zakonski savršen život da otkupi izabrane među čovječanstvom. Ovo spasenje koje je Bog ponudio u čistoj milosti stoga u potpunosti počiva na Isusovoj smrti koja čini da njegovi izabrani imaju koristi od njegove savršene pravde; a u isto vrijeme, njegova smrt iskupljuje njihove grijeh koje je dobrovoljno snosio. Od tada je Isus Krist postao jedino ime koje može spasiti grešnika na cijeloj našoj zemlji, a njegovo spasenje vrijedi još od Adama i Eve.

Iz svih ovih razloga, ovo 5. poglavlje, koje se nalazi pod brojem „ *Čovjek* “, posvećeno je njemu. Ne samo da Isus spašava svoje odabrane svojom pomirbenom smrću, već ih spašava štiteći ih tijekom njihovog zemaljskog životnog puta. I upravo u tu svrhu ih upozorava na duhovne opasnosti koje im je đavo postavio na put. Njegova tehnika se nije promijenila: kao u vrijeme apostola, Isus im govori u parabolama, tako da svijet čuje, ali ne razumije; što nije slučaj sa njegovim izabranicima koji, poput apostola, primaju njegova objašnjenja direktno od njega. Njegovo otkrivenje "Apokalipsa" ostaje pod ovim neprevedenim grčkim imenom, ova gigantska parabola koju svijet ne smije razumjeti. Ali za njegove izabranike, ovo proročanstvo je zaista njegovo “ **Otkrivenje** ”.

Stih 1: „ *I vidjeh u desnici onoga koji sjedi na prijestolju knjigu ispisanu unutra i na poleđini, zapečaćenu sa sedam pečata .*”

Na prijestolu stoji Bog i u desnoj ruci, dakle pod njegovim blagoslovom, ima knjigu napisanu “ *iznutra i izvana* ”. Ono što je napisano „ *unutar* “ je dešifrovana poruka rezervisana za njegove izabranike koja ostaje zatvorena i neshvaćena od strane ljudi sveta koji su neprijatelji Boga. Ono što je napisano “ *napolju* ” je šifrovani tekst, vidljiv, ali nerazumljiv ljudskom mnoštvu. Knjiga Otkrivenja je zapečaćena sa “ *sedam pečata* ”. U ovoj preciznosti, Bog nam kaže da će samo otvaranje “ *sedmog pečata* ” omogućiti njegovo potpuno otvaranje. Sve dok postoji pečat koji je zapečati, knjiga se ne može otvoriti. Čitav početak knjige će stoga zavisiti od vremena koje je Bog odredio za temu „ *sedmog pečata* “. Spominje se kao “ *pečat Boga živoga* ” u Otkr. 7, gdje će označavanje ostatka sedmog dana, njegove svete subote, njegova obnova biti vezano za datum 1843. koji će dakle biti i vrijeme otvaranja “ *sedmog pečata* ” koji u pedagogiju knjige unosi temu “ *sedmorice njegovih tako važnih truba* ”.

2. stih: „ *I vidjeh anđela jakog kako glasno objavljuje: Ko je dostojan da otvori knjigu i skine pečate njene?* »

Ova scena je zagrada u montaži proročanstva. Nije na nebu, u kontekstu prethodnog 4. poglavlja, knjiga Otkrivenja morati da se otvori. Izabranima je to potrebno prije povratka Isusa Krista, dok su izloženi đavolskim zamkama. Moć je u taboru Božijem, a moćni anđeo je anđeo Jahve, odnosno Bog u njegovom anđeoskom obliku Mihaila. Zapečaćena knjiga je izuzetno važna i sveta jer je potrebno visoko dostojanstvo da bi se njeni pečati razbili i otvorili.

Stih 3: “ *I niko na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom, nije mogao otvoriti knjigu, niti pogledati u nju.* »

Knjigu koju je napisao sam Bog, ne može otvoriti nijedno od njegovih nebeskih ili zemaljskih stvorenja.

Stih 4: „ *I plakah mnogo, jer se niko ne nađe dostojan da otvori i pročita knjigu, niti da pogleda u nju.* »

Ivan je poput nas zemaljsko stvorenje i njegove suze izražavaju užasnutost čovječanstva suočenog sa zamkama koje je postavio đavo. Čini se da nam govori: „Ko se može spasiti bez otkrivenja? “. Time otkriva visok tragični stepen nepoznavanja njegovog sadržaja i njegovu fatalnu posljedicu: dvostruku smrt.

Stih 5: “ *I reče mi jedan od staraca: Ne plači; Gle, lav iz Judinog plemena, Davidov korijen, nadvladao je da otvori svitak i da skine njegovih sedam pečata.* »

“ *Starci* ” koje je Isus otkupio sa zemlje su u dobroj poziciji da uzdignu iznad svih živih bića ime Isusa Krista. Oni u njemu prepoznaju vlast koju je on sam izjavio da je primio od Oca i od nebeskih bića u Mateju 28:18: “ *Prišavši im Isus reče ovako: Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji.* ” Upravo ciljajući svoju inkarnaciju u Isusu Bog je nadahnuo Jakova koji je, prorokujući o svojim sinovima, rekao o Judi: „ *Juda je mladi lav. Vratio si se iz pokolja, sine moj! Pogne koljena, legne kao lav, kao lavica: ko će ga podići? Žezlo neće otići od Jude, niti zakonodavac između njegovih nogu, dok ne dođe Šilo i narodi će mu se pokoriti. Svoju magarcu priveže za vinograd, a magare svoje za najbolju lozu; Pere svoje haljine u vinu, a svoju odjeću u krvi grožđa. Oči su mu crvene od vina, a zubi bijeli od mlijeka* (Post 49:8-12). Krv grožđa će biti tema “berbe ” najavljene u Otkr. 14:17-20, što je također prorečeno u Isaiji 63. U vezi s “ *Korijenom Davidovim* ” čitamo u Isaiji 11:1-5: “ *Tada će izići izdanak iz panja Jesejevog. Duh Gospodnji počivat će na njemu: Duh mudrosti i razuma, Duh savjeta i moći, Duh znanja i straha Gospodnjeg. On će udahnuti strah Gospodnji; On neće suditi po izgledu, niti će odlučivati po pričanju. Ali on će pravedno suditi siromasima i pravedno odlučivati za krotke zemlje; Udarit će zemlju riječju svojom kao štapom, i dahom usana svojih ubit će zle. Pravednost će biti pojas njegovih bedara, a vjernost pojas njegovih bedara.* ” Isusova pobjeda nad grijehom i smrću, nad njegovom plaćom, daje mu legalno i legitimno pravo da otvori knjigu Otkrivenja, kako bi njegovi izabranici bili upozoreni i zaštićeni od smrtonosnih vjerskih zamki koje mu đavo postavlja kako bi zaveo nevjernike. Knjiga će stoga biti potpuno otvorena u vrijeme kada dekret iz Danila 8:14 stupi na snagu, to jest, prvog dana proljeća 1843. godine; čak i ako će njegovo

nesavršeno razumijevanje zahtijevati neko preispitivanje tokom vremena, do 2018.

Stih 6: “ *I vidjeh, usred prijestolja i četiri živa bića i usred starješina, Jagnje kako stoji kao zaklano. Imao je sedam rogova i sedam očiju, koji su sedam Božjih duhova poslanih po svoj zemlji.* »

Neophodno je primetiti prisustvo Jagnjeta „ *usred prestola* “, jer je on Bog u svom višestrukome osvećenju, budući da je istovremeno i jedinstveni Bog stvoritelj, arhanđel Mihailo, Isus Hristos, Jagnje Božije, i Duh Sveti ili „ *sedam duhova Božijih poslanih po svoj zemlji* “. Njegovih " *sedam rogova* " simbolizira posvećenje njegove moći, a njegovih " *sedam očiju* " posvećenje njegovog pogleda, koji duboko istražuje misli i djela njegovih stvorenja.

Stih 7: “ *I pristupi i uze svitak iz desnice onoga koji je sjedio na prijestolju.* »

Ova scena ilustruje riječi iz Otkr. 1:1: " Otkrivenje Isusa Krista, koje mu je Bog dao, da pokaže svojim slugama stvari koje će se uskoro dogoditi : i posla svog anđela svome sluzi Jovanu ." Ova poruka ima za cilj da nam kaže da će sadržaj **Otkrivenja** biti neograničen jer ga daje Bog, Otac, sam; i to tako što je stavio na nju sav svoj blagoslov koji je ukazao njegovom „ *desnom rukom* “.

Stih 8: “ *I kad je uzeo svitak, četiri zvijeri i dvadeset i četiri starješine padoše pred Jagnjetom, imajući svaki od njih harfe i zlatne zdjele pune mirisa, koje su molitve svetih.* »

Prisjetimo se iz ovog stiha ovog simboličkog ključa: „ *zlatne zdjele pune mirisa, koji su molitve svetaca* “. Sva nebeska i zemaljska stvorenja izabrana svojom vjernošću klanjaju se pred " *Jagnjetom* " Isusom Kristom da mu se poklone. “ *Harfe* ” simboliziraju univerzalni sklad kolektivnog slavljenja i obožavanja.

Stih 9: “ *I pjevahu pjesmu novu govoreći: Dostojan si uzeti knjigu i otvoriti pečate njene. jer si pobijen, i otkupio si za Boga svojom krvlju ljude iz svakog plemena i jezika i naroda i nacije;* »

Ova " *nova pjesma* " slavi izbavljenje od grijeha i, privremeno, nestanak pokretača pobune. Jer oni će zauvek nestati tek posle Poslednjeg suda. Otkupljeni Isusa Krista dolaze iz svih sredina, svih boja i ljudskih rasa, “ *iz svakog plemena, i jezika, i naroda i nacije* ”; što dokazuje da je spasonosni projekat predložen samo u ime Isusa Hrista, u skladu sa onim što Dela 4:11-12 izjavljuju: „ *Isus je kamen koji ste vi graditelji odbacili, ali koji je postao glava ugla. Nema spasa ni u jednom drugom; jer nema drugog imena pod nebom danog ljudima kojim bismo se trebali spasiti.* “. Sve druge religije su stoga nelegitimne i đavolske iluzorne obmane. Za razliku od lažnih religija, pravu kršćansku vjeru Bog je organizirao na logički koherentan način. Zapisano je da Bog ne poštuje osobe; Njegovi zahtjevi su isti za sva Njegova stvorenja, a spasenje koje je ponudio imalo je cijenu koju je On sam došao da plati. Pošto je patio za ovo iskupljenje, on će spasiti samo one ljude za koje smatra da su dostojni da imaju koristi od njegovog mučeništva.

Stih 10: “ *Učinio si ih kraljevstvom i sveštenicima Bogu našem, i oni će kraljevati na zemlji.* ”

Kraljevstvo nebesko koje je Isus propovijedao dobilo je oblik. Dobivanje „ *prava na* “ *sudija* ”, izabrani se porede sa kraljevima prema Otkr. 20:4. U svojim

aktivnostima starog saveza, " *svećenici* " su nudili simbolične životinjske žrtve za grijeh. Tokom " *hiljadu godina* " nebeskog suda, izabrani će takođe, svojim sudom, pripremiti posljednje žrtve velike univerzalne žrtve, koja će uništiti, u jednom potezu, sva pala nebeska i zemaljska stvorenja. Vatra „*ognjenog jezera druge smrti*“ će ih eliminisati na dan suda. Tek nakon ovog uništenja, obnovljena od Boga, obnovljena zemlja će primiti otkupljene izabrane. Tek tada će, sa Isusom Kristom, *Kraljem nad kraljevima i Gospodarom nad gospodarima* iz Otkr. 19:16, " *zavladati na zemlji* .”

Stih 11: " *I pogledah, i čuh glas mnogih anđela oko prijestolja, i zvijeri i starješine; i broj ih je bio deset hiljada puta deset hiljada i hiljade hiljada* .”

Ovaj stih nam, ujedinjenim, predstavlja tri grupe gledalaca koji su svjedoci zemaljskih duhovnih bitaka. Duh ovoga puta jasno spominje anđele kao posebnu grupu čiji je broj veoma velik: " *mirijade mirijada i hiljade hiljada* ". Anđeli Gospodnji su trenutno bliski borci, stavljeni u službu njegovih otkupljenih, njegovih zemaljskih izabranika, koje čuvaju, štite i poučavaju u njegovo ime. Na prvoj liniji fronta, ovi prvi svedoci Boga beleže individualnu i kolektivnu istoriju života na zemlji.

Stih 12: „ *Govoreći u sav glas: 'Dostojno je Jagnje zaklano da primi moć i bogatstvo i mudrost i snagu i čast i slavu i blagoslov*. »

Anđeli su pomagali na zemlji u službi svog vođe Mihaila, koji je lišio sebe svih svojih božanskih moći kako bi postao savršeni Čovjek koji se prinio na kraju svoje službe, kao dobrovoljnu žrtvu, kako bi otkupio grijeha koje su počinili njegovi izabranici. Na kraju njegove ponude milosti, izabrani su uskrsnuli i ušli u obećanu vječnost, anđeli vraćaju božanskom Kristu Božjem, sve attribute koje je imao u Mihailu: " *moć, bogatstvo, mudrost, snagu, čast, slavu i hvalu*. »

Stih 13: " *I čuh svako stvorenje što je na nebu i na zemlji, i pod zemljom, i na moru, i sve što je u njima, govoreći: Blagoslov, i čast, i slava i moć, onome koji sjedi na prijestolju i Jagnjetu u vijeke vjekova*. »

Božja stvorenja su jednoglasna. Svi su voljeli demonstraciju njegove ljubavi koju je pokazao darom samog sebe u Isusu Kristu. Projekat koji je zamislio Bog je veličanstven uspjeh. Njegov izbor voljenih bića je potpun. Stih ima oblik prve anđeoske poruke u Otkr. 14:7: " *I reče jakim glasom: Boj se Boga i daj mu slavu, jer dođe čas suda njegova: i pokloni se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vode* .” Posljednji odabir napravljen od 1843. godine bio je zasnovan na razumijevanju ovog stiha. I izabrani su čuli i odgovorili vraćajući u kršćansku vjeru praksu odmora sedmog dana koju su praktikovali apostoli i učenici Isusovi do njegovog napuštanja od 7. marta 321. godine. Bog stvoritelj bio je počašćen poštovanjem četvrte zapovijesti koja mu je bliska srcu. Rezultat je scena nebeske slave gdje sva Njegova stvorenja, slijedeći doslovce poruku prvog anđela iz Otkr. 14:7, govore: „ *Onome koji sjedi na prijestolju i Jagnjetu neka je blagoslov i čast i slava i moć u vijeke vjekova!*“ ". Imajte na umu da riječi ponavljaju, obrnutim redoslijedom, riječi koje su naveli anđeli u prethodnom stihu 13. Od svog uskrsnuća, Isus je ponovo pronašao svoj nebeski život: svoju božansku „ *moć, bogatstvo i mudrost* “. Na zemlji su mu njegovi posljednji neprijatelji odbili " *hvalu, čast, slavu i snagu* " koji su mu pripadali kao Bogu stvoritelju. Koristeći " *svoju snagu* " konačno ih je sve savladao i zgnječio pod

nogama. Takođe, ispunjeni ljubavlju i zahvalnošću, zajedno, njegova sveta i čista stvorenja legitimno mu vraćaju njegove podanike slave.

Stih 14: „ *I rekoše četiri živa bića: Amin! I starci su izašli naprijed i poklonili se .*

Stanovnici čistih svjetova odobravaju ovu restituciju, govoreći: „Zaista! Istina je! „I zemaljski izabranici otkupljeni sublimiranom ljubavlju padaju ničice pred svojim Svemogućim Bogom Stvoriteljem koji je došao da se inkarnira u Isusu Kristu.

Otkrivenje 6: Glumci, božanske kazne i znakovi vremena hrišćanske ere

Sjećam se lekcije date u Otkr. 5: knjiga se može otvoriti samo kada se skine “ *sedmi pečat* ”. Da bi izvršio ovo otvaranje, Kristov izabranik mora **imperativno** odobriti praksu subote sedmog dana; i ovaj duhovni izbor ga osposobljava da od Boga koji ga odobrava, primi svoju mudrost i svoje duhovno i proročko razlučivanje. Dakle, bez da sam tekst to precizira, izabrani će poistovjetiti “ *pečat Božji* ” citiran u Otkr. 7:2, sa “ *sedmim pečatom* ”, koji još uvijek zatvara knjigu Otkrivenja, i pridružit će, sa ova dva “ *pečata* ”, sedmi dan posvećen od Boga za počinak. Vjera dolazi do razlikovanja svjetla i tame. Dakle, za svakoga ko ne odobrava posvećenu subotu, proročanstvo će ostati zatvorena, hermetička knjiga. On može dobro prepoznati neke očigledne stvari, ali vitalna i rezka otkrića koja prave razliku između života i smrti, neće razumjeti. Važnost “

sedmog pečata ” pojavit će se u Otkr. 8:1-2 gdje mu Duh daje ulogu otvaranja teme “ *sedam truba* ”. Sada će upravo u porukama ovih „ *sedam truba* “ Božji plan postati jasan. Jer tema truba iz Otkr. 8 i 9 dolazi, paralelno, da upotpuni istine prorečene u temama “ *pisma* ” iz Otkr. 2 i 3; i “ *pečati* ” iz Otkr. 6 i 7. Božanska strategija je identična onoj koju je koristio da izgradi svoje proročansko otkrivenje dato Danielu. Pošto sam bio kvalifikovan za ovu službu mojim prihvatanjem praktikovanja posvećene subote i svojim suverenim izborom, Duh mi je otvorio knjigu svojih Otkrivenja tako što je otpečatio „ *sedmi pečat* “. Sada hajde da otkrijemo identitet njegovih “ *pečata* ”.

Stih 1: „ *Pogledah kad Jagnje otvori jedan od sedam pečata, i čuh jedno od četiri živa bića kako govori kao glasom groma: Dođi i vidi.* »

Ovo prvo „ *živo biće* “ označava kraljevstvo i snagu „ *lava* “ iz Otkr. 4:7, prema Sudiji 14:18. Ovaj *glas groma* je božanski i dolazi sa Božjeg prestola u Otkr. 4:5. Dakle, Svemogući Bog je taj koji govori. Otvaranje svakog “ *pečata* ” je poziv od Boga meni da mogu vidjeti i razumjeti poruku vizije. Isus je već rekao Filipu: “ *Dođi i vidi* ” kako bi ga ohrabrio da ga slijedi.

2. stih: „ *I pogledah, i gle, konj bijeli. Onaj koji ga je jahao imao je luk; dade mu se kruna, i on iziđe da pobeđuje i da pobeđuje.* ”

Bijela označava njegovu savršenu čistoću ; konj je slika izabranog naroda kojeg on vodi i poučava prema Jak.3:3: “ *Ako konjima stavimo komade u usta da nam se pokoravaju, vladamo i cijelim njihovim tijelom* ” ; njegov “ *luk* ” simbolizira strijele njegove božanske riječi; njegova “ *kruna* ” je “ *kruna života* ” stečena njegovim mučeništvom koje je on dobrovoljno prihvatio; njegova pobjeda je riješena od njegovog stvaranja prvog licem u lice; Nema sumnje da je ovaj opis opis Svemogućeg Boga Isusa Krista. Njegova konačna pobjeda je izvjesna jer je već na Golgoti pobijedio đavola, grijeha i smrti. Zaharija 10:3-4 potvrđuje ove slike govoreći: „ *Moj gnjev se raspalio na pastire, i kaznit ću koze; jer Jahve nad vojskama posjećuje stado svoje, dom Judin, i učinit će ih svojim slavnim konjem u bitci; iz njega će izaći ugao, iz njega ekser, iz njega ratni luk ; od njega će doći svi vođe zajedno.* „Pobjeda božanskog Hrista je proglašena „ **posvećenjem sedmog dana** “ naših sedmica, od stvaranja svijeta; Subota, koja proriče ostatak „ *sedmog* “ milenijuma, nazvanog „ *hiljadu godina* “ u Otkr. 20:4-6-7, u koju će, svojom pobedom, Isus uvesti svoje izabrane za večnost. Uspostavljanje subote od osnivanja zemaljskog svijeta potvrđuje ovaj izraz: “ *lijevo osvajanje* “. Subota je proročki znak koji najavljuje ovu božansku i ljudsku pobjedu nad grijehom i đavolom i kao takav, Bog na njemu zasniva čitav svoj program „ *posvećenja* “, odnosno onoga što mu pripada i što otima od đavola.

Stih 3: “ *Kada je otvorio drugi pečat, čuo sam drugo živo biće kako govori: Dođi.* ”

“ *Drugo živo biće* ” odnosi se na “ *tele* ” iz žrtava iz Otkr. 4:7. Duh žrtve je oživeo Isusa Hrista i njegove istinske učenike kojima je rekao: “ *Ako ko hoće da ide za mnom, neka se odrekne sebe, neka uzme krst svoj i neka ide za mnom.* ”

Stih 4: “ *I iziđe drugi konj, crveni. I dade se vlast onome koji sjedi na njoj da uzme mir sa zemlje i da se međusobno ubijaju; i dat mu je veliki mač.* ”

„ *Crveno* “, ili „ *vatreno crveno* “, označava grijeh koji je ohrabrio Glavni razarač, Sotona, na slici „ *Abadonskog Apoliona* “ iz Otkr. 9:11; „ *vatra* “ je

sredstvo i simbol uništenja. I on vodi svoj tabor zla sastavljen od palih zlih anđela i zavedenih i izmanipuliranih zemaljskih moći. On je samo stvorenje koje " *prima* "od Boga" *moć da uzme mir sa zemlje, tako da ljudi ubijaju jedni druge* ." Ovaj postupak će biti pripisan Rimu, " *bludnici Vavilonu velikom* " u Otkr. 18:24: " *i zato što je u njoj pronađena krv proroka i svetaca i **svih koji su bili pobijeni na zemlji*** ." „ *Uništitelj* “ vjernih kršćana je tako identificiran kao i njegove žrtve. " *Mač* " koji je primio označava prvu od četiri strašne božanske kazne navedene u Ezekilju 14:21-22: " *Da, ovako kaže Gospod, Jahve: Iako šaljem protiv Jerusalima svoje četiri strašne kazne , mač, glad, divlje zvijeri i pošast koja će od njega pobjeći, nikada neće biti istrijebljena izađite iz toga, sinovi i kćeri ...* ".

Stih 5: " *Kada je otvorio treći pečat, čuo sam treće živo biće kako govori: Dođi i vidi.* " Pogledao sam, i gle, crni konj. Onaj koji ga je vozio držao je par vaga u ruci .

" *Treće živo biće* " je " *čovjek* " stvoren na sliku Boga iz Otkr. 4:7. Ovaj lik je izmišljen, ali on predstavlja drugu božansku kaznu za grijeh prema Ezeku 14:20. Djelujući protiv snabdijevanja muškaraca hranom, ovaj put je riječ *o gladi* . Tokom naše ere, to će biti nametnuto i bukvalno i duhovno. U obje primjene ona nosi smrtne posljedice, ali u svom duhovnom smislu lišavanja božanske svjetlosti, kao direktnu posljedicu ima smrt " *druge smrti* " rezervirane za pale, na posljednjem sudu. Poruka ovog trećeg konjanika može se sažeti na sljedeći način: budući da čovjek više nije na sliku Boga, već na sliku životinja, lišavam ga onoga što ga čini živim: njegovu tjelesnu hranu i njegovu duhovnu hranu. Vaga je simbol pravde, ovdje Božje koja sudi o djelima vjere kršćana.

Stih 6: „ *I začuh glas usred četiri bića kako govori: Mera pšenice za dinar, i tri mere ječma za novčić; ali nemojte štetiti ulju i vinu .* ”

Ovaj glas je glas Krista koji je prezren i frustriran nevjerstvom lažnih vjernika. Za istu cijenu vidimo manju količinu pšenice nego ječma . Iza ove velikodušne ponude ječma krije se poruka vrlo visokog duhovnog nivoa. Zaista, u Br. 5:15, zakon predstavlja prinos „*ječma*“ da bi se rešio problem *ljubomore* koju oseća muž prema svojoj ženi. Zato pročitajte detaljno, u cijelosti, ovaj postupak opisan u stihovima od 12 do 31 ako želite razumjeti. U njenom svjetlu, shvatio sam da sam Bog, *Ženik* u Isusu Kristu Skupštine, Njegova *nevjesta* , ovdje podnosi tužbu zbog " *sumnje na ljubomoru* " ; što će biti potvrđeno spominjanjem " *gorkih voda* " koje se citira u " *trećoj trubi* " u Otkr. 8:11. U postupku Brojeva 5, žena je trebala piti prašnjavu vodu, bez posljedica, ako je nevina, ali, postavši ogorčena ako je kriva, biće prokleta. *Preljuba* Neveste je osuđena u Otkr. 2:12 (maskirana imenom *Pergam: kršenje braka*) i Otkr. 2:22 , i tako će ponovo biti potvrđena vezom uspostavljenom između ^{3.} *pečata* i ^{3.} *trube* . Već u Danielu, isti pristup je "potvrđio" Danilo 8, rimski identitet " *malog roga* " iz Dan.7 predstavljen kao "hipoteza". Ova paralela Danila 2, 7 i 8 bila je novina koja mi je omogućila da dokažem rimsku identifikaciju; ovo je prvi put od postojanja adventizma. Ovdje u Apokalipsi stvari su predstavljene na isti način. Pokazujem pregled paralelnog kršćanskog doba triju glavnih tema, pisama, pečata i truba. I u Otkrivenju, tema " *trube* " ispunjava istu ulogu kao Danilo 8 za knjigu Danila. Ova dva elementa pružaju dokaz bez kojih bi proročanstvo ponudilo samo " *sumnju* " koju sam nazvao "hipotezom" u proučavanju Daniela. Dakle, ove riječi,

“ *sumnja na ljubomoru* ” otkrivene u Br.5:14, odnose se na Boga i Skupštinu od Otkr.1 do Otk.6; zatim sa otvaranjem knjige omogućenim poistovjećivanjem “ *sedmog pečata* ” sa subotom sedmog dana, tema Otkr. 7, skupštinska “ *sumnja u preljubu* ” će biti “ *potvrđena* ” u temi “ *truba* ” i poglavlja od 10 do 22 koja je slijede. Duh stoga daje, u poglavlju 7, ulogu carinske ispostave, gdje se mora dobiti ovlaštenje za ulazak. U slučaju Otkrivenja, taj autoritet je Isus Krist, sam Svemogući Bog i Sveti Duh. Otvorena su mu vrata, kaže on, koji “ *čuje moj glas* ” koji mi se otvara kada pokucam na njegova vrata (vrata srca), i koji večera sa mnom i ja s njim ”, prema Otkr. 3:20. “ *Vino i ulje* ” su odgovarajući simboli krvi koju je prolio Isus Krist i Duha Božjeg. Osim toga, oba se koriste za zacjeljivanje rana. Zapovijed data „ *ne čini im zlo* “ znači da Bog kažnjava, ali on to i dalje čini mješavinom svoje milosti. Ovo neće biti slučaj sa „ *sedam posljednjih zala* “ njegovog „ *gneva* “ posljednjih zemaljskih dana prema Otkr. 16:1 i 14:10.

Stih 7: “ *Kada je otvorio četvrti pečat, čuo sam glas četvrtog živog stvorenja kako govori: Dođi i vidi.* ” »

„ *Četvrto živo biće* “ je „ *orao* “ najvišeg nebeskog uzvišenja. Ona najavljuje pojavu četvrte Božje kazne: smrtnosti.

Stih 8: „ *I pogledah, i gle konja blijeda. Njegovo ime koji je sjedio na njemu bilo je Smrt, a Had ga je slijedio. I dade im se vlast nad četvrtinom zemlje, da ubijaju mačem i glađu, i smrću i zemaljskim zvijerima .*

Najava je potvrđena, to je zaista “ *smrt* ”, ali u smislu smrtnosti nametnuta posrednim kaznama. Smrt je zahvatila cijelo čovječanstvo od prvobitnog grijeha, ali ovdje je samo „ *četvrtina zemlje* “ pogođena njome, „ *mačem, glađu, smrtnošću* “ zbog epidemijskih bolesti i „ *divljim zvijerima* “ i životinjama i ljudima. Ova “ *četvrtina zemlje* ” cilja na neverno hrišćansku Evropu i moćne nacije koje će iz nje proizaći oko 16. ^{veka}: dva američka kontinenta i Australiju.

Stih 9: “ *Kada je otvorio peti pečat, vidjeh pod oltarom duše onih koji su bili pobijeni za riječ Božju i za svjedočanstvo koje su imali .* ”

To su žrtve “ *zvjerskih* ” radnji počinjenih u ime lažne kršćanske vjere. Poučava ga rimokatolički papski režim, koji je već simboliziran u Otkr. 2:20, od strane žene *Jezebele* kojoj Duh pripisuje radnju *poučavanja* njegovih slugu ili doslovno: “ *njegove robove* ”. Postavljeni su *pod oltara* ”, dakle pod okriljem Hristovog krsta koji ih čini da imaju koristi od njegove „ *večne pravde* ” (videti Dan.9:24). Kao što će Otkr. 13:10 naznačiti, izabrani su žrtve mučenici, a nikada dželatili ili ubice ljudskih bića. Odabrani koji se spominju u ovom stihu, koje je Isus prepoznao, oponašali su ga čak i u smrti kao mučenici: “ *za riječ Božju i za svjedočanstvo koje su dali* ”; jer je prava vjera aktivna, nikad jednostavna, lažno uvjeravajuća etiketa. Njihovo “ *svjedočenje* ” se sastojalo upravo u tome da daju svoje živote na slavu Božju.

Stih 10: „ *I povikaše iz sveg glasa govoreći: Dokle, Gospode, svet i istinit, dok ne sudiš i osvetiš krv našu nad onima koji žive na zemlji?* ” »

Neka vas ova slika ne zavara, jer samo njihova krv prolivena na zemlji vapi za osvetom u Božjim ušima, kao što je to učinila i krv Abela kojeg je ubio njegov brat Kain prema Post. 4:10: “ *I reče Bog: Šta si učinio? Glas krvi tvoga brata vapi mi sa zemlje.* ”. Pravo stanje mrtvih je otkriveno u Ecc.9:5-6-10. Osim Henoha, Mojsija, Ilije i svetaca koji su uskrsnuli u vrijeme smrti Isusa Krista,

ostali " nemaju udjela ni u čemu što se čini pod suncem, jer su um i uspomena na njih nestali ". " U prebivalištu mrtvih nema mudrosti, ni smišljanja, ni znanja. jer je njihovo sjećanje zaboravljeno ." Ovo su bogonadahnuti kriterijumi u vezi sa smrću . Lažni vjernici su žrtve lažnih doktrina naslijeđenih iz paganizma grčkog filozofa Platona, čije mišljenje o smrti nema mjesta u kršćanima vjernim Bogu istine. Vratimo Platonu ono što je njegovo, a Bogu ono što je njegovo: istinu o svim stvarima, i budimo logični, jer smrt je apsolutna suprotnost životu, a ne novi oblik postojanja.

Stih 11: " *Bijela haljina je data svakome od njih; i rečeno im je da se još malo odmoredok se ne ispune njihovi drugovi i njihova braća, koje treba pobiti kao što su bili* .

" *Bijela haljina* " je simbol čistoće mučenika koje je Isus prvi put obukao u Otkr. 1:13. " *Bijela haljina* " je slika njegove pravde pripisane u vrijeme vjerskih progona. Vrijeme mučenika proteže se od Isusovog vremena do 1798. godine. Na kraju ovog perioda, prema Otkr. 11:7, " *zvijer koja izlazi iz jame bez dna* ", simbol Francuske revolucije i njenih ateističkih strahota iz 1793. i 1794. godine, okončat će progone koje su organizirali sami katolici, kao što su i sami Cathos *more* " u Otkr. 13:1. Nakon revolucionarnog masakra, vjerski mir će biti uspostavljen u kršćanskom svijetu. Ponovo čitamo: " *I rečeno im je da se još malo odmoredok se ne ispune njihovi suradnici i njihova braća, koji će biti ubijeni kao što su bili* ." Ostatak mrtvih u Hristu nastaviće se do Njegovog konačnog slavnog povratka. Pod pretpostavkom da je poruka ovog " *petog pečata* " upućena protestantima koje je progonila katolička papska inkvizicija iz doba " *Tijatira* ", vrijeme ubijanja izabranika će prestati zbog francuske revolucionarne akcije koja će uskoro, između 1789. i 1798. godine, uništiti agresivnu moć francuske papamonske koalicije. " *Šesti pečat* " koji će se otvoriti odnosiće se stoga na ovaj francuski revolucionarni režim koji Otkr. 2:22 i 7:14 nazivaju " *velikom nevoljom* ". U doktrinarnoj nesavršenosti koja je karakteriše, protestantska vera će takođe biti žrtva netolerancije ateističkog revolucionarnog režima. Njegovim djelovanjem će se doći do broja onih koji su trebali biti ubijeni.

Stih 12: " *Pogledah kad otvori šesti pečat; i dogodi se veliki potres, sunce posta crno kao kostrijet, cijeli mjesec postade kao krv,* ».

" *Zemljotres* " dat kao znak sata " *6. pečata* " omogućava nam da akciju postavimo u subotu, 1. novembra ^{1755. godine oko} 10 sati. Njegovo geografsko središte bio je visokokatolički grad Lisabon, gdje je bilo 120 katoličkih crkava. Bog je tako ukazao na mete svog gneva koje je i ovaj „ *potres* “ prorekao u duhovnoj slici. Najavljena akcija će se ostvariti 1789. ustankom francuskog naroda protiv svoje monarhije; Bog je osudio nju i njenog saveznika, rimokatolički papizam, obojica su srušeni 1793. i 1794. godine; datume revolucionarnih „*dva terora*“. U Otkr. 11:13 francuska revolucionarna akcija se upoređuje sa „ *potresom* “. Budući da je moguće datirati navedene radnje, proročanstvo postaje preciznije. „... *sunce je postalo crno kao vreća konjske dlake* “, 19. maja 1780. godine, a ovaj fenomen doživljen u Sjevernoj Americi dobio je naziv „*mračni dan*“. Bio je to dan bez ikakve sunčeve svetlosti koji je takođe prorekao akciju francuskog revolucionarnog ateizma protiv svetlosti pisane Božje reči koju ovde simbolizuje " *sunce* "; Sveto pismo je spaljeno u auto-da-fe. " *Čitav mjesec je postao kao krv* ",

na kraju ovog mračnog dana, gusti oblaci otkrili su mjesec u naglašenoj crvenoj boji. Ovom slikom Bog je potvrdio sudbinu rezervisanu za papsko-kraljevski logor tame, između 1793. i 1794. godine. Njihovu krv trebalo je obilno prolići oštrom oštricom revolucionarne giljotine.

Napomena : U Otkr. 8:12, udarivši u “ *treći dio sunca, i treći dio mjeseca, i treći dio zvijezda* ”, poruka “ *četvrte trube* ” će potvrditi činjenicu da će žrtve revolucionara biti pravi izabrani i pali odbačeni od Boga u Isusu Kristu. Ovo također potvrđuje značenje poruke “ *petog pečata* ” koju smo upravo vidjeli. Djelovanjem ateizma će se izvršiti konačna ubistva vjernih izabranika.

Stih 13: “ *I zvijezde s neba pale na zemlju, kao što smokva baca svoje prevremene smokve kad ih potrese snažan vjetar.* »

Ovaj treći znak vremena, ovoga puta nebeskog, bukvalno se ispunio 13. novembra 1833. godine, vidljiv sa čitave teritorije SAD između ponoći i 5 sati ujutro. Ali kao i prethodni znak, najavio je duhovni događaj nezamislive veličine. Ko je mogao izbrojati broj ovih zvijezda koje su padale u obliku kišobrana po cijelom nebu od ponoći do pet ujutro? Ovo je slika koju nam Bog daje o padu protestantskih vjernika 1843. godine, datumu kada su postali žrtva dekreta iz Dana 8:14 koji je stupio na snagu. Između 1828. i 1873. godine, djelovanje rijeke "Tigris" (Dan.10:4), imena zvijeri ubice, je tako potvrđeno u Dan.12:5 do 12. U ovom stihu " *smokva* " predstavlja vjernost naroda Božijeg, osim što je ta vjernost dovedena u pitanje " *smokvom bačenom na zemlju*". Isto tako, protestantsku vjeru Bog je primio uz rezerve i privremene uslove, ali prezir prema proročkim porukama Williama Millera i odbacivanje obnove subote doveli su do njenog pada 1843. godine. Upravo kroz to odbijanje „ *smokva* “ je ostala „ *zelena* “, odbijajući da sazri, prihvatajući svetlost Boga. Ostatak će u ovom statusu, otpao iz milosti Gospodnje do vremena svog slavnog povratka 2030. Ali pazite, svojim odbijanjem najnovijih svjetala, od 1994. godine, zvanični adventizam je postao, " *i on* ", " *zelena smokva* " predodređena da umre dva puta.

Stih 14: “ *Nebo se povuklo kao svitak kad se smotalo; i svaka planina i ostrvo su pomereni sa svog mesta.* »

Ovaj potres je ovaj put univerzalan. U času svog slavnog pojavljivanja, Bog će uzdrmati zemlju i sve što ona nosi u ljudima i životinjama. Ova radnja će se dogoditi u vrijeme “ *sedme od sedam posljednjih zala gnjeva Božjeg* ”, prema Otkr. 16:18. Ovo će biti čas uskrsnuća pravih izabranih, „ *prvog* “, „ *blagoslovenog* “, prema Otkr. 20:6.

Stih 15: „ *Kraljevi zemlje, velikaši, kapetani, bogati, moćni, svaki rob i svaki slobodan čovjek, sakrili su se u pećine i u stijene planinske.* »

Kada se Bog Stvoritelj pojavi u svojoj svojoj slavi i moći, nikakva ljudska sila ne može izdržati, i nikakvo sklonište ne može zaštititi Njegove neprijatelje od Njegovog pravednog gnjeva. Ovaj stih ukazuje na to da Božja pravda terorizira sve krive kategorije čovječanstva.

Stih 16: “ *I rekoše planinama i stijenama: Padite na nas i sakrijte nas od lica Onoga koji sjedi na prijestolju i od gnjeva Jagnjetova.* »

Sam Jagnje sjedi na božanskom prijestolju, ali u ovom času više nije zaklano Jagnje koje im se predstavlja, to je " *Kralj kraljeva i Gospodar gospodara* " koji dolazi da slomi svoje neprijatelje posljednjih dana.

Stih 17: „*Jer dođe veliki dan gnjeva njegova, i ko može opstati?* »

Izazov je “*opstati*”, što će reći, preživjeti nakon Božje pravedne intervencije.

Oni koji mogu da „*održe*“ u ovom strašnom času su oni koji su trebali umrijeti, u skladu sa planom nedjeljnog dekreta koji se spominje u Otkr. 13:15, prema kojem su posmatrači svete božanske subote trebali biti uništeni sa zemlje. Objašnjen je teror onih koji će ih ubiti, otkriven u prethodnom ajetu. I tako će oni koji će moći preživjeti na dan slavnog povratka Isusa Krista biti tema Otkr. 7, u kojoj će nam Bog otkriti dio svog plana koji se tiče njih.

Adventizam sedmog dana **zapečaćeno Božjim pečatom: subota**

Stih 1: “*Poslije toga vidjeh četiri anđela kako stoje na četiri ugla zemlje; Zadržali su četiri zemaljska vjetra da nijedan vjetar ne duva ni na zemlju, ni na more, ni na bilo koje drvo.* »

Ova “*četiri anđela*” su nebeski Božji anđeli uključeni u univerzalnu akciju koju simboliziraju “*četiri ugla zemlje*”. “*Četiri vjetra*” simboliziraju univerzalne ratove, sukobe; Oni su tako „*sputani*“, spriječeni, blokirani, što rezultira univerzalnim vjerskim mirom. Simbol katolicizma “*more*” i simbol “*zemlja*” reformirane vjere u miru su jedno s drugim. A ovaj mir se odnosi i na „*drvo*“, sliku čovjeka kao pojedinca. Istorija nas uči da je ovaj mir nametnut slabljenjem papske moći slomljene francuskim nacionalnim ateizmom između

1793. i 1799., datuma kada je papa Pije VI umro zatočen u zatvoru Citadele u Valence-sur-Rhôneu, gdje sam rođen i živim. Ova radnja se pripisuje “ *zvijeri koja izlazi iz bezdane* ” u Otkr. 11:7. U Otkr. 8:12 naziva se i “ *4. truba* ”. Nakon nje, u Francuskoj će carski režim Napoleona I simboliziran „ *orlom* “ u Apo.8:13, zadržati svoju vlast nad katoličkom religijom rehabilitovanom Konkordatom.

2. stih: “ *I vidjeh drugog anđela kako se penje s istoka, s pečatom Boga živoga; povika iz sveg glasa četiri anđela kojima je dato da povrijede zemlju i more i reče :*

„ *Izlazeće sunce* “ odnosilo se na Boga koji posećuje, u Isusu Hristu, svoje zemaljsko stado u Luki 1:78. “ *Pečat Boga živoga* ” pojavljuje se u nebeskom logoru Isusa Krista. “ *Glasnim glasom* ” koji potvrđuje njegovu vlast, anđeo izdaje naredbu univerzalnim demonskim anđeoskim silama koje su dobile od Boga ovlaštenje “ *da čine zlo* ”, “ *zemlji* ” i “ *moru* ”, odnosno protestantskoj vjeri i rimokatoličkoj vjeri. Ova duhovna tumačenja ne isključuju doslovnu primjenu koja će se odnositi na “ *zemlju, more i drveće* ” našeg stvaranja; što bi bilo teško izbjeći upotrebom nuklearnog oružja u vrijeme “ *šeste trube* ” iz Otkr. 9:13 do 21.

Stih 3: “ *Ne činite zlo zemlji, ni moru, ni drveću, dok slugama Boga našega ne zapečatimo na čelima.* »

Ovaj detalj nam omogućava da situiramo početak akcije pečaćenja izabranih od proljeća 1843. do jeseni 1844. Nakon 22. oktobra 1844. godine, prvi adventista, kapetan Joseph Bates, zapečaćen je usvajanjem, pojedinačno, sedmog dana subotnjeg odmora. Uskoro su ga, postepeno, oponašala sva njegova braća i sestre adventisti tog vremena. Pečaćenje je počelo posle 22. oktobra 1844. i trebalo je da se nastavi tokom „ *pet meseci* “ prореčenih u Otkr. 9:5-10; “ *pet mjeseci* ” ili 150 stvarnih godina prema dan-godišnjoj šifri iz Jeze.4:5-6. Ovih 150 godina bilo je prореčeno za vjerski mir. Uspostavljeni mir je pogodio objavljivanju i univerzalnom razvoju poruke "Adventista sedmog dana", koja je danas zastupljena u svim zapadnim zemljama i svuda gdje je to bilo moguće. Adventistička misija je univerzalna i kao takva zavisi isključivo od Boga. Stoga nema što primiti od drugih kršćanskih ispovijedi i mora se, da bi bio blagoslovljen, oslanjati isključivo na nadahnuće koje je dao Isus Krist, njegov nebeski Glava glava, koji daje inteligenciju čitanja "svete Biblije"; Biblija, pisana Božja riječ koja predstavlja njegova “ *dva svjedoka* ” u Otkr. 11:3. Započeto 1844. godine, vrijeme mira zagarantovano od Boga prestat će u jesen 1994. kao što će pokazati proučavanje Otkr. 9.

Važna napomena o “božjem pečatu”: sama subota nije dovoljna da opravda njenu ulogu “ *božjeg pečata* ”. Pečaćenje implicira da je popraćeno djelima koje je Isus pripremio za svoje svece: ljubav prema istini i **proročkoj istini** , te svjedočanstvo o plodu predstavljenom u 1. Kor 13. Mnogi koji drže subotu bez ispunjavanja ovih kriterija napustit će je kada se pojavi prijetnja smrću zbog njenog obilježavanja. Subota se ne nasljeđuje, Bog je taj koji je daje izabranom, kao znak **da mu pripada** . Prema Ezek.20:12-20: „ *Dao sam im i svoje subote, da budu znak između mene i njih, da znaju da sam ja GOSPOD koji ih posvećuje.../...Posvetite subote moje, da budu znak između mene i vas, da znaju da sam ja GOSPOD, Bog vaš .* ”. Ne protivreći onome što je upravo rečeno, već da bismo to potvrdili, čitamo u 2 Tim 2:19: „ *Ipak, čvrst temelj Božji stoji, imajući*

ovaj pečat : Gospod poznaje one koji su njegovi . i: *Ko nazove ime Gospodnje, neka se udalji od bezakonja.* »

Stih 4: “ *I čuh broj onih koji su bili zapečaćeni, sto četrdeset i četiri hiljade, od svih plemena sinova Izraelovih.* ”

Apostol Pavle je slikom pokazao u Rimljanima 11 da su preobraćeni pagani nakalemljeni na koren patrijarha Abrahama od koga Jevreji tvrde da potječu. Spašeni vjerom, poput njega, ovi preobraćeni pagani duhovno proširuju 12 plemena Izraela. Tjelesni Izrael, čiji je znak bilo obrezanje, pao je, predan đavolu, zbog odbijanja Mesije Isusa. Kršćanska vjera, koja je pala u otpad od 7. marta 321. godine, također je duhovni Izrael koji je pao od tog datuma. Ovdje nam Bog predstavlja autentični duhovni Izrael kojeg je blagoslovio od 1843. godine. To je onaj koji nosi univerzalnu misiju adventizma sedmog dana. I već, navedena brojka, " 144000 ", zaslužuje objašnjenje. To se ne može shvatiti doslovno, jer upoređujući Abrahamovo potomstvo sa " *zvijezdama na nebu* ", čini se da je broj premali. Za Boga Stvoritelja brojevi govore koliko i slova. Tada moramo shvatiti da se izraz " broj " u ovom stihu ne tumači kao brojčana količina, već kao duhovni kod koji označava religiozno ponašanje koje Bog blagosilja i izdvaja (posvećuje). Dakle, " 144.000 " se objašnjava na sljedeći način: $144 = 12 \times 12$, i $12 = 7$, broj Boga + 5, broj čovjeka = savez između Boga i čovjeka. Kocka ovog broja je simbol savršenstva i njegov kvadrat, kvadrat njegove površine. Ove proporcije će biti one za novi Jerusalim opisan u Otkr. 21:16 u duhovnom kodu. Izraz " *hiljadu* " koji slijedi simbolizira nebrojeno mnoštvo. U stvari, " 144.000 " znači mnoštvo savršenih otkupljenih ljudi koji sklapaju savez s Bogom. Ovo spominjanje izraelskih plemena ne bi trebalo da nas iznenadi jer Bog nije napustio svoj projekat uprkos uzastopnim neuspjesima njegovih saveza s ljudima. Židovski model predstavljen od egzodusa iz Egipta nije se nastavio do Krista bez razloga. I kroz svoju kršćansku istinu i poštovanje svih njegovih zapovijedi, uključujući i zapovijed subote posebno, i svojih obnovljenih moralnih, zdravstvenih i drugih uredbi, Bog pronalazi, u vjernom disidentskom adventizmu posljednjih dana, model Izraela koji je u skladu s njegovim idealom. Dodajmo da u tekstu 4. ^{zapovijedi} Bog o suboti svome Izabraniku kaže: „ *Imaš šest dana da obaviš sav svoj posao ... ali 7. ^{je} dan Jahve, tvoga Boga*“. Ispada da 6 dana od 24 sata ukupno 144 sata. Stoga možemo zaključiti da su 144 000 zapečaćenih vjerni promatrači ove božanske uredbe. Njihov život je isprekidan ovim poštovanjem za šest dana odobrenih za njihova svjetovna djela. Ali sedmog ^{dana} poštuju posvećeni počinak ove zapovesti. Duhovni karakter ovog "adventističkog" Izraela će biti prikazan u stihovima od 5 do 8 koji slijede. Imena navedenih hebrejskih patrijarha nisu oni koji su činili tjelesni Izrael. Oni koje je Bog odabrao tu su samo da nose skrivenu poruku u opravdanju svog porijekla. Kao i kod imena " *sedam skupova* ", tako i imena " *dvanaest plemena* " nose dvostruku poruku. Najjednostavnije otkriva njihov prijevod. Ali najbogatiji i najsloženiji dio je zasnovan na izjavama svake majke kada opravdava davanje imena svom djetetu.

Stih 5: “ *od plemena Judinog, dvanaest hiljada zapečaćenih; od plemena Rubenova dvanaest hiljada; od plemena Gadova dvanaest hiljada;* »

Za svako ime, broj " *dvanaest hiljada zapečaćenih* " znači: mnoštvo ljudi u savezu s Bogom zapečaćenih subotom.

Juda : Hvaljen neka je Jahve; majčinske riječi iz Postanja 29:35: “ *Hvaliću Jahveu* ”.

Ruben : Vidjeti sina; majčinske riječi iz Postanja 29:32: “ *Jahve je vidio moje poniženje* ”

Gad : Sreća; majčinske reči iz Postanja 30:11: „ *Kako srećan!* »

Stih 6: “ *od Ašerova plemena dvanaest hiljada; od plemena Naftalijeva dvanaest hiljada; od plemena Manašeova dvanaest hiljada; »*

Za svako ime, broj " *dvanaest hiljada zapečaćenih* " znači: mnoštvo ljudi u savezu s Bogom zapečaćenih subotom.

Asher : Sretan; majčinske riječi iz Gen.30:13: „ *Kako sam srećan!* »

Naftali : Bori se; majčinske riječi iz Postanja 30:8: “ *Božanski sam se borio protiv svoje sestre i pobijedio sam* .”

Manaseh : Zaboraviti; očinske riječi iz Postanja 41:51: „ *Bog me je učinio da zaboravim sve svoje nevolje* .”

Stih 7: “ *od plemena Simeonovog dvanaest hiljada; od plemena Levijeva dvanaest hiljada; od Isakarovog plemena dvanaest hiljada; „Za svako ime, broj „ dvanaest hiljada zapečaćenih “ znači: mnoštvo ljudi u savezu s Bogom zapečaćenih subotom.*

Simeon : Saslušanje; Majčinske riječi iz Postanja 29:33: " *Ču Jahve da nisam voljen* ."

Levi : U prilogu; majčinske riječi iz Postanja 29:34: “ *Za ovo vrijeme moj muž će se vezati za mene* .”

Isahar : Plata; majčinske riječi iz Postanja 30:18: “ *Bog mi je dao moju platu* .”

Stih 8: “ *od Zabulonova plemena dvanaest hiljada; od plemena Josipova dvanaest hiljada; od Benjaminovog plemena, dvanaest hiljada zapečaćenih. »*

Za svako ime, broj " *dvanaest hiljada zapečaćenih* " znači: mnoštvo ljudi u savezu s Bogom zapečaćenih subotom.

Zebulun : Stan; majčinske riječi iz Postanja 30:20: “ *Ovaj put će moj muž živjeti sa mnom* .”

Josip : On uklanja (ili dodaje); majčinske riječi iz Postanja 30:23-24: “ *Bog je uklonio moj prijekor... / (... neka mi Jahve doda još jednog sina)* ”

Benjamin : Sin desnice; majčinske i očinske riječi iz Postanja 35:18: “ *I kad je htela da preda svoju dušu, jer je umirala, nadjenula mu je ime Ben-oni (Sin moje tuge) ali mu je otac dao ime Benjamin (Sin desne ruke).*

Ovih 12 imena, te materinske i očinske riječi, izražavaju iskustvo koje je proživio posljednji skup adventista koje je odabrao Bog; „ *mlada pripremljena* “ za svog muža Hrista u Otkr. 19:7. Pod predstavljanim prezimenom, „ *Benjamin* “, Bog proriče konačnu situaciju svog Odabranika kojemu pobunjeni ljudi prijete smrću. Promjena imena koju je nametnuo otac, Izrael, prorokuje Božju intervenciju u korist njegovih izabranika. Njegov slavni povratak preokreće ploču. Oni koji su trebali umrijeti bivaju proslavljeni i uzneseni na nebo gdje se pridružuju Isusu Kristu, svemogućem i slavnom Bogu stvoritelju. Izraz "Sinovi desnice" poprima svoje puno proročko značenje: desnica je bila Izabrani, ili

posljednji duhovni Izrael, i njegovi sinovi, otkupljeni izabranici koji je čine. Takođe, oni su ovce postavljene s desne strane Gospodnje (Matej 25:33).

Stih 9: “ *Poslije ovoga vidjeh, i gle, veliko mnoštvo, koje niko nije mogao izbrojati, od svih naroda i roda, i naroda i jezika. Stajali su pred prijestoljem i pred Jagnjetom, obučeni u bijele haljine, a u rukama su imali palmine grane.* »

Ovo “ *veliko mnoštvo, koje niko nije mogao izbrojati* ” potvrđuje duhovno kodirani simbolički karakter “brojeva ” “144 000” i “12 000” navedenih u prethodnim stihovima. Nadalje, aluzija je na Abrahamovo potomstvo izrazom: “ *nijedan ih nije mogao izbrojati* ”; što se tiče “ *zvijezda na nebu* ” koje mu je Bog pokazao govoreći: “ *takvo će biti tvoje potomstvo* ”. Njihovo porijeklo je višestruko, *iz svake nacije, svakog plemena, svakog naroda i svakog jezika* i iz svih epoha. Međutim, tema ovog poglavlja posebno je usmjerena na konačnu adventističku poruku sa svojim univerzalnim karakterom danim od Boga. Oni nose “ *bijele haljine* ” jer su bili spremni da umru kao mučenici, osuđeni na smrt dekretom koji su izdali posljednji pobunjenici prema Otkr. 13:15. “ *Dlanovi* ” u rukama simboliziraju njihovu pobjedu protiv tabora grešnika.

Stih 10: “ *I povikaše iz sveg glasa govoreći: Spasenje Bogu našem koji sjedi na prijestolju i Jagnjetu.* »

Radnja evocira kontekst slavnog povratka Isusa Krista, paralelno s opisom reakcija pobunjeničkog tabora opisanog u Otkr. 6:15-16. Ovdje su riječi koje su izgovorili spašeni izabrani zvaničnici apsolutna suprotnost onima pobunjenika. Daleko od toga da ih plaši, Hristov povratak ih raduje, umiruje i spašava. Pitanje koje su postavili pobunjenici: “ *Ko može da izdrži?* ” “ *ovdje dobija svoj odgovor: adventisti koji su ostali vjerni misiji koju im je Bog povjerio do kraja svijeta, rizikujući svoje živote, ako je potrebno. Ova vjernost se temelji na njihovoj privrženosti poštovanju svete subote koju je Bog posvetio od postanka svijeta i njihovoj ljubavi prema njegovoj proročkoj riječi. Ovo tim više što sada znaju da subota proriče veliki ostatak sedmog milenijuma u koji će, pobjednički nakon Isusa Krista, moći ući primajući vječni život obećan u njegovo ime.*

Stih 11: “ *I svi anđeli stajahu oko prijestolja i starješine i četiri zvijeri; i padoše ničice pred prijestolje, pred Bogom,* ,

Prizor koji nam je predstavljen dočarava ulazak u veliki nebeski počinak Boga. Pronalazimo slike iz poglavlja 4 i 5 koje se bave ovom temom.

Stih 12: “ *govoreći: Amin! Blagoslov, slava, mudrost, zahvalnost, čast, moć i moć, Bogu našem u vijeke vjekova! Amen!* »

Sretni ovim prekrasnim krajem iskustva zemaljskog spasenja, anđeli izražavaju svoju radost i svoju zahvalnost Bogu dobrote koji je naš Stvoritelj, njihov, naš, koji je preuzeo inicijativu otkupljenja grijeha zemaljskih izabranika, došavši da se ovaploti u slabosti ljudskog tijela, da ondje pretrpi smrt koju je pretrpio svojom atro pravednom smrću. Ovo mnoštvo nevidljivih očiju pratilo je svaku fazu ovog plana spasenja i divilo se uzvišenoj demonstraciji Božje ljubavi. Prva riječ koju izgovaraju je “ *Amen!* ” Zaista! Istina je! Jer Bog je Bog istine, Istiniti. Druga riječ je “ *the pohvala* ” je također bilo prvo ime 12 plemena: “ *Juda* ” = Pohvala. Treća riječ je “ *the slava* ” i Bog je s pravom vezan za svoju slavu jer će je se prisjetiti u Otkr. 14:7 da je zahtijeva, kao jedinstvenog Boga stvoritelja, od onih koji su tražili njegovo spasenje od 1843. Četvrta riječ je “ *mudrost* ”.

Proučavanje ovog dokumenta ima za cilj da ga upozna svim njegovim izabranim predstavnicima. Ova božanska mudrost je izvan naše mašte. Suptilnost, igre uma, sve je tu u božanskom formatu. Peto dolazi " *Dan zahvalnosti* ". To je vjerski oblik zahvalnosti koji se ostvaruje *svetim riječima i djelima*. Na šestom dolazi " *čast* ". To je ono čime su pobunjenici najviše frustrirali Boga. Prema njemu su se odnosili s prezirom osporavajući njegovu otkrivenu volju. Naprotiv, izabrani zvaničnici su mu, u mjeri u kojoj su mogli, odali čast koja mu se legitimno pripada. Na sedmom i osmom dolaze " *moć i snaga* ". Ove dvije uvjerljive stvari bile su neophodne da se sruše zemaljski tirani, da se slome arogantni pobunjenici dok još uvijek vladaju zemljom. Bez ove *moći i snage*, poslednji izabrani bi umrli kao i mnogi drugi mučenici tokom hrišćanske ere.

Stih 13: " *I odgovori mi jedan od starješina i reče mi: Šta su ovi obučeni u bijele haljine i odakle su došli?* »

Postavljeno pitanje ima za cilj da nam otkrije posebnost simbola " *bijelih haljina* " u odnosu na " *bijelu* " odjeću iz Otkr. 3,4 i " *tanak lan* " koji označava, u Otkr. 19,8, " *pravedna djela svetaca* " " *pripremljene nevjeste* " posljednjih vremena, to jest, vjernog vremena spremnog za adventizam.

Stih 14: „ *Rekoh mu: Gospodaru moj, znaš. A on mi reče: To su oni koji su došli iz velike nevolje; oprali su svoje haljine i ubijelili ih u krvi Jagnjetova.* »

" *bijele haljine* " nose neki starci, John se, zapravo, može nadati odgovoru nekog od njih. I stiže očekivani odgovor: " *To su oni koji dolaze iz velike nevolje* ", odnosno izabranici, žrtve i mučenici vjerskih ratova i ateizma kao što nam je otkrio " *peti pečat* ", u Otkr. 6:9-11: „ *Svakom od njih je data bijela haljina; i rečeno im je da se još malo odmore, dok se ne ispune njihovi drugovi i njihova braća, koje treba pobiti kao što su bili.* » U Otkr. 2:22, " *velika nevolja* " se odnosi na masakr ateističkog francuskog revolucionarnog režima koji je izveden između 1793. i 1794. U potvrdu, u Otkr. 11:13, čitamo: " *...sedam hiljada ljudi je ubijeno u zemljotresu* "; " *Sedam* " za religiozne, a " *hiljadu* " za mnoštvo. Francuska revolucija je poput zemljotresa koji ubija i sluge Božje. Ali ova " *velika nevolja* " bila je samo prvi oblik ovog postignuća. Njegov drugi oblik ostvariće „ *6. truba* " iz Apo.9, a suptilnost montaže u Apo.11 će otkriti ovu činjenicu. Mnoštvo nevjernih kršćana bit će pogubljeno tokom Trećeg svjetskog rata koji simbolizira i potvrđuje " *6. truba* ". Ali od 1843. Bog je birao izabrane koje posvećuje, a oni posljednji koje je izdvojio suviše su dragocjeni u njegovim očima da bi bili uništeni. On ih priprema za konačno svjedočanstvo u historiji zemaljskog spasenja; svjedočanstvo lojalnosti koje će mu dati ostajući vjeran svom sedmom danu subote, čak i kada mu pobunjenički logor prijeti smrću. Ovaj konačni test Božjeg plana otkriven je u poruci dostavljenoj " *Filadelfiji* " u Otkr. 3:10 i u Otkr. 13:15 (dekret o smrti). Za Boga je namjera vrijedna akcije, i u onoj mjeri u kojoj, stavljeni na kušnju, oni prihvate rizik smrti, on ih asimiluje sa grupom mučenika i na taj način smatraju da im se pripisuje " *bijela haljina* " pravih mučenika. Oni će izbjeći smrt samo zahvaljujući spasonosnoj intervenciji Isusa Krista. U ovom posljednjem iskušenju, nakon druge " *velike nevolje* ", svjedočenjem svoje vjernosti, oni će zauzvrat " *oprati svoje haljine i ubijeliti ih u krvi Jagnjetovoj* " ostajući vjerni do smrti kojom će im prijetiti. Na kraju ovog posljednjeg testa vjere, broj onih koji su na taj način trebali umrijeti kao mučenici bit će potpun i

smrtni " pokoj " stradalih svetaca " petog pečata " će se završiti njihovim vaskrsenjem. Od 1843. godine, a posebno od 1994. godine, djelo posvećenja koje je poduzeo Bog čini beskorisnim smrt pravog izabranika koji je ostao živ i vjeran do časa njegovog povratka i kraja vremena milosti koje mu prethodi, čini je još beskorisnijom.

Stih 15: „ Zato su pred prestolom Božjim i služe mu dan i noć u hramu njegovom. Onaj koji sjedi na prijestolju prebivat će među njima; »

Razumljivo je da za Boga ovakva vrsta izabranika predstavlja posebno visoku elitu. On će mu dodeliti posebne počasti. U ovom stihu, Duh koristi dva vremena, sadašnje i buduće. Glagoli konjugirani u sadašnjem vremenu " oni su " i " oni mu služe " otkrivaju kontinuitet njihovog ponašanja u njihovom tijelu od tijela koje je hram Božji koji prebiva u njima. I ovo djelovanje će se produžiti na nebu nakon njihovog ushićenja od strane Isusa Krista. U budućem vremenu, Bog daje svoj odgovor na njihovu vjernost: " Onaj koji je na prijestolju razapeće svoj šator nad njima " za vječnost.

Stih 16: „ Neće više gladovati, niti će ih sunce obasjati, niti će ih vrelina. »

Ove riječi pokojnim adventističkim izabranicima znače da su bili „ gladni " jer su bili lišeni hrane i „ žedni " jer su im mučitelji i tamničari lišili vode. „ Sunčeva vatra " čija je „ vrelina " pojačana u četvrtoj od sedam posljednjih Božjih zala, spaliće ih i naterati ih da pate. Ali i vatra lomača papske inkvizicije, druga vrsta " vrelina " koju su mučenici " petog pečata " konzumirali ili mučili. Riječ " toplina " također se odnosi na vatru konvencionalnog i atomskog oružja koja se koristi u kontekstu *šeste trube* . Preživjeli iz ovog posljednjeg sukoba prošli su kroz vatru. Ove stvari se nikada neće ponoviti u večnom životu, gde će samo izabrani ući.

Stih 17: „ Jer će ih Jagnje koje je usred prijestolja pasti, i odvesti će ih na žive izvore voda, i Bog će otrti svaku suzu s očiju njihovih. »

" Jagnje " je u stvari i Dobri pastir koji će pasti svoje voljene ovce. Njegovo božanstvo je ovdje ponovo potvrđeno njegovim položajem " u sredini prijestolja ". Njegova božanska moć vodi svoje izabranike „ do izvora voda života " , simboličnu sliku večnog života. I ciljajući na konačni kontekst u kojem će, po povratku, njegovi posljednji izabranici biti u suzama, on će " obrisati svaku suzu s njihovih očiju ". Ali suze su bile i dio svih njegovih izabranika maltretiranih i progananih kroz historiju kršćanske ere, često do posljednjeg daha.

Napomena : Uprkos obmanjujućim pojavama uočenim u našoj eri 2020., u kojoj se čini da je prava vjera nestala, Bog proriče obraćenje i spasenje „mnoštva“ koji dolaze iz svih rasnih, etničkih i jezičkih porijekla na zemlji. Prava je privilegija koju daje svojim izabranima da znaju da je, prema Otkr. 9:5-10, vrijeme univerzalnog vjerskog razumijevanja i mira programirano od njega samo "150" godina (ili pet proročkih mjeseci) između 1844. i 1994. godine . i nije. Ona mora izaći iz ponora i otići u propast. A oni koji žive na zemlji, čija imena nisu zapisana u knjizi života od postanka svijeta, čudiće se kad vide zvižer : jer je bila, i nije, i tek će biti. „ Istinski izabrani neće biti iznenađeni kada vide kako se obistinjuju stvari koje im je Bog najavio kroz svoju proročansku riječ.

Otkrivenje 8: Prve četiri trube
Prve četiri Božje kazne

Stih 1: “ *I kada je otvorio sedmi pečat, nastade tišina na nebu oko pola sata.* »

Otvaranje " *sedmog pečata* " je izuzetno važno, jer dozvoljava potpuno otvaranje knjige Otkrivenja " *zapečaćene sa sedam pečata* " prema Otkr. 5:1. Tišina koja obilježava ovo otvaranje daje radnji izuzetnu svečanost. Ima dva opravdanja. Prva je ideja o prekidu odnosa između neba i zemlje, uzrokovanog napuštanjem subote 7. marta 321. godine. Druga je objašnjena ovako: po vjeri poistovjećujem ovaj " *sedmi pečat* " sa " *pečatom Boga živoga* " iz poglavlja 7 koji označava, po meni, svetog svijeta koji je Bog ustanovio od svetog šabata. Podsjetio je na njegovu važnost tako što ga je učinio predmetom četvrte od svojih deset zapovijesti. I tamo sam otkrio dokaze koji otkrivaju njegovu izuzetnu važnost za Boga, našeg uzvišenog Stvoritelja. Ali već u izveštaju Postanka primetio sam da je sedmi dan posebno predstavljen u poglavlju 2. Prvih šest dana obrađeno je u poglavlju 1. Štaviše, sedmi dan nije zatvoren, kao prethodni, formulom " *bilo je večer i jutro* ". Ova posebnost je opravdana svojom proročkom ulogom sedmog milenijuma Božjeg spasonosnog projekta. Postavljen pod znakom vječnosti izabranih otkupljenih krvlju Isusa Krista, sedmi milenijum je sam po sebi poput beskonačnog dana. Kao potvrdu ovih stvari, u svom predstavljanju u hebrejskoj Bibliji, Tori, tekst četvrte zapovijedi je odvojen od ostalih i prethodi mu znak koji zahtijeva vrijeme tišine poštovanja. Ovaj znak je hebrejsko slovo “Pé” i tako izolovano označavajući prekid u tekstu, nosi naziv “pétuhot”. Sedmi dan subotnjeg odmora stoga ima svako opravdanje da ga je Bog označio na poseban način. Od proljeća 1843. dovela je do gubitka tradicionalne protestantske vjere, nasljednice katoličke “nedjelje”. I od iste kušnje, ali u jesen 1844. godine, ponovo je postao znak pripadnosti Bogu koji mu daje Ezekilj 20:12-20: " *I dao sam im svoje subote kao znak između mene i njih, da znaju da sam ja Jahve koji ih posvećuje.../...Posvetite moje subote i da ja znam da su oni moji i da ja budem vaš Bog, i da ja znam da jesam.* „Samo preko njega izabranik tada može ući u tajnu Boga i otkriti precizan program svog otkrivenog projekta.

Uz to, u 8. poglavlju Bog govori o lancima poruka prokletstva. Što me navodi da sagledam istinu o suboti sa aspekta prokletstava koje je njegovo napuštanje, od strane hrišćana od 7. marta 321. godine, izazvalo u lancima tokom hrišćanske ere. To će potvrditi sljedeći stih povezujući temu subote sa " *sedam truba* ", simbolima božanskih "sedam kazni" koje će pogoditi kršćansko nevjerstvo 7. marta 321. godine.

Stih 2: “ *I vidjeh sedam anđela koji stoje pred Bogom i darovano im je sedam truba.* »

Prva od privilegija stečenih posvećenjem subote sedmog dana, koju je sam Bog posvetio, jeste razumjeti značenje koje On daje temi " *sedam truba* ". Formom pristupa koja joj je data, ova tema u potpunosti otvara inteligenciju odabranog. Jer ono pruža dokaz optužbe za “ *grieh* ” citiranu u Dan.8:12 protiv Hrišćanske skupštine, od Boga. Zaista, ovih “sedam kazni” Bog ne bi nanio da ovaj grijeh ne postoji. Nadalje, u svjetlu Levitskog zakona 26, ove kazne su opravdane mržnjom prema Njegovim zapovijestima. U starom savezu, Bog je već

usvojio isti princip, da kazni bezakonje nevjernog i pokvarenog tjelesnog Izraela. Bog stvoritelj i zakonodavac koji se ne mijenja daje nam ovdje lijep dokaz. Oba saveza podliježu istim zahtjevima poslušnosti i vjernosti.

Pristup temi " *trube* " omogućit će nam da demonstriramo uzastopne osude svih kršćanskih religija: katoličke, pravoslavne, protestantske od 1843. godine, ali i adventista od 1994. godine. Također otkriva univerzalnu kaznu " *šeste trube* " koja će ih zajedno udariti prije smrti. Tako možemo izmjeriti njegovu važnost. „ *Sedma truba* “ povezana sa Hristovim dolaskom, odnosno direktnim delovanjem Božijim, biće obrađena posebno, kao i subota, u 11. poglavlju, zatim će se u velikoj meri razvijati u 18. i 19.

Od posljednjih 17 vekova od 321, tačnije 1709 godine, 1522 godine su obeležene kletvama izazvanim kršenjem subote do njene obnove predviđene za 1843. godinu dekretom Dan.8:14. I od tog datuma svoje obnove do povratka Isusa Krista 2030. godine, subota je nudila svoj blagoslov samo 187 godina. Subota je stoga nanijela više štete nevjernim ljudima nego koristi vjernim izabranima. Prokletstvo prevladava i ova tema stoga ima svoje mjesto u ovom 8. poglavlju koje predstavlja božanske kletve.

Stih 3: “ *I pristupi drugi anđeo i stade kod oltara sa zlatnom kadionicom; I dade mu se mnogo tamjana da ga prinese uz molitve svih svetih na zlatnom oltaru koji je bio ispred prijestolja.* »

U Danielu 8:13, nakon što su citirali “ *opustošni grijeh* ”, sveci su u viziji govorili o “ *vječnosti* ” koja se odnosila na “ *nepromjenjivo* ” nebesko “ *sveštenstvo* ” Isusa Krista, prema Hebr 7:23. Na zemlji, od 538. godine, papski režim mu ga je oduzeo prema Dan.8:11. Godine 1843. pomirenje s Isusom Kristom zahtijevalo je njegovu restituciju. To je svrha teme koju obrađujemo u ovom stihu 3 koji otvara nebo i pokazuje nam Isusa Krista u njegovoj simboličnoj ulozi nebeskog prvosveštenika zastupnika za grijehe svojih izabranih, i samo njih. Imajte na umu da su na zemlji, između 538. i 1843., ova scena i ova uloga parodirane i uzurpirane aktivnostima rimokatoličkih papa koji se s vremenom nasljeđuju, neprestano frustrirajući Boga u njegovom legitimnom vrhovnom suverenom pravu.

Budući da je predstavljena u ovom poglavlju 8 i zato što je prestala u isto vrijeme sa napuštanjem subote, ova tema posredovanja Isusa Krista nam je također predstavljena pod aspektom prokletstva prestanka ovog zagovora za kršćanske mnoštve nesvjesnih žrtava paganskog rimskog "dana sunca"; ovo, čak i iznad svega , nakon njegove obmanjujuće i zavodljive promjene imena: "Nedjelja": Dan Gospodnji. Da, ali od kog gospodara? Avaj! Onaj ispod.

Stih 4: „ *Dim od tamjana diže se sa molitvama svetih iz ruke anđela pred Bogom.* »

“ *Mirisi* ” koji prate “ *molitve svetaca* ” simboliziraju ugodan miris žrtve Isusa Krista. Njegova demonstracija ljubavi i vjernosti čini molitve Njegovih odabranih prihvatljivim za Njegov božanski sud. Važno je napomenuti u ovom stihu važnost povezanosti riječi " *dim* " i " *molitve svetaca* ". Ovaj detalj će se koristiti u Otkr. 9:2 da označi molitve lažnih protestantskih kršćana, od nove situacije uspostavljene 1843. godine.

Ono na šta Bog misli u ovom stihu je situacija koja je vladala između apostolskog vremena i prokletog datuma 7. marta 321. Prije napuštanja subote, Isus prima molitve izabranih i zauzima se za njih. Ovo je slika učenja koja označava da se održava vertikalni odnos između Boga i Njegovih izabranika. Tako će biti sve dok budu iskazivali vjernost njegovoj osobi i njegovom učenju istine, to jest do 321. godine. 1843. Isusovo sveštenstvo će nastaviti svu svoju blagoslovenu aktivnost u korist izabranih adventističkih svetaca. Međutim, između 321. i 1843. godine, reformatori su imali koristi od njegove milosti, poput onih iz vremena *Tijatire*.

Stih 5: “ *I anđeo uze kadionicu, napuni je ognjem oltara i baci je u zemlju. I nastadoše glasovi, i gromovi, i munje, i potres.* »

Opisana radnja je vidljivo nasilna. To je onaj Isusa Krista na kraju njegove posredničke službe kada dođe čas kraja vremena milosti. Uloga „*oltara*“ se završava, a „*vatra*“, slika pomirbene smrti Isusa Hrista, „*bačena je na zemlju*“, zahtevajući kaznu od onih koji su je potcenjivali, a za neke i prezirali. Kraj svijeta označen direktnom Božjom intervencijom ovdje je evociran ključnom formulom otkrivenom u Otkr. 4:5 i Izl 19:16. Pregled kršćanske ere završava se ovim “adventističkim” dolaskom Isusa Krista.

Kao i kod subote, tema nebeskog posredovanja Isusa Hrista predstavljena je u vidu prokletstva njenog suda između 321. i 1843. godine. Sveci koji o tome dovode u pitanje Duha, u Dan 8:13, imali su dobar razlog da žele da znaju vreme kada će „*večno*“ sveštenstvo biti resu.

Napomena : Bez dovođenja u pitanje prethodnog tumačenja, drugo objašnjenje ima savršenog smisla. U ovom drugom tumačenju, kraj teme posredovanja Isusa Krista može se povezati s datumom 7. marta 321. godine, momentom kada napuštanje subote od strane kršćana navodi Boga da uđe u gnjev koji će zapadno kršćanstvo iskupiti, pomoću “*sedam truba*” koje dolaze iz stiha 6 koji slijedi. Ovo dvostruko objašnjenje je utoliko opravdanije jer napuštanje subote ima posljedice do kraja svijeta, 2030. godine, godine kada će, svojim slavnim vidljivim povratkom, Isus Krist zauvijek ukloniti iz rimskog papinog režima i njegovog posljednjeg američkog protestantskog pristalica, njihovu lažnu tvrdnju da mu služe i predstavljaju. Isus će tada obnoviti svoju titulu “*poglavara*” Crkve koju je uzurpiralo papstvo. Zaista, za razliku od vjernih izabranika, pali nevjerni kršćani će zanemariti dekret iz Dan.8:14 i njegove posljedice do kraja svijeta; što opravdava njihov teror kada se Isus vrati prema učenju Otkr. 6:15-16. Prije 2030. godine, prvih šest “*truba*” će se ispuniti između 321. i 2029. godine. “*Šestom trubom*”, posljednjom kaznom upozorenja prije konačnog istrebljenja, Bog vrlo oštro kažnjava pobunjene kršćane. Nakon ove šeste kazne, on će organizovati uslove za posljednji univerzalni ispit vjere i u tom kontekstu otkriveno svjetlo će biti objavljeno i poznato svim preživjelima. Suočeni s pokazanom istinom, izabrani i pali će tada, po svom slobodnom izboru, napredovati pred prijetnjom smrću ka svojoj konačnoj sudbini koja će biti: vječni život za odabrane, konačna i apsolutna smrt za pale.

Stih 6: “ *I sedam anđela koji su imali sedam truba pripremili su se da zatrupe.* »

Iz ovog stiha, Duh nam nudi novi pregled kršćanske ere, uzimajući za temu " *sedam truba* " ili "sedam uzastopnih kazni" raspoređenih kroz kršćansku eru od 7. marta 321. godine, godine u kojoj je " *grijeh* " službeno i **civilno** uspostavljen. Podsjećam da je u prologu Otkrivenja 1, " *glas* " Krista već upoređen sa zvukom " *trube* ". Ovaj instrument koji se koristi za upozorenje naroda u Izraelu nosi u sebi svo značenje otkrivenja Apokalipse. Upozorenje upozorava na zamke koje postavlja neprijatelj.

Stih 7: " *Prvi je zazvonio. I tu je tuča i vatra pomiješana s krvlju, i bačena je na zemlju; i treći dio zemlje izgori, i treći dio drveća izgori, i sva zelena trava izgori.* »

Prva kazna : izvršena je između 321. i 538. godine raznim invazijama takozvanih "varvarskih" naroda na Rimsko carstvo. Posebno se sjećam naroda "Huna" čiji je vođa Atila s pravom sebe nazvao "bič Božjim". Pošast koja je zapalila dio Evrope; sjevernoj Galiji, sjevernoj Italiji i Panoniji (Hrvatska i zapadna Mađarska). Njegov moto je bio: O kako slavan! "Gdje moj konj ide, trava više ne raste." Njegovi postupci su savršeno sažeti u ovom stihu 7; Ništa ne nedostaje, sve je tu. " *Grad* " je simbol devastacije usjeva, a " *vatra* " je simbol uništenja potrošnog materijala. I naravno, " *krv prolivena na zemlji* " je simbol nasilno ubijenih ljudskih života. Glagol " *baciti* " ukazuje na bijes Boga stvoritelja, zakonodavca i spasitelja koji nadahnjuje i usmjerava radnju nakon " *bacivanja vatre s oltara* " u 5. stihu.

Paralelno, u Lev 26:14-17 čitamo: „ *Ali ako me ne poslušate i ne budete vršili sve ove zapovijesti, nego ako prezirete moje odredbe i ako se vaša duša gnuša od mojih sudova, tako da nećete vršiti sve Moje zapovijesti, nego ćete prekršiti moj savez, onda ću vam ovo učiniti. Poslat ću na vas užas, iscrpljenost i groznicu, od kojih će vam oči klonuti, a duša zaboljeti; i uzalud ćeš sijati sjeme svoje: tvoji će ga neprijatelji proždrijeti. Okrenut ću lice svoje protiv tebe, i bit ćeš poražen pred svojim neprijateljima; oni koji te mrze vladat će tobom, a ti ćeš bježati kad te niko ne progoni.* »

Stih 8: „ *Zazvučao je drugi. I nešto poput velike planine koja gori ognjem bačeno je u more; i trećina mora postade krv,*

Druga kazna : Ključ za ove slike nalazi se u Jer 51:24-25: „ *Odužit ću Vavilonu i svim stanovnicima Kaldeje za sve zlo koje su učinili na Sionu pred vašim očima, kaže Jahve. Evo, ja sam protiv tebe, gora razarajuća, govori Jahve, ti koji uništavaš svu zemlju! Ispružiću ruku svoju na tebe, i otkotrljaću te sa stijena, i načinit ću od tebe goru u plamenu.* „U ovom stihu 8 Duh evocira rimski papski režim pod njegovim simboličnim imenom „ *Vavilon* ” koje će se pojaviti u obliku „ *Vavilon veliki* ” u Otkr. 14:8, 17:5 i 18:2. "Vatra" pristaje njenoj ličnosti, evocirajući i onu koja će je progutati prilikom Hristovog povratka i posljednjeg suda, i onu kojom rasplamsava mržnjom one koji je odobravaju i podržavaju: evropske monarhe i njihove katoličke narode. Ovdje, kao i u Danielu, " *more* " predstavlja čovječanstvo koje se bavi proročkim pokrivačem; čovječanstvo anonimnih naroda koji su u suštini ostali pagani uprkos očiglednim izvršenim kršćanskim obraćenjima. Prva posljedica uspostavljanja papskog režima 538. godine bio je napad na narode kako bi ih preobratio oružanom vojnom silom. Riječ " *planina* " označava snažnu geografsku poteškoću. To je onaj koji je

pogodan za definiranje papskog režima koji je, neprijatelj Božji, ipak podignut njegovom božanskom voljom; Ovo radi otvrdnjavanja vjerskog života nevjernih kršćana pretočenog progonima, patnjama i smrću među njima i vanjskim narodima različitih religija. Obavezna religija je novost zbog kršenja Božje svete subote. Dugujemo mu nepotrebne masakre prisilnih preobraćenja koje je izvršio Karlo Veliki i naredbe križarskih ratova usmjerenih protiv muslimanskih naroda, koje je pokrenuo papa Urban II; sve stvari prorečene u ovoj “ *drugoj trubi* ”.

Stih 9: “ *i treći dio stvorenja koja su bila u moru i živjela je umro, a treći dio brodova bio je uništen .* ”

Posljedice su univerzalne i trajat će do kraja svijeta. Riječi " *more* " i " *brodovi* " naći će svoje značenje u sukobima s muslimanima Sredozemnog mora, ali i sa afričkim i južnoameričkim narodima gdje će nametnuta osvajačka katolička vjera dovesti do strašnih masakra autohtonog stanovništva.

Paralelno čitamo u Levu 26:18 do 20: „ *Ako me, uprkos tome, ne poslušаш, kaznit ću te sedam puta više za tvoje grijehе. Slomiću ponos tvoje moći, učiniću tvoje nebo kao gvožđe , a tvoju zemlju poput bronze. Tvoja će snaga biti protračena, tvoja zemlja neće dati svoje plodove, a drveće zemlje neće dati svoje plodove.* „U ovom stihu Bog najavljuje religiozno otvrdnjavanje koje se u hrišćansko doba postiže prelaskom Rima iz paganstva u papizam. Zanimljivo je napomenuti da je povodom ove promjene rimska dominacija napustila "Kapitol" i postavila papstvo u Lateransku palatu koja se nalazi upravo na "Caeliju", odnosno nebu. Oštri papski režim potvrđuje prorečeno vjersko otvrdnuće. Plod hrišćanske vere se menja. Kristova blagost je zamijenjena agresivnošću i okrutnošću; a vjernost istini pretvara se u nevjerstvo i revnost za vjersku laž.

Stih 10: “ *Treći je zazvučao. I pade velika zvijezda s neba, goruća kao baklja; i pao je na trećinu rijeka i na izvore voda.* »

Treća kazna : Nastalo zlo se pojačava i dostiže vrhunac krajem srednjeg vijeka. Napredak mehaničkog štampanja pogodovao je objavljivanju Svete Biblije. Čitajući ga, izabrani zvaničnici otkrivaju istine koje uči. Ona tako opravdava ulogu “ *dva svjedoka* ” koje joj Bog daje u Otkr. 11:3: “ *Daću moć dvojici svjedoka, i oni će prorokovati hiljadu dvjesta i šezdeset dana, odjeveni u kostrijet .* „Poklanjajući se vlastitim vjerskim dogmama, katolička vjera se oslanja samo na Bibliju da bi opravdala imena svetaca kojima se njeni podanici klanjaju. Jer posjedovanje Biblije njome se osuđuje i izlaže posjednika mučenju i smrti. Otkriće biblijske istine opravdava sliku datu u ovom stihu: „ *I pade velika zvijezda s neba, goruća kao buktinja* “. Vatra se još uvijek drži slike Rima koju ovaj put simbolizira " *velika goruća zvijezda* " poput " *velike goruće planine* ". Reč „ *zvezda* “ otkriva njenu tvrdnju da „ *svetli zemlju* “ religiozno prema Post.1:15; i to u ime Isusa Hrista, za koga ona tvrdi da je kao prava „ *baklja* “, svetlonoša sa kojim se poredi u Otkr. 21:23. Ona je i dalje " *sjajna* " kao i kada je počela, ali njena vatra progona je porasla, prelazeći od " *plamteće* " u " *vatrenu* ". Objašnjenje je jednostavno, demantovano Biblijom, njen gnev je tim veći jer je primorana da se otvoreno suprotstavi Božjim izabranicima. Što je prema Otkr. 12:15-16 tjera da pređe sa strategije lukave i varljive „ *zmije* “ na strategiju „ *zmaja* “ koji otvoreno progoni. Njeni protivnici nisu samo miroljubivi i poslušni

izabranici Božiji, tu je i prije svega suočen s njom lažni protestantizam, više politički nego vjerski, jer ignorira naredbe Isusa Krista i uzima oružje, ubija, masakrira koliko i katolički tabor. „ *Trećina rijeka* “, odnosno dio stanovništva kršćanske Evrope, podložna je katoličkoj agresiji, kao i „ *izvori vode* “. Uzor za ove izvori vode je sam Bog prema Jer 2:13: „ *Jer moj narod počinu dva grijeha: ostaviše me, izvor žive vode, i iskopaše sebi čatrnje, razbijene čatrnje koje ne mogu držati.* „U množini, u ovom stihu, Duh označava „ *izvorima voda* “ izabrane formirane na sliku Božju. Jovan 7:38 potvrđuje, govoreći: „ *Onaj ko vjeruje u mene, kao što je rečeno u Svetom pismu, iz utrobe će mu poteći rijeke vode žive.* ” „Ovaj izraz također ukazuje na praksu krštenja djece koja od rođenja, bez konsultacije, dobiju vjersku oznaku koja će ih učiniti subjektima neizabrane vjerske svrhe. Dok odrastu, jednog dana će uzeti oružje i ubijati protivnike jer to od njih zahtijeva njihova vjerska oznaka. Biblija osuđuje ovo načelo jer kaže: “ *Ko povjeruje i krsti se, biće spašen, a ko ne vjeruje biće osuđen* (Marko 16:16).”

Stih 11: “ *Ime zvijezde je Pelin; i trećina voda postade pelin, i mnogi ljudi pomriješe od vode, jer su ogorčene.* »

Za razliku od čiste vode koja gasi žeđ koja označava Bibliju, pisanu Božju riječ, katoličko učenje se poredi sa " *apsintom* ", gorkim, otrovnim, pa čak i smrtonosnim pićem; ovo je opravdano jer će konačni ishod ovog učenja biti vatra " *druge smrti na posljednjem sudu* ". Dio, " *trećina* " ljudi, transformiran je katoličkim ili lažno protestantskim učenjem primljenim. " *Vode* " su i ljudi i biblijsko učenje. U 16. ^{veku} naoružane protestantske grupe su zloupotrebljavale Bibliju i njeno učenje, a na slici ovog stiha, muškarce ubijaju ljudi i lažno versko učenje. To je zato što su ljudi i religijsko učenje postali ogorčeni. Izjavom da *su* „ *vode ogorčene* “, Bog odgovara na optužbu za „ *sumnju u ljubomoru* “ koja je na čekanju od Otkr. 6:6 u 3. *pečatu* . On potvrđuje, u vrijeme kada njegova pisana riječ dolazi da to učini, optužbu za preljubu koju je podigao protiv Skupštine od 7. marta 321. godine, što je prethodilo vremenu vjersko službene preljube po imenu Pergam u Otkr. 2:12 za 538. godinu.

Paralelno, čitamo u Lev 26:21-22: „ *Ako mi se suprotstaviš i odbiješ me poslušati, kaznit ću te sedam puta više prema tvojim grijesima. Poslat ću među vas divlje životinje koje će vam oteti djecu i uništiti vašu stoku i učiniti vas malobrojnima; i tvoji će putevi biti pusti.* » Paralelno proučavanje Leva 26 i 3. *trube* Otkrivenja otkriva sud koji Bog donosi o početku vremena Reformacije. Njegovi pravi izabranici ostaju mirni i rezignirani, prihvatajući smrt ili zatočeništvo kao pravi mučenici. Ali osim njihovog uzvišenog primjera, on vidi samo okrutne " *zvijeri* " koje se međusobno bore, najčešće iz ličnog ponosa, i koje ubijaju ljude žestinom divljih životinja mesoždera. Ova ideja će se oblikovati u Otkr. 13:1 i 11. Ovo je vrhunac vremena kada je, u normi **nevolje**, Izabrani odveden " *u pustinju* " (= suđenje) u Otkr. 12:6-14 sa pisanim biblijskim " *dva svjedoka* " Boga iz Otkr. 11:3. Netolerantna vladavina papstva koja je proricana 1260 godina uskoro se završava.

Stih 12: „ *Zazvonilo je četvrto zvono. I treći dio sunca bio je pogođen, i treći dio mjeseca, i treći dio zvijezda, tako da je treći dio njih potamnio, i dan nije sjao trećinu, a isto tako i noć.* »

Četvrta kazna : Duh ovdje prikazuje “ *veliku nevolju* ” najavljenu u Otkr. 2:22. U simbolima nam otkriva svoje efekte: djelomično je pogođeno „ *sunce* “, simbol Božje svjetlosti. Također, dijelom je pogođen i “ *mjesec* ”, simbol vjerskog logora tame koji je 1793. godine zabrinjavao licemjerne katolike i protestante. Pod simbolom “ *zvijezda* ” pojedinačno je pogođen i dio kršćana pozvanih *da prosvijetli zemlju* . Ko onda može tako upaliti pravo i lažno kršćansko vjersko svjetlo? Odgovor: Ideologija ateizma smatra se velikim svjetlom vremena. Njegova svjetlost pomračuje sve ostale. Pisci koji pišu knjige na ovu temu su veoma cijenjeni i nazivali su se “prosvjetiteljima” , poput Voltera i Montesquieua. Ipak, ovo svjetlo uništava, prvo, ljudske živote u lancu, prolivajući krv u bujicama. Nakon glava kralja Luja XVI i njegove supruge Marije-Antoanete, pod giljotinom revolucionara pale su i glave katolika i protestanata. Ovaj čin božanske pravde ne opravdava ateizam; ali cilj opravdava sredstva, a Bog može samo zbaciti tiranine suprotstavljajući im se nadmoćnijom, moćnijom i jačom tiranijom. “ *Snaga i moć* ” je Gospodnja u Otkr. 7:12.

Paralelno, čitamo u Lev 26:23-25: „ *Ako te ove kazne ne isprave, a ti se odupreš meni, i ja ću ti se oduprijeti i kaznit ću te sedam puta više za tvoje grijeha. Donijet ću na tebe mač, koji će osvetiti moj savez ; kad se saberete u svojim gradovima, poslat ću kugu među vas, i bit ćete predani u ruke neprijatelju.* ”. “ *Mač koji će osvetiti moj savez* ” je uloga koju je Bog dao francuskom nacionalnom ateističkom režimu predajući mu glave krive za duhovnu preljubu počinjenu nad njim. Poput kuge stihova, ovaj ateistički režim je pokrenuo princip masovnog pogubljenja tako da su jučerašnji dželati postali sutrašnje žrtve. Prema ovom principu, ovaj pakleni režim kao da je morao smrću progutati cijelo čovječanstvo. Zbog toga će joj Bog dati ime “ *bezdan* ”, “ *zvijer koja se diže iz bezdana* ”, u Otkr. 11:7 gdje razvija svoju temu. To je zato što u Post.1:2, ovo ime označava zemlju bez života, bez oblika, haotičnu i koju bi dugoročno sistematski uništenje koje je preduzeo ateistički režim reproducirao. Kao primjer, nalazimo sudbinu katoličke i monarhističke Vandeje koju su revolucionari preimenovali u “Osvetu” čiji je plan bio da od nje naprave pustu i nenaseljenu zemlju.

Stih 13: „ *I pogledah, i čuh orla kako leti posred neba, govoreći jakim glasom: Jao, teško, teško stanovnicima zemlje, zbog drugih glasova trube tri anđela koji će zatrubiti!* »

Francuska revolucija je proizvela svoje ubilačke efekte, ali je postigla cilj koji je želio Bog. Ona je okončala vjersku tiraniju, a nakon nje je nametnuta tolerancija. Ovo je trenutak kada je, prema Otkr. 13,3, *katolička “zvijer s mora”* bila “ *smrtno ranjena, ali izliječena* ” zbog moćnog autoriteta Napoleonovog “ *orla* ”, predstavljenog u ovom stihu, koji ju je rehabilitirao kroz svoj Konkordat. “... *orao koji leti usred neba* ” simbolizira vrhunac dominacije cara Napoleona ¹. Proširio je svoju dominaciju nad svim evropskim narodima i nije uspio protiv Rusije. Ovaj izbor nam nudi veliku preciznost u datiranju događaja, stoga se predlaže period od 1800. do 1814. godine. Ogromne posljedice ove vladavine predstavljaju solidno mjerilo koje na taj način opravdava dolazak na ključni datum Danila 8:14, 1843. Ovaj važan režim u historiji zemlje Francuske postaje, za Boga, nosilac strašne najave, jer će nakon nje univerzalna kršćanska vjera ući u vrijeme kada će je Bog udariti tri velikana. “ *nesreće* ”. Ponovljeno tri puta, to je

savršenstvo " *nesreće* "; to je zato što ulaskom u 1843. godinu, kako uči Otkr. 3:2, Bog zahtijeva od kršćana, koji tvrde da je spasenje Isusa Krista, da konačno završe reformaciju započetu 1170. godine, datum kada je Pierre Valdo u potpunosti obnovio biblijsku istinu, i da proizvode " *savršena djela* "; ovo savršenstvo se traži u Otkr. 3:2 i dekretu iz Danila 8:14. Posljedice njegovog stupanja na snagu ovdje se pojavljuju u obliku tri velike „ *nesreće* “ koje ćemo sada posebno proučavati. Želim ponovo da istaknem da ono što ovaj period vjerskog mira, paradoksalno, čini velikom " *nesrećom* " jeste naslijeđe francuskog nacionalnog ateizma koji se prožima i koji će, do kraja svijeta, prožimati zapadnjačke ljudske umove. To im neće pomoći da ostvare reforme koje je Bog tražio iz 1843. Ali već je " *šesti pečat* " iz Otkr. 6:13 ilustrovao prvi od ovih " *jada* " slikom " *pada zvijezda* " u poređenju sa " *zelenim smokvama* ", tako da nije prihvatio potpuno duhovno sazrijevanje koje je Bog zahtijevao, a Bog je dao slavlje 1843. godine¹³. paralelno sa predloženim vremenom objave tri velikana " *nesreće* " proučenog stiha.

U svom otkrivenju, Duh priziva izraz " *stanovnici zemlje* " da označi ljude na meti tri velika " *nesreće* " je prorekao. Budući da su odsječeni od Boga i razdvojeni svojim nevjerstvom i grijehom, Duh ih ponovo ujedinjuje sa " *zemljom* ". Naprotiv, Isus označava svoje prave vjerne izabranike izrazom " *građani kraljevstva nebeskog* "; njihova domovina nije " *zemlja* " već " *nebo* " gdje im je Isus " *pripremio mjesto* " prema Jovanu 14:2-3. Dakle, svaki put kada se ovaj izraz " *stanovnici zemlje* " citira u Apokalipsi, on označava buntovno čovječanstvo odvojeno od Boga u Isusu Kristu.

9 : 5. i 6. truba “ Prva ” i “ druga velika nesreća ”

Peta truba : “ Prva velika nesreća ” za protestante (1843) i adventiste (1994)

Napomena : U prvom čitanju, ova tema " 5. trube " predstavlja *simboličnim slikama sud koji* ^{Bog} donosi protestantskim religijama koje su pale u nemilost od proljeća 1843. Ali ona donosi dodatna učenja koja potvrđuju proročke najave date našem sedmom danu kao svoju sestru Adventistu sedmog dana, koja me je imala za svoju sestru Elsen G, g. Njegov proročki rad posebno je osvetlio vreme posljednjeg konačnog testa vere; njegova predviđanja će biti potvrđena u ovoj poruci. Ali ono što naša sestra nije znala je da je Bog planirao treće adventističko čekanje kako bi se testirala sama crkva adventista sedmog dana. Naravno, ovo treće očekivanje nije preuzelo javni razvoj prethodna dva, ali obim otkrivenih novih istina koje se s njim vezuju kompenzuju ovu prividnu slabost. Zbog toga, nakon što ga je Isus Krist testirao između 1883. i 1991. godine u Valence-sur-Rhône, Francuska, i na Mauricijusu, nakon što je odbacio njegova posljednja proročka svjetla, službeno institucionalno učenje adventizam je " *povraćao* " Spasitelj duša 1994. godine, datum koji je konstruiran korištenjem *pet mjeseci* od 1995. Zbog toga se, u drugom čitanju, ovaj figurativni sud koji je Gospod izrekao protiv različitih aspekata protestantske vere odnosi na institucionalni adventizam sedmog dana koji je pao u otpadništvo, zauzvrat, odbijanjem božanskog proročkog svetla; Ovo je uprkos upozorenjima koje je dala Elen G. Vajt u poglavlju „Odbijanje svetlosti” u svojoj knjizi upućenoj adventističkim učiteljima „Evangelistička služba”. Godine 1995. službeni savez adventizma i protestantizma došao je da potvrdi pravednu presudu koju je Bog prorekao. Vrijedi napomenuti da oba pada imaju isti uzrok: odbacivanje i prezir prema proročkoj riječi koju je predložio Bog, od strane slugе kojeg je izabrao za ovaj zadatak.

“ *Beda* ” je čas zla čiji je pokretač i inspirator Sotona, neprijatelj Isusa i njegovih izabranih svetaca. Duh će nam otkriti na slici šta se dešava sa učenicom Isusa Hrista kada ga odbaci da bude predan đavolu; što onda predstavlja zaista veliku " *nesreću* ".

Stih 1: „ *Začulo se peto zvono. I vidio sam zvijezdu kako pada s neba na zemlju. Njemu je dat ključ jame bez dna* ,

" *Peto* ", ali veliko upozorenje upućeno je Hristovim izabranicima izdvojenim od 1844. " *Zvijezda koja je pala s neba* " nije " *zvijezda Apsint* » iz prethodnog poglavlja koji nije « *pao* », « *na tamo zemljište* ", ali " *na THE rijeke I THE izvori voda* ". To je ono iz doba " *Sarda* " gdje se Isus prisjeća da " *drži sedam zvijezda u svojim rukama* ". Za svoja „ *dela* “ proglašena „ *nesavršenim* “, Isus je bacio na zemlju „ *zvezdu* “ protestantskog glasnika.

Adventistička muka obilježena je u proljeće 1843. godine krajem prvog očekivanja povratka Isusa Krista. Drugo čekanje na ovaj povratak završilo se 22. oktobra 1844. Tek nakon ovog drugog iskušenja Bog je pobjednicima dao znanje i praksu svoje svete subote. Ova subota je tada preuzela ulogu " *božjeg pečata* " koji se spominje u 4. stihu ovog 9. poglavlja. Pečaćenje njegovih slugu je stoga počelo nakon završetka drugog testa, u jesen 1844. Ideja je sljedeća: izraz " *koji je pao* " cilja na datum proljeća 1843., kraj prvog dana 1. i 8. dekreta jesen 1844. koja označava početak pečaćenja pobjedonosnih izabranika i teme ove " *pete trube* ", čija je svrha za Boga da otkrije pad protestantske vjere i adventizma koji će sklopiti savez s njim nakon 1994. godine, kraja " *pet mjeseci* " prorečenih u stihovima 5 i 10 844, kontekst početka pečaćenja, kao glavnog subjekta, vjera Protestantizam je " *pao* " prije ovog datuma, u proljeće 1843. Tada možemo vidjeti koliko precizno božansko otkrivenje poštuje ostvarene istorijske činjenice. Dva datuma 1843. i 1844. imaju posebnu ulogu.

Napuštena od Isusa koji ju je predao đavolu, protestantska vjera je pala u katoličku " *jamu* " ili " *dubinu Sotone* " koju su sami reformatori osudili u vrijeme Reformacije u Otkr. 2:24. Suptilno, govoreći da pada " *na zemlju* ", Duh potvrđuje identitet protestantske vjere koju simbolizira riječ " *zemlja* " koja podsjeća na njen odlazak iz katolicizma nazvanog " *more* " u Otkr. 13 i 10:2. U poruci „ *Filadelfije* “, Isus predstavlja „ *vrata* “ koja su otvorena ili zatvorena. Ovdje im ključ otvara sasvim drugačiji put budući da im daje pristup " *ponoru* ", simbolu nestanka života. Ovo je vrijeme kada za njih " *svjetlo* postaje *tama* " i " *tama* postaje *svjetlo* ". Usvojivši kao naslijeđe principe republikanske filozofske misli, oni gube iz vida pravu svetost vjere pročišćene krvlju Isusa Krista. Zapazimo preciznost " *dato mu je* ". Onaj koji tako daje svakome prema njegovim djelima je Isus Krist, božanski Sudac. Jer on je i čuvar ključeva; " *ključ Davidov* " za blažene izabrane 1873. i 1994. godine, prema Otkr. 3:7, i " *ključ od bezdane* " za pale 1843. i 1994. godine.

2. stih: " *i ona otvori jamu bez dna. I diže se dim iz jame, kao dim iz velike peći; a sunce i vazduh bili su potamnjeni od dima iz jame.* »

Protestantska vjera mijenja svog gospodara i svoju sudbinu, a mijenjaju se i njena djela. Ona tako postiže nezavidnu sudbinu da mora proći kroz uništenje posljednjeg suda " *vatrom* " " *druge smrti* " koja će biti spomenuta u Otkr. 19:20 i 20:10. Uzimajući sliku " *jezera ognja i sumpora* " ovaj " *oganj* " posljednjeg suda bit će " *velika peć* " koja prijeti prestupnicima Božjih zapovijesti od njihovog objavljivanja na gori Sinaj prema Izl.19:18: " *Gora Sinaj je bila potpuno zadimljena, jer je u ognju sišao; I diže se dim kao dim iz peći , i cijela se planina snažno zatrese.* „Duh tada koristi kinematografsku tehniku zvanu „*flešbek*“, koja otkriva radove izvedene dok su pali još bili živi, služeći đavolu. Riječ " *dim* " ovdje ima dvostruko značenje: ono ognja " *velike peći* " o čemu čitamo u Otkr. 14:11: " *I dim njihove muke diže se u vijekove vjekova; i nemaju odmora ni danju ni noću, koji se klanjaju zvijeri i njenom liku, i koji primaju žig imena njegova* ", ali i " *molitve svetaca* " prema Otkr. 5:8, ovdje, onih lažnih svetaca. Jer obilna vjerska aktivnost manifestirana molitvama opravdava ove riječi koje mu je Isus uputio u *Sardu* , 1843. godine: „ *Prolaziš kao živ; a ti si umro .* " Mrtav, i to dvaput mrtav, budući da je sugerisana smrt „ *druga smrt* “ na „ *posljednjoj presudi* “. Ova

vjerska aktivnost vara sve osim Boga i njegovih izabranika koje prosvjetljuje. Ova široko rasprostranjena obmana je "intox" kako savremeni svijet kaže. I zaista je ideja opijenosti koju Duh sugerira slikom "dima" koji se širi "zrak" do te mjere da zaklanja "sunce". Ako je ovo drugo simbol istinske božanske svjetlosti, ono "vazduha" označava rezervisanu oblast đavola, nazvanu "knez sile zraka" u Ef 2:2, a koju Isus naziva "knezom ovoga svijeta" u Ivanu 12:31 i 16:11. U svijetu je svrha dezinformacija sakriti istine koje moraju ostati tajne. Na religioznom planu je ista stvar: istina je samo za izabranog. Proliferacija protestantskih grupa je zaista imala efekta maskiranja postojanja vjere adventista sedmog dana; sve do 1995. godine kada su je primili u svoje redove zbog njene "velike nesreće". U ovoj novoj duhovnoj situaciji oni će biti žrtve *druge smrti* koja će pretvoriti površinu zemlje u ognjenu *peč*. Poruka je zastrašujuća i možemo razumjeti da je Bog nije jasno ponudio. To je rezervisano za odabrane da shvate kakvu su sudbinu izbegli.

Stih 3: "I iz dima iziđoše skakavci i rašire se po zemlji; i data im je moć, kao moć škorpiona na zemlji. »

Molitve simbolizirane "dimom" izlaze iz usta i umova palih protestanata, pa stoga muškaraca i žena simboliziraju "skakavci" zbog njihovog velikog broja. Zaista je mnoštvo ljudskih stvorenja palo 1843. i podsjećam vas da je 1833. godine, deset godina ranije, Gospod dao ideju o tom mnoštvu "padom zvijezda" koji je ostvaren u noći 13. novembra 1833. između ponoći i 5 sati ujutro, prema istorijskom testu oka. Još jednom, izraz "na zemlji" nosi dvostruko značenje zemaljskog proširenja i protestantskog identiteta. Ko voli destruktivne i razorne "skakavce"? Ne poljoprivrednike, a Bog ne cijeni vjernike koji Ga izdaju i rade sa protivnikom da unište Njegovu odabranu žetvu, zbog čega se ovaj simbol primjenjuje na njih. Zatim, u Ezekijelu 2, ovom kratkom poglavlju od 10 stihova, riječ "buntovnik" citira se 6 puta da označi jevrejske "pobunjenike" koje Bog tretira kao "trnje, čičak i škorpione". Ovdje se ovaj izraz "škorpion" odnosi na protestantske pobunjenike. U 3. stihu, aluzija na njegovu moć priprema upotrebu najvažnijeg suptilnog simbola. Moć "škorpiona" je da smrtno ubodu svoje žrtve ubodom svog "repa". I ova riječ "rep" poprima u božanskoj misli fundamentalno značenje otkriveno u Isaiji 9:14: "prorok koji uči laži je rep." Životinje koriste svoje "repove" da tjeraju i tjeraju muhe i druge parazitske insekte koji ih nerviraju. Ovdje nalazimo sliku lažne "proročice Jezabel" koji svoje vrijeme provodi bireći i tjerajući Boga i njegove prevarene nevjerne sluge. Praksa dobrovoljnog bičevanja radi okajanja grijeha je, osim toga, dio učenja katoličke vjere. U Otkr. 11:1 Duh potvrđuje ovo poređenje koristeći riječ "trska" kojoj ključ u Izaiji 9:14 daje isto značenje kao i riječ "rep". Ova slika papinske crkve se od 1844. godine odnosi i na pale protestantske vjernike koji su postali proroci Boga koji poučavaju laži, odnosno lažni proroci. Predložena riječ "rep" bit će jasno citirana u 10. stihu.

Izgradnja 3. Adventista čeka

(ovaj put, od sedmog dana)

Stih 4: “ *I bilo im je zapovijedano da ne ozlijede travu na zemlji, ni bilo šta zeleno, ni drvo, nego samo one ljude koji nemaju pečat Božiji na svojim čelima .* ”

»

Ovi " skakavci " ne proždiru zelenilo, ali su štetni za ljude koji nisu zaštićeni "pečatom Božjim ". Ovo spominjanje " *božjeg pečata* " potvrđuje kontekst perioda koji je već pokriven u Otkr. 7. Poruke su stoga paralelne, poglavlje 7 koje se tiče zapečaćenih izabranih i poglavlje 9, napušteni pali. Podsjećam da je prema Mt.24:24 nemoguće zavesti autentičnog odabranika. Dakle, lažni proroci varaju jedni druge.

Preciznost, " *Božji pečat na čelu* ", ukazuje na početak pečačenja Božjih izabranih adventističkih slugu, naime, 23. oktobar 1844. Detalj se spominje neposredno prije citata proročkog perioda " *pet mjeseci* " u sljedećem stihu; trajanje od 150 realnih godina koje će se zasnivati na ovom datumu.

Stih 5: “ *I dato im je ne da ih ubiju, nego da se muče pet mjeseci : a muka koju su izazvali bila je poput muke koju izaziva škorpion kada ubode čovjeka.* »

Božja poruka objedinjuje na svoju sliku radnje izvršene u različitim vremenima; što zbunjuje i otežava slikovnu interpretaciju. Ali kada se ova tehnika shvati i primi, poruka postaje vrlo jasna. Ovaj stih 5 bio je osnova moje objave povratka Isusa Krista 1994. Sadrži dragocjenih proročkih " *pet mjeseci* " koji nam, počevši od 1844, omogućavaju da utvrdimo datum 1994. Međutim, da bih izvršio Božji plan, apsolutno sam morao povezati slavni povratak Isusa Krista sa ovim datumom. Tako, djelimično zaslijepljen preciznošću teksta koja bi ovu nadu onemogućila, istrajao sam u smjeru koji je želio moj Stvoritelj. Naime, u tekstu se precizira: „ *dato im je, ne da ih ubije, nego da ih muči pet mjeseci* “. Preciznost " *da ih ne ubije* " nije dozvolila da se uključi tema " ⁶ *truba* “, monstruozi rat ubica, u vremenu koje pokriva „ ⁵ *truba* "; vrijeme od 150 stvarnih godina. Ali u svoje vreme, Vilijam Miller je već bio delimično zaslepljen da izvrši akciju koju je Bog hteo; otkriti grešku koja dozvoljava da se nada u Hristov povratak oživi u jesen 1844. godine; lažna greška, budući da su početni proračuni koji su utvrdili proljeće 1843. danas potvrđeni u našim najnovijim proračunima. Božja volja i moć su suvereni i na sreću njegovih izabranika, ništa i niko ne može spriječiti njegov plan. Činjenica je da je ova greška u najavi dovela do toga da službeni adventizam 1991. godine svjedoči o stavu prezira prema nadi u povratak Isusa Krista najavljenom za 1994. A najgore za adventiste je što su bili lišeni posljednjeg proročkog svjetla koje osvjetljava, u cijelosti, 34 poglavlja kao što je Daniel i danas čitanje knjige Otkrovenja. Čineći to, oni su također lišeni drugih novih svjetla koje mi je Bog dao od proljeća 2018. u pogledu njegovog zakona i povratka Krista koji će se vratiti, sada znamo, u proljeće 2030.; i to na novim osnovama odvojenim od proročke konstrukcije Daniela i Otkrovenja. Između 1982. i 1991. za mene je tih *pet mjeseci* bilo povezano s aktivnostima lažnih proroka koje su se nastavile do povratka Isusa Krista. Uvjeren ovim obrazloženjem, koje je osim toga bilo i opravdano, nisam vidio vremensko ograničenje nametnuto zabranom " *ubijanja* ". I tada je datum 1994. predstavljao 2000. godinu pravog rođenja Isusa Hrista. Dodajem da niko prije mene nije

identificirao uzrok moje greške; što potvrđuje ostvarenje u skladu sa voljom Božjom. Skrenimo sada pažnju na preciznost " *ali da ih mučimo pet mjeseci* ". Formula je krajnje pogrešna jer " *muke* " o kojima se govori, žrtve ne trpe tokom prorečenih " *pet mjeseci* ". " *Muka* " na koju se Duh odnosi bit će nanosena palima na posljednjem sudu, gdje će biti uzrokovana spaljivanjem " *ognjenog jezera* ", kazna " *druge smrti* ". Ova „ *muka* “ je objavljena u poruci trećeg anđela u Otkr. 14:10-11 koju je prethodni stih izazvao navodeći „ *dim* “ „ *njihove muke* “; poruka koju adventisti dobro poznaju budući da predstavlja element njihove univerzalne misije. Znajući unaprijed pad ovog službenog adventizma, suptilno, Duh kaže u ovoj poruci " *i on će piti vino Božjeg gnjeva izliveno bez mješavine u čašu njegovog gnjeva, i biće mučen ognjem i sumporom pred svetim anđelima i pred Jagnjetom* ." Ova preciznost " *i njega* " cilja, sukcesivno, na protestantsku vjeru, zatim na nevjerni službeni adventizam koji je 1994. odbacio sam Isus Krist. Od tog datuma, kao potvrdu svoje kletve, ovaj novi " *buntovnik* " pridružio se ekumenskom savezu koji okuplja katolike i protestante već odsječene od Boga. Ali prije pada zvaničnog adventizma, formula " *i on* " važila je za pale protestante, jer su pali 1844. godine, oni će od sada dijeliti sudbinu katolika, pravoslavaca i lažnih Jevreja. Zapravo, " *i on* " se tiče svih nekatolika koji poštuju Katoličku crkvu u Rimu, ulaskom u njen ekumenski savez i poštovanjem odredbi Konstantina I i njegove nedjelje i natalnog "dan sunca" (Božić 25. decembra). Odabirom oblika jednine " *i on* ", umjesto množine "i oni", Duh nas podsjeća da je vjerski izbor individualni izbor koji pojedinca čini odgovornim, opravdanim ili krivim prema Bogu, a ne zajednici; poput " *Noje, Danijela i Jova koji ne bi spasili ni sinove ni kćeri* " prema Jezeku 14:18.

Muke druge smrti na posljednjem sudu

Stih 6: " *U one dane ljudi će tražiti smrt, i neće je naći; oni će htjeti umrijeti, i smrt će pobjeći od njih.* »

Ideje slijede jedna drugu vrlo logično. Upravo spomenuo " *muke druge smrti* ", Duh prorokuje u ovom stihu 6, o danima njegove primjene, koji će doći na kraju 7. milenijuma, na meti izraza " *u one dane* ". Zatim nam otkriva posebnosti ove konačne kazne, koja je izuzetno strašna. " *Ljudi će tražiti smrt, ali je neće naći; poželeće da umru, i smrt će pobjeći od njih.* " Ono što ljudska bića ne znaju je da će uskrsnuće tijelo zlih imati vrlo različite karakteristike od sadašnjih tjelesnih tijela. Kao njihovu konačnu kaznu, Bog Stvoritelj će ponovo stvoriti njihov život, čineći ga sposobnim da se nastavi u svjesnom stanju do uništenja njihovog posljednjeg atoma. Nadalje, dužina patnje će se individualno prilagođavati svakom pojedincu, u zavisnosti od presude o njegovoj individualnoj krivici. Marko 9:47-48 to potvrđuje ovim riječima: „... *da budu bačeni u pakao, gdje njihov crv ne umire i oganj se ne gasi.* „ Također treba napomenuti da protestantska vjera dijeli s Katoličkom crkvom mnoge lažne vjerske dogme; osim nedjelje, prvog dana odmora, postoji vjerovanje u besmrtnost duše, što protestante navodi da vjeruju u postojanje pakla, kako uče katolici. Tako je katolička prijetnja pakla, gdje se prokletnici vječno muče u vatri, prijetnja koja je podvrgla sve monarhe kršćanskih zemalja, imala u sebi nešto istine, ali prije svega mnogo laži. Jer, prvo, pakao koji je pripremio Bog neće dobiti oblik do kraja „ *hiljadu godina*

“ nebeskog suda zlih od strane svetaca. I drugo, patnja neće biti večna, iako produžena, u poređenju sa sadašnjim zemaljskim uslovima. Među onima koji će vidjeti kako smrt bježi od njih biće sljedbenici i vatreni branioci paganske grčke dogme o besmrtnosti duše. Bog će im tako ponuditi iskustvo zamišljanja kakva bi im bila sudbina da je njihova duša zaista bila besmrtna. Ali prije svega su obožavatelji "dana nepokorenog sunca" ti koji će se susresti sa svojim božanstvom; sama zemlja koja ih je nosila, postavši "sunce" fuzijom magme vatre i sumpora.

Smrtonosna varljiva pojava

Stih 7: “ *Ovi skakavci su bili kao konji pripremljeni za bitku; a na glavama im bijahu krune kao zlatne, a lica su im bila kao lica ljudi.* »

Svojim simbolima, stih 7 ilustruje plan akcije palog protestantskog logora. Religiozne grupe (*konji*) se okupljaju za duhovnu " *bitku* " koja će se ostvariti tek na kraju vremena milosti, ali konačni cilj je tu. Ova borba se zove " *Armagedon* " u Otkr. 16:16 . Zatim je prikladno uočiti da Duh insistira na njegovom poređenju sa stvarnošću stvari; što on čini množenjem upotrebe izraza " *sviđa mi se* ". Ovo je njegov način da negira lažne tvrdnje dotičnih religioznih ljudi. Sve je samo obmanjujuća pojava: " *kruna* " obećana pobjedniku vjere, i sama vjera (*zlato*) koja ima samo " *sličnost* " sa pravom vjerom. " *Lica* " ovih lažnih vjernika su i sama varljiva jer im je ostao samo ljudski izgled. Onaj ko iznese ovaj sud, istražuje uzde i srca. On poznaje tajne misli ljudskih bića i svoje viđenje stvarnosti dijeli sa svojim odabranima.

Stih 8: „ *Imale su kosu kao ženska kosa, a zubi su im bili kao zubi lavova.* »

Prema 1Kor.11:15, Ženska kosa služi kao veo. A uloga vela je da sakrije lice ili identitet subjekta sa velom. Ovaj stih 8 svojim simbolima osuđuje varljivu pojavu kršćanskih vjerskih grupa. Dakle, oni imaju spoljašnji izgled (*kosu*) crkava (*žene* , u Ef.5:23-32), ali su njihovi duhovi oživljeni žestinom (*zubima*) „ *lavova* “. Možemo bolje razumjeti zašto njihova lica imaju samo ljudski izgled. Nije bez razloga što ih Isus upoređuje s lavovima. Tako podsjeća na stanje duha rimskog naroda koji je u svojim arenaama dao prve kršćane da proždiru lavovi. I ovo poređenje je opravdano jer će na kraju svijeta htjeti, još jednom, da ubiju posljednje istinske izabrane Isusa Krista.

Stih 9: “ *Imali su naprsne oklope kao naprsne oklope od gvožđa, a šum njihovih krila bio je kao zvuk kola s mnogo konja koji jure u boj.* »

Ovaj stih cilja na krivotvorinu ruktovrine pravog vojnika Isusa Krista koji nosi " *prsnik* " pravednosti (Ef.6,14), ali ovdje je ta pravednost tvrda kao " *gvožđe* " koje je već simbol Rimskog carstva u Danielu. " *Skakavci* " prave buku " *svojim krilima* " kada su aktivni. Poređenje koje dolazi stoga se odnosi na akciju. Sljedeće pojašnjenje potvrđuje vezu s Rimom, čije su trke kočija sa " *nekoliko konja* " oduševljavale Rimljane u njihovim stazama. Na ovoj slici " *nekoliko konja* " znači: nekoliko religioznih grupa okupljenih da vuku rimska " *kočija* ", odnosno da veličaju autoritet Rima; Rim, koji je znao kako da manipuliše drugim vjerskim vođama da ih potčini svojim zavodjenjem. Ovako Duh sumira djelovanje pobunjeničkog logora. I ovo okupljanje u korist Rima priprema ih za završnu " *bitku kod Armagedona* " usmjerenu protiv protivnika nedjelje, vjernih promatrača

subote koju je Bog posvetio, i nesvjesno, protiv Krista, njihovog Branitelja Zaštitnika.

Stih 10: “ *Imali su repove kao škorpije i ubode, a u repovima njihovim je bila moć da povrijede ljude pet mjeseci.* »

Ovaj stih podiže veo sa stiha 3, gdje je riječ “ *rep* ” sugerirana kao “moć škorpiona ” . Jasnije je citiran iako njegovo značenje nije jasno onome ko ga ne traži u Isaiji 9:14. Ovo nije moj slučaj, pa se sjećam ovog važnog ključa: “ *prorok koji uči laži je rep.* ” Pojašnjavam šifriranu poruku ovim terminima: Ove grupe su imale lažljive proroke (*repove*) i buntovnike (*škorpione*) i lažljive jezike (ubode), a upravo je u tim lažnim prorocima (*repovima*) *bila moć da naškodi ljudima* , odnosno da ih zavedu i uvjere da poštuju rimsku nedjelju (zagarantovano 15 godina rimskog mira) koja ih nepopravljivo izlaže “ *mukama druge smrti* ” posljednjeg suda na kraju 7. milenijuma . Kad pomislim da mnoštvo ne vidi važnost dana odmora! Kad bi vjerovali u ovu dešifrovanu otkrivenu poruku, promijenili bi mišljenje.

Stih 11: „ *I imali su za kralja nad sobom anđela bezdana, čije je ime na hebrejskom Abadon, a na grčkom Apolion.* »

Sve preciznija, božanska optužba dostiže svoj vrhunac: ove religiozne grupe imaju za kralja, Sotonu, “ *anđela ponora* ” koji će biti vezan na pustoš zemlji na “ *hiljadu godina* ” prema Otkr. 20:3. Reč “ *bezdan* ” u Post 1:2 odnosi se na zemlju pre nego što ponese bilo kakav znak života. Ovaj izraz tako označava zemlju koja je postala pusta, a svi oblici života su uništeni slavnim Hristovim dolaskom. Ona će biti u ovom stanju “ *hiljadu godina* ”, sa samo anđelom Sotonom koji je bio zarobljen na njoj. Onaj koga Bog naziva u Otkr. 12, “ *zmaj* ”, a *zmija, đavo i Sotona* “, *ovdje dobija ime Uništavač, što znači hebrejske i grčke riječi, Abadon i Apollyon* . Duh nam suptilno pokazuje kako ovaj anđeo uništava Božje djelo protiv kojeg se bori. “ *hebrejski i grčki* ” jezici su originalnog biblijskog pisanja. Dakle, pošto je protestantska vjera pala 1844. godine, početak teme ovog “ *5. truba* ”, đavo se dočepao sa svojim poznatim zanimanjem za Sveto pismo. Ali za razliku od slavnih početaka reformacije, sada se koristi da uništi Božji plan. Sotona primjenjuje na palu reformiranu vjeru, ovaj put uspješno, ono što je uzalud pokušao srušiti samog Krista, u času njegovog testa otpora.

Stih 12: “ *Prvi jad je prošao. Eto, slijede još dva jada nakon ovoga.* »

Ovdje se završava, u stihu 12, ova vrlo posebna tema “ *5. truba* ”. Ovaj trenutak ukazuje da je čovječanstvo ušlo u 1994. godinu svog uobičajenog kalendara. Do tada je vjerski mir opstao među svim monoteističkim religijama. Niko nije ubijen iz duhovnog razloga vjerskog opredjeljenja. Zabrana ubijanja u 5. stihu je stoga poštovana i ispunjena kao što je Bog najavio.

Ali, 3. avgusta 1994., prvi muslimanski vjerski napad od strane GIA-e ubio je pet francuskih zvaničnika u blizini francuske ambasade u Alžiru, nakon čega je na Badnje večer, 24. decembra 1994., uslijedio napad na francuski avion, u kojem su u Alžiru ubijene tri osobe, uključujući i jednog francuskog državljanina. Sljedećeg ljeta, alžirske islamističke naoružane grupe GIA pokrenule su smrtonosne napade na RER u Parizu, glavnom gradu Francuske. A 1996. godine, 7 francuskih katoličkih sveštenika je obezglavljeno u Tibhirineu u Alžiru. Ova svjedočanstva tako daju dokaz da je prorečenih “ *pet mjeseci* ” prekoračeno.

Vjerski ratovi se stoga mogu nastaviti i nastaviti do kraja svijeta obilježenog povratkom proslavljenog Krista.

Šesta ^{truba} : Druga velika " nesreća " Šesta kazna za sve lažne kršćanske svetosti

Treći svjetski rat

Stih 13: „ Šesto zvono je udarilo. I začuh glas sa četiri roga zlatnog oltara koji je pred Bogom,

Ova šesta kazna upozorenja predstavlja „drugi“ veliki „*jao*“ objavljen u Otkr. 8:13. Ona prethodi kraju vremena kolektivne i individualne milosti i tako će se ostvariti između 2021. i 2029. Ovim stihom 13. ulazi se u temu „⁶ " *truba* " će potvrditi povratak rata i ovlaštenje " *ubijati* ". Ova nova tema tiče se istih vjerskih grupa kao i one iz " ⁵ prethodna *truba* . Simboli koji se koriste su identični. Dakle, stvari se objašnjavaju ovako: narodi " ⁵ " *trubači* " su se navikli da " *ne ubijaju* ", idući tako daleko da zabranjuju smrtnu kaznu u Evropi i pojedinim državama SAD. Pronašli su način da međunarodna trgovina radi profitabilno, što ih je učinilo bogatim. Oni, dakle, više nisu pobornici rata, već branitelji mira po svaku cijenu. Čini se da je rat između kršćanskih naroda stoga isključen, ali nažalost treća monoteistička religija je mnogo manje miroljubiva, to je islam koji hoda na dvije noge: onoj terorista koji djeluju i onoj ostalih sljedbenika koji aplaudiraju njihovim ubilačkim postupcima. Ovaj sagovornik stoga onemogućava izgleda za trajni mir, i biće dovoljno da Bog stvoritelj „ *zvoni* “ svojim ovlaštenjem da se sukob civilizacija i religija dogodi sa znatnim smrtnim posljedicama. Na ostatku zemlje, svaki narod će također imati svog tradicionalnog neprijatelja, podjele koje su pripremili đavo i njegovi demoni za cijelu planetu.

Međutim, ovdje proročanstvo cilja na određenu teritoriju, nevjerni kršćanski Zapad.

Posljednja kazna, prije " *sedam posljednjih zala* " koje prethode Hristovom povratku, dolazi u ime " ⁶ *truba* ". Već, prije nego što uđemo u detalje teme, znamo da je ova tema zaista druga od " *velikih nesreća* " koje je najavio " *orao* " Napoleonovog carstva u Otkr. 8:13. Sada, u montaži prilagođenoj za ovu svrhu, proročanstvo Apo 11 pripisuje ovo ime " *drugi jao* " Francuskoj revoluciji zvanom " *zvijer koja se diže iz ponora* ". To je također tema "4. ^{trube} " iz Otkr. 8. Duh nam stoga sugerira postojanje bliske veze između događaja na koje se tiče "4. ¹⁶ *truba* ". Saznaćemo koji su to odnosi.

Kada je " ⁶ Zvuči " *truba* ", *glas* Hrista, zagovornika pred tamjanskim oltarom , izražava naredbu. (Prema slici zemaljskog tabernakula koji je prorekao njegovu buduću nebesku ulogu kao posrednika za molitve izabranih).

Zapadna Evropa Meta gneva Isusa Hrista

Stih 14: " *I rekavši šestom anđelu koji je imao trubu: Odriješi četiri anđela koja su svezana u velikoj rijeci Eufrat.* »

Isus Hrist izjavljuje: „ *Oslobodite četiri anđela koji su vezani na velikoj rijeci Eufrat* ”: oslobađa univerzalne demonske moći usredsređene na Evropu simboliziranu imenom Eufrat; Zapadna Evropa i njena proširenja u Americi i Australiji gde se održavaju od 1844, prema Otkr. 7:2; Ovo su *četiri anđela kojima je data moć da naškode zemlji i moru* . Ključevi za tumačenje su jednostavni i logični. "Eufrat" je rijeka koja je navodnjavala Danielov drevni Vavilon. U Otkr. 17, " *kurva* " zvana " *Vavilon veliki* " sjedi " *na mnogim vodama* ", simboli " *naroda, naroda i jezika* ". " *Vavilon* " koji označava Rim, narodi o kojima se radi su evropski narodi. Označavajući Evropu kao glavnu metu svog ubilačkog gnjeva, Krist Bog namjerava kazniti one koji ga izdaju i čine tako malo patnje koje je pretrpio na svom bolnom križu, na koji je prethodni stih upravo podsjetio, citirajući riječ " *oltar* ", koja je to prorekla u simboličkim obredima starog saveza.

Ciljajući Evropu, Duh cilja svoju osvetu na dvije zemlje koje svoju krivicu koncentrišu na nju. To je katolička vjera, majka crkva i najstarija kćerka, kako ona naziva Francusku, koja ju je toliko podržavala kroz vijekove, od njenog početka, sa Klovisom, prvim ^{kraljem} Franaka.

Prva veza sa " ⁴ *Pojavljuje se " truba* ", to je Francuska, revolucionarni narod koji je posijao svoje sjeme nevjerice među svim kršćanskim narodima na zemlji, šireći spise svojih filozofa, ateističkih slobodnih mislilaca. Ali papski Rim je bio i taj koji je Francuska revolucija trebala uništiti i učutkati. Komparativna studija o trubama sa kaznama upozorenja predstavljenim Hebrejima u Levitskoj 26. daje četvrtom ulogu božanskog „ *mača* " *koji „ osveti njegov savez* “. Ovaj put, do " ⁶ *truba* ", Isus će se sam osvetiti za svoj savez tako što će udariti dva kriva naroda i njihove evropske saveznike. Jer, prema Otkr. 11, francuski ateizam je „ *obradio* “ i uronio u „ *radost* “ okolne narode: „ *oni će jedni drugima slati darove* “ čitamo u Otkr. 11:10. Zauzvrat, božanski Hrist će im doneti svoje darove: konvencionalne i atomske bombe; svemu je prethodio smrtonosni zarazni virus koji se u Evropi pojavio krajem 2019. Među poklonima koje treba istaknuti je i prinošenje Kipa slobode od strane Francuske gradu New Yorku u SAD-u. Model je bio toliko divan da su nakon Francuske ostale evropske zemlje postale republike. 1917. Rusija će ponoviti model sa istim masakrom.

Globalni nuklearni rat

Stih 15: " *I puštena su četiri anđela, koji su bili pripremljeni za sat i dan, i za mjesec i godinu, da pobiju trećinu ljudi.* »

Spremni da " *naškode zemlji i moru* " prema Otkr. 7:2, " *četiri anđela su puštena da ubiju trećinu ljudi* " a akcija je planirana i očekivana dugo vremena, kao što ukazuje ovaj detalj: " *koji su bili pripremljeni za sat, i dan, i mjesec, i godinu.* " Ali od kada je ova kazna postala neophodna? Od 7. marta 321. godine, datuma kada ^{je} izvršeno usvajanje dana sunca koji je nametnuo Konstantin I. Prema Otkr. 17, čija je tema „ *sud bludnici Vavilon Veliki* ”, broj 17 simbolizira božanski sud. Primijenjen u broju stoljeća od 7. marta 321, ovaj broj 17 rezultira 7. martom 2021; Od ovog datuma, posljednjih 9 godina božanskog prokletstva omogućit će ostvarenje „ ⁶ *truba* ” iz Otkr. 9:13.

Zapazimo spominjanje „ *trećine ljudi* “ koje nas podsjeća da, koliko god užasan bio, ovaj treći destruktivni svjetski sukob zadržava djelomični karakter (*trećina*) upozorenja; Stoga je korisno za dovođenje vjerskih obraćenja i navođenje izabranih da se potpuno predaju adventističkom djelu koje vodi Isus Krist. Ovo uništenje dolazi da kazni i pozove na pokajanje čovječanstvo koje je imalo koristi od "150 stvarnih godina" vjerskog mira, prorečenih u " *pet mjeseci* " " *pete trube* " .

Da bismo u potpunosti razumjeli značenje ove kazne, trećeg svjetskog rata od 1914. godine, moramo povući paralele i uporediti je sa trećim deportacijom Jevreja u Babilon. U ovoj posljednjoj ratnoj intervenciji, 586. godine, kralj Nabukodonozor je uništio kraljevstvo Judeje, posljednji ostatak izraelskog naroda; Jerusalim i njegov sveti hram postali su ruševine. Ruševine koje je ostavio Treći svjetski rat pružit će dokaz da je kršćanski savez odmetnuo jednako kao i jevrejski savez jevrejskog naroda . Dakle, nakon ove demonstracije, nevjerni ili religiozni preživjeli će biti podvrgnuti posljednjem univerzalnom testu vjere koji daje konačnu šansu za spas vjernicima svih monoteističkih religija; ali Bog Stvoritelj poučava samo jednu istinu koja se tiče Isusa Hrista i Njegove svete subote u subotu, jedinog istinitog sedmog dana.

Masakr najavljen za ovaj univerzalni rat predstavlja još jedan aspekt " *druge nesreće* " koja ga povezuje s onim francuskog revolucionarnog ateizma " *četvrte trube* " . Francuska, a posebno njen glavni grad, Pariz, nalazi se na nišanu svemogućeg Boga. U Otkr. 11:8 on mu pripisuje imena " *Sodoma i Egipat* " , imena drevnih neprijatelja koje je, na primjer, uništio Bog na nezaboravan način, jednog vatrom s neba, a drugog njegovom zasljepljujućom moći. To nam omogućava da shvatimo da će on djelovati protiv nje na isti užasan i definitivni način. Moramo postati svjesni naše ogromne odgovornosti u nestanku prave vjere. Nakon što je mrzeo religiju, republikanski režim je pao u despotske ruke Napoleona ¹ kome je religija bila samo korisna folija za njegovu ličnu slavu. Njegovom ponosu i oportunističkom katoličkom vjere duguje svoj opstanak kroz uspostavljanje Konkordata koji je uništio načelo božanske istine.

Demografska preciznost: dvije stotine miliona boraca

Stih 16: „ *Broj konjanika vojske bio je dva mirijada mirijada: čuo sam njihov broj.* »

Stih 16 daje nam važno pojašnjenje o broju boraca koji učestvuju u sukobu: „ *dva mirijada mirijada* “ ili dve stotine miliona vojnika. Od 2021. godine, kada pišem ovaj dokument, nijedan rat nije dostigao ovaj broj u svojim sukobima. Ipak, danas, sa globalnom populacijom od sedam i po milijardi ljudskih bića, proročanstvo se može ispuniti. **Preciznost koju donosi ovaj ajet osuđuje sva tumačenja koja su ovaj sukob pripisivala prošlim postupcima** .

Ideološki rat

Stih 17: “ *I tako sam vidio konje u viziji i one koji su sjedili na njima, s oklopima ognjenim, jacintom i sumporom. Glave konja bile su kao glave lavova; a iz njihovih usta izlaziše vatra i dim i sumpor.* »

U ovom stihu 17, broju božanskog suda, nalazimo simbole "5. ^{trube} " : grupe (*konje*) i one koji im zapovijedaju (*konjanici*). Njihova jedina pravda (*oklop*) je akcija spaljivanja vatrom, i to kakvom vatrom! Nuklearna vatra uporediva sa vatrom zemljine podzemne magme. Duh im pripisuje karakteristike zumbula *što* u ponavljanju izraza na kraju stiha odgovara *dimu* . Ovo već simbolizirajući molitve svetaca u prethodnoj temi, to je karakter njegovog mirisa kojeg moramo zapamtiti i tu razumijemo šta znači njegovo spominjanje. Ova biljka je otrovna, iritira kožu, a njen miris izaziva glavobolju. Ovaj skup kriterijuma definiše molitve angažovanih boraca. Bog Stvoritelj nije primio nijednu od ovih molitvi; Zbog njih se osjeća mučnina i duboko gađenje. Mora se shvatiti da su u ovom suštinski religijskom i ideološkom sukobu uključene samo religije koje su potpuno odsječene od njega, ali ipak uglavnom monoteističke: judaizam, katolicizam, protestantizam, pravoslavlje, islam. Ovdje se citira novi ključni simbol iz Isaije 9:14: " *glava je sudija ili starješina* ." Dakle, na čelu grupa koje su u sukobu su sudije koje se danas u republikama zovu "predsjednici". A ovi predsjednici su obdareni snagom " *lava* ", kralja životinja i kralja džungle. Značenje snage mu je dato u Sudijama 14:18. U svojoj poruci, Duh proriče ratni angažman koji će iz daljine voditi vrlo moćni, autoritarni i vjerski posvećeni šefovi država, budući da je to iz njihovih " *usta* " da njihove molitve izlaze, ilustrovane riječju " *dim* ". Iz njihovih istih " *usta* " dolaze naredbe za uništavanje " *vatrom* ", molitve " *dimom* " i uništavanje mnoštva, naređujući upotrebu nuklearnih bombi koje je slikao " *sumpor* ". Očigledno, Duh želi naglasiti važnost ove nuklearne sile koja je na raspolaganju jednom čovjeku. Nikada u istoriji Zemlje takva razorna moć nije zavisila od odluke jedne osobe. Stvar je zaista izuzetna i vredna da se istakne. Ali za nas koji živimo u ovakvom tipu političkih organizacija, te enormnosti nas više ni ne šokiraju. Svi smo mi žrtve neke vrste kolektivnog ludila.

Stih 18: " *Od ove tri pošasti stradala je trećina čovječanstva, od vatre, od dima i od sumpora, koji je izlazio iz njihovih usta.* »

Stih 18 naglašava ovu činjenicu iz prethodnog stiha, precizirajući da " *vatra* , *dim* i *sumpor* " predstavljaju kuge željene od Boga; što je stih potvrdio pripisujući Hristu osvetniku naredbu da ubije trećinu ljudi.

Nuklearna moć voda nacija

Stih 19: " *Jer snaga konja bila je u ustima njihovim i u repovima njihovim; Njihovi repovi su bili kao zmije koje imaju glave, i sa njima su činili zlo.* »

Stih 19 potvrđuje religiozni ideološki karakter sukoba govoreći: Jer moć borbenih grupa (*konja*) bila je u njihovim riječima (njihovim *ustima*) i u njihovim lažnim prorocima (*repovima*) koji su po izgledu bili zavodnici (*zmije*) koji su utjecali na vladare, magistrate (*glave*) kojima su nanosili štetu grupama. Ovako definisan princip odgovara osobini za osobinom ustrojstvu naroda koji danas prevladava u vremenu kraja.

Ovaj Treći svetski rat ko dolazi Zatvaranje teme o " *trubama* " ili kaznama upozorenja je toliko važno da je Bog to najavio prvo Židovima starog saveza, uzastopno u Dan 11:40-45 i Ezekijelu 38 i 39, a zatim, kršćanima Novog saveza,

u ovoj knjizi Otkrivenja kao " *šesto vrijeme* prije posljednjeg zavjeta". Dakle, hajde da ovdje pronađemo ove bogate komplementarne lekcije.

Daniel 11:40-45

Izraz, " *vreme kraja* ", navodi nas da proučavamo ovaj posljednji sukob nacija, otkriven i razvijen u proročanstvu iz Dana 11:40 do 45. Tu otkrivamo glavne faze njegove organizacije. Izvorno uglavnom baziran u zapadnoj Evropi, agresivni islam, poznat kao " *kralj juga* ", sukobio se sa pretežno katoličkim evropskim narodom; rimokatolička papska vjera je predmet na koji cilja proročanstvo od Dan.11:36. Do sada spominjani rimski papski vođa predstavljen je pod pojmom " *on* "; kao " *kralja* ", napada ga " *kralj juga* ", islam koji *će se sukobiti s njim* ". Odabir glagola „ *sudariti* “ je precizan i razborit, jer se „ *sudare* “ *samo oni koji se nalaze na istoj teritoriji* . Tada je, iskoristivši pruženu priliku, jer je situacija zapadnu Evropu gurnula u potpuni nered i paniku, " *kralj sjevera* " " *kao oluja* " krenuo na ovaj plijen u teškoćama, da ga zgrabi i okupira. Koristi „ *mnoge brodove* “, „ *tenkove* “ i lovce koji nisu ništa drugo do „ *konjanici* “ i živi na severu, i to ne na severu zapadne Evrope, već na severu evro-azijskog kontinenta. A tačnije na sjeveru Izraela što stih 41 sugerira nazivajući ga " *najljepšom od zemalja* ". Rusija o kojoj je reč je narod " *konjanika* " (kozaka), uzgajivača i dobavljača konja istorijskim neprijateljima Izraela. Ovoga puta, na osnovu svih ovih podataka, postaje lako poistovjetiti ovog " *kralja sjevera* " sa moćnom pravoslavnom Rusijom, istočnim vjerskim protivnikom zapadnog papskog romanizma od službenog kršćanskog vjerskog raskola 1054. godine.

Upravo smo pronašli neke od ratobornih aktera u Trećem svjetskom ratu. Ali Evropa ima moćne saveznike koji su je donekle zanemarili zbog ekonomske konkurencije koja je postala katastrofalna od dolaska virusa, korona virusa covid-19. Beskrvne ekonomije se bore za opstanak, pri čemu se svaki narod sve više okreće samom sebi. Međutim, kada sukob počne u Evropi, američki saveznik će čekati svoje vrijeme za djelovanje.

U Evropi se ruske trupe suočavaju sa malo protivljenja. Jedan za drugim, severnoevropski narodi su okupirani. Francuska sama pruža mali vojni otpor, a ruske vojske su zadržane u sjevernom dijelu zemlje. Južni dio ima ozbiljne probleme sa islamom koji je već uveliko uspostavljen na ovim prostorima. Svojevrsni sporazum o zajedničkom interesu povezuje muslimanske borce i Ruse. I jedni i drugi su pohlepni za plijenom, a Francuska je bogata zemlja, čak i ako je ekonomski uništena. Arapi su po tradicionalnom naslijeđu pljačkaši.

Na izraelskoj strani situacija je katastrofalna, zemlja je okupirana. Pošteđeni su okolni muslimanski arapski narodi: Edom, Moab, djeca Amonova: današnji Jordan.

Nešto što se nije moglo postići prije datuma 1979. godine kada je Egipat napustio arapski tabor da bi sklopio savez sa Izraelom, izbor napravljen u to vrijeme, uz moćnu podršku SAD, okrenuo se protiv njega; Okupirali su ga Rusi. A precizirajući " *neće pobjeći* ", Duh otkriva oportunističku prirodu izbora napravljenog 1979. Stavljajući se na stranu najjačih u vremenu, vjerovala je da će izbjeći nesreću koja ju je sustizala. A nesreća je velika, oduzeli su joj bogatstva

okupatorski Rusi. I kao da to nije dovoljno, za Rusima ga pljačkaju i Libijci i Etiopljani.

Nuklearna faza svjetskog sukoba

Stih 44 označava veliku promjenu situacije stvari. Dok okupiraju zapadnu Evropu, Izrael i Egipat, ruske trupe su uplašene " vijesti " koje se tiču njihove vlastite ruske teritorije. Duh navodi " istok " u odnosu na okupaciju Zapadne Evrope, ali i "sjever " u odnosu na okupaciju Izraela; Rusija je "istočno " od prve i "severno " od druge. Vijest je toliko ozbiljna da izaziva ubilačku pomamu. Ovdje u bitku ulazi SAD, odlučujući da unište rusku teritoriju nuklearnom vatrom. Tada je počela nuklearna faza sukoba. Smrtonosne gljive se dižu na mnogim mjestima, da ih unište i " istrebe". mnoštvo " ljudskih i životinjskih života. Upravo u ovoj akciji je ubijena "trećina muškaraca " u skladu sa najavom " 6. trube ". Pogurene nazad na "planine " Izraela, ruske trupe " kralja severa " su uništene bez ikakve pomoći: " a da mu niko nije pritekao u pomoć ".

Jezekilj 38 i 39

Jezekilj 38 i 39 također na svoj način evociraju ovaj posljednji sukob u historiji. Ima zanimljivih detalja, poput ove preciznosti koja otkriva Božju namjeru da ruskom kralju „ stavi kopču na vilicu “ kako bi ga privukao i uključio u sukob. Ova slika ilustruje primamljivu priliku da se obogati sa svojim narodom, kojoj neće moći da odoli.

U ovom dugom proročanstvu, Duh nam daje imena kao referentne tačke: *Gog, Magog, Rosh* (ruski), *Meshech* (Moskva), *Tubal* (Tobolsk). Kontekst posljednjih dana potvrđuje detalj o napadnutim narodima: „ Reći ćete: poći ću na otvorenu zemlju, doći ću na ljude koji su spokojni, sigurni u svojim stanovima, svi u stanovima bez zidova , i bez brave ni vrata (Jeze.38:11)”. Moderni gradovi su zaista potpuno otvoreni . A suprotstavljene snage su tragično nejednake. Duh ovdje stavlja u usta Danilovog " kralja sjevera " ovoga puta glagol " doći ću " koji sugerira ogromnu, brzu i zračnu agresiju prema glagolu i slici " kovitlaće kao oluja " iz Dan.11:40, sa prilično udaljenog mjesta. U ovom Ezekielovom proročanstvu nema misterije o zemljama u pitanju; Rusija i Izrael su jasno identifikovani. Misterija je bila samo u Dan.11:36-45 gdje se ticala rimskog papstva i njegove evropske teritorije. I dajući ime " kralj sjevera " Rusiji koja napada papsku katoličku Evropu, Bog se poziva na svoje otkrivenje dato Ezekielu. Jer podsjećam vas da se Rusija uglavnom nalazi na " sjeveru " u odnosu na geografsku situaciju Izraela. U stvari, to je " istočno " od položaja rimokatoličke papske zapadne Evrope. Stoga treba potvrditi položaj ruskih trupa u ovoj papskoj Evropi koju oni zauzimaju i kojom dominiraju, da Duh situira dolazak loših vijesti sa " Istoka ". " Ja ću ognjem i sumporom obasipati njega i njegove trupe (Jeze. 38:22)"; " Poslat ću vatru u Magog ", čitamo u Jeze. 39:6. To je onda uzrok loših vijesti koja razbjesni " kralja sjevera " iz Dan.11:44. Kao i u Danielu, ruski agresor će biti satjeran u ćošak i uništen na planinama Izraela: " Pašćeš na planine Izraela, ti i sve tvoje trupe (Jeze. 39:4)." Ali identitet SAD-a iza ove akcije ostaje misterija. Nalazim vrlo zanimljiv detalj u Ezekielu 39:9. U tekstu se spominje mogućnost paljenja vatre " sedam godina " spaljivanjem oružja

korištenog u ovom strašnom svjetskom sukobu. Drvo više nije sirovina za moderno oružje, ali pomenutih " *sedam godina* " odražavaju intenzitet ovog rata i količinu oružja. Od 7. marta 2021. ostalo je samo devet godina do Hristovog povratka; posljednjih 9 godina Božjeg prokletstva tokom kojih će se završiti posljednji međunarodni sukob; rat užasno razarajući živote i imovinu. Prema 12. stihu, ruski leševi će biti sahranjeni „ *sedam meseci* “.

Užasna i neumoljiva božanska pravda

Leševi će biti brojni i Bog nam u Ezekielu 9 predstavlja ideju o divljaštvu masakra koje će organizirati. Jer treći svjetski rat koji se očekuje u periodu između 2021. i 2029. je antitip 3. ^{rata} koji je vodio Nabukodonozor protiv drevnog Izraela 586. Evo šta veliki Stvoritelj Bog, frustriran i prezren od svog naroda, naređuje u Ezek.9:1 do 11.

„Ezek.9:1 *Tada mi je povikao u ušima iz sveg glasa: „Pridi, ti koji ćeš kazniti grad, svaki sa svojim oruđem za uništavanje u ruci!“*

Ezek.9:2 *I gle, šest ljudi dođe putem gornjih vrata koja gledaju prema sjeveru, i svaki je imao svoje oruđe za uništavanje u ruci. Među njima je bio i čovjek obučen u platno, s torbicom za pisanje oko struka. Došli su i stali blizu bronзанog oltara.*

Ezek.9:3 *I slava Boga Izraelova uzdiže se od kerubina na kojem je on bio, do praga doma; i pozvao je čovjeka obučenog u platno, koji je držao mastilo pored sebe.*

Ezek.9:4 *I reče mu Jahve: Prođi kroz grad, kroz sred Jeruzalema, i stavi znak na čela ljudi koji uzdišu i viču zbog svih gadosti koje se čine usred grada.*

Ezek.9:5 *I kad sam čuo, rekao je ostalima: Idite za njim u grad i ubijte; neka se tvoje oko ne smiluje i nema milosti!*

Ezek.9:6 *Ubijte i uništite starce, mladiće, sluškinje, djecu i žene; ali ne prilazi nikome ko ima žig na sebi; i počni sa mojim utočištem! Počeli su sa starješinama koji su bili ispred kuće.*

Ezek.9:7 *I reče im: "Oskvrnite kuću i napunite dvorove pobijenima." Izađi!... Izašli su i udarili po gradu.*

Ezek.9:8 *I dogodi se, dok su udarali, dok sam još ostao, padoh ničice i povikah: Ah! Gospode Bože, hoćeš li uništiti sve što je ostalo od Izraela, kad izliješ svoj gnjev na Jerusalem?*

Ezek.9:9 *I on mi reče: "Grijeha doma Izraelova i Jude je velika i velika. zemlja je puna krvoprolića, grad je pun nepravde, jer govore: Gospod je napustio zemlju, Gospod ne vidi.*

Ezek.9:10 *I ja se neću smilovati, niti ću imati milosti; Vratit ću njihova djela na njihove vlastite glave.*

Ezek.9:11 *I gle, čovjek obučen u lan, koji je imao mastilo pored sebe, vrati se govoreći: Učinio sam kako si mi zapovjedio. »*

Nisu svi ubijeni iz vjerskih razloga mučenici za vjeru. U ovoj kategoriji ima mnogo fanatika koji su spremni da daju živote , moguće, za svoju religiju, ali i za bilo koju političku ili drugu ideologiju. Pravi mučenik vjere je, prije svega, isključivo u Isusu Kristu. Zatim, to je, nužno, izabranik čiji je život prinat u žrtvi

ugodan samo Bogu stvoritelju , ako je njegovoj smrti prethodio život u skladu sa njegovim otkrivenim zahtjevima za njegovo vrijeme.

Pa hajde da se sada nađemo u temi „ ⁶ *truba* " evociranje moralnog konteksta vremena nakon rata.

Nepokajanje preživjelih

Suprotno onome što većina ljudi misli i boji se, koliko god da je destruktivno, nuklearno oružje neće uništiti čovječanstvo; jer će biti " *preživjelih* " nakon završetka sukoba. Što se tiče ratova, Isus je rekao u Mateju 24:6: „ *I čućete za ratove i glasine o ratovima; Ali ovo još neće biti kraj.* „Uništenje čovječanstva će biti posljedica djelovanja Boga Stvoritelja nakon njegovog slavnog povratka u ličnosti Isusa Krista. Jer preživjeli moraju biti podvrgnuti konačnom testu vjere. Od 1945. godine, datuma prve upotrebe atomskog oružja, dogodilo se više od dvije hiljade eksplozija koje su izvršile za probe zemaljske sile koje ga posjeduju; istina je, sukcesivno, u dužini od 75 godina i zemlja je ogromna, iako ograničena, podnosi i podržava udarce koje joj nanosi čovječanstvo. U nadolazećem nuklearnom ratu, naprotiv, u kratkom vremenskom periodu dogodit će se mnoštvo eksplozija, a disperzija radioaktivnosti onemogućit će nastavak života na Zemlji. Svojim povratkom, božanski Hrist će okončati patnju agonizirajućeg, buntovnog čovečanstva.

Stih 20: " *Ostali ljudi koji nisu stradali od ovih pošasti još se nisu pokajali za djela ruku svojih, da se ne bi klanjali demonima, i idolima od zlata, i srebra, i mjedi, i kamena i drveta: koji ne mogu vidjeti, niti čuti, niti hodati;* »

U 20. stihu Duh proriče otvrdnuće preživjelih naroda. " *Ostali ljudi koji nisu stradali od ovih pošasti nisu se pokajali za djela ruku svojih.* " „ *Drugi jad* " najavljen u vreme carstva predstavlja božansku „ *pošast* " , ali prethodi „ *posljednjim sedam* " koji će pasti na krive grešnike, nakon završetka vremena milosti Apo 15. Ovdje je vrijedno podsjetiti da sve ove " *pošasti* " kažnjavaju rimsku agresiju protiv vremenskog poretka koji je stvorio Svemogući Bog Stvoritelj.

"... *nisu prestajali da se klanjaju demonima i idolima od zlata, srebra, bronz, kamena i drveta, koji ne vide, ne čuju, niti hodaju.* "

U ovom nabranju, Duh cilja na kultne slike katoličke vjere koje su predmet obožavanja sljedbenika ove idolopokloničke religije. Ovi likovi predstavljaju, prvo, "Bogorodicu", a iza nje, u velikom broju, manje-više anonimne svece, jer ona svakome ostavlja veliku slobodu da izabere svog omiljenog sveca. Velika pijaca je otvorena 24 sata dnevno. Nude uloške za sve pazuhe, u svim stilovima i veličinama. A ova vrsta prakse posebno iritira onoga koji je stradao na golgotskom krstu; takođe, njegova osveta će biti strašna. I već, nakon što je 2018. objavio svojim izabranim zvaničnicima svoj moćan i slavan povratak za 2030. godinu, od 2019. godine, on pogađa grešnike na zemlji smrtonosnim zaraznim virusom. Ovo je samo mali znak njegovog nadolazećeg gneva, ali on već ima efikasnost na svojoj strani, pošto mu već dugujemo ekonomsku propast bez presedana u istoriji Zapada hrišćanskog porekla. A kad ih unište, narodi se svađaju, pa ratuju i ratuju.

Prigovor koji je uputio Bog je utoliko opravdaniji jer je pod pojavom Isusa Krista, pravi Bog došao u tijelu, među ljude i tamo je kao jedan od njih " *vidio, čuo i hodao* ", za razliku od izrezbarenih ili oblikovanih idola koji to ne mogu.

Stih 21: " *I nisu se pokajali za svoja ubistva, ni za čarobnjaštvo, ni za blud, ni za svoje krađe.* »

Sa 21. stihom tema se zatvara. Govoreći o " *njihovim ubistvima* ", Duh opisuje smrtonosni nedjeljni zakon koji će na kraju zahtijevati smrt vjernih promatrača svete subote koju je Bog posvetio. Navodeći " *njihove čarolije* ", cilja na katoličku masu koju poštuju oni koji opravdavaju njegovu "nedjelju", ovaj lažni dan Gospodnji i autentični paganski "dan sunca". Podsjećajući na " *njihov blud* ", Duh pokazuje prstom na protestantsku vjeru, nasljednicu katoličkog " *bluda* " lažne " *proročice Jezabele* " iz Otkr. 2:20. I pripisujući im " *njihove krađe* ", on sugerise duhovne krađe počinjene, najpre, protiv samog Isusa Hrista, od koga je, prema Dan 8:11, papski kralj " *oduzeo večno* "sveštenstvo i njegovu legitimnu titulu " *poglavara skupštine* " iz Ef 5:23. ali i njegov poredak „ *vremena i njegovog zakona* “, prema Dan.7:25. Ova visoko duhovna tumačenja ne isključuju uobičajene doslovne primjene, ali ih daleko prevazilaze u Božjem sudu i njegovim posljedicama za krive počinitelje.

Otkrivenje 10 : Mala otvorena knjiga

Hristov povratak i kazna pobunjenika

Mala otvorena knjiga i njene posledice

Povratak Hristov na kraju četvrtog adventističkog čekanja

Stih 1: “ *I vidjeh drugog moćnog anđela kako silazi s neba, obučen u oblak; Iznad njegove glave bila je duga, a lice mu je bilo kao sunce, a noge kao ognjeni stubovi.* »

Poglavlje 10 jednostavno potvrđuje duhovnu situaciju uspostavljenu do tada. Krist se pojavljuje u aspektu Boga svetog božanskog saveza, u liku " *duge* " datoj nakon potopa Noju i njegovim potomcima. Bio je to znak Božjeg obećanja da nikada više neće uništiti život na zemlji poplavnim vodama. Bog će održati svoje obećanje, ali je kroz Petrova usta objavio da je sadašnja zemlja " *rezervisana za vatru* "; poplava vatre. To će se postići tek na Posljednjem sudu sedmog milenijuma. Međutim, vatra ne uništava živote, jer je to oružje koje je Bog već upotrebio protiv gradova u dolini Sodome i Gomore. U ovom poglavlju, Duh ukratko ilustruje događaje koji slijede nakon „⁶ *truba* ". Poglavlje počinje slikom slavnog povratka Hrista osvetnika.

Proročanstvo potpuno otpečaćeno

Stih 2: “ *U ruci je imao otvoren svitak . Desnu nogu stavio je na more, a lijevu na kopno;* »

Od početka knjige, prema Otkr. 1:16, Isus dolazi da se bori protiv obožavatelja oboženog " *sunca* ". Uloga simbola postaje jasnija: „ *lice mu je bilo kao sunce* “ i šta će biti s njegovim neprijateljima, obožavateljima „*sunca* “ ? Odgovor: Njegove podnožje, i teško njima! Jer „ *njegove noge su kao ognjeni stubovi* “. Ovaj biblijski stih će se tada ispuniti: „ *Sjedi mi s desne strane dok ne postavim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojim* (Psa.110:1; Mat.22:44).“ Njihova krivica je povećana činjenicom da je Isus prije svog povratka " *otvorio malu knjigu* " Otkrivenja tako što je od 1844. godine otpečatio " *sedmi pečat* " koji ju je još uvijek držao zatvorenom u Otkr. Dakle, ljudi ovog vremena nemaju izgovora kada odluče da Ga ne poštuju. " *Knjižicu* " je tada " *otvorio* " Sveti Duh Hristov i obožavatelji *sunca* nisu marili. U 2. stihu je ilustrovana njihova sudbina. Da bismo razumjeli značenje simbola " *more i kopna* " koji se nalaze u ovom stihu, moramo proučiti Otkr. 13 u kojem ih Bog povezuje sa dvije duhovne " *zvijeri* " koje će se pojaviti u 2000 godina kršćanske ere. Prva " *zvijer koja se diže iz mora* " simbolizira neljudski, dakle bestijalni, režim koalicije građanskih i vjerskih vlasti, u njihovom prvom historijskom obliku monarhija i rimokatoličkog papizma. Ove monarhije simboliziraju " *deset rogova* " povezanih sa simbolom koji označava Rim u Dan 7 " *malim rogom* ", a Otkr. 12, 13 i 17 sa " *sedam glava* ". Ova " *zvijer* ", prema prosudbi božanskih vrijednosti, prikazuje simbole citirane u Danielu 7: carstva prethodnica Rimskog carstva, obrnutim redoslijedom od Dan.7: *leopard, medvjed, lav* . “ *Zvijer* ” je stoga sama rimsko čudovište iz Dan.7:7. Ali ovdje, u Otkr. 13, simbol papskog " *malog roga* ", koji nasljeđuje " *deset rogova* ", zamijenjen je simbolom " *sedam glava* " rimskog identiteta. A Duh mu pripisuje „ *hule* “, odnosno religiozne laži. Prisustvo " *kruna* " na " *deset rogova* " ukazuje na vreme kada je zavlдалo " *deset rogova* " iz Dan.7:24. Ovo je stoga i vrijeme kada je " *mali rog* " ili " *drugi kralj* " sam po sebi aktivan. " *Zvijer*

" identifikovana, nastavak najavljuje njenu budućnost. Ona će slobodno djelovati " vrijeme, puta (2 puta) i po vremena ". Ovaj izraz označava 3 i po proročke godine, ili 1260 stvarnih godina, u Dan.7:25 i Otk.12:14; nalazimo ga u obliku " 1260 dana "-godine ili proročki " 42 mjeseca " u Otkr. 11:2-3, 12:6 i Otkr. 13:5. Ali u 3. stihu ovog 13. poglavlja, Duh najavljuje da će ona biti pogođena i " kao smrtno ranjena ", upravo francuskim ateizmom između 1789. i 1798. godine. A zahvaljujući Konkordatu Napoleona I " njena smrtna rana će biti zacijeljena ". Dakle, oni koji ne vole božansku istinu moći će u slobodno vrijeme nastaviti da poštuju laži koje ubijaju dušu i tijelo.

pojavit će se slika prve " zvijeri koja je izašla iz mora ". Ova nova zvijer odlikuje se činjenicom da će ovaj put " ustati sa zemlje ". Oslanjajući se na sliku Postanka, gdje " zemlja " izlazi iz " mora ", suptilno nam Duh govori da je ova druga " zvijer " izašla iz prve, označavajući tako takozvanu reformiranu katoličku crkvu; tačna definicija protestantske reformirane vjere. Već 2021. godine predstavlja najveću vojnu silu na planeti Zemlji i bio je autoritet od svoje pobjede protiv Japana i nacističke Njemačke 1944-45. Ovo su naravno SAD, izvorno uglavnom protestantske, ali danas uglavnom katoličke, zbog velikog broja hispanoameričkih emigracija koje su primile. Optužujući ga da je napravio " prvo obožavanje zvijeri prije njegovog prisustva ", Duh osuđuje njegovo nasljeđe rimske nedjelje. To znači da su vjerske oznake obmanjujuće. Moderna protestantska vjera je toliko vezana za ovo rimsko nasljeđe da će ići toliko daleko da će proglasiti restriktivni zakon, koji će nedjeljni odmor učiniti obaveznim pod kaznom sankcija: isprva komercijalnog bojkota, a na duži rok smrtno kazne. Nedjelja je označena kao " znak " autoriteta rimske "zvijeri ", prve " zvijeri ". A broj " 666 " je zbir dobijen slovima naslova "VICARIVS FILII DEI", ono što Duh naziva " broj zveri ". Računajte, broj je tu:

VICIVILIIDI

$$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$$

$$112 + 53 + 501 = 666$$

Važno pojašnjenje : Žig se prima " na ruku " ili " na čelo " samo u onoj mjeri u kojoj " ruka " simbolizira rad, radnju, a " čelo " označava ličnu volju svakog stvorenja slobodnog da donosi svoje vlastite izbore, kao što nam Ezekiel 3:8 kaže: " Ja ću očvrnuti tvoje čelo da ga postaviš na čelo njegovo . "

Ovdje su, dakle, jasno identificirane buduće „ podnožje “ Isusa Krista, Pravednog božanskog Sudije. I suptilno, ukazujući na prioritet " desna noga " ili " lijeva noga ", Duh ukazuje koga smatra krivijim. Plamteća „ desna noga “ je za rimokatoličku papinsku veru kojoj Bog pripisuje prolivanje krvi „ svih koji su pobijeni na zemlji “, prema Otkr. 18:24. Stoga je njegov prioritet za ljutnju zaslužen. Zatim, jednako kriva, jer ju je zauzvrat oponašala, stvarajući "sliku " prve katoličke " zvijeri ", protestantska vjera, nazvana " zemlja ", prima vatru s " lijeve noge " Isusa Krista koji na taj način osvećuje krv posljednjih izabranih svetaca koja je trebala biti prolivena bez njegove spasonosne intervencije.

Stih 3: " i povika iz sveg glasa, kao kad lav riče. Kada je povikao, sedam gromova je izgovorilo svoje glasove. »

Tajna skrivena ili zapečaćena u stihovima od 4 do 7, koju je objavio "glas sedam gromova" danas je podignuta. „Glas“ Boga se stoga upoređuje sa zvukom „grmljavine“ koji je povezan sa brojem „sedam“ koji simbolizira njegovo posvećenje. Ovaj glas objavljuje poruku koju su muškarci dugo skrivali i ignorisali. Ovo je godina slavnog povratka našeg božanskog i uzvišenog Gospoda Isusa Hrista. Datum je otkriven njenim izabranim predstavnicima 2018. godine; Ovo je proljeće 2030. godine, u kojem će se, od Isusove pomirbene smrti 3. aprila 30. aprila, završiti treća trećina od 2000 godina od 6000 godina koje je Bog programirao za svoj izbor izabranih.

Stih 4: "I kad sedam gromova oglasi svoje glasove, htjedoh pisati; i čuh glas s neba kako govori: Zapečati ono što je sedam gromova izgovorilo i ne piši ih. »

U ovoj sceni Bog teži dva cilja. Prvi je da njegovi izabranici moraju znati da je Bog zaista odredio vrijeme za smak svijeta; nije istinski skriveno, jer zavisi od naše vjere u program od 6000 godina koji je preokrenuo šest profanih dana naših sedmica. Druga svrha je obeshrabriti potragu za ovim datumom sve dok on sam ne otvori put ka razumijevanju. Što je i postignuto, za svaki od tri adventistička testa korisna za određivanje i odabir izabranih koji su bili dostojni da se okoriste vječnom pravdom koju je ponudio Isus Krist, 1843., 1844. i 1994. godine.

Stih 5: "I anđeo kojeg vidjeh kako stoji na moru i na zemlji podiže svoju desnicu na nebo, »

U ovom stavu velikog pobjedonosnog Sudije, s nogama postavljenim na svoje neprijatelje, Isus Krist će formulirati svečanu zakletvu koja ga božanski obvezuje.

Stih 6: "i zakleo se Onim koji živi u vijeke vjekova, koji je stvorio nebo, i stvari koje su na njemu, i zemlju, i stvari koje su na njoj, i more, i stvari koje su u njima, da više neće biti vremena, "

Zakletva Isusa Hrista je data u ime Boga Stvoritelja i upućena je Njegovim izabranima koji poštuju red prvog anđela iz Otkr. 14:7; ovo, pokazujući svojom poslušnošću, svoj „strah“ od Boga, poštovanjem njegove četvrte zapovesti koja daje slavu njegovom stvaralačkom činu. Izjava da "vrijeme više ne bi trebalo biti" potvrđuje da je Bog u svom programu predvidio tri uzaludna adventistička očekivanja iz 1843., 1844. i 1994. godine. Kao što sam već rekao, ova uzaludna očekivanja bila su korisna u procjenjivanju kršćanskih vjernika. Jer dok su njihove posljedice bile uzaludne, bile su dramatične i duhovno smrtonosne za one na koje su utjecali, ili, za izabrane, uzroke njihovog blagoslova i posvećenja od Boga.

Najava trećeg velikog jada prorečena u Otkr. 8:13.

Stih 7: „Ali u dane glasa sedmog anđela, kada on zatrubi, tajna Božja će se završiti, kao što je objavio svojim slugama prorocima. »

Vrijeme konstruisanja proročkih datuma je prošlo. Oni koji su utvrđeni na osnovu prorečenih podataka su izvršili svoju ulogu, da testiraju, sukcesivno, vjeru protestanata 1843-44, i adventista 1994. Stoga od sada više neće biti lažnih datuma, nema više lažnih očekivanja; vijest, pokrenuta od 2018. godine, bit će prava, a odabrani će za svoje spasenje čuti zvuk "sedme trube" koja će označiti intervenciju Krista božanske pravde; čas kada se prema Otkr. 11:15: "kraljevstva

ovoga svijeta predaju Gospodinu našem i Kristu njegovom ” i tako se oduzimaju od đavola.

Posljedice i vrijeme proročke službe

Stih 8: „ *I glas koji čuh s neba opet mi progovori i reče: Idi i uzmi knjižicu koja je otvorena u ruci anđela koji stoji na moru i na zemlji.* »

Stihovi 8-11 ilustriraju iskustvo slugove misije da predstavi šifrirano proročanstvo jednostavnim jezikom.

Stih 9: “ *I otidoh anđelu i rekoh mu: Daj mi knjižicu. I reče mi: Uzmi i progutaj; bit će gorak trbuhu, ali u ustima će biti sladak kao med.* ”.

Na prvom mjestu, " *bol u crijevima* " vrlo dobro opisuje patnju i nevolju uzrokovanu odbacivanjem predloženog svjetla od strane pobunjenih kršćana. Ove patnje će dostići svoj vrhunac za posljednji ispit vjere, u času nedjeljnog zakona, kada će život izabranih biti ugrožen smrću. Jer do kraja će se protiv svjetlosti i njenih depozitara boriti đavo i njegovi nebeski i zemaljski demoni, svjesni ili nesvjesni saveznici ovog "Razrušitelja", " *Abadona ili Apoliona* " iz Otkr. 9:11. " *Slatkost med* ” također savršeno predstavlja sreću razumijevanja Božjih misterija koju dijeli sa svojim pravim izabranima žednim istine. Nijedan drugi proizvod na zemlji ne koncentriše svoju prirodno slatku slatkoću kao on. Obično ljudi cijene i traže ovaj slatki okus koji im je prijatan. Isto tako, Kristov izabranik traži u Bogu slast odnosa pune ljubavi i mira, kao i Njegove upute.

Dajući svom otkrivenju "Apokalipsa" (= Otkrovenje) " *slast meda* ", Duh Božji ga upoređuje sa " *nebeskom manom* " koja je imala " *ukus meda* " i koja je hranila Jevreje, u pustinji, tokom 40 godina koje su prethodile njihovom ulasku u obećanu zemlju oduzetu od Kanaanaca. Kao što Jevrejin ne bi mogao preživjeti bez konzumiranja ove " *mane* ", od 1994. godine, kraja " *pet mjeseci* " prorečenih u Otkr. 9:5-10, adventistička vjera preživljava samo hraneći se ovom posljednjom proročkom duhovnom " *hranom* " (Matej 24:45) " *pripremljenom za pravo vrijeme* " slavnog dolaska Isusa Krista. Ovo učenje koje mi Bog istine daje da ostvarim tek ove subote ujutro u 4. ^{sat} 16. januara 2021. (ali 2026. za Boga) bilo bi korisno da odgovorim onome koji me je jednog dana pitao o proučavanju proročanstava: „Šta mi ovo može donijeti? „Isusov odgovor je kratak i jednostavan: duhovni život da izbjegnemo duhovnu smrt. Ako Duh ne preuzima sliku "kolača " , već samo " *slatkosti meda* ", to je zato što se fizički život Jevreja bavio ovom hranom " *mane* ". Što se tiče Otkrivenja, hrana je samo za duh izabranih. Ali, u ovom poređenju, ono se pojavljuje kao neophodno, neophodno i zahtevano od Boga živog kao uslov za održavanje duhovnog života. I ovaj zahtjev je logičan, jer Bog nije pripremio ovu hranu da bi je Njegove sluge zanemarile i prezrele u posljednjim danima. Ona predstavlja najposvećeniji element od žrtve Isusa Krista i posljednjeg oblika i konačnog ostvarenja svete večere"; Isus daje svojim izabranima za hranu, svoje tijelo i svoju proročku pouku.

Stih 10: “ *I uzeh knjižicu iz ruke anđela, i pojedoh je; U ustima mi je bio sladak kao med, ali kad sam ga progutao, iznutra mi je bilo gorko.* »

U proživljenom iskustvu, sluga je u samoći otkrio blistavu svjetlost koju je prorekao Isus i u njoj je zapravo pronašao, prije svega, " *slast meda* ", ugodan

užitak uporediv sa slatkoćom meda. Ali hladnoća koju su pokazivali članovi adventista i učitelji kojima sam to želio predstaviti proizvela je u mom tijelu autentične bolove u trbuhu zvane kolitis. Tako da svjedočim o duhovnom i doslovnom ispunjenju ovih stvari.

Međutim, drugo objašnjenje se tiče konačnog vremena u kojem je proročka svjetlost obasjana. Počinje u vrijeme mira, ali će se završiti u vremenu rata i ubilačkog terora. Dan.12:1 je to prerekao kao " *vrijeme nevolje, kakvog nikad nije bilo otkako je postojao narod pa do tog istog vremena* "; evo nečega što može izazvati " *bol u crijevima* ". Pogotovo pošto čitamo u Lam.1:20: „ *Jahve, pogledaj moju nevolju! Moja nutrina ključa, srce mi je uznemireno u meni, jer sam bio buntovan. Napolju mač je izazvao pustoš, unutra smrt.* » Takođe u Jer 4:19: „ *Utrobe moja ! Moja nutrina : Patim u srcu, srce mi kuca, ne mogu da ćutim; jer čuješ, dušo moja, zvuk trube, krik rata.* » Gorčina " *utrobe* " povlači poređenje između posljednje adventističke misije i one povjerene proroku Jeremiji. U oba iskustva, odabrani rade u ambijentalnom neprijateljstvu buntovnih dominatora svog vremena. Jeremija i kasniji pravi adventisti osuđuju grijehе koje su počinili građanski i vjerski vođe njihovog vremena i čineći to, gnjev krivaca se okreće protiv njih, sve do kraja svijeta obilježenog slavnim povratkom Isusa Krista, " *Kralja kraljeva i Gospodara gospodara* " iz Otkr. 19,16.

Kraj prvog dijela Otkrivenja

U ovom prvom dijelu našli smo prolog i tri paralelne teme, Pisma upućena anđelima sedam Crkava, sedam pečata ili znakova vremena i šest truba ili kazni upozorenja koje je donijelo ogorčenje Boga.

Stih 11: " *Tada mi rekoše: Moraš ponovo prorokovati pred mnogim narodima, nacijama, jezicima i kraljevima.* »

Stih 11 potvrđuje cjelokupno pokrivanje posljednjih 2000 od 6000 godina od Boga pripremljenog programa. Stigavši u vrijeme slavnog povratka Isusa Krista, evociranje proročanstva će nastaviti pregled kršćanske ere u 11. poglavlju pod drugom temom: " *Morate ponovo prorokovati o mnogim narodima, nacijama, jezicima i kraljevima.* "

Otvaranje drugog dijela Otkrivenja

U ovom drugom dijelu, paralelno sa pregledom kršćanske ere, Duh će ciljati na važne događaje već spomenute u prvom dijelu knjige, ali će nam ovdje, u drugom dijelu, otkriti svoj sud na razvijeniji način o svakoj od ovih tema. I ovdje će svako poglavlje koristiti različite, ali uvijek komplementarne simbole i slike. Objedinjavanjem svih ovih učenja proročanstvo identifikuje ciljane subjekte. Od Danielove knjige, ovaj princip paralelnosti poglavlja proročanstava primjenjuje Duh koji otkriva, kao što možete vidjeti.

Otkrivenje 11, 12 i 13

Ova tri poglavlja paralelno pokrivaju vrijeme kršćanske ere, bacajući svjetlo na različite događaje, ali koji uvijek ostaju vrlo komplementarni. Sažet ću, zatim detaljnije, teme.

Otkrivenje 11

Papska vladavina – nacionalni ateizam – sedma truba

Stihovi 1-2: Vladavina lažnog katoličkog papskog proroka od 1260 godina: Progonitelj.

Stihovi 3-6: Tokom ove netolerantne i progoniteljske vladavine " dva svjedoka " Boga, sveti spisi dvaju saveza, bit će pogođeni i proganjani od " zvijeri ", rimske vjerske koalicije u savezu sa monarhijama Zapadne Evrope.

Stihovi od 7 do 13 govore o " *zvijeri koja se diže iz jame bez dna* " ili o "francuskoj revoluciji" i njenom nacionalnom ateizmu koji se pojavljuje po prvi put u historiji čovječanstva.

Stihovi od 15. do 19. će imati za svoju temu djelomični razvoj " *sedme trube* ".

Ilustrovana uloga papinske vladavine

Stih 1: „ *I dade mi se trska kao štap, govoreći: Ustani i izmjeri hram Božji, i oltar i one koji se u njemu klanjaju.* »

Ciljano vrijeme je vrijeme kazne koje se otkriva riječju " *štap* ". Kazna je opravdana " *zbog grijeha* " ponovo uspostavljena civilno od 321. i vjerski od 538. Od ovog drugog datuma, grijeh je nametnuo papski režim koji je ovdje simboliziran " *trskom* " koja označava " *lažnog proroka koji uči laži* " u Isa.9:13-14. Ova poruka odražava onu iz Dan 8:12: " *vojska je isporučena s dnevnim zbog grijeha* ", u kojem " *vojska* " označava kršćanski sabor, " *dnevnik* ", Isusovo sveštenstvo oduzeto papskim režimom i " *grijeh* ", napuštanje subote od 321. godine. Ovo je samo ponavljanje različite poruke i simbola koji se ponavlja mnogo puta. Ona potvrđuje kaznenu ulogu koju Bog daje uspostavljanju rimskog papskog režima. Glagol " *mjeriti* " znači "suditi". Stoga je kazna rezultat Božje presude izrečene protiv " *hrama* ". *Boga* ", zajedničku skupštinu Hrista, „ *oltar* “ simbol križa njegove žrtve, i „ *one koji se tamo klanjaju* “, odnosno kršćane koji tvrde da je njegovo spasenje.

Stih 2: „ *Ali spoljašnji prostor hrama, ostavite ga unutra napolju i ne merite ga; jer je dato narodima, i oni će pogaziti sveti grad četrdeset i dva mjeseca.* »

Važna riječ u ovom stihu je " *napolju* ". Samo on označava površnu vjeru dotičnog rimokatolicizma u slici njegove vladavine od 1260 dana-godina koja je ovdje predstavljena u obliku " *42 mjeseca* ". " *Sveti grad* " sliku pravih izabranih " *zgaziti će narodi* " u savezu s papskim despotskim režimom, odnosno kraljevi evropskih kraljevstava " *koji čine preljubu sa "katoličkom " Jezabelom* " tokom njene duge netrpeljive vladavine 1260. stvarne godine između 538. i 1798. godine istinske vjere izm hebrejskog svetišta: Mojsijev šator i hram koji je sagradio Solomon. U oba slučaja, na " *predvorju, izvan hrama* ", nalazimo tjelesne vjerske obrede: oltar za žrtve i lonac za abdest. Istinska duhovna svetost nalazi se unutar hrama: u svetom mjestu gdje se nalaze: svijećnjak sa sedam svjetiljki, trpeza sa 12 hljebova i oltar tamjana postavljen ispred zavjese koja skriva najsvetije mjesto, slika neba gdje Bog sjedi na svom kraljevskom prijestolju. Iskrenost kandidata za kršćansko spasenje poznata je samo Bogu, a na zemlji je čovječanstvo zavedeno " *vanjskom* " fasadnom religijom koju rimokatolička vjera predstavlja prva u historiji kršćanske religije našeg doba.

Sveta Biblija, Riječ Božja, progonjena

Stih 3: „ *Daću moć dvojici svjedoka svoja, i oni će prorokovati hiljadu dvjesto šezdeset dana, noseći kostrijet.* »

Tokom ove duge vladavine koja je ovdje potvrđena u obliku " *1260 dana* ", Biblija koju simboliziraju " *dva svjedoka* " bit će djelimično ignorisana sve do

vremena reformacije kada je čak progone katoličke saveze naklonjene papama koje podržavaju mačevima. Slika " *odjeven u kostrijet* " označava stanje nevolje koje će Biblija izdržati do 1798. Jer na kraju ovog perioda, francuski revolucionarni ateizam će je spaliti na javnim mjestima, također pokušavajući da potpuno nestane.

Stih 4: " *Ovo su dvije masline i dva svjetiljka koji stoje pred Gospodarom zemlje.* »

Ove " *dvije masline i dva svijećnjaka* " su simboli dva uzastopna saveza koje je Bog organizirao u svom planu spasenja. Dvije uzastopne vjerske dispencije koje nose njegov Duh čije je naslijeđe Biblija i njeni tekstovi dvaju saveza. Plan za dva saveza prorečen je u Zah 4:11-14, „ *dvije masline s desne strane i s lijeve strane svijećnjaka* “. I već, prije " *dva svjedoka* " iz 3. stiha, Bog je za njih rekao u Zaharijinom svjedočanstvu: " *Ovo su dva sina ulja koji stoje pred Gospodarom cijele zemlje.* » U ovoj simbolici „ *ulje* “ označava božanskog Duha. " *Svijećnjak* " proriče Isusa Krista koji će u ljudskom tijelu donijeti svjetlost Duha u svom posvećenju (= 7) i širiti znanje o tome među ljudima, baš kao što simbolički svijećnjak raspršuje svjetlost sagorevanjem ulja sadržanog u njegovih " *sedam* " posuda.

Napomena : *Svijećnjak lampe* „ *sedam* “ je centriran na srednjoj vazi; ovo, kao sredina sedmice koja čini, 4. ^{dan} Uskršnje sedmice, dan kada je Isus Krist svojom iskupiteljskom smrću učinio da " *prestane žrtvovanje i prinos* ", hebrejski vjerski obred, u skladu s božanskim planom prorečenim u Dan.9:27. " *Svijećnjak* " sa sedam svjetiljki stoga je nosio i proročku poruku.

Stih 5: " *Ako ko hoće da ih povrijedi, oganj izlazi iz usta njihovih i proždire neprijatelje njihove; i ako neko želi da im naudi, mora biti ubijen na ovaj način.* »

Ovdje, kao u Otkr. 13:10, Bog potvrđuje svojim pravim izabranima svoju zabranu da sami sebe kažnjavaju za zlo učinjeno Bibliji i njenom uzroku. Ovo je radnja koju on rezerviše isključivo za sebe. Zla će izaći iz usta Boga Stvoritelja. Bog se poistovjećuje sa Biblijom, koja se naziva " *riječ Božja* ", tako da ko god mu naudi direktno napada njega lično.

Stih 6: " *Ovi imaju moć zatvoriti nebo, da ne pada kiša u dane njihovog proročanstva; i imaju moć nad vodama da ih pretvore u krv, i da pogode zemlju svim pošastima, koliko god puta budu htjeli.* »

Duh citira činjenice objavljene u Bibliji. U svoje vrijeme, prorok Ilija je dobio od Boga da ne pada kiša osim na njegovu riječ; Prije njega Mojsije je od Boga primio moć da pretvori vodu u krv i da pogodi zemlju sa 10 zala. Ova biblijska svjedočanstva su tim važnija jer će u posljednjim danima prezir pisane i nadahnute Božje riječi biti kažnjen pošastima istog tipa, prema Otkr. 16.

Nacionalni ateizam Francuske revolucije

The Dark Lights

Stih 7: " *I kada završe sa svojim svjedočanstvom, zvijer koja izlazi iz bezdane zaratit će protiv njih, pobijediće ih i ubiće ih.* »

Duh nam ovdje otkriva nešto važno za napomenuti; Datum 1793. označava kraj biblijskog svjedočanstva, ali za koga? Za njegove tadašnje neprijatelje koji su

progonili Bibliju odbacujući njen božanski autoritet kao podršku vjeri; odnosno monarsi, monarhističke aristokrate, rimokatolički papski režim i svo njegovo sveštenstvo. Na ovaj datum Bog također osuđuje lažne protestantske vjernike koji u praksi već ne uzimaju u obzir njegova učenja. U Dan 11:34, u svom sudu, Bog im pripisuje “ **licemjerje** ”: “ *A kad padnu, malo će im se pomoći, i mnogi će im se pridružiti u licemjerju .* ” „Ovo je samo prvi dio biblijskog svjedočanstva koji se završava, jer će 1843. godine njegova uloga ponovo dobiti vitalnu važnost pozivajući izabrane da otkriju adventistička proročanstva. Uspostavljanje nacionalnog ateizma u Francuskoj će ciljati na Bibliju i pokušati da ona nestane. Obilna krvava upotreba "njegove giljotine" čini ga novom " *zvijerom* " koja je ovoga puta trebala " *ustati iz ponora* ". Ovim terminom koji je pozajmljen iz priče o stvaranju u Postanku 1:2, Duh nas podsjeća da da Bog, njegov Stvoritelj, nije postojao, na zemlji se ne bi razvio život. " *Ambis* " je simbol zemlje lišene stanovnika, kada je " *bezoblična i prazna* ". Tako je bilo " *na početku* ", prema Post. 1:2, i tako će biti ponovo za " *hiljadu godina* ", na kraju svijeta, nakon slavnog povratka Isusa Krista, što je tema koja prati ovu u ovom poglavlju 11. Ovo poređenje sa prvobitnim haosom je zaslužen za republikanski režim koji je rođen u najvećem političkom haosu. Jer buntovni ljudi znaju kako da se ujedine da unište, ali su jako podijeljeni oko oblika koje treba dati obnovi. Ovo svjedočanstvo nudi nakon njega demonstraciju ploda koji čovječanstvo može donijeti kada je potpuno odsječeno od Boga; lišen svog blagotvornog djelovanja.

Ali nazivajući ga " *ponorom* ", Duh Boga Stvoritelja također sugerira kontekst i stanje prvobitnog stvaranja naše zemlje. Tako, ciljajući na prvi dan ovog stvaranja, on nam pokazuje zemlju uronjenu u apsolutnu " *tamu* " budući da u to vrijeme Bog još nije dao zemlji svjetlost nijedne zvijezde. I ova ideja duhovno povezuje ovu " *zvijer koja se uzdiže iz bezdane* " sa " *četvrtim pečatom* " u Otkr. 6:12 opisanom kao " *sunce crno kao kostrijet* ". Veza je takođe napravljena sa " *4. trubom* " iz Otkr. 8:12 opisanom " *udarcima trećine, sunca, trećine meseca i trećine zvezda* ". Kroz ove slike, Duh mu pripisuje posebno „ **mračan** “ karakter. Međutim, upravo u tom „ **mračnom**“ aspektu i državi Francuska će veličati svoje slobodne mislioce pripisujući im titulu „ **prosvjetiteljstva** “. Zatim se prisjećamo riječi Isusa Krista citiranih u Mateju 6:23: „ *Ali ako je oko tvoje zlo, cijelo će ti tijelo biti puno tame. Ako je, dakle, svjetlost koja je u vama tama, kolika je ta tama!* „Dakle, mračna slobodna misao ide u rat protiv religioznog duha i ovaj novi **slobodarski duh** će se nastaviti s vremenom i širiti se zapadnim svijetom... nazvan kršćanskim i zadržat će svoj zli utjecaj do kraja svijeta. Sa Francuskom revolucijom, "tama" se stalno naselila u grijeh. Jer s njim dolaze i knjige koje su napisali filozofi slobodne misli; što ga povezuje sa "grehom" koji karakteriše Grčku u proročanstvima Danila 2-7-8. Ove nove knjige će se takmičiti s Biblijom i uspjeti je ugušiti, u velikoj mjeri. Otkazani “ *rat* ” je dakle prije svega ideološki. Nakon Revolucije i nakon Drugog svjetskog rata, taj će mrak poprimiti aspekt najvišeg humanizma, u suprotnosti i time raskinuti sa izvornom netrpeljivošću, ali ideološki " *rat* " se nastavlja. Zapadni ljudi će biti spremni da žrtvuju sve za ovu "slobodu". U stvari, oni će žrtvovati svoje nacije, svoju sigurnost i neće izbjeći smrt koju je programirao Bog.

Stih 8: " *I njihova će mrtva tijela ležati na ulici velikog grada, koji se duhovno zove Sodoma i Egipat, gdje je i naš Gospod razapet.* »

" *leševi* " su oni " *dva svedoka* " čiji su prvi napadači takođe streljani na " *trgu* " istog " *grada* ". Ovaj „ *grad* “ je Pariz, a „ *mesto* “ koje se pominje se sukcesivno zvalo „mesto Louis XIV“, „mesto Luja XV“, „*place de la Révolution*“ i označava sadašnje „*place de la Concorde*“. Ateizam ne čini uslugu nijednom religijskom obliku. Giljotinirane žrtve su pogođene upravo zbog njihove vjerske pripadnosti. I kao što poruka " *4. trube* " uči, mete su prava svjetlost (sunce), kolektivna lažna svjetlost (mjesec) i bilo koji individualni vjerski glasnik (zvijezda). Štaviše, određene korumpirane religijske forme su prihvaćene pod uslovom da su u skladu sa normama dominantnog ateizma. Neki sveštenici su stoga dobili podrugljivo ime „defrovani“. L'Esprit upoređuje Pariz, francusku prijestolnicu, sa " *Sodomom* " i " *Egipatom* ". Prvi plodovi slobode bili su seksualni ekscesi praćeni kršenjem tradicionalnih društvenih i porodičnih konvencija. Ovo poređenje će vremenom imati tragične posljedice. Duh nam ukazuje da će ovaj grad doživjeti sudbinu " *Sodome* " i " *Egipatske* " koji je za Boga postao tipičan simbol grijeha i pobune protiv njega. Gore uspostavljena veza sa " *grčkim* " filozofskim " *grijehom* " koji je osuđen u Danielu 2-7-8 je ovdje potvrđena. Da bismo razumeli ovu božansku stigmatizaciju grčkog greha, uzmimo u obzir činjenicu da je apostol Pavle, pokušavajući da upotrebi filozofske reči da predstavi Jevanđelje stanovnicima Atine, propao i bio je prognan sa tog mesta. Zbog toga će filozofska misao ostati vječni neprijatelj Boga stvoritelja. Vremenom i do svog kraja ovaj grad zvani "Pariz" zadržaće, i svojim postupcima svedočiti, tačnost svog poređenja sa ova dva imena, simbola seksualnog i religioznog greha. Iza njegovog imena "Pariz" krije se nasleđe "Parizii", reči čije keltsko poreklo znači "oni iz kotla", dramatično proročansko ime. U rimsko doba to je mjesto bilo uporište paganskih štovatelja Izide, boginje Egipćana, tačnije, ali i slikovite i cinične slike Pariza, sina kralja Troje, starog Prijama. Autor preljube sa prelepom Jelenom, ženom grčkog kralja Menelaja, biće odgovoran za rat sa Grčkom. Nakon neuspješne opsade, Grci su se povukli, ostavljajući ogromnog drvenog konja na plaži. Misleći da je to grčki bog, Trojanci su doveli konja u grad. A usred noći, kada su vino i gozba završili, grčki vojnici su izašli iz svojih konja i otvorili kapije grčkim trupama koje su se nečujno vraćale; i svi stanovnici grada su masakrirani, od kralja do posljednjeg podanika. Ova trojanska akcija prouzročit će gubitak Pariza posljednjih dana jer će, ignorirajući lekciju, ponoviti svoje greške tako što će se na njegovu teritoriju naseliti neprijatelji koje je kolonizirao. Prije nego što je dobio ime Pariz, grad se zvao "Lutèce" što znači "smrdljiva močvara"; ceo program njegove tužne sudbine. Poređenje sa " *Egipatom* " je opravdano jer je donošenjem republikanskog režima Francuska zvanično postala prvi grešni režim u zapadnom svetu. Ovo tumačenje će biti potvrđeno u Otkr. 17:3 „ *skerletnom* “ bojom „ *zveri* “, slikom monarhijske i republikanske koalicije poslednjih dana, izgrađene po uzoru na Francusku. Rekavši: " *gdje je njihov Gospodin bio razapet* ", Duh pravi poređenje između odbacivanja kršćanske vjere i francuskog ateizma i jevrejskog nacionalnog odbacivanja Mesije Isusa Krista; jer su te dvije situacije identične i nosit će iste

posljedice i iste plodove bezbožništva i bezakonja. Ovo poređenje će se nastaviti u stihovima koji slijede.

Nazivajući njen glavni grad " *Egipat* ", Bog upoređuje Francusku sa faraonom, modelom ljudskog otpora njegovoj volji. Zadržat će ovu buntovničku poziciju do njenog uništenja. Sa njegove strane nikada neće biti pokajanja. Nazivajući " *zlo dobro i dobro zlo* ", ona će počinuti najgore grijeha koje je Bog prokleo; ovo nazivajući "svjetlima", "mračnim" osnivačima mislilaca "njegovih ljudskih prava", koji se suprotstavljaju pravima Boga. I mnogi narodi će njegov model oponašati, čak 1917. godine, moćna Rusija koja će ga uništiti atomskim udarcem u vrijeme " *šeste trube* ", koja je prorečena imenom "Parizi" na keltskom jeziku, što znači "oni iz kotla". Ona će stoga ostati do svog kraja nesposobna da vidi Boga u iskušenjima koja će je upropastiti do te mjere da će je uništiti. Zato što ju je ciljao i neće pustiti dok je više ne bude.

Stih 9: " *I ljudi svih naroda, plemena, jezika i nacija vidjeće njihova mrtva tijela tri i po dana, i neće dopustiti da se njihova mrtva tijela polažu u grobove.* »

U Francuskoj je narod ušao u revoluciju 1789. godine, a 1793. godine pogubio svog kralja, a potom i svoju kraljicu, koji su obojici javno obezglavljeni na velikom centralnom trgu grada, uzastopno nazvanom "Place Louis XV", "Place de la Révolution", a trenutno "Place de la Concord". Dodjeljujući " *tri i po dana* " vremenu destruktivne akcije, čini se da Esprit uključuje bitku kod Valmyja u kojoj su se 1792. revolucionari sukobili i porazili rojalističke vojske evropskih kraljevstava koje su napale republikansku Francusku uključujući Austriju, zemlju porijekla kraljice Marie-Antoinette. Da bismo razumjeli porijeklo ove mržnje, treba imati na umu da je 1260 godina svih vrsta progona od strane papsko-kraljevske koalicije završilo iritiranjem francuskog naroda koji je bio eksploatisan, maltretiran, proganjan i potpuno uništen. Posljednje dvije vladavine Luja XIV sa svojom odvratnom razmetljivošću i Luja XV, pokvarenog razvratnog kralja, na kraju su ispunile čašu strpljenja Boga i ljudi. Pažnja! Republika nije i neće biti blagoslov za Francusku. Ona nastavlja do svog kraja, u svom petom obliku, da podnese prokletstva Boga i da sama poćini greške koje će uzrokovati njenu propast. Ovaj krvavi režim, u svom nastanku, postat će zemlja "ljudskih prava" i humanizma koja će na kraju braniti krivca i svojom nepravdom frustrirati žrtvu. On će čak dočekati svoje neprijatelje i naseliti ih na svojoj teritoriji, imitirajući, do najgore, čuveni primjer trojanskog grada poznatog po uvođenju drvenog konja koji su Grci ostavili, kao što smo vidjeli ranije.

Stih 10: „ *I zbog njih će se oni koji žive na zemlji radovati i veseliti, i slat će darove jedni drugima, jer su ova dva proroka mućila one koji žive na zemlji.* »

U ovom stihu, Duh cilja na vrijeme kada će se, poput gangrene ili raka, francusko filozofsko zlo širiti i širiti poput kuge u drugim zapadnim zemljama. Oznaćava "znak vremena" " ⁶ *pećata* " ; onaj gde „ *sunce postaje crno kao kostrijet* “: svetlost Biblije nestaje, ugušena filozofskim knjigama slobodnih mislilaca.

U duhovnom ćitanju, za razliku od " *graćana kraljevstva nebeskog* " koje definira Isusove izabranike, " *stanovnici zemlje* " oznaćavaju amerićke protestante i općenito, ljude koji se pobune prema Bogu i njegovoj istini. Narod evropskih kraljevina, a još više amerićkih, gledaju prema Francuskoj. Tamo jedan narod

slama svoju monarhiju i katoličku kršćansku religiju koja prijeti ljudima koji čitaju Bibliju, " dva svjedoka ", " mukama " svog "pakla"; stvarne " muke " koje su, međutim, rezervirane samo za posljednji sud, kako bi se uništili lažni religiozni koji i sami varljivo koriste ovu vrstu prijetnje, prema Otkr. 14:10-11. I stranci, žrtve istih zlostavljanja izvan Francuske, počinju da se nadaju da će imati koristi od ove inicijative. Ovo tim prije što su, uz francusku podršku koju je dao Luj XVI, u svijetu, nekoliko godina ranije, nove Sjedinjene Države Sjeverne Amerike stekle svoju nezavisnost, oslobodivši se dominacije Engleske. Sloboda je u maršu i uskoro će stići do mnogih naroda. Kao znak ovog prijateljstva, " *slaće jedni drugima poklone* ". Jedan od tih poklona bio je i francuski poklon Amerikancima "Kip slobode" podignut 1886. na ostrvu nasuprot Njujorka. Amerikanci su uzvratili taj gest ponudivši mu repliku koja se, podignuta 1889. godine, nalazi u Parizu na ostrvu usred Sene u blizini Ajfelovog tornja. Bog cilja na ovu vrstu dara koji otkriva dijeljenje i razmjenu koja predstavlja prokletstvo **pretjerane slobode** koja ima za cilj ignoriranje njegovih duhovnih zakona.

Stih 11: " *I nakon tri i po dana duh života od Boga uđe u njih, i stadoše na noge svoje; i veliki strah obuze one koji su ih vidjeli.* »

20. aprila 1792. Francuska je bila ugrožena od strane Austrije i Pruske i zbacila je svog kralja Luja XVI. 10. avgusta 1792. Revolucionari su pobjedili kod Valmija 20. septembra 1792. Kralj Luj XVI je giljotiniran 21. januara 1793. godine 25. oktobra 1795. godine "Konvencija" je zamijenjena "Direktorijom". Dva "Užasa" iz 1793. i 1794. trajala su zajedno samo jednu godinu. Između 20. aprila 1792. i 25. oktobra 1795. nalazim sasvim precizno ovaj period od „ tri i po dana “ preokao ili „tri i po godine“ stvarnim. Ali mislim da trajanje nosi i duhovnu poruku. Ovaj period predstavlja pola sedmice, što može izazvati aluziju na zemaljsku službu Isusa Krista koja je proročki trajala tačno „tri i po dana“ i završila smrću Mesije Isusa Krista. Duh upoređuje svoje djelovanje s onim iz Biblije, njegova „ dva svjedoka “, koji su također djelovali i poučavali prije nego što su spaljeni na Place de la Révolution u Parizu. Ovim poređenjem, Biblija je, ta vjera, poistovjećena s Isusom Kristom koji je u njoj ponovo razapet i " *proboden* " kao što ukazuje Otkr. 1:7. Poplava krvi koja je prolivena na kraju je uplašila francuski narod. Također, nakon što su pogubili njenog vođu krvave konvencije, Maksimilijana Robespijara i njegove prijatelje Couthona i Saint-Justa, pogubljenja po kratkom postupku i sistematska su prestala. Duh Božji je probudio duhovnu žeđ ljudi i praktikovanje religije je ponovo postalo legalno, i iznad svega, besplatno. Ponovo se pojavio spasonosni "strah od Boga" i ponovo se manifestuje zanimanje za Bibliju, ali do kraja svijeta protiv njega će se boriti i nadmetati filozofske knjige koje su napisali slobodni mislioci čiji je grčki model izvor svih njenih različitih oblika.

Stih 12: " *I čuše glas s neba kako im govori: Popnite se ovamo! I popeše se na nebo u oblaku; i njihovi neprijatelji su ih vidjeli.* »

Ova božanska izjava odnosi se na biblijska „ dva svjedoka “ nakon 1798.

Poređenje sa Isusom se nastavlja, jer su upravo njega njegovi izabranici vidjeli (po proroku Iliji) kako se pred njihovim očima uzdiže na nebo. Ali, zauzvrat, njegovi izabranici posljednjeg vremena postupit će na isti način. Njihovi neprijatelji će ih također vidjeti kako se uzdižu na nebo u oblaku gdje će ih Isus

privući k sebi. Podrška koju Bog daje njegovoj stvari je ista, za Isusa Krista, njegovog izabranika, a u ovom kontekstu Francuske revolucije, Bibliju nakon 1798. godine. Da bi potvrdio kraj prorečenog trajanja " 1260 dana " - godina, 1799. godine, papa Pije VI umro je u zatočeništvu u Valence-sur-Rhône, što je omogućilo dug period od 4 do 39 150 godina je prorečeno u obliku " *pet mjeseci* " u Otkr. 9:5-10. Smrt Luja XVI, kraj monarhije i smrt zarobljenog pape zadali su smrtni udarac religioznoj netrpeljivosti " *zveri koja izlazi iz mora* " u Otkr. 13,1-3. Konkordat Direktorijuma leči njenu ranu, ali ona više nema koristi od uništene kraljevske podrške, ona više neće progoniti sve do poslednjeg vremena kada će se protestantska netrpeljivost pojaviti pod imenom " *zver koja ustaje iz zemlje* " u Otkr. 13:11.

Stih 13: " *I u taj čas nasta potres veliki, i pade deseti dio grada; Sedam hiljada ljudi je poginulo u zemljotresu, a ostali su se uplašili i dali slavu Bogu nebeskom.* »

U ovoj eri (*tog časa*) „ *potres* “ koji je već prorečen ostvarenjem onog u Lisabonu 1755. godine, koji se tiče teme „ *šestog pečata* “ iz Otkr. 6:12, ispunio se u duhovnom obliku. Prema Duhu Božjem, grad Pariz je izgubio " *desetinu* " svog stanovništva. Ali drugo značenje može se odnositi na Dan.7:24 i Otk.13:1, deseti dio " *deset rogova* " ili zapadnih kršćanskih kraljevstava koja su podložna papskom rimokatolicizmu. Francuska, koju Rim smatra "starijom kćerkom" Rimokatoličke crkve, pada u ateizam, lišava je podrške i ide toliko daleko da uništava njen autoritet. 4. ^{truba} je to otkrila, " *trećina sunca je udarena* "; poruka " *sedam hiljada ljudi je ubijeno u ovom zemljotresu* " potvrđuje stvar govoreći: mnoštvo (*hiljadu*) religioznih " *ljudi* " (*sedam*: vjersko osvećenje tog vremena), ubijeno je u ovom političkom društvenom zemljotresu.

Stih 14: " *Drugi jad je prošao. Evo, treći jao dolazi **brzo*** ".

Tako je intenzivno prolivanje krvi oživjelo strah od Boga, a "teror" je prestao , zamijenjen je carstvom Napoleona I ' " *oralom* " koji je najavio posljednje tri " *trube* ", tri " *velike nesreće* " za stanovnike zemlje. Budući da objava prati Francusku revoluciju od 1789. do 1798. godine, " *druga nesreća* " koja joj se pripisuje u 14. stihu ne može se direktno ticati nje. Ali za Duha, to je sredstvo da nam kaže da će se novi oblik Francuske revolucije pojaviti neposredno prije slavnog povratka Isusa Krista. Sada, prema Otkr. 8:13, " *drugi jad* " se jasno odnosi na temu ⁶ *truba* Otkr. 9:13 koja će, upravo, " *ubiti trećinu ljudi* " prije nego što se Isus Krist vrati da osveti nepravednu osudu svojih vjernih svetaca istrijevivši njihove smrtno neprijatelje, posljednje buntovnike. Možemo razumjeti da, poput masakra koji su izazvali francuski revolucionari, Bog organizira masakr Trećeg svjetskog rata, ovoga puta nuklearnog, koji će znatno smanjiti broj stanovnika zemlje, prije potpunog eliminacije koja će vratiti njegov prvobitni aspekt „ *ponora* “, nakon konačne destruktivne intervencije Isusa Krista.

Dvostruko značenje " *drugog jada* " povezuje *četvrtu trubu* sa *šestom* iz duhovnog razloga. Struktura Apokalipse dijeli vrijeme kršćanske ere na dva dijela. U prvom, " *nesreća* " kažnjava krivce koji su kažnjeni prije 1844. godine, a u drugom, one koji su kažnjeni nakon 1844. godine, pred sam smak svijeta. Sada, obje kaznene radnje dijele značenje koje Bog daje njegovoj četvrtoj kazni u Levitskoj 26:25: „ *Poslat ću mač koji će osvetiti moj savez.* ” Prva kazna stigla je

na one **koji nisu primili** poruku reformacije, djelo koje je Isus pripremio za svoje izabrane, a druga, na one koji nisu odgovorili na Božji zahtjev **da dovrše** ovu reformaciju od 1843. godine. Otkriveno svjetlo kojim Bog gradi ovu trajnu reformaciju bit će predstavljeno do časa kada se provjera ne završi.

Uzimajući u obzir stvari i postupke koje je Bog pripisao ljudima Francuske revolucije od 1789. do 1795. godine, nalazimo one koje može pripisati zapadnim ljudima posljednjih dana. Nalazimo isti prezir, istu bezbožnost i mržnju prema vjerskim obredima i onima koji ih podučavaju; ponašanja koje je ovoga puta rezultat izvanrednog razvoja nauke i tehnologije. Tokom godina mira, ateizam i lažna religija su osvojili zapadni svijet. Bog stoga ima dobar razlog da nam za ovu temu predloži dvostruko čitanje; Ponašanje " *preživjelih* " glavna je razlika između revolucionarne ere i naučnog vremena posljednjih dana čovječanstva. Da budemo jasniji, prema Otkr. 11:11-13, " *preživjeli* " iz prvog čitanja koje se odnosi na " *četvrtu trubu* " " *pokajali su se* ," dok se " *preživjeli* " iz drugog koji se tiče " *šeste trube* " *nisu pokajali* ," prema Otkr. 9:20-21.

Treći " *veliki jao* " (za grešnike): Slavni povratak Hrista osvetnika

Stih 15: " *Sedmi anđeo zatrubi (svoju trubu). I začu se na nebu jaki glasovi koji govore: Kraljevstva ovoga svijeta postadoše kraljevstva Gospodina našega i Krista njegova; i on će vladati zauvek.* »

Posljednja tema poglavlja je ona o " *sedmoj trubi* " koja označava, podsjećam vas, trenutak kada se nevidljivi stvoritelj Bog čini vidljivim očima svojih neprijatelja, potvrđujući Otkr. 1:7: " *Gle, dolazi s oblacima, i svako oko će ga vidjeti; čak i oni koji su ga probušili.* " " *Oni koji su ga proboli* ", koji su proboli Isusa, njegovi su neprijatelji svih era kršćanske ere, uključujući i one posljednje. Proboli su Ga, progoneći Njegove vjerne učenike, za koje je On rekao: " *Kao što učiniste jednom od ove Moje najmanje braće, Meni učiniste* " (Mt. 25:40). Sa neba se dižu glasni glasovi koji proslavljaju događaj. Ovo su stanovnici neba koji su se već izrazili da slave progon đavola i njegovih demona od strane pobjedničkog Krista, nazvanog " *Mihael* " u Otkr. 12,7 do 12. Oni sudjeluju u radosti izabranih, zauzvrat oslobođenih i pobjedničkih od strane Isusa Krista. Istorija zemaljskog greha će prestati zbog nedostatka grešnika uništenih ustima božanskog Hrista. Đavo, " *princ ovoga svijeta* " prema Isusu, gubi posjed grešnog svijeta koji je uništio Bog. On će ostati na pustoj zemlji još hiljadu godina, a da nikome ne naudi, čekajući svoju potpunu eliminaciju na posljednjem sudu sa svim ostalim grešnicima koje će Bog u tu svrhu uskrsnuti.

Velika nebeska sreća izabranih otkupljenih krvlju Isusa Hrista

Stih 16: " *I dvadeset i četiri starješine, koji su sjedili pred Bogom na svojim prijestolima, padoše ničice i pokloniše se Bogu.* "

Izabrani su ušli u nebesko kraljevstvo Božje, sjedeći na prijestolima u prisustvu Boga, oni će vladati, suditi zlima prema Otkr. 20:4. Ovaj stih evocira kontekst nebeskog početka otkupljenih iz Otkr. 4. Ovaj stih predstavlja oblik koji treba da ima pravo obožavanje Boga. Prostracija, klečanje, licem prema zemlji, oblik je koji je legitimisao Bog.

Stih 17: „ Govorimo: Zahvaljujemo ti, Gospode Bože Svemogući, koji jesi i koji si bio, jer si zauzeo svoju veliku moć i zacarao se. »

Otkupljeni obnavljaju svoju zahvalnost i klanjaju se pred Isusom Kristom, " Svemogućim Bogom koji jeste i koji je bio " i koji je došao , kao što je objavljeno u Otkr. 1:4. " Uzeo si svoju veliku moć " koju si se odrekao da bi spasio svoje izabrane i iskupio se za njihove grijehе svojom smrću u svojoj " jagnjećoj " službi; " jagnje Božje koje uzima na sebe grijehе svijeta ." Vi ste „ zauzeli svoje kraljevstvo “; predloženi kontekst je zaista onaj gdje je Duh odveo Ivana u Otkr. 1:10; istorija okupljanja Hrista na zemlji je u prošlosti. U ovoj fazi iza izabranih zvaničnika stoji " sedam skupština ". Isusova vladavina, predmet nade vjere izabranih, postala je stvarnost.

Stih 18: " *Narodi su se razgnjevili; i gnjev tvoj je došao, i došlo je vrijeme da sudiš mrtvima, da nagradiš sluge svoje, proroke, svece i one koji se boje imena tvoga, male i velike, i da uništiš one koji uništavaju zemlju.* »

nalazimo vrlo korisne informacije o slijedu prorečenih događaja . 6 truba ubijena trećina muškaraca , odnosno " *Narodi su bili ljuti* " , a pred našim očima, 2020-2021, svjedoci smo uzroka ove iritacije: Covid-19 i ekonomsku propast koju je izazvao, islamsku agresiju, i promptno, rusku ofanzivu sa svojim saveznicima. Nakon ovog užasnog i destruktivnog sukoba, nakon proglašenja nedjeljnog zakona od strane " *zvijeri zemaljske* " , odnosno protestantske i katoličke koalicije američkih i evropskih preživjelih, Bog je na njih izlio " *sedam posljednjih pošasti svog gnjeva* " opisanih u Otkr. 16. U vrijeme sedmog, Isus se pojavio da spasi svoje izabrane i uništi pale. Zatim dolazi program pripremljen za " *hiljadu godina* " sedmog milenijuma. Na nebu će se, prema Otkr. 4:1, desiti sud zlima: " *i došlo je vrijeme da se sudi mrtvima* ." Sveci dobijaju svoju nagradu: večni život koji je Isus Hrist obećao svojim izabranima. Konačno dobijaju jutarnju zvijezdu i krunu obećanu odabranima koji su pobjednici u borbi vjere: " *da nagradite svoje sluge proroke* ." Bog nas ovdje podsjeća na važnost proročanstva za sva vremena (Prema 2. Pet. 1:19), a posebno u posljednjim danima. " *Sveci i oni koji se boje imena tvoga* ", to jest, oni koji su pozitivno odgovorili na poruke tri anđela iz Otkr. 14:7 do 13; od kojih prvi podsjeća na mudrost koja se sastoji u tome da ga se bojimo, slušamo ga i ne osporavamo njegove zapovijesti, govoreći: " *Bojte se Boga i dajte mu slavu* " , u njegovom aspektu Boga stvoritelja, " *jer je došao čas njegovog suda, i poklonite se onome koji je stvorio nebo, more, zemlju i izvore* " .

Stih 19: " *I otvori se hram Božji na nebu, i u hramu njegovom se ugleda kovčeg zavjeta njegova. I bilo je bljeskova munja, glasova, gromova, zemljotresa i velikog grada.* »

Sve teme koje se pokreću u ovoj knjizi Otkrivenja približavaju se ovom istorijskom trenutku velikog slavnog povratka našeg božanskog Gospoda Isusa Hrista. Ovaj stih cilja na kontekst u kojem se ispunjavaju i dovršavaju sljedeće teme:

Rev. 1: Adventizam:

Stih 4: „ Jovan za sedam crkava koje su u Aziji: Blagodat vam i mir od onoga koji jeste i koji je bio i koji će doći i od sedam duhova koji su pred prestolom njegovim: “

Stih 7: „ **Gle, dolazi s oblacima**. I svako oko će ga vidjeti, čak i oni koji su ga proboli; i sva će plemena na zemlji plakati zbog njega. Da. Amen! »

Stih 8: „ Ja sam Alfa i Omega, govori Gospod Bog, koji jeste i koji beše **i koji će doći**, Svemogući. »

Stih 10: „ Bih **u Duhu na dan Gospodnji**, i čuh iza sebe glas jak kao trube,

Otk. 3: Sedma skupština: kraj ere “ Laodikije ” (= ljudi suđeni).

Otkr. 6:17: **Veliki dan Božjeg gneva protiv pobunjenih ljudi , jer je došao veliki dan gneva Njegovog , i ko može da izdrži? »**

Otk. 13: “ zvijer koja izlazi iz zemlje ” (protestantska i katolička koalicija) i njen nedjeljni zakon; 15. stih: “ I imao je moć da oživi lik zvijeri, da lik zvijeri progovori i učini da oni koji se ne budu klanjali liku zvijeri budu ubijeni. »

Otk. 14: Dve teme „ žetve “ (smak sveta i zanos izabranih) i „ berba “ (masakri lažnih pastira od strane njihovih zavedenih i prevarenih sledbenika).

Otk. 16: Stih 16: “ **veliki dan bitke Armagedon** ”

U ovom 19. stihu nalazimo ključnu formulu direktne i vidljive Božje intervencije, “ *i nastadoše bljeskovi munja, glasovi, gromovi, potres* ”, već citirano u Otkr. 4:5 i 8:5. Ali ovdje Duh dodaje “ *i jak grad*”; „ *grad* “ koji završava temu sedme **od**, „ *sedam poslednjih zala* “ u Otkr. 16:21.

Kontekst povratka Isusa Krista stoga je obilježen najnovijom adventističkom temom koja ovog puta , u proljeće 2030. godine, donosi istinsko spasenje ponuđeno izabranima, stečeno krvlju koju je Isus Krist prolio. Vrijeme je za njegov obračun s pobunjenicima koji se spremaju da ubiju njegove izabranike koji odbijaju rimsku nedjelju i drže svoju vjernost suboti koju je Bog posvetio od prve sedmice njegovog stvaranja svijeta. „ *Šesti pečat* “ iz Otkr. 6 ilustruje ponašanje i užasnutost ovih pobunjenika koje je Gospod uhvatio u činu namjernog genocida nad njegovim blagoslovljenim i voljenim izabranicima. Tema neslaganja je pokrenuta u ovom stihu 19. To je božanski zakon sačuvan u „ *kovčegu svjedočanstva* “ u najsvetijem mjestu šatora i hebrejskom „ *hramu* “. Kovčeg duguje svoj prestiž i svoju vrlo visoku svetost samo zato što sadrži ploče zakona ugravirane prstom samog Boga, lično, u prisustvu Mojsija, njegovog vjernog sluga. Biblija nam pomaže da shvatimo šta uzrokuje teror pobunjenika u vrijeme povratka Isusa Krista. Jer ovo je ono što stihovi 1-6 Psalma 50 izjavljuju:

“ *Asafov psalam. Bog, Bog, Jahve, govori i priziva zemlju, od izlaska sunca do zalaska sunca. Sa Siona, savršene lepote, Bog sija. On dolazi, Bože naš, ne čuti; Pred njim je vatra koja proždire, oko njega silovita oluja . On vapi nebesima gore i zemlji, da sude svome narodu : Okupite me vjerne moje, koji su žrtvom sklopili savez sa mnom! - I **nebesa će objaviti njegovu pravdu** , jer Bog je sudija.* »

U kontekstu terora, pobunjenici će vidjeti tekst četvrte od deset Božjih zapovijesti prikazan na nebu u vatrenim slovima. I ovim božanskim djelovanjem znat će da ih Bog osuđuje na prvu i „*drugu smrt*“.

Ovaj posljednji stih na temu " *sedme trube* " otkriva i potvrđuje važnost koju Bog daje svom zakonu koji osporava buntovno lažno kršćanstvo. Božanski zakon je omalovažen pod izgovorom navodne suprotnosti između zakona i milosti. Ova greška je rezultat pogrešnog čitanja reči koje je apostol Pavle izgovorio u svojim pismima. Stoga ću ovdje odagnati svaku sumnju pružanjem jasnih i jednostavnih objašnjenja. U Rimljanima 6, Pavle suprotstavlja one koji su „*pod zakonom*“ s onima koji su „*pod milošću*“, samo zbog konteksta njegovog vremena kada počinje novi savez. Formulom " *pod zakonom* " on označava Židove starog saveza koji odbijaju novi savez utemeljen na savršenoj pravdi Isusa Krista. A izabrane koji ulaze u ovaj novi savez on označava formulom " *sa zakonom* ". Jer to je korist koju donosi milost, u ime koje Isus Krist, u Duhu Svetom, pomaže svom izabraniku i uči ga da voli i poštuje sveti božanski zakon. Pokoravajući mu se, on je tada „*sa zakonom*“ i budući „*pod milošću*“, on također nije „*pod zakonom*“. Ponovo podsjećam da Pavle za božanski zakon kaže da je " *svet i da je zapovijest pravedna i dobra* "; ono što dijelim s njim u Isusu Kristu. Dok Pavle kažnjava greh, nastojeći da ubedi svoje čitaoce da više ne moraju da greše zato što su u Hristu, moderni pobunjenici koriste njegove tekstove da bi mu protuslovali tako što su Isusa Hrista, za koga tvrde da jesu, " *služitelja greha* " ustanovio Rim 7. marta 321. Dok je Pavle izjavio u Gal 2,17: " *Ali , jesmo li i mi Hristovi služitelji?" Daleko od toga !* "Istaknimo važnost preciznosti," *daleko od toga*“, koji osuđuje vjersku koncepciju moderne kršćanske lažne buntovničke vjere, i to od 7. marta 321. godine, datuma kada je rimski " *grieh* " ušao u zapadnu i istočnu kršćansku vjeru autoritetom paganskog rimskog cara Konstantina ¹.

U ovom kontekstu " *sedme trube* " prvih šest hiljada godina koje je Bog izdvojio za svoj izbor zemaljskih izabranika, u njegovom ukupnom projektu od sedam hiljada godina, dolazi do kraja. Zatim se otvara sedmi milenijum, ili " *hiljadu godina* " Otkr. 20, posvećen nebeskom sudu pobunjenicima od strane izabranika koje je otkupio Isus Krist, tema Otkr. 4.

Otkrivenje 12 : Veliki centralni plan

Žena – Rimski agresor – Žena u pustinji – Zagrada: borba na nebu – Žena u pustinji – Reformacija – Ateizam- Adventistički ostatak

Žena pobjednica, nevjesta Hristova, Jagnje Božje

Stih 1: „ *Veliki znak se pojavi na nebu: žena obučena u sunce, s mjesecom pod nogama svojim, a na glavi njenoj vijenac od dvanaest zvijezda.* »

I ovdje se nekoliko tema niza jedna za drugom u nekoliko slika ili scena. Prva slika ilustruje Izabranu skupštinu koja će imati koristi od pobjede Isusa Krista, njegovog jedinog Glave, prema Ef.5:23. Pod simbolom „ *žene* “, Hristova „*Nevesta* “ je obavijena „ *suncem pravednosti* “ prorečeno u Mal 4:2. U dvostrukoj primjeni, „ *mjesec* ” simbol tame je „ *pod njegovim nogama* ”. Ovi neprijatelji su historijski i hronološkim redom, Jevreji starog zaveta, i pali hrišćani, katolici, pravoslavci, protestanti i adventisti, novog. Na njegovoj glavi " *kruna od dvanaest zvijezda* " simbolizira njegovu pobjedu u savezu Boga, 7, sa čovjekom, 5, što znači broj 12.

Progonjena žena prije konačne pobjede

2. stih: „ *I beše trudna, i vikaše, trudeći se i u porođajnim bolovima.* »

U 2. stihu, „ *porođajni bolovi* “ odnose se na zemaljski progon koji je prethodio vremenu nebeske slave. Ovu sliku je Isus koristio u Jovanu 16:21-22: „ *Žena kad se porađa tuguje, jer je došao njen čas; ali kada rodi dete, ona se više ne seća bola, zbog radosti koju ima što se čovek rodio na svet. Tako i vi sada imate tugu; ali ću te opet vidjeti, i tvoje srce će se radovati, i tvoju radost niko ti neće oduzeti.* »

Paganski progonitelj žena: Rim, veliki carski grad

Stih 3: „ *I drugi znak se pojavi na nebu; i gle, veliki crveni zmaj, sa sedam glava i deset rogova, a na glavama njegovim sedam kruna.* »

Stih 3 identifikuje njegovog progonitelja: đavola, naravno, ali on djeluje preko zemaljskih tjelesnih moći koje progone izabrane, prema njegovoj volji. U svom djelovanju koristi dvije uzastopne strategije; ono „ *zmaja* “ i „ *zmije* “. Prvi, napad " *zmaja* " je otvoreni napad koji je koristio paganski carski Rim. Tako nalazimo simbole već viđene u Dan.7:7 gdje se Rim pojavio u obliku četvrte monstruozne životinje sa „ *deset rogova* ”. Paganski kontekst potvrđuje prisustvo „*dijadema* ” koje su ovdje postavljene na „ *sedam glava* ”, simbolu rimskog grada prema Otkr. 17. Ova preciznost zaslužuje našu punu pažnju, jer nam, svaki put

kada se ova slika predstavlja, po lokaciji „ *tijara* “ ukazuje na prorečeni istorijski kontekst.

Religijski progonitelj žena: Papski katolički Rim

Stih 4: “ *Njegov rep je pomeo trećinu zvijezda na nebu i bacio ih na zemlju. Zmaj je stao pred ženu koja se spremala da se porodi, da proždere njeno dete kad se porodi.* »

Ovaj stih ponovo, pod novim simbolima, preuzima poruku iz Otkr. 11:1 do 3 gdje je papski Rim ovlašten od Boga, pod naslovom " *štap* ", da " *gazi sveti grad 42 mjeseca* ".

U Danielu, " *deset rogova* " Rimskog carstva trebalo je da nasledi papski " *mali rog* " (od 538. do 1798.). Ova sukcesija je potvrđena ovdje u Otkr. 12, u 4. stihu.

Izraz " *rep* " koji cilja na lažno " *proročica Jezabela* " iz Otkr. 2:20, ilustruje ovaj niz lažno kršćanskog papskog vjerskog Rima. Optužba navedena u Dan.8:10 je ovdje obnovljena. Žrtve njegovih trikova i zavodjenja, dostojne " *zmije* " iz Postanka, gaze se pod simbolom " *zvijezda nebeskih* ", odnosno pod nazivom " *građani kraljevstva nebeskog* " koje Isus pripisuje svojim učenicima. " *Treća strana je povučena u padu.* " Treći se ne navodi u doslovnom smislu već, kao i svuda u proročanstvu, kao značajan dio ukupnog broja testiranih kršćana. Žrtve mogu čak i prekoračiti ovu proporciju za doslovnu trećinu.

Stih 5: “ *I ona rodi sina, koji je trebao da vlada svim narodima sa gvozdenim štapom. I njeno dijete je bilo uzneseno Bogu i njegovom prijestolju.* »

U dvostrukoj primjeni, proročanstvo podsjeća kako se đavo borio za Mesiju od njegovog rođenja do njegove pobjedničke smrti. Ali ova pobjeda je pobjeda prvorođenca nakon kojeg će svi njegovi izabranici uspjeti, da nastave istu borbu do konačne pobjede. U to vrijeme, primivši nebesko tijelo, podijelit će s njim, njegov sud zlih i tamo će zajedno " *pasti narode gvozdenim štapom* " koji će donijeti presudu " *mukama druge smrti* " posljednjeg suda. Iskustvo Hrista i iskustvo njegovih izabranika stapaju se u jedno zajedničko iskustvo, a slika „ *djeteta uznesenog Bogu i svom prijestolju* “, dakle na nebo, je ono zemaljskog „izbavljenja“ izabranih koje će se ostvariti 2030. godine, povratkom Krista osvetnika. Oni će biti izbavljeni od „ *bolova porođaj* “. Dijete je simbol uspješnog i pobjedničkog autentičnog kršćanskog obraćenja.

Stih 6: “ *I pobježe žena u pustinju, gdje ima pripremljeno mjesto od Boga, da je tamo hrane hiljadu dvije stotine i šezdeset dana.* »

Progonjena skupština je mirna i nenaoružana, njeno jedino oružje je Biblija, Božja riječ, mač Duha, može samo bježati pred svojim agresorima. Stih 6 podsjeća na vrijeme progone papske vladavine tokom " *1260 proročkih dana* " ili 1260 stvarnih godina prema kodu iz Jezekilja 4:5-6. Ovo vrijeme je za kršćansku vjeru vrijeme bolnog iskušenja koje sugerira pominjanje riječi " *pustinja* " gdje je "vodi Bog". Ona tako dijeli nevolju " *dva svjedoka* " iz Otkr. 11:3. U Dan 8:12, ova božanska rečenica je formulisana na sledeći način: „ *vojska je svakodnevno isporučena zbog greha* “; grijeh počinjen napuštanjem obilježavanja subotnjeg dana odmora od 7. marta 321. godine.

Otvaranje zgrade: borba na nebu

Stih 7: " *I bi rat na nebu. Mihael i njegovi anđeli borili su se protiv zmaja. I zmaj i njegovi anđeli su se borili,*

Najavljeno uznesenje svetaca zaslužuje objašnjenje koje nam Duh predstavlja u svojevrsnoj zagradi. To će biti moguće zahvaljujući pobjedi Isusa Krista nad grijehom i smrću. Ova pobjeda je potvrđena nakon njegovog vaskrsenja, ali nam Duh ovdje otkriva kakve je posljedice imala za stanovnike neba koji su se do tog trenutka nosili sa demonima i samim Sotonom.

Vrlo važno: ovaj nebeski sukob, koji je ostao nevidljiv ljudskim očima, baca svjetlo na značenje zagonetnih riječi koje je Isus izgovorio dok je bio na zemlji. U Jovanu 14:1-3, Isus je rekao: „ *Neka se ne uznemiruje srce vaše. Vjerujte u Boga i vjerujte u mene. U kući moga Oca su mnoge kuće. Da nije tako, rekao bih ti. Pripremiću ti mesto . I ako odem i pripremim vam mjesto , opet ću doći i odvest ću vas k sebi, da tamo gdje sam ja, budete i vi.* » Značenje dato " **pripremanju** " ovog " **mjesto** " pojavit će se u stihu koji slijedi.

Stih 8: " *Ali oni nisu pobijedili, niti im se više našlo mjesto na nebu.* »

Ovaj nebeski rat nema ništa zajedničko sa našim zemaljskim ratovima; To ne uzrokuje trenutnu smrt, a dvije suprotstavljene strane nisu jednake. Veliki Bog stvoritelj koji se predstavlja pod poniznim i bratskim aspektom arhandela " *Mihael* " je ipak svemogući Bog pred kojim bi se sva njegova stvorenja trebala klanjati i pokoravati se. Sotona i njegovi demoni su takva buntovna stvorenja, koja se pokoravaju samo pod prinudom, i konačno, ne mogu se oduprijeti i prisiljeni su na poslušnost, kada ih veliki Bog svojom svemoći izbacuje s neba. Za vrijeme njegove zemaljske službe, Isusa su se bojali zli anđeli koji su ga poslušali i svjedočili da je on zaista " *Sin Božji* " božanskog plana, označavajući ga takvim.

U ovom stihu Duh precizira: " *njihovo mjesto više nije pronađeno na nebu* ." Ovo „ *mjesto* “ koje su zauzeli nebeski pobunjenici u Božjem kraljevstvu moralo se napustiti kako bi ovo nebesko kraljevstvo moglo biti „ *pročišćeno* “ i „ *pripremljeno* “ da primi Kristove izabranike na dan njegove posljednje bitke protiv zemaljskih pobunjenika kada dođe u slavi. Tada će, vodeći sa sobom svoje izabrane, " *oni uvijek biti s njim, gdje je on* ", to jest, na očišćenom nebu, tako " *spreman* " da ih primi. Dio zemlje će tada biti pustoš tipa o kojem je prorečena riječ „ *jama bez dna* “ od Postanja 1:2. U svjetlu ove borbe, božanski spasonosni projekt je osvijetljen i svaka ključna riječ njegovog plana otkriva svoje značenje. Tako je i sa ovim stihovima navedenim u Heb.9:23: " *Bilo je dakle neophodno, pošto su slike stvari na nebu morale su biti pročišćene na ovaj način, da bi same nebeske stvari mogle biti pročišćene boljim žrtvama od ovih.* » Dakle, neophodna " **izvrsnija žrtva** " bila je dobrovoljna smrt Mesije po imenu Isus, prinesena da bi se iskupio za grijeh svojih izabranih, ali prije svega, da bi stekao za svoja stvorenja i za sebe legitimno zakonsko pravo da osudi na smrt nebeske i zemaljske pobunjenike. Ovako je „ *očišćena nebeska svetinja Božja* “, a onda će, po povratku pobjedonosnog Hrista, doći red na zemlju koju on označava kao svoju „ *podnožju* “, ali ne i kao „svetišće“ u Isa.66:1-2: „ *Ovako kaže Gospod: Nebo je moj presto, a zemlja je moja noga . *Koju ćeš mi kuću sagraditi ili na kojem ćeš mi mjestu stanovati? Sve ove stvari je moja ruka napravila, i sve su nastale, kaže Jahve. Evo na koga ću gledati: na onoga koji je u nevolji i skrušenog duha, na**

onoga koji se boji moje riječi. » ; ili, prema Jezeku 9:4, o “ onima koji uzdišu i plaču zbog počinjenih gadosti ”.

Stih 9: “ *I bi zbačen veliki zmaj, ta stara zmija, zvana Đavo i Sotona, koja vara sav svijet; zbačen je na zemlju, i anđeli njegovi zbačeni s njim. »*

Nebeska bića su prva imala koristi od duhovnog čišćenja koje je preduzeo pobjednički Hrist. Istjerao je s neba đavola i njegove anđeoske demone koji su bili “ *zbačeni* ” dvije hiljade godina na zemlji. Đavo tako zna „ *vreme* “ koje ostaje njemu lično i njegovim demonima da deluju protiv izabranih svetaca i božanske istine.

Napomena : Isus nije samo otkrio Božji karakter čovječanstvu, on ih je također upoznao sa tim strašnim karakterom, đavolom, o kojem je stari savez malo govorio, ostavljajući ga gotovo u neznanju. Od Isusove pobjede nad đavolom, borba između dva tabora se intenzivirala zbog zatočeništva demona koji sada nevidljivo žive među ljudima na zemlji i u cijeloj našoj zemaljskoj dimenziji koja uključuje planete i zvijezde na nebu. Ovo su jedini vanzemaljci u našoj Zemljinoj dimenziji.

Ovdje moram podsjetiti da je ispravno razumijevanje cjelokupnog spasonosnog projekta od Boga osmišljenog programa isključiva privilegija rezervirana za njegove izabranike. Jer lažna vjera se prepoznaje po tome što uvijek griješi u svojim tumačenjima svog projekta. Ovo se pokazalo otkako su Jevreji dali Mesiji prorečenom u Svetom pismu ulogu da donese telesno oslobođenje, dok je Bog planirao samo duhovno oslobođenje; ono od greha. Isto tako, danas se lažna kršćanska vjera raduje povratku Isusa Krista, uspostavljanju njegovog kraljevstva i moći na zemlji; stvari koje Bog nije stavio u svoj program kako nas uči njegovo proročko Otkrivenje. Naprotiv, njegov slavni dolazak označit će kraj njihovog života koji je ostao nosilac njihovih grijeha i sve njihove krivice prema njemu.

Odabranik Hristov zna da je slobodan život započeo na nebu i da će nakon zemaljske zgrade koja je postala neophodna za savršeno iskazivanje njegove ljubavi i njegove pravde, stvoritelj Bog produžiti život svojim stvorenjima koja su ostala vjerna na nebu i na zemlji, vječno u njegovom nebeskom obliku. Nebeski i zemaljski pobunjenici će tada biti osuđeni, uništeni i uništeni.

Carstvo nebesko je oslobođeno

Stih 10: “ *I čuh jak glas kako govori na nebu: Sada je došlo spasenje i snaga, i kraljevstvo Boga našega, i sila Krista njegova; jer je zbačen tužitelj naše braće, koji ih je optuživao pred našim Bogom dan i noć. »*

Ovo “ *Sada* ” cilja na datum 7., 30. april, prvi dan u sedmici nakon srijede, 3. aprila, kada je Isus, prihvatajući krst, pobijedio đavola, grijeh i smrt. Ovog prvog dana u sedmici, rekao je Mariji: “ *Ne diraj me; Još nisam uzašao svom Ocu .*” Njegova pobjeda je još morala biti ozvaničena na nebu, a zatim je, u svojoj božanskoj svemoći, pod ponovo otkrivenim anđeoskim imenom “ *Mihael* ”, potjerao đavola i njegove demone s neba. Vrijedi napomenuti citat “ *Tužilac naše braće, koji ih je optuživao pred Bogom našim dan i noć* ”. Ona nam otkriva ogromno univerzalno bratstvo Božjeg tabora koje dijeli svoje odbacivanje pobunjeničkog tabora sa izabranima na zemlji. Ko su ova “ *braća* ”? Oni s neba i

oni na zemlji, kao što je Job koji je djelimično predan đavolu kako bi mu dokazao da su njegove "optužbe" neosnovane.

Stih 11: " *I oni su ga pobijedili krvlju Jagnjetovom i riječju svjedočanstva svoga, i nisu voljeli svoje živote do smrti.* »

Obrazac o kojem se govori u ovom stihu nalazi se u poruci dana „ *Smirne* “, a ova poruka ukazuje na standard vjere koji je Isus Krist zahtijevao za sva prorečena vremena do Njegovog slavnog povratka.

Pobjeda " *Mihaela* ", nebeskog božanskog imena našeg Spasitelja Isusa Krista, opravdava njegove svečane izjave date u Mateju 28:18-20: " *I pristupi Isus i reče im govoreći: Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji. Idite dakle i učinite učenicima sve narode, krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga Duha, učeći ih da drže sve što sam vam zapovjedio. I evo, ja sam s vama uvijek, do svršetka vijeka.* »

Dakle, na temelju svog prvog saveza, Bog je Mojsiju otkrio povijest nastanka naše zemaljske dimenzije, ali samo nama koji živimo posljednje dane čovječanstva otkriva razumijevanje svog globalnog spasonosnog projekta, zatvarajući zgradu iskustva zemaljskog grijeha koji će trajati dugo, šest hiljada godina. Stoga dijelimo s Bogom očekivanje vječnog ponovnog okupljanja svih njegovih vjernih nebeskih i zemaljskih izabranika. Stoga je privilegija odabranih da svoju pažnju usmjere na nebo i njegove stanovnike. Sa svoje strane, oni nisu prestali da se zanimaju za sudbinu izabranih i našu zemaljsku istoriju, od stvaranja do svršetka sveta, prema onome što piše u 1 Kor. 4,9: „ *Jer, čini mi se, Bog je učinio da nas apostoli budu poslednji među ljudima, osuđeni na smrt na neki način, pošto smo postali prizor svetu i ljudima, ljudima.* »

Situacija sa zemljištem se pogoršava

Stih 12: „ *Radujte se, dakle, nebesa i vi koji na njima prebivate. Jao zemlji i moru! Jer đavo je sišao k vama s velikim gnjevom, jer zna da mu je malo vremena.* »

„ Stanovnici *na nebu* “ bili su prvi koji su se „ *radovali* “ Hristovoj pobjedi. Ali pandan ovoj radosti je intenziviranje " *nesreće* " za "stanovnike *zemlje* ". Jer đavo zna da je on osuđeni čovjek na odgodu i da ima " *malo vremena* " da djeluje protiv svog plana spasenja. Sve radnje koje je demonski logor zatvoren na zemlji provodio 2000 godina, sve je otkrio Isus Krist u svom Otkrivenju ili Apokalipsi. To je svrha ovog rada koji vam pišem. A od 2018. izabranici Isusa Krista dijele ovo znanje o kraju vremena rezervirano za đavola za njegovo djelo zavodenja; Završit će se u proljeće 2030. slavnim povratkom njihovog božanskog Gospodara. Zgrada ove teme zatvara se stihom 12.

Zatvaranje zgrade borbe na nebu

Vratite se na temu žene koju voze u pustinji

Stih 13: " *Kad zmaj vidje da je bačen na zemlju, progoni ženu koja je rodila muško dijete.* »

Ova zgrada dozvoljava Duhu da preuzme temu papske vladavine iz stiha 6. Izraz " *zmaj* " u ovom stihu još uvijek označava samog đavola, sotonu. Ali

njegova borba protiv " žene " vodi se kroz rimsku akciju, sukcesivno carsku, pa papsku.

Stih 14: " *I dadoše ženi dva krila velikog orla, da odleti u pustinju, na svoje mjesto, gdje se hrani neko vrijeme i vremena i pola vremena od lica zmije.* »

U ovom 14. stihu, on ponovo preuzima poruku ukazujući na trajanje papske vladavine u obliku „tri i po godine“, „ *vreme, vremena i po vremena* “, što se već koristi u Dan.7:25. U ovoj reprizi, novi detalji će biti otkriveni hronološkim redom događaja. Treba napomenuti jedan detalj: " *zmaj* " iz 4. stiha zamijenjen je " *zmijom* " na isti način na koji je " *zmaj* " iz 3. stiha zamijenjen " *repom* ". Izrazi " *zmija i rep* " otkrivaju nam promjenu aktivne taktike koju Bog, " *veliki orao* ", nadahnjuje u đavolu i njegovim demonima. Nakon otvorene agresije " *zmaja* " dolaze lukave i religiozne laži " *zmije* " koje se ispunjavaju papskom vladavinom od 1260 prorečenih godina. Spominjanje „ *zmije* “ omogućava Bogu da nam predloži poređenje sa okolnostima prvobitnog greha. Baš kao što je Evu zavela " *zmija* " kroz koju se đavo izrazio; " *žena* ", " *nevesta* " Hristova, podvrgnuta je testu lažljivih reči koje joj đavo iznosi kroz " *usta* " svojih agenata papskog rimokatolicizma.

Stih 15: " *I baci zmija iz usta svojih vodu kao potop za ženom, da je odnese potopom.* »

Stih 15 ilustruje katolički progon kojem je podvrgnuta nevjerna kršćanska vjera; poput „ *riječne vode* “ koja „ *nosi sa sobom* “ sve što mu je na dohvat ruke. Rimokatolička papska " *usta* " *pokrenula su svoje katoličke, fanatične i okrutne saveze protiv svojih vjerskih protivnika.* Savršeno ostvarenje ove akcije je stvaranje tijela " *zmajeva* " Luja XIV po savjetu biskupa Le Telliera. Ovo vojno tijelo, stvoreno da lovi mirni protestantski otpor, imalo je za cilj da " *uvuče* " sve slabe i krotke koje je Krist izabrao u svoje dogme, prisiljavajući ih da biraju između prelaska na katoličanstvo ili odvođenja u zarobljeništvo ili smrti nakon užasnog zlostavljanja i mučenja.

Stih 16: " *I zemlja je pomogla ženi, i zemlja otvori svoja usta i proguta potop koji je zmaj izbacio iz svojih usta.* »

Duh nam nudi dva preklapanja tumačenja za ovaj pojedinačni stih. Imajte na umu da su " *žena* " i " *zemlja* " ovdje dva različita entiteta, i da " *zemlja* " može simbolizirati protestantsku vjeru ili doslovno zemlju, tlo naše planete. Ovo će ovom stihu dati dva tumačenja koja hronološki slijede jedno za drugim u božanskom Otkrivenju.

1. poruka: lažni bestijalni protestantizam : U hronološkom redu, prvo, " *žena* " odgovara slikovitom opisu mirnih protestanata Reformacije čija su zvanična " *usta* " (usta Martina Luthera 1517.) osuđivala katoličke grijehe; što je opravdalo njihovo ime: " *protestanti* " ili oni koji protestiraju protiv katoličke vjerske nepravde koja griješi protiv Boga i ubija njegove prave sluge. Još jedna licemjerna komponenta protestantizma koju simbolizira riječ " *zemlja* " također je otvorila svoja " *usta* " da osudi katoličku vjeru, ali je uzeo oružje i njegovi žestoki udarci " *progutali* " značajan dio boraca katoličkih saveza. Riječ " *zemlja* " ovdje simbolizira slavne " *hugenote* ", protestantske borce iz Sevena i one iz vojnih uporišta poput La Rochellea tokom " *religijskih ratova* " u kojima dvije suprotstavljene grupe boraca nisu ni služile Bogu ni poštovale ga.

2. poruka: mač osvjetnik francuskog nacionalnog ateizma . U drugom čitanju, i hronološkim redom, ovaj stih 16 otkriva kako će Francuska revolucija u potpunosti progutati papinsku agresiju katoličkih monarhija. Ovo je glavna poruka ovog stiha. I to je ona koju Bog daje uloži „⁴ truba " iz Otkr. 8:12, i " *zvijer koja se diže iz bezdana* " iz Otkr. 11:7, u analogiji sa Lev 26:25, dolazi, kaže Bog, kao " *mač, da osveti moj savez " koji su izdali buntovni katolički grešnici. Ova slika je zasnovana na kazni pobunjenika " *Koreja* " u Br 16:32: " **Zemlja otvori svoja usta** , i proguta ih, i njihove kuće, i sve ljude u Koraju, i svu njihovu imovinu ." U savršenom skladu s božanskim Otkrivenjem i povijesnim ispunjenjem, ova komparativna slika podsjeća na odbacivanje božanskog zakona od strane pobunjenika u obje situacije.*

Zmajev posljednji neprijatelj : Adventistički ostatak žena

Stih 17: " *I razgnjevi se zmaj na ženu, i pođe da zarati s ostatkom njenog sjemena, koji drže zapovijesti Božje i imaju svjedočanstvo Isusa Krista.* »

Prolazeći u tišini 150 godina djelovanja protestanata pogođenih božanskim prokletstvom, temom " *5. trube* ", Duh dočarava posljednju zemaljsku borbu đavola i njegovih nebeskih i zemaljskih poslušnika i pokazuje nam mete njihove zajedničke mržnje. Ove posljednje mete će biti Odabrani, posljednji potomci i nasljednici adventističkih pionira iz 1873. kojima je najavljen ovaj posljednji test prema Otkr. 3:10 . Pioniri čiju će misiju završiti, noseći isti božanski blagoslov. Oni će morati čvrsto i vjerno podržavati djelo koje im je Isus povjerio: da odbiju na bilo koji način poštovati " *žig zvijeri* ", to jest rimsku nedjelju, držeći, vjerno i bez obzira na cijenu, praksu subotnjeg odmora, tokom subote, pravog sedmog dana u sedmici, u vrijeme koje je organizirao i uspostavio veliki i svemoćni Bogotvorac. To je istina koja se pojavljuje u ovom opisu " *ostatka sjemena žene* " u ovom stihu: " *oni koji drže zapovijesti Božje* ", deset, a ne devet; " *i koji čvrsto drže svjedočanstvo Isusovo* ", jer ne dopuštaju nikome da im ga oduzme; ni " *zmajevi* " ni " *zmije* ". A ovo " *svjedočanstvo Isusovo* " je najdragocjenije što postoji, budući da je, prema Otkr. 19:10, " *Isusovo svjedočanstvo duh proroštva* ." To je proročko svjedočanstvo koje onemogućava *đavolu da prevari same izabrane* Kristove, Boga istine, kao što uči Matej 24:24: „ *Jer će ustati lažni hristosi i lažni proroci; Oni će činiti velika znamenja i čuda, kako bi prevarili, ako je moguće, čak i izabrane* . " .

Pobjeda Sotone skoro... potpuna

Stih 18: " *I stajao je na pijesku morskom.* " »

Ovaj posljednji stih pokazuje nam trijumfalnog đavola koji je uspio u svoj pad i smrtnu osudu povući **cjelokupnost kršćanskih vjerskih institucija** kojima dominira i koje drži pod svojom vlašću. U Isaiji 10:22, Bog izjavljuje: „ *Iako tvoj narod Izrael bude kao pijesak morski, ipak će se ostatak vratiti. uništenje je riješeno, preplaviće pravdu.* » Dakle, prema ovom proročanstvu, na kraju svijeta, samo nesložni adventisti, koji čine " *ostatak žene* ", " *Odabranu, Kristovu nevjestu* ", i *duhovni "Izrael"* Boga, izbjegnju ovoj sotonskoj dominaciji. Podsjećam da pod imenom "Adventista", Duh definira standard vjere spasenja posljednjih izabranih

od 1843. godine; 2020. to je religiozno ponašanje, ali više nije institucija koju je Bog sudio, osudio i odbacio („*povraćao*“) 1994. godine.

Otkrivenje 13 : Lažna braća kršćanske religije

Zvijer s mora – Zvijer s kopna

Broj 13 za praznovjerne idolopoklonike predstavlja amajliju ili amajliju u zavisnosti od mišljenja svake osobe i zemlje. Ovdje, u svom veličanstvenom Otkrivenju, Bog nam otkriva svoj vlastiti brojčani kod, zasnovan na brojevima od 1 do 7 i njihovim različitim kombinacijama. Broj 13 se dobija dodavanjem broja "6", broja anđela Sotone, i broja "7", broja Boga, a time i legitimne religije koja je data Bogu stvoritelju u Isusu Hristu. Tako ćemo u ovom poglavlju pronaći "lažnu braću kršćanske religije", ali istinske smrtne neprijatelje pravih odabranih. Ova „*tara*“ se krije među „*dobrim žitom*“ pod varljivim religioznim pojavama koje ovo poglavlje razotkriva.

Prva *zvijer* : koja se diže iz mora

Prva bitka zmaja -zmije

Stih 1: „*I vidjeh **zvijer** kako izlazi iz mora, ima deset rogova i sedam glava, i na rogovima njegovim deset kruna, i na njegovim glavama imena bogohuljenja.*“

Kao što smo vidjeli u studiji Otkr. 10, u ovom poglavlju nalazimo dvije takozvane kršćanske „*zvijeri*“ našeg doba. Prvi, „*koji izlazi iz mora*“, kao u Dan.7:2, tiče se katoličke vere i njene progoniteljske vladavine od „*42 proročka meseca*“ ili 1260 stvarnih godina. Uzimajući simbole carstava koja mu prethode u Dan.7, nalazimo vladavinu „*malog roga*“ koji se trebao pojaviti nakon što je „*deset rogova*“ primilo svoja kraljevstva prema Dan.7:24. "Tijare" postavljene na "deset rogova" pokazuju da je na meti ovaj historijski kontekst. Ovdje je papski Rim simboliziran sa "sedam glava" koje ga posebno karakteriziraju u dvostrukom smislu. Najbukvalniji je onaj od "sedam brežuljaka" na kojima je

izgrađen Rim prema Otkr. 17:9. Drugi, duhovniji, ima prioritet; izraz " *sedam glava* " označava posvećenje magistrature: " *sedam* " je broj posvećenja, a " *glave* " označava sudiju ili starješinu u Isa.9:14. Ova viša magistratura pripisuje se papskom Rimu jer se predstavlja u obliku nezavisne države, građanske i vjerske, čiji je glava papa. Duh precizira: " *i na njegovim glavama imena bogohuljenja* ." Riječ " *blasfemija* " je jednina i moramo je prevesti kao: " *imena laži* ", prema značenju riječi " *blasfemija* ". Isus Hrist pripisuje „ *laž* “ rimskom papskom režimu. Stoga mu pripisuje titulu „ *oca laži* “ kojom je označio đavola, samog Sotonu u Jovanu 8:44: „ **Ti si od oca đavola** , *i želje svoga oca želiš da ispuniš. On je od početka bio ubica i ne stoji u istini, jer istine u njemu nema. Kada govori laž, on govori iz svog izvora; jer je lažov i otac laži.*

Stih 2: “ *Zvijer koju sam vidio bila je kao leopard ; noge su mu bile kao u medvjeda , a usta kao usta u lava . Zmaj mu je dao svoju moć, svoj tron i veliku vlast.* »

" *Četvrta zvijer* " iz Dana 7:7, nazvana " *užasna, strašna i silno jaka* ", ovdje je dat precizniji opis. U stvari, on predstavlja, samo za sebe, kriterijume tri carstva koja su mu prethodila od Kaldejskog carstva. Posjeduje agilnost "leoparda " , nadmoćnu moć "medvjeda " i okrutnu mesoždersku snagu " *lava* ". U Otkr. 12:3, " *zmaj* " iz stiha 3, gdje su " *dijademe* " bile na " *sedam glava* ", predstavljao je Rim u njegovoj paganskoj imperijalnoj fazi progona ranih kršćana. Dakle, baš kao što " *mali rog* " iz Dan.7:8-24 nasljeđuje onaj iz Dan.8:9, ovdje papstvo prima svoju moć od Rimskog carstva; što istorija potvrđuje carskim dekretom Justinijana I iz ⁵³³. (pisanje) i 538. (prijava). Ali, budite oprezni! " *Zmaj* " se također odnosi na " *đavola* " u Otkr. 12:9, što znači da papstvo prima svoju moć, " *svoju snagu, svoj prijesto i svoju veliku vlast* " od samog đavola. Razumijemo zašto Bog čini dva entiteta „ *očevima laži* “ u prethodnom stihu.

Napomena : Na vojnom planu, papski Rim zadržava snagu i moć svog imperijalnog oblika, jer mu evropske kraljevske vojske služe i zadovoljavaju njegove odluke. Kao što uči Dan 8:23-25, njegova snaga leži u " *uspjehu njegovih lukavstava* " koja se sastoji u tvrdnji da predstavlja Boga na zemlji, i kao takva, u mogućnosti da otvori ili zatvori pristup vječnom životu koji je predložen u Kristovom evanđelju: " *Na kraju njihove vlasti, kada su grešnici uništeni, pojavit će se lukav kralj . Njegova moć će se povećati, ali ne svojom snagom ; izazvaće neverovatnu pustoš, uspeće u svojim poduhvatima , uništiće moćne i ljude svetaca. Zbog svog blagostanja i uspjeha njegovih lukavstava , on će imati oholost u svom srcu, uništiti će mnoge ljude koji su živjeli u miru, i on će ustati protiv kneza prinčeva; ali će biti slomljena, bez napora bilo koje ruke.* »

Krajem 1260-ih, ateizam Francuske revolucije okončao je njenu despotsku vlast uspostavljenu od 538. godine .

Stih 3: “ *I vidio sam jednu od njegovih glava kao da je smrtno ranjena; ali mu je smrtna rana zacijeljena. I cijeli svijet se čudio za zvijeri.* »

Nikada se ne pokajavši kroz svoju istoriju, papski magistrat će se zbog prinude morati odreći svoje moći progona. To će se postići od 1792. godine kada je monarhija, njena oružana podrška, zbačena i obezglavljena francuskim

ateizmom. Kao što je predviđeno u Otkr. 2:22, ova ateistička „ velika nevolja “ želi da uništi rimsku religioznu moć „ žene Jezabele “, a njene mete su „ oni koji čine preljubu s njom “; monarsi, monarhisti i katolički svećenici. Ovako je morala biti " kao smrtno ranjena ". Ali iz oportunističkih razloga, car Napoleon I ^{bi} ga ponovo uspostavio 1801. u ime svog Konkordata. Nikada više neće direktno progoniti. Ali njegova zavodljiva moć će se nastaviti za mnoštvo katoličkih vjernika koji će svi vjerovati njegovim lažima i njegovim tvrdnjama do slavnog povratka Isusa Krista: " *I cijeli svijet se divio zvijeri .* " " *Cijela je zemlja slijedila zvijer* ", a ova riječ *zemlja* , u dvostrukom smislu, odnosi se na planetu, ali i reformisanu protestantsku vjeru koja je iz nje proizašla. Ekumenski (= zemaľjski, na grčkom) savez od tada potvrđuje ovu najavu. Da je Duh želio izraziti ovu poruku jasnim jezikom, čitali bismo: " *cijela protestantska religija slijedila je netolerantna katolička religija .* Ova izjava će biti potvrđena proučavanjem druge „ zveri “ koja ovoga puta „ *izlazi iz zemlje* “ u 11. stihu ovog 13. poglavlja.

Stih 4: “ *I pokloniše se zmaju, jer je dao vlast zvijeri; Poklonili su se zvijeri govoreći: Ko je kao zvijer ko može zaratiti s njom? »*

Označavajući i carski Rim i Sotonu, prema Otkr. 12:9, *zmaja*, dakle samog *đavola* , *obožavaju* oni koji poštuju papski režim; ovo posljedično i u potpunom neznanju, jer je on taj koji je “ *dao svoju moć zvijeri* ”. Dakle, papski " *uspjeh poduhvata* " prorečen u Dan 8:24 potvrđuje istorija. Ona vlada iznad kraljeva svojom religioznom moći, na apsolutan način, dugo neosporna. Ona dodjeljuje zemlje i počasti titulama one koji joj služe da ih nagradi, kao što možemo pročitati u Dan.11:39: " *Sa stranim bogom će djelovati protiv utvrđenih mjesta; i počastiće one koji ga priznaju, učiniće ih vladarima nad mnogima, podeliće im zemlju kao nagradu.* " Ovo je bukvalno postignuto na čuveni način kada je papa Aleksandar VI Bordžija (ozloglašeni ubica) podelio zemlju 1494. i dao Portugalu istočni vrh Brazila i Indije, a Španiji sve ostale novootkrivene zemlje. Duh insistira. **Izabranik Isusa Krista mora biti potpuno uvjeren da je katolička vjera đavolska, te da sve njene agresivne ili humanističke akcije vodi Sotona, protivnik Boga i izabranih.** Ovaj naglasak je opravdan budući da on u Dan 8:25 proriče „ *uspjeh njegovih poduhvata i uspjeh njegovih lukavstava* “. Njegov vjerski autoritet, priznat od kraljeva, moćnika i kršćanskih naroda Europe, daje mu prestiž zasnovan na povjerenju, koje je u stvarnosti izuzetno krhko. Ali kada Bog i đavo udruže snage u kaznenoj akciji, gomile, ljudske mase ljudi poslušno slijede ucrtani i iznad svega nametnuti lažni put. Na zemlji, moć zahteva moć, jer ljudi vole da se osećaju moćno, a u ovom domenu, papski režim koji tvrdi da predstavlja Boga, je majstor žanra. Kao u Otkr. 6, tema postavlja pitanje: “ *Ko je kao zvijer i ko može zaratiti protiv nje?* ”. Poglavlja 11 i 12 dala su odgovor: Bog u Hristu koji će probuditi 1793. godine, francuski revolucionarni ateizam koji će ga progutati u krvoproliće. Ali sve do pojave ovog " *mača osvetnika* " (uloga pripisana 4. ^{kazni} u Lev 26:25), već se naoružani protestanti bore protiv njega, ali nisu mogli da ga poraze. Muškarci, protestanti, Francuzi i Nemci, i anglikanci, svi čvrsti kao ona, boriće se sa njom od 16. ^{veka} , uzvraćajući joj smrtne udarce, jer je njihova vera iznad svega politička.

Stih 5: “ *I dadoše mu se usta koja govore velike stvari i hule; i dato mu je ovlaštenje da nastavi četrdeset i dva mjeseca. »*

Ove riječi su identične onima koje možemo pročitati u Dan.7:8 koje se tiču rimskog papskog "malog roga" koji se uzdiže iza "deset rogova" evropskih kraljevstava. Ovdje nalazimo njegovu "aroganciju", ali ovdje mu Duh dodaje "hule", odnosno lažne pretenzije i vjerske laži na kojima je izgrađen "njegov uspjeh". Bog potvrđuje svoju vladavinu od "1260" stvarnih godina predstavljenih u biblijskom proročanskom obliku "četrdeset i dva mjeseca", prema "jedan dan za jednu godinu" iz Ezek 4:5-6.

Stih 6: "I otvori usta svoja u **huli na Boga**, da huli na ime njegovo, i šator njegov, i one koji žive na nebesima. »

Ovdje moram skrenuti pažnju na opšte značenje koje čovječanstvo daje riječi "hula", odnosno uvreda. Ova koncepcija je pogrešna jer, označavajući laži, "hule" uopće ne uzimaju aspekt uvrede, a što se tiče onih koje Bog pripisuje papskom Rimu, one imaju naprotiv izgled lažne i varljive svetosti.

Papska usta „**izgovaraju hule na Boga**“; što potvrđuje njegov identitet u Dan.11:36 gde možemo pročitati: „Kralj će činiti šta hoće; on će se uzvisiti i uzvisiti iznad svih bogova, **i govoriće nevjerojatne stvari protiv Boga bogova**; on će napredovati sve dok se gnjev ne završi, jer ono što je određeno biće ostvareno. „Duh pripisuje papskom režimu laži, ili „blasfemije“, koje karakterišu sve njegove religiozne doktrine; "protiv Boga, da huli na njegovo ime", ona uzalud uzima Božje ime, iskrivljuje njegov karakter, pripisujući mu svoje ubilačke đavolske postupke; „njegova tabernakul“, odnosno njegova duhovna svetinja koja je njegov Sabor, njegov Izabranik; „i onih koji borave na nebu“, jer predstavlja nebo i njegove stanovnike na svoj lažan način, evocirajući u svojim dogmama nebeski pakao, naslijeđe Grka koji su ih smjestili pod zemlju, raj i čistilište. "Stanovnici neba", čisti i sveti, pate i ogorčeni su jer im se nepravedno pripisuje model zloće i okrutnosti koji je u ljudima nadahnuo zemaljski demonski logor.

Stih 7: "I dano mu je da zarati sa svetima i da ih pobijedi. I data mu je vlast nad svakim plemenom, narodom, jezikom i nacijom. »

Ovaj stih potvrđuje poruku iz Dana 7:21: „I vidjeh, i isti rog zarati sa svetima, i pobijedi ih“. Evropsko i svjetsko kršćanstvo je zaista meta, budući da je rimokatolička vjera nametnuta svim evropskim narodima sastavljenim, u stvari, od građansko nezavisnih "plemena, naroda, jezika i nacija". Njena "vladavina nad svakim plemenom, narodom, jezikom i narodom" potvrđuje njenu sliku kao "bludnice Vavilona velikog" iz Otkr. 17:1 koji je predstavlja "kako sjedi na mnogim vodama"; "vode" koje simboliziraju "narode, mnoštvo, nacije i jezike" prema Otkr. 17:15. Zanimljivo je primijetiti izostanak riječi "pleme" u ovom 17. poglavlju. Razlog je konačni kontekst ciljane ere koja se tiče Evrope i zapadnog kršćanstva u kojoj je plemenski oblik zamijenjen različitim nacionalnim oblicima.

S druge strane, u kontekstu početka uspostavljanja papskog režima, evropsko stanovništvo bilo je organizirano u suštini u "plemena" po uzoru na rimsku Galiju, koja je bila razjedinjena i podijeljena različitim "jezicima" i dijalektima. Hronološki gledano, Evropu su naseljavala „plemena“, zatim „narodi“ podložni kraljevima, i na kraju, od 18. veka, republikanske „nacije“, kao što su Sjedinjene Američke Države, koje čine njenu važnu izraslinu. Konstitucija "naroda" nastala je zbog potčinjavanja rimskom papskom režimu, jer to je ono što

priznaje i uspostavlja vlast kraljeva kršćanske Evrope, još od Klodvija I, ^{kralja} Franaka.

Stih 8: “ *I pokloniće mu se svi koji žive na zemlji, čija imena nisu zapisana u knjizi života Jagnjeta koje je zaklano od postanka svijeta.* »

U posljednjim vremenima, kada simbol " *zemlja* " označava protestantsku vjeru, ova poruka poprima precizno značenje: svi protestanti će obožavati katoličku vjeru; svi, osim izabranih kojima Duh suptilno daje ovu definiciju: „ *oni čija imena nisu zapisana od postanka svijeta u knjizi života Jagnjeta koje je zaklano* –"I ovdje vas podsjećam da su njegovi izabranici " *građani kraljevstva nebeskog* " za razliku od pobunjenika koji su i sami " *stanovnici zemlje* ". Činjenice svjedoče o istinitosti ove proročke objave koju je formulirao Duh Božji. Jer od početka reformacije, osim u slučaju Petra Valda 1170. godine, protestanti su obožavali katoličku vjeru poštujući njenu "nedjelju" naslijeđenu od paganskog cara Konstantina I ^{od} 7. marta 321. Ova optužba priprema temu druge " *zvižeri* " predstavljene u 11. stihu.

Stih 9: “ *Ako ko ima uši, neka čuje!*” »

Onaj ko ima „ *uho* “ razlučivanja otvoreno od Boga, razumjet će poruku koju predlaže Duh.

Najava kazne koju je izvršio osvetnički mač francuskog nacionalnog ateizma

Stih 10: “ *Ko vodi u ropstvo, otići će u ropstvo; Ako neko ubije mačem, mora biti ubijen mačem. Ovdje je istrajnost i vjera svetaca.* »

Isus Krist podsjeća na mirnu poslušnost koju zahtijeva od svojih izabranih u svakom trenutku. Poput prvih mučenika, izabranici okrutne papske vladavine moraju prihvatiti sudbinu koju im je Bog pripremio. Ali on najavljuje kakva će biti njegova pravda, koja će svojevremeno kazniti vjerske progone kraljeva i papa, kao i njihovo sveštenstvo. Nakon što su izabrane " *odveli* u zarobljeništvo", oni će sami otići u zatvore francuskih revolucionara. A pošto su " *ubili mačem* " izabranike koje je Isus voleo, oni će sami biti ubijeni od *osvetničkog "mača* " Božijeg čiju će ulogu izvršiti giljotina istih francuskih revolucionara. Kroz Francusku revoluciju Bog će odgovoriti na želju za **osvetom** izraženu krvlju mučenika u Otkr. 6:10: „ *I povikaše iz sveg glasa govoreći: Dokle, Gospode, svet i istinit, dok ne sudiš i osvetiš našu krv nad onima koji žive na zemlji?* ". A revolucionarna giljotina će „ *smrću pogoditi djecu* “ katoličke monarhije i papsko rimsko sveštenstvo kako je najavljeno u Otkr. 2:22. Ali među njegovim žrtvama naći ćemo i licemjerne protestante koji su pomiješali vjeru sa građanskim političkim mišljenjima i branili, sa „ *mačem* “ u ruci, svoja lična mišljenja i svoje vjersko i materijalno nasljeđe. Ovo je bilo ponašanje Džona Kalvina i njegovih zlokobnih i krvavih saradnika u Ženevi. Pozivajući se na akcije izvršene 1793. i 1794. godine, proročanstvo nas dovodi u kontekst dugog vjerskog mira uspostavljenog za "150" godina prorečenih u proročkim " *pet mjeseci* " iz Otkr. 9:5-10. Ali nakon 1994. godine, kraja ovog perioda, od 1995. godine, ponovo je uspostavljeno pravo " *ubijanja* " iz *vjerskih razloga*. Potencijalni neprijatelj tada jasno postaje islamska religija sve do njenog ratobornog proširenja koje će dovesti do "trećeg svjetskog rata" između 2021. i 2029. Neposredno prije Hristovog

povratka koji se očekuje u proljeće 2030. godine, pojavit će se druga " zvjier " predstavljena u ovom poglavlju 13.

Druga zvjier: koja izlazi iz zemlje

Posljednja bitka jagnjeta -zmaja

Stih 11: “ *I vidjeh drugu zvjier kako izlazi iz zemlje, i imala je dva roga kao jagnje, i govorila je kao zmaj.* »

Ključ za identifikaciju reči „ zemlja “ nalazi se u Post 1:9-10: „*I reče Bog: Neka se vode pod nebom sakupe na jedno mesto, i neka se pojavi suvo. I tako je bilo. Bog je kopno nazvao Zemljom, a sakupljanje voda nazvao je Morima. Bog je vidio da je to dobro.* »

Dakle, kao što je *suha* „zemlja“ izašla iz „*mora*“ drugog dana stvaranja zemlje, ova druga „*zver*“ je izašla iz prve. Ova prva " zvjier " označava katoličku religiju, druga, koja je iz nje proizašla, tiče se protestantske religije, odnosno reformirane crkve. Međutim, ovo iznenađujuće otkrivenje više ne bi trebalo da nas iznenađuje, budući da su nam studije iz prethodnih poglavlja, na komplementaran način, otkrile duhovni status koji Bog daje u svom božanskom sudu ovoj protestantskoj religiji koja, nakon perioda zvanog " *Tijatira* ", ne pristaje da završi reformaciju koja je bila u toku. Ipak, ovaj završetak je bio zahtevan dekretom Dan.8:14, kome ona duguje Božju poruku iz Otkr.3:1: „ *Smatra se da ste živi; a ti si umro.* " Ova duhovna smrt baca je u ruke đavola koji je svojim nadahnućem priprema za svoju „ *bitku kod Armagedona* “, iz Otkr. 16:16, u posljednji čas zemaljskog grijeha. U času ovog posljednjeg testa vjere, prorečenog u poruci upućenoj njenim adventističkim slugama iz *Filadelfijske ere* , ona će preduzeti netolerantne inicijative koje će od nje učiniti " *zvjier koja se diže iz zemlje* ". Ona ima " *dva roga* " koja će stih 12 koji dolazi opravdati i identificirati. Jer ujedinjene u ekumenskom savezu, protestantska i katolička religija ujedinjene su u svojoj borbi protiv dana odmora koji je Bog posvetio autentičnog sedmog dana u sedmici; Subota ili Šabat Židova, ali i Adama, Noe, Mojsija i Isusa Krista koji to nisu doveli u pitanje tokom svoje službe i učenja na zemlji jer su optužbe za kršenje subote koje su pobunjeni Židovi iznijeli protiv Isusa bile neosnovane i neopravdane. Namjerno izvodeći čuda subotom, njegova motivacija je bila da redefinira pravi Božji koncept subotnjeg odmora. Ove dvije religije, koje traže spasenje kroz " *jagnje koje oduzima grijehe svijeta* ", zaslužuju, po svojim opisnim kriterijima, sliku " *jagnjeta koje govori kao zmaj* ". Jer zagovaranjem netrpeljivosti prema držaocima subote, koje će ići toliko daleko da osude na smrt, to je zaista otvoreni rat, strategija " *zmaja* ", koji se ponovo pojavljuje.

Stih 12: “ *I on je iskoristio svu moć prve zvjieri pred sobom, i učinio da se zemlja i oni koji žive na njoj poklone prvoj zvjieri, čija je smrtonosna rana zacijeljena.* »

Svjedoci smo svojevrsne štafete, katolička vjera više ne dominira, već je njen nekadašnji autoritet dat protestantskoj vjeri. To je zato što je ova protestantska religija službeno religija najmoćnije zemlje na svijetu: Sjedinjenih Država Sjeverne Amerike ili SAD-a. Fuzija europskih i američkih protestantskih religija je već postignuta, uključujući čak i instituciju adventista sedmog dana, od

1995. godine. Novi " *Vaviloni* " na Zemlji su prisiljeni na vjersko miješanje od strane raznih religioznih konfesija. Ako ljudi smatraju da su ove stvari normalne, zbog svog površnog uma i njihove vjerske nezainteresovanosti, sa svoje strane, Bog stvoritelj koji se ne mijenja, ne mijenja ni svoje mišljenje, i kažnjava ovu neposlušnost koja zanemaruje njegove istorijske lekcije osvjedočene u Bibliji. Braneći redom rimsku nedjelju prvog dana, dan odmora koji je ustanovio Konstantin I ' druga protestantska " *zvijer* " čini prvo katoličko obožavanje *zvijeri*" koje je priznalo njen službeni vjerski status i dalo joj pogrešno ime "nedjelja". Duh podsjeća da je ovaj posljednji savez između protestanata i katolika bio moguć jer je " *smrtna rana* " koju je zadala " *zvijer koja se uzdiže iz ponora* " bila " *izliječena* ". Zove ga nazad jer druga *zvijer* neće imati ovu priliku da ozdravi. Bit će uništeno slavnim dolaskom Isusa Krista.

Stih 13: " *Čudesa velika učini, tako da oganj siđe s neba na zemlju pred ljudima.* »

Od svoje pobjede nad Japanom 1945. godine, protestantska Amerika je postala vodeća svjetska nuklearna sila. Njegova vrlo visoka tehnologija se stalno oponaša, ali joj se nikad ne može premostiti; ona je uvek korak ispred svojih konkurenata ili protivnika. Ovaj primat će biti potvrđen u kontekstu „Trećeg svetskog rata“ gde će, prema Dan.11:44, uništiti svog neprijatelja, Rusiju, zemlju „kralja severa“ u ovom proročanstvu. Njegov prestiž će tada biti ogroman, a oni koji su preživjeli sukob, zapanjeni i zadivljeni, povjeriće mu svoje živote i priznati njegovu vlast nad cijelim ljudskim životom. " *Vatra s neba* " pripadala je samo Bogu, ali od 1945. godine Amerika ga posjeduje i kontroliše. Njemu duguje svoju pobjedu i sav svoj sadašnji prestiž koji će dalje rasti s njenom pobjedom u nadolazećem nuklearnom ratu.

Stih 14: " *I vara one koji žive na zemlji pomoću onih čudesa koje je imao moć učiniti pred zvijeri, govoreći onima koji žive na zemlji da naprave lik zvijeri koja je imala ranu od mača i živjela.* »

tehnička „*čuda*“ su nebrojena. „*Stanovnici Zemlje*“ postali su zavisni od svih njenih izuma koji upijaju njihove živote i misli. Sve dok Amerika ne traži od njih da se odreknu ovih naprava koje okupiraju njihove duše, poput narkomana, " *stanovnici zemlje* " spremni su da legitimiraju vjersku netrpeljivost prema "veoma maloj grupi", " *ostatku žene* " iz Otkr. 12:17. "... *izrada slike zvijeri* " je kopiranje postupaka katoličke religije i reprodukcija pod protestantskim autoritetom. Ovaj povratak tvrdoći uma će se zasnivati na dvije radnje. „*Preživjeli*“ će preživjeti užasne ratne događaje, a Bog će ih neprestano i postepeno udarati sa „*sedam posljednjih zala gnjeva svoga*“, opisanih u Otkr. 16.

Nedeljni dekret o smrti

Stih 15: " *I imao je moć da oživi lik zvijeri, da lik zvijeri progovori i učini da oni koji se ne budu klanjali liku zvijeri budu ubijeni.* »

Đavolji plan, nadahnut od Boga, će dobiti oblik i biti ostvaren. Duh otkriva oblik krajnje mjere koja će biti poduzeta u šestoj od "sedam posljednjih zala". Zvaničnim dekretom koji su prihvatili svi preživjeli pobunjenici na zemlji, bit će odlučeno da će na datum između ranog proljeća i 3. aprila 2030. biti ubijeni posljednji preostali adventisti koji se drže subote. Logično, ovaj datum označava

godinu slavnog povratka Isusa Hrista. Proljeće ove 2030. godine je nužno trenutak kada on interveniše kako bi spriječio da se izvrši kobni projekat pobunjenika protiv njegovih izabranika koje dolazi spasiti tako što će „ *skratiti dane* “ njihove „ *velike nevolje* “ (Mt 24,22).

Stih 16: " *I čini da svi, i mali i veliki, bogati i siromašni, slobodni i robovi, prime žig u svoju desnu ruku ili na čelo,* "

Usvojena mjera podijelila je preživjele iz tog perioda u dva tabora. Pobunjenik se poistovjećuje sa " *žigom* " ljudskog autoriteta koji označava katoličku "nedjelju", drevni "dan nepokorenog sunca" koji je nametnuo jedan od njegovih obožavatelja, rimski car Konstantin I ' od 7. marta 321. godine. " *Žig* " se prima " *na ruku* ", jer predstavlja "djelo" i čovjeka koji osuđuje Isusa. Takođe se prima „ *na čelo* “ što simbolizuje ličnu volju svakog ljudskog stvorenja čija je odgovornost tako potpuno angažovana pod pravednom presudom Boga stvoritelja. Da bi Biblija potvrdila ovo tumačenje simbolike " *ruke* " i " *čela* ", postoji ovaj stih iz Pnz 6:8, gdje Bog kaže o svojim zapovijedima: " *Sveži ih kao znak na svoje ruke , i oni će biti kao prednje rubove između tvojih očiju.* »

Prethodne odmazde

Stih 17: " *i da niko ne može kupiti ili prodati, osim onoga koji je imao žig, ili ime zvijeri, ili broj njenog imena.* »

Iza ove riječi " *osoba* " krije se tabor adventističkih svetaca koji su ostali vjerni suboti koju je Bog posvetio. Pošto odbijaju da poštuju " *oznaku* ", u nedjelju, ostatka prvog paganskog dana, bivaju ostavljeni po strani . Isprva su bili žrtve poznatog "bojkota" američkih mjera protiv protivnika koji su im se opirali. Da bi se moglo trgovati, mora se poštovati „ *žig* “, Nedelja, što se tiče protestanata, „ *ime zveri* “, „namesnik Sina Božjeg“, što se tiče katolika, ili „ *broj njegovog imena* “, odnosno broj 666.

Stih 18: „ *Evo mudrosti. Ko ima razuma neka izračuna broj zvijeri. Jer to je broj čovjeka, a njegov broj je šest stotina šezdeset i šest.* »

Ljudska mudrost nije dovoljna da se shvati poruka Duha Božjeg. Neophodno je to naslijediti od njega, kao u slučaju Solomona, čija je mudrost nadmašila mudrost svih ljudi i stvorila njegov ugled na cijeloj poznatoj zemlji. Prije usvajanja arapskih brojeva, kod Hebreja, Grka i Rimljana, slova njihove abecede su imala i vrijednost brojeva, tako da se zbrajanjem vrijednosti slova koja čine riječ određuje njen broj. Dobiva se "proračunom" kako je navedeno u ajetu. "... *broj njegovog imena* " je " *666* ", odnosno *broj* dobijen dodavanjem numeričke vrijednosti rimskih slova sadržanih u njegovom latinskom nazivu "VICARIVS FILII DEI"; nešto je demonstrirano u proučavanju poglavlja 10. Ovo ime samo po sebi predstavlja najveću " *hulu* " ili " *laž* " njegovih tvrdnji, jer Isus ni na koji način sebi nije dao "zamjenu", što znači riječ "vikar".

Otkrivenje 14 : Vrijeme adventizma sedmog dana

Poruke tri anđela – žetva – berba

Ovo je poglavlje koje cilja na vrijeme između 1843. i 2030. godine.

Godine 1843, posebna upotreba proročanstva iz Dana 8:14 navela je "adventiste" da čekaju povratak Isusa Hrista određen za proleće tog datuma. Ovo je početak niza testova vjere gdje će kršćani koji tvrde da je spasenje Isusa Krista pod višestrukim vjerskim oznakama pojedinačno pokazivati zanimanje za duh proroštva, ili " *svjedočanstvo Isusovo* " prema Otkr. 19:10. Samo demonstrirani " **radovi** " dozvoljavaju izbor ili ne. Ova dela se mogu sažeti u dva moguća izbora: prihvatanje ili odbacivanje primljene svetlosti i njenih božanskih zahteva.

Godine 1844., nakon novog čekanja postavljenog na jesen 1844., Isus će voditi svoje izabrane prema misiji dovršetka djela reformacije koje počinje obnovom prakse subote koju je Bog posvetio od stvaranja svijeta. Ovo je najvažnija tema " *svetosti* " koja je " *opravdana* " od 1844. godine, datuma kada je ovaj prijestup opozvan do znanja njegovih slugu. Ovaj prijevod Dan.8:14, koji je do moje službe preveden kao: " *dvije hiljade i trista večeri i jutro i svetinja će se očistiti* ", autentično je, u skladu sa originalnim hebrejskim tekstom: " *dvije hiljade trista večeri i jutro i svetost će se opravdati* ". Svako može otkriti da je kršenje božanske subote od 321. godine praćeno mnogim drugim napuštanjima doktrinarnih istina koje je Bog uspostavio u vrijeme apostola. Nakon što je 1260 godina lažnog nasljednika vladalo uništavajući vjeru, papizam je u protestantskoj doktrini ostavio mnoge laži nepodnošljive za Boga istine. Zbog toga, u ovom 14. poglavlju, Duh predstavlja tri glavne teme koje su sukcesivno: adventistička misija ili poruka " *tri anđela* "; " *žetva* " smaka svijeta, sortiranje i uklanjanje

izabranih; “ *berba* ” grožđa gnjeva, konačna kazna lažnih pastira, lažnih vjeroučitelja kršćanstva.

Poučen od 1844. da štiti izabrane od božanskog gnjeva, posljednji test je rezerviran za sam kraj vremena datog čovječanstvu da se pozicionira između otkrivene božanske volje i buntovnog ljudskog zahtjeva koji je pao u najpotpuniji otpad. Ali napravljeni izbor ima posljedice za sve one koji umiru od 1844. Samo prosvijetljeni i vjerni izabrani " *umiru u Gospodinu* " prema učenju iz 13. stiha gdje su proglašeni " *blaženima* " ili korisnima Kristove milosti, sa svim njegovim blagoslovom koji je već potvrđen u poruci upućenoj anđelu " *Fila* ", što se ne smatra dovoljno "zabrinutim" za njih bogami, kao izabrani.

Ako se detalji napuštanja tek trebaju otkriti, s druge strane, bitne točke su podvučene i sažete od strane Duha u obliku "poruka tri anđela" iz stihova od 7 do 11. Ove poruke su povezane nizom posljedica.

Podsjećam ovdje, nakon napomene na naslovnoj strani na 2. stranici ovog djela, ove tri poruke ističu tri poruke koje su već otkrivene u simboličnim slikama u knjizi Danila u Dan.7 i 8. Njihov podsjetnik, u ovom 14. poglavlju Otkrivenja, naglašava i potvrđuje izuzetnu važnost koju im Bog daje.

Adventistički Otkupitelji Pobjednici

Stih 1: “ *I pogledah, i gle, Jagnje stajaše na gori Sionu, i s njim sto četrdeset i četiri hiljade, imajući njegovo ime i ime Oca njegovog napisano na njihovim čelima.* »

" *Mount Sion* " se odnosi na mjesto u Izraelu gdje je izgrađen Jerusalim. Simbolizira nadu u spasenje i oblik koji će to spasenje poprimiti na kraju kušnji zemaljske i nebeske vjere. Ovaj projekat će biti u potpunosti ostvaren obnovom svih stvari, što se tiče *zemlje i neba*, prema Otkr. 21:1. „ *144.000 [ljudi]* “ simboliziraju Kristove izabrane odabrane između 1843. i 2030. godine, odnosno kršćane adventiste koje je testirao, dokazao i odobrio Isus Krist čija se presuda primjenjuje kolektivno i pojedinačno. Kolektivni sud sudi o instituciji, a individualni sud se odnosi na svako stvorenje. “ *144.000 [ljudi]* ” predstavlja izabrane koje je izabrao Isus Krist među sljedbenicima adventističke vjere. Ovaj broj je strogo simboličan i stvarni broj odabranih je tajna koju Bog zna i čuva. Razlog za njihov odabir može se razumjeti iz definicije predložene slike. *Na njihovim čelima* , simbolizirajući njihovu volju i njihove misli, ispisano je *ime Jagnjeta* , Isusa i " *Oca njegovog* ", Boga otkrivenog u Starom savezu. To znači da su povratili i reprodukovali sliku Boga koju je Stvoritelj Bog dao prvom čovjeku prije grijeha, kada ga je formirao i dao mu život; a ova slika je slika njegovog lika. One sačinjavaju plod koji je Bog želio dobiti otkupljujući u Isusu Kristu grijeh svojih jedinih vjernih izabranika. Čini se da se na čelima odabranih, bilo u njihovim umovima, mislima i voljama, nalazi pečat Boga iz Otkr. 7,3, ili subote četvrte zapovijedi Dekaloga i neodvojivi karakter Jagnjeta Isusa Krista i njegovog otkrivenja u Starom savezu kao Oca, ili Boga Stvoritelja. Stoga se prava kršćanska vjera ne suprotstavlja vjerskim normama vezanim za Sina i Oca kako tvrde sljedbenici rimske nedjelje, ako ne riječima, barem na djelu.

2. stih: „ *I čuh glas s neba, kao glas mnogih voda, i kao glas groma velike: a glas koji sam čuo bio je kao od harfista koji sviraju na svojim harfama.* »

Kontradiktorni likovi spomenuti u ovom stihu su u stvarnosti komplementarni. " *Velike vode* " simboliziraju mnoštvo živih bića koja, kada se izraze, poprimaju izgled " *velike grmljavine* ". Naprotiv, kroz sliku " *harfe* " Bog otkriva savršeni sklad koji ujedinjuje njegova pobjednička stvorenja.

Stih 3: " *I pjevahu pjesmu novu pred prijestolom i pred četiri bića i starješinama. I niko nije mogao naučiti pjesmu, osim sto četrdeset i četiri hiljade, koje su otkupljene sa zemlje.* »

Bog ovdje potvrđuje i podvlači vrlo visoko posvećenje "adventističke" vjere uspostavljene od 1843-44. Njegovi izabrani predstavnici se izdvajaju od ostalih simboliziranih grupa; " *prijesto, četiri živa bića i starješine* "; potonji označava sve one koji su iskupljeni od iskustva proživljenog na zemlji. Ali božansko Otkrivenje zvano Otkrovenje cilja samo na dvije hiljade godina kršćanske vjere koje dekret iz Dana 8:14 razdvaja u dvije uzastopne faze. Do 1843-44, izabrane je simboliziralo 12 " *starešina* " od " 24 " spomenutih u Otkr. 4:4. Ostalih 12 " *starešina* " su " *zapečaćenih* " *adventističkih* " *12 plemena* " u Otkr. 7:3-8 iz 1843-44.

Stih 4: " *Ovo su oni koji se nisu oskvrnili sa ženama, jer su djevice; oni prate jagnje gde god da ide. Oni su otkupljeni od ljudi, kao prvina Bogu i Jagnjetu;* »

Riječi ovog stiha primjenjuju se samo u duhovnom smislu; riječ " *žene* " označava kršćanske crkve koje su pale u otpad od svog porijekla, kao što je rimokatolička vjera, ili od 1843-44, za protestantsku vjeru, a od 1994, za adventističku institucionalnu vjeru. „ *Oskvrnuće* “ se odnosi na grijeh koji je rezultat kršenja božanskog zakona i čija je „*plata smrt*“, prema Rimljanima 6:23. Da bi ih otrgnuo od praktikovanja grijeha, Isus Krist je posvetio, odnosno izdvojio, simboličnih " *144.000 [ljudi]* ". Njihovo " *djevičanstvo* " je također duhovno i označava ih kao "čista" bića čija je pravednost pobijeljena krvlju koju je Isus Krist prolio u njihovo ime. Nasljednici grijeha i njegove nečistoće, kao i svi potomci Adama i Eve, njihova vjera koju je priznao Isus Krist savršeno ih je „pročistila“. Ali da bi ovu vjeru djelotvorno prepoznao Isus Krist, ovo pročišćenje mora biti stvarno i konkretizirano u njihovim " *djelima* ". To stoga podrazumijeva napuštanje grijeha naslijeđenih iz lažnih kršćanskih ili jevrejskih religija ili, šire, monoteističkih. I u svom proročkom otkrivenju, Bog posebno cilja na nepoštovanje vremenskog poretka koji je uspostavio od prve sedmice svog stvaranja zemlje i svog nebeskog sistema.

Iza slike " *pjevanja nove pjesme* " krije se specifično iskustvo koje je doživjelo samo zapečaćenih " *144.000* ". Nakon " *pjesme Mojsijeve* " koja je slavila slavni izlazak iz Egipta, simbol grijeha, " *pjesma* " " *144 000* " izabranih slavi njihovo oslobođenje od grijeha jer su poslušali dekret iz Dana 8:14 i saradivali u njihovom posvećenju koje je želio, pa čak i zahtijevao, od 1843-4. Na ovaj datum, nebeska vizija je podsjetila na pročišćenje grijeha izvršeno na križu Golgote smrću Isusa Krista. Ova poruka je bila i prijekor i učenje koje je Bog iznio tipu protestantskog vjernika koji je bio nasljednik rimske nedjelje i nekih drugih njenih lažnih grijeha. U tipologiji hebrejskih obreda, ovo " *očišćenje od grijeha* " bilo je vjerski praznik u jesen tokom kojeg je krv zaklanog jarca donošena do najsvetijeg mjesta na pomirnicu koja se nalazila na ovom

nepristupačnom i zabranjenom mjestu tokom ostatka godine. Krv ovog jarca, simbolična slika grijeha, prorekla je krv Isusa Krista koji je sam postao nosilac grijeha svojih izabranika da bi umjesto njih iskupio kaznu koju zaslužuju; Sam Isus je postao grijeh. U ovoj ceremoniji, koza predstavlja grijeh, a ne Krista koji ga nosi. Na ovo fizičko kretanje prvosveštenika koji prelazi od dozvoljene svetinje do najsvetijeg mjesta zabranjenog do kraja godine ovaj stih aludira kada kaže: " *Oni slijede Jagnje gdje god ide* ." Podsjećajući na ovu scenu u viziji od 23. oktobra 1844. godine, Duh Kristov je podsjetio svoje izabrane, nesvjesne nasljednike na doktrinarnu laži, na zabranu grijeha. Tako se od 1844. godine prakticira grijeh dobrovoljnog porijekla, što je slučaj rimske nedjelje, čini odnos s Bogom nemogućim, a napušteni grijeh dopušta produžavanje tog odnosa koji dotičnog izabranika dovodi do punine njegovog posvećenja primanjem, razumijevanjem i provođenjem u djelo otkrivene božanske istine.

Budući da se smatraju „ *prvinom Bogu i Jagnjetu* “, oni predstavljaju najbolje što je Bog našao u svom izboru zemaljskih izabranika. U hebrejskim obredima, " *prvine* " su proglašene " *svetim* ". Ponude ovih životinjskih ili biljnih prvina bile su rezervisane za Boga kako bi mu se odala počast i označila ljudska zahvalnost prema njegovoj dobroti i velikodušnosti. Drugi razlog, zapravo " *sveti prvi plodovi* ", je njihovo primanje božanske svjetlosti koja im se otkriva u cijelosti jer žive u vremenu kraja kada otkrivena svjetlost dostiže svoj apogej, svoj duhovni zenit.

Stih 5: " *I u ustima njihovim ne nađe se lukavstva, jer su neporočni.* »

Pravi izabrani, onaj koji je rođen od istine kroz novo rođenje, ne može a da ne mrzi, „ *laž* “ u kojoj ne nalazi zadovoljstvo. Laž je odvratna jer donosi samo štetne posljedice i pati od dobrih ljudi. Onaj ko vjeruje u " *laž* " tada poznaje bol razočaranja, gorčinu prevare. Niko koga je Krist izabrao ne može se radovati zavodjenju i obmanjivanju svojih bližnjih. Naprotiv, istina uvjerava, pozitivno gradi odnose s pravom braćom, ali prije svega, prije svega, sa Bogom stvoriteljem i otkupiteljem našeg spasenja koji tvrdi i uzdiže svoje ime kao „ *Bog istine* “. Dakle, ne prakticirajući više doktrinarni grijeh, pokoravajući se otkrivenoj istini, izabrani je od samog Boga istine ocijenjen „ *neprijezornim* “.

Poruka od Prvog Anđela

Stih 6: " *I vidjeh drugog anđela kako leti posred neba, imajući vječno jevanđelje da propovijeda onima koji žive na zemlji, i svakom narodu, i rodu, i jeziku i ljudima.* »

" *Još jedan anđeo* " ili drugi glasnik objavljuje punu božansku svjetlost koju simbolizira " *sredina neba* " ili zenit sunca. Ovo svjetlo je povezano s " *Evandjeljem* " ili " *dobrom vijesti* " o spasenju koje je donio Isus Krist. Naziva se " *vječnim* " jer je njegova poruka autentična i ne poznaje varijacije tokom vremena. Na taj način, Bog potvrđuje da je u skladu s onim što je naučeno apostolima Isusa Krista. Ovaj povratak istini došao je iz 1843. godine nakon brojnih iskrivljenja naslijeđenih iz rimokatoličke vjere. Proglas je univerzalan u analogiji s porukom predstavljenom u Danielu 12:12 koja otkriva božanski blagoslov adventističkog rada. O " *vječnom evandjelju* " se ovdje govori kao o

pravom plodu vjere, slijedeći božanski zahtjev otkriven dekretom iz Danila 8:14 .
Interes za proročku riječ je legitiman plod norme " vječno jevanđelje ."

Stih 7: " *I reče jakim glasom: Boj se Boga i daj mu slavu, jer dođe čas suda njegova. i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vode.* »

U 7. stihu, prvi anđeo osuđuje prestup subote koja veliča, u božanskom dekalogu, slavu Boga stvoritelja. Stoga je tražio njegovu restauraciju od oktobra 1844., ali je svoj prijestup pripisivao protestantima, od proljeća 1843. godine.

Poruka drugog anđela

Stih 8: " *I drugi anđeo je pošao za njim govoreći: Pade Vavilon, pade, veliki, jer je napojio sve narode vinom gnjeva svog bluda!* »

U 8. stihu, drugi anđeo otkriva ogromnu krivicu papske Rimokatoličke crkve koja je zavela i prevarila ljude preimenujući paganski "dan sunca" Konstantina I " ime "dan Gospodnji" u prevodu latinske montaže koja je u poreklu njegove "nedjelje": dies dominica. Dvaput ponovljen izraz: " *Pao je Vavilon Veliki, pao je* ", potvrđuje da je za nju i one koji je naslijede vrijeme božanskog strpljenja definitivno završilo. Pojedinačno, obraćenje ostaje moguće, ali samo po cijenu proizvodnje plodova, odnosno " **djela** " pokajanja.

Podsjetnik: " *ona je pala* " znači: ona je uzeta i poražena od Boga **istine** kao što grad pada u ruke svog neprijatelja. On podiže i rasvjetljava nakon 1843., između 1844. i 1873., za svoje vjerne adventističke sluge, " *misteriju* " koja je karakterizira u Otkr. 17:5. Zavođenje njegovih **laži** gubi na djelotvornosti.

U 8. stihu je potvrđena presuda iz prethodnih poruka, uz strašno upozorenje. Svestan i **dobrovoljan** izbor dana odmora koji je ustanovio Konstantin I 321. ^{godine}, učinio je od 1844. pobunjenici koji to opravdavaju, pasivni od božanske osude muka *druge smrti* na posljednjem sudu. Da bi prikrivio svoju optužbu protiv Nedjelje, Bog je skriva pod imenom zloglasnog " *žiga* " koji je suprotan njegovom vlastitom božanskom " *pečatu* ". Ovaj znak ljudskog autoriteta, koji dovodi u pitanje Njegov poredak vremena, predstavlja ogromnu sramotu dostojnu da bude kažnjen od Njega. I najavljena kazna će, zaista, biti strašna: " *mučiće ga ognjem i sumporom* " koji će uništiti pobunjenike, ali samo u vrijeme posljednjeg suda.

Poruka Trećeg Anđela

Stih 9: " *I drugi, treći anđeo je pošao za njima govoreći jakim glasom: Ako se ko pokloni (pokloni) zvijeri i njenom liku, i primi žig njegov na čelo svoje ili u ruku svoju.* " »

Komplementarnost i sukcesivnost ove treće poruke sa dvije prethodne je specificirana formulom " *pratio ih* ". „ *Glas na sav glas* " potvrđuje veoma visok božanski autoritet onoga koji ga objavljuje.

Prijetnja je upućena ljudskim pobunjenicima koji podržavaju i odobravaju režim " *zvijeri koja izlazi iz zemlje* " i koji svojom poslušnošću u nedjelju usvajaju

i poštuju " *znak* " njegove vlasti, naveden u Otkr. 13,16, odnosno, trenutno, cjelokupno kršćansko stanovništvo.

Direktna suprotnost ovog " *žiga* " sa " *pečatom Božijim* ", odnosno od prvog dana nedjelje do sedmog dana subote, potvrđuje činjenica da se oba primaju " *na čelo* ", sjedište volje, prema Otkr. 7,3 i 13,16. Imajte na umu da " *božji pečat* " iz Otkr. 7:3 postaje u Otkr. 14:1: " *ime Jagnjeta i ime njegovog Oca* ." Prijem " *na ruku* " je pojašnjen ovim stihovima iz Ponovljenih 6:4 do 9:

„ *Slušaj, Izraele! Jahve, naš Bog, je jedini Jahve . Ljubit ćeš Jahvea Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom . I ove zapovijesti, koje vam danas zapovijedam, biće u vašem srcu . Poučavat ćeš ih marljivo svojoj djeci i pričat ćeš o njima kad sjediš u svojoj kući, i kad budeš hodao putem, i kad legneš, i kad ustaješ. Vezaćeš ih kao znak na svoje ruke, i oni će biti kao prednjice između tvojih očiju . Napiši ih na dovratnicima svoje kuće i na vratima svojim. „ Ruka “ označava akciju, praksu, a „ prednja strana “, volju misli. U ovom stihu Duh kaže: " *Ljubi Jahvea Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom* "; koju Isus citira u Mateju 22:37 i koju predstavlja kao " *prvu i najveću zapovijest* ". Izabrani zvaničnici koji nose „ *božji pečat* " moraju stoga ispuniti ova tri kriterijuma: „ *Volite Boga svim svojim srcem* "; da poštuje tako što ga praktikuje ostatak subote svog posvećenog sedmog dana; i u svom umu imati " *ime Jagnjeta* " Isusa Krista i *ime njegovog Oca* " Jahvea. Navodeći " *i ime svog Oca* ", Duh potvrđuje neophodnost pokoravanja deset Božjih zapovesti i propisa i uredbi koje promiču svetost izabranih u starom savezu. Već u svoje vrijeme, apostol Ivan je potvrdio ove stvari govoreći u 1. Jovanovoj 5:3-4:*

„ *Jer ovo je ljubav Božja, da držimo njegove zapovesti. I njegove zapovijesti nisu teške, jer sve što je rođeno od Boga pobjeđuje svijet; a pobjeda koja pobjeđuje svijet je naša vjera. »*

Stih 10: " *On će sam piti od vina gnjeva Božjeg, koje se bez mješavine izlijeva u čašu gnjeva njegovog, i biće mučen ognjem i sumporom u prisustvu svetih anđela i u prisustvu Jagnjeta. »*

Božji će gnjev biti u velikoj mjeri opravdan jer oni koji prime " *žig zvijeri* " poštuju ljudski grijeh dok tvrde da su pravedni Isusa Krista. U Otkr. 6:15-17 Duh je zamišljao posljedice njihovog konačnog suočavanja s razornim pravednim gnjevom Isusa Krista.

Izuzetno važna napomena : Da bismo bolje razumjeli ovaj božanski gnjev, moramo shvatiti zašto zanemarivanje svete subote tako izaziva Božji gnjev. Postoje laki grijesi, ali Biblija nas upozorava na grijeh protiv Svetoga Duha, govoreći nam da više ne postoji nikakva žrtva za dobivanje božanskog oprostjenja. U vrijeme apostola, jedini primjer koji nam je dat za ovu vrstu grijeha je odbacivanje Krista od strane kršćanina koji se obratio. Ali ovo je samo jedan primjer, jer se u stvarnosti hula na Duha Svetoga sastoji u poricanju i odbijanju svjedočanstva danog od Duha Božijeg. Da bi uvjerio i poučio ljudska bića, Duh je nadahnua svete spise Biblije. Dakle, ko god osporava svjedočanstvo dato od Duha u Bibliji, već čini hulu na Duha Božjeg. Može li Bog učiniti bolje da objavi svoju volju nego da vodi one koji su pozvani na Bibliju i njene spise? Može li jasnije izraziti svoju volju, svoju misao i svoj suvereni sud? U 16. ^{veku}, ovaj prezir prema

Bibliji protiv kojeg je ona vodila rat, označio je konačan kraj Božjeg strpljenja prema rimokatoličkoj religiji; kraj njegovog strpljenja za doktrinom koju nikada nije prepoznao. Tada je 1843. prezir prema proročkoj riječi označio kraj recepcije protestantske vjere u svim njenim višestrukim oblicima naslijeđenim od rimske nedjelje, odnosno od " žiga zvijeri ". I konačno, zauzvrat, adventizam je počinio hulu na Duha Svetoga odbacivši konačno proročko otkrivenje koje mu je Isus predstavio preko svog poniznog sluga kojeg ja utjelovljujem; bogohuljenje koje je potvrđeno i pojačano njihovim savezništvom s nedjeljnim posmatračima od 1995. godine. Hula na Duha svaki put dobiva od Boga pravedan odgovor koji zaslužuje; pravedna osuda na prvu i " drugu smrt " potvrđena u ovom stihu 10.

Stih 11: " *I diže se dim njihove muke u vijeke vjekova; i nemaju odmora ni dan ni noć oni koji se klanjaju zvijeri i njenom liku i koji primaju žig imena njegova.* »

" Dim " će biti tek u vrijeme posljednjeg suda, kada će pali pobunjenici biti " mučeni u ognju i sumporu " "ognjenog jezera " iz Otkr. 19:20 i 20:14; ovo, na kraju sedmog milenijuma. Ali čak i prije ovog strašnog trenutka, čas slavnog povratka Isusa Krista potvrdit će njihovu konačnu sudbinu. Poruka ovog stiha govori o temi " odmora ". Sa svoje strane, izabrani paze na vrijeme odmora koje je Bog posvetio, ali pali, naprotiv, nemaju istu brigu, jer božanskim izjavama ne daju važnost i ozbiljnost koju zaslužuju. Stoga, kao odgovor na njihov prezir, u času njihove konačne kazne, Bog im neće dati odmora da ublaži njihovu patnju.

Stih 12: „ *Evo strpljenja svetih: evo onih koji drže zapovijesti Božje i vjeru Isusovu.* »

Riječi " *ustrajnost ili strpljenje* " karakteriziraju istinske svece božanskog Mesije Isusa od 1843-44 do Njegovog povratka u slavi. U ovom stihu, " *ime Oca* " iz stiha 1 postaje " *zapovijesti Božje* ", a " *ime Jagnjeta* " zamjenjuje se " *vjerom Isusovom* ". Redoslijed prioriteta je također promijenjen. U ovom stihu Duh prvo spominje " *zapovijedi Božje* ", a drugo, " *vjeru Isusovu* "; što je historijski i vrednosno poredak koji je Bog odobrio u svom planu spasenja. Stih 1 dao je prednost imenu " *ime Jagnje* " da poveže " *144.000* " izabranih sa kršćanskom vjerom.

Stih 13: „ *I čuh glas s neba koji govori: Napiši: Blago mrtvima koji umiru u Gospodu od sada. Da, kaže Duh, da se odmore od svojih trudova, jer ih slijede njihova djela.* »

Izraz " *od sada* " zaslužuje detaljno objašnjenje jer je toliko važan. Jer cilja na datum proljeća 1843. i jeseni 1844. godine kada stupa na snagu dekret iz Danila 8:14 i završavaju se dva adventistička suđenja koje je organizirao William Miller.

Vremenom je zvanični institucionalni adventizam izgubio iz vida implikacije ove formule " *od sada* ". Samo su pioniri osnivači adventističke vjere shvatili posljedice Božjeg zahtjeva za subotom još 1843. Da bi usvojili ovu praksu sedmog dana, naveli su ih da shvate da je nedjelja koja se do tada praktikovala bila prokleta od Boga. Nakon njih, naslijeđeni adventizam je postao tradicionalan i formalistički, a za ogromnu većinu sljedbenika i učitelja, nedjelja i subota su nepravedno stavljeni na nivo jednakosti. Ovaj gubitak osjećaja svetog i istinske svetosti rezultirao je nedostatkom zanimanja za proročku riječ i treću

adventističku poruku koju sam iznio između 1983. i 1994. Od kada se ovaj prezir manifestirao u adventizmu u Francuskoj, svjetska adventistička institucija je od 1995. sklopila savez sa najvećom ekumenskom klanom. Pretnja " *mukama* " u 10. stihu se zauzvrat odnosi na nju, kroz sugestiju izraza " *i on će piti* "; od 1994., institucionalni adventizam, nakon protestantske vjere, osuđivan i osuđivan od 1843. godine.

Kao što ovaj stih sugerira, dekret iz Danila 8:14 uzrokuje razdvajanje protestantskih kršćana 1843. u dva tabora, uključujući grupu adventista, korisnika blaženstva izrečenog: " *Blago mrtvima koji od sada umiru u Gospodinu!* " ". Podrazumijeva se da Isus koji je u " *Laodikeji* " objavio da će " *povraćati* " nju, adventističku instituciju, službenog Kristovog glasnika 1991. godine, datuma službenog odbacivanja svjetla, nazvanog " *gola* ", više ne može imati koristi od ovog blaženstva.

Vrijeme berbe

Stih 14: „ *I pogledah, i gle, oblak bijeli, i na oblaku sjedi kao Sin Čovječiji, imajući na glavi zlatnu krunu, a u ruci oštar srp.* »

Ovaj opis evocira Isusa Krista u vrijeme njegovog slavnog povratka. „ *Beli oblak* “ podseća na uslove njegovog odlaska i njegovog uspona na nebo koje je doživio dve hiljade godina ranije. „ *Bijeli oblak* ” označava njegovu čistoću, njegova „ *zlatna kruna* ” simbolizira njegovu pobjedničku vjeru, a „ *oštar srp* ” prikazuje Božju „ *oštru riječ* ” iz Jevreja 4:12, koju provodi „ *njegova ruka* ”.

Stih 15: „ *I drugi anđeo iziđe iz hrama, vičući iz sveg glasa onome koji sjedi na oblaku: Ubaci srp svoj i požnjeti! jer je došlo vrijeme za žetvu, jer je žetva na zemlji zrela.* »

Pod aspektom " *žetve* ", kao u svojoj prisposobi, Isus se prisjeća da će u ovome doći vrijeme da se definitivno odvoji " *dobro zrno od kukolja* ". Kroz svoje Otkrivenje, on nas tjera da otkrijemo ovu temu koja razdvaja dva tabora: subotu izabranih i nedjelju palih, jer se iza ovog vjerskog imena krije obožavanje i autoritet paganskog solarnog božanstva. I uprkos promenama u ljudskom vremenu, Bog nastavlja da gleda na to ono što zaista jeste za njega. Različita mišljenja ljudi ne utiču na njegovo rasuđivanje; po svom vremenskom redu, prvi dan je profan, ni u kom slučaju ne može poprimiti božansku svetost. Ovo je vezano isključivo za sedmi dan posvećen svom vremenskom redu urezanom od početka vječnog zemaljskog vremena; ovo u trajanju od 6000 solarnih godina.

Stih 16: „ *I onaj koji sjedi na oblaku baci srp svoj na zemlju. I zemlja je požnjevena.* »

Duh potvrđuje buduće ispunjenje „ *žetve zemaljske* ”. Hristos Spasitelj i Osvetnik će to bdjeti i ostvariti u skladu sa svojom najavom izrečenom u prisposobi njegovim apostolima u Mateju 13:30 do 43. „ *Žetva* “ se uglavnom odnosi na preseljenje na nebo izabranih svetaca koji su ostali vjerni Bogu stvoritelju.

Vrijeme žetve (i osvete)

Stih 17: „ *I drugi anđeo iziđe iz hrama koji je na nebu, i on je imao oštar srp.* »

Ako je *prethodni "anđeo"* imao misiju naklonjenu izabranima, naprotiv, ovaj "*drugi anđeo*" ima kaznenu misiju usmjerenu protiv palih pobunjenika. Ovaj drugi „*srp*“ takođe simbolizuje „*oštru reč Božiju*“ koju je sproveo u delo njegovom voljom, ali ne njegovom rukom, jer, za razliku od berbe, za berbu grožđa izraz „*u njegovoj ruci*“ izostaje. Kaznene mjere će stoga biti povjerene agentima koji izvršavaju božansku volju; zapravo, žrtve njegovih zavodjenja.

Stih 18: “*I drugi anđeo iziđe od oltara, koji je imao vlast nad vatrom, i progovori jakim glasom onome koji je imao oštar srp, govoreći: Zabij svoj oštar srp i skupi grozdove loze zemaljske! jer je grožđe na zemlji zrelo.* »

Zatim dolazi, nakon ushićenja izabranih u nebo, trenutak "*žetve*". U Isa.63:1-6, Duh razvija akciju na koju se odnosi ovaj simbolički termin. U Bibliji se sok od crvenog grožđa poredi sa ljudskom krvlju. Njegovo korištenje od strane Isusa, na Svetoj večeri, potvrđuje ovu ideju. Ali "*berba*" je povezana sa "*gnevom Božjim*" i odnosiće se na one koji su nedostojno radili pod aspektom njegovih slugu, jer krv koju je Hristos dobrovoljno prolio nije zaslužila njihove mnoge izdaje. Jer Isus se može osjećati izdanim od onih koji iskrivljuju njegov spasonosni plan do te mjere da opravdaju grijeh za koji je dao svoj život i podnio patnju kako bi se njegovo prakticiranje prestalo. Namjerni prekršioци njegovog zakona stoga moraju njemu odgovarati. U svom slijepom ludilu, oni će ići toliko daleko da će htjeti da ubiju njegovog pravog izabranika, kako bi iskorijenili sa zemlje praksu sedmog dana subote koju je Bog posvetio i zahtijevao od 1843-44. Izabrani nisu imali od Boga autoritet da koriste silu protiv svojih vjerskih neprijatelja; Bog je ovu akciju rezervisao isključivo za sebe. "*Osveta je moja, odmazda je moja*", izjavio je svojim izabranicima, i došlo je vrijeme da se izvrši ova osveta.

U ovom 14. poglavlju, stihovi od 17 do 20 evociraju ovu temu „*žetve*“. Grešno grožđe se proglašava zrelim jer je svojim djelima u potpunosti pokazalo svoju pravu prirodu. Njihova krv će teći kao sok od grožđa u bačvi kada ih gaze noge berača grožđa.

Stih 19: “*I anđeo baci srp svoj u zemlju. I sabra lozu sa zemlje i baci je u veliku presu gnjeva Božjeg.* »

Akciju potvrđuje ova najava koju otkriva ova scena. Bog sa sigurnošću proriče kaznu katoličke i protestantske arogancije. Oni će trpjeti posljedice Božjeg gnjeva, oslikanog bačvom u kojoj se ubrano grožđe gnječi nogama gazitelja.

Stih 20: “*I gazi se po presi izvan grada; i krv je potekla iz presa do uzde konja na udaljenosti od hiljadu šest stotina stadija.* »

Isa.63:3 precizira: “*Sam sam gazio presu; nijedan muškarac nije bio sa mnom...*”. Berba ispunjava kaznu Babilona Velikog grada u Otkr. 16:19. Ispunila je čašu božanskog gneva koji sada mora da ispije do kraja. "*Presa je gažena van grada*", odnosno bez prisustva izabranih koji su već uzneseni na nebo. U Jerusalimu su pogubljenja osuđenih na smrt vršena izvan zidina svetog grada kako ga ne bi oskrvnili. To je bio slučaj s raspećem Isusa Krista, koji kroz ovu poruku podsjeća na cijenu koju su morali platiti oni koji su potcijenili njegovu vlastitu smrt. Došlo je vrijeme da njegovi neprijatelji proliju svoju krv kako bi se iskupili za svoje brojne grijehe. "*I krv je potekla iz presa, čak i do uzda konja.*" Mete gneva su hrišćanski veroučitelji, a Bog ih naziva slikom "*bica*" koji jahači

stavljaju " u usta konjima " da ih usmere. Ova slika je predložena u Jac.3:3, čija je tema upravo: vjeroučitelji. Jakov precizira s početka 3. poglavlja: „ *Braćo moja, neka mnogi od vas ne postanu učitelji, jer znate da će nam biti suđeno strože .*” Akcija "žetve " opravdava ovo mudro upozorenje. Precizirajući " *čak i uzde konja* ", Duh sugerira da se umivaonik odnosi, prvo, na rimokatoličko sveštenstvo " *Vavilona Velikog* ", ali da se proteže i na protestantske učitelje koji od 1843. "destruktivno" koriste Svetu Bibliju prema optužbi Duha9:11. Ovdje nalazimo primjenu upozorenja datog u Otkr. 14:10: " *On će sam piti od vina gnjeva Božjeg, koje se bez mješavine izlije u čašu gnjeva njegova... "*

Za poruku " *na udaljenosti od hiljadu šest stotina stadija* ", u kontinuitetu sa prethodnom porukom, kazna se proteže i na reformisanu veru od 16. ^{veka} na koju aludira broj 1600. To je vrijeme kada je Martin Luther 1517. godine ozvaničio optužbu protiv katoličke vjere. Ali isto tako u ovom 16. ^{stoljeću} formiraju se protestantske doktrine o " *lažnim Kristima* " i *lažnim kršćanima*, koje su legitimirale nasilje i mač koje je Isus Krist zabranio. Apokalipsa nudi svoje ključeve za tumačenje i ovaj 16. ^{vek} je označen u Otkr. 2:18 do 29 pod simboličnim imenom ere " *Tijatira* ". Riječ " *stadion* " otkriva njihovu vjersku aktivnost, njihovo učešće u trci, pri čemu je nagrada u pitanju kruna pobjede obećana pobjedniku. Ovo je Pavlovo učenje u 1 Kor 9:24: „ *Zar ne znate da oni koji trče u trci svi trče, ali jedan prima nagradu? Trči na takav način da je možeš osvojiti .*” Nagrada nebeskog poziva se stoga ne osvaja ni na koji način; vjernost i istrajnost u poslušnosti je jedini način da se pobijedi u borbi vjere. On potvrđuje u Fil 3:14 govoreći: „ *Pritisnem se ka cilju za nagradom Božjeg poziva u Kristu Isusu .* U vrijeme " *žetve* " ove Isusove riječi će biti potvrđene: " *Jer mnogo je zvanih, a malo izabranih* (Matej 22:14)."

Otkrivenje 15: Kraj kušnje

Prije nego što se " *žetva i berba* " završe, dolazi zastrašujući trenutak kraja kušnje. Onaj u kojem su ljudski izbori uklesani vremenom, bez načina da se ti izbori preokrenu. U tom trenutku se završava ponuda spasenja u Hristu. Ovo je tema ovog vrlo kratkog 15. poglavlja Apokalipse Isusa Hrista. Kraj vremena milosti dolazi nakon prvih šest " *truba* " iz poglavlja 8 i 9, i prije " *sedam posljednjih zala Božjih* " iz poglavlja 16. Podrazumijeva se da ono slijedi posljednji izbor puta koji Bog daje čovjeku da prođe. Pod autoritarnom vlašću " *zvijeri koja izlazi iz zemlje* " iz Otkr. 13:11-18, posljednja dva puta vode, jedan, do posvećene subote ili subote Božje, a drugi do nedjelje rimske papske vlasti. Nikada izbor između života i dobra, smrti i zla nije bio tako jasan. Koga se čovjek najviše boji? Bog ili čovek? Ovo je situacija. Ali mogu reći i: Koga čovjek najviše voli? Bog ili čovjek? Izabranici će odgovoriti u oba slučaja: Bog, znajući kroz svoje proročansko otkrivenje detalje kraja svog projekta. Vječni život će tada biti vrlo blizu, na dohvat ruke.

Stih 1: „ *I vidjeh drugi znak na nebu, veliki i čudesni: sedam anđela koji imaju sedam posljednjih zala, jer se u njima dovršava gnjev Božji.* »

Ovaj stih predstavlja " *sedam posljednjih zala* " koje će pogoditi lažne vjernike zbog izbora rimske nedjelje. Tema ovog poglavlja, kraj kušnje, otvara vrijeme „ *sedam posljednjih zala Božjeg gnjeva* “.

Stih 2: „ *I vidjeh kao da je more od stakla pomiješano s vatrom; i oni koji su izvojevali pobjedu nad zvijeri, i nad likom njenim, i nad brojem imena njegova, stoje na staklenom moru s harfama Božjim.* »

Da bi ohrabrio svoje sluge, svoje izabranike, Gospodin tada predstavlja scenu koja raznim slikama preuzetim iz drugih odlomaka proročanstva dočarava njihovu skoriju pobjedu. " *Na moru staklenom, pomiješanom s vatrom, oni stoje* ", jer su prošli kroz ispit vjere u kojem su bili proganjani (*pomiješani s vatrom*) i izašli kao pobjednici. „ *Stakljeno more* “ označava čistoću izabranog naroda, kao u Otkr. 4:1.

Stih 3: „ *I pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božijeg, i pjesmu Jagnjetovu, govoreći: Velika su i čudesna djela tvoja, Gospode Bože Svemogući! Tvoji putevi su pravedni i istiniti, Kralju naroda!* »

" *Pjesma Mojsijeva* " je slavila slavni egzodus Izraela iz Egipta, zemlje i simbola grijeha. Ulazak u zemaljski Kanaan koji je uslijedio 40 godina kasnije predočio je ulazak posljednjih odabranih u nebeski Hanan. Zauzvrat, nakon što je dao svoj život da bi iskupio grijeha izabranih, Isus, " *jagnje* ", uzašao je na nebo, u svojoj slavi i svojoj božanskoj nebeskoj sili. Posljednji vjerni Isusovi svjedoci, svi adventisti u vjeri i djelu, zauzvrat doživljavaju uzašašće na nebo kada se Isus vrati da ih spasi. Uzdižući njegova " *velika i divljenja vrijedna djela* ", izabrani odaju slavu Bogu stvoritelju koji je utjelovio svoje vrijednosti u Isusu Kristu: njegovu savršenu " *pravdu* " i njegovu " *istinu* ". Prizivanje riječi " *istinito* " povezuje kontekst radnje sa krajem " *laodikijske* " ere u kojoj se predstavljao kao " *Amen* i

Pravi ". Ovo je onda čas „ *izbavljenja* “ koji označava kraj vremena „ *ženinog porođaja* “ iz Otkr. 12:2. “ *Dijete* ” se donosi na svijet u obliku čistote nebeskog karaktera otkrivenog u i kroz Isusa Krista. Izabrani mogu hvaliti Boga za njegovo „ *svemoćno* “ stanje jer upravo toj božanskoj sili duguju svoje spasenje i oslobođenje. Nakon što je okupio i odabrao svoje otkupljene od svih zemaljskih naroda, Isus Krist je zaista “ *Kralj naroda* ”. Nema više onih koji su se protivili njemu i njegovim izabranicima.

Stih 4: „ *Ko se neće bojati, Gospode, i ne proslaviti ime tvoje? Jer samo si ti sveti. I svi će narodi doći i pokloniti se pred tobom, jer su sudovi tvoji objavljeni.* »

Na jednostavnom jeziku ovo znači: Ko bi odbio da te se boji, Stvoritelje Bože, i usudio se da te ukrade zasluženu slavu odbijanjem da poštuje tvoju svetu subotu sedmog dana? Jer **ti si jedini svet** i jedini si posvetio svoj sedmi dan i one kojima si ga dao, u znak njihovog odobravanja i pripadnosti tvojoj svetosti. Zaista, izazivajući " *njegov strah* ", Duh aludira na poruku prvog " *anđela* " iz Otkr. 14:7: " *Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer je došao čas njegovog suda; i klanjajte se (poklonite se) Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vode.* " U Božjem planu, uništeni buntovni narodi će biti uskrsnuti s dvostrukom svrhom: da se ponize pred Bogom i daju mu slavu, i da prođu Njegovu pravednu konačnu kaznu koja će ih definitivno uništiti, u " *jezeru ognjenom i sumpornom* " posljednjeg suda, najavljenom u poruci " *trećeg anđela* " iz Otkr. Prije nego što se ove stvari ostvare, izabrani će morati proći kroz vrijeme božanskih sudova koji će se manifestirati djelovanjem " *sedam zala* " objavljenih u prvom stihu.

Stih 5: “ *Poslije ovoga pogledah, i gle, otvori se hram šatora svjedočanstva na nebu.* »

Ovo otvaranje nebeskog „ *hrama* “ označava kraj zagovora Isusa Krista, jer se vrijeme poziva na spasenje bliži kraju. “ *Svjedočanstvo* ” se odnosi na deset Božjih zapovijesti koje su stavljene u sveti kovčeg. Dakle, od ovog trenutka, razdvajanje između izabranog i izgubljenog je konačno. Na zemlji, pobunjenici su upravo dekretom zakona odlučili da je obaveza poštovanja sedmičnog ostatka prvog dana civilno utvrđena i verski potvrđena, sukcesivno, od strane rimskih careva, Konstantina I i Justinijana I koji su Vigilija I učinili prvim papom, vremenskim poglavarom univerzalne hrišćanske vere, to jest, posljednjom smrću A53,18 5 do 17 i stavljen pod dominantnu akciju američke protestantske vjere koju podržava evropska katolička vjera.

Stih 6: „ *I sedam anđela koji su imali sedam zala iziđoše iz hrama, obučeni u čist i svijetli lan, i opasani zlatnim pojasevima oko prsa svojih.* »

U simboličkom proročanstvu „ *sedam anđela* “ predstavlja samog Isusa Hrista ili „ *sedam anđela* “ vernih svom taboru poput njega. “ *Vision, čist i svijetao* ” prikazuje “ *pravedna djela svetih* ” u Otkr. 19:8. „ *Zlatni pojas oko grudi* “, dakle na visini srca, priziva ljubav prema istini koja je već navedena u liku Hrista predstavljenom u Otkr. 1,13. Bog istine se sprema da kazni logor laži. Ovim podsjetnikom Duh sugerira " *veliku nesreću* " čiji je oblik otkrivao njegovo lice u poređenju sa " *suncem kada sija u svojoj snazi* ". Došlo je vrijeme konačnog sukoba između Isusa Krista i paganskih pobunjenika koji obožavaju sunce.

Stih 7: " *I jedna od četiri zvijeri dade sedmorici anđela sedam zlatnih čaša punih gnjeva Božjeg, koji živi u vijeke vjekova.* »

Sam Isus je bio model koji su prikazala „ *četiri živa bića* “ iz Otkr. 4. On je takođe, „ *Bog koji živi zauvek i zauvek* “ koji je „ *razljutio* “. Njegovo božanstvo mu tako pripisuje sve uloge: Stvoritelja, Otkupitelja, Zastupnika i trajno, Sudije, a zatim, okončavši njegovo posredovanje, postaje Bog pravde koji udara i kažnjava smrću svoje buntovne protivnike, jer su napunili " *čašu* " njegovog pravednog " *bijesa* ". „ *Čaša* “ je sada puna, a ovaj gnev će poprimiti oblik „ *sedam posljednjih* “ kazni u kojima božansko milosrđe više neće imati svoje mesto.

Stih 8: " *I napuni se hram dimom od slave Božje i od sile njegove; i niko nije mogao ući u hram dok se sedam zala sedam anđela nije završilo.* »

Da bi ilustrirao ovu temu o prestanku milosti, Duh predstavlja u ovom stihu sliku " *hrama ispunjenog dimom zbog* " prisutnosti " *od Boga* " i on precizira: " *i niko nije mogao ući u hram, sve dok se ne završi sedam zala sedam anđela.* " Bog tako upozorava svoje izabrane da će ostati na zemlji za vrijeme " *sedam posljednjih zala* " njegovog gnjeva. Posljednji odabrani će oživjeti iskustvo Hebreja u vrijeme " *deset zala* " koje su pogodile pobunjeni Egipat. Pošasti nisu za njih, *već* za pobunjenike, mete božanskog gnjeva. Ali skori njihov ulazak u " *hram* " je time potvrđen, mogućnost će biti data, na kraju " *sedam posljednjih zala* " .

Otkrivenje 16 : Sedam posljednjih zala Božijeg gneva

Poglavlje 16 predstavlja izlivanje ovih „ *sedam posljednjih zala* “ kojima se izražava „ *gnev Božji* “.

Proučavanje čitavog poglavlja će to potvrditi, ali se mora napomenuti da će mete " *gneva Božijeg* " biti identične onima koji su bili pogođeni kaznama prvih šest " *truba* ". Duh tako otkriva da kazne " *sedam posljednjih zala* " i " *sedam truba* " kažnjavaju isti grijeh: prijestup subotnjeg ostatka " *sedmog dana* ". *posvećen* ” od Boga od postanka svijeta.

Otvaram zgradu sa zakašnjenjem. Obratite pažnju na razliku između božanskih " *truba* " i " *pošasti ili pošasti* ". " *Trube* " su sva ljudska ubistva koja su izvršili ljudi, ali su ih naredio Bog, peto biće duhovne prirode. " *Pošasti* " su neugodne radnje koje je Bog direktno nametnuo prirodnim sredstvima Njegove žive kreacije. Otkrivenje 16 nam predstavlja " *sedam posljednjih zala* " što nam suptilno sugerira da su im prethodile druge " *pošasti* " koje su ljudi pretrpjeli prije kraja vremena milosti koje se duhovno razdvaja na dva dijela, " *vrijeme kraja* " spomenuto u Dan.11:40. U prvom, to je kraj vremena nacija, a u drugom, vrijeme univerzalne svjetske vlade organizirane pod tutorstvom i inicijativom SAD-a. U ovom ažuriranju, napravljenom u subotu, 18. decembra 2021., mogu potvrditi ovo objašnjenje, budući da je od početka 2020. cijelo čovječanstvo zadesila ekonomska propast zbog zaraznog virusa, Coronavirusa Covid-19, koji se prvi put pojavio u Kini. U kontekstu globalističke razmjene i znanja, mentalno pojačavajući njegove stvarne efekte, u panici, lideri naroda su zastali mrtvi, razvoj i kontinuirani rast cjelokupne zapadnoevropske i američke ekonomije. Nepravедno smatran pandemijom, Zapad, koji je mislio da će jednog dana pobijediti smrt, uplašen je i bespomoćan. U panici, bezbožnici su sebe dali tijelom i dušom novoj religiji koja je zamjenjuje: svemoćnoj medicinskoj nauci. A zemlja lopova, najbogatija na svijetu, iskoristila je priliku da ljude učini zatočenicima i robovima svojih dijagnoza, vakcina, lijekova i korporativnih odluka. Istovremeno, u Francuskoj čujemo direktive koje su u najmanju ruku paradoksalne, koje sumiram na sljedeći način: „preporučljivo je provjetravati stanove i satima nositi zaštitnu masku iza koje se korisnik guši“. Ističe „zdrav razum“ mladih lidera Francuske i drugih zemalja koje ih imitiraju. Zanimljivo je napomenuti da je zemlja koja je vodila ovo destruktivno ponašanje prvo Izrael; prva zemlja koju je Bog prokleo u religijskoj historiji. Nošenje maske, koje je u početku bilo zabranjeno kada nije bilo dostupno, postalo je obavezno radi zaštite od bolesti koja pogađa respiratorni sistem. Božja kletva donosi neočekivane, ali destruktivno vrlo djelotvorne plodove. Uvjeren sam da će između 2021. i početka „ *šeste trube* “, Trećeg svjetskog rata, druge „ *pošasti Božje* “ pogoditi krivo čovječanstvo na raznim mjestima na zemlji, a posebno na razorenom Zapadu; "pošasti" kao što su " *glad* " i druge prave univerzalne pandemije, već poznate kao

kuga i kolera. Bog tvrdi ovu vrstu kazne u Ezeku 14:21: "Jer ovako govori Gospod Jahve: Iako ću poslati svoje četiri strašne kazne, mač, glad, zvijeri i kugu, da uništim iz njega čovjeka i zvijer." Napominjemo da ova lista nije konačna, jer u modernim vremenima božanske kazne imaju više oblika: Rak, SIDA, Chikungunya, Alchajmer... itd... Primećujem i pojavu straha zbog globalnog zagrevanja. Mase čovječanstva su prestravljene i uspaničene pri pomisli na topljenje leda i poplave koje bi mogle rezultirati. Opet, plod božanskog prokletstva koje pogađa ljudske umove i gradi zidove razdvajanja i mržnje. Zatvaram ovu zgradu kako bih nastavio proučavanje u ovom kontekstu o posljedicama kraja milosti koje karakteriziraju " sedam posljednjih zala gnjeva Božjeg".

Još jedan razlog opravdava izbor meta. „ Sedam posljednjih zala “ postižu uništenje stvorenja na kraju sveta. Za Boga, Stvoritelja, došlo je vrijeme za uništenje njegovog djela. Dakle, on prati proces stvaranja, ali umjesto da stvara, on uništava. Sa " posljednjom sedmom kugom " na zemlji, ljudski život će biti ugašen, ostavljajući za sobom ponovo " *ponor* " u haotičnom stanju, sa svojim jedinim stanovnikom, Sotonom, autorom grijeha; pusta zemlja će biti njegov zatvor na " *hiljadu godina* " do posljednjeg suda kada će sa svim ostalim pobunjenicima biti uništen prema Otkr. 20.

Stih 1: „ *I čuh jak glas iz hrama kako govori sedam anđela: Idite i izlijte sedam čaša gnjeva Božjeg na zemlju.* »

Ovaj „ *glas* *glas koji je došao iz hrama* “ je glas stvoritelja Boga osujećenog u svom najlegitimnijem pravu. Kao Bog Stvoritelj, Njegov autoritet je vrhovni, i nije ni pravedno ni mudro osporavati Njegovu želju da bude obožavan i proslavljen obilježavanjem dana odmora koji je " *posvetio* " u tu svrhu. U svojoj velikoj i božanskoj mudrosti, Bog je učinio tako da onaj ko osporava Njegova prava i autoritet ne zna za Njegove najvažnije tajne prije nego što u " *drugoj smrti* " iskupi cijenu svojih zlodjela protiv Svemogućeg Boga.

Stih 2: " *Prvi je otišao i izlio svoju zdjelu na zemlju. I na ljude koji su imali žig zvijeri, i na one koji su se klanjali njenom liku, došlo je do bolnog i teškog čira.* »

Budući da je dominantna sila i vodeći autoritet posljednje pobune, prioritetna meta u ovom kontekstu je " *zemlja* " simbol pale protestantske vjere.

Prva pošast je " *zloćudni čir* " koji nanosi fizičku patnju tijelima pobunjenika koji su se odlučili pokoriti danu odmora koji su nametnuli muškarci. Mete su katolici i protestanti koji su preživjeli nuklearni sukob i koji ovim izborom prvog dana, rimske nedjelje, imaju " *žig zveri* ".

Stih 3: " *Drugi je izlio svoju zdjelu u more, i postala je krv, kao krv mrtvaca; i svako živo biće je umrlo, sve što je bilo u moru.* "

" *Drugi* " udara u " *more* " koje pretvara u " *krv* ", kao što je to učinio za egipatski Nil u vrijeme Mojsija; " *more* ", simbol rimokatolicizma, koji se odnosi na Sredozemno more. U ovom trenutku, Bog je izbrisao sav životinjski svijet u " *moru* ". On započinje proces stvaranja obrnutim putem, dugoročno će " *zemlja* " ponovo postati " *bezoblična i prazna* "; vратиće se u svoje prvobitno stanje " *ponora* ".

Stih 4: " *Treći je izlio svoju zdjelu na rijeke i izvore vode. I oni su postali krv.* »

" *Treći* " udara u *slatku "vodu "* " *rijeka i izvora vode* " koji odjednom postaju, zauzvrat, " *krv* ". Nema više vode za utaživanje žeđi. Kazna je oštra i zaslužena jer su se spremali da proliju "krv" odabranih. Ova kazna je bila prva koju je Bog Mojsijevim štapom nanio Egipćanima, "pijačima krvi " Jevreja prema kojima su se postupali kao prema životinjama u teškom ropstvu gdje su mnogi umrli.

Stih 5: " *I čuh anđela voda kako govori: Pravedan si, koji jesi i koji je bio; ti si sveti, jer si izvršio ovu presudu.* »

Već primijetite, u ovom stihu, pojmovi " *pravedan* " i " *svet* " koji potvrđuju moj dobar prijevod teksta dekreta iz Dana 8:14: " *2300 večernje jutro i svetost će biti opravdani* "; " *svetost* " obuhvata sve što Bog drži svetim. U ovom konačnom kontekstu, napad na njegovu „ *posvećenu* “ subotu po svoj prilici zaslužuje Božji sud koji mijenja „ *vodu* “ da se pije u „ *krv* “. Riječ " *vode* " simbolično i dvostruko označava ljudske mase i vjersko učenje. Izopačeni od papskog Rima, u Otkr. 8:11 oba su promijenjena u „ *pelin* “. Govoreći „ *ti si pravedan... jer si izvršio ovu presudu* “ anđeo opravdava mjeru koju zahtijeva istinska savršena pravda koju samo Bog može postići. Suptilno i vrlo precizno, Duh čini da oblik " *i koji dolazi* " nestane iz imena Božijeg , jer je došao; a njegova pojava otvara trajni poklon za njega i njegove otkupljene, ne zaboravljajući svjetove koji su ostali čisti i svete anđele koji su mu ostali vjerni.

Stih 6: „ *Jer su prolili krv svetaca i proroka, i krv si im dao da piju: dostojni su.* »

Budući da su pobunjenici spremni da ubiju odabrane koji svoje spasenje duguju samo Isusovoj intervenciji, Bog im pripisuje i zločine koje će počinili. Zbog istih razloga, oni se stoga tretiraju kao Egipćani iz Egzodusa. Ovo je drugi put da Bog kaže: " *Oni su dostojni .* " U ovoj završnoj fazi nalazimo kao agresora adventističkih izabranika, glasnika Sarda kojem je Isus rekao: " *Prolaziš kao živ, a mrtav si .* " Ali u isto vreme, rekao je za izabranike 1843-1844: " *hodaće sa mnom, u belim haljinama, jer su dostojni .* " Dakle, svakome dostojanstvo koje mu pripada prema djelima njegove vjere: " *bijele haljine* " za vjerne izabrane, " *krv* " za piće za pale nevjerne buntovnike.

Stih 7: " *I čuh drugog anđela s oltara kako govori: Tako, Gospode Bože Svemogući, istiniti su i pravedni sudovi tvoji.* »

Ovaj glas koji dolazi sa " *oltara* ", simbola krsta, glas je raspetog Hrista koji ima posebne razloge da odobri ovu presudu. Jer oni koje on kažnjava u ovom trenutku usudili su se tražiti njegovo spasenje, dok su opravdavali gnusni grijeh, preferirajući da se povinuju ljudskoj zapovijesti; Ovo je uprkos upozorenjima Svetog pisma: u Is.29:13 " *Gospod je rekao: Kad mi se ovaj narod približi, poštuje me ustima svojim i usnama svojim; ali njegovo srce je daleko od mene, a njegov strah od mene samo je pravilo ljudske tradicije .* " Mat.15:19: „ *Uzaludno mi se klanjaju, učeći za nauku zapovestima ljudskim.* »

Stih 8: „ Četvrti je izlio svoju posudu na sunce. I dano mu je da ljude sprži vatrom; »

Četvrta deluje „ na sunce “ i čini da se zagreva više nego inače. Meso pobunjenika " spaljuje " ova intenzivna vrućina. Nakon što je kaznio prestup " svetosti ", Bog će sada kazniti idolopoklonstvo "dan sunca " naslijeđenog od Konstantina ¹ " Sunce " koje mnogi nesvesno poštuju sada počinje da " peče " kožu pobunjenicima. Bog okreće idola protiv idolopoklonika. Ovo je kulminacija „ velike nesreće “ najavljene u Otkr. 1. Trenutak kada onaj ko zapovijeda " suncu " ga koristi da kazni svoje obožavaoce.

Stih 9: “ I opekoše se ljudi od velike vrućine, i huliše na ime Boga koji ima vlast nad ovim pošastima, i ne pokajaše se da mu daju slavu. »

U stepenu otvrdnjavanja koji su dostigli, pobunjenici se ne kaju za svoju krivicu i ne ponizuju se pred Bogom, već Ga vređaju tako što „ hule “ Njegovo „ ime “. To je već u njihovoj prirodi bilo uobičajeno ponašanje, koje se nalazi među površnim vjernicima; Oni ne nastoje da saznaju njegovu istinu i tumače njegovu prezirnu šutnju u svoju korist. A kada se pojave poteškoće, proklinju njegovo „ ime “. Neuspjeh u “ pokajanju ” potvrđuje kontekst “ preživjelih ” iz “ šeste trube ” iz Otkr. 9:20-21. Buntovni nevjernici su religiozni ili nereligiozni ljudi koji ne vjeruju u Svemogućeg Boga Stvoritelja. Njihove oči su za njih bile smrtna zamka.

Stih 10: “ Peti anđeo izli svoju zdjelu na prijestolje zvijeri. I njegovo kraljevstvo pokrila je tama; a muškarci su se grizli za jezik od bola,

" Peti " posebno cilja na " tron zvijeri ", odnosno na područje Rima u kojem se nalazi Vatikan, malu vjersku državu papizma gdje se nalazi bazilika Svetog Petra. Međutim, kao što smo vidjeli, pravi " prijesto " Pape nalazi se u starom Rimu, na brdu Caelian u matičnoj crkvi svih crkava na svijetu, bazilici Svetog Ivana Lateranskog. Bog ga uranja u mraku od mastila koja svakog videću osobu stavlja u situaciju slepe osobe. Učinak je užasno bolan, ali za ovo polazište religioznih laži predstavljenih kao svjetlo jednog Boga i u ime Isusa Krista, potpuno je zaslužen i opravdano. “ Pokajanje ” više nije moguće , ali Bog naglašava otvrdnuće umova svojih živih meta.

Stih 11: “ I hulili su na Boga nebeskoga zbog svojih bolova i rana svojih, i nisu se pokajali za svoja djela. »

Ovaj stih nam pomaže da shvatimo da pošasti dolaze i nikada ne prestaju. Ali naglašavajući odsustvo " pokajanja " i nastavak " hula ", Duh nam daje da shvatimo da se gnjev i zloba pobunjenika samo povećava. To je cilj koji traži Bog koji ih gura do krajnjih granica, tako da odrede smrt izabranih.

Stih 12: „ Šesti anđeo izli svoju zdjelu na veliku rijeku Eufrat. I voda njegova presuši, da se pripremi put kraljevima koji dolaze s istoka. »

" Šesti " cilja na Evropu, označenu simboličnim imenom " rijeka Eufrat ", koja tako označava, u svjetlu slike Apo 17:1-15, narode koji obožavaju " prostitutku Vavilon Veliki ", katolički papski Rim. „ Presušivanje njegove vode “ moglo bi ukazivati na neminovno uništenje njenog stanovništva, ali još je prerano za to. Zapravo, to je istorijski podsjetnik, budući da je djelimičnim isušivanjem " rijeke Eufrat " medijski kralj Darije zauzeo kaldejski " Vavilon ". Poruka Duha je stoga najava skorog potpunog poraza rimokatoličkog " Vavilona " koji i dalje

zadržava pristalice i branioce, ali za kratko vrijeme. „ *Veliki Vavilon* “ će ovoga puta zaista „ *pasti* “, poražen od Svemogućeg Boga Isusa Hrista.

Savjetovanje tri nečista duha

Stih 13: „ *I vidjeh tri nečista duha kao žabe kako izlaze iz usta zmajevih, i iz usta zvijeri, i iz usta lažnog proroka.* »

Stihovi 13-16 ilustruju pripreme za " *bitku kod Armagedona* " koja simbolizuje odluku da se pogube neposlušni svetkovini subote koji su bili nepokolebljivo verni Bogu Stvoritelju. Prvobitno, kroz spiritualizam, đavo se, simulirajući ličnost Isusa Krista, pojavio kako bi uvjerio pobunjenike da je njihov izbor nedjelje opravdan. Stoga ih ohrabruje da oduzmu živote vjernim borcima otpora koji poštuju subotu. Dijabolički trio stoga u istoj borbi okuplja đavola, katoličku i protestantsku vjeru, odnosno " *zmaja, zvijer i lažnog proroka* ". Ovdje se završava " *bitka* " o kojoj se govori u *Otkr. 9:7-9*. Pominjanje " *usta* " potvrđuje verbalnu razmjenu konsultacija koje vode do odluke o ubijanju istinskih izabраниh zvaničnika; što oni ili potpuno ne znaju ili potpuno poriču. " *Žabe* " su za Boga nesumnjivo životinje koje su klasifikovane kao nečiste, ali u ovoj poruci Duh aludira na velike skokove koje je ova životinja sposobna napraviti. Između *evropske "zveri"* i *američkog "lažnog proroka"* nalazi se široki Atlantski okean i susret njih dvoje uključuje velike skokove. Među Englezima i Amerikancima, Francuzi su karikirani kao "žabe" i "žabojed". Nečisto je specijalitet Francuske, čije su moralne vrijednosti srušene tokom vremena, od njene revolucije 1789. gdje je slobodu stavila iznad svega. Nečisti duh koji animira trio je onaj slobode koji ne želi "ni Boga ni Gospodara". Svi su se odupirali Božjoj volji i autoritetu, pa su stoga jedinstveni po ovom pitanju. Dolaze zajedno jer liče.

Stih 14: „ *Jer oni su duhovi demona, koji čine čuda, koji izlaze kraljevima zemlje, da ih okupe u bitku tog velikog dana Boga Svemogućeg.* »

Od prokletstva dekreta Dan.8:14, demonski duhovi su se manifestovali sa velikim uspehom u Engleskoj i SAD. Spiritualizam je bio moda tog vremena i ljudi su se navikli na ovu vrstu odnosa s nevidljivim, ali aktivnim duhovima. U protestantskoj vjeri, vrlo velike vjerske grupe imaju veze s demonima, vjerujući da imaju odnos s Isusom i njegovim anđelima. Demoni s velikom lakoćom obmanjuju kršćane koje je Bog odbacio, a ipak će ih moći lako uvjeriti da se okupe da ubijaju, do posljednjeg, pobožne kršćane i Židove, promatrače subote. Ova ekstremna mjera koja objema grupama prijeti smrću ujedinjit će ih u blagoslovu Isusa Krista. Za Boga, ovo okupljanje ima za cilj da *okupi* pobunjenike " *za bitku velikog dana Boga Svemogućeg* ". Ovaj skup ima za cilj da pobunjenicima da namjeru da ubiju koja će ih učiniti dostojnima smrti od strane onih koji su zavedeni i prevareni svojim vjerskim lažima. Glavni razlog borbe bio je, upravo, izbor dana odmora, a suptilno Duh ističe da predloženi dani nisu jednaki. Jer onaj ko se tiče posvećene subote nije ništa manje u svojoj prirodi nego " *veliki dan Svemogućeg Boga* ". Dani nisu jednaki, a nisu ni suprotstavljene sile. Dok je protjerao đavola i njegove demone s neba, Isus Krist kao moćni " *Mihael* " nametnut će svoju pobjedu svojim neprijateljima.

Stih 15: „ *Evo dolazim kao lopov. Blago onome koji bdi i čuva haljine svoje, da ne hoda gol i ne vide sramotu njegovu.* »

Tabor koji se bori protiv promatrača božanske subote je logor lažnih nevjernih kršćana, uključujući one iz protestantizma kojima je Isus rekao, u Otkr. 3:3: „*Sjeti se, dakle, kako si primio i čuo, i drži se i pokaj se. Ako ne budeš pazio, doći ću na tebe kao lopov, i nećeš znati u koji čas ću doći na tebe .*” Naprotiv, Duh objavljuje adventističkim izabranima koji imaju koristi od njegovog punog proročkog svjetla u završnoj eri " *Laodikeje* ": " *Blago onom koji bdi i čuva haljine svoje* ", a aludirajući na adventističku instituciju povraćanu od 1994. godine, on također kaže: " *da on i da ne hodamo goli!* ". Proglašena i ostala „gola“, po povratku Hristovom, ona će biti u taboru srama i odbačenosti, u skladu sa 2 Kor 5,2-3: „*Zato uzdišemo u ovom šatoru, želeći da se obučemo u svoje nebesko prebivalište, ako se zaista nađemo obučeni, a ne goli.*

Stih 16: “ *Okupili su ih na mjesto koje se na hebrejskom naziva Armagedon.* »

Riječ je o "saboru" o kojem se ne radi o geografskoj lokaciji, jer je riječ o duhovnom "saboru" koji u svom smrtnom projektu okuplja logor neprijatelja Božjih. Štaviše, riječ "har" znači planina i ispostavilo se da zaista postoji dolina Megido u Izraelu, ali nema planine tog imena.

Ime " *Armagedon* " znači: "dragocjena planina", ime koje označava, za Isusa Krista, njegovu Skupštinu, njegovog Izabranika koji okuplja sve svoje izabrane. A 14. stih nam je skoro jasno otkrio o čemu se radi u bitki „ *Armagedona* “; za pobunjenike, meta je božanska subota i njeni posmatrači; ali za Boga su meta neprijatelji njegovih vjernih izabranika.

Ova "dragocjena planina" označava, u isto vrijeme, "planinu Sinaj" sa koje je Bog objavio svoj zakon Izraelu prvi put nakon izlaska iz Egipta. Jer meta pobunjenika je zaista i subota sedmog dana posvećena njenom četvrtom zapovestom i njeni verni posmatrači. Za Boga je "dragocjeni" karakter ove "planine" neosporan, jer joj nema ravnog u cijeloj ljudskoj istoriji. Kako bi ga zaštitio od ljudskog idolopoklonstva, Bog je ostavio ljude u neznanju o njegovoj pravoj lokaciji. Pogrešno lociran na jugu egipatskog poluostrva u tradiciji, zapravo se nalazi na severoistoku " *Midijana* ", gde je živio " *Jetro* ", otac " *Sefore* ", žene Mojsijeve, što će reći na severu današnje Saudijske Arabije. Njeni stanovnici daju pravoj planini Sinaj ime "al Lawz" što znači "zakon"; opravdano ime koje svedoči u korist biblijske priče koju je napisao Mojsije. Ali ne na ovom geografskom " *mjestu* " pobunjenici će se suprotstaviti slavnom i božanskom pobjedničkom Kristu. Jer ova riječ " *mjesto* " dovodi u zabludu i u stvarnosti poprima univerzalni aspekt, budući da su izabrani u ovom trenutku još uvijek rasuti po cijeloj zemlji. Živi izabrani i oni koji su uskrsnuli bit će "sakupljeni" od strane dobrih anđela Isusa Krista da se pridruže Isusu na oblacima nebeskim.

Stih 17: “ *Sedmi je izlio svoju zdjelu u zrak. I iziđe iz hrama, s prijestolja, glasan glas govoreći: Učinjeno je!* »

Pod znakom „ *sedme pošasti izlivene u zrak* “, prije nego što pobunjenici izvrše svoj zločinački naum, Isus Krist, istinski, pojavljuje se svemoćan i slavan, u neponovljivoj nebeskoj slavi, u pratnji mirijada anđela. **Nalazimo trenutak “ *sedme trube* ”** gdje prema Otkr. 11:15, Isus Krist, Svemogućí Bog, oduzima đavolu kraljevstvo svijeta. U Ef 2:2, Pavle govori o Sotoni kao o “ *knezu sile u vazduhu* ”. " *Vazduh* " je element koji dijeli cijelo zemaljsko čovječanstvo nad

kojim dominira do slavnog povratka Isusa Krista. Vrijeme njegovog slavnog dolaska je kada njegova božanska moć oduzima đavolu ovu dominaciju i moć nad ljudskim bićima i okončava je.

Shvatite strpljenje Boga koji je 6000 godina čekao trenutak kada će reći: “*Učinjeno je!*” “ i onda shvatiti vrijednost koju daje „sedmom posvećenom danu“ koji proriče dolazak onog trenutka kada će prestati sloboda ostavljena njegovim nevjernim stvorenjima. Buntovna stvorenja će prestati da ga frustriraju, nerviraju, preziru i obeščaćuju jer će biti uništena. U Dan.12:1 Duh je prerekao ovaj slavni dolazak koji On pripisuje „**Mihaelu**“, nebeskom anđeoskom imenu Isusa Hrista: „*U to vreme će ustati Mihailo , veliki Knez koji stoji za decu tvoga naroda; i doći će vrijeme nevolje, kakvo nikada nije bilo otkako je postojao narod čak do tog istog vremena. U to vrijeme, tvoj narod će biti spašen, oni koji se nalaze zapisani u knjizi . Bog ne olakšava razumijevanje njegovog spasonosnog plana jer Biblija ne spominje ime "Isus" da bi označila Mesiju i daje mu simbolična imena koja otkrivaju njegovo skriveno božanstvo: " Emanuel " (Bog s nama) Isa.7:14: " Zato će vam sam Gospodin dati znak; gle, djevica će zatrudnjeti sina i nadjenut će mu ime Ema " ; „**Vječni Otac**“ u Isa.9:5: „*Jer nam se dijete rodilo, sin nam je dat, i vlast će biti na njegovim ramenima: Ime će mu se zvati Divni, Savjetnik, Bog moćni, Otac vječni , Knez mira .**

Stih 18: “*I nastadoše munje, i glasovi, i gromovi, i veliki potres kakav nije bio otkad su ljudi na zemlji, tako veliki potres. »*

Ovdje nalazimo frazu ključnog referentnog stiha iz Otkr. 4:5 obnovljenu u Otkr. 8:5. Bog je izašao iz svoje nevidljivosti, nevjerni i nevjerni vjernici, ali i vjerni adventistički izabranici, mogu vidjeti Boga Stvoritelja Isusa Krista u slavi njegovog povratka. Otk. 6 i 7 otkrile su nam suprotstavljena ponašanja dva tabora u ovom strašnom i slavnom kontekstu.

I podvrgnuti snažnom zemljotresu, oni u strahu svjedoče o prvom vaskrsenju rezerviranom za Kristove izabrane, prema Otkr. 20:5, i njihovom uznesenju na nebo gdje se pridružuju Isusu. Stvari se dešavaju onako kako su najavljene u 1. Solunjanima 4,15-17: „*Jer vam ovo kažemo riječju Gospodnjom, da mi koji smo živi i ostajemo do dolaska Gospodnjeg nećemo prethoditi onima koji su usnuli. Jer će sam Gospod sići s neba s vikom, s glasom arhandela i uz klic trube Božije; i mrtvi će u Hristu prvi uskrsnuti. Tada ćemo mi koji smo živi i ostali zajedno s njima biti odneseni u oblacima u susret Gospodu u vazduhu i tako ćemo uvek biti sa Gospodom .*” Koristim ovaj stih da istaknem apostolsku koncepciju stanja " mrtvih ": " *mi živi, koji ostajemo za dolazak Gospodnji, nećemo prethoditi oni koji su umrli .*” Pavle i njegovi savremenici nisu mislili kao lažni hrišćani danas da su „*mrtvi*“ izabrani u prisustvu Hrista, jer njegovo razmišljanje pokazuje da su, naprotiv, svi mislili da će „*živi*“ izabrani ući u nebo pre „*mrtvih*“.

Stih 19: “*I veliki grad se podijeli na tri dijela, i gradovi naroda padoše; i veliki Vavilon dođe u sjećanje pred Bogom, da mu da čašu vina žara gnjeva njegova. »*

“*Tri dijela*” se tiču “*zmaja, zvijeri i lažnog proroka*” okupljena u 13. stihu ovog poglavlja. Drugo tumačenje se zasniva na ovom tekstu iz Zec.11:8: “*Uništiću tri pastira u jednom mjesecu; Moja duša je bila nestrpljiva prema njima,*

a i njihova duša me se gnušala . U ovom slučaju, " tri pastira " predstavljaju tri komponente izraelskog naroda: kralja, sveštenstvo i proroke. Uzimajući u obzir konačni kontekst, u kojem su protestantska i katolička vjera povezane i ujedinjene, " tri dijela " su identificirani sa: " zmaj " = đavo; " zvijer " = zavedeni katolički i protestantski narodi; " lažni prorok " = katoličko i protestantsko sveštenstvo.

U poraženom taboru, dobro razumevanje prestaje, " veliki grad je podeljen na tri dela "; U prevarenim i zavedenim žrtvama, logorima zvijeri i lažnog proroka, mržnja i ozlojeđenost nadahnjuju osvetu varljivim zavodnicima odgovornim za njihov gubitak spasa. Tada se tema "žetve " ispunjava krvavim obračunom čiji su glavni ciljevi, logično i pošteno, vjeroučitelji. Ovo upozorenje iz Jak.3:1 tada poprima svoj puni smisao: „ Braćo moja, neka mnogi od vas ne postanu učitelji, jer znate da ćemo biti suđeni strože .” U ovo vrijeme " pošasti ", ovu radnju evocira ovaj citat: " I sjeti se Bog Babilona Velikog da joj da čašu vina svog žestokog gnjeva ." Apo.18 će u potpunosti biti posvećen evociranju ove kazne bezbožnih religioznih ljudi.

Stih 20: " I sva ostrva pobješkoše, i gore se ne nađoše. »

Ovaj stih sažima promjenu zemlje koja, podvrgnuta ogromnim potresima, poprima aspekt univerzalnog haosa, već " bez oblika " i ubrzo " prazna " ili " pusta ". To je rezultat, posljedica " grijeha pustoš " osudili Danilo 8:13 i čija je konačna kazna prorečena u Dan.9:27.

Stih 21: " I veliki grad, čija je težina bio **talenat** , pade s neba na ljude; a ljudi su hulili na Boga zbog **tuče** , jer je **pošast** bila vrlo velika. »

Njihov zlokobni zadatak obavljen, stanovnici zemlje će, zauzvrat, biti uništeni pošasću od koje će im biti nemoguće pobjeći: na njih će pasti kamenje " tuče ". Duh im pripisuje težinu „ jednog talenta " ili 44,8 kg. Ali ova riječ „ talent " je više duhovni odgovor zasnovan na „paraboli o talentima ". Na taj način on palim pripisuje ulogu onih koji nisu učinili plodnim „ talent ", odnosno darove, koje im je Bog dao u prispodobi. I ovo loše ponašanje ih je na kraju koštalo života, prvog i drugog koji je bio dostupan samo istinski odabranima. Do posljednjeg daha života nastavljaju da " hule " (vrijeđaju) " Boga " neba koji ih kažnjava.

"Parbola o talentima " će se tada doslovno ispuniti. Bog će svakome dati, prema svjedočanstvu djela njegove vjere; nevernim hrišćanima daće smrt i pokazaće se grubim i okrutnim kao što su mislili i procenjivali da jeste. A vjernim izabranima dat će vječni život u skladu s vjerom koju su položili u njegovu ljubav i savršenu vjernost uveličanu u Isusu Kristu za njih; sve to prema principu koji je naveo Isus u Mat.8:13: " neka vam bude po vjeri vašoj ".

Nakon ove posljednje pošasti, zemlja postaje pusta, lišena svih oblika ljudskog života. Tako pronalazi karakterističan „ ponor " iz Postanja 1:2.

Poglavlje 17: Prostitutka je razotkrivena i identifikovana

Stih 1: „ Tada dođe jedan od sedam anđela koji su imali sedam čaša, i progovori sa mnom govoreći: Dođi ovamo, pokazaću ti sud velike bludnice koja sjedi na mnogim vodama. »

Iz ovog prvog stiha, Duh ukazuje na cilj ovog poglavlja 17: „ **presuda** “ „ **velike prostitutke** “ koja " **sjedi na mnogim vodama** " ili, koja dominira, prema stihu 15, " **narodima, mnoštvom, narodima i jezicima** " koji su pod simbolom " **Eufkrat** " već označili Evropu i njene planetarne produžetke kršćanske religije u " **šestoj trubi** " Otkr. 9:14: SAD, Južna Amerika, Afrika i Australija. Djelo suda povezano je s kontekstom " **sedam posljednjih zala** " ili " **sedam zdjela** " koje je izlilo " **sedam anđela** " u prethodnom 16. poglavlju.

Ovo značenje broja 17 kao „ **presude** “ **potvrđuje Danilo 4:17: „ Ova rečenica je odluka onih koji bdiju , odluka je naredba svetih, da živi znaju da Svevišnji vlada u carstvu ljudi , i daje ga kome hoće, i postavlja nad njim najniže od ljudi ."**

" **Presuda** " u pitanju je ona koju nosi Svemogući Bog, kome svako stvorenje na nebu i na zemlji ima i moraće da polaže račune; Ovo govori koliko je ovo poglavlje važno. Videli smo u poruci trećeg ^{anđela} u 14. poglavlju da ova identifikacija rezultira večnim životom ili smrću. Kontekst ove „ **presude** “ je stoga kontekst „ **zveri koja izlazi iz zemlje** “ u 13. poglavlju.

Uprkos istorijskim i proročkim upozorenjima, protestantska vjera 1843. i zvanična adventistička vjera 1994. godine su po Božjoj presudi nedostojne spasenja koje je ponudio Isus Krist. U potvrdu ove presude, obojica su ušli u ekumenski savez koji je predložila rimokatolička vjera, iako su pioniri obje grupe osudili njegovu dijaboličku prirodu. Da ne bi počinio ovu grešku, odabrani mora biti **apsolutno** uvjeren u identitet glavnog neprijatelja Isusa Krista: Rim, u cijeloj njegovoj paganskoj i papskoj povijesti. Krivica protestantske i adventističke religije je tim veća jer su pioniri i jedne i druge osuđivali i poučavali ovu đavolsku prirodu rimokatolicizma. Ovaj preokret ove dvije stvari predstavlja **čin izdaje** prema Isusu Kristu, jedinom Spasitelju i velikom Sudiji. Kako je to postalo moguće? Obje religije su dale važnost samo zemaljskom miru i dobrom razumijevanju među ljudima; također, pošto katolička vjera više ne progona, ona za njih postaje, prihvatljiva ili još bolje, pridružena do te mjere da sklapaju pakt i savez s njim. Otkriveno mišljenje i pravedni sud Božiji se tako preziru i gaze. Pogreška je bila vjerovati da Bog u suštini traži mir među ljudima, jer u istini, on osuđuje nepravde koje su učinjene njegovoj osobi, njegovom zakonu i njegovim načelima dobra otkrivenim u njegovim uredbama. Činjenica je utoliko ozbiljnija što se Isus vrlo jasno izrazio o toj temi rekavši u Mateju 10:34 do 36: „ *Nemojte misliti da sam došao donijeti mir na zemlju; Nisam došao da donesem mir, nego mač. Jer dođoh da razdvojim čovjeka od oca njegova, kćer od majke njezine i snahu od sverkrve; a čovjekovi će neprijatelji biti njegovi ukućani ."* Sa svoje strane, službeni adventizam nije čuo Duha Božjeg koji mu je svojom obnovom subote sedmog dana između 1843. i 1873. pokazao rimsku nedjelju koju naziva " **žigom zvijeri** " od svog uspostavljanja 7. marta 321. godine. Misija

institucionalnog adventizma je propala, jer je, kako je ono u odnosu na rimsku nedjelju, uznapredovalo ostaje nepromjenjivo ista, kršćanska **nedjelja** naslijeđena iz solarnog paganstva predstavlja glavni uzrok njegovog bijesa. Jedini sud koji je bitan je Božji i njegovo proročko Otkrivenje ima za cilj da nas poveže s njegovim sudom. Kao rezultat toga, mir ne smije prikriti legitimnu iritaciju živog Boga. I mi moramo suditi kako on sudi i identificirati građanske ili vjerske režime prema njegovom božanskom pogledu. Kao rezultat ovakvog pristupa, vidimo „ *zvijer* “ i njene postupke čak i u vremenima varljivog mira.

Stih 2: „ *S njom su kraljevi zemlje činili blud, i stanovnici zemlje su se napili vinom njenog bluda.* »

U ovom stihu se uspostavlja veza s postopcima " *žene Jezabel* " koju je Isus Krist optužio da je natjerala svoje sluge da piju duhovno " *vino bluda (ili razvrata)* " u Otkr. 2:20; stvari potvrđene u Otkr. 18:3. Ove radnje takođe povezuju " *bludnicu* " sa " *zvijezdom od pelina* " iz Otkr. 8:10-11; apsint je njegovo otrovno vino sa kojim Duh upoređuje svoje rimokatoličko religijsko učenje.

U ovom stihu, prijekor koji Bog upućuje katoličkoj vjeri opravdan je čak i u našem mirnom vremenu, jer se prekoravanjem napadaju njegov božanski autoritet. Zapisi Svete Biblije, koji čine njena " *dva svjedoka* ", svjedoče protiv lažnog vjerskog učenja ove rimske religije. Ali istina je da će njegovo lažno učenje imati najgore posljedice za njegove zavedene žrtve: vječnu smrt; što će opravdati njihovu osvetničku akciju " *berbe* " iz Otkr. 14:18 do 20.

Stih 3: „ *Odveo me duhom u pustinju. I vidio sam ženu kako sjedi na zvijeri grimizne boje, punoj imena bogohuljenja, sa sedam glava i deset rogova.* »

" *... u pustinji* ", simbol testa vjere, ali i "sušne" duhovne klime konteksta našeg " *posljednjeg vremena* (Dan.11:40)", ovoga puta, posljednjeg testa vjere u zemaljskoj istoriji, Duh prikazuje duhovnu situaciju koja prevladava u ovom konačnom kontekstu. " *Žena dominira grimiznom zvijeri* ." Na ovoj slici Rim dominira " *zvijeri koja se diže iz zemlje* " što označava protestantske SAD u vrijeme kada su " *obožavanje žiga zvijeri* " učinili katoličkim namećući svoj dan odmora naslijeđen od cara Konstantina ¹ U ovom konačnom kontekstu, nema više dijadema, ni na „ *sedam glava* “ religioznog Rima, niti na simbolima „ *deset rogova* “, u ovom slučaju, građanskih dominatora evropskih i svjetskih hrišćanskih naroda kojima manipuliše. Ali cijela ova asocijacija je boja grijeha: " *grimiz* ".

U Otkr. 13:3 čitamo: " *I vidjeh jednu od njegovih glava kao ranjenu na smrt; ali mu je smrtna rana zacijeljena. I ceo svet je bio u strahu od zveri* . Znamo da je za ovo izlječenje zaslužan Konkordat Napoleona ¹ Od ovog trenutka, rimokatolički papizam više ne progoni, međutim, zapazimo važnost ovoga, Bog ga i dalje naziva " *zverom* ": " *I sav se svet divio zveri* ." Ovo potvrđuje gore dato objašnjenje. Neprijatelj Božji ostaje njegov neprijatelj jer njegovi grijesi protiv njegovog zakona ne prestaju, u vrijeme mira kao u vrijeme rata. A Božji neprijatelj je stoga i neprijatelj njegovih vjernih izabranika u vrijeme mira ili rata.

Stih 4: „ *Žena je bila odjevena u purpurnu i grimiznu boju, i ukrašena zlatom i dragim kamenjem i biserima. U ruci je držala zlatnu čašu punu gadosti i nečistoće njene prostitucije.* »

I ovdje je predstavljeni opis usmjeren na doktrinarne duhovne greške. Bog osuđuje njegove vjerske obrede; njegove mase i njegove odvratne euharistije i prije svega, njegov ukus za luksuz i bogatstvo koji ga vodi do kompromisa koje žele kraljevi, plemići i svi bogataši zemlje. " *Prostitutka* " mora zadovoljiti svoje "klijente" ili svoje ljubavnike.

grimizna " boja vodi poreklo od same „ *prostitutke* “: „ *ljubičasta i grimizna* “. Izraz " *žena* " označava " *crkvu* ", religioznu skupštinu, prema Ef 5:23, ali i " *veliki grad koji ima kraljevstvo nad kraljevima na zemlji* ", kao što uči 18. stih u ovom poglavlju 17. Ukratko, možemo prepoznati boje odora "kardinala i biskupa". Bog prikazuje katoličke mase, koristeći " *zlatnu* " čašu u kojoj alkoholno vino treba da predstavlja krv Isusa Krista. Ali šta Gospod misli o tome? Kaže nam da umjesto svoje otkupiteljske krvi vidi samo " *gnusnosti i nečistoće njene prostitucije* ". U Dan.11:38, „ *zlatu* “ je spomenuto kao ukras njegovih crkava koji Duh pripisuje „ *bogu tvrđava* “.

Stih 5: „ *I na njenom čelu beše napisano ime: MISTERIJA: Vavilon veliki, majka bludnica i gadova zemaljskih.* »

" *Tajna* " koja se spominje u ovom stihu je " *misterija* " samo za one koje Duh Isusa Hrista ne prosvetli; Oni su, nažalost, i najbrojniji. Jer, " *uspjeh i uspjeh lukavstava* " papskog režima objavljenog od Dan 8:24-25 bit će potvrđen do časa njegovog suda, na kraju svijeta. Za Boga, to je " *tajna bezakonja* " koju je najavio i već sproveo đavo u vreme apostola, prema 2 Sol. 2:7: " *Jer tajna bezakonja već deluje; "Potrebno je samo da je nestao onaj koji ga još drži ."* " *Misterija* " je povezana sa samim imenom " *Vavilon* ", što ima smisla, jer drevnog grada tog imena više nema. Ali Petar je već dao ovo ime Rimu, u 1. Pet 5:13, i na nesreću zavedenog mnoštva, samo su izabrani pažljivi na ovu preciznost koju nudi Biblija. Čuvajte se dvostrukog značenja riječi " *zemlja* " koje i ovdje označava protestantsku poslušnost, jer koliko god je katolička vjera ujedinjena, protestantska je vjera višestruka, da se označavaju kao " *prostitutke* ", kćeri njihove katoličke " *majke* ". Kćerke dijele " *gnusnosti* " svoje " *majke* ". A glavna od ovih " *gnusoba* " je nedjelja, " *oznaka* " njenog vjerskog autoriteta koji joj se pripisuje.

Doslovno značenje riječi " *zemlja* " je također opravdano jer je katolička vjerska netrpeljivost pokretač velikih međunarodnih vjerskih agresija. Ona je oskrvnila i učinila omraženom kršćansku vjeru podstičući kraljeve da preobrate narode zemlje na njenu poslušnost. Ali nakon što je izgubio svoju moć, nastavile su se njegove " *gadosti* ", blagosiljajući one koje Bog proklinje i proklinjući one koje blagosilja. Njena paganska priroda se otkriva kada ona muslimane čija religija predstavlja kao jednog od najmanjih proroka naziva "bratom".

Stih 6: „ *I vidjeh ženu pijanu od krvi svetih i od krvi mučenika Isusovih. A kada sam je ugledao, obuzelo me veliko čuđenje.* »

Ovaj stih preuzima citat iz Dan.7:21, gdje se precizira da su " *sveci* " protiv kojih se ona bori i kojima dominira zaista " *Isusovi svjedoci* ". Ovo uvelike rasvjetljava misteriju " *Vavilona Velikog* ". Rimska religija pije " *krv* " izabranih do tačke pijanstva. Ko bi posumnjao u kršćansku crkvu, poput današnjeg papskog Rima, da je ta „ *prostitutka* “ koju su „ *opili krvlju prolivenom od Isusovih svjedoka* “? Izabrani, ali samo oni. Jer im je Duh kroz proročanstvo obznanio

ubilačke planove njihovog neprijatelja. Ovaj povratak njegovoj opakoj i okrutnoj prirodi bit će vidljiva posljedica kraja vremena milosti. Ali ova zloća će biti, iznad svega, i što je još više začuđujuće, priroda dominantne protestantske vjere u ovo vrijeme kraja svijeta. Duh posebno spominje “*svece*” i “*svjedoke Isusove*”. Prvi “*sveci*” pretrpeli su paganske rimske republikanske i carske progone; “*Svjedoci Isusovi*” su pogođeni carskim i papskim paganskim Rimom. Jer prostitutka je grad: Rim; “*veliki grad koji ima kraljevstvo nad zemaljskim kraljevima*” od svog dolaska u Izrael, u Judeju u - 63, prema Dan.8:9: “*najljepša od zemalja*”. Istorija spasenja će se završiti testom vjere u kojem će se pojaviti “*svjedoci Isusovi*” i djelovati da opravdaju ovaj izraz; Oni će tako dati Bogu dobar razlog da interveniše kako bi ih spasio od programirane smrti. U svoje vrijeme, Jovan je imao dobar razlog da bude zapanjen “*misterijom*” u vezi sa gradom Rimom. Poznao ju je samo u njenom grubom i nemilosrdnom paganskom carskom obličju koje ga je poslalo u pritvor na ostrvo Patmos. Vjerski simboli poput “*zlatne čaše*” koju drži “*prostitutka*” mogli bi ga stoga s pravom iznenaditi.

Stih 7: “*I reče mi anđeo: Zašto se čudiš? Reći ću vam misteriju žene i zvijeri koja je nosi, koja ima sedam glava i deset rogova.*»

“*Misterija*” nije namijenjena da traje vječno, a od 7. stiha nadalje, Duh će dati detalje koji će omogućiti Ivanu i nama da podignemo “*misteriju*” i jasno identificiramo grad Rim i njegovu ulogu na slici stiha 3 čiji su simboli, još jednom, citirani.

“*Žena*” se odnosi na religioznu prirodu papskog Rima, njegovu tvrdnju da je “*Jagnjetova nevjesta*”, Isusa Krista. Ali Bog poriče ovu tvrdnju nazivajući je „*prostitutkom*“.

“*Zvijer koja je nosi*” predstavlja režime i narode koji priznaju i legitimiraju njene vjerske zahtjeve. Oni imaju svoje istorijsko porijeklo u “*deset rogova*” kraljevstava koja su nastala u Evropi nakon što su oslobođena dominacije carskog Rima prema slici datoj u Dan 7:24. Oni su naslijedili carski Rim od „*četvrte životinje*“. I ove pogođene teritorije ostaju iste do kraja. Granice se pomiču, režimi se mijenjaju, prelaze iz monarhije u republike, ali ih norma lažnog rimskog papskog kršćanstva ujedinjuje na gore. Tokom 20. vijeka, ovu uniju pod rimskom okriljem konkretizirala je Evropska unija donijela “*Rimskim ugovorima*” od 25. marta 1957. i 2004. godine.

Stih 8: “*Zvijer koju si vidio bila je i nije. Ona se mora uzdići iz ponora i otići u propast. A oni koji žive na zemlji, čija imena nisu zapisana u knjizi života od postanka svijeta, čudiće se kad vide zvijer: jer je bila, i nije, i tek će biti.*»

“*Zvijer koju ste vidjeli bila je i nije.*” Prijevod: Kršćanska vjerska netrpeljivost bila je od 538. godine, a više je nema, od 1798. godine. Duh sugerira trajanje prorečeno u različitim oblicima za netolerantnu papsku vladavinu od Dan.7:25: “*vrijeme, vremena i pola vremena; 42 mjeseca; 1260 dana*”. Iako je njegova netrpeljivost okončana akcijom “*zvijeri koja izlazi iz jame bez dna*”, koja se odnosi na Francusku revoluciju i njen nacionalni ateizam u Otkr. 11,7, ovdje je izraz “*ruma bez dna*” predstavljen kao aktivnost vezana za đavola, “*razarača*”, koji uništava živote i dehumanizira planetu bez dna. Otkr. 20:1 će dati objašnjenje: „*đavo*“ će biti vezan na „*hiljadu godina*“ na dehumanizovanoj zemlji zvanoj „*bezdan*“. Pripisujući mu svoje porijeklo u “*ponoru*”, Bog otkriva

da ovaj grad **nikada nije** imao nikakve veze s njim; da li se tokom njegove paganske dominacije, što je vrlo logično, ali i tokom čitave papinske vjerske aktivnosti, suprotno onome u što vjeruje mnoštvo prevarenih ljudskih bića **za svoj gubitak**, budući da će s njom dijeliti, ovdje otkrila njena konačna " *pogibelj* ". Prezrevši proročku riječ, žrtve rimskih zavodjenja će biti zaprepaštene jer će se vjerska netrpeljivost „ *ponovo pojaviti* “ u ovom konačnom najavljenom i otkrivenom kontekstu. Bog nas tako podsjeća da zna imena izabranih, još od “ *postanka svijeta* ”. Njihova „ *imena* “ su zapisana u „ *Knjizi života Jagnjeta* “ Isusa Hrista. I da bi ih spasio, otvorio im je um za misterije svojih biblijskih proročanstava.

Ovdje predlažem drugu analizu ovog stiha u vezi s riječju “ *bezdan* ”. U ovom razmišljanju, uzimam u obzir konačni kontekst na koji je ciljao Duh prema njegovom opisu " *grimizne zvijeri* " u 3. stihu. Kao što smo vidjeli, odsustvo " *dijadema* " na " *deset rogova* " i " *sedam glava* " stavlja ga u " *vreme kraja* "; ono našeg vremena. Dugo sam smatrao da se pojam " *glup* " može odnositi samo na netolerantnu i despotsku akciju, i što se, posljedično, može pripisati samo netolerantnom režimu posljednjih dana obilježenih posljednjim testom univerzalne vjere. Ali u stvari, na kraju ove zime 2020. godine u božansko vreme, u meni se inspiriše još jedna ideja. " *Zvijer* " u stvari neprestano ubija ljudske duše, a žrtve njenih naglašenih i nečuvenih humanističkih učenja daleko su brojnije od onih uzrokovanih njenom netolerancijom. Odakle dolazi ovo novo zavodljivo i varljivo humanističko ponašanje? To je plod naslijeđa slobodne misli koje je proizašlo od revolucionarnih filozofa na koje Bog cilja u Otkr. 11:7 pod imenom “ *zvijer koja izlazi iz bezdane* ”. „ *Skerletna* “ boja povezana sa „ *zveri* “ našeg vremena, u 3. stihu ovog poglavlja, osuđuje greh koji je nastao usled viška slobode koju je čovek sebi dao. Koga ona predstavlja? Zapadne dominante kršćanskog porijekla čije su vjerske osnove naslijeđene od evropskog katoličanstva: SAD i Evropa potpuno zavedene katoličkom religijom. “ *Zvijer* ” koju nam Bog pokazuje je krajnji rezultat radnji prorečenih u poruci o “ *petoj trubi* ”. Protestantska vjera, zavedena katoličkom vjerom koju je učinila mirom, ujedinjuje protestantizam i katolicizam prokleti od Boga, pridružio im se službeni institucionalni adventizam 1994. godine, za " *pripremu bitke* " iz Otkr. 9,7-9, " *Armagedona* ", prema Otkr. 16,16, " *koju će zajedno voditi i posljednja vjera,* " njegova subota; sedmi dan odmora naređeno četvrtom od njegovih deset zapovesti. U vrijeme mira, njihovi govori uzdižu bratsku ljubav i slobodu savjesti. Ali ova nečuvena i lažljiva sloboda koja je postala libertarijanska vodi do " *druge smrti* " mnoštva koje naseljavaju zapadni svijet; koju karakterizira, dijelom, ateizam, dijelom ravnodušnost, a manjim dijelom bezvrijedna vjerska opredjeljenja, jer su osuđeni od Boga, zbog svojih lažljivih vjerskih učenja. Na taj način, ova humanistička " *zvijer* " zaista je potekla u " *ponoru* ", kako Duh otkriva u ovom stihu, u smislu da je kršćanska religija postala slika i primjena humanističke misli filozofa, grčkih, francuskih ili stranih revolucionara. **Kao Judin poljubac za Isusa, Lažna, zavodljiva humanistička ljubav prema mirnodopskom vremenu ubija više od mača .** " *Zvijer* " našeg vremena mira također nasljeđuje karakter " *tame* " koji mu daje riječ " *bezdan* " u Post 1:2: " Zemlja je bila bez oblika i prazna, i *tama* je bila na licu bezdana , i Duh Božji

kretao se nad licem voda ." A ovaj „ **mračni** “ karakter društava hrišćanskog porekla je i sam paradoksalno nasleđen od „ **prosvetiteljstva** “, naziv koji je dat francuskim revolucionarnim slobodnim misliocima.

Predlažući ovu sintezu, Duh postiže svoj cilj koji se sastoji u tome da svojim vjernim slugama otkrije svoj sud o našem zapadnom svijetu i prijekore koje mu upućuje. Na taj način osuđuje svoje brojne grijehe i izdaju prema Isusu Kristu, jedinom Spasitelju kojeg svojim postupcima obeščaćuju.

Stih 9: „ *Evo uma koji ima mudrost: sedam glava su sedam gora, na kojima žena sjedi.* »

Ovaj stih potvrđuje izraz kojim se Rim dugo označavao: " Rim, grad sa sedam brežuljaka ". Našao sam ovo ime citirano u starom školskom geografskom atlasu iz 1958. Ali stvar nije sporna; " *sedam* " *planine* "zvane "brda" i danas su ostale koje nose imena: Capitoline, Palatine, Caelian, Aventine, Viminal, Esquiline i Quirinal. U svojoj paganskoj fazi, sva ova brda "visoke" su nosila hramove posvećene oboženim idolima koje je Bog osudio. I u čast " *boga tvrđava* ", katolička vjera je zauzvrat izgradila svoju baziliku, na Caelijusu što označava "nebo" prema Rimu. Na Kapitolu, "glava", stoji Gradska vijećnica, građanski aspekt pravosuđa. Istaknimo da saveznik posljednjih dana, Amerika, dominira i sa "Kapitola" koji se nalazi u Washingtonu. I ovdje je simbol "glava" opravdan ovom visokom magistraturom koja će zamijeniti Rim, i zauzvrat dominirati nad stanovnicima zemlje, " *u njegovom prisustvu* ", prema Apo.13:12.

Stih 10: „ *Također ima sedam kraljeva: pet je palo, jedan je, drugi još nije došao, a kad dođe, mora da nastavi kratko.* »

U ovom stihu, izrazom " *sedam kraljeva* ", Duh pripisuje Rimu " *sedam* " režima vladavine koji su sukcesivno, za prvih šest: monarhija od -753. do -510.; Republika, Konzulat, Diktatura, Trijumvirat, Carstvo od Oktavijana, Cezar August pod kojim je Isus rođen i Tetrarhija (4 pridružena cara) na sedmoj poziciji između 284. i 324. godine, što potvrđuje preciznost " *mora trajati kratko* "; zapravo 30 godina. Novi car Konstantin I ^{brzo} je napustio Rim i nastanio se na istoku u Vizantiji (Carigrad su Turci preimenovali u Istanbul). Ali 476. godine, zapadno carstvo Rima se raspalo i " *deset rogova* " Danila i Otkrivenja stekli su svoju nezavisnost formiranjem kraljevstava zapadne Evrope. Od 476. godine Rim je ostao pod okupacijom varvara Ostrogota, od kojih ga je 538. godine izbavio general Velizar koji je sa svojom vojskom poslao car Justinijan koji je boravio na istoku u Carigradu.

Stih 11: " *I zvijer koja je bila i nije, ona je također osmi kralj, i od sedam je, i odlazi u propast.* »

"Osmi kralj" je papska vjerska uprava uspostavljena 538. povoljnom carskom uredbom cara Justinijana ¹. Time je odgovorio na molbu svoje supruge Theodore, bivše "prostitutke", koja je intervenisala u ime Vigilija, jednog od njegovih prijatelja. Kao što 11. stih precizira, papski režim se pojavljuje u vrijeme citiranih "sedam" vlada dok predstavlja novu formu bez presedana za koju je Daniel naveo da je " *drugačiji* " kralj. Ono što prethodi vremenu prethodnih "sedam" kraljeva je titula rimskog vjerskog vođe koja se već pripisuje njegovim carevima i od njegovog porijekla: "Pontifex Maximus", latinski izraz preveden kao "Suvereni Pontif", koji je također, od 538. godine, zvanična titula

rimokatoličkog pape. Rimski režim koji postoji u vrijeme kada je Ivan dobio viziju je Carstvo, odnosno šesta rimska vladavina; a u njegovo vrijeme titulu "suverenog pontifika" nosio je sam car.

Povratak Rima na istorijsku scenu zaslužen je za franačkog kralja Klodvija I koji je 496. godine "preobratio" na lažnu kršćansku vjeru tog vremena; odnosno rimokatolicizmu koji se pokoravao Konstantinu I¹ koji je već bio pogođen Božjim prokletstvom od 7. marta 321. Nakon carske dominacije, Rim je bio napadnut i pod dominacijom stranih naroda koji su pristizali u masovnim migracijama. Nerazumijevanje različitih jezika i kultura u korijenu je nemira i unutrašnjih borbi koje su uništile rimsko jedinstvo i snagu. Ovu akciju Bog primjenjuje u naše dane u Evropi da je oslabi i preda njenim neprijateljima. Prokletstvo iskustva "Vavilonske kule" tako zadržava kroz vekove i milenijume sve svoje efekte i svoju delotvornost u vođenju čovečanstva u nesreću. Što se tiče Rima, on je konačno došao pod dominaciju arijanskih Ostrogota, koji su se doktrinarno suprotstavljali rimokatoličkoj vjeri koju su podržavali vizantijski carevi. Moralo se osloboditi ove dominacije da bi se na njenom tlu omogućilo uspostavljanje rimskog papskog režima. Da bi se to postiglo prema Dan.7:8-20, " *tri roga* ". *bili su spušteni* " pred papizam (*mali rog*); U pitanju su narodi neprijateljski raspoloženi prema rimokatoličanstvu rimskih biskupa, uzastopce, 476. godine, Heruli, 534. godine, Vandali, a 10. jula 538. godine, "snježnim mećavom", oslobođeni od okupacije Ostrogota od strane generala Velizarija², kojeg je Romijan I. poslao u svoj isključivi režim cara, na zahtjev spletkarskog Vigilija, prvog vladajućeg pape. Od tog trenutka, Rim je **ponovo postao** „ *veliki grad koji vlada nad kraljevima zemlje* “, iz 18. stiha, **koji ide u „ pogibelj “**, kako Duh navodi, ovde, po drugi put, posle stiha 8.

Papizam stoga ne seže do Svetog Petra kako on tvrdi, već do dekreta Justinijana I,³ vizantijskog cara koji mu je dao titulu i njegov vjerski autoritet. Tako je nedjelju naredio rimski car Konstantin I 7. marta 321. godine⁴, a papizam koji je opravdava postavio je vizantijski car Justinijan I 538. godine⁵ dva datuma sa najstrašnijim posljedicama po cijelo čovječanstvo. Takođe je 538. godine rimski biskup po prvi put preuzeo titulu pape.

Stih 12: „ *Deset rogova koje si vidio su deset kraljeva, koji još nisu primili kraljevstvo, ali primaju vlast kao kraljevi jedan čas sa zvijeri.* »

Ovdje, za razliku od Dan.7:24, poruka cilja na vrlo kratko vrijeme koje se nalazi na kraju " *vremena kraja* ".

Kao u vrijeme Danila, u vrijeme Jovana " *deset rogova* " Rimskog carstva još nije bilo niti steklo svoju nezavisnost. Ali, kontekst koji je cilj ovog poglavlja 17 je onaj smaka svijeta, to je uloga koju imaju " *deset rogova* " u ovom preciznom kontekstu koji je evociran od strane Duha, što će potvrditi stihovi koji slijede. Prorečeni " *sat* " odnosi se na vrijeme posljednjeg testa vjere najavljenog, u Otkr. 3:10, vjernim pionirima adventizma sedmog dana 1873. godine. Poruka je bila za nas, njihove nasljednike, vjerne adventističkog svjetla koje je Isus Krist dao svojim izabranima, 2020. godine.

Prema proročkom kodu koji je dat proroku Jezekilju (Jezekilj 4:5-6), proročki „ *dan* “ vredi stvarne „ *godine* “, pa stoga proročki „ *sat* “ vredi 15 stvarnih dana. Veliko insistiranje na poruci Duha koja će tri puta citirati izraz " *u*

jednom satu " u 18. poglavlju, navodi me da zaključim da ovaj " *sat* " cilja na vrijeme između početka 6. ^{od} " *sedam posljednjih zala* " i povratka u slavu našeg božanskog Gospodina Isusa koji se vraća u slavi arhanđela *Mihaela* da otme njegov program smrti ". Ovaj " *sat* " je stoga onaj koji traje " *borbu Armagedona* " .

Stih 13: " *Ovi imaju jednoulje, i daće svoju moć i vlast zvijeri.* »

Ukazujući na vrijeme ovog posljednjeg iskušenja, Duh kaže za " *deset rogova* ": " *Oni imaju jedno mišljenje i daće svoju moć i vlast zvijeri .* " Ovaj zajednički cilj je osigurati da svi preživjeli u trećem nuklearnom svjetskom ratu poštuju nedjeljni odmor. Ruševina je uvelike smanjila vojnu moć starih evropskih naroda. Ali pobjednici sukoba, američki protestanti, dobili su od preživjelih potpuno napuštanje svog suvereniteta. Motiv je đavolski, ali pali toga nisu svjesni, a njihovi umovi predani Sotoni mogu samo ostvariti njegovu volju.

Tek iz koalicije " *zmaja* ", " *zveri* " i " *lažnog proroka* " " *deset rogova* " prepuštaju svoj autoritet " *zveri* ". A ovo odricanje je uzrokovano intenzitetom patnji koje ih podvrgavaju Božjim bičevima. Između proglašenja dekreta o smrti i njegove primjene, daje se period od 15 dana posmatračima subote da usvoje " *žig zvijeri* ", njihovu rimsku "nedjelju" oskvrnjenu paganskim obožavanjem sunca. Budući da je povratak Isusa Krista zakazan za proljeće koje prethodi 3. aprilu 2030. godine, osim ako nema greške u tumačenju pojma " *sat* ", smrtni dekret bi trebao biti objavljen za ovaj datum ili datum između njega i proljetnog dana 2030. po našem sadašnjem uobičajenom kalendaru.

Da biste razumjeli kakva će biti konačna vremenska situacija, razmotrite sljedeće činjenice. Kraj blagodatnog perioda mogu prepoznati samo izabrani zvaničnici koji ga povezuju sa proglašenjem nedjeljnog zakona; tačnije posle nje. Za skup još živih nevjernih i buntovnih naroda, proglašenje nedjeljnog zakona javlja se samo kao mjera od opšteg interesa bez posljedica po njih. I tek nakon što su pretrpjeli prvih pet pošasti, njihov osvetnički gnjev ih navodi da u potpunosti prihvate odluku da " *ubiju* " one koji su im predstavljeni kao odgovorni za njihovu nebesku kaznu.

Stih 14: " *Ovi će zaratiti sa Jagnjetom, i Jagnje će ih pobijediti, jer je on Gospodar gospodara i Kralj nad kraljevima, a oni koji su s njim pozvani su i izabrani i vjerni.* »

" *Oni će zaratiti sa Jagnjetom, i Jagnje će ih pobijediti ...* ", jer On je svemogući Bog kojem se nijedna sila ne može oduprijeti. " *Kralj kraljeva i Gospodar gospodara* " će nametnuti svoju božansku silu najmoćnijim kraljevima i gospodarima zemlje. I izabrani koji su to shvatili pobeđiće s njim. Duh ovdje podsjeća na tri kriterija koja Bog zahtijeva od onih koje spašava i koji su krenuli na put spasenja koji za njih počinje duhovnim statusom „ *pozvanog* “ i koji se onda, kada je to slučaj, pretvara u status „ *izabranog* “, „ *vjernošću* “ iskazanom prema Bogu stvoritelju i svoj njegovoj biblijskoj svjetlosti. Bitka o kojoj se govori je bitka kod " *Armagedona* " iz Otkr. 16:16; " *čas* " kada je " *vjernost* " " *izabranih* " " *pozvanih* " stavljena na kušnju. U Otkr. 9:7-9 Duh je otkrio pripremu protestantske vjere za ovaj duhovni „ *rat* “. Osuđeni na smrt, zbog svoje vjernosti suboti, izabrani svjedoče o povjerenju koje je ukazano u obećanja koja je prorekao Bog i ovo svjedočanstvo koje mu je dato daje mu " *slavu* " koju traži u poruci

prvog anđela iz Otkr. 14:7. Branitelji i pristalice obavezne nedjelje naći će, u ovom iskustvu, smrt koju će se pripremiti da daju izabranima Isusa Krista. Podsjećam ovdje, one koji su skeptični i sumnjaju da Bog daje toliki značaj danima odmora, da je naše čovječanstvo izgubilo svoju vječnost zbog značaja koji je dao „dvama stabla“ zemaljskog vrta. " *Armagedon* " je zasnovan na istom principu umesto "dva drveta" danas imamo "dan poznanja dobra i zla", i "dan posvećenog života", subotu ili subotu.

Stih 15: " *I reče mi: Vode koje si vidio, gdje sjedi kurva, to su narodi i mnoštvo, narodi i jezici.* »

Stih 15 daje nam ključ koji nam omogućava da " *vodama* " na kojima " *sjedi bludnica* " pripišemo identitet evropskih naroda zvanih "hrišćani", ali iznad svega, lažno i varljivo "hrišćani". Evropa ima karakteristiku da okuplja narode koji govore različite " *jezike* "; što slabi sindikate i saveze koji su sklopljeni. Ali u novije vrijeme engleski jezik služi kao most i promovise međunarodnu razmjenu; široko rasprostranjeno obrazovanje ljudskih bića smanjuje efikasnost oružja božanskog prokletstva i suprotstavlja se naumu njegovog Stvoritelja. Njegov odgovor će stoga biti strašniji: smrt u ratu i na kraju, od sjaja njegovog slavnog dolaska.

Stih 16: " *Deset rogova koje si vidio i zvijer će omrznuti kurvu, ogoliti je i razgoliti će je, pojesti će njeno tijelo i ognjem će je sažgati.* »

Stih 16 najavljuje program za nadolazeće 18. poglavlje. Potvrđuje preokret " *deset rogova* " i *zvijer* "koja je, nakon što je podržala i odobrila, na kraju uništila " *prostitutku* ". Ovdje podsjećam da je " *zvijer* " režim udruživanja građanskih i vjerskih moći i da u ovom kontekstu označava moć zvanično protestantskog američkog naroda i katoličkih i protestantskih evropskih naroda, dok " *prostitutka* " označava sveštenstvo, odnosno nastavne vlasti katoličke vjerske moći: redovnike, svećenike, svećenike, papu, biskupe. Tako se, u preokretu, katolički evropski narodi i protestantski američki narod, oboje žrtve rimske laži, suprotstavljaju svećenstvu rimopapskog katolicizma. I oni će je „ *potrošiti ognjem* “ kada će, kroz svoju veličanstvenu intervenciju, Isus srušiti njenu varljivu, đavolski zavodljivu masku. „ *Deset rogova* “ će je „ *ogoliti i obnažiti* “ jer je živela u luksuzu, biće ogoljena, a pošto se obukla u izgled svetosti, pojaviće se „ *gola* “, to jest u duhovnoj sramoti, bez ikakve nebeske pravde da je obuče. Preciznost " *poješće njegovo meso* " izražava krvavu žestinu njegove kazne. Ovaj stih potvrđuje „ *vintage* “ temu iz Otkr. 14:18-20: Teško grožđu gnjeva!

Stih 17: „ *Jer je Bog stavio u njihova srca da ispune njegovu volju, i da se slože, i da daju svoje kraljevstvo zvijeri, dok se ne ispune riječi Božje.* ” »

Stih 17, pod brojem suda, otkriva nam važnu misao o nebeskom Bogu koju ljudi nisu u pravu kada preziru ili prema kojima se prema njima ponašaju ravnodušno. Bog ovdje insistira, kako bi se njegovi izabranici uvjerili, da je on jedini Gospodar "strašne igre" koja će se odigrati u određeno vrijeme. Program nije osmislio đavo, već sam Bog. Sve što je objavio u svom velikom i uzvišenom Otkrivenju o Danila i Otkrivenju ili je već ostvareno ili ostaje da se postigne. I budući da je " *kraj stvari bolji od njenog početka* " prema Ecc 7:8, Bog nam je za cilj odredio ovaj posljednji test vjernosti koji će nas odvojiti od lažnih kršćana i učiniti nas dostojnima ulaska u njegovu nebesku vječnost nakon nuklearnog

uništenja Trećeg svjetskog rata. Stoga nam ostaje samo da čekamo s povjerenjem, jer sve što će biti organizirano na zemlji je “ *nacrt* ” koji je osmislio sam Bog. A ako je Bog za nas, ko može biti protiv nas, osim onih čiji će se ubilački „ *namevi* ” okrenuti protiv njih?

Šta znači preciznost “ *dok se ne ispune riječi Božije* ”? Duh se odnosi na konačnu sudbinu rezervisanu za papski „ *mali rog* “, kako je već prореčeno, u Dan 7:11: „ *Tada sam video zbog velikih reči koje je rog izgovorio; i dok sam gledao, životinja je ubijena, a tijelo joj je uništeno, predato u vatru da se spali* ”; u Dan.7:26: “ *Tada će doći sud, i oni će mu oduzeti vlast, i ona će biti uništena i uništena zauvijek* ”; i Dan.8:25: „ *Zbog svog blagostanja i uspeha svojih lukavstava, on će biti ohol u svom srcu, i uništiće mnoge koji su živeli u miru, i ustaće protiv Kneza nad prinčevima; ali će se slomiti, bez napora bilo koje ruke* .” Ostatak “ *božjih riječi* ” o kraju Rima bit će predstavljen u Otkr. 18, 19 i 20.

Stih 18: “ *A žena koju si vidio je taj veliki grad, koji vlada nad kraljevima zemlje.* »

Stih 18 nam daje najuvjerljiviji dokaz da je “ *veliki grad* ” zaista Rim. Suočimo se s tim, anđeo razgovara s Johnom lično. Takođe, govoreći mu: “ *A žena koju si video je taj veliki grad koji vlada nad kraljevima zemlje* ”, Jovan je naveden da shvati da anđeo govori o Rimu, “gradu sa sedam brežuljaka”, koji je, u svoje vreme, na carski način dominirao različitim kraljevstvima čitavog njegovog ogromnog kolonijalnog carstva. U svom imperijalnom aspektu, već ima “ *kraljevstvo nad kraljevima zemlje* ” i zadržaće ga pod svojom papskom dominacijom.

U ovom 17. poglavlju možete vidjeti da je Bog koncentrisao svoja otkrivenja omogućavajući nam da sa sigurnošću identificiramo “ *prostitutku* ”, njegovog neprijatelja kršćanske “tragedije stoljeća”. Tako on broju 17 daje autentičan smisao svog prosuđivanja. Upravo me ovo zapažanje navelo da istaknem godišnjicu 17. ^{stoljeća} od uspostavljanja grijeha, koja predstavlja usvajanje dana sunca 7. marta 321. (zvanični datum, ali 320. za Boga) koji smo doživjeli ove 2020. godine, koja je sada prošla. Vidimo da ga je Bog zaista obilježio prokletstvom bez presedana u historiji kršćanske ere (Covid-19) koje je izazvalo globalni ekonomski kolaps pogubniji od Drugog svjetskog rata. Ostale kletve pravednog božanskog suda slijede, otkrivat ćemo ih, dan za danom.

Otkrivenje 18: Prostitutka prima svoju kaznu

Nakon otkrivanja detalja koji omogućavaju identifikaciju prostitutke, 18. poglavlje će nas odvesti u vrlo poseban kontekst kraja “ *bitke kod Armagedona* ”.

Riječi otkrivaju njegov sadržaj: " *čas kazne Babilona velikog, majke zemaljskih prostitutki* "; vrijeme krvave " *žetve* ".

Stih 1: " *Poslije ovih stvari vidjeh drugog anđela kako silazi s neba, koji ima veliku vlast; i zemlja je obasjana njegovom slavom.* »

Anđeo koji nosi veliki autoritet je na Božjoj strani, zapravo, sam Bog. Mihael, poglavar anđela, drugo je ime koje je Isus Hrist nosio na nebu pre svoje zemaljske službe. Pod tim imenom, i po vlašću koju su priznali sveti anđeli, protjerao je đavola i njegove demone s neba, nakon svoje pobjede na krstu. Stoga se pod ova dva imena vraća na zemlju, u slavu Očevu, da sa nje uzme svoje dragocjene izabrane; dragocjeni jer su vjerni i ta vjernost je dokazana kada su stavljeni na kušnju. U tom kontekstu on svojom vjernošću odaje počast onima koji su mudro poslušali dajući mu " *slavu* " koju je zahtijevao od 1844. prema Otkr. 14:7. Održavanjem subote, Njegovi izabranici su Ga proslavili kao Boga Stvoritelja, kojeg jedino On legitimno posjeduje od svog stvaranja nebeskih i zemaljskih života.

2. stih: „ *Povikao je iz sveg glasa govoreći: Pade Vavilon veliki, pade! Postala je stanište demona, utočište svakog nečistog duha, utočište svake nečiste i mrske ptice* ,

„ *Ona Vavilon veliki je pao, pao je!* ". Citat iz Otkr. 14:8 ponovo nalazimo u ovom stihu 2, ali ovaj put nije izrečen proročki, to je zato što je dokaz o njegovom padu dat preživjelim ljudima u ovom posljednjem trenutku njegove varljive zavodničke aktivnosti. Pada i maska svetosti rimskog papskog Babilona. To je u stvari „ *stanište demona, utočište svakog nečistog duha, utočište svake nečiste i mrske ptice* “. Spominjanje " *ptice* " nas podsjeća da iza zemaljskih radnji leže nebeska nadahnuća zlih anđela iz tabora Sotone, njihovog vođe i prvog buntovnika božanske kreacije.

Stih 3: „ *Jer svi su narodi pili vino gnjeva njezina bluda, i kraljevi zemaljski bludničili su s njom, i trgovci zemaljski su se obogatili obiljem njenih poslastica.* »

"... *jer su svi narodi pili vino gnjeva njenog bluda,...* " Religijska agresija je nastala na poticaj rimokatoličke papske vlasti koja je, tvrdeći da je u službi Isusa Krista, pokazala krajnji prezir prema lekcijama ponašanja koje je na zemlji podučavao svojim učenicima i apostolima. Isus pun blagosti, pape puni bijesa; Isus, model poniznosti, pape uzori taštine i ponosa, Isus koji živi u materijalnom siromaštvu, pape žive u luksuzu i bogatstvu. Isus je spasio živote, pape su nepravedno i bespotrebno ubili nebrojeno mnoštvo ljudskih života. Ovo papsko rimokatoličko kršćanstvo stoga nije ličilo na vjeru koju je modelirao Isus. U Danielu je Bog prorekao „ *uspjeh svojih lukavstava* “, ali zašto je taj uspjeh postignut? Odgovor je jednostavan: zato što mu je to Bog dao. Jer moramo zapamtiti da je pod naslovom kažnjavanja " *druge trube* " iz Otkrovenja 8:8 podigao ovaj okrutni i surov režim da kazni prestup subote napušten od 7. marta 321. U uporednoj studiji sa pošastima koje su trebale da pogode Izraela, Bog je rekao 2 zbog njegove nevernosti ponos tvojom moći , *napraviću tvoje nebo kao gvožđe , i tvoja zemlja poput bronze .*” U novom savezu, papski režim je podignut da ispuni ove iste kletve. U njegovom planu, Bog je istovremeno žrtva, sudija i

krvnik da zadovolji zahtjeve svog zakona ljubavi i svoje savršene pravde. Od 321. godine, kršenje subote je skupo koštalo čovječanstvo, plaćajući danak u beskorisnim ratovima i masakrima, te u smrtonosnim i razornim epidemijama koje je stvorio Bog Stvoritelj. U ovom stihu, " *blud* " (ili " *razvrat* ") je duhovno i opisuje nedostojno religiozno ponašanje. " *Vino* " simbolizira njegovo učenje koje u ime Krista destilira đavolski " *bijes* " i mržnju među svim narodima koji su zbog toga postali žrtve agresije ili agresora.

Krivica katoličkog učenja ne smije sakriti krivicu čitavog čovječanstva, koje u svojoj gotovo ukupnosti ne dijeli vrijednosti koje je uzdigao Isus Krist. Ako su zemaljski kraljevi pili " *vino bluda* " (*razvrata*) " *Vavilona* ", to je zato što je kao " *prostitutka* " jedina briga bila da zadovolji svoje klijente; Pravilo je, kupac mora biti zadovoljan inače se ne vraća. A katolicizam je uzvisio na najviši nivo pohlepu, čak do zločina, i ljubav prema bogatstvu i luksuznom životu. Kao što je Isus poučavao, ptice od perja se jataju zajedno. Zli i ponosni muškarci bi ionako bili izgubljeni s njom ili bez nje. Podsjetnik: zlo je ušlo u ljudski život preko Kajina, ubice njegovog brata Abela, na samom početku zemaljske historije. " *Trgovci na zemlji su se obogatili snagom njenog luksuza* ." Ovo objašnjava uspjeh rimokatoličkog papskog režima. Trgovci na zemlji vjeruju samo u novac, nisu religiozni fanatici, ali ako ih religija obogati, postaje prihvatljiv, pa čak i vrijedan partner. Konačni kontekst teme navodi me da identificiram uglavnom američke protestantske trgovce budući da zemlja duhovno označava protestantsku vjeru. Od 16. vijeka, Sjeverna Amerika, u suštini protestantska po svom poreklu, primala je latinoameričke katolike i od tada je katolička vjera bila zastupljena jednako kao i protestantska. Za ovu zemlju, u kojoj se računa samo "posao", vjerske razlike više nisu bitne. Osvojeni zadovoljstvom da se obogate podstaknuti ženevskim reformatorom, Džonom Kalvinom, protestantski trgovci su u katoličkoj vjeri našli sredstvo za bogaćenje koje izvorna protestantska norma nije nudila. Protestantski hramovi su prazni sa golim zidovima, dok su katoličke crkve pretrpane relikvijama od dragocjenih materijala, zlata, srebra, slonovače, svih materijala koje ova tema navodi u 12. stihu. Bogatstvo katoličkog bogoslužja je stoga, za Gospoda Boga, objašnjenje za slabljenje američke protestantske vjere. Dolar, novi Mamon, došao je da zameni Boga u srcima, a tema doktrina je izgubila svako interesovanje. Opozicija postoji, ali samo u političkoj formi.

Stih 4: „ *I čuh drugi glas s neba kako govori: Iziđite iz nje, narode moj, da ne budete udionici u grijesima njenim, i da ne primite zla njenih.* »

Stih 4 govori o trenutku konačnog razdvajanja: " *Izađite iz nje, narode moj* "; Ovo je čas kada će izabrani biti uzneseni na nebo da upoznaju Isusa. Ono što ovaj stih ilustruje je vrijeme " *žetve* ", tema Otkr. 14:14-16. Oni su oduzeti, jer kako stih precizira, oni ne smiju "imati udjela" u "pošastima" koje će pogoditi papski Rim i njegovo sveštenstvo. Ali tekst precizira da neko ne smije biti „ *učestvovao u svojim grijesima* “ , da bi bio u broju odvedenih izabranih . A budući da je glavni grijeh nedjeljni odmor, " *žig zvijeri* " koji katolici i protestanti poštuju u završnom ispitu vjere, vjernici ove dvije glavne vjerske grupe ne mogu učestvovati u zanosu izabranih. **Potreba da se "iziđe iz Babilona" je stalna** , ali u ovom stihu Duh cilja na trenutak kada se ukaže posljednja prilika da se posluš ova Božja zapovest , jer proglašenje nedjeljnog zakona označava kraj kušnje.

Ovaj proglas podstiče svijest među svim preživjelima "šeste trube" (Trećeg svjetskog rata), što čini njihov izbor odgovornim pod budnim okom Boga Stvoritelja.

Stih 5: „*Jer grijesi njeni doprli su do neba, i Bog se sjetio bezakonja njenih.*»

Po njegovim riječima, Duh sugerira sliku "Vavilonske kule" čije se ime nalazi u korijenu imena "Vavilon". Od 321. i 538. godine, Rim, "veliki grad" u kome "prostitutka" ima svoj "tron", njeno "sveto" papsko sedište od 538. godine, umnožio je svoje greške protiv Boga. Sa neba je vodio računanje i bilježio svoje nagomilane grijeha za 1709 godina (od 321). Svojim slavnim povratkom, Isus je razotkrio papski režim i za Rim i njegovu lažnu svetost, vrijeme je da se plati za njihove zločine.

Stih 6: „*Vratite joj kako je platila, i dajte joj duplo po djelima njenim. U šolju u koju je točila, sipajte joj duplo.*»

Nakon progresije tema iz Otkr. 14, nakon žetve dolazi berba. I najzlobnijim katoličkim i protestantskim žrtvama laži katoličanstva Bog se obraća svojim riječima: "Vratite joj kako je platila, i vratite joj dvostruko prema djelima njenim." Istorija bilježi da su njegova djela bila lomače i mučenja njegovih inkvizitorskih sudova. Dakle, takva je sudbina koju će katolički vjeroučitelji doživjeti duplo više, ako je to moguće. Ista poruka se ponavlja u obliku: "U čašu u koju je sipala, nalij joj duplo." Slikom čaše za piće Isus je označio mučenje koje će njegovo tijelo proći, sve do posljednje agonije na krstu, koji je već podigao Rim, u podnožju planine Golgote. Na taj način Isus nas podsjeća da je katolička vjera pokazala odvratan prezir prema patnjama koje je on pristao podnijeti, pa je na njemu red da ih doživi. Stara poslovice će u ovom trenutku poprimiti svoju punu vrijednost: nikad ne čini drugima ono što ne bi volio da oni tebi čine. U ovoj akciji Bog ispunjava zakon odmazde: oko za oko, zub za zub; savršeno pravedan zakon koji je rezervisao za individualnu upotrebu. Ali na kolektivnom nivou, njegova primjena je bila ovlaštena na ljudska bića, koja su je, međutim, osuđivala, misleći da mogu biti pravedniji i bolji od Boga. Posljedica je katastrofalna, zlo i njegov buntovnički duh pogoršali su i dominirali zapadnim narodima kršćanskog porijekla.

U Otkr. 17:5, „*Vavilon veliki*“, „*bludnica*“, „*imao je zlatnu čašu punu svojih gadosti*“. Ova preciznost cilja na njegovu vjersku aktivnost i njegovu posebnu upotrebu euharistijske čaše. Njegovo nepoštovanje prema ovom svetom obredu koji je podučavao i posvetio Isus Krist zaslužilo mu je jednako posebnu kaznu. Bog ljubavi ustupa mjesto Bogu pravde i ljudima se jasno otkriva misao o njegovom sudu.

Stih 7: „*Koliko se proslavila i raskošno živjela, toliko joj muke i žalosti. Jer ona kaže u svom srcu, ja sjedim kraljica, nisam udovica, i neću vidjeti žalost.*»

U 7. stihu Duh naglašava suprotnost života i smrti. Život netaknut smrtnom nesrećom je veseo, bezbrižan, neozbiljan, u potrazi za novim zadovoljstvima. Papski rimski "Vavilon" tražio je bogatstvo koje kupuje život luksuza. A da bi ga dobila od moćnih i od kraljeva, koristila je i još uvijek koristi ime Isusa Krista da u "oprostima" proda oprostjenje grijeha. Ovo je detalj koji je veoma težak na vagi

Božje presude koju ona sada mora iskupiti psihički i fizički. Kritika ovog bogatstva i luksuza temelji se na činjenici da su Isus i njegovi apostoli živjeli siromašno, zadovoljavajući se najpotrebnijim stvarima. " Muka " i " tuga " tako zamjenjuju " *bogatstvo i luksuz* " rimokatoličkog papskog klera.

Tokom svoje lažne aktivnosti, Vavilon govori u svom srcu: „ *Ja sjedim kao kraljica* “; što potvrđuje “ *njegovo kraljevstvo nad kraljevima zemlje* ” iz Otkr. 17:18. A prema Otkr. 2:7 i 20, njegov “ *prijesto* ” je u Vatikanu (vaticinate = prorokovati), u Rimu. " *Nisam udovica* "; njen muž, Krist, čija žena tvrdi da je, je živ. “ *I ja neću vidjeti žalost .*” Izvan Crkve nema spasa, poručila je svim svojim protivnicima. Toliko puta je to ponovila da je konačno povjerovala. I zaista je uvjerena da će njena vladavina trajati vječno. Otkad je tamo boravila, zar Rim nije dobio ime "vječni grad"? Štaviše, uz podršku zapadnih sila na Zemlji, imala je dobar razlog da veruje da je ljudski nedodirljiva i neranjiva. Niti se bojala Božje moći budući da je tvrdila da Ga služi i predstavlja na zemlji.

Stih 8: “ *Zato će za jedan dan doći pošasti njezine, smrt, tugovanje i glad, i ognjem će je propasti. Jer je moćan Gospod Bog koji joj je sudio.* »

Ovaj stih stavlja tačku na sve njegove iluzije: “ *dakle, u jednom danu* ”; onaj gdje će se Isus vratiti u slavi, „ *doći će njegove pošasti* “, odnosno doći će kazna od Boga; " *smrt, žalost i glad* " u stvari, stvari se dešavaju obrnutim redosledom. Od gladi se ne umire ni u jednom danu, pa je, prvo, duhovna „ *glad* ” gubitak hljeba života koji je osnova kršćanske vjerske vjere. Tada se „ *tugovanje* “ nosi u znak smrti ljudi koji su nam bliski, sa kojima dijelimo porodična osjećanja. I konačno, " *smrt* " pogađa grešnika, jer je " *plata za greh smrt* ", prema Rimljanima 6:23. „ *I oganj će propasti* “, u skladu sa proročkim najavama ponovljenim u Danielu i Otkrivenju. **Ona je sama nepravedno spalila toliko stvorenja na lomači, da je po savršenoj božanskoj pravdi da ona sama pogine u vatri.** “ *Jer je moćan Gospod koji joj sudi* ”; Katolička vjera je tokom svog zavodničkog djelovanja obožavala Mariju, Isusovu majku, koja se pojavila samo u obliku malog djeteta koje je držala u naručju. Ovaj aspekt se dopao ljudskim umovima sklonim sentimentalnosti. Žena, bolje, majka, kako je religija postala umirujuća! Ali ovo je čas istine, i Hrist koji to sudi upravo se pojavio u slavi Svemogućeg Boga; a ova božanska sila Isusa Hrista, koja ga je razotkrila, uništava ga, predajući ga osvetničkom gnevu njegovih prevarenih žrtava.

Stih 9: “ *I svi kraljevi zemaljski, koji su činili blud i raskošno živjeli s njom, plakaće i naricati nad njom, kad vide dim njenog paljenja.* »

Ovaj stih otkriva ponašanje " *kraljeva zemlje koji su s njom počinili blud i raskoš* ". To uključuje kraljeve, predsjednike, diktatore, sve vođe nacija koji su promovirali uspjeh i aktivnost katoličke vjere, i koji su na posljednjem suđenju odobrili odluku da se ubiju držatelji subote. Oni će " *plakati i naricati nad njom, kad vide dim njenog gorenja* ." Jasno je da kraljevi zemlje vide kako im situacija izmiče. Oni više nikoga ne vode i samo posmatraju vatru u Rimu koju pale prevarene žrtve, izvršna oruđa božanske osvete. Njihov plač i jadikovanje opravdavaju se činjenicom da se naglo urušavaju svjetovne vrijednosti koje su ih dovele do najviše moći.

Stih 10: „ *Stajući izdaleka, od straha od muke njegove, reći će: Jao! Jao! Veliki grad, Vavilon, moćni grad! Za sat vremena tvoja presuda je stigla!* »

"Vječni grad" umire, gori i *zemaljski kraljevi* se drže podalje od Rima. Sada se plaše da moraju dijeliti njegovu sudbinu. Ovo što se dešava **za njih** predstavlja ogromnu *nesreću* : „ *Jao! Jao! Veliki grad, Babilon* , *jao* se ponavlja dva puta kao: „ *pala je, pala je, Vavilon veliki* “. “ *Moćni grad!* ” » ; toliko moćan da je vladao svetom svojim uticajem na vođe hrišćanskih naroda; Upravo zbog ove veze koju je Bog osudio, kralj Luj XVI i njegova austrijska supruga Marija-Antoaneta popeli su se na skele giljotine, kao i njihove pristalice, žrtve " *velike nevolje* ", kako je Duh najavio, u Otkr. 2,22-23. „ *Za jedan sat je došao tvoj sud!* » ; Isusov povratak označava vrijeme kraja svijeta. Posljednje suđenje označilo je simbolični " *jedan sat* " prореčen u Otkr. 3:10, ali će biti dovoljno da se pojavi Isus Krist, da se cijela trenutna situacija preokrene, a ovaj put će " *jedan sat* " u doslovnom smislu biti dovoljan da se postigne ova zapanjujuća promjena.

Stih 11: " *I trgovci zemaljski plaču i tuguju za njom, jer niko više ne kupuje tovar njihov,* "

Duh ovog puta cilja na " *zemaljske trgovce* " posebno ciljajući na američki trgovački duh koji su usvojili preživjeli širom svijeta, kao što je objašnjeno u studiji iz prethodnog poglavlja 17. I oni " *plaču i tuguju za njom, jer niko više ne kupuje njihov teret ; ...* ». Ovaj stih podvlači krivicu naklonosti protestanata prema katoličkoj vjeri, koju žale , svjedočeći na taj način svoju ličnu privrženost *njoj* iz ekonomskih interesa. Budući da je, u apsolutnoj suprotnosti, djelo reforme podignuto od Boga da bi se osudila papinska krivica rimokatoličke crkve i obnovile shvaćene istine; šta su pravi reformatori kao što su Peter Waldo, John Wycliffe i Martin Luther učinili u svoje vrijeme. I trgovci sa tugom vide kako im se pred očima ruše vrijednosti koje njeguju, jer žive samo od zadovoljstva da se obogate svojim komercijalnim aktivnostima; poslovanje sažima radost njihovog postojanja.

Stih 12: „ *tovar od zlata, srebra, dragog kamenja, bisera, finog platna, purpura, svile, grimiza, svih vrsta slatkog drveta, svih vrsta predmeta od slonovače, svih vrsta predmeta od najdragocjenijeg drveta, mjedi, željeza i mramora,* ”

Prije nego što navedem različite materijale koji su osnova rimokatoličke idolopokloničke religije, ovdje se prisjećam ove posebne točke prave vjere koju je podučavao Isus Krist. Rekao je Samaritanki: „ *Ženo*“, *rekao joj je Isus,* „ *vjeruj mi, dolazi čas kada ćeš se klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jerusalimu. Obožavate ono što ne znate; Mi obožavamo ono što znamo, jer spasenje je od Jevreja* . *Ali dolazi čas, i sada je, kada će se pravi obožavaoci klanjati Ocu u duhu i istini; jer to su obožavaoci koje Otac traži. Bog je Duh, i oni koji ga obožavaju moraju obožavati u duhu i istini* . (Jovan 4:21-23) ». Dakle, pravoj vjeri nije potreban nikakav materijal ili materijal, jer se zasniva isključivo na stanju uma. I prema tome, ova prava vjera malo zanima pohlepni i lopovski svijet, jer nikoga ne obogaćuje, osim, duhovno, izabranih. Izabrani obožavaju Boga u duhu, dakle u svojim mislima, ali i u istini , što znači da njihove misli moraju biti izgrađene po mjerilu koje je Bog odredio. Sve što je izvan ove norme je oblik idolopokloničkog paganizma gdje se pravi Bog služi kao idol. Tokom svojih osvajanja, republikanski Rim je usvojio religije osvojenih zemalja. I veliki dio njegove religijske dogme bio je grčkog porijekla, prve velike civilizacije antike. U našoj

eri, u papskom obliku, nalazimo sve ovo naslijeđe spojeno s novim "kršćanskim" "svetima" počevši od 12 apostola Gospodnjih. Ali, pošto je otišla toliko daleko da potisne drugu Božju zapovijed koja osuđuje ovu idolopoklonsku praksu, katolička vjera održava obožavanje slika isklesanih, naslikanih ili koje se pojavljuju u demonskim vizijama. Stoga u obredima ovih kultova nalazimo te isklesane idole koji zahtijevaju materijale da bi dobili oblik; materijali koje sam Bog predstavlja na popisu: „...; ... *tovar od zlata, srebra, dragog kamenja, bisera, finog platna, purpura, svile, grimiza, svih vrsta slatkog drveta, svih vrsta slonovače, svih vrsta vrlo dragog drveta, mesinga, gvožđa i mermera...* ». „ *Zlato, srebro, drago kamenje i skupocene stvari* “ „ *odajte počast bogu tvrđava* “ papskog kralja Dan.11:38. Zatim, „ *purpurna i skerletna* ” oblače *bludnicu Vavilon Veliki* u Otkr. 17:4; " *zlato, drago kamenje i biseri* " su njeni *ukrasi* ; „ *fino platno* “ označava njegovu tvrdnju o svetosti, prema Otkr. 19:8: „ *Jer je lan pravednost svetih* “. Ostali spomenuti materijali su oni od kojih ona pravi svoje rezbarene idole. Ovi luksuzni materijali izražavaju visok nivo odanosti idolopokloničkog katoličkog vjernika.

Stih 13: “ *od cimeta, i začina, i pomada, i smirne, i tamjana, i vina, i ulja, i finog brašna, i pšenice, i volova, i ovaca, i konja, i kola, i tijela i duša ljudskih.* »

„ *parfemi, od smirne, tamjana, vina i ulja,* ” citirani sugeriraju njegove vjerske obrede. Druge su hranjive sastojke i robe koja aludiraju na vladavinu Salomona, sina Davida, graditelja prvog hrama izgrađenog za Boga, prema 1 kraljevima 4: 20-28. Na ovaj način reproducira izgradnju " *Božjeg hrama* " u Rev. 8:11. 8:11 . Konačna preciznost stiha, koji se tiče " *tijela i duša ljudi* ", osuđuje njenu saradnju sa monarsima s kojima dijeli, nezakonito, vremensku vlast. U ime Krista, ona je vjerski opravdavala odvratne radnje, kao što su ropstvo, mučenje i ubijanje Božjih stvorenja; nešto što Bog zadržava za sebe u religioznom domenu; do te tačke da svoje postupke sažima u ovim terminima: " *krv svih onih koji su zaklani na zemlji pronađena je u njoj* ", u 18. stihu ovog poglavlja 18. Navodeći " *duše ljudi* ", Bog mu pripisuje gubitak " *duša* " koje su predate đavolu njegovom aktivnošću i njegovim lažnim religioznim pretenzijama.

Podsjetnik : U Bibliji i božanskoj misli riječ " *duša* " označava osobu u svim njenim aspektima, njeno fizičko tijelo i mentalnu ili psihičku misao, njen intelekt i njena osjećanja. Teorija koja predstavlja " *dušu* " kao element života, koji se u smrti odvaja od tijela i preživljava ga, čistog je paganskog grčkog porijekla. U starom savezu, Bog poistovjećuje " *dušu s krvlju*" svojih ljudskih ili životinjskih stvorenja: Lev 17:14: " *Jer život svakoga tijela je njegova krv, koja je u njemu. Zato rekoh sinovima Izraelovim: Ne jedite krv nijednog mesa; jer život je svakoga mesa njegova krv* ; ". Stoga on zauzima suprotno gledište budućih grčkih teorija i priprema biblijsku paradu protiv filozofskih misli koje će se roditi među paganskim narodima. Život ljudi i životinja ovisi o funkcioniranju krvi. Prolivena, ili zaprljana gušenjem, krv više ne opskrbljuje kisikom elemente fizičkog tijela uključujući mozak, potporu misli. A ako ovo drugo nije oksigenirano, princip misli prestaje i ništa ne ostaje živo nakon ove krajnje faze; ako ne sjećanje na sastav mrtve " *duše* " u vječnoj Božjoj misli s ciljem njenog budućeg " *uskrsnuća*", kada će je " *uskrsnuti*" ili kada će je " *ponovno podići*", ovisno o slučaju, za vječni život ili za definitivno uništenje " *druge smrti* " .

Stih 14: “ *Plodovi koje je poželjela duša tvoja su otišli daleko od tebe; i sve delikatne i lepe stvari su izgubljene za tebe, i nikada ih više nećeš naći.* »

Kao potvrdu onoga što je objašnjeno u prethodnom stihu, Duh pripisuje „*želje*“ papskog Rima njegovoj „*duši*“, njegovoj zavodljivoj i varljivoj ličnosti. Nasljednik grčke filozofije, katolička vjera je prva postavila pitanje pripisivanja duše životinjama i ljudima otkrivenim na novim zemljama. U stvari, pitanje ima svoj odgovor; zasniva se na izboru pravog pomoćnog glagola: čovjek nema **dušu**, jer **je** duša.

Duh sažima posljedice istinske smrti koju je ustanovio i otkrio u Ecc.9:5-6-10. Ovi detalji se neće ponavljati u spisima novog saveza. Stoga možemo vidjeti važnost proučavanja cijele Biblije. Uništen, " *Vavilon* " će "zauvek izgubiti " *plodove koje je njena duša želela* " i " *sve delikatne i veličanstvene stvari* " koje je cenila i tražila. Ali Duh takođe precizira: " *za vas* "; jer će izabrani, za razliku od nje, moći da produže, zauvek, uvažavanje čuda koja će im Bog ponuditi da podele.

Stih 15: “ *Trgovci ovim stvarima, koji su se obogatili od nje, stajaće daleko od straha od njene muke; oni će plakati i tugovati,* ”

U stihovima 15-19, Duh cilja na " *trgovce koji su se obogatili kroz nju* ". Ponavljanja otkrivaju naglasak na izrazu " *za jedan sat* ", ponavljen tri puta u ovom poglavlju, kao i na poklič " *Jao! Jao!* ". Broj 3 simbolizira savršenstvo. Bog stoga insistira na potvrđivanju neopozivog karaktera proročke objave; ova kazna će biti izvršena u svom svom božanskom savršenstvu. Krik: „*Jao! Jao!*“, koji su pokrenuli trgovci, odjekuje poklič upozorenja koji su pokrenuli njegovi izabranici u Otkr. 14:8: " *Pala je! Ona je pala! Vavilon Veliki* ". Ovi trgovci izdaleka posmatraju njegovo uništenje, „*u strahu od njegove muke*“. I s pravom se plaše ovog ploda pravednog gnjeva Boga živoga, jer žaleći za njegovim uništenjem stavljaju se u njegov tabor, a zauzvrat će biti uništeni ubojitim ljudskim gnjevom neutješnih žrtava vjerskih obmana. Ovaj stih nas čini svjesnim ogromne odgovornosti komercijalnih interesa za uspjeh Rimokatoličke crkve. " *Trgovci* " su podržavali prostitutku i njene najgore okrutne i despotske odluke, samo iz apetita za finansijskim i materijalnim bogaćenjem. Zatvorili su oči pred svim njegovim odvratnim zločinima i zaslužuju da dijele njegovu konačnu sudbinu. Istorijski primjer odnosi se na Parižane koji su stali na stranu katoličke vjere protiv reformirane vjere od početka reformacije u vrijeme kralja Franje I. ¹ nakon njega.

Stih 16: “ *i reći će: Jao! Jao! Veliki grad, koji je bio odjeven u fini lan, purpur i grimiz, i ukrašen zlatom, dragim kamenjem i biserima! Za samo sat vremena uništeno je toliko bogatstva!* »

Ovaj stih potvrđuje cilj; „*Vavilon veliki, obučen u lan, purpur i grimiz*“; boje kraljevih ogrtača, jer su iz tog razloga rugajući se rimski vojnici pokrili Isusova ramena ogrtačem " *purpurne boje* ". Nisu mogli zamisliti značenje koje je Bog dao njihovom djelovanju: kao žrtva iskupljenja, Isus je postao nosilac grijeha svojih izabranika označenih ovim bojama, *grimiznim ili ljubičastim*, prema Isa.1:18. " *Jedan sat* " će biti dovoljan da uništi Rim, njegovog papu i njegovo sveštenstvo, nakon slavnog povratka Isusa Hrista koji dolazi da spreči smrt svojih izabranika. U ovom konačnom testu, njihova će vjernost učiniti sve razlike, tako

da možemo razumjeti zašto Bog posebno insistira na jačanju njihove vjere i apsolutnog povjerenja na koje se moraju naviknuti da mu polažu. Dugo je čovjek mogao biti uvjeren samo da je takvo uništenje " u jednom satu " bilo čudo i stoga direktna Božja intervencija, kao u slučaju Sodome i Gomore. U našoj eri kada je čovjek ovladao nuklearnom vatrom, to je manje iznenađujuće.

Stih 17: " *I svi piloti, i svi koji plove do tog mjesta, i mornari, i svi koji rade na moru, stajahu izdaleka,* "

Ovaj stih posebno cilja na " *one koji iskorištavaju more, pilote, mornare koji plove na ovo mjesto, svi su stajali izdaleka .*" Iskorištavanjem želje kraljeva da se obogate i sama papska crkva se obogatila. Podržavala je i opravdavala osvajanje zemalja nepoznatih ljudima do vremena njihovog otkrića kada su njene katoličke sluge izvršile užasne masakre stanovništva u ime Isusa Krista. To je uglavnom bio slučaj u Južnoj Americi i krvavim ekspedicijama koje je predvodio general Cortés. Zlato uzeto sa ovih teritorija vratilo se u Evropu da obogati katoličke kraljeve i papinstvo saučesnika. Štoviše, naglasak na morskome aspektu podsjeća da je upravo kao režimu " *zvijeri koja se diže iz mora* " njegova veza s " *mornarcima* " ojačana radi njihovog zajedničkog bogaćenja.

Stih 18: „ *I povikaše, videći dim njenog paljenja: Kakav je grad ovaj veliki grad?* »

„ *Koji je grad bio kao veliki grad?* " viču mornari videći " *dim od njegovog plamena* " . Odgovor je jednostavan i brz: nema. Jer nijedan grad nije koncentrisao toliku moć, građansku kao carski grad, zatim vjersku od 538. Katoličanstvo se izvozilo u sve zemlje planete osim u Rusiju gdje ga je pravoslavna vjera odbacila. Nakon što ga je dočekala, Kina se takođe borila protiv njega i proganjala ga. Ali i danas dominira cijelim Zapadom i njegovim izdanima u Americi, Africi i Australiji. To je vodeće svjetsko vjersko turističko mjesto koje privlači posjetitelje iz cijelog svijeta. Neki dolaze da vide "drevne ruševine", drugi odlaze tamo da vide mesto gde žive papa i njegovi kardinali.

Stih 19: “ *Bacali su prašinu na svoje glave, i plakali i tugovali, i vikali govoreći: ‘Jao! Jao! Veliki grad, u kojem su se svi koji imaju brodove na moru obogatili njenim bogatstvom, uništen je u jednom satu!* »

Ovo je treće ponavljanje u kojem su sabrani svi prethodni izrazi, kao i preciznost " *u jednom satu, uništeno* ". " *Veliki grad u kojem su se svi koji imaju brodove na moru obogatili njenim bogatstvom .*" Optužba postaje vrlo jasna: zahvaljujući raskoši papskog režima brodovlasnici su se obogatili donoseći svjetska bogatstva u Rim. Rim se obogaćuje iz dijeljenja imovine svojih protivnika koje je ubio njegov vječni saveznik, građanska monarhijska vlast, njegovo oružano krilo. Kao istorijski primjer imamo smrt "templara", čija je imovina podijeljena između krune Filipa Lijepog i rimokatoličkog sveštenstva. Kasnije će to biti slučaj sa "protestantima".

Stih 20: „ *Radujte se zbog nje, nebesa! I vi sveci, apostoli i proroci, radujte se i vi! Jer Bog vas je potvrdio osuđujući nju.* »

Duh poziva stanovnike neba i prave svece, apostole i proroke na zemlji, da se raduju uništenju rimskog Babilona. Radost će stoga biti srazmjerna bolovima i patnjama koje je učinila da izdrže sluge Boga istine ili ih je željela učiniti, što se tiče posljednjih izabranih vjernih posvećenoj suboti.

Stih 21: *“ I moćni anđeo uze kamen kao veliki mlinski kamen i baci ga u more govoreći: Tako će silom biti srušen taj veliki grad Babilon i više ga se neće naći. »*

Poređenje Rima sa „ kamenom “ sugerise tri ideje. Prvo, Papa se takmiči s Isusom Kristom koji je sam simboliziran „kamenom “ u Dan 2:34: *„ Vi ste gledali dok kamen nije odsječen bez ruku, i udario kip o njegove noge od željeza i gline, i razbio ih u komade. »* Drugi stihovi u Bibliji mu također pripisuju ovaj simbol " kamena " u Zec.4:7; *“ glavni ugao ”* u Psa.118:22; Mat.21:42 ; i Djela 4:11: *“ Isus je kamen koji ste vi graditelji odbacili , ali koji je postao glava ugla .”* Druga ideja je aluzija na papinu tvrdnju da će naslijediti apostola " Petra "; glavni uzrok " uspjeha njegovih poduhvata i uspjeha njegovih lukavstava ", stvari koje je Bog osudio u Dan.8:25. Ovo tim više što apostol Petar nikada nije bio poglavar hrišćanske crkve jer ta titula pripada samom Isusu Hristu. Papski *“ trik ”* je stoga i *“ laž ”*. Treći prijedlog odnosi se na ime papinog vjerskog uporišta, njegove prestižne bazilike zvane "Sveti Petar iz Rima", čija je vrlo skupa gradnja dovela do usvajanja prodaje "oprosta" koja ga je razotkrila u očima reformatorskog monaha Martina Luthera. Ovo objašnjenje ostaje usko povezano s drugom idejom. Vatikansko mjesto služilo je kao groblje, ali navodna grobnica Petra, apostola Gospodnjeg, zapravo je bila grobnica "Simona Petra maga", obožavatelja i sveštenika boga zmije po imenu Eskulapije.

Vraćajući se u naše vrijeme, Duh prorokuje protiv rimskog *“ Vavilona ”*. On upoređuje njegovo buduće uništenje sa slikom " velikog mlinskog kamena " od " kamena " koji *“ anđeo baca u more ”*. Ovom ilustracijom on donosi protiv Rima optužbu identificiranu u Mateju 18:6: *„ Ali ko sablazni jednoga od ovih malih koji vjeruju u mene, bolje bi mu bilo da mu se objesi mlinski kamen o vratu i da se udavi u dubini morskoj .* I u svom slučaju ona je skandalizirala ne jednog od ovih malih koji vjeruju u njega, već mnoštvo. Jedno je sigurno: jednom kada bude " uništeno, nikada više neće biti pronađeno ". Nikad više nikoga neće povrijediti.

Stih 22: *„ I zvuk harfista, svirača na flauti i trubača neće se više čuti u vama niti će se u vama više čuti neki zanatlija. “*

Duh tada evocira muzičke zvukove koji su izražavali bezbrižnost i veselje stanovnika Rima. Jednom uništeni, tamo se više neće čuti. U duhovnom smislu se odnosi na Božije glasnike čije su se riječi čule sa istim efektom kao i muzički zvuci " flaute ili trubača "; slika data u paraboli u Mat.11:17. Pominje i " šumove " koje su stvarali zanatlije preopterećene radnim nalogima, jer su iz drevnog grada dopirali samo " šumovi " profesionalnih aktivnosti, među kojima i " šum mlinskog kamena " koji se okretao da melje žito žitarica, ili da naoštri rezne instrumente kao što su srp i kosa, noževi i mačevi; ovo, već u drevnom haldejskom Vavilonu, prema Jer.25:10.

Stih 23: *„ Svjetlost svijeće neće više sjati u tebi, niti će se u tebi čuti glas mladoženje i nevjeste: jer su tvoji trgovci bili velikaši na zemlji, i svi su narodi bili prevareni tvojim čarolijama .*

*„ Svetlost lampe više neće sijati u vama. „*Duhovnim jezikom, Duh upozorava Rim da svjetlost Biblije više neće dolaziti da mu pruži priliku da bude prosvijetljen kako bi spoznao istinu po Bogu. Ponavljaju se slike iz Jer 25:10, ali " pjesme mladoženje i nevjeste " ovdje postaju " glas mladoženje i nevjeste koji se

više neće čuti u vama ." Duhovno, oni su glasovi poziva koje su uputili Krist i Njegov izabrani sabor izgubljenim dušama da se obrate i spasu. Ova mogućnost će nestati zauvijek, nakon njenog uništenja. " *Jer su vaši trgovci bili velikani na zemlji .* " Upravo je svojim zavodjenjem velikih ljudi na zemlji Rim uspio proširiti svoju katoličku religiju na mnoge narode na zemlji. Koristila ih je kao predstavnike svog vjerskog posla. A rezultat je da su " *svi narodi prevareni vašim čarolijama* ". Ovdje Bog naziva katoličke mase " *očaranjima* " koja karakteriziraju paganske kultove zlih čarobnjaka i vještica. Istina je da korištenjem formalističkih repetitivnih formula i ispraznih ponavljanja, katolička religija ostavlja malo prostora Bogu stvoritelju da se izrazi. On to čak i ne pokušava, jer joj pripisuje " *stranog boga* " u Dan.11:39 i nikada je nije priznao kao slugu; "Vikar Sina Božjeg", papina titula, stoga nije njegov vikar. Sljedeći stih će dati razlog.

Stih 24: " *i zato što se u njoj našla krv proroka i svetaca i svih koji su pobijeni na zemlji.* »

"... *i zato što je u njoj pronađena krv proroka i svetaca* ": Tvrd, nepopustljiv, neosetljiv i okrutan kroz svoju historiju, Rim je urezao put kroz krv svojih žrtava. Ovo je važno za paganski Rim, ali i za papski Rim čiji su protivnici ubili kraljevi, prosvetljene Božje slugе koji su se usudili da osude njegovu đavolsku prirodu. Neki su bili zaštićeni od Boga, kao što su Waldo, Wycliffe i Luther, drugi nisu i završili su svoje živote kao mučenici za vjeru, na kolcima, blokovima, stupovima ili vješalima. Proročka perspektiva da se njegovo djelovanje definitivno prestane može samo radovati stanovnike neba i prave svece na zemlji. "... *i od svih koji su pobijeni na zemlji* ": Onaj ko donosi ovaj sud zna o čemu govori, jer prati akcije Rima od njegovog osnivanja 747. godine prije nove ere. Situacija u svijetu posljednjih dana najnoviji je plod koji je doneo osvajački i dominirajući Zapad nad ostalim narodima zemlje. Monarhijski, a potom i republikanski Rim proždirao je narode zemlje koje je pokorio. Model ovog društva ostao je model 2000 godina pravog i lažnog kršćanstva. Poslije je paganski Rim, papski Rim uništio sliku Hristovog mira i oduzeo čovečanstvu model koji bi doneo sreću ljudima. Opravdavajući klanje pravih jaganjaca, učenika Isusa Krista, otvorio je put vjerskim sukobima koji vode čovječanstvo u zastrašujući genocidni treći svjetski rat. Nije bez razloga da islamske oružane grupe javno prikazuju normu prerezanja grla. Ova mržnja prema islamu kasni je odgovor na ratove u krstaškim ratovima koje je pokrenuo Urban II iz Clermont-Ferranda 27. novembra 1095. godine.

Otkrivenje 19: Borba Armagedon Isusa Hrista

Stih 1: „ *Posle toga čuh jak glas velikog naroda na nebu kako govori: 'Aleluja! Spasenje, slava i moć pripadaju našem Bogu,* „

Nastavljajući od prethodnog 18. poglavlja, otkupljeni i spašeni izabrani nalaze se na nebu, nosioci „ *novog imena* „ koje označava njihovu novu nebesku prirodu. Radost i veselje vladaju i vjerni nebeski anđeli uzvisuju Boga spasitelja. Ova „ *gužva* „ *mnogo* „ se razlikuje od „ *mnoštva koje nijedan čovjek nije mogao izbrojati* „ spomenutog u Otkr. 7:9. Predstavlja skup Božjih svetih nebeskih anđela koji uzvisuju Njegovu „ *slavu* „ jer će u 4. stihu zemaljski izabranici koje simboliziraju „ *24 starješine* „ odgovoriti i potvrditi svoju privrženost izgovorenim riječima, govoreći: „ *Amen!* » Što znači: Zaista!

Redosled pojmova „ *spasenje, slava, moć* „ ima svoju logiku. „ *Spasenje* „ je dato zemaljskim izabranima i svetim anđelima koji su dali „ *slavu* „ Bogu Stvoritelju koji je, da ih spasi, pozvao svoju božansku „ *moć* „ da uništi zajedničke neprijatelje.

Stih 2: „ *jer su sudovi njegovi istiniti i pravedni; jer je sudio velikoj kurvi koja je pokvarila zemlju svojim bludom, i osvetio krv svojih slugu iz njene ruke.* »

Izabranici kojima je bila zajednička žeđ za istinom i istinskom pravdom sada su potpuno zadovoljeni i ispunjeni. U svom slijepom ludilu, čovječanstvo odsječeno od Boga mislilo je da može usrećiti posljednje narode omekšavanjem mjerila svoje pravde; Samo je zlo iskoristilo ovaj izbor i poput gangrene zahvatilo čitavo ljudsko tijelo. Dobri i milosrdni Bog pokazuje u svom sudu o „ *Velikom Vavilonu* „ da onaj ko daje smrt mora pretrpjeti smrt. Ovo nije čin zla, već čin pravde. Dakle, kada više ne zna kako da kazni krivce, pravda postaje nepravda.

Stih 3: „ *I rekoše drugi put: Aliluja! ...i njegov dim se diže zauvek i zauvek.* »

Slika je pogrešna, jer će „ *dim* „ vatre koja uništava Rim nestati nakon njegovog uništenja. „ *Doba vjekova* „ označava princip vječnosti koji se tiče samo pobjednika univerzalnih nebeskih i zemaljskih iskušenja. U ovom izrazu, riječ „ *dim* „ sugerira uništenje, a izraz „ *zauvijek* „ daje mu vječni učinak, odnosno definitivno uništenje; ona se nikada neće vratiti. U stvari, u najgorem slučaju, „

dim " se može podići u umovima živih kao uspomena na veličanstvenu božansku akciju koju je Bog izvršio protiv Rima, krvavog neprijatelja.

Stih 4: „*I dvadeset i četiri starješine i četiri živa bića padoše i pokloniše se Bogu koji sjedi na prijestolju govoreći: Amin! Aleluja!* »

Zaista! Hvaljen neka je Jahve! ... recite zajedno otkupljeni zemlje i svjetovi koji su ostali čisti. Obožavanje Boga je obilježeno sedždom; legitiman oblik rezervisan isključivo za njega.

Stih 5: “*I dođe glas s prijestolja govoreći: Hvalite Boga našega, svi sluge njegove, koji ga se bojite, mali i veliki!* »

Ovaj glas je glas „*Mihaela*“, Isusa Hrista, dva nebeska i zemaljska izraza pod kojima se Bog otkriva svojim stvorenjima. Isus kaže: " *vi koji ste ga se bojali* ", podsećajući tako na " *strah* " Božji koji se zahteva u prvoj anđeoskoj poruci u Otkr. 14:7. „*Strah Božji*“ samo je sažetak inteligentnog stava stvorenja prema svom Stvoritelju koji ima moć života i smrti nad njim. Kao što Biblija uči u 1. Ivanovoj 4:17-18, “*savršena ljubav izgoni strah*”: “*Ovdje je ljubav naša savršena, da imamo odvažnost na dan suda.*” *U ljubavi nema straha, ali savršena ljubav izgoni strah; jer strah uključuje kaznu, a onaj ko se boji nije savršen u ljubavi.*” Dakle, što izabranik više voli Boga, to mu se više pokorava i ima manje razloga da ga se boji. Odabrane bira Bog među malima, poput apostola i poniznih učenika, ali i od velikih kao što je veliki kralj Nabukodonozor. Ovaj kralj nad kraljevima svog vremena savršen je primjer kako, koliko god bio velik među ljudima, kralj je samo slabo stvorenje pred Svemogućim Bogom Stvoriteljem.

Stih 6: „*I čuh kao glas velikog naroda, i kao glas mnogih voda, i kao glas gromova silnih, koji govore: Aliluja! Jer je zavladao Gospod Bog naš Svemogući.* »

Ovaj stih objedinjuje već viđene izraze. “*Veliko mnoštvo*” u poređenju sa “*šumom mnogih voda*” predstavljeno je od strane njegovog Stvoritelja u Otkr. 1:15. “*Glasovi*” koji se izražavaju toliko su “*brojni*” da se mogu uporediti samo sa tutnjavom, “*bukom*” *grmljavina*”. “*Aleluja!*” *Jer je zavladao Gospod Bog naš Svemogući.* » Ova poruka je označila djelovanje “*sedme trube*” u Otkr. 11:17: “*Hvala ti, Gospode Bože Svemogući, koji jesi, i koji si bio, jer si se uhvatio svoje velike sile i zacarao si se.*”

Stih 7: “*Radujmo se i radujmo se, i slavu mu dajmo; jer je došao brak Jagnjetov, i njegova žena se pripremila,*

“*Radovanje*” i “*veselje*” su potpuno opravdane, jer je vreme “*borbe*” prošlo. U nebeskoj „*slavi*“, „*nevesta*“, Skupština izabranih otkupljenih sa zemlje pridružila se njenom „*Zaručniku*“, Hristu, živom Bogu „*Mihaelu*“, Jahveu. U prisustvu svih svojih nebeskih prijatelja, otkupljeni i Isus Hrist će proslaviti „*svadbenu*“ gozbu koja ih spaja. “*Nevjesta se pripremila*” vraćajući sve božanske istine koje je katolička vjera učinila da nestanu u svojoj verziji kršćanske vjere. „*Priprema*“ je bila duga, izgrađena na 17 vekova verske istorije, ali posebno od 1843. godine, datuma početka božanskih zahteva raznih obnova koje su postale neophodne, odnosno svih istina koje nisu obnovili progonjeni protestantski reformatori. Završetak ove pripreme izvršili su posljednji disidentski adventisti sedmog dana koji su ostali u odobravanju Boga i svjetla koje mu je Isus dao do

kraja pa već do ovog početka 2021. godine kada pišem ovu verziju njegovih svjetala.

Stih 8: " *I dade joj se da se obuče u lan, čist i svijetao. Jer lan je pravedna djela svetih.* »

" *Fino platno* " se odnosi na " *pravedna djela " istinskih posljednjih" svetaca* ." Ova „ *djela* “ koja Bog naziva „ *pravednima* “ su plod božanskih otkrivenja datih uzastopno od 1843. i 1994. godine. Ovo djelo je najnoviji plod koji otkriva božanska nadahnuća koja se daju od 2018. onima koje voli i blagosilja i „ *pripravlja* “ za „ *vjenčanja* “ spomenuta u ovom stihu. Ako Bog blagosilja " *pravedna djela* " svojih pravih " *svetaca* ", naprotiv, prokleo je i borio se, sve dok ga nije uništio, tabor lažnih svetaca čija su " *djela* " bila "nepravedna".

Stih 9: " *I reče mi anđeo: Napiši: Blago onima koji su pozvani na svadbenu večeru Jagnjetovu! I on mi reče: Ove riječi su istinite riječi Božije.* "

Ovo blaženstvo se dodjeljuje svecima otkupljenim krvlju Isusa Hrista čiji su pioniri bili zabrinuti onim iz Dan.12:12 (*Blago onima koji će čekati do 1335 dana*) pionira koje će upravo simbolizovati " *144.000* " ili 12 X 12 X 10700. Ulazak u raj za vječnost je zaista razlog za veliku sreću koja će božanski usrećiti *one* koji imaju ovu priliku. Samo sreća nije jedini faktor koji može imati koristi od ove privilegije, već nam je Bog dao ponudu spasenja kao "drugu šansu" nakon naslijeđa i osude istočnog grijeha. Obećanje spasenja i budućih nebeskih radosti potvrđeno je kao obećanje Božje usmene predanosti dostojne naše vjere jer On trajno drži svoje obveze. Suđenja posljednjih dana će zahtevati izvesnosti u kojima sumnja više neće imati mesta. Izabrani će se morati osloniti na vjeru izgrađenu na otkrivenim Božjim obećanjima jer je ono što je napisano prethodno rečeno. Zbog toga se Biblija, Sveto pismo zove: Riječ Božja.

Stih 10: " *I padoh pred noge njegove da mu se poklonim; ali mi je rekao: Pazi da to ne uradiš! Ja sam vaš kolega sluga i vaša braća koja imaju Isusovo svjedočanstvo. Obožavaju Boga. Jer Isusovo svjedočanstvo je duh proroštva.* »

Bog iskorištava Ivanovu grešku da nam otkrije svoju osudu katoličke vjere koja svoje članove uči ovoj vrsti obožavanja stvorenja. Ali, cilja i na protestantsku vjeru koja također čini ovu grešku poštujući paganski "dan sunca" naslijeđen iz Rima. Anđeo koji mu govori nesumnjivo je "Gabrijelo", božanski misionar blizak Bogu koji se već ukazao Danijelu i Mariji, "surogatnoj" Isusovoj majci. Koliko god visok, „Gabrijelo“ pokazuje istu poniznost kao i Isus. On tvrdi samo titulu " Jovanovog *saslužitelja* " do posljednjeg neslogiranog adventističkog izabranika posljednjeg vremena. Od 1843. izabrani su sa sobom imali " *svjedočanstvo Isusovo* " koje, prema ovom stihu, označava "duh proroštva". Adventisti su, na svoju vlastitu štetu, ograničili ovaj " *duh proroštva* " na djelo koje je izvršila Ellen G. White, Gospodnji glasnik, između 1843. i 1915. Oni su tako sami postavili granicu svjetlosti koju je dao Isus. Dakle, " *duh proroštva* " je trajni dar koji proizlazi iz autentičnog odnosa između Isusa i njegovih učenika i koji prije svega počiva na njegovoj odluci da povjeri misiju sluzi kojeg odabere svim autoritetom svog božanstva. Ovo djelo svjedoči o tome da je " *duh proroštva* " još uvijek vrlo aktivan i da može trajati do kraja svijeta.

Stih 11: " *Tada vidjeh nebo otvoreno, i gle, konj bijeli! Onaj koji je sjedio na njemu zvao se Vjeran i Istiniti, i u pravdi sudi i ratuje.* »

U ovoj sceni Duh nas vraća na zemlju, prije konačne pobjede i uništenja “*Vavilona Velikog*”. Duh ilustruje trenutak kada se, po povratku, slavni Krist suprotstavlja zemaljskim buntovnicima. U proslavljenom Isusu Hristu Bog izlazi iz svoje nevidljivosti: „*nebo je otvoreno*“. On se pojavljuje u liku “*prvog pečata*” iz Otkr. 6,2, kao jahač, odnosno Dirigent, koji je krenuo u “*osvajati i pobjeđivati*” jašan na “*bijelom konju*”, slika njegovog tabora obilježenog čistoćom i svetošću. Naziv “*vjeran i istinit*” koji sebi daje u ovoj sceni stavlja radnju u produžetak posljednjeg vremena prorečenog imenom “*Laodikeja*” u Otkr. 3:14. Ovaj naziv znači “*suđeni ljudi*” što je ovdje potvrđeno preciznošću: “*On sudi*”. Precizirajući da se on “*bori sa pravdom*”, Duh evocira trenutak “*borbe Armagedona*” iz Otkr. 16,16, u kojoj se bori protiv tabora nepravde predvođenog đavolom i ujedinjenog počasti koja je data “*danu sunca*” naslijeđenom od Konstantina I¹ rimokatoličkih papa.

Stih 12: “*Oči su mu bile kao plamen ognjeni; na glavi mu je bilo nekoliko dijadema; imao je napisano ime koje niko ne zna osim njega;* »

Znajući kontekst scene, možemo razumjeti da “*njegove oči*” u poređenju sa “*plamenom vatre*” gledaju u mete njegovog gnjeva, ujedinjeni pobunjenici “*spremni za bitku*” od Otkr. 9:7-9, odnosno od 1843. Značenje “*nekoliko dijadema*” koje se nose na “*glavi*” bit će dato u stihu 16. ovog stiha *i stiha Gospodnjeg kralja*” Njegovo “*pisano ime koje niko ne zna osim njega samog*” označava njegovu vječnu božansku prirodu.

Stih 13: “*i obuče se u haljinu natopljenu krvlju. Njegovo ime je Reč Božja.* »

Ova „*okrvavljena odjeća*” označava dvije stvari. Prva je njegova pravda koju je stekao prolivanjem vlastite “*krvi*” za iskupljenje svojih izabranika. Ali ova žrtva koju je dobrovoljno podnio da bi spasio svoje odabrane zahtijeva smrt njihovih agresora i progonitelja. Njegova “*odežda*” će ponovo biti prekrivena “*krvlju*”, ali ovaj put će to biti odeća njegovih neprijatelja “*pogažena u presu grožđa gneva Božjeg*” prema Izaiji 63 i Otkr. 14,17 do 20. Ovaj naziv “*Riječ Božja*” otkriva vitalnu važnost Isusove zemaljske službe nakon što je opisao svoju zemaljsku službu i oporavio se nakon njegove zemaljske službe. Naš Spasitelj je bio sam Bog skriven u zemaljskom izgledu. Njegovo trajno učenje koje su primili njegovi izabrani zvaničnici učiniće svu razliku između spašenog logora i izgubljenog logora.

Stih 14: „*Vojske koje su bile na nebu išle su za njim na bijelim konjima, obučeni u lan, bijeli i čisti.* »

Slika je veličanstvena, “*bijelo*” čistoće karakterizira svetost logora Božjeg i njegovih mnoštva anđela koji su ostali vjerni. „*Fino platno*” otkriva njihova „*pravedna*” i *čista djela*.

Stih 15: “*I iz usta njegovih iziđe oštar mač, kojim je morao pobiti narode; vladaće njima gvozdenim štapom; i on će gaziti vinsku presu žestine i gnjeva Svemogućeg Boga.*”

“*Božja riječ*” se odnosila na Bibliju, njegovu svetu “*riječ*” koja je sakupila njegovo učenje koje je vodilo izabrane u njegovu božansku istinu. Na dan njegovog povratka, “*Riječ Božja*” dolazi kao “*oštar mač*” da ubije svoje buntovne, sporne, svađajuće neprijatelje, spremne da proliju krv njegovih

posljednjih odabranih. Uništenje njegovih neprijatelja osvetljava izraz „ *on će vladati njima gvozdenim štapom* “ koji takođe označava delo suda koje vrše izabrani koji će pobediti prema Otkr. 2:27. Plan božanske osvete nazvan “ *vintage* ” u Otkr. 14:17-20 je ponovo potvrđen ovdje. Ova tema je razvijena u Isa.63 gdje Duh precizira da Bog djeluje sam bez ijednog čovjeka s njim. Razlog je taj što izabrani već dovedeni na nebo ne svjedoče o drami koja pogađa pobunjenike.

Stih 16: “ *I imao je na svojoj haljini i na bedru napisano ime: Kralj kraljeva i Gospodar nad gospodarima.* »

“ *Odjeća* ” se odnosi na djela živog bića, a “ *njegovo bedro* ” sugerira njegovu snagu i moć, jer je važan detalj da se pojavljuje kao jahač, a da bi stajao na konju, mišići “budra ”, najveći u čovjeku, se stavljaju na probu i čine akciju mogućom ili ne. Njegov imidž konjanika bio je značajan u prošlosti jer su to izgledali borci ratnici. Danas nam je preostala simbolika ove slike koja nam govori da je jahač učitelj koji dominira grupom ljudskih bića koju simbolizira jahači *konj*. Onaj koji Isus jaše tiče se njegovih izabranika koji su trenutno rasuti po zemlji. Njegovo ime “ *Kralj kraljeva i Gospodar gospodara* ” izvor je istinske utjehe za njegove voljene izabranike koji su podložni nepravednim naredbama kraljeva i gospodara zemlje. Ova tema zaslužuje pojašnjenje. Model zemaljskog kraljevstva nije osmišljen na principima koje je Bog odobrio. Zaista je Bog dao Izraelu, **prema njegovom zahtjevu**, da njime vlada na zemlji kralj, citiram, “kao i drugi narodi” pagani koji su postojali u to vrijeme. Bog je samo odgovorio na zahtjev njihovih zlih srca. Jer na zemlji, najbolji od kraljeva je samo „odvratno“ biće koje „*žanje gde nije posejalo*“ i onaj ko poznaje Boga ne čeka da ga njegov narod zbaci da bi se reformisao. Model koji je predstavio Isus osuđuje model koji su na zemlji s generacije na generaciju prenosili glupi, neuki i zli narodi. U Božjem nebeskom svijetu, vođa je sluga svog naroda i iz toga crpi svu svoju slavu. Ključ savršene sreće je tu, jer nijedno živo biće ne pati zbog svog blišnjeg. U svom slavnom povratku, Isus dolazi da uništi zle kraljeve i gospodare, i njihovu zloću, koju mu pripisuju tvrdeći da je njihova vladavina božansko pravo. Isus će ih naučiti da to nije slučaj; njima, ali i ljudskim masama koje opravdavaju svoju nepravdu. Ovo je objašnjenje “parabole o talentima” koja se zatim ostvaruje i primjenjuje.

Nakon sukoba

Stih 17: “ *I vidjeh anđela kako stoji na suncu. I povika iz sveg glasa govoreći svim pticama koje su letjele posred neba: Dođite, saberite se na veliku večeru Božju,* ”

Isus Hrist “ *Mihael* ” dolazi u liku sunčevog simbola božanske svetlosti u borbi protiv lažnih hrišćana koji obožavaju boga sunca koji opravdava promenu dana odmora koju je izvršio car Konstantin ¹. U svom sukobu sa Hristom Bogom, otkriće da je živi Bog strašniji od njihovog boga sunca. Velikim glasom Isus Krist saziva skup ptica mesoždera.

Napomena : Moram još jednom naglasiti da pobunjenici ne žele obožavati solarno božanstvo svjesno i dobrovoljno, ali potcjenjuju činjenicu da za Boga prvi dan koji poštuju kao sedmični odmor zadržava mrlju svoje paganske upotrebe prošlosti. Isto tako, njihov izbor otkriva veliki prezir prema vremenskom poretku koji je uspostavio od početka svog stvaranja Zemlje. Bog broji dane obeležene

rotacijom Zemlje oko svoje ose. U svojim intervencijama za svoj narod Izrael, podsjetio je na redosljed sedmice tako što je naznačio, imenujući ga, sedmi dan koji se naziva "subota". Mnogi vjeruju da ih Bog može opravdati zbog njihove iskrenosti. Ni iskrenost ni uvjerenje nemaju nikakvu vrijednost za one koji osporavaju istinu koju je Bog jasno izrazio. Njegova istina je jedini standard koji omogućava pomirenje kroz vjeru u dobrovoljnu žrtvu Isusa Krista. Bog Stvoritelj ne čuje niti priznaje lična mišljenja, Biblija potvrđuje ovo načelo ovim stihom iz Isaije 8:20: „ *Za zakon i svjedočanstvo! Ako neko tako ne govori, neće biti zore za narod.* ”

Dvije " gozbe " priprema Bog: " *bračnu večeru Jagnjetovu* " čiji su gosti sami izabrani pojedinačno, jer, zajedno, predstavljaju " *Nevjestu* ". Druga " *gozba* " je jezivog tipa i od nje uživaju samo " *ptice grabljivice*", lešinari, kondori, zmajevi i druge vrste iz roda.

Stih 18: „ *Da mogu jesti meso kraljeva, i meso kapetana, i meso moćnika, i meso konja, i onih koji sjede na njima, i meso svih ljudi, slobodnih i robova, i malih i velikih.* »

Nakon uništenja čitavog čovječanstva, neće ostati nikog da stavi tijela pod zemlju, a prema Jer 16:4, " *ono će se raširiti kao gnoj po zemlji.* " Pronađimo cijeli stih koji nas uči sudbini koju Bog rezervira za one koje proklinje: " *Umrijet će izjedani od bolesti; neće im se dati ni suze ni sahrane; oni će biti kao gnoj na zemlji; izginut će od mača i od gladi; i njihova će leševina biti hrana za ptice nebeske i zvijeri zemaljske.* " Prema nabrajanju koje je Duh prikazao u ovom stihu 18, nijedan čovjek ne može izbjeći smrt. Podsjećam da " *konji* " simboliziraju narode koje predvode njihovi građanski i vjerski vođe prema Jaku 3 :3: " *Ako konjima stavimo ugriz tako da nam se pokoravaju, mi također vladamo cijelim njihovim tijelom.* »

Stih 19: " *I vidjeh zvijer i kraljeve zemaljske i njihove vojske, okupljene da zarati protiv onoga koji sjedi na konju i protiv njegove vojske.* »

Videli smo da je " *bitka kod Armagedona* " bila duhovna i da se na zemlji njen aspekt sastojao od odluke o smrti svih posljednjih pravih robova Isusa Hrista. Ova odluka je donesena prije povratka Isusa Krista i pobunjenici su bili sigurni u svoj izbor. Ali u trenutku njegovog stupanja na snagu, nebo se otvorilo otkrivajući božanskog osvetnika Hrista i njegove anđeoske vojske. Više nema nikakve mogućnosti borbe. Niko se ne može boriti protiv Boga kada se On pojavi, a rezultat je ono što nam je otkrilo Otkr. 6:15-17: „ *Kraljevi zemlje, velikaši, zapovjednici, bogataši, moćni, svaki rob i svaki slobodan čovjek, sakrili su se u pećine i u stijene planinske. I rekoše planinama i stijenama: Padnite na nas i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na prijestolju i od gnjeva Jagnjetova. jer je došao veliki dan gnjeva njegovog, i ko će izdržati?* „Na posljednje pitanje odgovor je: izabranici koje su pobunjenici trebali ubiti; izabrani su posvećeni svojom vjernošću svetoj suboti koja je proricala pobjedu Isusa nad svim njegovim neprijateljima i neprijateljima njegovih otkupljenih.

Stih 20: " *I zvijer bi uhvaćena, a s njom i lažni prorok koji je pred njom činio čuda, kojima je prevario one koji su primili žig zvijeri i one koji su se klanjali njenom liku. Obojica su živi bačeni u ognjeno jezero koje je gorelo od sumpora.* »

Pažnja! Duh nam otkriva konačnu sudbinu posljednjeg suda kako je Bog priprema za " *zvijer i lažnog proroka* " to je katolička vjera i protestantska vjera kojoj su se pridružili lažni adventisti od 1994. godine. Jer " *zapaljeno jezero ognja i sumpora* " će prekriti zemlju tek na kraju sedmog milenijuma do definitivnog uništenja silenijuma nakon posljednjeg milenijuma. Ovaj stih nam otkriva predivan osjećaj savršene pravde našeg Boga Stvoritelja. Ustanovljava razliku između onih koji su zaista odgovorni i prevarenih, ali krivih žrtava jer su one odgovorne za svoje izbore. Religiozni vladari su " *živi bačeni u jezero ognjeno* " jer su prema Otkr. 14:9 potaknuli ljude i žene na zemlji da poštuju " *žig zvijeri* " čija je kazna najavljena.

Stih 21: " *A ostali su pobijeni mačem onoga koji je sjedio na konju, koji je mač izlazio iz njegovih usta; i sve su ptice bile ispunjene njihovim mesom .* "

Ovi " *drugi* " tiču se nehrišćana ili nevjernika koji su slijedili međunarodni pokret i pokoravali se općem naređenju bez ličnog učešća u akciji koju su izveli kršćanski vjerski pobunjenici. Pošto nisu pokriveni pravednošću krvi koju je prolio Isus Hrist, oni ne preživljavaju Hristov povratak, ali su ipak ubijeni njegovom rečju koju simbolizuje " *mač koji je izašao iz njegovih usta* ". Ova pala bića koja su očevici pojave pravog Boga doći će na konačan sud, ali neće proći kroz patnju dugotrajne smrti u " *ognjenom jezeru* " rezerviranom za velike vjerske krivce aktivne u pobuni. Nakon što budu suočeni sa slavom velikog Boga Stvoritelja, Velikog Sudije, oni će iznenada biti uništeni.

Otkrivenje 20: **hiljadu godina sedmog milenijuma** **i posljednja presuda**

Đavolja kazna

Stih 1: „ *I vidjeh anđela kako silazi s neba, s ključem od bezdane i velikim lancem u ruci.* »

" *Anđeo* " ili Božji glasnik " *silazi s neba* " na zemlju koja, lišena svih oblika zemaljskog života, ljudskog i životinjskog, ovdje zauzima svoje ime " *bezdane* " što ga označava u Post 1,2. " *Ključ* " otvara ili zatvara pristup ovoj pustojoj zemlji. A " *veliki lanac* " koji je držao u " *svojoj ruci* " sugerirše da će živo biće biti vezano za pustu zemlju koja će postati njegov zatvor.

Stih 2: " *Uhvatio je zmaja, tu staru zmiju, koja je đavo i sotona, i svezao ga na hiljadu godina.* »

Izrazi koji označavaju " *Sotonu* " buntovnog anđela, u Otkr. 12:9, ponovo su citirani. Podsjećaju nas na njegovu vrlo visoku odgovornost u patnjama uzrokovanim njegovim buntovnim karakterom; fizičku i moralnu patnju i bol nametnute ljudskim bićima od strane dominatora podvrgnutih njegovim inspiracijama i uticajima jer su bili opaki kao i on. Kao " *zmaj* " vodio je paganski carski Rim, a kao " *zmija* " hrišćanski papski Rim, ali demaskiran u vreme reformacije, ponovo se ponašao kao " *zmaj* " kojem su služile oružane katoličke i protestantske lige i "zmajeve" Luja XIV. Iz logora demonskih anđela, " *Sotona* "

je jedini preživjeli, dok čeka svoju iskupiteljsku smrt na Posljednjem sudu, on će ostati živ još " *hiljadu godina* " izolovan, bez ikakvog kontakta sa bilo kojim stvorenjem, na zemlji koja je postala bezoblični i prazan pustinjski zatvor, naseljen samo raspadnutim leševima i kostima ljudi i životinja.

Andeo ponora na pustoju zemlji: Uništavač iz Otkr. 9:11 .

Stih 3: " *I baci ga u bezdanu, i zatvori ga, i stavi pečat na njega, da više ne vara narode, dok se ne završi hiljadu godina. Nakon toga mora biti pušten na malu sezonu.* »

Prikazana slika je precizna, Sotona je stavljen na pustu zemlju pod pokrovom koji mu onemogućava pristup nebu; tako da se i sam nađe podložan ograničenjima ljudske norme čiji je gubitak izazvao ili podstakao. Ostala živa bića, nebeski anđeli i ljudi koji su zauzvrat postali anđeli, nalaze se iznad njega, odnosno na nebu, u koje on više nema pristup od pobjede Isusa Krista nad grijehom i smrću. Ali njegova situacija se pogoršala jer više nema društvo, ni anđela ni čovjeka. Na nebu su " *narodi* " koje ovaj stih citira bez spominjanja "zemlje". To je zato što su otkupljeni ovih naroda svi na nebu u kraljevstvu Božjem. Tako se otkriva uloga „ *lanca* “ ; ona ga prisiljava da ostane sam i izolovan na zemlji. U božanskom programu, đavo će ostati zatočenik " *hiljadu godina* " na kraju čega će biti oslobođen, imajući pristup i kontakt sa zlim mrtvima vaskrsim u drugom vaskrsenju, za " *drugu smrt* " posljednjeg suda, na zemlji koja će tada, na trenutak, biti ponovo naseljena. On će ponovo pokoriti buntovne nacije osuđene jer su uzaludno pokušavali da se bore protiv svetih otkupljenih anđela i Isusa Hrista, velikog Sudije.

Otkupljeni sude zlima

Stih 4: " *I vidjeh prijestolje; a onima koji su sjedili na njemu data je vlast da sude. I vidjeh duše onih koji su bili odsječeni za svjedočanstvo Isusovo i za riječ Božju, i koji se nisu klanjali zvijeri, niti njenom liku, niti su primili njegov žig na svoja čela ili na svoje ruke. Vratili su se u život i vladali sa Hristom hiljadu godina .*

" *Oni koji sjede na prijestolima* " imaju kraljevsku " *moć* " da " *sude* ". Ovo je važan ključ za razumijevanje značenja koje Bog daje riječi " *kralj* ". Sada, u svom kraljevstvu, u Isusu Kristu „ *Mihaelu* “, Bog dijeli svoj sud sa svim svojim ljudskim stvorenjima otkupljenim sa zemlje. Presuda zlih na zemlji i na nebu bit će zajednička i podijeljena s Bogom. Ovo je jedini aspekt kraljevske vlasti iskupljenih izabranih. Vlast nije rezervisana za kategoriju izabranih, već za sve, a Duh podsjeća da su u vremenu koje je prošlo na zemlji prvo bilo strašnih ubilačkih progona koje on evocira citirajući: " *duše onih koji su bili posječeni zbog svjedočanstva Isusa i zbog riječi Božje* "; Paul je bio jedan od njih. Duh tako evocira kršćanske žrtve rimskog paganizma i netolerantne rimske papske vjere aktivne između 30. i 1843. godine. Zatim cilja na posljednje odabrane kojima prijeti smrt od " *zvijeri koja izlazi iz zemlje* " iz Otkr. 13,11-15, u posljednjem času zemaljskog vremena; tokom 2029. godine do prvog dana proljeća koji prethodi Pashi 2030. godine.

U skladu sa najavom " *sedme trube* " u Otkr. 11:18, " *došlo je vrijeme da se sudi mrtvima* " i to je korisnost vremena " *hiljadu godina* " koje se spominje u ovom stihu 4. To će biti zanimanje otkupljenih koji su ušli u nebesku vječnost Božju. Morat će " *suditi* " zlim ljudima i palim nebeskim anđelima. Pavle kaže u 1 Kor 6:3: „ *Zar ne znate da ćemo mi suditi anđelima? I ne treba da osuđujemo, sa tim više razloga, stvari ovog života?* »

Drugo uskrsnuće za pale pobunjenike

Stih 5: " *Ostali mrtvi nisu oživjeli dok se ne završi hiljadu godina. Ovo je prvo vaskrsenje.* »

Čuvajte se zamke! Izraz " *Ostali mrtvi nisu oživjeli dok se ne završi hiljadu godina* " je zagrada, a izraz koji slijedi " *Ovo je prvo vaskrsenje* " odnosi se na prve mrtve u Kristu koji su vaskrsli na početku spomenutih " *hiljadu godina* ". Zagrada evocira, bez imenovanja, najavu drugog " *uskrsnuća* " rezerviranog za zle mrtve koji će uskrsnuti na kraju " *hiljadu godina* " za posljednji sud i smrtnu kaznu " *jezera ognja i sumpora* "; koji ostvaruje " *drugu smrt* ".

Stih 6: „ *Blagosloven i svet onaj koji ima udela u prvom vaskrsenju! Druga smrt nema moć nad takvima; ali oni će biti svećenici Boga i Hrista, i carovaće s njim hiljadu godina.* »

Ovaj stih vrlo jednostavno sažima otkriveni pravedni Božji sud. Blaženstvo je upućeno pravim izabranima koji na početku „ *hiljadu godina* “ učestvuju u „ *uskrsenju mrtvih u Hristu* “. Oni neće doći na sud, ali će sami biti suci na sudu koji je organizirao Bog, na nebu, " *hiljadu godina* ". Najavljena " *hiljadugodišnja* " " *vladavina* " samo je " *vladavina* " prosudbene aktivnosti i ograničena je na ovih " *hiljadu godina* ". Ušavši u vječnost, izabrani se ne moraju bojati niti trpjeti „ *drugu smrt* “, jer naprotiv, oni će učiniti da osuđeni zli mrtvi to trpe. A znamo da su to najveći i najzlobniji, okrutni i ubojiti vjerski krivci. Izabrane sudije će morati da odrede dužinu vremena patnje koje svako od suđenih bića mora pojedinačno da doživi, u procesu svog uništenja " *druge smrti* ", koja nema ništa zajedničko sa sadašnjom prvom zemaljskom smrću. Jer Bog Stvoritelj je taj koji daje vatri oblik njenog razornog djelovanja. Vatra nema efekta na nebeska tijela i zemaljska tijela koja su zaštićena od Boga, kao što dokazuje iskustvo Danielove trojice pratilaca u Danilu 3. Za posljednji sud, tijelo uskrsnuća će reagirati drugačije od trenutnog zemaljskog tijela. U Marku 9:48 Isus nam otkriva svoju posebnost govoreći: " *gdje crv njihov ne umire i oganj se ne gasi.* " Kao što prstenovi tijela gliste ostaju individualno oživljeni, tako će i tijelo prokletih posjedovati život do posljednjeg atoma. Brzina njihove konzumacije će stoga zavisiti od dužine vremena patnje koju su odredili sveti sudije i Isus Hrist.

Konačna konfrontacija

Stih 7: " *I kada se završi hiljadu godina, Sotona će biti pušten iz svoje tamnice.* »

Na kraju "hiljadu godina", za kratko vreme, ponovo će naći društvo. Ovo je vrijeme drugog " *uskrsnuća* " rezervirano za zemaljske pobunjenike.

Stih 8: " *I izaći će da zavede narode koji su na četiri strane zemlje, Goga i Magoga, da ih okupi u boj; Njihov broj je poput morskog pijeska.* .

Ova kompanija pripada " *narodima* " koji su vaskrsli na cijeloj zemlji, kako to pokazuje formula " *četiri ugla* " zemlje " ili četiri kardinalne tačke koje radnji daju univerzalni karakter. Ovakvo okupljanje nema ništa uporedivo, osim na nivou ratne strategije sličnosti sa sukobom iz Trećeg svetskog rata „ *šeste trube* “ iz Otkr. 9,13. To je poređenje koje navodi Boga da onima koji su se okupili na posljednjem sudu daje imena "Gog i Magog" prvobitno spomenuta u Ezeku 38:2, a prije toga u Post. 10:2, gdje je "Magog" drugi sin Jafeta. ali mali detalj otkriva samo uporedni aspekt ove evokacije, jer u Ezekijelu je Magog Gogova zemlja i označava Rusiju koja će tokom trećeg svjetskog rata staviti u akciju najveći broj vojnika u cijeloj ljudskoj ratnoj historiji; što opravdava njegovu ogromnu ekspanziju i brzo osvajanje zemalja zapadnoevropskog kontinenta.

Duh ih upoređuje sa " *morskim pijeskom* ", naglašavajući na taj način važnost broja žrtava Posljednjeg suda. Ovo je također aluzija na njihovu pokornost đavolu i njegovim ljudskim agentima otkrivenim u Otkr. 12:18 ili 13:1 (u zavisnosti od biblijske verzije): govoreći o " *zmaju* " čitamo: " *I stajaše na pijesku morskom.* "

Nepopravljivi buntovnik, Sotona počinje da se nada da može pobediti Božju vojsku i zavodi ostale osuđene ljude ubeđujući ih da se upuste u borbu protiv Boga i njegovih izabranika.

Stih 9: " *I iziđoše na lice zemlje, i opkoliše logor svetih i ljubljeni grad. Ali vatra je sišla s neba i progutala ih.* „Ali osvajanje teritorije više ne znači ništa kada se ne može uhvatiti protivnik jer je postao nedodirljiv; kao i Danijelovim drugovima, ni vatra ni bilo šta drugo im ne može nauditi. I naprotiv, " *vatra s neba* " ih pogađa čak i u " *taboru svetaca* " na koje nema efekta. Ali ova vatra „ *proždire* “ neprijatelje Božje i njegove izabranike. U Zahariji 14, Duh proriče dva rata razdvojena " *hiljadu godina* ". Onaj koji prethodi i koji ga ostvaruje "šesta truba" predstavljen je u stihovima od 1. do 3., ostalo se odnosi na drugi rat vođen u času posljednjeg suda, a nakon njega, univerzalni poredak uspostavljen na novoj zemlji. U 4. stihu, proročanstvo govori o silasku na zemlju Hrista i njegovih izabranika na sledeći način: " *Njegove će noge stajati u onaj dan na Maslinskoj gori, koja je nasuprot Jerusalemu na istoku; Maslinska gora će se podijeliti na istok i zapad, i bit će vrlo velika dolina prema sjeveru, a polovina prema jugu;* „Tabor svetaca posljednjeg suda je tako identificiran i lociran. Zapazimo da će tek na kraju nebeske „ *hiljadu godina* “ „ *stope* “ Isusove „ *počinuti* “ na zemlji, „ *na Maslinskoj gori koja je nasuprot Jerusalemu, na istočnoj strani* “. Pogrešno protumačen, ovaj stih je doveo do pogrešnog vjerovanja u zemaljsku vladavinu Isusa Krista tokom "milenijuma".

Stih 10: " *I đavo koji ih je prevario bi bačen u jezero ognjeno i sumporno, gdje su zvijer i lažni prorok. I oni će se mučiti danju i noću u vijekove vjekova.* »

Došlo je vrijeme da se provede presuda vjerskim pobunjenicima otkrivena u Otkr. 19:20. U skladu sa najavom ovog stiha, " *đavo, zvijer i lažni prorok* " su zajedno, " *živi bačeni u jezero vatre i sumpora* " što nastaje djelovanjem " *vatre s neba* " kojoj se dodaje rastopljena podzemna magma oslobođena lomovima kore zemljine kore po cijeloj površini planete. Zemlja tada poprima izgled "sunca" čija "vatra" proždire meso pobunjenika, koji su i sami obožavaoci (nesvesni, ali krivi) sunca stvorenog od Boga. Upravo u ovoj akciji zemaljski i nebeski krivci trpe "

muke ” “ *druge smrti* ” prorečene od Otkr. 9:5-6. Nepravедna podrška lažnom danu odmora izazvala je ovaj užasan kraj. Jer, na sreću osuđenika, koliko god dugo trajalo, i „ *druga smrt* “ ima kraj. A izraz „ *zauvek i uvek* “ ne odnosi se na same „ *muke* “ već na destruktivne posledice „vatre “ koja ih izaziva, jer su to posledice koje će biti konačne i večne.

Principi posljednjeg suda

Stih 11: “ *Tada vidjeh veliki bijeli prijesto i onoga koji sjedi na njemu. Zemlja i nebo pobjgoše pred njegovim licem, i mjesta za njih ne nađe se .*

“ *Bijeli* ” sa savršenom čistoćom, njegov “ *veliki prijesto* ” je slika savršeno čistog i svetog karaktera Boga stvoritelja svega života i stvari. Njegovo savršenstvo ne može tolerisati prisustvo “ *zemlje* ” u njenom opustošenom i uništenom aspektu koji joj je dao posljednji sud. Štaviše, pošto su zlikovci svih porijekla uništeni, vrijeme simbola je prošlo i nebeski univerzum i njegove milijarde zvijezda više nemaju razloga da postoje; „ *nebo* “ naše zemaljske dimenzije i sve ono što sadrži stoga je eliminirano, nestalo u ništavilo. Došao je čas za večni život u večnom danu.

Stih 12: “ *I vidjeh mrtve, male i velike, kako stoje pred prijestoljem. Otvorene su knjige. I otvorena je druga knjiga, a to je knjiga života. I mrtvima se sudilo po onome što je bilo zapisano u knjigama, prema djelima svojim. »*

Ovi “ *mrtvi* ” ljudi koji su proglašeni krivima uskrsnuli su za posljednju presudu. Bog ne čini izuzetak ni za koga, njegov pravedni sud pogađa „ *velike* “ i „ *male* “, bogate i siromašne i nameće im istu sudbinu, smrt, prvi put u životu, jednaku.

Ovi sljedeći stihovi pružaju detalje o djelovanju posljednjeg suda. Već prorečeno u Dan.7:10, “ *knjige* ” svjedočanstava anđela su “ *otvorene* ” i ovi nevidljivi svjedoci su zabilježili greške i zločine koje su počinili osuđeni i nakon presude za svaki slučaj od strane izabranih i Isusa Krista, konačna konačna neopoziva presuda je usvojena neopozivo. U vrijeme donošenja posljednje presude izrečena presuda će biti izvršena.

Stih 13: “ *More je dalo mrtve koji su bili u njemu i smrt i Had dali mrtve koji su bili u njima; i svaki je suđen po djelima svojim. »*

Princip definisan u ovom stihu se odnosi na oba uskrsnuća. “ *Mrtvi* ” nestaju na “ *moru* ” ili na “ *kopnu* ”; Ovo su dvije mogućnosti koje su označene u ovom ajetu. Zapazimo formu “ *prebivalište mrtvih* ” kojom se evocira entitet “ *zemlja* ”. Jer zaista je ovo ime opravdano, jer je Bog rekao grešnom čovjeku: “ *Prah si i u prah ćeš se vratiti* ” u Post 3:19. “ *Prebivalište mrtvih* ” je stoga “ *prah* ” “ *zemlje* ”. Smrt je ponekad vatra progutala ljudska bića koja se stoga nisu “ *vratila u prah* ” prema uobičajenom obredu sahrane. Zbog toga, ne isključujući ovaj slučaj, Duh navodi da će sama “ *smrt* ” vratiti one koje je udario u bilo kojem obliku; razumijevanje raspada uzrokovanog nuklearnom vatrom koja ne ostavlja tragove potpuno dezintegriranog ljudskog tijela.

Stih 14: “ *I smrt i Had bačeni su u jezero ognjeno. Ovo je druga smrt, ognjeno jezero. »*

„ *Smrt* “ je bila princip potpuno suprotan principu života i njegova svrha je bila da eliminiše stvorenja čije je životno iskustvo Bog osudio i osudio. Jedina

svrha života je predstaviti Bogu novog kandidata za Njegov izbor vječnih prijatelja. Nakon što se ovaj odabir dogodio, a zli su uništeni, " smrt " i "zemlja" " *prebivalište mrtvih* " više nemaju razloga da postoje. Destruktivni principi ove dvije stvari su sami uništeni od Boga. Nakon „ *ognjenog jezera* “ ima mjesta za život i božansku svjetlost koja obasjava njegova stvorenja.

Stih 15: “ *I ko se ne nađe zapisan u knjizi života, bačen je u jezero ognjeno.*

»

Ovaj stih potvrđuje da je Bog zaista stavio pred čovjeka samo dva puta, dva izbora, dvije sudbine, dvije sudbine (Ponovljeni 30:19). Imena izabranih su od Boga poznata od postanka svijeta ili čak i dalje, iz programiranja njegovog projekta koji je imao za cilj da sebi da slobodna i nezavisna stvorenja kao društvo. Ovaj izbor će ga koštati strašne patnje u tijelu od tijela, ali njegova želja za ljubavlju bila je veća od straha, on je pokrenuo svoj projekat i unaprijed znao detaljno ostvarenje naše priče o nebeskom životu i zemaljskom životu. Znao je da će njegovo prvo stvorenje jednog dana postati njegov smrtni neprijatelj. Ali uprkos tom saznanju, dao mu je svaku šansu da odustane od svog plana. Znao je da je to nemoguće, ali je dozvolio da se to dogodi. Tako je znao imena odabranih, njihove postupke, svjedočanstva čitavog njihovog života i vodio ih je i vodio k sebi svakoga u svoje vrijeme i epohu. Samo jedno je Bogu nemoguće: iznenađenje.

Poznavao je i imena mnoštva ravnodušnih, buntovnih, idolopokloničkih ljudskih stvorenja koje je stvorio proces ljudske reprodukcije. Razlika u Božijem sudu otkrivena u Otkr. 19:19-20 odnosi se na sva Njegova stvorenja. Neki od njih manje krivi bit će ubijeni " *riječju Božjom* " ne znajući " *muke ognja druge smrti* " koje su namijenjene isključivo krivim religioznim kršćanima i Židovima. Ali drugo " *uskrsnuće* " tiče se svih Njegovih ljudskih stvorenja rođenih na zemlji i anđeoskih stvorenja stvorenih na nebu, jer je Bog objavio u Rimljanima 14:11: “ *Jer je napisano: Živim, govori Gospod, svako koljeno će se pokloniti meni, i svaki će jezik priznati Bogu .*”

Otkrivenje 21: Simbolizirani proslavljeni Novi Jerusolim

Stih 1: “ *Tada vidjeh novo nebo i novu zemlju; jer prvo nebo i prva zemlja prodoše, a mora više nije bilo.* »

Duh dijeli s nama osjeća je inspirisane uspostavljanjem novog multidimenzionalnog poretka nakon kraja 7. milenijuma. Od tog trenutka vrijeme se više neće računati, sve što živi ulazi u beskrajnu vječnost. Sve je novo ili tačnije obnovljeno. " *Nebo i zemlja* " iz ere grijeha su nestali, a simbola " *smrti* ", " *more* " više nema. Kao Stvoritelj, Bog je promijenio izgled planete Zemlje, učinivši da nestane sve što je predstavljalo rizik ili opasnost za njene stanovnike; tako da nema više okeana, nema više planina sa strmim stenovitim vrhovima. Postao je veliki vrt poput prvog " *Edema* " u kojem je sve slava i mir; što će biti potvrđeno u Rev. 22.

Stih 2: „ *I vidjeh sveti grad, novi Jerusolim, kako silazi s neba od Boga, pripremljen kao nevjesta ukrašena mužu svom.* »

Ova nova rekreacija će dočekati skup izabranih svetaca otkupljenih sa zemlje koji se u ovom stihu naziva " *sveti grad* ", kao u Otkr. 11:2, " *Novi Jerusolim* ", " *nevesta* " Isusa Hrista, njen " *muž* ". Ona „ *silazi s neba* “, iz kraljevstva Božjeg u koje je ušla po slavnom povratku svog Spasitelja. Tada je prvi put sišla na zemlju na kraju " *hiljadu godina* " nebeskog suda za posljednji sud. Nakon toga, vrativši se na nebo, čekala je dok " *novo nebo i nova zemlja* " nisu bili spremni da je prime. Imajte na umu da je riječ " *nebo* " jednina, jer evocira savršeno jedinstvo, za razliku od množine, " *nebesa* ", što sugerira u Post 1:1, podjelu nebeskih bića u dva suprotstavljena tabora.

Stih 3: “ *I čuh glas veliki s neba kako govori: Gle, šator Božji među ljudima! On će stanovati s njima, i oni će biti njegov narod, i sam Bog će biti s njima.* »

„ *Nova zemlja* “ dočekuje uglednog gosta, jer „ *sam Bog* “, napuštajući svoj stari nebeski tron, dolazi da postavi svoj novi tron na zemlju gde je pobedio đavola, greha i smrti. „ *Božji šator* “ se odnosi na nebesko telo Boga Isusa Hrista „ *Mihael* “ (= koji je kao Bog). Ali to je i simbol Skupštine izabranih nad kojom vlada Duh Isusa Hrista. “ *Tabernakul, hram, sinagoga, crkva* ”, svi ovi pojmovi su simboli naroda otkupljenih svetaca prije nego što su građevine koje je izgradio čovjek; svaki od njih označava fazu u napretku božanskog projekta. I prvo, " *šator* " označava izlazak iz Egipta Hebreja koje je Bog vodio i vodio u pustinju, vidljivo manifestiran oblakom koji se poput stupa spuštao na sveti šator. On je tada već bio " *sa muškarcima* "; što opravdava upotrebu ovog termina u ovom ajetu. Zatim „ *hram* “ označava čvrstu konstrukciju „ *šatora* “; rad naređen i izveden pod kraljem Solomonom. Isključivo na hebrejskom riječ " *sinagoga* " znači: skupština. U Otkr. 2:9 i 3:9, Hristov Duh govori o pobunjeni jevrejskoj naciji kao o " *sinagogi Sotone* ". Posljednja riječ " *crkva* " znači skup na grčkom (ecclesia); jezik širenja hrišćanskog učenja Biblije. Isus je uporedio *svoje tijelo* " jerusalemskom *hramu* ", a prema Ef. 5:23, Skupština, njegova " *Crkva* ", je " *njegovo tijelo* ": " *jer je muž glava ženi, kao što je Krist glava crkve, koja je njegovo tijelo, i čiji je on Spasitelj* ". Sjećamo se tuge koju su osjetili Isusovi apostoli kada ih je ostavio da se uzdignu na nebo. Ovog puta, " *moj muž će živjeti sa mnom* " može reći Izabranica u svojoj instalaciji na " *novoj zemlji* ". Upravo u tom kontekstu poruke dvanaest imena " *dvanaest plemena* " iz Otkr. 7 mogu izraziti nepomiješanu radost i sreću njihove pobjede.

Stih 4: „ *Obrisaće svaku suzu s očiju njihovih, i smrti više neće biti, niti će više biti tuge, ni jauka, ni bola, jer je ono prije prošlo.* »

Veza sa Otkr. 7:17 je potvrđena pronalaskom ovdje božanskog obećanja s kojim se Otkr. 7 završava: “ *Otrlit će svaku suzu s njihovih očiju.* ” Lijek za suze je radost i radost. Govorimo o vremenu kada će se Božja obećanja održati i ispuniti. Pogledajte dobro ovu divnu budućnost, jer pred nama je vrijeme programirano za “ *smrt, tugovanje, plač, bol* ” koje više neće biti, samo za obnovu svega od strane našeg uzvišenog i divnog stvoritelja Boga. Želim da istaknem da će ove strašne stvari nestati tek nakon pravosnažne presude koja će se desiti na kraju "hiljadu godina". Za izabrane, ali samo za njih, posljedice zla će prestati slavnim povratkom Gospoda Boga Svemogućeg.

Stih 5: “ *I reče Onaj koji sjedi na prijestolju: Evo, sve činim novo. A on reče: Piši; jer su ove riječi vjerne i istinite.* »

Bog Stvoritelj, lično, obvezuje se obećanjem i potvrđuje ovu proročku riječ: „ *Evo, činim sve novo.* ” Nema smisla tražiti sliku u našim ovozemaljskim vijestima kako bismo pokušali dobiti predstavu o tome šta Bog priprema, jer ono što je novo ne može se opisati. I do sada nas je Bog samo podsjetio na bolne stvari našeg vremena govoreći nam da ih više neće biti na " *novoj zemlji i novom nebu* " koji tako zadržavaju svu svoju misteriju i iznenađenja. Anđeo dodaje ovoj izjavi: " *jer su ove riječi vjerne i istinite.* " Poziv milosti od Boga u Isusu Kristu zahtijeva nepokolebljivu vjeru da bi se dobila nagrada Božjih obećanja. To je težak put koji se protivi svjetskim normama. Zahtijeva veliki duh žrtvovanja, samoodricanja, u poniznosti roba potčinjenog svom Gospodaru. Božji naponi da ojača naše povjerenje stoga su dobro opravdani: "sigurnost u otkrivenu i izraženu istinu" je mjerilo prave vjere.

Stih 6: “ *I reče mi: Učinjeno je! Ja sam alfa i omega, početak i kraj. Onome ko je žedan daću da pije besplatno iz izvora vode života.* ”

Bog Stvoritelj Isus Krist stvara “ *sve novo* ”. „ *Gotovo je!* » ; Psa.33:9: “ *Jer je govorio, i zbi se; on naređuje i postoji.* ” Njegova stvaralačka riječ se ostvaruje čim riječi izađu iz njegovih usta. Od 30. godine iza nas, program kršćanske ere otkriven u Danielu i Otkrivenju ostvaren je do najsitnijih detalja. Bog nas poziva da ponovo pogledamo u budućnost koju je pripremio za svoje izabrane; najavljene stvari će se ostvariti na isti način, sa punom sigurnošću. Isus nam kaže kao u Otkr. 1:8: “ *Ja sam Alfa i Omega, početak i kraj.* ” Ideja " *početka i kraja* " ima smisla samo u našem iskustvu zemaljskog grijeha koji će biti potpuno završen na " *kraju* " sedmog milenijuma nakon uništenja grešnika i smrti. Sinovima Božjim rasutim po trgovačkoj zemlji, Isus nudi, „ *besplatno* “, „ *iz izvora vode života* “. On sam je “ *izvor* ” ove “ *vode života* ” koja simbolizira vječni život. Božji dar je besplatan, ova preciznost osuđuje prodaju rimokatoličkih "oprost" koje su označavale oprost dobijen za novac od papstva.

Stih 7: “ *Onaj koji pobijedi, sve će naslijediti; Ja ću biti njegov Bog, a on će biti moj sin.* ”

Božji izabranici su nasljednici sa Isusom Hristom. Prvo, svojom vlastitom “ *pobjedom* ”, Isus je “ *naslijedio* ” kraljevsku slavu koju su priznala sva njegova nebeska stvorenja. Poslije njega, njegovi izabranici, također “ *pobjednici* ”, ali kroz njegovu “ *pobjedu* ” će “ *naslijediti ove nove stvari* ” koje je Bog posebno

stvorio za njih. Isus je potvrdio svoje božanstvo apostolu Filipu u Jovanu 14:9: „ Isus mu reče: Toliko sam vremena s tobom, a ti me još ne poznaješ, Filipe? Ko je vidio mene, vidio je i Oca; Kako kažete: Pokaži nam Oca? “Čovjek Mesija se predstavio kao “ vječni Otac ”, čime je potvrdio najavu prorečenu u Isa.9:6 (ili 5) koja ga se ticala. Isus Krist je stoga za svoje izabrane, i njihov brat i njihov Otac. I sami su mu braća i sinovi. Ali poziv je individualan, pa Duh kaže, kao na kraju 7 era teme "Pisma": " onome koji pobijedi ", " biće moj sin ". Pobjeda nad grijehom je potrebna da bi se dobio status “ sina ” živog Boga.

Stih 8: „ Ali strahoviti, i neverni, i odvratni, i ubice, i bludnici, i vračari, i idolopoklonici, i svi lažovi, imaće svoj deo u jezeru koje gori ognjem i sumporom: koje je druga smrt. »

Ovi kriteriji ljudskog karaktera nalaze se u cijelom paganskom čovječanstvu, međutim, Duh ovdje cilja na plodove lažne kršćanske religije; osuda jevrejske religije je jasno izražena i otkrivena od strane Isusa u Otkr. 2:9 i 3:9.

Prema Otkr. 19:20, “... jezero koje gori ognjem i sumporom ” biće, na posljednjem sudu, dio rezerviran za “ zvijer i lažnog proroka ”: katoličku vjeru i protestantsku vjeru. Lažna kršćanska religija se ne razlikuje od lažne jevrejske religije. Njegove prioritetne vrijednosti su suprotne od Božjih. Dakle, dok su farisejski Jevreji predbacivali Isusovim učenicima što nisu oprali ruke pre jela (Matej 15:2), Isus ih nikada nije prekorio i tada je rekao, u Mateju 15:17 do 20: „ Zar ne razumete da sve što ulazi u usta ide u stomak i izbacuje se napolje ? Ali ono što izlazi iz usta dolazi iz srca, a to je ono što onečišćuje čovjeka. Jer iz srca izlaze zle misli, **ubistva, preljube, blud, krađe, lažno svjedočenje, kleveta** . To su stvari koje onečišćuju čovjeka; **ali jesti neopranih ruku ne oskvrnjuje čovjeka** . ”. Slično tome, lažna kršćanska religija maskira svoje grijeha protiv Duha prvenstveno kažnjavajući grijeha tijela. Isus je dao svoje mišljenje govoreći Jevrejima u Mateju 21:3: “ carinici i bludnice će prije vas otići u kraljevstvo nebesko ”; očigledno, pod uslovom da se svi pokaju i obrate Bogu i njegovoj čistoti. To je lažna religija koju Isus naziva " slijepim vodičima " u Mateju 23:24, jer " iscijedi komarca i proguta kamilu ", ili " vidi trun u oku bližnjega, a da ne vidiš balvan koji je u svome " prema Luki 6:42 do 3.

Malo je nade za svakoga ko se prepozna u svim ovim kriterijumima ličnosti koje Isus navodi. Ako samo jedan odgovara vašoj prirodi, morat ćete se boriti protiv njega i pobijediti svoju manu. Prva bitka vjere je protiv samog sebe; i to je najteža nedaća za savladavanje.

U ovom nabranjanju, dajući prednost njihovom duhovnom značenju, Isus Krist, veliki božanski sudija, navodi greške koje se pripisuju lažnoj kršćanskoj vjeri tipa papskog rimokatolicizma. Ciljajući „kukavice“, on misli na one koji odbijaju da pobjede u svojoj borbi vere, jer su sva njegova obećanja rezervisana „ za onoga koji pobjeđuje “. Ali nema pobjede za onoga ko odbije da se bori. “ Vjerni svjedok ” mora biti hrabar; Izađi kukavica. „ Bez vere je nemoguće ugoditi Bogu “ (Jevr. 11:6); izlaz, " nevjernik ". A vjera koja nije u skladu s Isusovom vjerom koja je data kao uzor za oponašanje, samo je nevjera. " Groznosti " su odvratne Bogu i one ostaju plodovi pagana ; izlaz, " odvratni ". To je zločin koji se pripisuje „ Velikom Vavilonu, majci bludnica i gadosti zemaljskih “ prema Otkr.

17:4-5. " *Ubice* " prekrše šestu zapovest; izlaz, " *ubica* ". Ubistvo se pripisuje katoličkoj vjeri i protestantskoj vjeri " *licemjera* " prema Dan.11:34. " *Neskromni* " mogu promijeniti svoje načine i pobijediti svoje zlo, inače; izaći iz " *neskromnog* ". Ali *duhovna "nečistoća* " koja se pripisuje katoličkoj vjeri u poređenju sa " *prostitutkom* " potpuno zatvara vrata neba. Štaviše, Bog u njoj osuđuje „ *nečistoću* " koja vodi ka duhovnoj „ *preljubi* “: trgovini sa đavolom. „ *Mađioničari* “ su katolički sveštenici i protestanti koji su sledbenici demonskog spiritualizma; izlaz, " *mađioničar* "; Ova akcija se pripisuje „ *Vavilonu velikom* “ u Otkr. 18:23. " *Idolopoklonici* " se također odnosi na katoličku vjeru, njene isklesane idole, objekte obožavanja i molitve; izlaz, " *idolopoklonik* ". I konačno, Isus citira " *lažljivce* " koji za svog duhovnog oca imaju " *đavola, lažovca i ubicu od početka i oca laži* " prema Jovanu 8:44; izađite iz " *lažovca* ".

Stih 9: " *Tada je došao jedan od sedam anđela koji su imali sedam zdjela punih sedam posljednjih zala i razgovarao sa mnogim govoreći: 'Dođi, pokazaću ti nevjestu, Jagnjetovu ženu.* »

U ovom stihu, Duh upućuje poruku ohrabrenja izabranima koji će pobjednički proći kroz tragično i strašno vrijeme božanskih " *sedam posljednjih zala* ". Njihova nagrada će biti da vide (" *Pokazaću ti* ") slavu rezervisanu za pobjedničke izabrane koji čine i predstavljaju, u ovoj poslednjoj istorijskoj fazi zemlje greha, " *nevestu, ženu Jagnjetovu* ", Isusa Hrista.

" *Sedam anđela koji su imali sedam zdjela punih sedam posljednjih zala* " ciljalo je na ljudska bića koja su ispunjavala kriterije lažne kršćanske religije navedene u prethodnom stihu. Ovih " *sedam posljednjih zala* " bio je dio koji će Bog uskoro dati palom logoru. On će nam sada, u simboličnim slikama, pokazati udio koji će se vratiti pobjedničkim iskupljenim izabranima. U simbolici koja otkriva osjećaje koje Bog gaji prema njima, anđeo će pokazati izabrane čiji skup zajedno čini " *Jagnjetovu nevjestu* ". Navodeći " *Jagnjetova žena* ", Duh potvrđuje učenje dato u Efežanima 5:22 do 32. Apostol Pavle opisuje idealan odnos muža i žene koji će, nažalost, naći svoje ispunjenje samo u odnosu Izabranog sa Hristom. I moramo naučiti ponovo čitati priču o Postanku, u svjetlu ove lekcije koju nam je dao Duh živog Boga, tvorac svega života i briljantan izumitelj njegovih savršenih vrijednosti. Riječ " *žena* " povezuje " *nevjestu* ", " *Odabranicu* " Krista sa slikom " *žene* " predstavljenom u Otkrivenju 12.

Opšti opis proslavljenog Izabranika

Stih 10: " *I odvede me u duhu na goru veliku i visoku. I pokazao mi je sveti grad, Jerusalim, koji silazi s neba od Boga, imajući slavu Božju.* »

Duhom se Jovan prenosi u trenutak kada Isus Hrist i njegovi izabranici silaze s neba nakon nebeskog suda „ *hiljadu godina* “ sedmog milenijuma. U Otkr. 14:1, „ *144 000* “ „ *zapečaćenih* “ *adventista hrišćanskih duhovnih* „ *dvanaest plemena* “ *prikazano je na* „ *gori Sion* “. Nakon " *hiljadu godina* " prorokovana stvar se ispunjava u stvarnosti " *nove zemlje* ". Od povratka Isusa Hrista, izabrani su od Boga primili proslavljeno nebesko telo koje je postalo večno. Oni stoga odražavaju " *slavu Božju* ". Ovu transformaciju najavljuje apostol Pavle u 1. Kor. 15:40 do 44: „ *Postoje i nebeska tela i zemaljska tela; ali sjaj nebeskih tela je drugačiji, a sjaj zemaljskih tela je drugačiji. Postoji jedna slava sunca, druga slava mjeseca, a druga slava zvijezda; čak se i jedna zvijezda*

razlikuje po sjaju od druge zvijezde. Tako je i sa vaskrsenjem mrtvih. Tijelo je posijano u pokvarenosti; on ustaje nepotkupljiv; sije se u preziru, ustaje u slavi; sije se nemoćno, ustaje u snazi; sije se životinjsko tijelo, diže se duhovno tijelo. Ako postoji životinjsko tijelo, postoji i duhovno tijelo .

Stih 11: “ I slava njegova bijaše kao kamen najdragocjeniji, kao kamen jaspis, bistar kao kristal. »

Navedeno u prethodnom stihu, " Božja slava " koja ga karakteriše potvrđena je jer " kamen jaspis " takođe označava aspekt " Onog koji sjedi na prijestolju " u Otkr. 4:3. Između ova dva stiha postoji razlika jer u Otkr. 4, za kontekst presude, ovaj „ kamen jaspis “ koji simbolizuje Boga takođe ima izgled „ sardija “. Ovdje, nakon što je problem grijeha riješen, Izabranica se predstavlja u aspektu savršene čistoće „ providna kao kristal “.

Stih 12: “ Imao je veliki i visok zid. Imala je dvanaest kapija, a na vratima dvanaest anđela, i imena napisana na njima, imena dvanaest plemena sinova Izraelovih :

Slika koju je predložio Duh Isusa Krista temelji se na simbolici " **hrama** ". **duhovni** " **sveti** " o kojima se govori u Ef 2:20-22: " I izgrađeni su na temelju apostola i proroka, a sam Isus Krist je glavni kamen temeljac. U njemu čitava građevina, prikladno uokvirena, prerasta u **sveti hram** u Gospodu. U njemu se i vi zajedno gradite za prebivalište Božije kroz Duha. ". Ali ova definicija se odnosila samo na Izabranika apostolskog vremena. „ Visoki zid “ prikazuje evoluciju kršćanske vjere od 30. do 1843. godine; Zapazimo da je do ovog datuma standard istine koji su apostoli razumjeli i poučavali ostao nepromijenjen. Zbog toga promjena dana odmora ustanovljena 321. godine prekida **sveti** savez s Bogom sklopljen krvlju Isusa Krista. Što se tiče pravih primalaca Otkrivenja ovog proročanstva, simboli koji oslikavaju adventističku vjeru, koju je Bog izdvojio od 1843. godine, prikazani su pomoću " dvanaest vrata ", " otvorenih " pred izabranima " Filadelfije " (Otkr. 3:7) i " zatvorenih " pred palim " živim mrtvacima " (Otk. 3:1). Oni “ nose imena 12 plemena zapečaćenih Božjim pečatom ” u Otkr. 7.

Stih 13: “ na istoku troja vrata, na sjeveru troja vrata, na jugu troja vrata, a na zapadu troja vrata. »

Ova orijentacija „ vrata “ na četiri kardinalne tačke ilustruje njen univerzalni karakter; koji osuđuje i čini nelegitimnom religiju koja tvrdi da je univerzalna, prevedeno grčkim korijenom "katholikos" ili "katolik". Dakle, od 1843. godine, za Boga, adventizam je jedina kršćanska religija kojoj je povjerio svoje “ vječno jevanđelje ” (Otkrivenje 14:6) za univerzalnu misiju poučavanja stanovništva zemlje. Osim istine koju otkriva svom duhovnom Izabraniku do kraja svijeta, nema spasenja . Adventizam je započeo kao pokret vjerskog preporoda motiviran najavom povratka Isusa Krista, koji se prvi put očekivao u proljeće 1843.; i taj karakter mora zadržati do pravog konačnog povratka Isusa Krista zakazanog za proljeće 2030. Jer "pokret" je aktivnost u stalnoj evoluciji, inače više nije "pokret", već "blokirana institucija" i mrtva, što privilegira tradiciju i vjerski formalizam; odnosno sve što Bog mrzi i osuđuje; i već je osudio među pobunjenim Jevrejima prve nevernike.

Detaljan opis hronološkim redom

Osnove kršćanske vjere

Stih 14: " *I gradski je zid imao dvanaest temelja, i na njima dvanaest imena dvanaest Jagnjetovih apostola.* »

Ovaj stih ilustruje apostolsku kršćansku vjeru koja pokriva, kao što smo vidjeli, vremenski period između 30. i 1843., i čije je učenje izobličio Rim 321. i 538. godine. " *Visoki zid* " formiran je svjetovnim skupom " **živog kamenja** " prema 1. Pet. 2:4-5: " *Bog živi blizu njega i odabrani od ljudi; a vi sami, kao živo kamenje, sazidate se u duhovnu kuću, u sveto sveštenstvo, da prinesete duhovne žrtve prihvatljive Bogu kroz Isusa Hrista.* "

Stih 15: " *I onaj koji mi govoraše imao je za meru zlatnu trsku da izmjeri grad i vrata njegova i zid.* »

Ovdje je, kao u Otkr. 11:1, riječ o " *mjeravanju* " ili, o donošenju presude, o vrijednosti proslavljenog Izabranika, o adventističkoj eri (*12 kapija*) i o apostolskoj vjeri (*temelj i zid*). Ako je " *trska* " iz Otkr. 11:1 bila " *kao štap* ", oruđe kazne, apsolutno suprotno, ono u ovom stihu je " *zlatna trska* "; " *zlatno* " je simbol " *vjere očišćene kušnjom* ", prema 1. Pet. 1:7: " *da bi kušnja vaše vjere, koja je mnogo vrijednija od zlata koje propada, iako je iskušano ognjem, mogla biti pronađena na hvalu, slavu i čast u otkrivenju Isusa Krista.* " Vjera je stoga mjerilo Božjeg suda.

Stih 16: „ *Grad je imao oblik kvadrata, a dužina mu je bila jednaka širini. Izmjerio je grad trskom i našao ga na dvanaest hiljada stadija; dužina, širina i visina su bile jednake.* »

" *Kvadrat* " je površinski savršen idealan oblik. Izvorno se nalazi u aspektu "svetije nad svetinjama" ili "najsvetijeg mjesta" šatora izgrađenog u Mojsijevo vrijeme. Oblik " *kvadrata* " je dokaz inteligentne implikacije, priroda ne predstavlja nikakav savršeni " *kvadrat* ". Božja inteligencija se pojavljuje u dimenzijama hebrejskog svetišta koje je formirano poravnanjem tri " *kvadrata* ". Dva su korištena za " *sveto mjesto* ", a treće, za " *svetinju nad svetinjama* " ili " *presveto mjesto* ", koje je bilo rezervirano isključivo za prisutnost Boga i prema tome, odvojeno " *veoma* ", slikom grijeha koji će Isus isкупiti u svom času. Ove proporcije od tri trećine bile su na slici 6000 ili tri puta po 2000 godina posvećenih izboru izabranih u spasonosnom projektu koji je zamislio Bog. Na kraju ovog izbora izabrani su tako predstavljeni „kvadratom“ „ *presvetog mesta* “ koji je prorekao kulminaciju projekta spasenja; ovo duhovno mesto postaje dostupno zbog pomirenja koje je doneo savez u Hristu. I tako opisani duhovni „ *kvadrat* “ hrama dobio je temelj 30. aprila, kada je spasenje počelo dobrovoljnom pomirbenom smrću našeg Otkupitelja Isusa Krista. Slika " *kvadrata* " nije dovoljna da usavrši ovu definiciju istinskog savršenstva čiji je simbolički broj "tri". Takođe, to je „kocka“ koja nam je predstavljena. Imajući istu mjeru, u " *dužini, širini i visini* ", ovog puta imamo simbol "tri" savršenog "kubičnog" savršenstva, skupštine izabranih otkupljenih od Isusa Krista. 2030. godine biće završena izgradnja " *kvadratnog grada* (pa čak i kubičnog: " *njegove visine* "), *njegovog temelja i njegovih dvanaest kapija* . Dajući mu kubični oblik, Duh zabranjuje doslovno tumačenje "grada" koje mu daje mnoštvo.

Izmjereni broj , “ 12.000 stadija ”, nosi isto značenje kao i “ 12.000 zapečaćenih ” iz Otkr. 7. Podsjećamo: 5 + 7 x 1000, tj. čovjek (5) + Bog (7) x mnoštvo (1000). Riječ " stadioni " sugerira njihovo sudjelovanje u utrci čiji je cilj " osvojiti nagradu visokog poziva " prema Pavlovom učenju u Fil 3:14: " *Idem prema cilju za nagradu visokog poziva Božjeg u Kristu Isusu.* » ; i u 1. Kor. 9:24: „ *Zar ne znate da oni koji trče u trci svi trče, ali jedan dobija nagradu? Trčite na takav način da ga osvojite.* „Izabrani pobjednici su trčali i primili nagradu koju je dodijelio Bog u Isusu Kristu.

Stih 17: “ *I izmjeri zid, i nađe da ima sto četrdeset i četiri lakta, po mjeri čovjeka, koliko je bila mjera anđela.* »

Iza " lakata ", varljivih mjera, Bog nam otkriva svoj sud i otkriva nam da u sastav Odabranog ulaze samo ljudi simbolizirani brojem "5" koji su sklopili savez sa Bogom čiji je broj "7". Zbir ova dva broja daje "12" što, kada se "kvadrira", daje broj "144". Preciznost " ljudske mjere " potvrđuje sud " ljudi " izabranih krvlju koju je prolio Isus Krist. Broj "12" je stoga prisutan u svim fazama projekta svetog saveza sklopljenog s Bogom: 12 hebrejskih patrijarha, 12 apostola Isusa Krista i 12 plemena koja predstavljaju adventističku vjeru uspostavljenu od 1843-1844.

Stih 18: „ *Zid je bio sazidan od jaspisa, a grad je bio čisto zlato, kao čisto staklo.* »

Kroz ove simbole Bog otkriva svoje uvažavanje vjere koju su pokazali Njegovi izabrani do 1843. Često su imali malo svjetla, ali njihovo svjedočanstvo Bogu nadoknadilo ga je i ispunilo ga ljubavlju. “ *Čisto zlato i čisto staklo* ” ovog stiha ilustruju čistoću njihovih duša. Često su davali svoje živote radi povjerenja u Božja obećanja objavljena kroz Isusa Krista. Poverenje koje mu je ukazano neće biti razočarano, on će ih sam dočekati na " *prvo vaskrsenje* ", ono istinskih " *mrtvih u Hristu* ", u proljeće 2030. godine.

Apostolska fondacija

Stih 19: „ *Temelji gradskog zida bili su ukrašeni svim vrstama dragog kamena: prvi temelj bio je jaspis, drugi safir, treći kalcedon, četvrti smaragd,* “

Stih 20: “ *Petina od sardoniksa, šestina od sardija, sedma od krisolita, osmina od berila, deveta od topaza, desetina od krizopraza, jedanaesta od jacinta, dvanaesta od ametista.* »

Bog zna misli ljudskih bića i šta oni osjećaju kada se dive ljepoti dragog kamenja kada je rezano ili polirano. Da bi stekli ove stvari, neki ljudi troše bogatstvo do te mjere da se upropaste, toliko je velika njihova naklonost prema njima. U istom procesu, Bog će koristiti ovo ljudsko osećanje da izrazi osećanja koja gaji prema svom voljenom i blagoslovenom izabraniku.

Ovo različito „ *drago kamenje* “ nas uči da odabrani nisu identični klonovi, jer svaka osoba ima svoju ličnost, na fizičkom nivou, očigledno, ali posebno na duhovnom nivou, na nivou svog karaktera. Primjer koji su dali " *dvanaest apostola* " Isusa potvrđuje ovu misao. Između Žana i Pjera, kakva razlika! Međutim, Isus ih je volio i zbog njihove različitosti. Istinsko bogatstvo života stvorenog od Boga leži u ovim različitostima ličnosti koje su svi znali kako da Mu daju prvo mjesto u svojim srcima i cijeloj svojoj duši.

Adventizam

Stih 21: " *Dvanaest vrata bijahu dvanaest bisera; svaka vrata bila su od jednog bisera. Gradski trg je bio čisto zlato, kao prozirno staklo.* »

Od 1843., izabrani nisu pokazivali vjeru veću od onih koji su im prethodili u presudi Spasitelja. Simbol " *jednog bisera* " je zbog pristupa blaženog adventizma potpunom razumijevanju plana božanskog spasenja. Za Boga, od 1843. godine, izabrani adventistički izabranici pokazali su se dostojnim da prime svu njegovu svjetlost. Ali, budući da se ovo isporučuje u stalnom rastu, samo posljednji nesložni adventisti primaju posljednji savršeni oblik proročkih objašnjenja. Ono što mislim je da posljednji odabrani adventist neće imati superiornu vrijednost od ostalih otkupljenih iz apostolskih vremena. " *Biser* " označava završetak spasonosnog projekta koji je pokrenuo Bog. Ona otkriva specifično iskustvo koje se sastojalo u obnavljanju **svih** doktrinarnih istina iskrivljenih i napadnutih od strane papske rimokatoličke vjere i protestantske vjere koje su pale u otpadništvo. I konačno, otkriva nam ogromnu važnost koju Bog daje stupanju na snagu dekreta iz Danila 8:14 u proleće 1843: " *Do dve hiljade i trista veče i jutra i svetost će biti opravdane .* " " *Biser* " je slika te " *opravdane svetosti* " koja se, za razliku od drugog dragog kamenja, ne mora rezati da bi se otkrila njegova ljepota. U ovom konačnom kontekstu, skupština posvećenih izabranih izgleda skladno, „ *bezgrešno* “ prema Otkr. 14:5, dajući Bogu svu slavu koju zaslužuje. Proročka subota i sedmi milenijum koji je on prorekao spajaju se i ispunjavaju se u svom savršenstvu spasonosnog projekta koji je zamislio veliki stvoritelj Bog. Njegov " *dragocjeni biser* " iz Mateja 13:45-46 izražava sav sjaj koji joj je želio dati.

Velike promjene Novog Jerusalima

Duh precizira: „ *Ulica grada bila je čisto zlato, kao prozirno staklo.* » Navodeći ovo " *mjesto čistog zlata* ", to jest čiste vjere, on sugerira poređenje sa Parizom koji nosi sliku grijeha primajući imena " *Sodoma i Egipat* " u Otkr. 11:8.

Stih 22: " *Nisam vidio hrama u gradu; jer je Gospod Bog Svemogući njen hram, a takođe i Jagnje.* »

Vrijeme simbola je prošlo, odabrani su ušli u istinsko ostvarenje božanskog spasonosnog projekta. Kako to danas razumijemo na zemlji, " *hram* " okupljanja više neće imati koristi. Ulazak u vječnost i stvarnost učinit će beskorisnim " *sjene* " koje su ih prorekle prema Kol. 2:16-17: " *Neka vas, dakle, niko ne sudi u jelu, ili u piću, ili zbog praznika, ili mladog mjeseca, ili subote: koji su sjena stvari koje dolaze, a tijelo je Kristovo .* " Pažnja! U ovom stihu, formula " *subota* " odnosi se na " *subote* " izazvane vjerskim praznicima, a ne na " *nedeljnu subotu* " koju je Bog ustanovio i posvetio sedmog dana od stvaranja svijeta. Kao što je prvi Hristov dolazak učinio beskorisnim praznične obrede koji su ga proricali u starom savezu, tako će ulazak u vječnost učiniti zemaljske simbole zastarelim i omogućiti izabranima da vide, čuju i slede Jagnje, odnosno Isusa Hrista, istinski sveti božanski „ *hram* “ koji će zauvek biti kreativni duh vidljivog izraz vidljivog izraza.

Stih 23: „ *Gradu ne treba ni sunce ni mjesec da ga obasjava; jer mu slava Božja daje svjetlost, a Jagnje je njegova svjetiljka.* »

U božanskoj večnosti, izabrani žive u stalnom svjetlu bez izvora svetlosti kao što je naše trenutno sunce čije postojanje opravdava samo smenjivanje " *dana i noći* "; " *noć ili tama* " opravdana zbog grijeha. Grijeh je riješen i nestao, ostaje samo mjesta za " *svjetlo* " koje je Bog proglasio " *dobrim* " u Post. 1:4.

Duh Božji ostaje nevidljiv, a Isus Krist je aspekt pod kojim ga njegova stvorenja mogu vidjeti. U tom svojstvu on je predstavljen kao „ *baklja* “ nevidljivog Boga.

Ali duhovno tumačenje otkriva veliku promjenu. Nakon što uđu u raj, izabrani će biti direktno poučeni od Isusa, tada im više neće trebati " *sunce* ", simbol novog saveza, niti " *mjesec* " simbol starog jevrejskog saveza; oba su, prema Otkr. 11:3, u Svetom pismu, biblijska „ *dva svjedoka* “ Boga, korisna da prosvijetle ljude u njihovom otkrivanju i razumijevanju njegovog plana spasenja. Ukratko, izabranima više neće trebati Sveto pismo.

Stih 24: „ *Narodi će hodati u njegovoj svjetlosti, i kraljevi zemlje će u nju donijeti svoju slavu.* »

" *nacije* " su nebeske ili nebeske " *nacije* " koje su postale. Pošto je " *nova zemlja* " postala i novo Božje kraljevstvo, tu svako živo biće može pronaći Boga stvoritelja. " *Kraljevi zemlje* " koji su izabrani će " *doneti slavu* " svoje čistote duše u ovaj večni život postavljen na " *novoj zemlji* ". Ovaj izraz " *kraljevi zemlje* " koji najčešće cilja, pežorativno, na pobunjene zemaljske vlasti, označava, na suptilan način, izabrane u Otkr. 4:4 i 20:4 gdje su predstavljeni " *sjedeći* " na " *prijestoljima* ". Isto tako, čitamo u Otkr. 5:10: " *Učinio si ih kraljevstvom i sveštenicima našem Bogu, i oni će kraljevati na zemlji.* "

Stih 25: „ *Vrata mu se neće zatvoriti danju, jer tamo neće biti noći.* »

Poruka naglašava nestanak trenutne nesigurnosti. Mir i sigurnost biće savršeni u svjetlu vječnog i beskrajnog dana. U historiji života slika tame nastala je samo na zemlji zbog borbe koja je trebala suprotstaviti božansko „ *svjetlo* “ „ *tami* “ đavoljeg tabora.

Stih 26: " *I slava i čast naroda uneće se u njega.* »

Već 6000 godina ljudi su se organizovali u plemena, narode i nacije. Tokom hrišćanske ere, na Zapadu, narodi su promijenili svoja kraljevstva u nacije i izabrani hrišćani su birani među njima zbog „ *slave i časti* “ koju su dali Bogu, u Isusu Hristu.

Stih 27: " *Ništa pogano neće ući u njega, niti ko čini gadost ili laž; ući će samo oni koji su upisani u Jagnjetovu knjigu života.* "

Bog to potvrđuje, spasenje je predmet velikog zahtjeva s njegove strane. Samo savršeno čiste duše, koje svjedoče o ljubavi prema božanskoj istini, mogu biti odabrane da dobiju vječni život. Još jednom Duh obnavlja svoje odbacivanje " *oskvrnjenog* " što označava palu protestantsku vjeru u poruci " *Sarda* " u Otkr. 3:4, i katoličku vjeru čiji se sljedbenik " *posvećuje odvratnosti i laži* " religioznim i građanskim. Jer oni koji ne pripadaju Bogu dopuštaju da njima manipuliše đavo i njegovi demoni.

Još jednom, podsjeća nas Duh, iznenađenja su rezervirana za ljude jer Bog, od postanka svijeta, zna imena svojih izabranika jer su „ *zapisana u njegovoj*

knjizi života " . I određujući " u Knjizi života *Jagnjeta* ", Bog isključuje svu nekršćansku religiju iz svog plana spasenja . Nakon što je u svojoj Apokalipsi otkrio isključenje lažnih kršćanskih religija, put spasenja se pojavljuje kao " *tisan i uzak* " kao što je Isus objavio u Mateju 7:13-14: " *Uđite na uska vrata. Jer široka su vrata i širok je put koji vodi u propast, i mnogi su koji njime ulaze. Ali uska su vrata i težak je put koji vodi u život, i malo ih je onih koji ga nalaze .*"

Otkrivenje 22: Beskrajni dan vječnosti

Savršenstvo zemaljskog vremena božanskog odabira završilo se sa Otkr. 21: 7 x 3. Broj 22 paradoksalno označava početak priče iako u ovoj knjizi čini njen epilog. Ova obnova, koja se odnosi na „ *sve stvari* “ prema Bogu, povezana je sa „ *novom zemljom i novim nebom* “, oboje večnim.

Stih 1: " *I pokaza mi bistru rijeku vode života, bistru kao kristal, koja je izlazila od prijestolja Boga i Jagnjeta.* »

U ovoj uzvišenoj, životvornoj slici svježine, Duh nas podsjeća da je skup izabranih koji je postao vječan, oslikan " *rijekom vode života* ", tvorevina, djelo Božje koje je duhovno ponovno stvoreno u Kristu čije vidljivo prisustvo sugerira njegov " *prijesto* "; i to kroz žrtvu " *jagnjeta* ", Isusa Hrista; vječnost je plod novog rođenja koje je ova žrtva proizvela u izabranima.

" *Rijeka* " je slatka voda koja brzo teče. On prikazuje život koji je, kao i on, u stalnoj aktivnosti. Slatka voda čini 75% našeg ljudskog kopnenog tijela; to jest,

ako mu je slatka voda neophodna, i to je razlog zašto Bog svoju riječ, jednako neophodnu za dobivanje vječnog života, upoređuje s " *izvorom voda života* " prema Otkr . U njegovom Otkrivenju, vidjeli smo u Otkr. 17:15 da " *vode* " simboliziraju " *narode* "; Ovdje je " *rijeka* " simbol otkupljenih izabranih koji su postali vječni.

Stih 2: „ *Usred ulice grada i sa obe strane reke, bilo je drvo života, koje je dalo dvanaest puta svoje plodove, dajući svoj plod svakog meseca, a njegovo lišće je bilo za isceljenje naroda.* »

Na ovoj drugoj slici, Isusa Krista, " *drvo života* " nalazi se " *usred* " njegovog sabora izabranih okupljenih oko njega na " *trgu* " skupa. On je " *u sredini* " njih, ali i na njihovim stranama, predstavljen " *dvije obale rijeke* ". Jer božanski Duh Isusa Hrista je sveprisutan; prisutan svuda i u svakome. Plod ovog " *drveta* " je " *život* " koji se neprestano obnavlja, budući da se " *njegovi plodovi* " dobijaju u svakom od " *12 mjeseci* " naše zemaljske godine. Ovo je još jedna prekrasna slika vječnog života i podsjetnik da se on vječno održava voljom Božjom.

Isus je često upoređivao čovjeka sa voćnim " *drvećima* " koje se " *sudi po plodovima* ". On je sebi, od početka u Post 2:9, pripisivao simboličnu sliku „ *drveta života* “. Sada drveće ima kao svoju „ *odeću* “ ukras „ *lišća* “. Za Isusa, njegova " *odjeća* " simbolizira njegova pravedna djela i stoga njegovo otkupljenje grijeha njegovih odabranih koji mu duguju svoje spasenje. Kao što „ *lišće* “ „ *drveta* “ leči bolesti, pravedna dela koja je izvršio Isus Hrist „ *leče* “ smrtonosnu bolest istočnog greha koju su nasledili izabrani od Adama i Eve koji su koristili „ *lišće* “ drveća da pokriju svoju fizičku i duhovnu golotinju otkrivenu iskustvom greha.

Stih 3: " *Neće više biti prokletstva. Prijesto Božji i Jagnjetov bit će u gradu; njegove sluge će ga služiti i vidjeti njegovo lice* ,

Od ovog stiha, Duh govori u budućem vremenu, dajući svojoj poruci značenje ohrabrenja za izabrane koji će se još morati boriti protiv zla i njegovih posljedica do povratka Krista i njihovog uklanjanja sa zemlje grijeha.

To je " *anatema* ", prokletstvo grijeha koji su počinili Eva i Adam, koja je učinila Boga nevidljivim ljudskim očima. Stvaranje starozavetnog Izraela nije ništa promenilo, jer je greh još uvek učinio Boga nevidljivim. Još je morao da se sakrije pod izgledom oblaka danju, postajući blistav noću. Najsvetije mjesto svetinje bilo je rezervirano isključivo za njega, pod prijetnjom smrtno kazne za prestupnika. Ali ovih zemaljskih uslova više nema. Na novoj zemlji Bog je vidljiv svim svojim slugama, kakva će biti njihova služba ostaje misterija, ali oni će imati kontakt s njim dok su se apostoli trljali s Isusom Kristom i razgovarali s njim; licem u lice.

Stih 4: " *i njegovo će ime biti na njihovim čelima.* »

Božje ime čini pravi „ *pečat živog Boga* “. Subotnji odmor je samo spoljašnji „znak“ toga. Jer " *ime* " Boga označava njegov karakter koji on simbolizira licima " *četiri životinje* ": " *lava, teleta, čovjeka i orla* " koji savršeno ilustriraju skladne kontraste Božjeg karaktera: kraljevski i snažan, ali spreman na žrtvu, ljudski izgled, ali nebeska priroda. Isusove riječi su se ispunile; Ptice od perja jata zajedno. Takođe, oni koji dijele božanske vrijednosti odabrani su od

Boga za vječni život i oni su sabrani k Njemu. U " *čelu* " se nalazi čovjekov mozak, pokretački centar njegove misli i ličnosti. I ovaj animirani mozak proučava, odražava i odobrava ili odbacuje standard istine koji mu Bog predstavlja da bi ga spasio. Mozak izabranih volio je demonstraciju ljubavi koju je Bog organizovao u Isusu Hristu i borili su se, prema postavljenim pravilima, da uz njegovu pomoć savladaju zlo, kako bi stekli pravo da žive sa njim.

Na kraju, svi koji dijele Božji karakter otkriven kroz Isusa Krista nalaze se s Njim kako bi mu vječno služili. Prisustvo „ *ime* “ Božjeg „ *napisanog na njihovim čelima* “ objašnjava njihovu pobjedu; i to, posebno, u posljednjem testu adventističke vjere u kojem su ljudi imali izbor da na " *svoje čelo* " ispišu " *ime Boga* " ili ime buntovne " *zvijeri* ".

Stih 5: " *Neće više biti noći; i neće im trebati ni lampa ni svjetlo, jer će im Gospod Bog dati svjetlost. I oni će vladati u vijeke vjekova.* »

Prema Post. 1:5, iza riječi " *noć* " stoji riječ " *tama* " koja simbolizira grijeh i zlo. " *Svjetlo* " se odnosi na Bibliju, svetu pisanu Božju riječ koja otkriva standard " *njegove svjetlosti* ", standard dobra i ispravnosti. To više neće biti korisno, izabrani će imati direktan pristup njegovom božanskom nadahnuću, ali on trenutno zadržava, na zemlji grijeha, svoju nezamjenjivu " *prosvjetljujuću* " ulogu koja, sama, vodi u vječni život.

Stih 6: " *I reče mi: Ove su riječi vjerne i istinite; i Gospod, Bog svetih proroka, posla svog anđela da pokaže svojim slugama šta se mora **brzo dogoditi*** ".

Po drugi put nalazimo ovu božansku potvrdu: " *Ove riječi su vjerne i istinite.* " Bog pokušava da ubedi čitaoca u proročanstvo, jer je njegov večni život u pitanju u njegovim izborima. Suočeno sa ovim božanskim afirmacijama, ljudsko biće je uslovljeno sa pet čula koja mu je dao njegov Stvoritelj. Iskušenja su višestruka i efikasna u odvratanju od duhovnosti. Stoga je Božje insistiranje potpuno opravdano. Opasnost za duše je stvarna i sveprisutna.

Prikladno je ažurirati naše čitanje ovog stiha koji predstavlja rijedak doslovni karakter u ovom proročanstvu. U ovom stihu nema simbola, već potvrda da je Bog inspirator proroka koji su pisali knjige Biblije i da je kao konačno otkrivenje poslao "Gabrijela" Jovanu, kako bi mu u slikama otkrio šta će se 2020. godine dogoditi " **odmah** ", ili je već ostvareno, velikim dijelom. Ali između 2020. i 2030. godine morat će se prijeći najstrašnija vremena; užasna vremena obilježena smrću, nuklearnim uništenjem i strašnim „ *sedam posljednjih zala Božjeg gnjeva* “; Čovjek i priroda će strašno patiti dok ne nestanu.

Stih 7: „ *I evo, dolazim **brzo**. Blago onome ko drži riječi proročanstva ove knjige!* »

Isusov povratak je najavljen za proljeće 2030. Blagosloven je za nas, u mjeri u kojoj „čuvamo “ , **do kraja** , „ *riječi proročanstva ove knjige* „Otkrivenje“.

Prilog " *brzo* " definira iznenadnu pojavu Krista u vrijeme njegovog povratka, jer samo vrijeme teče redovno bez ubrzanja ili usporavanja. Od Danila 8:19, Bog nas podsjeća: " *ima vrijeme određeno za kraj* ": " *Tada mi reče: Reći ću ti šta će se dogoditi u drugom dijelu gnjeva, jer je vrijeme određeno za kraj.* " To

se može dogoditi samo na kraju 6000 godina koje je Bog programirao za svoj odabir odabranih, to jest, prvog dana proljeća koji prethodi 3. aprilu 2030. godine.

Stih 8: „ *Ja, Jovan, čuo sam i video ovo. I kada sam čuo i video, pao sam pred noge anđela koji mi je pokazao, da ~~mu se poklonim~~ i da se klanjam pred njim.* »

Po drugi put, Duh dolazi da nam uputi svoje upozorenje. U originalnim grčkim tekstovima glagol "proskuneo" prevodi se kao "pokloniti se pred". Glagol "obožavati" je naslijeđe latinske verzije pod nazivom "Vulgata". Ovaj pogrešan prijevod naizgled je otvorio put za napuštanje fizičke sedžde u vjerskoj praksi otpadničkog kršćanstva do te mjere da se moli "stojeći", zbog drugog pogrešnog prijevoda grčkog glagola "istemi", u Marku 11:25. U tekstu, njegov oblik "stékété" ima značenje "ostati čvrst ili ustrajati", ali prevod Oltramare preuzet u L.Segond verziji, preveo ga je u "stasis" što doslovno znači "stajati". Lažni prijevod Biblije na taj način varljivo legitimira nedostojan, arogantan i nečuven stav prema velikom Bogu Stvoritelju, Svemogućem, od strane ljudi koji gube osjećaj za istinski sveto. I ovo nije jedini... Zbog toga naš odnos prema biblijskim prijevodima mora biti oprezan i oprezan, tim više što u Otkr. 9,11 Bog otkriva "razornu" upotrebu (*Abaddon-Apolion*) Biblije napisane " *na hebrejskom i grčkom* ". Istina se nalazi samo u originalnim tekstovima, koji su sačuvani na hebrejskom, ali su nestali i zamijenjeni grčkim spisima Novog saveza. I tu se, mora se prepoznati, pojavila "stojeća" molitva među protestantskim vjernicima, na meti božanskih riječi " *5. truba* ". Jer, paradoksalno, klečeći molitva duže traje među katolicima, ali to ne treba da čudi, jer upravo u ovoj katoličkoj religiji đavo navodi svoje sljedbenike i žrtve da se klanjaju pred klesanim likovima zabranjenim drugom od deset Božjih zapovijedi; zapovijed koju katolici ignoriraju, budući da je u rimskoj verziji uklonjena i zamijenjena.

Stih 9: „ *Ali on mi reče: Gledaj da to ne činiš! Ja sam vaš kolega sluga, i vaša braća proroci, i oni koji drže riječi ove knjige. ~~Obožavajte pred Bogom, poklonite se.~~* »

Grešku koju je počinio Ivan Bog predlaže kao upozorenje upućeno svojim odabranima: "pazite da ne padnete u idolopoklonstvo!" što predstavlja glavnu grešku kršćanskih religija koje je Bog odbacio u Isusu Kristu. On organizira ovu scenu na isti način na koji je organizirao svoju posljednju lekciju naredivši svojim apostolima da uzmu oružje za čas njegovog hapšenja. Kada je došlo vrijeme, zabranio im je da ga koriste. Lekcija je bila data i pisalo je: " *Pazi da to ne uradiš* ." U ovom stihu Jovanu je dato objašnjenje: „ *Ja sam tvoj saslužitelj* ". „ *Anđeli* ", uključujući „ *Gabrijela* ", su, poput ljudi, stvorenja Boga stvoritelja koji je u drugoj od svojih deset zapovesti zabranio da se klanja pred svojim stvorenjima, pred klesanim likovima ili slikanim likovima; sve forme koje idol može poprimiti. Stoga možemo naučiti iz ovog stiha primjećujući suprotna ponašanja anđela. Ovdje Gabrijel, najvrednije nebesko stvorenje poslije Mihaila, zabranjuje sedždu pred njim. S druge strane, Sotona u svojim zavodljivim pojavama, pod maskom "Bogorodice", traži da se podignu spomenici i bogomolje da joj se klanjaju i služe... svijetleća maska tame pada.

Anđeo dalje precizira " *i to vaše braće, proroka i onih koji drže riječi ove knjige* ." Između ove rečenice i one iz Otkr. 1:3 primjećujemo razliku zbog

vremena koje je proteklo između početka ere dešifriranja, 1980., i onog u sadašnjoj verziji 2020. Između ova dva datuma, " *onaj koji čita* " dijelio je dešifrovanu svjetlost s drugom djecom Božjom, a oni su zauzvrat "ušli u djelo " *propeta* ". Ovo umnožavanje omogućava još većem broju pozvanih da pristupe izborima tako što će čuti otkrivenu istinu i konkretno je provesti u praksi.

Stih 10: " *I reče mi: Ne pečati riječi proročanstva ove knjige. Jer vrijeme je blizu.* »

Poruka je pogrešna, jer je upućena Jovanu, koga je Bog preneo u naše posljednje vreme od početka knjige , prema Otkr. 1:10. Takođe, moramo razumeti da je naredba da se reči knjige ne zapečaćuju upućena direktno meni u trenutku kada je knjiga potpuno opečaćena; tada postaje " *mala otvorena knjiga* " iz Otkr. 10:5. A kada se " *otvori* " uz Božiju pomoć i dopuštenje, više nema govora o zatvaranju "pečatima". I ovo, " *jer je vrijeme blizu* "; u proleće 2021, ostalo je 9 godina do slavnog povratka Gospoda Boga Isusa Hrista.

Međutim, prvo otvaranje " *male knjige* " počelo je nakon dekreta Dan.8:14, odnosno nakon 1843. i 1844. godine; jer je važno razumijevanje predmeta posljednjeg iskušenja adventističke vjere zahvaljujući otkrivenjima koja je direktno dao sam Isus Krist, ili Njegov anđeo, našoj sestri Ellen G. White, tokom njene službe.

Stih 11: " *Ko je nepravedan, neka bude još nepravedan, a ko je prljav, neka bude još prljav; i pravednik, neka još čini pravdu, a koji je svet, neka bude još svet.* »

U prvom čitanju, ovaj stih potvrđuje stupanje na snagu uredbe iz Dan.8:14. Razdvajanje adventista koje je Bog odabrao između 1843. i 1844. potvrđuje poruku " *Sarda* " u kojoj nalazimo protestante " *žive* ", ali " *mrtve* " i " *oskvrnjene* " duhovno, a adventističke pionire " *dostojne bjeline* " nazvane u ovom stihu " *pravednost i posvećenje* ". Ali otvaranje " *male knjige* " je progresivno poput " *puta pravednika koji raste kao svetlost dana, od zore do zenita* ." A pionirski adventisti nisu bili svjesni da će ih ^{test vjere zagonetiti između 1991. i 1994. godine, kao što} nam je otkrilo proučavanje " *5. trube* ". Odjednom postaju moguća druga čitanja ovog stiha.

Vrijeme zapečaćenja uskoro će se završiti kao što čitamo u Otkr. 7:3: „ *Nemojte povrijediti zemlju, ni more, ni drveće, dok slugama našeg Boga ne zapečatimo na čelima njihovim.* ” „Gde da stavimo dozvolu da naškodimo zemlji, moru i drveću? Postoje dvije mogućnosti. Prije " *šeste trube* " ili prije " *sedam posljednjih zala* " ? „ *Šesta truba* " koja predstavlja šestu kaznu upozorenja koju je Bog dao zemaljskim grešnicima, čini mi se logičnim u ovom slučaju da zadržimo drugu mogućnost. Zato što „ *sedam posljednjih zala gneva Božjeg* " za cilj imaju *protestantsku „zemlju* " i *katoličko „more* ". Uzmimo u obzir da razaranja koja je počinila " *šesta truba* " ne sprječavaju, već promiču obraćenje izabranih koji su iskupljeni krvlju Isusa Krista.

Stoga, nakon " *šeste trube* " i neposredno prije " *sedam posljednjih zala* ", i u vrijeme prestanka pečaćenja koje označava kraj vremena kolektivne i pojedinačne milosti, još uvijek možemo smjestiti riječi ovog stiha: " *Ko je nepravedan neka bude još nepravedan; a ko je prljav, neka bude prljav; i pravednik, neka još čini pravdu, a koji je svet, neka bude još svet.* » Ovdje će svi

moći vidjeti način na koji Duh dolazi da potvrdi u ovom stihu dobar prijevod koji sam predstavio za osnovni „adventistički“ stih, a to je Daniel 8:14: „... *svetost će biti opravdana* “. Riječi “ *pravednost i svet* ” su snažno podržane i stoga potvrđene od Boga. Ova poruka stoga predviđa vrijeme kraja vremena milosti, ali drugo objašnjenje je sljedeće. Stigavši do kraja knjige, Duh cilja na vrijeme kada potpuno dešifrovana knjiga postaje " *mala otvorena knjiga* " i od tog trenutka, njeno prihvatanje ili odbijanje napraviti će razliku između " *onog koji je pravedan i onoga koji je oskvrnjen* " i naš Gospodin poziva " *svetca da se još više posveti* ". Ponovo se prisjećam da je „ *skrnljenje* “ pripisano protestantizmu u poruci „ *Sarda* “. Duh svojim riječima cilja na ovaj protestantizam i institucionalni adventizam koji dijeli njegovo prokletstvo od 1994. godine, datuma kada mu se pridružio ulaskom u ekumenski savez. Prihvatanje dešifrovane poruke ove knjige će stoga " *još jednom* ", ali konačno, *napraviti razliku između onoga koji služi Bogu i onoga koji mu ne služi* " prema Malu 3:18.

Dakle, rezimiram pouke ovog stiha. Prvo, potvrđuje adventističko odvajanje od protestantizma između 1843. i 1844. U drugom čitanju, primjenjuje se protiv zvaničnog adventizma koji se vratio protestantskom i ekumenskom savezu nakon 1994. I predlažem treće čitanje koje će se primjenjivati na kraju vremena milosti 2029. koje dolazi prije početka proljeća Isusa Krista 2030 prije početka proljeća Isusa Krista³⁰.

Nakon ovih objašnjenja, ostaje nam da shvatimo da je uzrok pada institucionalnog adventizma, koji je doveo do toga da ga Isus Krist " *povraća* " u svojoj poruci upućenoj Laodikeji, manje odbijanje vjerovanja u njegov povratak za 1994., nego odbijanje da se uzme u obzir doprinos svjetla koji je došao da rasvijetli pravi prijevod Danila 8:14; svjetlo koje na nepobitan način demonstrira sam originalni hebrejski biblijski tekst. Ovaj grijeh može osuditi samo Bog pravde koji krivce ne smatra nevinim.

Stih 12: „ *Evo, dolazim **brzo**, i moja je plata sa mnom, da dam svakome prema djelima njegovim* .”

Za 9 godina, Isus će se vratiti u neopisivoj božanskoj slavi. U Otkr. 16-20, Bog nam je otkrio prirodu svog dijela odmazde rezerviranog za grešne, nepravedne i netolerantne katoličke, protestantske i adventističke pobunjenike. Također nam je predstavio dio rezerviran za njegove vjerne adventističke izabranike koji poštuju njegovu proročansku riječ i njegovu svetu subotu sedmog dana, u Otkr. 7:14, 21 i 22. " *Odmazda* " će " *dati svakome prema njegovom djelu* ", što ostavlja malo mjesta krivcima da se opravdaju u Kristovim očima. Riječi samoopravdanja postaju beskorisne jer će tada biti prekasno za transformaciju grešaka prošlih izbora.

Stih 13: “ *Ja sam Alfa i Omega, prvi i posljednji, početak i kraj.* »

Ono što ima početak ima i kraj. Ovaj princip se primjenjuje na dužinu zemaljskog vremena koje je Bog dao za njegov odabir izabranih. Između alfe i omega proći će 6000 godina. 30. godine, 3. aprila, dobrovoljna pomirbena smrt Isusa Hrista takođe će označiti alfa vreme hrišćanskog saveza od 2000 godina; Proljeće 2030. će snažno odzvanjati u svom omega vremenu.

Ali alfa je također 1844 sa svojom omegom 1994. I na kraju, alfa je za mene i posljednje odabrane, 1995 sa svojom omegom, 2030.

Stih 14: „ *Blago onima koji drže njegove zapovijesti (a ne ~~operite svoje haljine~~), da imaju pravo na drvo života i da uđu kroz vrata u grad!* »

Drugi oblik “ *velike nevolje* ” je pred nama sa svojim posljedicama smrti u mnoštvu. Stoga postaje hitno dobiti zaštitu i pomoć Božju kroz Isusa Krista. Kao što slika sugerira, grešnik mora „ *držati svoje zapovesti* » ; **one Božje i one Isusove, “ jagnje Božje ” što znači da se mora odreći svih oblika koje grijeh može poprimiti.** Zakriveni prijevod ovog stiha sačuvan u našim trenutnim Biblijama je posljedica rimokatolicizma koji je vođen iz Vatikana. Drugi rukopisi, najstariji i stoga vjerniji, kažu: “ *Blago onima koji drže njegove zapovijesti .* ” A budući da je grijeh kršenje zakona, poruka je iskrivljena i zamjenjuje neophodnu i vitalnu poslušnost jednostavnom tvrdnjom o kršćanskoj pripadnosti. Ko ima koristi od zločina? Za one koji će se boriti protiv subote do slavnog povratka Isusa Krista. Prava poruka je: „Blago onome ko se pokorava svom Stvoritelju.“ Ova poruka samo ponavlja onu citiranu u Otkrivenju 12:17 i 14:12, naime: “ *oni koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu .* ” Ovo su primaoci posljednje poruke koju je uputio Isus. Onaj koji sudi o postignutom rezultatu je sam Isus Krist, a njegov zahtjev jednak je patnjama koje je pretrpio u njegovoj mučeničkoj smrti. Nagrada za odabrane će biti veoma velika; oni će zadobiti besmrtnost i ući u vječni život na adventistički način koji simboliziraju “ *dvanaest kapija* ” simboličkog “ *novog Jerusalima* ”.

Stih 15: „ *Napolje sa psima, čarobnjacima, bludnicima, ubicama, idolopoklonicima i ko god voli i laže!* »

Ko su oni koje Isus tako naziva? Ova skrivena optužba tiče se cijele kršćanske vjere koja je otpadnula; katoličku vjeru, višestruku protestantsku vjeru uključujući i adventističku vjeru koja je ušla u svoj savez 1994. godine; adventistička vjera koju je on tako bogato blagoslovio na početku svog postojanja, a još više s obzirom na njene posljednje predstavnike prisiljene na neslaganje. “ *Psi* ” su pagani, ali i, pre svega, oni koji tvrde da su mu braća **i izdaju ga** . Ovaj izraz “ *psi* ” je paradoksalno za savremene zapadnjačke ljude izraz životinje koji se smatra simbolom vjernosti, ali za istočnjake sama slika proklinjanja. I ovdje Isus osporava čak i njihovu ljudsku prirodu i smatra ih neosjetljivim životinjama. Ostali pojmovi potvrđuju ovu presudu. Isus potvrđuje riječi izgovorene u Otkr. 21:8 i ovdje dodatak izraza “ *psi* ” izražava njegov lični sud. Nakon uzvišene demonstracije ljubavi koju je dao ljudima, ništa nije strašnije od toga da te izdaju oni koji tvrde da su njegova i njegova žrtva.

Zatim ih Isus naziva “ *mađioničarima* ” zbog njihovog ophođenja sa zlim anđelima, spiritualizma, koji je prvi zaveo katoličku vjeru ukazanjima “Djevice Marije”, nešto biblijski nemoguće. Ali čuda koja su činili demoni slična su onim što su faraonovi “ *mađioničari* ” činili prije Mojsija i Arona.

Nazivajući ih “ *neskromnima* ”, Isus osuđuje oslobođenje morala, ali prije svega protivprirodne vjerske saveze koje sklapaju protestantske crkve s katoličkom vjerom koju su proroci Božji proglasili đavolskim slugama. Reproduciraju, „kao kćeri“, „*nečistoću*“ svoje „*majke bludnice Vavilona Velikog*“, koju su osudili u Otkr. 17:5.

Otpadnici su također “ *ubice* ” koji će se pripremiti da ubiju Isusove odabrane ako on ne interveniše da ih spriječi svojim slavnim dolaskom.

Oni su " *idolopoklonici* " jer daju veći značaj materijalnom nego duhovnom životu. Ostaju ravnodušni kada im Bog ponudi svoju svjetlost, koju oni drsko odbacuju demonizirajući njegove prave glasnike.

I da završi ovaj ajet, on precizira: „ *a ko voli i laž čini!* “Čineći to, on osuđuje one čija je priroda vezana za laž, do te mjere da su potpuno neosjetljivi na istinu. Rečeno je da nema računa o ukusu; Isto važi i za ljubav prema istini ili prema laži. Ali za svoju vječnost, Bog bira, isključivo, među svojim stvorenjima koja ljudska reprodukcija rađa, one koji imaju tu ljubav prema istini.

Konačni ishod Božjeg plana spasenja je užasan. Izbačeni su, sukcesivno, okorjeli, nepokajani pretpotopni grešnici, stari nevjernički jevrejski savez, odvratna papska rimokatolička vjera, idolopoklonička pravoslavna vjera, protestantska vjera sa svojim kalvinističkim karakterom, i na kraju, institucionalna adventistička vjera, koja je, na kraju, privilegirana tradicija posljednje žrtve.

"Adventistička" poruka je imala fatalne posljedice, prvo, za Židove, koji su pali zbog svog odbijanja da povjeruju u **prvi dolazak** Mesije najavljen u Dan 9:24 do 27. Drugo, kršćani protjerani od strane Isusa koji dijele krivicu za pokazivanje nezainteresiranosti za najnoviju "adventističku" poruku koja najavljuje **njegov drugi dolazak** . Njihov nedostatak ljubavi prema njegovoj istini je fatalan za njih. 2020. godine, sve ove glavne zvanične religije dijele ovu strašnu poruku koju je Isus uputio 1843. protestantizmu iz ere " *Sarda* " u Otkr. 3:1: " *Prolazite kao živi, a mrtvi ste .* "

Stih 16: " *Ja, Isus, poslao sam svog anđela da vam svjedoči o tome u crkvama. Ja sam korijen i potomak Davida, sjajne i jutarnje zvijezde.* »

Isus je poslao svog anđela Gabrijela Jovanu, a preko Jovana nama, svojim vernim slugama poslednjih dana. Jer tek danas nam ova potpuno dešifrovana poruka omogućava da razumijemo poruke koje on upućuje svojim slugama i učenicima sedam era ili sedam skupština. Isus otklanja sumnju u njegovu simboličku evocaciju Apo.5: " *korijen i potomstvo Davidovo* ". Dodaje: " *sjajna jutarnja zvijezda* ". Ova zvijezda je sunce, ali se on poistovjećuje s njom samo kao simbolom. Jer, nesvesno, iskrena bića koja vole Isusa Hrista za njegovu žrtvu poštuju naše sunce, ovu zvezdu koju su pagani oboževali. Ako mnogi toga nisu svjesni, mnoštvo, čak i oni koji su prosvijećeni o toj temi, nisu spremni, niti sposobni razumjeti težinu ovog paganskog idolopokloničkog djelovanja. Čovek mora da zaboravi sebe, da se stavi na mesto Boga koji oseća stvari na sasvim drugačiji način jer njegov um prati postupke ljudi već skoro 6000 godina. On identifikuje svaku radnju za ono što zapravo predstavlja; što nije slučaj sa ljudima čiji je kratak život pre svega vezan za zadovoljenje svojih želja, prvenstveno telesnih i zemaljskih, već je slučaj i sa onima koji su duhovni i veoma religiozni i koji ostaju blokirani poštovanjem tradicije otaca.

Na kraju poruke iz *Tijatire* , Duh je rekao " *onom koji pobjeđuje* ": " *I daću mu zvijezdu jutarnju .* " Ovdje se Isus predstavlja kao " *zvijezda jutarnja* ". Pobjednik će stoga dobiti Isusa i s njim svu svjetlost života koja ima svoj izvor u njemu. Podsjetnik na ovaj izraz sugerira svu pažnju pravih posljednjih "adventista" na ove stihove iz 1. Pet 2,19-20-21: " *I mi imamo proročansku riječ koja se više uvjerava; na koju dobro pazite, kao na svjetlo koje sija na tamnom mjestu, dok ne osvane dan i ne ustane zvijezda jutarnja u vašim srcima. znajući*

ovo prvo, da nijedno proročanstvo Svetog pisma nije od bilo kakvog privatnog tumačenja, jer proročanstvo nikada nije došlo ljudskom voljom, nego su sveti Božji ljudi govorili dok su bili potaknuti Duhom Svetim. „Ne može se bolje reći. Nakon što je čuo ove riječi, odabrani ih pretvara u djela koja su uzeti u obzir od Isusa Krista.

Stih 17: „*I Duh i nevjesta govore: Dođi. A ko čuje neka kaže: Dođi! I neka dođe onaj koji je žedan; Neka ko želi slobodno uzme vodu života.*”

Od početka svoje zemaljske službe, Isus je pozivao: “*Dođi.*” Ali uzimajući sliku “*žedi*”, on zna da onaj ko nije “*žedan*” neće doći da pije. Njegov poziv će čuti samo oni koji su “*žedni*” za ovim vječnim životom koji nam njegova savršena pravda nudi samo njegovom milošću, kao drugu priliku. Isus je jedini platio cijenu; Zato ga nudi “*besplatno*”. Nikakva katolička ili božanska “popustljivost” ne dozvoljava da se ona dobije po cijenu novca. Ovaj univerzalni poziv priprema okupljanje izabranih zvaničnika iz svih nacija i svih porijekla. Poziv “*Dođi*” postaje ključ za ovo okupljanje odabranih koje će stvoriti ispit vjere posljednjih dana. Ali, oni će proživjeti ispit rasuti po zemlji i neće se ponovo ujediniti dok se Isus Krist ne vrati u svojoj slavi da ih ukloni sa zemlje grijeha.

Stih 18: “*Svjedočim svakome koji sluša riječi proroštva ove knjige: Ako tko tome doda, Bog će mu dodati pošasti koje su zapisane u ovoj knjizi;*»

Apokalipsa nije obična biblijska knjiga. To je književno djelo božanski kodirano biblijskim jezikom koje mogu prepoznati oni koji pretražuju cijelu Bibliju od početka do kraja. Izrazi postaju poznati kroz ponovljeno čitanje. A „biblijske konkordancije“ nam omogućavaju da pronađemo slične izraze. Ali upravo zbog toga što je njegova šifra vrlo precizna, prevodioci i prepisivači su upozoreni: “*Ako neko tome doda nešto, Bog će ga pogoditi pošastima opisanim u ovoj knjizi.*”

Stih 19: “*I ako ko oduzme riječi knjige ovog proročanstva, Bog će mu oduzeti dio od drveta života i od svetog grada, koji su zapisani u ovoj knjizi.*»

Iz istih razloga, Bog prijete svakome ko “*uzme nešto od riječi knjige ovog proročanstva*”. Ko god preuzme ovaj rizik, također je upozoren: “*Bog će oduzeti svoj dio od drveta života i od svetog grada, koji su opisani u ovoj knjizi.*” Zabilježene promjene će stoga imati strašne posljedice za one koji su ih počinili.

Skrećem vam pažnju na ovu lekciju. Ako izmjenu ove neshvatljive šifrirane knjige Isus Krist kazni na ova dva rigorozna načina, šta će se dogoditi s onim ko odbaci njenu savršeno razumljivu dešifrovanu poruku?

Bog ima dobar razlog da jasno iznese ovo upozorenje, jer ovo Otkrivenje, čije je riječi odabrao, ima istu vrijednost kao i tekst Njegovih “Deset zapovijesti” “urezan Njegovim prstom na kamenim pločama”. Sada, u Dan.7:25 on je pretekao da će njegov kraljevski „*zakon*“ biti „*promenjen*“ kao i „*vremena*“. Radnju je izvršila, kao što smo vidjeli, rimska vlast, sukcesivno carska 321. godine, pa papska 538. godine. Ovaj postupak koji je on ocijenio “*arogantnim*” bit će kažnjen smrću, a Bog nas podstiče da ne reprodukujemo, prema proročanstvu, ovu vrstu greške koju on odlučno osuđuje.

Božije delo ostaje njegovo delo bez obzira kada se završi. Dešifrovanje njegovog proročanstva nemoguće je bez njegovog vodstva. To znači da je dešifrirani rad iste vrijednosti kao i šifrirani. Zato shvatite da je ovo djelo u kojem

je misao o Bogu jasno otkrivena vrlo visoke " svetosti ". Ono predstavlja konačno Božje „ svjedočanstvo o Isusu “ njegovim preostalim disidentskim slugama adventista sedmog dana; a istovremeno, uz praksu prave subote, to je 2021. godine, posljednja " opravdana svetost " zakazana od stupanja na snagu dekreta Dan.8:14 1843. godine.

Stih 20: „ Onaj koji svedoči o tome kaže: 'Zaista dolazim **brzo** . Amen! Dođi, Gospode Isuse! »

Budući da sadrži posljednje riječi koje je Isus Krist uputio svojim učenicima, ova knjiga Otkrivenja je veoma svetosti. U njemu nalazimo ekvivalent pločama zakona, urezanim Božjim prstom i datim Mojsiju. Isus svjedoči; Ko će se usuditi da ospori ovu božansku potvrdu? Sve je rečeno, sve je otkriveno, on više nema šta da kaže osim: " Da, dolazim **brzo** ." Jednostavno „ Da “ koje uključuje čitavu njegovu božansku ličnost je da kaže da li je njegov skori dolazak siguran jer on obnavlja svoje obećanje: „ Dolazim **odmah** “; a " **odmah** " » datiran što ima savršenog smisla: u proljeće 2030. I on potvrđuje svoju izjavu izgovaranjem " Amen "; što znači: "Uistinu".

Ko onda kaže: „ Dođi, Gospode Isuse “? Prema 17. stihu ovog poglavlja, oni su " Duh i nevjesta ”.

Stih 21: „ Neka je milost Gospoda Isusa sa svima svetima! »

Ovaj posljednji stih Apokalipse zatvara knjigu prizivanjem " milosti Gospoda Isusa ". Ovo je tema koja se često suprotstavljala zakonu, na početku Hrišćanskog sabora. U to vrijeme, milost je bila protiv zakona od strane onih koji su odbili Kristovu ponudu. Nasleđivanje zakona od strane Jevreja značilo je da su videli božansku pravdu samo kroz njega. Isus ih nije želio udaljiti od poslušnosti zakonu, ali je došao da " **ispuni** " ono što su mu prorekle životinjske žrtve. Zbog toga je rekao u Mateju 5:17: " Ne mislite da sam došao da ukinem zakon ili proroke; Nisam došao da ukinem, nego da **ispunim** . ”

Najčudnije je čuti kako se kršćani protive zakonu i milosti. Jer, kao što objašnjava apostol Pavle, milost ima za cilj da pomogne čoveku da ispuni zakon do te mere da Isus izjavljuje u Jovanu 15:5: „ Ja sam trs, vi ste loze. Onaj koji ostaje u meni **i ja u njemu** donosi mnogo ploda, jer bez mene ne možete učiniti ništa .” O kojim stvarima " radi " on govori i o kakvom " voću " govori? Od poštivanja zakona koje njegova milost omogućava njegovom pomoći u Duhu Svetom.

Bilo bi poželjno i spasonosno da je " milost Gospoda Isusa bila ", i da je mogla djelovati, " u svemu "; ali ovaj iskrivljeni stih samo izražava neostvarivu želju. Nadajmo se svi da će ih biti mnogo; što je više moguće; naš divni Bog, Stvoritelj i Spasitelj to zaslužuje; on je izuzetno dostojan toga. Navođenjem " sa svim svetima ", originalni tekst uklanja sve nejasnoće; da milost Gospodnja može koristiti isključivo njima, onima " koje posvećuje istinom svojom " (Jovan 17:17). A one koji misle da će postići vječni život idući putem za koji Isus Krist tvrdi da ga slijedi, podsjećam da između " puta " i " života " postoji neizbježna " istina ", prema Ivanu 14:6. Na veliko nezadovoljstvo pobunjenika koji traže blagoslov ovog stiha, od 1843. milost Gospodnja koristi samo onima koje posvećuje obnavljanjem svog ostatka svete subote u subotu. Upravo to djelovanje, u kombinaciji sa svjedočanstvom ljubavi prema njegovoj „ istini “, čini izabrane

svece dostojnim dotične milosti. Dakle, milost ne može biti posvećena „svima“. Stoga se čuvajte pogrešnih prijevoda Biblije koji dovode do užasnog konačnog razočaranja onih koji se, nažalost, na njih oslanjaju!

Božansko Otkrivenje predstavljeno u ovom djelu je potvrdilo lekcije prorečene u priči o Postanku, čiju smo vitalnu važnost uspjeli primijetiti. Na kraju ovog rada, čini mi se korisnim da se prisjetim ovih glavnih lekcija. To je opravdano i želim da istaknem da se u našem savremenom svijetu kršćanska vjera masovno predstavlja u iskrivljenom obliku zbog kulturnog nasljeđa rimokatolicizma. Istina koju je tražio Bog ostala je u jednostavnom i logičnom stanju koje su razumjeli prvi apostoli Isusa Krista, ali ova jednostavnost, često zanemarena, postaje, po svom manjinskom karakteru, složena za neupućene. Zaista, da bismo identificirali svece posljednjih dana Isusa Krista i duhovnu strukturu Otkrivenja, dekret iz Danila 8:14 je nezamjenjiv. Ali za identifikaciju ovog dekreta neophodno je proučavanje cijele knjige Danielove i dešifriranje njenih proročanstava. Shvaćene ove stvari, Apokalipsa nam odaje svoje tajne. Ove neophodne studije objašnjavaju poteškoće na koje se susreću kada se pokušava uvjeriti čovjek našeg vremena koji se ne povjerava na Zapadu, a posebno u Francuskoj.

Isus je rekao da niko ne može doći k njemu osim Oca koji ga vodi, a takođe je rekao, za svoje izabrane, da moraju biti rođeni od vode i Duha. Ova dva učenja na komplementaran način znače da Bog poznaje duhovnu prirodu svojih izabranih među svim svojim stvorenjima. Kao rezultat, svaki od njih će reagovati u skladu sa svojom prirodom; također onaj ko ima predrasude u korist subote koju su Jevreji već praktikovali prihvatit će bez prevelikih poteškoća proročka otkrivenja koja pokazuju da je Bog zahtijeva od 1843. Nasuprot tome, onaj ko ima nepovoljne predrasude o tome, odbacit će sve iznesene biblijske argumente i naći će dobre razloge da opravda svoje odbijanje. Razumijevanje ovog principa štiti nas od razočaranja u one kojima iznosimo Kristovu istinu. Otkrivajući istinu Božjeg uma, proročanstvo daje punu moć „*vječnom evanđelju*“ koje Isusovi učenici trebaju „*poučavati narodima do kraja svijeta*“.

" Zveri " iz Apokalipse

Hronološki i sukcesivno neprijatelji Božji i njegovi izabranici pojavljivali su se u liku " *zvijeri* ".

Prvi označava carski Rim koji je prikazan kao " *zmaj sa deset rogova i sedam glava sa dijademama* " u Otkr. 12:3; " *Nikolaiti* " u Otkr. 2:6; " *đavo* " u Otkr. 2:10.

Drugi se odnosi na papski katolički Rim koji je predstavljen kao " *zvijer koja izlazi iz mora, sa deset rogova sa dijademama i sedam glava* " iz Otkr. 13:1; " *prijesto Sotone* " u Otkr. 2:13; " *žena Jezabela* " u Otkr. 2:20; " *mjesec obojen krvlju* " u Otkr. 6:12; " *treći dio mjeseca* " u " *četvrtoj trubi* " u Otkr. 8:12; " *more* " u Otkr. 10:2; " *trska kao štap* " u Otkr. 11:1; " *rep* " " *zmaja* " u Otkr. 12:4; " *zmija* " u Otkr. 12:14; i " *zmaj* " iz stihova 13, 16 i 17; " *Vavilon veliki* " u Otkr. 14:8 i 17:5.

Treći cilja na francuski revolucionarni ateizam, koji je predstavljen kao " *zvijer koja izlazi iz jame bez dna* " u Otkr. 11:7; " *velika nevolja* " u Otkr. 2:22; " *četvrta truba* " u Otkr. 8:12; " *usta koja gutaju rijeku* " koja simbolizira katolički

narod, u Otkr. 12:16. Ovo se odnosi na prvi oblik " *drugog jada* " koji se spominje u Otkr. 11:14. Njegov drugi oblik ostvarit će " *šesta truba* " iz Otkr. 9:13, odnosno prema Otkr. 8:13 pod naslovom " *drugi jad* ", između 7. marta 2021. i 2029. godine, pod stvarnim aspektom Trećeg svjetskog rata koji se završava nuklearnim ratom. Ljudski genocid koji uništava zemlju (*ponor*) je veza uspostavljena između " *četvrte i šeste trube* ". Detalji razvoja ovog rata otkriveni su u Dan.11:40-45.

Četvrta " *zvijer* " odnosi se na protestantsku vjeru i katoličku vjeru, njenog saveznika, u posljednjem ispitu vjere u zemaljskoj istoriji. Ona „ *izlazi iz zemlje* “, u Otkr. 13:11; što znači da je i sama izašla iz katoličke vjere koju simbolizira " *more* ". Epoha reformacije je u velikoj mjeri uspostavila protestantsku religiju, sa više aspekata, obilježenih otpadništvom, što svjedoči u djelima Johna Calvina, o ratobornom, oštrom, okrutnom i progoniteljskom karakteru . Stupanjem na snagu dekreta iz Dana 8:14, osudilo ga je globalno od proljeća 1843.

Institucionalna adventistička vjera, koja je živa izašla iz testa protestantske vjere 1843-1844, pala je nazad i vratila se na status protestantske vjere i njenog božanskog prokletstva od jeseni 1994. godine; to je zbog zvaničnog odbacivanja božanskog proročkog svjetla otkrivenog u ovom djelu od 1991. Ova duhovna smrt institucionalne forme prorečena je u Otkr. 3:16: " *Izbljuvaću te iz usta svojih .* "

Konačna ispunjenja proročanstva su pred nama, i svačija vjera će biti ispitana. Gospod Isus Hristos će među svim ljudskim bićima prepoznati one koji mu pripadaju, odnosno one koji s radošću i zahvalnom vernošću dočekuju njegova vitalna otkrivenja, plod božanske ljubavi.

U vrijeme posljednjeg izbora, izabrani će se razlikovati po tome što će znati zašto pali padaju, božansko Otkrivenje će tako napraviti razliku između spašenih i izgubljenih kojima je od apostolske ere „ *Efeza* “, u Otkr. 2,5, Bog rekao: „ *Sjeti se, dakle, odakle si pao* “; i 1843. godine, u eri " *Sarda* ", on je takođe rekao protestantima, u Otkr. 3:3: " *sjetite se kako ste primili i čuli; i čuvaj i pokaj se* "; ovo se odnosi na adventiste koji su otpali od 1994. godine, koji iako se drže subote, primaju od Isusa ovu poruku iz Otkr. 3:19: " *Ukoravam i kažnjavam one koje volim; zato budi revan i pokaj se .* "

Pripremajući ovo proročko Otkrivenje, Bog Stvoritelj, koji se susreće u ličnosti Isusa Hrista, postavio je sebi cilj da omogući svojim izabranima da jasno identifikuju svoje neprijatelje; stvar je urađena i Božija namera je postignuta. Tako duhovno obogaćen, njegova Izabranica postaje " *Nevjesta pripremljena za Jagnjetovu svadbenu večeru* ". On *ju je „odjenuo u fino bijelo platno, što je pravednost svetih* “ u Otkr. 19:7. Vi koji ste pročitali sadržaj ovog djela, ako imate priliku i blagoslov da budete među njima, " *pripremite se za susret sa svojim Bogom* " (Amos 4:12), u njegovoj istini!

Sada kada su tajanstvena proročanstva Daniela i Otkrivenja u potpunosti dešifrovana i kada nam je sada poznato vrijeme Hristovog istinskog povratka, ovo pitanje Isusa Krista citirano u Luki 18:8 ostavlja pomalo uznemirujuću sumnju nad njima: " *Kažem vam, on će ih brzo osvetiti.* " ***Ali kada dođe Sin Čovječji, hoće li naći vjeru na zemlji?*** ". Jer obilje intelektualnog znanja istine ne može nadoknaditi slabost kvalitete ove vjere. Čovječanstvo, koje će se suočiti s povratkom Isusa Krista, razvilo se u klimi pogodnoj za sve oblike snažno

ohrabrene sebičnosti. Individualni uspjeh je postao cilj koji se postiže po svaku cijenu, pa i slamanjem bližnjeg, i to tokom dugog perioda svjetskog mira koji traje više od 70 godina. Kada znamo da su vrijednosti neba koje je predložio Isus Krist u apsolutnoj suprotnosti s ovim standardom našeg vremena, njegovo se pitanje čini tragično opravdanim, jer se može ticati ljudi koji su vjerovali da su „izabrani“, ali će nažalost ostati samo „zvani“; jer Isus u njima neće pronaći kvalitet vjere koji je potreban da bi bili dostojni njegove milosti.

Slovo ubija, ali Duh daje život

Ovo posljednje poglavlje dovršava dešifriranje Otkrivenja Apokalipse. Zaista, upravo sam predstavio biblijske kodove koji nam omogućavaju da identificiramo simbole koje Bog koristi u svojim proročanstvima, ali dok je njihova svrha da otkriju njegov zahtjev za vraćanjem subote od 1843-1844, riječ subota se ne pojavljuje ni jednom u ovim proročkim tekstovima Daniela ili Otkrivenja. Uvijek se predlaže, ali nije jasno citirano. Razlog zašto je ne imenujemo jasno je to što je praktikovanje subote osnovna normalnost apostolske kršćanske vjere, jer svi mogu vidjeti da tema subote nikada nije bila predmet kontroverze između Židova i prvih apostola, učenika Isusa Krista. Međutim, đavo nije prestajao da ga napada, prvo podstičući Jevreje da ga „oskvrne“, a potom i hrišćane, čineći ga potpuno „ignorisanim“. Da bi postigao ovaj rezultat, inspirisao je lažne prijevode originalnih tekstova koji su ga spominjali. Također, ovo predstavljanje božanske istine ne bi bilo potpuno bez osude ovih gnusnih nedjela, čije su žrtve, prvo, Bog u Isusu Kristu, zatim oni kojima je njegova pomirbena smrt mogla ponuditi vječni život.

u spisima starog i novog saveza nema **nijednog stiha, odnosno cijele Biblije**, koji uči o promjeni statusa subote od četvrte od njenih deset zapovijesti; nadalje, posvećen od Boga, od početka njegovog stvaranja našeg zemaljskog svijeta.

Od protestantskog otpadništva zbog implementacije dekreta iz Danila 8:14 u proljeće 1843. do danas, čitanje Biblije ubija. Želim da bude jasno da

nije Biblija ta koja ubija dobrovoljno, već upotreba koja se koristi na osnovu grešaka u prevodu koje se pojavljuju u prevedenim verzijama originalnih „*hebrejskih i grčkih*“ tekstova; ali je to prije svega problem zbog pogrešnih tumačenja. Sam Bog potvrđuje stvar, na slici, u Otkr. 9:11: “*Nad sobom su imali kao kralja anđela ponora, čije je ime na hebrejskom bilo Abaddon, a na grčkom Apolion.*”. Sjećam se ovdje skrivene poruke u ovom stihu: “*Abaddon i Apolion*” znače “*na hebrejskom i na grčkom*”: Razarač. “*Anđeo bezdana*” uništava vjeru koristeći biblijska “*dva svjedoka*” iz Otkr. 11:3.

Također, od 1843. lažni vjernici su napravili dvije greške u čitanju historijskog svjedočanstva Biblije. Prvi je da je pridao veći značaj rođenju Isusa Hrista nego njegovoj smrti, a drugi pojačava ovu grešku, dajući više važnosti njegovom uskrsnuću nego njegovoj smrti. Ova dvostruka greška svjedoči protiv njih, jer demonstracija Božje ljubavi prema svojim stvorenjima počiva, u suštini, na njegovoj dobrovoljnoj odluci da u Kristu da svoj život za otkupljenje svojih izabranih. Dati prednost Isusovom uskrsnuću znači iskriviti Božji plan spasenja, a za krivce to ima za posljedicu odsjecanje od njega i kršenje njegovog svetog, pravednog i dobrog saveza. Pobjeda Hristova počiva na njegovom prihvatanju smrti, njegovo vaskrsenje je samo srećna i pravedna posledica njegovog božanskog savršenstva.

Kološanima 2,16-17: „*Neka vas, dakle, niko ne sudi u jelu, ili piću, ili zbog praznika, ili mladog meseca, ili subote: koji su senka stvari koje dolaze; nego je telo Hristovo.*»

Ovaj stih se često koristi da bi se opravdalo zaustavljanje prakse nedeljnika „*Sabbath*“. Dva su razloga zašto je ovaj izbor takav. Prvi je da izraz “*subote*” označava “*subote*” izazvane godišnjim religioznim “*prazninama*” koje je Bog odredio u Levitskoj 23. To su pokretne “*subote*” koje se postavljaju na početku, a ponekad i na kraju vremena religioznih “*praznika*”. O njima se govori izrazom “*nemoj u taj dan raditi nikakav posao*.” Oni nemaju nikakve veze sa nedeljnikom “*Sabbath*” osim njihovog naziva “*Sabbath*” što znači “*prestati, odmoriti se*” i koji se prvi put pojavljuje u Post 2:2: “*Bog se odmorio*.” Takođe treba napomenuti da se riječ “*subota*” citirana u hebrejskom tekstu četvrte zapovijesti ne pojavljuje u L.Segond prijevodu koji je označava samo pod imenom “*dan odmora*” ili “*sedmi dan*”. Međutim, svoj korijen vuče iz glagola citiranog u Post 2:2: “*odmor*” ili “*subota*” koji JNDarby verzija Biblije jasno imenuje.

Drugi razlog je ovaj: Pavle je za “*praznike i subote*” rekao da su “*sjene stvari koje dolaze*”, to jest stvari koje prorokuju stvarnost koja je bila ili će doći. Pod pretpostavkom da je u ovom stihu riječ o “*šabatu sedmog dana*”, ostaje “*sjena koja će doći*” do dolaska sedmog milenijuma koji proriče. Smrt Isusa Krista otkrila je značenje “*subote sedmog dana*” koja proriče, zbog njegove pobjede nad grijehom i smrću, nebesku “*hiljadu godina*” tokom kojih će njegovi izabranici suditi palim zemaljskim i nebeskim mrtvima.

U ovom stihu, “*praznici, mladi mjeseci*” i njihove “*subote*” povezani su s postojanjem nacionalnog oblika starozavjetnog Izraela. Uspostavljanjem novog saveza svojom smrću, Isus Krist je ove proročke stvari učinio beskorisnim; trebalo je da prestanu i nestanu kao „*senka*“ koja bleđi pred stvarnošću njegove završene

zemaljske službe. Dok nedeljnik "Sabbath" čeka dolazak sedmog milenijuma da bi ispunio svoju prorečenu stvarnost i izgubio svoju korisnost.

Pavle takođe spominje „*jedenje i piće*“. Kao vjerni sluga, on zna da je Bog o ovim stvarima govorio u Levitskoj 11. i Ponovljeni zakon 14. gdje propisuje čistu hranu koja je dozvoljena i nečista hrana zabranjena. Pavlove riječi nemaju za cilj da osporavaju ove božanske uredbe, već samo ljudska mišljenja (*koja niko...*) izražena o ovoj temi koja će razviti u Rimljanima 14 i 1 Kor. 8 gdje se njegova misao pojavljuje jasnije. Tema se odnosi na hranu žrtvovanu idolima i lažnim božanstvima. On podsjeća izabrane koji formiraju Božji duhovni Izrael na njihove dužnosti prema Njemu, govoreći u 1. Kor 10,31: „*Da li jedete, ili pijete, ili što god činite, sve činite na slavu Božju* . Da li je Bog slavljn od strane onih koji ignorišu i preziru Njegove objavljene uredbe o ovim temama?

Jakov, brat Isusov, govori u ime apostola o **obrezivanju** u Djelima apostolskim 15:19-20-21: „*Zato kažem: Ne smijemo uznemiravati one neznabošce koji se obraćaju Bogu, nego im pisati da se uzdržavaju od prljavštine idola, i od bluda, i od krvi zadavljenih, jer Mojsije od davnina ima u svakom gradu one koji ga propovijedaju, čitajući se u sinagogama svake subote* .

Često korišteni da opravdaju slobodu preobraćenih pagana prema suboti, ovi stihovi predstavljaju, naprotiv, najbolji dokaz njegove prakse koju su ohrabivali i podučavali apostoli. Zaista, Jakov smatra da nije korisno nametati im obrezanje i sažima bitna načela jer će im se dubinsko vjersko učenje predstaviti kada budu " *svake subote* " odlazili u jevrejske sinagoge u svojim mjestima.

Drugi izgovor koji se koristi da se opravda prestanak klasifikacije čiste i nečiste hrane: vizija data Petru u Delima 10. Njegovo objašnjenje je razvijeno u Delima 11 gde on identifikuje "nečiste životinje" iz vizije sa paganskim "ljudima" koji su došli da ga zamole da ode do rimskog centuriona "Kornelija". U ovoj viziji Bog prikazuje nečistu prirodu pagana koji Mu ne služe i služe lažnim božanstvima. Ipak, smrt i vaskrsenje Isusa Krista donose veliku promjenu za njih, jer im se otvaraju vrata milosti kroz vjeru u pomirnu žrtvu Isusa Krista. Kroz ovu viziju Bog poučava Petra ovoj novoj stvari. Stoga, čista i nečista klasifikacija koju je Bog uspostavio u Levitskoj 11. ostaje i traje do kraja svijeta. Osim što od 1843. godine, dekretom iz Dan.8:14, hrana ljudskih bića preuzima standard prvobitnog " *posvećenja* " ustanovljenog i naređenog u Post.1:29: " *I reče Bog: Evo, dao sam vam svaku biljku koja daje sjeme, koja je na licu cijele zemlje, i svako drvo, na drvetu koje donosi plod; Ovo će biti vaša hrana .*"

Isus je dao svoj život u fizičkom i psihičkom mučenju kako bi spasio svoje izabrane. Nemojte sumnjati u vrlo visok nivo svetosti koji ova strastvena smrt zahtijeva zauzvrat od onoga koga spašava. Zaista!

Zemaljsko vrijeme Isusa Krista

Biser subote 20. marta 2021

Od početka svoje službe bio sam uvjeren, i pjevao sam je, da se „Isus rodio u proljeće“. Na ovu subotu, 20. marta 2021., proljetna ravnodnevica nastupila je u 10:37 ujutro na početku duhovnog sastanka. Duh me je tada naveo da tražim dokaze onoga što je do tada bilo jednostavno uvjerenje vjere. Jevrejski kalendar nam je omogućio da lociramo vreme prolećne ravnodnevice u godini – 6 pre našeg zvaničnog hrišćanskog datuma rođenja našeg Spasitelja, na „šabat“ 21. marta.

Zašto godina –6?

Zato što je naše zvanično datiranje rođenja Isusa Hrista izgrađeno na dve greške. Tek u 6. ^{veku} nove ere katolički monah Dionizije Mali počeo je da uspostavlja kalendar. U nedostatku biblijskih ili istorijskih detalja, on je ovo rođenje stavio na datum smrti kralja Heroda, koju je postavio u 753. od osnivanja Rima. Od tada istoričari su potvrdili četvorogodišnju grešku u njegovom proračunu; koji svrstava Irodovu smrt u 749. od osnivanja Rima. Ali Isus je rođen prije Irodove smrti, a Matej 2:16 nam daje pojašnjenje koje stavlja Isusovu starost na "dvije godine" u vrijeme "pokolja nevinih" koji je naredio ljutiti kralj Irod, jer je patio i osjećao da dolazi smrt koja će ga otrgnuti od užitaka moći. Detalj je važan, jer tekst precizira, "dve godine, prema datumu koji je pažljivo pitao Magove." Uz četiri godine prethodne greške, godina –6, ili 747. od osnivanja Rima, utvrđena je biblijski.

Prolećna ravnodnevica godine – 6

Padajući u subotu, ove – 6. godine, Biblija nas uči da se anđeo predstavio „pastirima koji su čuvali stada svoja“. Subota zabranjuje trgovinu, ali ne i držanje i brigu o životinjama; Isus je to potvrdio govoreći: „Ko od vas, imajući ovcu koja pada u jamu, ne dođe da je izbavi ni u subotu?“. Tako je anđeo, rođenje „Dobrog pastira“, spasitelja i vodiča ljudskih ovaca navijestio, najprije, ljudskim pastirima, zaštitnicima životinjskih ovaca. Anđeo je rekao: „...jer vam se danas u gradu Davidovu rodio Spasitelj, koji je Hristos Gospod.“ Ovaj "danas" je, dakle, bio subotni dan, a objava se objavljuje noću, Isusovo rođenje se dešava između 18 sati, početka subote, i noćnog sata navještenja koje je anđeo dao pastirima. Sada moramo da utvrdimo tačno vreme kada se, na vremenskom biraču Izraela, dogodila prolećna ravnodnevica u godini -6. Ali to još nije moguće jer nemamo informacija o ovom periodu.

Isusovo rođenje u subotu čini Božji plan spasenja blistavim i savršeno logičnim. Isus je sebe proglasio "Sinom čovječjim", "gospodarom subote". Jer

subota je privremena i njena korisnost traje do dana njegovog drugog dolaska, ovoga puta moćnog i slavnog. Isus daje suboti njeno puno značenje jer proriče ostatak sedmog milenijuma koji je osvojen samo za svoje izabrane pobjedom nad grijehom i smrću.

Kako bi označio svoj ulazak u odraslu dob, u dobi od "dvanaest godina", Isus duhovno intervenira s religioznim ljudima koje ispituje o Mesiji najavljenom u Svetom pismu. Razdvojen od roditelja koji ga traže tri dana, on svjedoči o svojoj božanskoj nezavisnosti i svijesti o svojoj misiji u korist zemaljskih ljudi.

Tada dolazi vrijeme njegove aktivne i službene zemaljske službe. Učenja iz Daniela 9:27 predstavljaju ga u obliku „*zaveta*“ „*a sedmica*“ koja simbolizira sedam godina između jeseni 26. i 33. jeseni. Između ove dvije jeseni nalazi se, na središnjem mjestu, proljeće i praznik Pashe 30. godine gdje, u 15 sati, "usred sedmice" Uskrasa, u srijedu 3. aprila, 30. aprila, prinoseći životinju *Isusu Kristu*, prinoseći životinjicu sa "svojim životom". gresi samo njegovih izabranika. Na dan svoje smrti, Isus je imao 35 godina i 13 dana. Umirući pobjednički nad grijehom i smrću, Isus je mogao predati svoj duh Bogu, govoreći: "*Svršeno je*." Njegova pobjeda nad smrću tada je potvrđena njegovim vaskrsenjem. Tako je pratio i poučavao svoje apostole i učenike sve dok se, pred njihovim očima, nije uzašao na nebo prije praznika Pedesetnice, prema svjedočanstvu datom u Djelima 1,1 do 11. Ali anđeli su tom prilikom pripremili najavu njegovog slavnog povratka, govoreći: „*Ljudi iz Galileje, zašto stojite ovdje i gledate u njega? Ovaj isti Isus, koji je od vas uznesen na nebo, doći će na isti način kao što ste ga vidjeli kako odlazi na nebo* ". Na Pedesetnicu je započeo svoju nebesku službu kao "Duh Sveti" koji mu omogućava da djeluje do kraja svijeta, u isto vrijeme, u duhu svakog od svojih izabranika rasutih po zemlji. Tada je njegovo ime prorečeno u Isa.7:14, 8:8 i Mat.1:23, "*Emanuel*" što znači, "Bog s nama", poprima, još više, svoje pravo značenje.

Detalji navedeni u ovom dokumentu predstavljaju nagrade koje Isus daje svojim odabranima u znak zahvalnosti za njihovu demonstraciju vjere. Ovako nam datum njegove smrti omogućava da saznamo i podijelimo s njim datum njegovog konačnog slavnog povratka koji je programirao za prvi dan proljeća 2030. godine; odnosno 2000 godina nakon proleća njegovog raspeća 3. aprila 30.

Svetost i posvećenost

Svetost i posvećenje su neodvojivi i uvjeti spasenja koje je Bog ponudio u Isusu Kristu. Pavle nas podseća u Jevrejima 12:14: „ *Sledite mir sa svim ljudima i svetost, bez koje niko neće videti Gospoda* .

Ovaj božanski koncept " **posvećenja** " mora se savršeno razumjeti jer se odnosi na "sve što pripada Bogu" i kao svi vlasnici, ne dopušta da bude oduzeto bez posljedica za one koji se to usude učiniti. E sad, nema smisla nabrajati i sastavljati spisak stvari koje mu pripadaju; Tvorac života i svega u njemu, sve pripada njemu. Stoga ima pravo na život i smrt nad svim svojim živim bićima. Međutim, ostavljajući svakome pravo da živi s njim ili da umre bez njega, njegovi izabranici mu se pridružuju slobodnim i dobrovoljnim izborom da mu vječno pripadaju. Ovo pomirenje sa njim čini njegove izabrane zvaničnike njegovom imovinom. Oni koje on pozdravlja i prepoznaje ulaze u njegov koncept **posvećenja** koji se već ticao svih zakona kojima je podređen život na zemlji. Posvećenje se stoga sastoji u pristanku na potčinjavanje fizičkim i moralnim zakonima koje je Bog uspostavio i stoga odobrio. Upravo u tom dvostrukom svojstvu subota i Deset zapovijedi konkretno izražavaju ovo božansko posvećenje, čije će kršenje zahtijevati smrt Mesije Isusa.

Ovaj koncept posvećenja je toliko temeljan da je Bog smatrao prikladnim da ga definiše odmah na početku Biblije u Post 2:3, posvetivši sedmi dan. Stoga nije iznenađujuće što ovaj broj sedam postaje njegov "kraljevski pečat" u cijeloj Bibliji, a posebno u Otkr. 7:2: " *I vidjeh drugog anđela kako se diže s istoka , s pečatom Boga živoga ; povika iz sveg glasa četiri anđela kojima je dato da povrijede zemlju i more i reče : Oni koji imaju uši da čuju prijedlog suptilnog Božjeg Duha primijetit će da se ovaj " pečat živog Boga " spominje u ovom poglavlju "7" Otkrivenja.*

Na ovu Pashu i subotu 3. aprila 2021. godine, na godišnjicu smrti našeg Spasitelja Isusa Hrista, Duh Božji uputio je moje misli na hebrejsko Mojsijevo svetište i Hram koji je izgradio kralj Solomon u Jerusalimu. Tu sam zabilježio detalj koji snažno potvrđuje tumačenje koje sam dao o ovom svetištu; naime, proročka uloga velikog spasonosnog projekta pripremljenog za izabrane koje je Bog otkupio.

Od 1948. godine, još uvijek noseći božansko prokletstvo zbog odbijanja da priznaju Isusa Krista kao "Mesiju" poslanog od Boga, Jevreji su povratili svoju nacionalnu zemlju. Od tada ih je opsjedala jedna ideja, jedna misao: obnoviti Jerusalimski hram. Jao njima, ovo se nikada neće dogoditi, jer Bog ima dobar razlog da to spriječi; njegova uloga je završila smrću i uskrsnućem Isusa Krista. Svetost hrama našla je svoje potpuno ispunjenje u duši "Mesije", u njegovom tijelu i duhu, savršenom i bez mrlje. Isus je otkrio ovu pouku kada je rekao u Ivanu 2:14, govoreći o njegovom tijelu: " *Razrušite ovaj hram, i za tri dana ću ga podići .*"

Kraj korisnosti hrama Bog je potvrdio na nekoliko načina. Prvo, dao ga je uništiti 70. godine od strane rimskih Titovih trupa, u skladu sa najavom

prorečenom u Danielu 9:26. Zatim je, protjeravši Jevreje, mjesto hrama predao vjeri islamu, koja je tu sagradila dvije džamije; najstarija "Al-Aksa" i Kupola na stijeni. Izrael stoga nema ni mogućnost ni ovlaštenje od Boga da obnovi svoj hram. Jer bi ova rekonstrukcija iskrivila njegov prorečeni plan spasenja.

Vrijeme važenja jerusalimskog hrama uklesano je u obliku njegove izgradnje. Ali da bismo jasnije vidjeli, prvo moramo ispitati otkrivene detalje ovog vjerskog objekta koji nosi svetost. Zapazimo da je hram trebao izgraditi kralj David, koji je izrazio želju za njim i izabrao Jerusalem da ga ugosti; Bog se složio. Da bi to učinio, on je ukrasio i utvrdio ovaj drevni grad koji se zvao "Jebus" u vrijeme Abrahama. Tako je između Davida i "Davidovog sina", "Mesije", prošlo "hiljadu godina". Ali Bog to nije dopustio, pa mu je otkrio razlog; postao je čovjek od krvi tako što je ubio svog vjernog slugu "Uriju Hetita" kako bi uzeo njegovu ženu "Bath-Sebu", koja je kasnije postala majka kralja Solomona. Tako je David snosio cijenu svoje krivice, kažnjen smrću svog prvog sina, rođenog od Bat-Šabe, a zatim, nakon što je bez Božjeg naloga izvršio popis svog naroda, bio je kažnjen i Bog mu je ponudio da odabere svoju kaznu između tri izbora. Prema 2 Sam 24:15, on je izabrao smrtnost od epidemije kuge koja je za tri dana prouzročila smrt 70.000 žrtava.

U 1. Kraljevima 6 nalazimo opis hrama koji je sagradio Solomon. Nazvao ju je „kućom Jahvea“. Ovaj izraz "kuća" sugerira mjesto porodičnog okupljanja. Izgrađena kuća proriče porodicu Boga stvoritelja otkupitelja. Sastoji se od dva susjedna elementa: svetišta i hrama.

Na zemlji se obavljaju vjerski obredi koji se praktikuju na području dopuštenom za ljude. Solomon to naziva: hram. U produžetku svetinje, koju naziva svetinjom, a od kojega je odvojen samo velom, prostorija hrama duga je četrdeset lakata, odnosno dvostruko veća od svetinje. Hram tako pokriva 2/3 cijele kuće.

Iako je izgrađen kasnije u vrijeme Mojsija, jevrejski savez je u potpunosti stavljen pod kišobran saveza sklopljenog između Boga i Abrahama na početku trećeg milenijuma od Adama. "Mesija" će se predstaviti jevrejskom narodu početkom petog milenijuma, odnosno 2000 godina kasnije. Sada, vrijeme koje je Bog dao zemlji za njen odabir izabranih je 6000 godina. Tako za vrijeme nalazimo omjer $\frac{2}{3} + \frac{1}{3}$ kuće Jahve. I u ovom poređenju, $\frac{2}{3}$ Abrahamovog saveza odgovara $\frac{2}{3}$ Jahveove kuće koja se završava na razdvojnem velu. Ovaj veo igra veliku ulogu jer označava prelaz od zemaljskog ka nebeskom; ovo znajući da ova promjena označava završetak proročke uloge zemaljskog hrama. Ovi pojmovi daju razdvojnem velu značenje grijeha koji odvaja savršenog nebeskog Boga od nesavršenog i grešnog zemaljskog čovjeka od Adama i Eve. Veo koji razdvaja ima dvostruki karakter, jer mora biti u skladu sa nebeskim savršenstvom i zemaljskom nesavršenošću dva povezana komada. Tada se pojavljuje uloga Mesije jer on savršeno utjelovljuje ovu osobinu. U svom božanskom savršenstvu, Isus Hrist je postao greh noseći svoje izabrane na njihovo mesto da ih iskupi i plati smrtnu cenu.

Ova analiza nas dovodi do toga da u svetištu vidimo sliku proročkog niza velikih duhovnih faza koje se obilježavaju svakih 2000 godina: 1. ^{žrtva} koju je prinio Adam – žrtva koju je prinio Abraham na gori Morija, buduća Golgota –

Kristova žrtva u podnožju planine Golgote – ili Žrtva koju je odabrao Mihael spriječen posljednjim Isusom u g sa vi.

Za Boga, za koga je, prema 2. Petrovoj 3:8, „ *jedan dan kao hiljadu godina, a hiljadu godina kao jedan dan* “, (vidi i Psalam 90:4), zemaljski program je izgrađen na slici sedmice u nizu: 2 dana + 2 dana + 2 dana. A iza ove sukcesije otvara se vječni “ *sedmi dan* ”.

Sadržaj dviju prostorija svete kuće je izuzetno razgovjetan.

Svetište ili veoma sveto mesto

Dva kerubina sa raširenim krilima

Svetište koje se zove Najsvetije mjesto ima 20 lakata u dužinu i 20 lakata u širinu. To je savršen kvadrat. I visina mu je također 20 lakata; što ga čini kockom; trostruka slika savršenstva (= $3 : L = W = H$); ovo kao opis “ *novog Jerusalima koji silazi s neba od Boga* ” u Otkr. 20. Ovo sveto mjesto je Bog zabranio čovjeku pod prijetnjom smrtno kazne. Razlog je jednostavan i logičan; Ovo mjesto može primiti samo Boga jer simbolizira nebo i prikazuje nebeski karakter Boga. U njegovoj misli je njegov plan spasenja u kojem svi simbolički elementi koji su ugrađeni u ovo svetište igraju svoju ulogu. Stvarnost je u Bogu u nebeskoj dimenziji, a on na zemlji daje ilustraciju ove stvarnosti kroz simbole. Na taj način pristupam temi ovog specifičnog otkrića ove Pashe 2021. Čitamo u 1. Kraljevima 6:23 do 27: „ *Napravio je u Svetištu dva keruvima od drva divlje masline, visoka deset lakata. Svako od dva krila jednog od herubina bilo je pet lakata, što je činilo deset lakata od vrha jednog krila do vrha drugog. I drugi heruvim je imao deset lakata. Mjera i oblik su bili isti za oba kerubina. Visina svakog od dva heruvima bila je deset lakata. Solomon je postavio keruvime u sredinu kuće, unutra. Krila su im bila raširena: krilo prvog dodirivalo je jedan zid, a krilo drugog drugog zida; a njihova druga krila susrela su se na kraju u sredini kuće* .

Ovi heruvimi nisu postojali u Mojsijevom šatoru, ali postavljajući ih u Solomonov hram, Bog rasvjetljava značaj ovog presvetog mjesta. U pravcu širine prostoriju presecaju dva para krila dva heruvima, dajući joj tako nebeski standard, praktično nedostupan za ljudsko biće koje živi samo na zemlji. Koristim ovu priliku da osudim i ponovo utvrdim istinu o ovim keruvimima kojima su, u paganskom mističnom delirijumu, slikari poznati poput "Mikelandela" davali izgled krilatih beba koje sviraju na instrumentima ili ispaljuju strijele iz luka. Na nebu nema beba. A za Boga, prema Psa.51:5 ili 7: " *Gle, ja sam rođen u bezakonju, i u grijehu me začeo majka moja* ", i Rim.3:23: " *Jer svi su sagriješili i lišeni slave Božje* ", ne postoji nevina ili čista beba, jer od Adama, čovjek je rođen kao si. Svi nebeski anđeli stvoreni su kao mladići, kao što je Adam bio na zemlji. Oni ne stare i ostaju zauvek isti. Starost je jedinstvena zemaljska karakteristika, posljedica grijeha i smrti, njena konačna plata, prema Rimljanima 6:23.

Kovčeg Svete Alijanse

1. Kraljevima 8:9: " *U kovčegu nije bilo ničega osim dvije kamene ploče koje je Mojsije stavio tamo na Horebu, kada je Gospod sklopio savez sa sinovima Izraelovim, kada su izašli iz zemlje egipatske* . "

U svetištu ili nad svetinjama nalaze se dva ogromna heruvima sa raširenim krilima, simboli aktivnog nebeskog karaktera, ali i iznad svega, **kovčeg saveza** koji se nalazi **u sredini** prostorije između dva velika heruvima. Zato što se radi zaklona gradi kuća. U redosljedu kojim Bog predstavlja Mojsiju religiozne stvari koje će morati postići, prvi je Kovčeg saveza. Ali ova posuda je manje dragocena od njenog sadržaja: dve kamene ploče na kojima je Bog svojim prstom urezao svoj ultra sveti zakon deset zapovesti. To je odraz njegovog razmišljanja, njegovog standarda, njegovog nepromjenjivog karaktera. U zasebnoj studiji (2018-2030, krajnje adventističko očekivanje), već sam pokazao njegov proročki karakter za kršćansku eru. U svetinji čitamo tajnu Božju misao. Tu nalazimo elemente koji favorizuju i čine mogućim zajedništvo s njim. Drugim riječima, grešnik koji ostaje dobrovoljni prekršilac njegovih deset zapovijesti vara sebe ako vjeruje da može tražiti svoje spasenje. Odnos se zasniva isključivo na vjeri koja se polaže na simbolizirane stvarnosti koje se nalaze na ovom najsvetijem mjestu. U deset zapovesti Bog sažima svoj životni standard propisan za ljudska bića formirana na njegovu sliku; što znači da sam Bog poštuje i sprovodi svoje zapovesti. Život koji je dat čovjeku zasniva se na poštovanju ovih zapovijesti. A njihov prijestup rađa grijeh kažnjen smrću krivca. I od Adama i Eve, neposlušnost je stavila cijelo čovječanstvo u ovo smrtno stanje. Smrt je stoga pala na ljude kao bolest kojoj se ne može izliječiti.

The Mercy Seat

U svetištu, iznad pomirilišta, simbolične slike oltara na kojem će biti žrtvovano Jagnje Božje, u oltar gledaju druga dva manja anđela i njihova krila se spajaju u sredini. Na ovoj slici Bog pokazuje zanimanje koje vjerni anđeli daju za plan spasenja koji počiva na pomirbenoj smrti Isusa Krista. Jer Isus je sišao s neba da poprими oblik ljudske bebe. Onaj koji je dao svoj život na križu Golgote bio je najprije njihov nebeski prijatelj „Mihailo“, vođa anđela i vidljivi nebeski izraz stvaralačkog Duha Boga i anđeli s pravom sebe nazivaju „*saslužiteljima*“ njegovih izabranika.

U svetinji nad svetinjama, kovčeg prekriven pomirilištem nalazi se pod krilima dvaju većih i malom heruvimu. Na ovoj slici nalazimo ilustraciju ovog stiha iz Mal 4:2: „*A vama koji se bojite imena moga uskrsnuti će **sunce pravednosti s iscjeljenjem u krilima svojim**; izaći ćete i skočiti kao telad iz štala.*” Pomirilište, simbol koji predočava križ na kojem je Isus bio razapet, zaista će donijeti iscjeljenje od smrtonosne bolesti grijeha. Isus je umro da izbavi od grijeha i uskrsnuo je da izbavi svoje izabrane iz zlih ruku nepokajanih i buntovnih grešnika. Kršenje zakona sadržanog u kovčegu značilo je smrt za sva ljudska stvorenja na zemlji. A za izabrane izabrane od Boga u Hristu, samo za njih, pomirnica postavljena iznad kovčega u kome se nalazi prekršeni zakon je učinila da trijumfuje večni život, u koji će ući u času prvog vaskrsenja; onaj svetaca otkupljenih krvlju koju je Isus Krist prolio na ovoj pomirnici. Tada će njihovo izlječenje od smrti biti potpuno. Prema Mal 4:2, heruvimi su slika nebeskog Boga Duha koga Otkr. 4 označava simbolom "četiri živa bića". Za iscjeljenje povezano sa milosrdnom stolicom je dobro postavljeno ispod dva središnja krila dva velika heruvima.

Baš kao što je u godišnjem hebrejskom obredu "Dana pomirenja" životinjska krv kože bila škropljena po prednjem dijelu i po pomirilištu, prema istoku je bilo neophodno da krv Isusa Krista također teče na ovom istom milosrdniku. U tu svrhu Bog nije pozvao na službu ljudskog svećenika. On je sve unapred isplanirao i organizovao, tako što je kovčeg i svetinje preneo, u vreme proroka Jeremije, iz svetinje i svetog mesta u pećinu koja se nalazila pod zemljom podno planine Golgote, ispod kamenjara, dubine šest metara, odmah ispod kubične šupljine od 50 cm, ukopanog na površini rimskog krsta u kome je ukopan rimski krst u steni. Kroz dugu i duboku grešku koju je stvorio potres koji se spominje u Bibliji, njegova krv je doslovno potekla na lijevu stranu pomilovanja, odnosno desnu stranu raspjetog Krista. Dakle, nije bez razloga da Mat.27:51 svjedoči o ovim stvarima: " *I gle, zavjesa hrama razdera se na dva dijela od vrha do dna; i zemlja se potrese, i **stijene se razderaše**, ...*" Godine 1982., naučno ispitivanje je otkrilo da je osušena krv koju je prikupio Ron Wyatt abnormalno sastavljena od 23 X hromozoma i jednog Y hromozoma, što je dokaz njegove božanske prirode koji je dodan njegovom svetom pokrovu na kojem se pojavljuje slika njegovog lica i njegovog tijela. Tako je prekršeni zakon sadržan u kovčegu dobio svoju potpunu reparaciju primanjem na svoj oltar zaista bezgrešne krvi našeg Spasitelja Isusa Krista. Jer otkrivajući ove stvari Ronu Wyattu, Bog nije nastojao zadovoljiti ljudsku radoznalost, već je želio ojačati doktrinu posvećenja Njegovog božanstva u Isusu Kristu. Jer imajući krv drugačiju od drugih ljudi, to daje razlog vjerovati u njegovu savršenu i čistu prirodu, oslobođenu bilo kakvog oblika grijeha. On tako potvrđuje da je došao da inkarnira novog ili " *posljednjeg Adama* ", kako Pavle kaže u 1. Kor 15:45, jer iako je viđen, čut i pogubljen u tijelu sličnom našem, on je bio bez ikakve genetske veze s ljudskom vrstom. Takva pažnja posvećena detaljima u ostvarenju njegovog spasonosnog plana otkriva važnost koju Bog daje simbolima svog učenja. I bolje razumijemo zašto je Mojsije kažnjen zato što je krivotvorio ovaj božanski spasonosni projekat tako što je dvaput udario u stijenu Horiva. Drugi put je, prema Božijoj zapovesti, morao samo da razgovara s njim da dobije vodu.

Mojsijev štap, mana, Mojsijev svitak

Br.17:10: " *Jahve je rekao Mojsiju: Vрати Aronov štap **pred svjedočanstvo**, da se čuva kao znak djeci neposlušnosti, da prestaneš mrmljanje preda mnom, da ne umru.* "

Izl.16:33-34: " *I reče Mojsije Aronu: Uzmi lonac i stavi u njega gomer pun mane, i položi ga **pred Jahve**, da se čuva za svoje generacije. Prema zapovijesti koju je Jahve dao Mojsiju, Aron ju je stavio **pred svjedočanstvo**, kako bi se sačuvao.* "

Pnz 31:26: „ *Uzmi ovu knjigu zakona i stavi je **pored kovčega** saveza Jahve, Boga tvoga, da bude ondje kao svjedok protiv tebe.* ”

Na osnovu ovih stihova, oprostimo apostolu Pavlu zbog njegove greške u stavljanju ovih elemenata u kovčeg, a ne pored ili ispred njega, u Jevrejima 9,3-4: „*A iza drugog vela je bio deo šatora koji se zove Svetinja nad svetinjama . ~~koji sadrži zlatni oltar za tamjan~~ i kovčeg saveza, potpuno obložen zlatom. ~~Ispred kovčega~~ je bio zlatni lonac u kojem se nalazila mana, Aronov štap koji je pukao i*

ploče saveza . Isto tako, oltar za kađenje nije bio u svetištu nego na strani hrama ispred zastora. Ali predmeti postavljeni pored kovčega bili su tu da svjedoče o čudima koje je Bog učinio za svoj hebrejski narod koji je postao Izrael, slobodna i odgovorna nacija.

Pored kovčega, Mojsijev i Aronov štap, zahtijeva povjerenje u prave Božje proroke. Prema Deu.8:3, mana podsjeća izabrane pred Isusom da " *neće čovjek živjeti samo od kruha i vode, nego od svake riječi koja izlazi iz usta Jahveovih* ." I ova riječ je tamo također predstavljena u obliku svitka koji je napisao Mojsije, pod Božjim diktatom. Iznad kovčega , oltar milosrđa uči da je bez vjere u dobrovoljnu žrtvu života Isusa Krista veza s Bogom nemoguća. Ovaj skup stvari čini teološku osnovu novog saveza donesenog o ljudskoj krvi koju je prolio Isus Krist. I vrlo logično, dan kada je, u njemu, Božiji plan bio ostvaren i ostvaren, uloga simbola i praznika „Jom Kipur“ ili „dan pomirenja“ koji ga je proricao postala je zastarela i beskorisna. Suočeni sa stvarnošću, sjene nestaju. Stoga je hram, u kojem su se obavljali proročki obredi, morao nestati i nikada se više ne pojaviti. Kao što je Isus učio, obožavatelj Boga mora Ga obožavati „ *u duhu i istini* “, imajući „ *slobodan pristup* “ Njegovom nebeskom Duhu uz posredovanje Isusa Hrista. I ovo bogoslužjenje nije vezano ni za jedno zemaljsko mjesto, ni u Samariji, ni u Jerusalimu, a još manje u Rimu, Santiago de Composteli, Lurdu ili Meki.

Iako nije vezana za zemaljsku lokaciju, vjera se pokazuje djelima koja je Bog unaprijed pripremio za svoje izabrane dok oni žive na zemlji. Simbolika svetinje je prestala početkom petog milenijuma nakon 4000 godina grešnog vremena. I da je Božji plan građen tokom 4000 godina, izabrani bi ušli u Božji počinak koji je prorečen nedeljnom subotom. Ali to nije bio slučaj, jer od Zaharije Bog proriče dva saveza. On razrađuje drugo, govoreći u Zec 2:11: “ *Mnogi će se narodi pridružiti Jahvi u taj dan, i postat će moj narod; Ja ću stanovati u tvojoj sredini, i znat ćeš da me je Jahve nad vojskama poslao k tebi.* » Dva saveza su prikazana „ *dvije masline* “ u Zec 4:11-14: „ *Tada mu odgovorim i rekoh: Šta znače ove dvije masline s desne strane svijetnjaka i s njegove lijeve strane? Odgovorih mu drugi put i rekoh: Šta znače dvije maslinove grančice koje su blizu dvije zlatne lule iz kojih teče zlato? On mi je odgovorio: Zar ne znaš šta oni znače? Rekao sam: Ne, gospodaru . I reče: Ovo su dva pomazanika koji stoje pred Gospodarom cijele zemlje* . Čitajući ove stihove otkrivam uzvišenu suptilnost Boga stvoritelja, Svetog Duha koji nadahnjuje biblijsku riječ. Zaharija je prisiljen dvaput pitati šta „ *dvije masline* “ znače za Boga da mu odgovori. To je zato što će projekat božanskog saveza doživjeti dvije uzastopne faze , ali druga faza se podučava lekcijama prve. Njih je dvoje, ali u stvarnosti su samo jedno, jer je drugo samo kulminacija prvog. Zaista, koja je vrijednost starog saveza bez pomirbene smrti Mesije Isusa? Ništa, čak ni rep kruške, kako bi rekao monah Martin Luter. I to je uzrok drame koja i danas pogađa nacionalne Jevreje. U ovim stihovima Bog također proriče njihovo odbacivanje novog saveza Zaharijinim odgovorom na pitanje: " *Zar ne znaš šta ovo znači?" Ja kažem: Ne, gospodaru . Naime, nacionalni Židovi će zanemariti ovo značenje sve do trenutka posljednjeg testa koji prethodi povratku Isusa Krista gdje će se obratiti ili potvrditi svoje odbijanje po cijenu svog postojanja.*

Očigledno, kršćansko obraćenje paganskih naroda je to dokazalo, božanski plan je ostvaren u ličnosti Isusa Krista i to je jedini znak koji Bog još uvijek nudi nacionalnim Židovima da ostanu u njegovom svetom savezu. Tako potvrđen, ovaj drugi ili novi savez trebao je da se proteže na posljednju trećinu od 6 000 godina vremena zemaljskog grijeha. I tek će svojim konačnim slavnim povratkom Isus Krist označiti vrijeme završetka drugog saveza; jer sve do ovog povratka, učenje prorečeno simbolima ostaje korisno za razumijevanje globalnog projekta koji je Bog pripremio budući da mu dugujemo znanje o vremenu njegovog slavnog povratka: početku proljeća 2030. Tako se 1844. godine, dajući subotu svojim odabranim izabranicima, Bog oslanja na pouke upisane u simbolici Solomplea i Hebreja. On osuđuje grijeh katoličke nedjelje naslijeđen od cara Konstantina od 7. marta 321. godine, sugerirajući potrebu za novim "pročišćenjem svetinje" koje je zaista jednom za svagda ostvareno u Isusu Kristu raspetom i vaskrsлом. Bog je zapravo čekao do 1844. da bi jasnije osudio svoju osudu "rimске nedjelje". Jer je njegovo usvajanje stavilo izvorno čistu kršćansku vjeru pod prokletstvo grijeha koje prekida odnos s Bogom u skladu s najavom datom u Dan.8:12.

Posvećenje stoga nužno podrazumijeva poštovanje svete subote, koju je Bog posvetio od kraja prve sedmice njegovog stvaranja zemaljskog sistema. Tim više što proriče ulazak izabranih u ostale zadobivene Isusovom pobjedom i što je prisutna u četvrtoj od deset Božjih zapovijedi sadržanih u kovčegu svjedočanstva na najsvetijem mjestu, svetištu, simbolu Duha nebeskog Boga triput svetog, svetog u ulozi njegova tri uzastopna Oca Sina, svetoga Sina. Sve stvari u njemu drage su srcu Božjem i moraju biti jednako drage mislima i srcima njegovih izabranika, njegove djece, ljudi iz njegovog "domaćinstva". Odabir autentične svetosti izabranih je tako utvrđen i identificiran.

Za razliku od Mojsijevog zakona koji se prilagođava napredovanju Božjeg plana, ono što je uklesano na kamenju poprima trajnu vrijednost do kraja svijeta. A to je slučaj njegovih deset zapovijedi, od kojih se nijedna ne može mijenjati, a još manje izbrisati, kao što se papski Rim usudio učiniti s drugom od ovih deset zapovijesti. Zla namjera da se prevare kandidati za vječnost pojavljuje se u dodatku zapovijesti kako bi se broj zadržao na deset. Ali božanska zabrana klanjanja stvorenjima, urezanim slikama ili prikazima je zaista uklonjena. Možemo žaliti zbog ovakve stvari, ali nam to ipak omogućava da razotkrijemo lažnu vjeru. Onaj ko ne nastoji razumjeti i ostaje površan, logički trpi posljedice svog ponašanja; on je u neznanju o uslovima svoje presude sve dok ga Bog ne osudi.

Hram ili sveto mesto

Ostavimo nebeski religiozni aspekt viđen s neba da ga pogledamo pod onim što mu religiozna svetost daje na zemlji. Otkrivamo ga u elementima smještenim u "hramskom" dijelu "kuće Jahve". U šatoru Mojsijevog vremena, ova soba je bila šator sastanka. Postoje tri ova elementa, a tiču se stola s hljebovima za izložbu, svijećnjaka sa sedam vodova i sedam svjetiljki i oltara tamjana postavljenog neposredno ispred vela na sredini sobe. Dolazeći spolja, stol s kruhom je lijevo, na sjeveru, a svijećnjak je desno, na jugu. Ovi simboli su

simboli stvarnosti koja se oblikuje u životu izabranih otkupljenih krvlju koju je prolio Isus Krist. Oni su savršeno komplementarni i neodvojivi.

Zlatni svijećnjak sa sedam svjetiljki

Izl.26:35: „ *Stol stavi izvan zastora, a svijećnjak nasuprot stolu, na južnoj strani šatora; a ti postavi sto na sjevernoj strani .*”

U hramu se nalazi na lijevoj, na južnoj strani. Čitanje simbola vrši se u vremenu, od juga ka sjeveru. Svijećnjak predstavlja Duha i svjetlosti Božje s početka starog saveza. Sveti savez se već temelji na žrtvovanju *pashalnog „jagnjeta Božjeg* “ koje simbolizira i kojem prethode jagnjad ili mladi ovnovi prineseni na žrtvu od Adama. U Otkr. 5:6 simboli svijećnjaka su vezani za njega: “ *sedam očiju koji su sedam duhova Božjih poslanih po svoj zemlji* ” i “ *sedam rogova* ” koji mu pripisuju posvećenje sile.

Svijećnjak je tu da zadovolji potrebu za svjetlošću izabranih. Oni ga dobijaju u ime Isusa Hrista u kome se drži posvećenje (= 7) božanske svjetlosti. Ovo posvećenje simbolizira broj "sedam" prisutan u biblijskom otkrivenju od stvaranja sedmodnevne sedmice od početka. U Zahariji, Duh pripisuje " *sedam očiju* " glavnom kamenu na kojem će Zerubabel obnoviti Salomonov hram koji su uništili Babilonci. I on kaže za ovih „ *sedam očiju* “: „ *Ovih sedam su oči Jahve, koje prolaze tamo-amo po celoj zemlji.* » U Otkr. 5:6, ova poruka se pripisuje Isusu Kristu, “ *Jagnjetu Božjem* ”: “ *I vidjeh, usred prijestolja i četiri zvijeri, i usred starješina, Jagnje kako stoji kao što je zaklano. **Imao je sedam rogova i sedam očiju, što su sedam Božjih duhova poslanih po svoj zemlji.***” Ovaj stih snažno potvrđuje posvećenje božanstva Mesije Isusa. Veliki Stvoritelj Bog poslao je sebe na zemlju da u Isusu izvrši svoju dobrovoljnu pomirnu žrtvu. Djelovanju ovog božanskog Duha dugujem objašnjenja predstavljena u mojim djelima. Svetlost je progresivna i znanje raste s vremenom. Njemu dugujemo svo naše razumijevanje njegovih proročkih riječi.

Oltar parfema

Prinoseći svoje fizičko tijelo smrti, u savršenoj normi svog duha i cijele svoje duše, Isus Krist nosi pred Bogom ugodan miris koji jevrejski obred simbolizira mirisima. Krist je predstavljen u ovim parfemima, ali i u ulozi službenika koji ih nudi.

Neposredno ispred zastora, okrenut prema kovčegu svjedočanstva i njegovom milosrdniku, nalazi se oltar za kađenje koji službeniku, prvosvešteniku, daje njegovu ulogu posrednika za greške koje su počinili samo njegovi izabranici. Jer Isus nije uzeo na sebe grijehe cijelog svijeta, već samo onih svojih izabranika kojima daje znake svoje zahvalnosti. Na zemlji, prvosveštenik ima samo simboličku proročku vrijednost, jer pravo posredovanja pripada samo Hristu Spasitelju. Posredovanje je njegovo isključivo pravo i ono ima „ *trajni* “ karakter prema Melhisedekovom naređenju, kao što je navedeno na komplementaran način u Dan 8:11-12: „ *I uzvisila se čak do kapetana vojske, i oduzela mu stalnu ~~žrtvu~~, i srušila mjesto svetišta njegova. Vojska je predana uz stalnu ~~žrtvu~~ zbog grijeha; rog je bacio istinu na zemlju i uspio u svojim poduhvatima* ”; i u Hebr.7:23. Precrtane riječi " ~~žrtva~~" ne spominju se u originalnom hebrejskom tekstu. U

ovom stihu Bog osuđuje posljedice rimske papske dominacije. Direktno odnošenje s Isusom preusmjeren je u korist papinog vođe; Bog gubi svoje sluge koji gube svoje duše. U svom božanskom savršenstvu samo Bog u Kristu može ozakoniti njegovo zagovorničtvo, jer on prinosi, kao otkupninu za one za koje se zauzima, svoju dobrovoljnu samilosnu žrtvu koja nosi ugodan miris Bogu koji sudi Ljubavi i Pravdi koje on istovremeno predstavlja. Njegovo posredovanje nije automatsko, on ga vrši ili ne, u zavisnosti od toga da li ga molilac zaslužuje ili ne. Zagovor Isusa Krista motiviran je njegovim sažaljenjem prema prirodnim tjelesnim slabostima svojih izabranika, ali ga niko ne može prevariti, on sudi i bori se s pravdom i pravednošću i priznaje svoje prave obožavatelje i robove; šta su njegovi pravi učenici. U ritualu, parfemi simboliziraju ugodan miris Isusa koji na taj način može uzanositi molitve svojih vjernih svetaca svojim ličnim mirisom ugodnim Bogu. Princip je sličan začinjavanju jela koje treba konzumirati. Proročka slika pobjedničkog Krista, zemaljski Prvosveštenik postaje zastario i mora nestati, kao i hram u kojem obavlja svoje vjerske obrede. Načelo posredovanja ostaje i nakon toga, jer su molitve koje sveti upućuju Bogu prikazane u ime i po zaslugama Isusa Krista, nebeskog zagovornika i Boga u punini u isto vrijeme.

The Table of Showbread

U hramu se nalazi na desnoj, na sjevernoj strani. Hleb Prisustva predstavlja duhovnu hranu koja sačinjava život Isusa Krista, istinsku nebesku hranu koja se daje izabranicima. Postoji dvanaest hljebova kao što postoji dvanaest plemena u božanskom i ljudskom savezu ostvarenom u Isusu Kristu u potpunosti Bog (= 7) i potpuno Čovjek (= 5); broj dvanaest je broj ovog saveza između Boga i čovjeka, Isus Krist je njegova primjena i savršen model. Na njemu Bog gradi svoje saveze na 12 patrijarha, 12 Isusovih apostola, 12 plemena zapečaćenih u Otkr. 7. U čitanju njegove orijentacije prema sjeveru "hrama", ova tablica je na strani novog saveza i na strani velikog Heruvima koji se nalazi lijevo u svetištu.

Predvorje

Oltar žrtava

U Otkrivenju 11:2, Duh dodeljuje posebnu sudbinu „dvoru“ svetinje: „*Ali spoljašnje dvorište hrama ostavite na miru napolju i ne merite ga; jer je dat narodima, i sveti grad oni će pogaziti četrdeset i dva mjeseca.*” Priprata se odnosi na spoljašnje dvorište koje se nalazi ispred ulaza u sveto mesto ili natkriveni hram. Tamo nalazimo elemente religioznog rituala koji se tiču fizičkog aspekta bića. Prvo, tu je žrtveni oltar na kojem se spaljuju žrtvovane životinje. Od dolaska Isusa Krista koji je došao da izvrši savršenu žrtvu, ovaj ritual je zastario i završio se u skladu s proročanstvom iz Dana 9:27: „*On će potvrditi savez s mnogima za jednu sedmicu, a usred sedmice **prestat će žrtvovanje i prinošenje**; pustoš će počinuti najgnusnije stvari, sve dok uništenje i ono što je određeno ne padnu na pustošitelja.*” U Hebrejima 10:6-9 stvar je potvrđena: „*U **prinosima paljenicama i žrtvama za grijeh nije vam bilo drago**. Tada sam rekao: Evo, dolazim (u svesci knjige piše o meni) Da izvršim volju Tvoju, Bože. Nakon što je prvo rekao: **Žrtve i prinosi, žrtve paljenice i žrtve za grijeh** (koje se prinose po zakonu) niste željeli*

niti ste imali zadovoljstvo, on zatim kaže: Evo, došao sam da izvršim volju tvoju. On tako ukida prvu stvar da bi uspostavio drugu. Ovom voljom mi smo posvećeni kroz prinošenje tijela Isusa Krista jednom zauvijek . Čini se da ju je Pavle, pretpostavljeni autor ove poslanice upućene „Hebrejima“, napisao pod diktatom Isusa Hrista; što opravdava njegovu ogromnu svjetlost i neuporedivu preciznost. Zaista, samo je sam Isus Hrist mogao da mu kaže: „(U svitku knjige reč je o meni) “. Ali 8. stih teksta 40. psalma kaže: „ sa svitkom knjige napisanim za mene .” Ova modifikacija se stoga može opravdati ovim ličnim djelovanjem Krista s Pavlom, koji je ostao izolovan tri godine u Arabiji, pripremljen i poučen direktno od Duha. I podsjećam vas da je to već bio slučaj sa svitkom koji je napisao Mojsije koji ga je napisao pod Božjim diktatom.

More, bazen za abdest

Drugi element predvorja je umivaonik za abdest, prefiguracija rituala krštenja. Bog mu je dao ime "more". U ljudskom iskustvu more je sinonim za "smrt". Ona je svojom poplavom progutala pretpotop i potopila svu faraonovu konjicu koja je progonila Mojsija i njegov hebrejski narod. U krštenju, koje mora biti u potpunom uranjanju, stari grešni čovjek bi trebao umrijeti da bi izašao iz vode kao novo stvorenje koje je otkupio i preporodio Isus Krist koji mu pripisuje njegovu savršenu pravdu. Ali ovo je samo teorijski princip, čija će primjena ovisiti o prirodi kandidata koji se predstavi. Dolazi li, poput Isusa, na krštenje, da vrši volju Božju? Odgovor je individualan i Isus pripisuje ili ne pripisuje svoju pravednost u zavisnosti od slučaja. Ono što je sigurno jeste da će onaj ko hoće da vrši njegovu volju, sa radošću i zahvalnošću poštovati sveti božanski zakon, čije kršenje predstavlja greh. Ako mora umrijeti u vodi krštenja, nema govora o tome da će se ponovo roditi u službi Krista, osim slučajno zbog tjelesne slabosti ljudskog bića.

Tako, opran od svojih grijeha i obučen u pripisanu pravednost Isusa Krista, poput svećenika starog saveza, odabrani kršćanin može ući u sveto mjesto ili hram da služi Bogu u Isusu Kristu. Put prave božanske religije tako se otkriva ovom slikovnom konstrukcijom jer su to samo simboli, stvarnost će se pojaviti u djelima koja će opravdani izabranici iznijeti pred ljude, anđele i Boga stvoritelja.

Božji projekat prorečen u slikama

U svom planu, Bog je uzeo grijeh izabranih krvlju Isusa Krista donesenom na milosrđe svetinje ili svetinje. Dobivši dozvolu za izuzetna iskopavanja na lokaciji planine Golgote u Jeruzalemu do 1982. godine, adventistički arheolog Ron Wyatt otkrio je da je Isusova krv zapravo tekla niz lijevu stranu pomirilišta smještenog u podzemnoj pećini dvadeset stopa ispod križa Kristovog raspeća; stvar koja se dogodila u podnožju planine Golgote. U svećeničkom obredu, sveštenik postavljen u svetinji okrenut je prema milostinji i nebeskim stvarima postavljenim u svetinji nad svetinjama, svetinji. Dakle, ono što je lijevo od čovjeka, to je desno od Boga. Slično, hebrejski se piše s desna na lijevo od čovjeka, uzimajući smjer sjever-jug, dakle, slijeva na desno od Boga. Tako je plan dva saveza napisan u čitanju ovog presvetog mjesta, s desne strane čovjeka na njegovu lijevu; ili suprotno za Boga. Jevreji starog saveza služili su Bogu pod

simboličnom slikom keruvima koji se nalazio u svetištu s njihove desne strane. Za vrijeme njihovog saveza, krv jarca ubijenog na "Danu pomirenja" bila je poprskana po prednjem dijelu i po pomirilištu. Prskanje je izvršio prvosveštenik sedam puta prstom u pravcu istoka. Istina je da je stari savez bio istočna faza njegovog spasonosnog projekta. Grešnici kojima je trebalo oprostiti bili su sami na Istoku, u Jerusalimu. Onog dana kada je Isus prolio svoju krv, ona je pala na ovo isto pomilovanje, a novi savez uspostavljen na njegovoj krvi i njegovoj pravednosti započeo je pod znakom drugog keruvima koji se nalazi na lijevoj, južnoj strani. Dakle, kao što je Bog vidio, ovaj napredak je napravljen s njegove leve na njegovu „, desnu“, stranu njegovog blagoslova, kao što je zapisano u Psalmima 110:1: „, *Davidov. Psalam. Jahve kaže mome Gospodaru: Sjedi mi s desne strane, dok ne učinim neprijatelje tvoje podnožje tvojim nogama*. I potvrđujući Jevrejima 7:17, stihovi od 4 do 7 preciziraju: „, *Jahve se zakleo i neće se pokajati: ti si sveštenik zauvek, po redu Melhisedekovom. Gospod s tvoje desne strane će srušiti kraljeve u dan gnjeva svoga. On vrši pravdu među narodima: sve je puno leševa; razbija glave po cijeloj zemlji. Pije iz bujice dok hoda: zato podiže glavu*. Tako blagi, ali pravedni Isus Krist tjera rugače i buntovnike da plate cijenu za svoj prezir zbog uzvišenog svjedočanstva njegove samilosne ljubavi prema svojim otkupljenim izabranima.

Kako bi Jevreji prilikom ulaska u dvor ili hram okrenuli leđa "izlazećem suncu" koje su obožavali pagani na raznim mestima na zemlji, Bog je želeo da se svetište, duž njegove dužine, izgradi na osi Istok-Zapad. U svojoj širini, desni zid najsvetijeg mjesta se dakle nalazio na "sjevernoj", a lijevi zid na "južnoj".

U Mateju 23:37, Isus je dao sebi lik " kokoške koja svoje piliće pod krila ": " *Jerusaleme, Jerusaleme, koji ubijaš proroke i kamenuje ih koji su ti poslani, koliko puta bih sabrao djecu tvoju, kao što kokoš ne bi skupljala svoje piliće!* ". To je ono što raširena krila dva heruvima uče za svaki od dva uzastopna saveza. Prema Izl 19:4, Bog se upoređuje sa „, *orlom* “: „, *Videli ste šta sam učinio Egipćanima, i kako sam vas nosio na orlovim krilima i doveo vas k sebi*. U Otkr. 12:14 on precizira " *velikog orla* ": " *I ženi su data dva krila velikog orla, da odleti u pustinju, na svoje mjesto, gdje se hrani neko vrijeme i vremena i pola vremena od lica zmije* ." Ove slike ilustruju istu stvarnost: Bog štiti one koje voli jer ga oni vole, u dva uzastopna saveza, prije i poslije Isusa Krista.

Konačno, simbolički, hebrejski hram je predstavljao tijelo Kristovo, tijelo izabranog i zajedno, Kristovu nevjestu, njegovog Izabranika, skup izabranih. Iz svih ovih razloga, Bog je uspostavio sanitarna pravila ishrane, tako da su ovi različiti oblici hrama posvećeni i poštovani; 1Kor.6:19: „, *Zar ne znate da je vaše tijelo hram Duha Svetoga koji je u vama, koga imate od Boga, a niste svoji?* »

Zlato, ništa osim zlata

Treba napomenuti i važnost ovog kriterija: sav namještaj i pribor, keruvi i sami unutrašnji zidovi izrađeni su od zlata ili prekriveni kovanim zlatom. Karakteristika zlata je njegov nepromjenjiv karakter; To je jedina vrijednost koju mu Bog daje. Nije ni čudo što je od zlata napravio simbol savršene vjere, čiji je jedinstven i savršen model bio Isus Krist. Unutrašnjost hrama i svetišta slikaju unutrašnji aspekt duha Isusa Krista nastanjen posvećenjem, čistotom Svetog Duha Božjeg; njegov karakter je bio nepromjenjiv i to je bio uzrok njegove pobjede nad

grijehom i smrću. Primjer koji je dao Isus Bog predstavlja kao model koji svi njegovi izabrani treba oponašati; To je njegov uslov, jedini uslov da postane individualno i kolektivno kompatibilan sa vječnim nebeskim životom, plata i nagrada pobjednika. Vrijednosti koje su bile njegove moraju postati naše, moramo ličiti na njega kao na klonove, kao što je zapisano u 1. Jovanovoj 2:6: " *Onaj koji kaže da ostaje u njemu treba i sam da hodi kao što je hodao .*" Značenje zlata nam je dato u 1. Petrovoj 1:7: „ *Da se kušnja vaše vjere, koja je mnogo vrijednija od zlata koje propada, iako se ognjem iskuša, nađe na hvalu, slavu i čast pri otkrivenju Isusa Krista .*” Bog ispituje vjeru svojih izabranih. Iako nepromjenljivo, zlato može sadržavati tragove nečistih materijala, a da bi ih se riješilo mora se zagrijati i rastopiti. Šljaka ili nečistoće tada se podižu na njegovu površinu i mogu se ukloniti. To je slika iskustva zemaljskog života otkupljenih učenika tokom kojega Hristos otkida zlo i čisti ih, podvrgavajući ih raznim iskušenjima. I samo pod uslovom njihove pobjede u iskušenju, na kraju njihovog života o njihovoj vječnoj sudbini odlučuje veliki Sudija Isus Krist. Ova pobjeda se može postići samo njegovom podrškom i pomoći, prema onome što je izjavio u Jovanu 15:5-6 i 10 do 14: „ *Ja sam loza, a vi ste grane. Onaj koji ostaje u meni i ja u njemu donosi mnogo ploda, jer bez mene ne možete učiniti ništa. Ako ko ne ostane u meni, izbačen je kao grana i vene; onda skupimo grane i bacimo ih u vatru, a one izgore .*” Potrebna je poslušnost Božjim zapovestima: „ *Ako moje zapovesti držite, ostaćete u mojoj ljubavi, kao što sam i ja održao zapovesti svog Oca i ostajem u njegovoj ljubavi.* ". Umiranje za svoje prijatelje postaje savršeni vrhunac standarda njegove sublimirane ljubavi: „ *Ovo je moja zapovijest, da volite jedni druge, kao što sam ja volio vas. Veće ljubavi niko nema od ove, da ko život svoj položi za prijatelje svoje .* Ali ovo Isusovo priznanje je uslovno: “ ***Vi ste moji prijatelji, ako činite ono što vam zapovedam .***”

Sa svoje strane, svijećnjak sa sedam svjetiljki bio je napravljen od čistog zlata. Tada bi mogao samo simbolizirati savršenstvo Isusa Krista. Zlato koje je kasnije pronađeno u crkvama rimokatolicizma odraz je tvrdnje o njegovoj lažnoj vjeri. Zbog toga su, naprotiv, protestantski hramovi lišeni svih ukrasa, skromnih i strogih. U simbolici svetilišta i hrama, prisustvo zlata dokazuje da svetilište može predstavljati samo božanskog Isusa Krista. Ali prošireno, zapisano je da je on Glava, glava Crkve koja je njegovo tijelo u Ef.5:23-24: „ *jer muž je glava ženi, kao što je Krist glava Crkve, koja je njegovo tijelo , čiji je on Spasitelj. Kako se crkva pokorava Hristu, tako i žene treba da se pokoravaju svojim muževima u svemu.* „Ali onda Duh pojašnjava: „ *Muževi, volite svoje žene, kao što je i Hristos zavoleo Crkvu i predao se za nju, da bi je posvetio , očistivši je pranjem vodom rečju, da bi je sebi prikazao kao slavnu crkvu, bez mrlje ili bora ili bilo čega sličnog, ali da bude sveta i sveta. ”. To je, dakle, jasno izraženo, ono od čega se sastoji prava hrišćanska religija. Njegov standard nije samo teorijski jer je to praksa implementirana u svoj svojoj stvarnosti. Potrebno je slaganje sa standardom njegove otkrivene “ ***riječi*** ”; što uključuje držanje Božjih zapovijesti i uredbi i poznavanje misterija otkrivenih u Njegovim proročanstvima u Bibliji. Ovaj kriterijum, „ *neosporan ili besprekoran* “ izabranih, podseća se i potvrđuje u Otkr. 14:5 gde se „adventističkim“ svecima pripisuje istinski konačni Hristov povratak. Označeni su simbolom „ *144.000* “ zapečaćenih „ ***pečatom Božjim*** “ u*

Otkr. 7. Njihovo iskustvo je iskustvo **cjeline posvećenje**. Ova studija pokazuje da su tabernakul, svetište, hram i svi njihovi simboli proricali veliki Božji plan spasenja. Našli su svoju svrhu i ispunjenje u manifestaciji zemaljske službe Isusa Krista otkrivene ljudskim bićima. Dakle, odnos koji izabranik održava sa njim je proročke prirode i karaktera; neznalica se oslanja na Boga stvoritelja koji sve zna; koji gradi svoju budućnost i otkriva mu je.

Proučavanje hrama koji je izgradio kralj Solomon upravo nam je pokazalo da ne smijemo brkati dio "hrama" koji je dostupan ljudima sa "svetilištem" rezerviranim isključivo za nebeskog Boga. Kao rezultat toga, riječ "svetište" upotrijebljena umjesto riječi "svetost" u Dan.8:14 ovog puta gubi svaki legitimitet, jer se odnosi na nebesko mjesto gdje nije potrebno pročišćenje 1843. I naprotiv, riječ "svetost" odnosi se na svece koji moraju raskinuti sa praksom svetog izbora na zemlji.

Prilikom smrti Isusa Krista, Bog je razderao veo koji je razdvajao "hram" od "svetišta", ali bi samo molitve svetaca stekle duhovni pristup nebeskoj svetinji gdje će se Isus zalagati za njih. Hramski dio je trebao nastaviti svoju ulogu kao okupljalište za izabrane na zemlji. Ista stvar se dogodila 1843. godine, princip je obnovljen. "Hram" svetaca ostaje na zemlji iu "svetištu", samo na nebu, Hristovo posredovanje se zvanično nastavlja u korist samo odabranih adventističkih izabranika. Stoga u Novom savezu više ne postoji „svetilište“ na zemlji u kojem nestaje njegov simbol. Ostaje samo duhovni „hram“ otkupljenih izabranih.

Jedine nečistoće koje su zahtijevale čišćenje su grijesi ljudi na zemlji, jer nijedan od njihovih grijeha nije došao da uprlja nebo. To je moglo učiniti samo prisustvo đavola i njegovih buntovnih demona, zbog čega ih je, pobjednički, u Mihailu, Isus Krist izbacio s neba i bacio na zemlju grijeha gdje moraju ostati do smrti.

Ostaje još jedna stvar koju treba razumjeti nakon rasprave o simbolici svetosti. Koliko god ovi simboli bili sveti, oni su samo materijalne stvari. Istinska svetost je u živom, stoga je Isus Krist bio više od hrama koji je sam postojao samo da bi udomio Božji zakon, sliku njegovog karaktera i njegovu pravdu koju je uvrijedio zemaljski grešnik. Bog je učinio ove stvari preko Mojsija i njegovih radnika samo da bi podržao učenje Njegovih izabranih. Da bi izbjegao idolopokloničko ponašanje, Bog je dopustio čovjeku, njegovom slugi, Ronu Wyatt-u, da pronade i dotakne kovčeg njegovog svjedočanstva 1982. Zato što je " *svjedočanstvo Isusovo* " koje je " *duh proroštva* " daleko superiornije od njega i korisnije jer je on osobno došao da otkrije značenje spasonosnog projekta pripremljenog za njegove izabrane na zemlji. Ronu Wyatt-u je bilo dozvoljeno da snimi Deset zapovijedi kako anđeli vade iz arke, ali je odbio da zadrži snimak. Ove činjenice dokazuju da je Bog unaprijed znao za njegovo odbijanje, ali nas ovaj izbor štiti od idolopoklonstva koje je takav snimak mogao proizvesti kod nekih od njegovih ranjivijih izabranika. Ova stvarnost nam je otkrivena, tako da je čuvamo u mislima naših srca kao slatku privilegiju koju nam je dao naš Bog koji voli.

Odvajanja Geneze

Sada kada nam je proučavanje ove knjige otkrilo tajne skrivene u proročanstvima Daniela i Otkrivenja, sada vas moram upoznati s proročanstvima koja su otkrivena u knjizi Postanka, riječi koja znači "početak".

Pažnja !!! Svjedočanstvo koje ćemo primijetiti u ovoj studiji o knjizi Postanka došlo je direktno iz Božjih usta koji ga je izdiktirao svom sluzi Mojsiju. Nevjerovanje u ovaj izvještaj predstavlja najveću sramotu koja se može direktno učiniti Bogu, bijes koji definitivno zatvara vrata neba jer otkriva potpuno odsustvo " vjere, bez koje je nemoguće ugoditi Bogu ", prema Jevrejima 11:6.

U prologu svoje Apokalipse, Isus je snažno insistirao na ovom izrazu: " *Ja sam Alfa i Omega, početak i kraj* " koji ponovo citira na kraju svog Otkrivenja u Otkr. 22:13. Već smo primetili proročki karakter knjige Postanka, posebno u vezi sa sedmodnevnom nedeljom koja proriče sedam hiljada godina. Ovdje pristupam ovoj knjizi Postanka sa aspekta teme " **razdvajanja** " koja je posebno karakterizira, kao što ćemo vidjeti.

Postanak 1

Prvi dan

Postanak 1:1: " *U početku stvori Bog nebo i zemlju .* "

početak " ukazuje , " *zemlju* " je zaista stvorio Bog kao centar i bazu nove dimenzije, paralelne oblicima nebeskog života koji su joj prethodili. Da bi koristio sliku slikara, na njemu je da kreira i realizuje proizvodnju nove slike. Ali hajde da već primetimo da su, od svog porekla, „ *nebo i zemlja* “ **odvojeni** . " *Nebesa* " se odnose na prazan, taman, beskonačan međuzvjezdani kosmos; a " *zemlja* " se tada pojavljuje kao lopta prekrivena vodom. " *Zemlja* " nije imala pretpostavku za sedmicu stvaranja jer je stvorena na početku ili " *početku* " stvaranja ove specifične zemaljske dimenzije. Ono proizlazi iz ništavila i poprima oblik prema Božjoj zapovesti da ispuni ulogu koja je postala neophodna zbog slobode koja je u izvoru greha koji je na nebu počinilo njegovo prvo stvorenje; onaj koga Izaija 14:12 označava imenima " *jutarnja zvijezda* " i " *sin zore* " postao je Sotona od njegovog osporavanja Božjeg autoriteta. Od tada je bio vođa postojećeg nebeskog logora pobunjenika i budućeg zemaljskog logora.

Post 1:2: „*Zemlja je bila bez oblika i prazna, i tama je bila na licu bezdane, a Duh Božji kretao se po licu voda .*“

Dok slikar počinje nanošenjem temeljnog premaza na platno, Bog prikazuje situaciju koja vlada u već stvorenom nebeskom životu i zemaljskom životu koji će stvoriti. On tako označava riječju " *tama* " sve što nije u njegovom odobravanju , što će nazvati " *svjetlo* " u apsolutnoj suprotnosti. Zapazimo vezu koju ovaj stih uspostavlja između riječi " *tama* " , uvijek u množini jer su njeni aspekti višestruki, i riječi " *bezdan* " koja označava zemlju bez oblika života. Bog je koristio ovaj simbol da označi svoje neprijatelje: "bezbožne" revolucionare i slobodoumnike u Otkr. 11:7 i buntovnike papskog katolicizma u Otkr. 17:8. Ali,

pobunjeni protestanti su im se pridružili 1843. godine, prelazeći redom pod dominaciju Sotone, " *anđela bezdana* " iz Otkr. 9:11; kojima se pridružio i neverni adventizam 1995.

Na slici navedenoj u ovom stihu vidimo da " *tama* " **razdvaja** " *Duh Božje* " iz " *vode* " koji će proročiti simbolom, u Danielu i otkrivenju "na *narodu* " u " *moru* " u Dan.7: i pod onim " *rijeka* " u Rev.8: 10, 9:14, 16:12, 17: 1-15. Razdvajanje će se uskoro pripisati izvornom " **grijehu** " koji će počiniti Eva i Adam. Kao na slici, Bog je u svijetu tame povezan s buntovnim anđelima koji slijede Sotonu u njegovom izboru da ospori Božji autoritet.

Postanak 1:3: " *I reče Bog: Neka bude svjetlost!* " *I bilo je svjetla* " "

Bog postavlja svoj standard „ *dobra* “ prema sopstvenom suverenom sudu. Ova opcija „ *dobro* “ povezana je sa rečju „ *svetlo* “ zbog svog veličanstvenog aspekta, vidljivog svima i svima, jer dobro ne rađa „ *stid* “ koji čoveka navodi da se sakrije kako bi ostvario svoja zla dela. Ovu "stid" će Adam osjetiti nakon grijeha prema Post.3, u poređenju sa Post.2:25.

Post.1:4: " *I vidje Bog da je svjetlost dobra; i Bog je odvojio svjetlost od tame .* "

Ovo je **prvi** Božiji sud. On otkriva svoj izbor dobra **koje** izaziva riječ " *svjetlo* " i svoju osudu zla **označenog** riječju " *tama* " .

Bog nam otkriva svrhu svog zemaljskog stvaranja i stoga konačni rezultat koji će njegov projekt postići: definitivno **odvajanje** onih koji vole njegovo " *svjetlo* " od onih koji preferiraju " *tamu* " . " *Svjetlo i tama* " su dva izbora omogućena principom slobode koji je Bog želio dati svim svojim nebeskim i zemaljskim stvorenjima. Ova dva suprotstavljena tabora na kraju imaju dva vođe; Isus Krist za " *svjetlo* " i Sotona za " *tamu* " . I ova dva suprotstavljena tabora, kao dva pola zemlje, takođe će imati dva potpuno različita kraja; izabrani će živeti večno u svetlosti Božijoj prema Otkr. 21:23; i uništeni Hristovim dolaskom, pobunjenici će završiti kao „ *prašina* " na pustoj zemlji koja je ponovo postala „ *bezdan* " iz Postanja 1:2. Uskrsnuti na sud, oni će biti definitivno uništeni jer će biti potrošeni u „ *ognjenom jezeru* “ „ *druge smrti* “ prema Otkr. 20:15.

Post 1:5: „ *Bog je svjetlost nazvao danom, a tamu je nazvao noć. Tako je bilo večer i bilo je jutro, prvi dan .* "

Ovaj " *prvi dan* " stvaranja posvećen je definitivnom razdvajanju dva tabora formirana izborom " *svjetlo i tama* " koji će se suprotstaviti jedni drugima na zemlji do konačne pobjede Isusa Krista i obnove zemaljskog stvaranja. " *Prvi dan* " je tako " *obilježen* " Božjim dopuštanjem da se pobunjenici bore protiv njega tokom "sedam hiljada" godina koje je prerekla čitava sedmica. Stoga je sasvim prikladan da postane znak , ili " *znak* " lažnog bogoslužjenja pronađenog tokom šest milenijuma među paganskim narodima ili nevernim Jevrejima, ali posebno u hrišćansko doba, od usvajanja "dana nepokorenog sunca" kao nedeljnog dana odmora koji je nametnula carska vlast Konstantina I ' od 3. marta 210. godine postati " *žig zvijeri* " nakon vjerske podrške koju mu je dala papska rimokatolička vjera iz 538. Jasno je da je " *alfa* " iz Postanka imala mnogo toga za ponuditi vjernim slugama Isusa Krista iz vremena " *omega* " . I tu nije kraj.

2. dan

Postanak 1:6: " *I reče Bog: Neka bude svod usred voda, i neka **odvaja** vodu od voda .*"

Ovdje je opet u pitanju **odvajanje** : " *vode od voda* ". Radnja proriče **odvajanje** Božjih stvorenja koje simboliziraju " *vode* ". Ovaj stih potvrđuje prirodnu **odvojenost** nebeskog života od zemaljskog života i u oba, **odvajanje** "sinova Božjih" od "sinova đavoljih" ipak pozvanih na zajednički suživot do suda obilježenog smrću Isusa Krista za zle pobunjene anđele, i do povratka u slavu Isusa Krista za Zemljane. Ovo **razdvajanje** će opravdati činjenicu da će čovjek biti stvoren malo inferiorniji od nebeskih anđela jer će mu nebeska dimenzija biti nedostupna. Istorija Zemlje će se dugo razvrstati do svog kraja. grijeh je stvorio nered i Bog organizira ovaj poremećaj selektivnim sortiranjem.

Post.1:7: " *I stvori Bog svod, i **razdijeli** vode koje su bile pod svodom od voda koje su bile iznad svoda. I tako je bilo .*"

Prikazana slika **odvaja** zemaljski život koji je prorečen „ *vodama koje su ispod* “ od nebeskog života koji je „ *iznad prostranstva* “.

Post.1:8: " *I Bog nazva prostranstvo nebo. Tako je bilo veče i bilo je jutro, drugi dan .*

Ovo nebo se odnosi na atmosferski sloj koji, formiran od dva plina (vodika i kisika) koji čine vodu, okružuje cijelu površinu zemlje i koji nije prirodno dostupan čovjeku. Bog ga povezuje sa prisustvom nevidljivog nebeskog života, što je slučaj jer će sam đavo dobiti ime " *knez sile vazduha* " u Ef 2,2: "... *u kojem ste u prošlom vremenu hodili prema toku ovoga sveta, prema knezu sile vazduha, duhu koji sada deluje u deci neposlušnosti* " stav koji je već imao u nebeskom svetu.

Treći dan

Postanak 1:9: " *I reče Bog: Neka se vode pod nebom sakupe na jedno mjesto, i neka se pokaže suvo. I tako je bilo .*"

Do tog vremena, " *vode* " su pokrivala cijelu zemlju, ali još nisu sadržavale nikakav oblik morskog životinjskog svijeta koji će biti stvoren 5. ^{dana} . Ova preciznost će dati svu svoju autentičnost djelovanju potopa iz Postanka 6 koji će moći širiti oblik životinjskog morskog života po potopljenoj zemlji; što će opravdati pronalaženje morskih fosila i školjki tamo.

Postanak 1:10: „ *I Bog nazva suvo zemljom, a skup voda nazva morima. Bog je video da je dobro .*

Ovo novo **razdvajanje Bog** je ocijenio " *dobrim* " jer on s onu stranu oceana i kontinenta daje ova dva pojma " *more i kopno* " ulogu dvaju simbola koji će označavati Katoličku kršćansku crkvu i protestantsku kršćansku crkvu koja je nastala od prve pod imenom Reformirana crkva. Njihovo **razdvajanje** , obavljeno između 1170. i 1843. godine, stoga je Bog ocijenjeno " *dobrim* ". I njegovo ohrabrenje njegovim vjernim slugama u vrijeme Reformacije otkriveno je u Otkr. 2:18-29. U ovim stihovima nalazi se ovo važno pojašnjenje stihova 24 i 25 koji svjedoče o izuzetnoj privremenoj situaciji: „ *Ali vama kažem, onima koji su u Tijatiri, koji nisu poznali ovu nauku, a vi ne stavite na drugu dubinu, i nemate*

breme na drugoj strani . samo ono što imaš, drži se toga dok ne dođem .” Još jednom, kroz ovo okupljanje, Bog uvodi red u nered koji stvaraju buntovni anđeoski i ljudski duhovi. Zapazimo ovo drugo učenje, " zemlja " će dati ime cijeloj planeti jer je " suha " pripremljena da bude prirodna sredina života čovjeka za kojeg je ovo stvorenje stvorio Bog. Budući da je površina mora četiri puta veća od površine kopna, planeta je mogla dobiti naziv " more " bolje zasluženo, ali ne i opravdano u božanskom planu. Riječi ove "izreke": "ptice od perja jato zajedno i ptice od perja jato zajedno", nalaze se u ovim grupama. Tako su između 1170. i 1843. vjerni i mirni protestanti spašeni Kristovom pravednošću koja im je izuzetno pripisana bez poslušnosti subotnjem ostatku pravog sedmog dana: suboti. I upravo uslov ovog odmora čini " zemlju " simbolom lažne hrišćanske vere iz 1843. godine, prema Dan.8:14. Dokaz ovog božanskog suda pojavljuje se u Otkr. 10:5 budući da Isus stavlja " svoje noge " na " more i kopno " da ih satre svojim gnjevom.

Postanak 1:11: " *I reče Bog: Neka zemlja rađa travu, bilje koje donosi sjeme, i drvo voće koje donosi rod po svojoj vrsti, čije je sjeme u sebi, na zemlji. I tako je bilo .* »

Potvrđuje se prioritet koji je Bog dao suvoj zemlji: prvo, ona dobija moć da " **proizvodi** " " *zelenilo, bilje koje daje sjeme, voćke koje donose plodove prema svojoj vrsti* "; sve stvari proizvedene prvo za potrebe čovjeka, a zatim za zemaljske i nebeske životinje koje će ga okruživati. Bog će koristiti ove plodove zemlje kao simbolične slike da otkrije svoje lekcije svojim slugama. Čovjek će, kao i "drvo", donijeti plod, dobar ili loš.

Postanak 1:12: " *I izrodi zemlja travu, biljku koja donosi sjeme po vrsti svojoj, i drvo koje donosi plod, čije je sjeme samo po sebi, po vrsti njegovoj. Bog je vidio da je to dobro.* »

Ovog trećeg ^{dana}, nikakva greška ne kvari djelo koje je stvorio Bog, priroda je savršena, odnosno ocijenjena " *dobrom* ". U savršenoj atmosferskoj i zemaljskoj čistoći, Zemlja umnožava svoje proizvode. Plodovi su namijenjeni bićima koja će živjeti na zemlji: ljudima i životinjama koji će zauzvrat proizvoditi plodove prema svojoj ličnosti.

Postanak 1:13: „ *I bi večer i bi jutro, dan treći .* “

4. dan

Postanak 1:14: " *I reče Bog: Neka budu svjetla na svodu nebeskom da odvoje dan od noći; da mogu biti znakovi za godišnja doba, za dane i godine .* ”

novo **razdvajanje** : " *dan od noći* ". Sve do ovog četvrtog dana, nebesko telo nije dobijalo dnevnu svetlost. Razdvajanje dana i noći već je postojalo u virtuelnoj formi koju je stvorio Bog. Da bi svoju kreaciju učinio nezavisnim od svog prisustva, Bog će četvrtog dana stvoriti nebeska tijela koja će omogućiti ljudima da uspostave kalendare na osnovu položaja ovih tijela u intersiderijalnom kosmosu. Tako će se pojaviti znakovi Zodijska, astrologija prije svog vremena, ali bez trenutnog proricanja koje je za nju vezano, odnosno astronomije.

Post.1:15: " i neka budu svjetla na svodu nebeskom da svijetle na zemlji. I tako je bilo ."

„ Zemlja “ mora biti obasjana „ danom “ kao „ noćom “, ali „ svjetlo “ „dana “ mora nadmašiti ono „ noći “, jer je to simbolična slika Boga istine, tvorca svega što živi. A slijed u poretku " noćni dan " proriče njegovu konačnu pobjedu protiv svih njegovih neprijatelja koji su također i njegovi voljeni i blagoslovljeni izabranici. Ova uloga " osvjetljavanja zemlje " dat će ovim zvijezdama simbolično značenje religiozne akcije koja podučava istine ili laži predstavljene u ime Boga stvoritelja.

Post. 1:16: " I stvori Bog dva velika svjetla da upravljaju danom, a manja svjetlost da upravljaju noći; On je takođe napravio zvezde .

Obratite pažnju na ovaj detalj: evocirajući " sunce " i " mjesec ", " dva velika svjetla ", Bog označava sunce izrazom " najveće ", dok pomračenja to dokazuju, dva solarna i lunarna diska nam se pojavljuju u istoj veličini, jedan prekrivajući drugi recipročno. Ali Bog koji ga je stvorio zna prije čovjeka da je njegov mali izgled posljedica njegove udaljenosti od zemlje, jer je Sunce 400 puta veće, ali 400 puta dalje od mjeseca. Ovom preciznošću on potvrđuje i potvrđuje svoju vrhovnu titulu Boga stvoritelja. Štaviše, na duhovnom planu otkriva svoju neuporedivu "veličinu" u odnosu na malenost mjeseca, simbola noći i tame. Primjena ovih simboličkih uloga odnosit će se na Isusa Krista zvanog " svjetlo " u Ivanu 1:9: " Ova svjetlost je bila prava svjetlost, koja prosvjetljuje svakog čovjeka koji dolazi na svijet ." Zapazimo da je drevni savez tjelesnog jevrejskog naroda izgrađen na lunarnom kalendaru stavljen pod znak "mračne" ere; sve do prvog i drugog Hristovog dolaska. Baš kao što je proslava "praznika mladog mjeseca", kada mjesec nestane i postane nevidljiv, preokao je dolazak Kristove solarne ere, koju Mal 4:2 upoređuje sa " suncem pravde ": " A vama koji se bojite imena moga uskrsnuti će **sunce pravde** u njegovim krilima; izaći ćete i skočiti kao telad iz štala ,...". Nakon drevnog jevrejskog saveza, " mjesec " je postao simbol lažne kršćanske vjere, sukcesivno katoličke od 321. i 538., zatim protestantske od 1843. i... institucionalne adventističke od 1994. godine.

U stihu se također spominju " zvijezde ". Njihova svjetlost je slaba, ali su toliko brojni da ipak obasjavaju nebo zemaljskih noći. " Zvijezda " tako postaje simbol vjerskih glasnika koji ostaju stajati ili koji padaju kao znak " 6. pečata " iz Apo.6:13 u kojem je pad zvijezda došao da prorече 13. novembra 1833. izabranima, masovni pad protestantizma za 1843. godinu lares: " prolaziš kao živ i mrtav si " . Ovaj pad se priseća u Otkr. 9:1: „ Peti anđeo zatrubi. I video sam zvezdu koja je pala sa neba na zemlju . Njemu je dat ključ od jame bez dna . Prije pada protestanata, Otkr. 8:10 i 11 evocira katoličanstvo koje je Bog definitivno osudio: " Treći anđeo zatrubi u svoju trubu. **I pade velika zvijezda s neba, goruća kao baklja ; i pao je na trećinu rijeka i na izvore voda.** » Stih 11 daje mu ime " Apsint ": " **Ime ove zvijezde je Apsint ; i trećina voda postade pelin , i mnogi ljudi pomriješe od vode, jer su ogorčene .** Ovo je potvrđeno u Otkr. 12:4: " **Njegov rep je povukao trećinu zvijezda na nebu i bacio ih na zemlju. Zmaj je stao pred ženu koja se spremala da se porodi, da proždere njeno dete kad se porodi .** Vjerski glasnici će kasnije postati žrtve pogubljenja francuskih revolucionara u Otkr. 8:12: „ Četvrti anđeo zatrubi u svoju trubu. I trećina sunca je bila pogođena, i

trećina mjeseca, i trećina zvijezda, tako da je trećina njih bila potamnjena, i dan nije sjao trećinu, a isto tako i noć. Mete slobodoumnih revolucionara koji su neprijateljski raspoloženi prema svim oblicima religije su takođe, uvek delimično (*treća*), „sunce“ i „meseć“.

U Post. 15:5, "zvijezde" simboliziraju "sjeme" obećano Abrahamu: "I on ga izvede van, i reče: Pogledaj sada prema nebu i reci zvijezdama, ako možeš da ih izbrojiš. A on mu reče: Tako će i tvoje potomstvo biti. Pažnja! Poruka ukazuje na veliku količinu, ali ništa ne govori o kvaliteti vjere ovog mnoštva u kojem će Bog pronaći "mnoge zvane, a malo izabrane" prema Mt.22:14. "Zvijezde" opet simboliziraju izabrane u Dan 12 :3: "I oni koji budu mudri svijetliće kao sjaj neba, a oni koji mnoge okreću u pravednost kao zvijezde u vijekove vjekova."

Postanak 1:17: "I postavi ih Bog na svod nebeski da svijetle na zemlji,"

Ovdje vidimo iz duhovnog razloga Božje insistiranje na ovoj ulozi zvijezda: „da obasjaju zemlju“.

Post.1:18: „da vlada danom i noću, i da odvoji svjetlost od tame. Bog je video da je dobro .

Ovdje Bog potvrđuje duhovnu simboličku ulogu ovih zvijezda povezujući "dan i svjetlo" s jedne strane i "noć i tamu" s druge strane.

Postanak 1:19: "I bi večer i bi jutro, dan četvrti."

Zemlja sada može imati koristi od svjetlosti i topline sunca kako bi osigurala svoju plodnost i proizvodnju biljne hrane. Ali uloga sunca će postati važna tek nakon grijeha koji su počinili Eva i Adam. Život do ovog tragičnog trenutka počiva na čudesnoj snazi Božje stvaralačke snage. Zemaljski život je Bog organizirao za ovo vrijeme kada će grijeh pogoditi zemlju sa svim svojim prokletstvom.

5. dan

Postanak 1:20: „I reče Bog: Neka vode u izobilju donesu živo biće, i neka ptice lete iznad zemlje na svodu nebeskom.“

Ovog 5. ^{dana} Bog daje "vodama" moć da "proizvode u izobilju žive životinje" tako brojne i tako raznolike da moderna nauka ima poteškoća da ih sve izbroji. Duboko u ponoru, u potpunoj tami, otkrivamo nepoznati oblik života sićušnih fluorescentnih životinja koje bljeskaju, trepću i mijenjaju intenzitet svjetlosti, pa čak i boju. Isto tako, prostranstvo neba će dobiti animaciju leta „ptica“ . Ovdje se pojavljuje simbol "krila" koja omogućavaju kretanje u zraku krilatim mesnim životinjama. Simbol će biti vezan za nebeske duhove kojima nije potreban jer nisu podložni zemaljskim i nebeskim fizičkim zakonima. A u krilatim vrstama zemlje, Bog će sebi pripisati lik "orla" koji se uzdiže najviše u visini među svim vrstama ptica i letećih životinja. "Orao" takođe postaje simbol carstva, kralja Nabukodonozora u Dan.7:4 i Napoleona I "Otkr.8:13: "Pogledaj, i čuh orla kako leti posred neba, govoreći jakim glasom: Jao, jao, jao od truna, jao od truna u zemlji o zvuku! „Pojava ovog imperijalnog režima proricala je tri velike „nesreće“ koje će pogoditi stanovnike zapadnih zemalja pod simbolom

poslednje tri „trube“ Apo. 9 i 11, iz 1843. godine, kada je stupio na snagu dekret Dan.8:14.

Osim " orla ", ostale " nebeske ptice " će simbolizirati nebeske anđele, dobre i zle.

Postanak 1:21: " *I stvori Bog velike kitove i svako živo biće koje se kreće, koje je voda iznedrila u izobilju, po vrsti; Takođe je stvorio svaku pticu sa krilima prema njenoj vrsti. Bog je video da je dobro .*

Bog priprema morski život za stanje grijeha, vrijeme kada će " veće ribe " učiniti manje hranom, to je programirana sudbina i korisnost njihovog obilja u svakoj vrsti. " Ptice sa krilima " neće izbjeći ovaj princip jer će se i one međusobno ubijati da bi se prehranile. Ali prije grijeha, nijedna morska životinja ili ptica ne šteti drugoj, život ih sve oživljava i žive zajedno u savršenoj harmoniji. Stoga Bog procjenjuje situaciju kao " dobru ". Morske " životinje " i " ptice " će igrati simboličnu ulogu nakon grijeha. Smrtonosne bitke između vrsta tada će " moru " dati značenje "smrti" koje mu Bog daje u ritualu abdesta hebrejskih svećenika. Rezervoar koji se koristi za ovu svrhu nazvaće se " more " u znak sećanja na prelazak "Crvenog mora", a obe stvari su prefiguracija hrišćanskog krštenja. Stoga, dajući joj ime, " *zvijer koja izlazi iz mora* " u Otkr. 13:1, Bog identificira rimokatoličku religiju i monarhiju koja je podržava kao skup "mrtvih" ljudi koji ubijaju i proždiru svoje bližnje poput ribe "morske " . Isto tako će orlovi, jastrebovi i sokolovi proždirati golubove i golubove, zbog grijeha Eve i Adama i onih, u mnogo većem broju, njihovih ljudskih potomaka do slavnog Kristovog povratka.

Postanak 1:22: " *I blagoslovi ih Bog govoreći: Rađajte se i množite se i napunite vode u morima. i neka se ptice razmnožavaju na zemlji ."*

Božji blagoslov se ostvaruje kroz umnožavanje, u ovom kontekstu blagoslov morskih životinja i ptica, ali uskoro i ljudskih bića. I Crkva Hristova je pozvana da umnoži broj svojih sljedbenika, ali ovdje nije dovoljan Božji blagoslov, jer Bog poziva, ali nikoga ne prisiljava da se odazove njegovoj ponudi spasenja.

Postanak 1:23: " *I bi večer i bi jutro, dan peti ."*

Zapazimo da je morski život stvoren petog dana **odvojenog** od stvaranja zemaljskog života, zbog svoje duhovne simbolike koja se tiče prvog oblika prokletog i otpadničkog kršćanstva; ono što će predstavljati katolička religija Rima od 7. marta 321. godine, datuma usvajanja lažnog paganskog dana odmora, prvog dana i "dan sunca", kasnije preimenovanog u nedelju, odnosno dan Gospodnji. Ovo objašnjenje potvrđuje pojava rimokatolicizma tokom 5. milenijuma i protestantizma koji se javlja tokom 6. milenijuma .

6. dan

Postanak 1:24: " *I reče Bog: neka zemlja iznese živa bića po vrsti njegovim: stoku i gmizavce i zvijeri zemaljske po vrsti njegovim. I tako je bilo ."*

Šesti ^{dan} obilježava stvaranje kopnenog života koji, pak, nakon mora " **proizvodi** žive životinje prema njihovoj vrsti, od stoke, od gmizavaca i od

kopnenih životinja, prema njihovoj vrsti . " Bog pokreće proces reprodukcije svih ovih živih bića . Oni će se proširiti po zemlji.

Postanak 1:25: *" I stvori Bog zvijeri zemaljske po vrstama njihovim, i stoku po vrsti njihovoj, i sve gmizavce na zemlji po vrsti njihovim. Bog je video da je dobro .*

Ovaj ajet potvrđuje radnju naređenu u prethodnom. Zapazimo ovaj put da je Bog tvorac i direktor ovog zemaljskog životinjskog života proizvedenog na zemlji. Kao i one na moru, kopnene životinje će živjeti u harmoniji do vremena ljudskog grijeha. Bog smatra ovu životinjsku tvorevinu u kojoj su simbolične uloge stvorene " *dobre* " i *on će ih koristiti u svojim proročkim porukama nakon uspostavljanja grijeha.* Među gmazovima, " *zmija* " će igrati vodeću ulogu kao podstrekački medij greha koji koristi đavo. Nakon grijeha, životinje na zemlji će uništiti jedna drugu vrstu protiv vrsta. I ova agresivnost će opravdati, u Otkr. 13,11, naziv " *zvijeri koja izlazi iz zemlje* " koja označava protestantsku religiju u svom posljednjem statusu prokletu od Boga u kontekstu konačnog testa adventističke vjere opravdanog istinskim povratkom Isusa Krista planiranog za proljeće 2030. Međutim, zapazimo da je ovaj protestantizam 18 ignorirao višestruki⁸³.

Postanak 1:26: *" I reče Bog: načinimo čovjeka na svoju sliku, po obličju našoj, i neka vladaju nad ribama morskim, i pticama nebeskim, i stokom, i svom zemljom, i svim gmizavcima što gmižu po zemlji ."*

Govoreći " *Učinimo* ", Bog svojim stvaralačkim radom povezuje vjerni andeoski svijet koji svjedoči o njegovom djelovanju i okružuje ga pun entuzijazma. Pod temom **razdvajanja** , ovdje su grupisane u 6. ^{danu} stvaranje kopnenih životinja i stvaranje čovjeka, koje se spominje u ovom stihu 26, broj Božjeg imena, odnosno broj koji se dobija dodavanjem četiri hebrejska slova "Yod = 10 +, He = 5 +, Wav = 6 +, He"; slova koja čine njegovo transliterirano ime "YaHWéH". Ovaj izbor je utoliko opravdaniji jer, „ *načinjen na sliku Božju* “, „ *čovjek* “ Adam ga simbolično predstavlja u zemaljskoj kreaciji kao sliku Hrista. Bog mu daje svoj fizički i mentalni aspekt, odnosno sposobnost prosuđivanja između dobra i zla što će ga učiniti odgovornim. Stvoren istog dana kada i životinje, " *čovjek* " će dobiti izbor svoje " *sličnosti* ": Bog ili životinja, ili " *zvijer* ". Sada će Eva i Adam biti zavedeni od strane „životinje“, „ *zmije* “, odsjeći se od Boga i izgubiti njegovu „ *sličnost* “. Dajući čovjeku vlast nad " *gmizavcima koji gmižu po zemlji* ", Bog poziva čovjeka da dominira "zmijom" i stoga ne dopusti da ga ona poučava. Avaj za čovječanstvo, Eva će biti izolirana i odvojena od Adama kada bude zavedena i proglašena krivom za grijeh neposlušnosti.

Bog povjerava čovjeku svu svoju zemaljsku kreaciju sa životima koje sadrži i proizvodi u morima, na zemlji i na nebu.

Post. 1:27: *" Tako je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku, stvorio ga je na sliku Božju, muško i žensko ."*

Šesti ^{dan} traje kao i ostali, 24 sata i čini se da su tu grupisane kreacije muškarca i žene sa edukativnim ciljem da se sumira njihovo stvaranje. Zaista, Postanak 2 preuzima ovo stvaranje čovjeka otkrivajući mnoge radnje koje su vjerovatno izvršene tokom nekoliko dana. Priča ovog poglavlja 1 tako poprima

normativni karakter otkrivajući simboličke vrijednosti koje je Bog želio dati u prvih šest dana u sedmici.

Ova sedmica je utoliko više simbolična jer ilustruje Božji plan spasenja. "Čovjek" simbolizira i proriče Krista, a "žena" simbolizira "Odabranu Crkvu" koja će biti podignuta iz njega. Nadalje, prije grijeha, stvarno vrijeme nije bitno jer se u stanju savršenstva vrijeme ne broji i odbrojavanje "6000 godina" će početi u prvom proljeću obilježenom prvim ljudskim grijehom. Savršeno redovno, 12-časovne noći i 12-satni dani neprekidno se nižu jedan za drugim. U ovom stihu, Bog naglašava ličnost čovjeka stvorenog u skladu sa njegovom vlastitom slikom. Adam nije slab, pun je snage i stvoren je da odoli đavolskim iskušenjima.

Postanak 1:28: " *I blagoslovi ih Bog, i reče im Bog: Plodite se i množite se, i napunite zemlju, i pokorite je. i imaj vlast nad ribama morskim, nad pticama nebeskim i nad svakim živim bićem što se kreće po zemlji .*"

Poruku je Bog uputio cijelom čovječanstvu čiji su Adam i Eva originalni uzori. Poput životinja, oni su zauzvrat blagoslovljeni i ohrabreni da se razmnožavaju kako bi umnožili ljudska bića. Čovjek dobiva od Boga vlast nad životinjskim stvorenjima, što znači da ne smije dopustiti da njime dominiraju, kroz sentimentalnost i emocionalnu slabost. Ne smije im nauditi, već živjeti u skladu s njima. Ovo, u kontekstu koji prethodi prokletstvu grijeha.

Post.1:29: „ *I reče Bog: Evo, dao sam vam svaku biljku koja nosi sjeme, koja je na licu cijele zemlje, i svako drvo na kojem je plod drveta koje daje sjeme .*

U svom biljnom stvaranju, Bog otkriva svu svoju dobrotu i velikodušnost umnožavanjem broja sjemenki svake vrste biljaka, voćaka, žitarica, bilja i povrća. Bog nudi čovjeku model savršene ishrane koja promiče dobro fizičko i psihičko zdravlje korisno za cjelokupni ljudski organizam i dušu, čak i danas kao i u vrijeme Adama. Ovu temu Bog je od 1843. godine predstavljao kao zahtjev prema svojim izabranicima i dobija još veći značaj u našim posljednjim danima kada je hrana žrtva hemije, đubriva, pesticida i ostalog što uništava život umjesto da ga promovira.

Post.1:30: " *I svakoj zvijeri zemaljskoj, i svakoj pticama nebeskim, i svemu što gmiže po zemlji, u čemu ima života, dao sam svaku zelenu travu za jelo. I tako je bilo .*"

Ovaj stih predstavlja ključ koji opravdava mogućnost ovog skladnog života. Sva živa bića su veganska, tako da nemaju razloga da sebi štete. Nakon grijeha, životinje će najčešće napadati jedni druge zbog hrane, smrt će ih tada sve pogoditi na ovaj ili onaj način.

Post. 1:31: " *I vidje Bog sve što je stvorio, i gle, bilo je vrlo dobro. Tako je bilo veće i bilo je jutro, dan šesti .*

Na kraju 6. ^{dana} Bog je zadovoljan svojim stvaranjem koje je, uz prisustvo čovjeka na zemlji, ovoga puta ocijenjeno kao " **veoma dobro** ", **dok je** " dobro " bilo tek na kraju 5. ^{dana} .

Božja namjera da **odvoji** prvih 6 dana u sedmici od 7. ^{pokazuje} njihovo grupisanje u ovom 1. poglavlju Postanka. Na taj način priprema strukturu 4. ^{zapovijesti} svog božanskog zakona koju će u svoje vrijeme predstaviti Jevrejima oslobođenim iz egipatskog ropstva. Od Adama, ljudska bića su imala 6 od 7 dana, svake sedmice, da obavljaju svoje zemaljske aktivnosti. Za Adama su stvari

počele dobro, ali nakon što je stvorena od njega, žena, njegova " *pomoćnica* " koju je dao Bog, uneće greh u zemaljsko stvorenje, kao što će Post. 3 otkriti. Iz ljubavi prema svojoj ženi, Adam će zauzvrat pojesti zabranjeno voće i cijeli će par biti pogođen prokletstvom grijeha. U ovoj akciji, Adam proriče Krista koji će doći da podijeli i plati umjesto njega krivicu svoje voljene Izabrane Crkve. Njegova smrt na križu, u podnožju planine Golgote, otkupit će počinjenu krivicu i, pobjednički nad grijehom i smrću, Isus Krist će steći pravo da svojim izabranima omogući da se okoriste njegovom savršenom pravdom. On im tako može ponuditi vječni život izgubljen od Adama i Eve. Izabrani će ući zajedno u ovaj večni život na početku 7. milenijuma, tada će se ispuniti proročka uloga subote. Tako možete razumjeti zašto je ova tema ostatka 7. dana predstavljena u 2. poglavlju Postanka, **odvojeno** od prvih 6 dana grupisanih u 1. poglavlju.

Postanak 2

Sedmi dan

Postanak 2:1: " *Tako se dovršiše nebo i zemlja, i sva vojska njihova .* "

Prvih šest dana je odvojeno od „ **sedmog** “ jer je Božje stvaralačko delo na zemlji i nebu završeno. To je bilo tačno za postavljanje temelja života stvorenog u prvoj nedelji, ali još više, za 7000 godina koje takođe proriče. Prvih šest dana najavljuje da će Bog raditi u nevolji protiv đavoljeg tabora i njegovih destruktivnih akcija 6.000 godina. Njegov rad će se sastojati od privlačenja svojih izabranika k sebi kako bi ih odabrao među svim ljudskim bićima. On će im dati razne dokaze svoje ljubavi i zadržati one koji ga vole i odobravaju u svim njegovim aspektima i na svim područjima. Jer oni koji se ne ponašaju na ovaj način pridružiće se prokletom đavolskom logoru. Pomenuta " *vojska* " odnosi se na žive snage dva tabora koji će se međusobno suprotstavljati i boriti na " *zemlji* " i na " *nebesima* " gdje ih simboliziraju " *zvijezde na nebu* ". I ova borba za selekciju trajaće 6000 godina.

Post. 2:2: „*I sedmog dana Bog je završio svoje delo koje je učinio, i počinuo je sedmog dana od svih svojih poslova koje je učinio .*“

Na kraju ove prve sedmice zemaljske istorije, Božji odmor uči prvu lekciju: Adam i Eva još nisu sagriješili; što objašnjava mogućnost da Bog doživi istinski odmor. Božji odmor je stoga uslovljen odsustvom greha u njegovim stvorenjima.

Druga lekcija je suptilnija i skrivena je u proročkom aspektu ovog " **sedmog dana** " koji je slika " **sedmog** " milenijuma velikog spasonosnog projekta koji je programirao Bog.

Ulazak u „ **sedmi** “ milenijum, nazvan „ *hiljadu godina* “ u Otkr. 20:4-6-7, označiće završetak izbora izabranih. I za Boga i njegove izabrane koji su spašeni živi ili uskrsnuli, ali svi proslavljeni, ostatak dobijen bit će posljedica pobjede Boga u Isusu Kristu nad svim njegovim neprijateljima. U hebrejskom tekstu, glagol „ *odmarao* “ je „šavat“ iz istog korena kao i reč „ *sabat* “.

Post 2:3: " *I blagoslovi Bog sedmi dan i posveti ga, jer se u njemu počinuo od svih djela svojih koje je stvorio i učinio .* "

Riječ subota se ne spominje, ali se njena slika već nalazi u **posvećenju** „*sedmog dana*“. Dobro shvatite, dakle, uzrok ovog **posvećenja** od strane Boga. Ona proriče trenutak kada će njena žrtva u Isusu Kristu dobiti svoju konačnu nagradu: sreću da bude okružena svim njegovim odabranima koji su u svoje vrijeme pokazali svoju vjernost u mučeništvu, patnji, neimaštini, najčešće do smrti. I na početku "*sedmog*" milenijuma svi će oni biti živi i više se neće morati bojati smrti. Može li se za Boga i njegov vjerni tabor zamisliti uzrok većeg "*odmora*" od ovoga? Bog više neće gledati kako oni koji ga vole pate, neće više morati dijeliti njihovu patnju, to je taj "*počinak*" koji on slavi svaku "*sedmu subotu*" naših vječnih sedmica. Ovaj plod njegove konačne pobjede biće dobijen pobjedom Isusa Hrista nad grehom i smrću. U njemu, na zemlji i među drugim ljudima, izvršio je djelo u koje je jedva vjerovati: uzeo je smrt na sebe kako bi stvorio svoj izabrani narod, a subotu je navijestio čovječanstvu još od Adama da će pobijediti grijeh kako bi ponudio svoju pravdu i vječni život onima koji ga vole i vjerno mu služe; nešto što Otkr. 6:2 objavljuje i potvrđuje: „*Pogledah, i gle, konj bijeli. Onaj koji ga je jahao imao je luk; dade mu se kruna, i on iziđe da pobeđuje i da pobeđuje.*”

Ulazak u sedmi milenijum označava ulazak izabranih u večnost Božju, zbog čega se u ovoj božanskoj priči sedmi dan ne zatvara izrazom "*bilo je večer, bilo jutro, bio je ... dan*". U svojoj Apokalipsi datoju Jovanu, Hrist će evocirati ovaj sedmi milenijum i otkriće da će on takođe biti sastavljen od "*hiljadu godina*" prema Otkr. 20:2-4, kao i prvih šest koji su mu prethodili. To će biti vrijeme nebeskog suda tokom kojeg će izabrani morati suditi mrtvima iz prokletog logora. Sjećanje na grijeh će stoga biti održano u ovih posljednjih "*hiljadu godina*" velike subote prorečene svakog vikenda. Samo će posljednji sud okončati pomisao o grijehu kada će na kraju sedmog milenijuma svi pali biti uništeni u "*ognjenom jezeru druge smrti*".

Bog daje objašnjenja o svom zemaljskom stvaranju

Upozorenje: Zablude ljudi seju sumnju tako što ovaj dio Postanka 2 predstavljaju kao drugo svjedočanstvo koje bi bilo u suprotnosti sa onim iz Postanka 1. Ovi ljudi nisu razumjeli narativnu metodu koju je koristio Bog. U Postanku 1, on predstavlja cjelinu prvih šest dana svog stvaranja. Zatim, iz Postanka 2:4, on se vraća da pruži dodatne detalje o određenim temama koje nisu objašnjene u Postanku 1.

Post 2:4: „*Ovo su porijeklo nebesa i zemlje kada su stvoreni.*”

Ova dodatna objašnjenja su apsolutno neophodna jer tema grijeha mora dobiti vlastita objašnjenja. I vidjeli smo da je ova tema grijeha sveprisutna u oblicima koje je Bog dao svojim zemaljskim i nebeskim dostignućima. Sama konstrukcija sedmodnevne sedmice nosi mnoge misterije koje će samo vrijeme otkriti Kristovim izabranicima.

Post.2:5: "*Kada je Jahve Bog stvorio zemlju i nebo, još nije bilo poljskog grmlja na zemlji, i nijedna poljska trava još nije nikla; jer Jahve Bog nije dao da pada kiša na zemlju, i nije bilo čovjeka koji bi obrađivao zemlju.*"

Obratite pažnju na pojavu imena “ *Jahve* ” kojim je Bog sebe nazvao na Mojsijev zahtjev prema Izlasku 3:14-15. Mojsije je napisao ovo otkrivenje pod diktatom Boga koga je nazvao “ *Jahve* ”. Božansko otkrivenje ovdje uzima svoju historijsku referencu iz egzodusa iz Egipta i stvaranja nacije Izrael.

Iza ovih naizgled vrlo logičnih detalja kriju se prorečene ideje. Bog govori o rastu biljnog sveta, „ *grmlja i bilja u poljima* “, na šta dodaje „ *kišu* “ i prisustvo „ *čovjeka* “ koji će „ *obrađivati zemlju* “. Godine 1656, nakon Adamovog grijeha, u Post. 7:11, “ *kiša* ” “ *potopa* ” će uništiti biljni svijet, “ *grmlje i bilje u poljima* ”, kao i “ *čovjeka* ” i njegove “ *usjeve* ” zbog intenziviranja grijeha.

Postanak 2:6: „ *Ali se digla magla sa zemlje i napojila sve lice zemlje .”*

Prije uništenja, prije grijeha, Bog “ *zalijeva zemlju po cijeloj njenoj površini maglom* ”. Akcija je nježna i djelotvorna i prilagođena bezgrešnom, slavnom i savršeno čistom životu. Nakon grijeha, nebo će poslati razorne oluje i bujične kiše kao znak svog prokletstva.

Formiranje čovjeka

Post.2:7: “ *I Jahve Bog stvori čovjeka od praha zemaljskog, i udahnu mu u nozdrve dah života i čovjek postade živo biće .”*

Stvaranje čovjeka je zasnovano na novom **odvajanju** : odvajanju od “ *zemaljskog praha* ” iz kojeg se uzima dio da se formira život stvoren na sliku Božju. U ovoj akciji Bog otkriva svoj plan da na kraju dobije i odabere izabrane ljude zemaljskog porijekla koje će učiniti vječnim.

Kada ga Bog stvara, čovjek je predmet posebne pažnje svog Stvoritelja. Zapazite dobro da ga on “ *formira* ” iz “ *praha zemaljskog* ” i samo ovo porijeklo proriče njegov grijeh, njegovu smrt i povratak u stanje “ *praha* ”. Ova božanska radnja je uporediva sa onim „ *lončara* “ koji oblikuje „ *glinenu posudu* “; slika koju će Bog tražiti u Jer.18:6 i Rim.9:21 . Štaviše, život „ *čovjeka* “ zavisiće od njegovog „ *daha* “ koji mu Bog udiše u „ *nozdrve* “. Dakle, to je zaista plućni „ *dah* “, a ne dah duha na koji mnogi misle. Svi ovi detalji se otkrivaju kako bi nas podsjetili koliko je ljudski život krhak, koji ovisi o Bogu za njegovo produženje. Ostaje plod trajnog čuda jer se život nalazi samo u Bogu i samo u Njemu. Njegovom božanskom voljom „ *čovjek je postao živo biće* ”. Ako se život dobrog ili lošeg čovjeka produžava, to je samo zato što Bog to dozvoljava. A kada ga smrt zadesi, i dalje je njegova odluka pod znakom pitanja.

Prije grijeha, Adam je stvoren savršenim i nevinim, posjedujući moćnu vitalnost i ušao u vječni život, okružen vječnim stvarima. Samo oblik njegovog stvaranja proriče njegovu strašnu sudbinu.

Post.2:8: „ *Tada je Jahve Bog zasadio vrt na istoku u Edenu, i ondje je smjestio čovjeka kojeg je stvorio .”*

Bašta je slika idealnog mesta za čovjeka koji u njemu nalazi okupljene sve svoje hranljive i očaravajuće vizuelne elemente; prelijepo cvijeće koje nikad ne vene i nikada ne gubi svoje mirise ugodnih mirisa umnoženih u beskonačnost. Ova hrana koja se nudi u bašti ne gradi njegov život koji, prije grijeha, nije ovisan o hrani. Stoga čovjek konzumira hranu iz vlastitog zadovoljstva. Preciznost „ *Bog je zasadio baštu* “ svedoči o njegovoj ljubavi prema svom stvorenju. Postao je baštovan da bi čovjeku ponudio ovo divno mesto za život.

Riječ Eden znači "bašta užitaka" i uzimajući Izrael kao središnju referentnu tačku, Bog locira ovaj Eden istočno od Izraela. Zbog svojih "užitaka", Bog, njegov Stvoritelj, stavlja čovjeka u ovu divnu baštu.

Postanak 2:9: " *Jahve I iz zemlje Bog načini da izraste svako drvo koje je ugodno za pogled i dobro za hranu: i drvo života usred vrta , i drvo poznanja dobra i zla .*

Karakter vrta je prisustvo voćaka koje nude "spremne za jelo" koje čine njihovi plodovi sa više slatkih i slatkih ukusa. Svi su tu radi jedinog Adamovog zadovoljstva, i dalje sami.

U bašti se nalaze i dva stabla dijametralno suprotnih karaktera: „*drvo života*“ koje zauzima centralno mesto, „*u sredini bašte*“. Na ovaj način vrt i njegova bujna ponuda su u potpunosti povezani s njim. Blizu njega je "*drvo poznanja dobra i zla*". Već, u svojoj oznaci, riječ "zlo" proriče pristup grijehu. Tada možemo shvatiti da su ova dva stabla slike dva tabora koji će se suprotstaviti na zemlji grijeha: tabora Isusa Krista predstavljenog "*drvetom života*" protiv tabora đavola koji je, kao što ime "drveta" ukazuje, poznavao, doživljavao, sukcesivno, "dobro" od svog stvaranja do dana kada ga je "zlo" natjeralo da uđe u pobunu protiv kreatora; ono što Bog naziva „grešenjem protiv njega“. Podsjećam vas da su ovi principi "*dobra i zla*" dva izbora ili dva moguća suprotna ekstremna ploda koje proizvodi **potpuna sloboda** "*živog bića*". Da to nije učinio prvi anđeo, drugi anđeli bi se i dalje pobunili, kao što je ovo zemaljsko iskustvo ljudskog ponašanja sada već dokazalo.

U svoj velikodušnoj ponudi bašte koju je Bog pripremio za Adama nalazi se ovo drvo "*spoznaje dobra i zla*" koje je tu da testira čovjekovu vjernost. Ovaj izraz "*znanje*" mora se dobro razumjeti jer za Boga glagol "*znati*" poprima ekstremno značenje doživljavanja "*dobra ili zla*" koje će počivati na djelima poslušnosti ili neposlušnosti. Drvo u vrtu je samo materijalni oslonac testa poslušnosti i njegov plod prenosi zlo samo zato što mu je Bog dao tu ulogu predstavljajući je kao zabranu. Grijeh nije u plodu, nego u jedenju, znajući da je Bog to zabranio.

Postanak 2:10: „*Reka je izišla iz Edena da napoji vrt i odatle se podelila na četiri reke .*“

nova poruka **razdvajanja**, baš kao što se rijeka koja izvire iz Edena dijeli na "*četiri kraka*", ova slika proriče rođenje čovječanstva čiji će se potomci širiti univerzalno, bilo na četiri kardinalne tačke, ili četiri vjetra nebeska, po cijeloj zemlji. "*Rijeka*" je simbol naroda, a voda je simbol ljudskih života. Ovom podjelom "*na četiri kraka*", rijeka koja izlazi iz Edena raširiće svoju vodu života po cijeloj zemlji i ova ideja proriče Božju želju da proširi svoje znanje po cijeloj njenoj površini. Njegov plan će biti ostvaren prema Post. 10 odvajanjem Noe i njegova tri sina nakon završetka potopa. Ovi svjedoci potopa prenositi će s generacije na generaciju uspomenu na strašnu božansku kaznu.

Ne znamo kako je izgledala zemlja prije potopa, ali prije razdvajanja naroda, naseljena zemlja je morala izgledati kao jedan kontinent koji je zalivao samo ovaj izvor vode koji je teko iz Rajskog vrta. Sadašnja kopnena mora nisu postojala i posljedica su poplave koja je zahvatila cijelu zemlju godinu dana. Sve do poplave, cijeli kontinent su navodnjavale ove četiri rijeke, a njihove pritoke su

slatku vodu raznosile po cijeloj površini suhe zemlje. Tokom poplave, Gibraltarski moreuz i moreuz Crvenog mora su se urušili, pripremajući put za formiranje Sredozemnog i Crvenog mora, koje je zahvatila slana voda okeana. Znajte da na novoj zemlji na kojoj će Bog uspostaviti svoje kraljevstvo, neće biti mora prema Otkr. 21:1 kao što više neće biti smrti. Podjela je posljedica grijeha i njen najintenzivniji oblik bit će kažnjen razornim vodama potopa. Čitajući ovu poruku, samo pod njenim proročkim aspektom, "četiri kraka" rijeke označavaju četiri naroda koji karakteriziraju čovječanstvo.

Postanak 2:11: „*Prvi se zove Pišon; To je onaj koji okružuje cijelu zemlju Havilu, gdje ima zlata.*”

Ime prve rijeke po imenu Pischon ili Phison znači: obilje vode. Područje u kojem se nalazio Božji zasadeni Eden moralo je biti tamo gdje izvire današnje rijeke Tigar i Eufkrat; za Eufkrat do planine Ararat i za Tigris do Bika. Na istoku i u sredini Turske još uvijek postoji ogromno jezero Van koje predstavlja ogromnu rezervu slatke vode. Uz njegov božanski blagoslov, obilna voda je podstakla izuzetnu plodnost Božjeg vrta. Zemlja Havilah, poznata po svom zlatu, po nekima se nalazila na sjeveroistoku današnje Turske. Protezao se do obale današnje Gruzije. Ali ovo tumačenje predstavlja problem jer prema Postanku 10:7, "Havila" je i sam "Kušov sin". "sin Hamov", a odnosi se na Etiopiju koja se nalazi južno od Egipta. Ovo me navodi da ovu zemlju "Havila" smestim u Etiopiju, ili u Jemen, gde su bili rudnici zlata koje je kraljica od Sabe ponudila kralju Solomonu.

Post.2:12: „*Zlato te zemlje je čisto; tamo se također nalaze bdelijum i oniks kamen.*”

„Zlato“ je simbol vjere i Bog proriče za Etiopiju, čistu vjeru. To će već biti jedina zemlja na svijetu koja je sačuvala vjersko naslijeđe kraljice od Sabe nakon njenog boravka kod kralja Solomona. Dodajmo njihovoj prednosti i to što su Etiopljani u svojoj nezavisnosti očuvanoj tokom vekova religioznog mraka koji je karakterisao narode „kršćanske“ Zapadne Evrope, zadržali hrišćansku veru i praktikovali pravu subotu primljenu kroz susret sa Solomonom. Apostol Filip je krstio prvog etiopskog kršćanina kako je otkriveno u Djelima apostolskim 8:27-39. Još jedan detalj svjedoči o blagoslovu ovog naroda, Bog ga je zaštitio od neprijatelja ratnim akcijom koju je poduzeo i dobrovoljno odlučio poznati moreplovac Vasco de Gama.

Potvrđujući crnu boju kože Etiopljana, „kamen oniks“ je „crne“ boje i sastoji se od silicijum dioksida; dodatno bogatstvo za ovu zemlju; jer ga njegova upotreba u proizvodnji tranzistora čini posebno cijenjenim u današnje vrijeme.

Postanak 2:13: „*Ime druge rijeke je Gihon; To je onaj koji okružuje celu zemlju Kuš.*”

Zaboravimo "rijeke" i stavimo na njihovo mjesto ljude koje oni simboliziraju. Ovaj drugi narod „okružuje zemlju Kuš“, to jest Etiopiju. Šemovi potomci će se razviti u zemlji Arabije i sve do Perzije. Ona zapravo okružuje teritoriju Etiopije, pa se može simbolizirati i označiti imenom "rijeka" "Gihon". U našim posljednjim danima, ova pratnja je "muslimanska" religija Arabije i Perzije. Tako se konfiguracija početka stvaranja reproducira na kraju vremena.

Post.2:14: „*Ime trećeg je Hidekel; To je onaj koji teče istočno od Asirije. Četvrta rijeka je Eufkrat.*”

" *Hiddekel* " znači "Rijeka Tigar", a označeni ljudi bi bili Indija koju simbolizira "Bengalski tigar"; Azija i njena istočna civilizacija lažno označena kao "žuta rasa" je stoga prorečena i zabrinuta i zapravo se nalazi " *istočno od Asirije* ". U Dan 12, Bog je koristio simbol ove " *rijeke* " "Tigra" da ilustruje adventističko iskušenje koje se dogodilo između 1828. i 1873. godine, zbog mnoštva duhovnih smrti koje je izazvao.

Ime " *Eufkrat* " znači: cvetan, plodan. U proročanstvu Otkrivenja, " *Eufkrat* " simbolizira zapadnu Evropu i njene izdanke, Ameriku i Australiju, koje Bog predstavlja kao pod dominacijom rimskog papskog vjerskog režima koji sa svojim gradom naziva " *Vavilon veliki* ". Ova Nojeva linija će biti Jafetova koja se proteže na zapad prema Grčkoj i Evropi, a na sjeveru prema Rusiji. Evropa je bila tlo gde je hrišćanska vera doživela sve svoje dobre i loše razvoje nakon nacionalnog pada Izraela; pridjevi "cvjetna, plodna" su opravdani i prema predznaci, sinovi Lijine, nevoljene žene, bit će brojniji od onih Rahele, žene koju je Jakov volio.

Dobro je u ovoj poruci pronaći podsjetnik da su, uprkos svim svojim konačnim vjerskim podjelama, ove četiri vrste zemaljskih civilizacija imale istog Boga stvoritelja kao i Otac, da opravdaju svoje postojanje.

Postanak 2:15: „ *I Jahve Bog uze čovjeka i stavi ga u vrt Edenski da ga obrađuje i čuva .* ”

Bog nudi Adamu zanimanje koje se sastoji od " *obrađivanja i čuvanja* " bašte. Oblik ove kulture nam je nepoznat, ali je obavljen bez ikakvog umora prije grijeha. Isto tako, bez ikakvog oblika agresije u cijeloj kreaciji, njegov gard je bio pojednostavljen do krajnosti. Ipak, ova uloga čuvara implicirala je postojanje opasnosti koja će uskoro poprimiti pravi i precizan aspekt: đavolsko zavođenje ljudske misli u ovom istom vrtu.

Post.2:16: " *I Jahve Bog zapovjedi čovjeku govoreći: Od svakog drveta u vrtu slobodno jedi. »*

Mnoštvo voćaka stavljeno je Adamu na slobodno raspolaganje. Bog ga ispunjava izvan njegovih potreba koje se sastoje od zadovoljenja želja za hranom različitim ukusima i mirisima. Božja ponuda je lijepa, ali to je samo prvi dio " *naredbe* " koju daje Adamu. Sledi drugi dio ove „ *naredbe* “.

Postanak 2:17: „ *Ali od drveta spoznajete dobra i zla nemoj jesti, jer u dan kad budeš s njega jeo sigurno ćeš umrijeti .* ”

U Božjem „ *poretku* “ ovaj dio je vrlo ozbiljan, jer će se prijetnja koja je predstavljena nemilosrdno primjenjivati čim se neposlušnost, plod grijeha, završi i ostvari. I ne zaboravite da će Adam morati pasti da bi se projekt univerzalne nagodbe grijeha ostvario. Da bismo bolje razumjeli šta će se dogoditi, sjetimo se da je Adam još uvijek sam kada ga Bog upozorava iznošenjem svoje " *naredbe* " da ne jede sa " *drveta poznanja dobra i zla* ", odnosno da se ne hrani idejama đavola. Štaviše, u kontekstu vječnog života, Bog mu je morao objasniti šta znači "umrijeti". Jer prijetnja postoji, u ovom „ *umrijet ćeš* “. Ukratko, Bog nudi Adamu šumu, ali mu zabranjuje jedno drvo. A za neke je ta zabrana sama po sebi nepodnošljiva, i tada je šuma skrivena za drveće, kako se ono kaže. Jestu sa " *drveta poznanja dobra i zla* " znači: hraniti se učenjem đavola koji je već potaknut duhom pobune protiv Boga i njegove pravde. Jer *zabranjeno "drvo "*

postavljeno u vrtu je slika njegove ličnosti, kao što je "drvo života" slika lika Isusa Hrista.

Post.2:18: " *I JaHVE Bog reče: Nije dobro da čovjek bude sam; Napraviću mu pomoćnika koji mu odgovara .*"

Bog je stvorio zemlju i čovjeka da otkrije njegovu dobrotu i zloću đavola. Njegov spasonosni plan otkriva nam se u stvarima koje slijede. Da biste razumjeli, znajte da čovjek lično igra ulogu Boga koji ga tjera da misli, djeluje i govori onako kako on sam misli, djeluje i govori. Ovaj prvi Adam je proročka slika Hrista koju će Pavle predstaviti kao novog Adama.

Da bi se otkrila zloća đavola i Božja dobrotu, potrebno je da Adam sagriješi kako bi zemljom mogao dominirati đavo i njegova zla djela mogla biti otkrivena univerzalno. Pojam para postoji samo na zemlji stvorenoj za grijeh, jer tako formirani duo postoji iz duhovnog razloga koji proriče odnos božanskog Krista sa njegovom Nevjestom koja imenuje svoje izabranice. Odabrana mora znati da je i žrtva i korisnik Božjeg plana spasenja; ona je žrtva grijeha koji je potreban Bogu kako bi on konačno mogao osuditi đavola, i korisnik njegove spasonosne milosti jer će, svjestan svoje odgovornosti za postojanje grijeha, sam platiti cijenu pomirenja grijeha u Isusu Kristu. Dakle, prvo, Bog je našao da usamljenost nije dobra i da je njegova potreba za ljubavlju bila tolika da je bio spreman platiti visoku cijenu da bi je stekao. Ovo društvo, ova interakcija licem u lice, koja omogućava dijeljenje, Bog to naziva „ *pomoć*“, a muškarac će preuzeti taj izraz kada priziva svoju žensku ljudsku kolegu. U stvari, ona će ga natjerati da padne i uvesti ga u grijeh kroz ljubav. Ali ova Adamova ljubav prema Evi je poput ljubavi Hristove prema njegovim izabranima zatečenim grešnicima, dostojnim večne smrti.

Postanak 2:19: " *I Jahve Bog stvori od zemlje sve zvijeri poljske i sve ptice nebeske, i dovede ih k Adamu da vidi kako će ih nazvati; i kako god je Adam nazvao svako živo biće, tako im je bilo ime .*"

Nadređeni je taj koji daje ime onome što je inferiorno od njega. Bog je sebi dao svoje ime i dajući Adamu ovo pravo, on time potvrđuje čovjekovu dominaciju nad svime što živi na zemlji. U ovom prvom obliku zemaljskog stvaranja, vrste poljskih životinja i ptica nebeskih su smanjene i Bog ih dovodi Adamu, baš kao što će ih u parovima voditi prije potopa do Noe.

Post.2:20: " *I Adam je dao imena svoj stoci, i pticama nebeskim, i svakoj zvijeri u polju: ali za čoveka nije pronađen pomoćnik koji bi mu odgovarao .* Takozvana praistorijska čudovišta stvorena su nakon grijeha da pojačaju posljedice božanskog prokletstva koje će zadesiti cijelu zemlju uključujući i more U vrijeme nevinosti, životinjski se život sastojao od " *stoke* " korisne čovjeku, " *nebeskih ptica* " i " *poljskih životinja* ". Ali u ovoj prezentaciji nije pronašao ljudski pandan jer on još ne postoji.

Post.2:21: " *Tada je JaHVE Bog učinio dubok san na Adama, i on je zaspao; uzeo je jedno od njegovih rebara i zatvorio meso umesto njega .*"

Forma koja je data ovoj hirurškoj operaciji dodatno otkriva spasonosni projekat. U Mihailu, Bog se udaljava sa nebesa, odlazi i odvaja se od svojih dobrih anđela što je norma " *dubokog sna* " u koji je Adam uronjen. U Isusu Kristu rođenom u tijelu, uzeto je božansko rebro i nakon njegove smrti i

vaskrsenja, na svojih dvanaest apostola, stvara svog " pomoćnika ", čiji je tjelesni vid i grijeha uzeo i kome daje svog "Duha Svetoga". Duhovni značaj ove riječi „ pomoć “ je velik jer svojoj Crkvi, svome Izabraniku daje ulogu „ pomoćnika “ u njegovom ostvarenju plana spasenja i sveopćeg globalnog rješavanja grijeha i sudbine grešnika.

Post.2:22: “ *I JaHWéH Bog načini ženu od rebra koje je uzeo od čovjeka, i dovede je čovjeku .*”

Dakle, formiranje žene prorokuje formiranje Hristovog Izabranika. Jer dolaskom u tijelu Bog formira svoju vjernu crkvu žrtvu njene tjelesne prirode. Da bi spasio izabrane od tijela, Bog je morao uzeti oblik u tijelu. I takođe, imajući u sebi večni život, došao je da ga podeli sa svojim izabranima.

Post.2:23: “ *I Adam reče: Ovo je sada kost od mojih kostiju, i meso od moga mesa! Ona će se zvati Žena, jer je izvađena iz Muškarca .*

Bog je došao na zemlju da prihvati zemaljsku normu kako bi mogao reći o svom Izabraniku ono što Adam kaže o svom ženskom dvojcu kojem daje ime " žena ". Ovo je očiglednije na hebrejskom jer riječ muškog roda za muškarca, "ish", postaje "isha" za riječ ženskog roda za ženu. U ovoj akciji on potvrđuje svoju dominaciju nad njom. Ali pošto mu je oduzeta, ova " žena " će mu postati neophodna kao da mu se " rebro " uzeto iz tela htelo vratiti i zauzeti svoje mesto. U ovom jedinstvenom iskustvu, Adam će prema svojoj ženi osjećati ona osjećanja koja će majka osjećati prema djetetu koje rodi nakon što ga nosi u utrobi. I ovo iskustvo je također proživljeno od Boga jer su živa bića koja on stvara oko sebe djeca koja izlaze iz njega; što ga čini jednako majkom koliko i ocem.

Post.2:24: „ *Zato će čovjek ostaviti oca svoga i majku svoju, i prilijepice se ženi svojoj, i biće jedno tijelo .*“

U ovom stihu Bog izražava svoj plan za svoje izabrane koji će često morati da raskinu tjelesne porodične odnose da bi se povezali sa Izabranikom blagoslovljenim od Boga. I ne zaboravite da je prvo, u Isusu Hristu, Mihael napustio svoj status nebeskog Oca da bi došao i osvojio ljubav svojih izabranih učenika na zemlji; ovo do te mjere da se odrekao korištenja svoje božanske moći u borbi protiv grijeha i đavola. Ovdje razumijemo da su teme **odvajanja** i **zajedništva** neodvojive. Na zemlji, izabrani moraju biti tjelesno **odvojeni** od onih koje voli kako bi ušli u duhovno **zajedništvo** i postali “jedno” sa Kristom i svim njegovim izabranima, i njegovim dobrim vjernim anđelima.

Želja " rebra " da se vrati na svoje prvobitno mjesto nalazi svoje značenje u seksualnom spajanju ljudskih bića, činu tijela i duha gdje muškarac i žena fizički čine jedno tijelo.

Postanak 2:25: „ *Čovek i njegova žena su bili goli i nisu se stideli .*”

Fizička golotinja ne smeta svima. Postoje sljedbenici naturizma. A na početku ljudske istorije fizička golotinja nije izazivala „ sramotu “. Pojava " stida " bit će rezultat grijeha, kao da bi jelo sa " *drveta spoznaje dobra i zla* " moglo otvoriti ljudski um tako što će osjetiti posljedice koje su do sada bile nepoznate i ignorisane. U stvarnosti, plod zabranjenog drveta neće biti autor ove promjene, on će biti samo sredstvo, jer onaj koji mijenja vrijednosti stvari i svijest je Bog i samo On. On je taj koji će izazvati osjećaj " stida " koji će grešni par osjećati u

svojim mislima zbog svoje fizičke golotinje koja neće biti odgovorna; jer će greška biti moralna i odnosiće se samo na neposlušnost koju je Bog primetio.

Sažimajući učenje iz Postanka 2, Bog nam je prvo predstavio posvećenje sedmog dana odmora ili subote koji proriče veliki odmor koji će u sedmom mileniju biti dat i Bogu i njegovim vjernim izabranima. Ali ovaj odmor je morao biti dobijen zemaljskom borbom koju će Bog voditi protiv grijeha i đavola, utjelovljenjem u Isusu Kristu. Adamovo zemaljsko iskustvo predstavljalo je ovaj plan spasenja koji je osmislio Bog. U Kristu je postao tijelo kako bi stvorio svog Odabranika od tijela koji će na kraju dobiti nebesko tijelo slično anđelima.

Postanak 3

Odvajanje od grijeha

Post 3:1: „ *Zmija je bila lukavija od bilo koje zvijeri u polju koju je stvorio Gospod Bog. On reče ženi: "Zar je Bog zaista rekao: Ne smiješ jesti sa svakog drveta u vrtu?"* »

Jadna " *zmija* " imala je nesreću da ju je koristio kao medij "najlukaviji " od anđela stvorenih od Boga. Životinje uključujući gmizavce kao što je " *zmija* " nisu govorile; jezik je bio posebnost slike Boga koja je data čovjeku. Đavo ga tjera da razgovara sa ženom u trenutku kada je ona odvojena od muža. Ova izolacija će biti fatalna za njega jer bi u prisustvu Adama đavo imao više poteškoća da navede ljudsko biće da ne poslušna Božji nalog.

Isus Krist je otkrio postojanje đavola, na kojeg se poziva rekavši u Ivanu 8:44 da je on " *otac laži i ubica od početka* ". Njegove riječi imaju za cilj da poljuljaju ljudsku sigurnost i na "Da ili Ne" koje zahtijeva Bog, on dodaje "ali" ili "možda" koji uklanjaju sigurnosti koje daju snagu istini. Naredbu koju je dao Bog primio je Adam i potom je prenio svojoj ženi, ali ona nije čula Božji glas koji je dao naredbu. Dakle, njena sumnja počiva na njenom mužu, kao: "Da li je razumeo šta mu je Bog rekao?" »

Post.3:2: „ *Žena reče zmiji: Možemo jesti od plodova drveća u vrtu .“*

Čini se da dokazi podržavaju đavolju tvrdnju; on razmišlja i govori inteligentno. „ *Žena* “ pravi svoju prvu grešku u odgovoru na „ *zmiju* “ koja govori; što nije normalno. Prvo, ona opravdava dobrotu Boga koji im je dao mogućnost da jedu sa svih drveća, osim onog koje je zabranjeno.

Post.3: 3: „ *Ali od ploda drveta koje je usred vrta, Bog je rekao: Ne jedite od njega, niti ga se dotičite, da ne umrete .“*

Adamovo prenošenje poruke božanskog poretka pojavljuje se u izrazu " *da ne umrete* ". Ovo nisu tačne riječi koje je Bog izgovorio jer je rekao Adamu: " *onog dana kad jedeš od toga, umrijet ćeš .*" Slabljenje božanskih reči će doprineti svršetku greha. Opravdavajući svoju poslušnost Bogu za uzrok " *straha* ", " *žena* " nudi đavolu mogućnost da potvrdi ovaj " *strah* " koji po njemu nije opravdan.

Post.3:4: „ *Tada zmija reče ženi: Nećeš sigurno umrijeti ;* »

A glavni lažov se otkriva u ovoj izjavi koja je u suprotnosti s Božjim riječima: " *Nećete sigurno umrijeti .* "

Post.3:5: „ *Ali Bog zna da će vam se onog dana kad budete jeli od toga otvoriti oči, i bićete kao bogovi, poznavajući dobro i zlo .* ”

Sada mora opravdati naredbu koju je dao Bog, kojoj pripisuje zlu i sebičnu misao: Bog želi da vas drži u niskosti i inferiornosti. On sebično želi da vas spriječi da postanete poput njega. On predstavlja spoznaju dobra i zla kao prednost koju Bog želi zadržati samo za sebe. Ali ako postoji korist od poznavanja dobra, gdje je korist od poznavanja zla? Dobro i zlo su apsolutne suprotnosti poput dana i noći, svjetlosti i tame, a za Boga je znanje ili doživljavanje ili djelovanje. U stvarnosti, Bog je već dao čovjeku **intelektualno znanje** o dobru i zlu tako što **je ovlastio** drveće u vrtu i **zabranio** ono koje predstavlja "dobro i zlo"; jer je on simbolična slika đavola koji je konkretno doživljavao sukcesivno, „ *dobro* “, a zatim „ *zlo* “ pobunom protiv svog Stvoritelja.

Postanak 3:6: „ *I kad žena vidje da je drvo dobro za hranu, i da je ugodno za oči, i da je drvo željeno da se urazumi, uzela je plodove i pojela; Dala je i svom mužu, koji je bio sa njom, i on je malo pojeo .* ”

Reči koje su izašle iz zmije imale su efekta, sumnja je raspršena i žena je sve više bila uverena da joj je zmija rekla istinu. Voće joj deluje dobro i vizuelno prijatno, ali pre svega smatra ga „ *dragocenim za otvaranje inteligencije* “. Đavo dobija rezultat koji je tražio, upravo je regrutovao sledbenika svog buntovničkog stava. I jedući zabranjeno voće, ona sama postaje drvo spoznaje zla. Ispunjen ljubavlju prema svojoj ženi, od koje nije spreman da prihvati razdvojenost , Adam radije dijeli njenu kobnu sudbinu jer zna da će Bog primijeniti svoju smrtnu sankciju. A jedući zauzvrat zabranjeno voće, ceo par će biti podvrgnut tiranskoj dominaciji đavola. Međutim, paradoksalno, ova strastvena ljubav je onakva koju će Hristos osećati prema svojoj Odabranici, takođe pristajući da umre za nju. Takođe, Bog može razumjeti Adama.

Postanak 3:7: " *I otvoriše se obojici oči, i znadoše da su goli; i sašiše smokvino lišće, i načiniše sebi kecelje .* "

U tom trenutku, kada je ljudski par doživio grijeh, počelo je odbrojavanje 6000 godina koje je Bog planirao. Prvo, Bog je transformisao njihovu svest. Oči koje su bile odgovorne za žudnju za voćem " *ugodnim za pogled* " žrtve su novog suda o stvarima. A prednost kojoj su se nadali i kojoj su se tražili pretvara se u nedostatak, jer osjećaju "stid " zbog svoje golotinje koja do tada nije predstavljala nikakav problem, ni prema njima, ni prema Bogu. Otkrivena fizička golotinja bila je samo tjelesni aspekt duhovne golotinje u kojoj se neposlušni par našao. Ova duhovna golotinja ih je lišila božanske pravde i u njih je ušla sankcija smrti, tako da je otkrivanje njihove golotinje bilo prvi efekat smrti date od Boga. Dakle, smrt je bila posljedica iskusnog znanja o zlu; ono što Pavle uči kada kaže u Rimljanima 6:23: „ *jer je plata za greh smrt* “. Kako bi prikriili svoju golotinjnu, buntovni supružnici su pribjegli ljudskoj inicijativi koja se sastojala od " *šivanja smokvinog lišća* " za izradu " *pojasa* ". Ova akcija duhovno oslikava ljudski pokušaj samoopravdanja. " *Pojas* " će postati simbol " *istine* " u Ef 6:14. „ *Pojas* " koji je Adam napravio od „ *smokvinog lišća* " je stoga u suprotnosti, simbol laži **iza** koje se grešnik skloni da bi se uverio.

Post.3:8: " *I začuše glas Jahve Boga kako hoda po vrtu na hladnoći dana; i Adam i njegova žena sakriše se od prisustva Jahve Boga među drvećem u vrtu .* "

Onaj ko istražuje uzde i srca zna šta se upravo dogodilo i što je u skladu sa njegovim spasonosnim planom. Ovo je samo prvi korak koji će đavolu pružiti prostor da otkrije svoje misli i svoju zlu prirodu. Ali on mora upoznati čovjeka jer ima mnogo stvari da mu kaže. Ali čovjek ne žuri u susret s Bogom, svojim Ocem, svojim Stvoriteljem, od kojeg sada samo želi pobjeći, toliko se boji čuti njegove prijekore. I gde se sakriti u ovoj bašti od pogleda Božijeg? Opet, vjerovanje da ga " *drveće u vrtu* " može sakriti od njegovog lica, svjedoči o mentalnom stanju u koje je Adam zapao otkako je postao grešnik.

Post.3:9: „ *Ali Jahve Bog pozva Adama i reče mu: Gdje si? »*

Bog savršeno dobro zna gdje se Adam krije, ali mu postavlja pitanje: " *Gdje si?* " " da mu pruži ruku pomoći i privuče ga ka priznanju svoje krivice.

Post.3:10: " *I reče: Čuo sam tvoj glas u vrtu, i uplašio sam se, jer sam bio nag, i sakrio sam se .* "

Adamov odgovor je sam po sebi priznanje njegove neposlušnosti i Bog će iskoristiti njegove riječi da dobije svoj način predstavljanja iskustva grijeha.

Postanak 3:11: " *A Jahve Bog reče: Ko ti je rekao da si gol? Jesi li jeo sa drveta sa kojeg sam ti rekao da ne jedeš? »*

Bog želi natjerati Adama da prizna svoju grešku. Od jednog zaključka do drugog, na kraju mu je jasno postavio pitanje: " *Jesi li jeo sa drveta s kojeg sam ti zabranio?* " "

Post.3:12: " *I reče čovjek: Žena koju si dao da bude sa mnom, ona mi je dala sa drveta, i jeo sam .* "

Iako je istinit, Adamov odgovor nije veličanstven. On nosi žig đavola u sebi i više ne zna kako da odgovori sa da ili ne, ali kao i sotona, odgovara na zaobilazan način kako ne bi jednostavno priznao svoju ogromnu krivicu. On ide toliko daleko da podsjeća Boga na njegovu ulogu u iskustvu, budući da mu je dao svoju ženu, prvu krivcu, kako misli, prije njega. Najjači dio priče je da je sve to istina i da Bog toga nije nesvjestan jer je grijeh bio neophodan u njegovom planu. Ali ono što nije u pravu je to što je po uzoru na ženu pokazao svoju sklonost prema njoj na štetu Boga, i to je bila njegova najveća greška. Jer od početka je Bog tražio da bude voljen iznad svega i svakoga.

Post.3:13: „ *I reče Gospod Bog ženi: Zašto si to učinila? Žena odgovori: Zmija me prevari, i ja sam jeo .*

Veliki Sudija se tada okreće ženi koju je muškarac optužio i tu je opet odgovor žene u skladu sa stvarnošću činjenica: " *Zmija me zavela, i ja sam jeo .* " Pa je dopustila da bude zavedena i to je bila njena smrtna greška.

Post.3:14: " *I reče Gospod Bog zmiji, jer si to učinila, prokleta si od svake stoke i od svake zvijeri poljske; na trbuhu ćeš ići, i prah ćeš jesti sve dane života svoga .* "

Ovoga puta Bog ne pita " *zmiju* " zašto je to uradila, jer Bog nije nesvjestan da ga je Sotona, đavo, koristio kao medij. Sudbina koju Bog daje „ *zmiji* " zapravo se tiče samog đavola. Za " *zmiju* " primjena je bila trenutna, ali za đavola je to bilo samo proročanstvo koje će se ispuniti nakon pobjede Isusa Krista nad grijehom i smrću. Prema Otkr. 12:9, prvi oblik ove aplikacije bio je njegovo

protjerivanje iz kraljevstva nebeskog zajedno sa zlim anđelima u njegovom logoru. Bili su bačeni na zemlju, koju više nikada neće napustiti do svoje smrti, a hiljadu godina, izolovan na pustoj zemlji, sotona bi puzao u prašini koja je dočekala one koji su umrli zbog njega i slobode koju je zloupotrebio. Na zemlji prokletoj od Boga, ponašat će se kao zmije, uplašeni i oprezni jer su poraženi od Isusa Krista i bježeći od čovjeka koji im je postao neprijatelj. Oni će naštetiti ljudima skrivenim u nevidljivosti njihovih nebeskih tijela tako što će ih postaviti jedne protiv drugih.

Postanak 3:15: „ *Neprijateljstvo ću staviti između tebe i žene, i između tvoga sjemena i njenog sjemena ono će ti sabiti glavu, a ti ćeš mu sabiti petu .*“

Primijenjena na „zmiju“, ova rečenica potvrđuje doživljenu i promatranu stvarnost. Njegova primjena na đavola je suptilnija. Neprijateljstvo između njegovog tabora i čovječanstva je potvrđeno i prepoznato. " *Sjeme žene koja mu smrvi glavu* " bit će Kristovo i njegovi vjerni izabranici. Ona će ga na kraju uništiti, ali prije toga, demoni će imati vječnu mogućnost da " *raniju petu* " " *žene* ", Odabranice samog Krista, prvo, ovom " *petom* ". Jer " *petu* " je oslonac ljudskog tijela, kao što je " *kamen temeljac* " kamen na kojem je izgrađen duhovni hram Božji.

Postanak 3:16: „ *Ženi je rekao: uvećaću tvoju muku u rađanja u bolu ti ćeš roditi djecu, i tvoja će želja biti za muža, i on će vladati tobom .*“

Pre nego što bude rođena svojom smrću, žena će morati da " *pati u trudnoći* "; ona će se „ *roditi sa bolom* “, sve bukvalno ostvarene i posmatrane. Ali ovdje opet treba primijetiti proročko značenje slike. U Jovanu 16:21 i Otkr. 12 :2 " *žena u bolovima porođaja* " simbolizira Hristovu Crkvu u rimskim carskim, a zatim i papskim progonima kršćanske ere.

Postanak 3:17: " *A Adamu je rekao: Zato što si poslušao glas svoje žene i jeo si sa drveta za koje sam ti zapovjedio govoreći: Ne jedi s njega. Zemlja će biti prokleta zbog tebe. U muci ćeš je jesti sve dane svog života.* "

Vraćajući se čovjeku, Bog mu predstavlja pravi opis njegove situacije koju je sramno nastojao sakriti. Njegova krivica je potpuna i Adam će također otkriti da će prije nego što ga izbavi, njegovoj smrti prethoditi niz prokletstava zbog kojih će neki preferirati smrt nego život. Prokletstvo tla je strašna stvar i Adam će to naučiti u znoju lica svoga.

Postanak 3:18: " *Trnje i čičak će vam roditi, a vi ćete jesti poljsko bilje .*”

Nestala je laka kultura Rajskega vrta, zamijenjena neprekidnom borbom protiv divlje trave, " *drače, trnja* " i korova koji se razmnožava u tlu zemlje. Tim više što će ovo prokletstvo tla ubrzati smrt čovječanstva jer će se naučnim "napretkom" čovjek posljednjih dana otrovati stavljanjem hemijskog otrova u tlo svojih usjeva, kako bi eliminirao korov i razorne insekte. Obilna i lako dostupna hrana više neće biti dostupna izvan bašte iz koje će biti protjeran zajedno sa svojom ženom, Božjom miljenicom.

Post.3:19: „ *U znoju lica svoga ješćeš hleb, dok se ne vratiš u zemlju odakle si uzet; jer prah si i u prah ćeš se vratiti .*”

Ova sudbina koja pada na ljudsko biće opravdava oblik u kojem je Bog otkrio svoje stvorenje i svoje formiranje upravo iz " *praha zemaljskog* ". Adam uči o svom i našem trošku od čega se sastoji smrt, koju je prizvao Bog. Zapazimo

da mrtav čovjek nije ništa drugo do " prašina " i da izvan te " prašine " nema živog duha koji izlazi iz ovog mrtvog tijela. Eccl.9 i drugi citati potvrđuju ovaj status smrtnog stanja.

Postanak 3:20: " *I Adam nadjenu svoju ženu Eva, jer ona bješe majka svih živih .*"

I ovdje Adam označava svoju dominaciju nad " ženom " dajući joj svoje ime " Eva " ili "Život"; ime opravdano kao osnovna realnost ljudske istorije. Svi smo mi daleki potomci, rođeni od Eve, zavedene žene Adamove, preko koje je preneseno prokletstvo smrti i prenosit će se do slavnog povratka Isusa Krista u rano proljeće 2030. godine.

Postanak 3:21: " *Jahve Bog je Adamu i njegovoj ženi načinio kožuhe i obukao ih .*

Bog ne zaboravlja da je grijeh zemaljskih supružnika bio dio njegovog spasonosnog plana koji će sada poprimiti pokazan oblik. Nakon grijeha, božanski oprost postaje dostupan u ime Krista kojeg će rimski vojnici žrtvovati i razapeti. U ovoj akciji, nevino biće, oslobođeno svakog greha, pristaje da umre da bi se iskupilo za grehe svog jedinog vernog izabranika. Bog je od početka ubijao nevine životinje da bi njihove " kože " mogle da pokriju golotinju Adama i Eve. U ovoj akciji on zamjenjuje "pravdu " koju zamišljaju ljudska bića onim što mu njegov plan spasenja pripisuje vjerom. " *Pravednost* " koju je čovjek zamislio bila je samo varljiva laž i umjesto nje Bog im pripisuje " *odjeću* " koja simbolizira " *njegovu pravednost* " autentičnu, " *pojas njegove istine* " koji se temelji na dobrovoljnoj žrtvi Krista i prinošenju njegovog života za otkupljenje onih koji ga vjerno ljube.

Post.3:22: " *Jahve Bog reče: Evo, čovjek je postao kao jedan od nas, da poznaje dobro i zlo. Spriječimo ga sada da pruži ruku i uzme sa drveta života i da jede i živi zauvijek .*"

U Mihailu se Bog obraća svojim dobrim anđelima koji su svjedoci drame koja se upravo odigrala na zemlji. Rekao im je: " *Evo, čovjek je postao kao jedan od nas, da poznaje dobro i zlo .*" Dan prije svoje smrti, Isus Krist će koristiti isti izraz u odnosu na Judu, izdajnika koji ga je trebao predati religioznim Židovima, a zatim Rimljanima da bude razapet, ovo u Jovanu 6:70: „ *Isus im odgovori: Nisam li ja izabrao vas, dvanaestoricu? A jedan od vas je demon!* ". " *mi* " u ovom stihu postaje " *vi* " zbog različitog konteksta, ali Božji pristup je isti. Izraz " *jedan od nas* " odnosi se na Sotonu koji još uvijek ima slobodan pristup i slobodno kretanje u Božjem nebeskom kraljevstvu među svim anđelima stvorenim na početku zemaljskog stvaranja.

Potreba da se spriječi čovjek da jede sa " *drveta života* " bio je zahtjev istine za koju je Isus došao da posvjedoči u svojim riječima rimskom prefektu Pontiju Pilatu. „ *Drvo života* " je bila slika Hrista Otkupitelja i jesti od njega značilo je hraniti se njegovim učenjem i čitavom njegovom duhovnom ličnošću, odnosno uzeti ga za zamjenu i ličnog spasitelja. Ovo je bio jedini uslov koji je mogao opravdati konzumaciju ovog „ *drveta života* ". Snaga života nije bila u drvetu, već u onom koje drvo simbolizira: Hristu. Nadalje, ovo drvo je uvjetovalo vječni život i nakon prvobitnog grijeha ovaj vječni život je zauvijek izgubljen do

konačnog povratka Boga u Kristu i Mihailu. „ *Drvo života* “ i ostala drveća bi stoga mogla nestati kao i Božji vrt.

Post.3:23: " *I Jahve Bog ga je poslao iz edenskog vrta da obradi zemlju iz koje je uzet .*"

Sve što preostaje Stvoritelju je da protjera iz čudesnog vrta ljudski par koji se, nastao od prvog Adama (riječ koja označava ljudsku vrstu: crven = krvav), pokazao nedostojnim toga svojom neposlušnošću. I van bašte, za njega će početi mučan život, u fizički i psihički oslabljenom telu. Povratak u zemlju koja je postala tvrda i buntovna podsjetit će ljudska bića na njihovo porijeklo iz „ *prašine* “.

Postanak 3:24: “ *Tako je istjerao Adama; i postavio je na istoku od Edenskog vrta heruvime koji mašu plamenim mačem, da čuvaju put do drveta života .*

Više nije Adam taj koji čuva vrt, već anđeli koji ga sprečavaju da uđe u njega. Vrt će na kraju nestati malo prije potopa koji se dogodio 1656. nakon grijeha Eve i Adama.

U ovom stihu imamo korisno pojašnjenje za lociranje lokacije Edenskog vrta. Anđeli čuvari su postavljeni " *na istoku bašte* " koja je i sama zapadno od mesta gde su se Adam i Eva povukli. Navodno područje predstavljeno na početku ovog poglavlja je u skladu sa ovim pojašnjenjem: Adam i Eva se povlače u zemlju južno od planine Ararat, a zabranjena bašta se nalazi u oblasti "obilnih voda" u Turskoj u blizini jezera Van, zapadno od njihovog položaja.

Postanak 4

Razdvajanje smrću

Ovo 4. poglavlje će nam omogućiti da bolje razumijemo zašto je bilo potrebno da Bog ponudi Sotoni i njegovim pobunjenim demonima demonstracionu laboratoriju koja otkriva razmjere njihove zloće.

Na nebu, zlo je imalo granice jer nebeska bića nisu imala moć da se međusobno ubijaju; jer su svi bili privremeno besmrtni. Ova situacija stoga nije dozvolila Bogu da otkrije visoku razinu zloće i okrutnosti za koju su bili sposobni njegovi neprijatelji. Zemlja je stoga stvorena sa svrhom da dopusti smrt u njenim najokrutnijim oblicima koje um bića poput Sotone može zamisliti.

Ovo poglavlje 4, stavljeno pod simboličko značenje ovog broja 4 koji je univerzalnost, će stoga prizvati okolnosti prvih smrti zemaljskog čovječanstva; smrt je njen poseban i jedinstven univerzalni karakter među svim kreacijama koje je stvorio Bog. Nakon grijeha Adama i Eve, zemaljski je život bio " *prizor za svijet i anđele* ", kako je rekao nadahnuti i vjerni svjedok Pavle, bivši Savle iz Tarza, prvi progonitelj Kristove crkve.

Post.4:1: " I Adam je poznavao Evu svoju ženu; ona je začela i rodila Kaina i rekla: Dobila sam čovjeka uz pomoć Jahve .

U ovom stihu, Bog nam otkriva značenje koje daje glagolu " znati " i ova tačka je vitalna u principu opravdanja vjerom prema onome što je napisano u Ivanu 17:3: " A ovo je život vječni, da poznaju tebe, jedinog istinitog Boga, i Isusa Krista, koga si poslao ." Poznavati Boga znači upustiti se u odnos ljubavi s Njim, duhovni u ovom slučaju, ali tjelesni u slučaju Adama i Eve. Slijedeći opet ovaj model prvog para, iz ove tjelesne ljubavi rođeno je "dijete"; i dobro, „dete“ se takođe mora ponovo roditi u našem duhovnom odnosu ljubavi koji živimo sa Bogom. Ovo novo rođenje zbog pravog „ znanja “ o Bogu otkriveno je u Otkr. 12: 2-5: „ I beše trudna, i plakaše, mučeći se u porodu i u bolovima porođaja. ...Rodila je sina, koji je trebao vladati svim narodima gvozdenim štapom. I njeno dijete bi uzneseno Bogu i njegovom prijestolju .” Dete rođeno od Boga mora da reprodukuje karakter svog Oca, ali to nije bio slučaj sa prvim sinom rođenim od ljudi.

Ime Kajin znači sticanje. Ovo ime mu predviđa tjelesnu i zemaljsku sudbinu, suprotnost duhovnom čovjeku kakav će biti njegov mlađi brat Abel.

Napomenimo da na početku istorije čovječanstva majka koja rađa povezuje Boga sa ovim rođenjem jer je svjesna da je stvaranje ovog novog života posljedica čuda koje je izvršio veliki stvoritelj Bog Jahve. U našim posljednjim danima to više nije ili rijetko.

Postanak 4:2: " I ponovo je rodila Abela njegovog brata. Abel je bio pastir, a Kajin orač .

Abel znači dah. Više od Kajina, dijete Abel je predstavljeno kao kopija Adama, prvo koje je primilo plućni dah od Boga. U stvari, svojom smrću, ubijen od svog brata, on predstavlja lik Isusa Krista, pravog Sina Božjeg, spasitelja izabranih koje će otkupiti svojom krvlju.

Profesije dvojice braće potvrđuju njihovu suprotstavljenu prirodu. Poput Hrista, " Abel je bio pastir " i kao zemaljski materijalistički nevernik, " Kain je bio orač ". Ova prva deca ljudske istorije najavljuju sudbinu koju je Bog prorekao. I oni dolaze da daju detalje o njegovom spasonosnom projektu.

Post.4:3: " I dogodi se s vremenom da Kajin donese od ploda zemlje žrtvu Jahveu; »

Kajin zna da Bog postoji i da bi mu pokazao da ga želi počastiti, čini ga „ prinosom od plodova zemlje “, odnosno stvarima koje je njegova aktivnost proizvela. U ovoj ulozi on preuzima sliku mnoštva religioznih Jevreja, kršćana ili muslimana koji ističu svoja dobra djela bez brige o traženju i razumijevanju onoga što Bog voli i očekuje od njih. Pokloni su od interesa samo ako ih primalac cijeni.

Postanak 4:4: " A Abel je doneo i od prvenaca svog stada i od sala njegovog. Jahve je imao obzira na Abela i njegovu ponudu; »

Abel oponaša svog brata, i zbog svog zvanja pastira, prinosi Bogu žrtvu " od prvenca stada svoga i od tola njihova ". To je ugodno Bogu jer On u žrtvi ovih „ prvenaca “ vidi očekivanu i prorečenu sliku svoje vlastite žrtve u Isusu Kristu. U Otkr. 1:5 čitamo: "... i od Isusa Krista, svjedoka vjernog, **Prvorodenog od mrtvih** , i kneza kraljeva zemaljskih." Onome koji nas voli i koji nas je krvlju

svojom oslobodio od naših grijeha, ...". Bog vidi svoj spasonosni plan u Abelovoj ponudi i ne može a da ne smatra da je prijatan.

Postanak 4:5: „ *ali prema Kajinu i njegovoj ponudi nije imao poštovanja. Kajin je bio veoma ljut, i njegovo lice je palo.* »

U poređenju sa Abelovom ponudom, logično je da bi Bog malo razmatrao Kajinovu ponudu, koji je isto tako logično mogao biti samo razočaran i tužan. „ *Lice mu je oboreno* “, ali napominjemo da ga ozlojeđenost dovodi do toga da „ *postane jako iritiran* “, a to nije normalno jer je ova reakcija plod razočaranog ponosa. Iritacija i ponos će uskoro proizvesti ozbiljniji plod: ubistvo njegovog brata Abela, predmet njegove ljubomore.

Postanak 4:6: „ *I reče Jahve Kajinu: Zašto se ljutiš i zašto ti se lice obori?* »

Samo Bog zna razlog zašto je preferirao Abelovu ponudu. Kajin ne može a da ne smatra da je Božja reakcija nepravedna, ali umjesto da se ljuti, trebao bi moliti Boga da mu dopusti da shvati razlog za ovaj naizgled nepravedan izbor. Bog ima puno znanje o prirodi Kajina koji nesvesno igra za sebe ulogu zlog sluge iz Mateja 24:48-49: " *Ali ako je zao sluga, i kaže u svom srcu: Moj gospodar odlaže svoj dolazak, i počne da tuče svoje susluge, i jede i pije...* " Bog mu postavlja pitanje na koje on savršeno dobro zna odgovor, ali ovdje opet, na taj način daje Kajinu priliku da s njim podijeli uzrok svoje patnje. Kain će na ova pitanja ostati bez odgovora, pa ga Bog upozorava na zlo koje će ga zahvatiti.

Postanak 4:7: „ *Zaista, ako činiš dobro, podići ćeš svoje lice, a ako učiniš zlo, grijeh će leći na vratima, i njegova želja će biti za tebe ;* »

Nakon što Eva i Adam pojedu i preuzmu status đavola tako što su " *spoznali dobro i zlo* ", on se ponovo pojavljuje kako bi natjerao Kajina da ubije svog brata Abela. Dva izbora, " *dobro i zlo* ", su pred njim; „ *dobro* “ će ga navesti da se povuče i prihvati Božji izbor čak i ako ga ne razumije. Ali odabir " *zla* " navešće ga da sagreši protiv Boga, kršenjem njegove šeste zapovesti: " *Ne ubij* "; a ne " *ne ubij* " kako su to prevodioci predstavili. Božja naredba osuđuje zločin, a ne ubijanje krivih zločinaca koje je učinio legalnim time što je naredio i u ovom slučaju, dolazak Isusa Krista nije ništa promijenio u ovoj pravednoj Božjoj presudi.

Obratite pažnju na oblik u kojem Bog govori o " *grijehu* " kao da govori o ženi, kao što je rekao Evi u Post 3:16: " *Tvoja želja će biti za mužem, i on će vladati tobom.* " ". Za Boga je iskušenje „ *grešiti* “ slično onom kod žene koja želi da zavede svog muža i on ne sme da dozvoli da „ *dominira* “ ni ona, ni on. Na taj način je Bog dao muškarcu naredbu da ne dopusti da ga zavede " *grieh* " kojeg predstavlja žena.

Postanak 4:8: " *I Kain reče svom bratu Abelu govoreći: ali dok su bili u polju, Kajin je ustao na svog brata Abela i ubio ga.* »

Uprkos ovom božanskom upozorenju, Kajinova priroda će dati svoje plodove. Nakon razmjene riječi s Abelom, Kajin, ubica u svom duhu od početka poput svog duhovnog oca, đavola, " *ustao je na svog brata Abela i ubio ga.* " Ovo iskustvo proriče sudbinu čovječanstva gdje će brat ubiti brata, često iz profane ili vjerske ljubomore do kraja svijeta.

Postanak 4:9: „I reče Jahve Kajinu: *Gdje je tvoj brat Abel? On je odgovorio: Ne znam; jesam li ja čuvar mog brata? »*

Kao što je rekao Adamu koji se skrivao od njega: „*Gde si? „* Bog je rekao Kajinu: „*Gdje je tvoj brat Abel? „* uvijek da mu dam priliku da prizna svoju krivicu. Ali glupo, jer ne može da ignoriše da Bog zna da ga je on ubio, drsko odgovara " *ne znam* ", a sa neverovatnom arogancijom, zauzvrat postavlja Bogu pitanje: " *Jesam li ja čuvar svog brata?*" »

Post.4:10: „*I reče Bog: Šta si učinio? Glas krvi tvoga brata vapi k meni sa zemlje .*"

Bog mu daje svoj odgovor što znači: ti nisi njegov čuvar jer si njegov ubica. Bog dobro zna šta je uradio i on mu to predstavlja u liku: " *glas krvi brata tvoga vapi k meni sa zemlje .*" Ova figurativna formula koja daje prolivenoj krvi glas koji vapi Bogu koristit će se u Otkr. 6 da bi se u "5. pečatu " prizvao vapaj mučenika pogubljenih od strane rimskih papinih progona katoličke religije: Otkr. 6:9-10: " *Kada je otvorio peti pečat, jer je Bog otvorio pečat i vidio sam pod rimskim papinim progonima svedočenje koje su dali. I povikaše iz sveg glasa govoreći: Dokle, Gospode, svet i istinit, nećeš suditi i osvetiti krv našu nad onima koji žive na zemlji? "* Dakle, nepravedno prolivena krv zahtijeva osvetu krivcima. Ova legitimna osveta će doći, ali to je nešto što Bog zadržava isključivo za Sebe. On izjavljuje u Ponovljenim 32:35: " *Osveta je moja, i nadoknada, kad im noga oklizne!*" Jer dan njihove nesreće je blizu, a ono što ih čeka neće se dugo čekati ." U Isa.61:2, zajedno sa " *godinom milosti* ", " *dan osvete* " je u programu mesije Isusa Hrista: "... *poslao me je... da objavim godinu milosti Jahve, i dan osvete Boga našega ; utješiti sve koji tuguju ; ...*». Niko nije mogao shvatiti da „ *objavljivanje* “ ove „ *milosne godine* “ mora biti odvojeno od „ *dana osvete* “ za 2000 godina.

Tako mrtvi više ne mogu plakati osim u sjećanju na Boga čije je sjećanje neograničeno.

Zločin koji je počinio Kajin zaslužuje pravednu kaznu.

Post.4:11: „*Sada si, dakle, proklet od zemlje, koja je otvorila usta da primi krv brata tvoga iz tvoje ruke . »*

Kajin će biti proklet sa zemlje i neće biti ubijen. Da bi se opravdala ova božanska popustljivost, mora se priznati da ovaj prvi zločin nije imao presedan. Kajin nije znao šta znači ubiti, a do fatalne brutalnosti ga je doveo gnev koji je zaslepio sav razumni duh. Sada kada mu je brat mrtav, čovečanstvo više neće moći da kaže da nije znalo šta je smrt. Zakon koji je Bog ustanovio u Izl.21:12 tada će stupiti na snagu: " *Ko god smrtno udari čovjeka biće pogubljen .*"

Ovaj stih također predstavlja ovaj izraz: " *zemlja koja je otvorila usta da primi iz tvoje ruke krv brata tvoga .*" Bog personificira zemlju dajući joj usta koja upijaju krv prolivenu na njoj. Tada mu ova usta govore i podsjećaju ga na smrtni čin koji ih je oskrvnio. Ova slika će se ponovo pojaviti u Ponovljenim 26:10: " *Zemlja je otvorila svoja usta i progutala ih s Korejem, kada su oni koji su se okupili umrli, a vatra progutala dvjesto i pedeset ljudi: oni su služili kao upozorenje ljudima .*" Zatim će to biti u Otkr. 12:16: " *I zemlja je pomogla ženi, i zemlja otvori svoja usta i proguta potop koji je zmaj izbacio iz usta svojih .*" " *Rijeka* " simbolizira francuske katoličke monarhijske lige čiji su posebno stvoreni

vojni korpusi "zmajeva" progonili vjerne protestante i tjerali ih u planine zemlje. Ovaj stih ima dvostruko značenje : protestantski oružani otpor, zatim krvava Francuska revolucija. U oba slučaja izraz " *zemlja je otvorila usta* " predstavlja ga kao dobrodošlicu krvlju mnoštva ljudi.

Postanak 4:12: „ *Kada budete obrađivali zemlju, ona vam više neće dati svoje bogatstvo. Bićete litalica i skitnica na zemlji.* »

Kajinova kazna je ograničena na zemlju koju je on prvi zagadio prolivajući ljudsku krv na njoj; čovjeka koji je prvobitno stvoren na sliku Božju. Od grijeha, on zadržava Božje karakteristike, ali više ne posjeduje svoju savršenu čistoću. Čovjekova djelatnost se uglavnom sastojala od proizvodnje hrane obradom zemlje. Kajin će stoga morati da nađe druge načine da se nahrani.

Postanak 4:13: “ *Kain je rekao Jahveu: Moja kazna je prevelika da bih je mogla podnijeti .*”

Što znači: pod ovim uslovima, bolje je da izvršim samoubistvo.

Post.4:14: „ *Evo, ti si me danas protjerao iz zemlje; Biću sakriven od tvog prisustva, biću skitnica i begunac na zemlji, i ko me nađe ubiće me .*”

Sada je vrlo pričljiv i svoju situaciju sažima kao smrtnu kaznu.

Postanak 4:15: „ *I reče mu Jahve: Ako ko ubije Kajina, osvetiće se sedmostruko. I Jahve je stavio žig na Kaina, da ga ko god nađe ne ubije .*

Odlučan da poštedi Kajinov život iz već viđenih razloga, Bog mu je rekao da će njegova smrt biti plaćena, odnosno " *osvetljena* ", " *sedam puta* ". Zatim spominje “ *znak* ” koji će ga zaštititi. U tom smislu, Bog proriče simboličku vrijednost broja "sedam" koji će označiti subotu i posvećenje ostatka koje će, prorečeno na kraju sedmica, naći svoje puno ostvarenje u sedmom milenijumu njegovog spasonosnog projekta. Subota će biti znak pripadnosti Bogu Stvoritelju u Ezek.20:14-20. A u Ezekielu 9 " *znak* " je stavljen na one koji pripadaju Bogu tako da ne budu ubijeni u času božanske kazne. Konačno, da bi se potvrdio ovaj princip zaštićenog **odvajanja** , u **Otkr. 7**, “ *znak* ”, “ *pečat živoga Boga* ” dolazi da “ *pečati čela* ” Božjih slugu, a ovaj “ *pečat i znak* ” je Njegova subota sedmog dana.

Post.4:16: " *Tada Kajin iziđe iz prisustva Jahve, i nastani se u zemlji Nod, istočno od Edena .* "

Već su se istočno od Edena Adam i Eva povukli nakon što su protjerani iz Božjeg vrta. Ova zemlja ovdje je dobila ime Nod što znači: patnja. Tako će Kajinov život biti obilježen duševnom i fizičkom patnjom jer odbačenost daleko od Božjeg lica ostavlja tragove čak i u tvrdom srcu Kajinovog koji je u 13. stihu rekao, u strahu od njega: " *Biću skriven daleko od lica tvoga .* "

Post.4:17: “ *I Kajin je poznao svoju ženu; zatrudnjela je i rodila Henoha. Zatim je sagradio grad i nazvao grad po svom sinu Enoku .*

Kajin će postati patrijarh stanovništva grada kojem daje ime svog prvog sina: Enoh što znači: inicirati , poučavati, vježbati i početi nešto koristiti. Ovo ime sažima sve što ovi glagoli predstavljaju i dobro se nosi jer Kajin i njegovi potomci inauguriraju tip društva bez Boga koje će trajati do kraja svijeta.

Postanak 4:18: “ *I Enoh je rodio Irada, i Irad je rodio Mehujaela, a Mehujael je rodio Metusela, a Metuzel je rodio Lameha .* »

Ova kratka genealogija se namjerno zaustavlja na liku po imenu Lameh, čije tačno značenje ostaje nepoznato, ali riječ ovog korijena se odnosi na upute poput imena Henoh, a također i na pojam moći.

Postanak 4:19: *“ Lameh je uzeo dvije žene: jednoj se zvala Ada, a drugoj Zila . »*

U ovom Lamehu nalazimo prvi znak raskida s Bogom prema kojem će "čovjek ostaviti oca i majku i prionuti svojoj ženi, i njih dvoje će postati jedno tijelo " (vidi Post 2:24). Ali u Lamehu je muškarac vezan za dvije žene i tri će postati jedno tijelo. Očigledno je da je odvojenost od Boga potpuna.

Post.4:20: *“ I Ada je rodila Jabala, i on je bio otac onih koji žive u šatorima i stoke .”*

Jabal je patrijarh nomadskih pastira kao što su neki arapski narodi i danas.

Postanak 4:21: *„ A brat mu se zvao Jubal: on je bio otac svih koji rukuju harfom i lulom . »*

Jubal je bio patrijarh svih muzičara koji zauzimaju važno mjesto u bezbožnim civilizacijama, čak i danas u kojima su kultura, znanje i umjetnici temelji naših modernih društava.

Postanak 4:22: *„ Zila je takođe rodila Tubala Kaina, koji je izradio sve instrumente od bronze i gvožđa. Tubal Cainova sestra bila je Naama . »*

Ovaj stih je u suprotnosti sa zvaničnim učenjima historičara koji pretpostavljaju bronzano doba prije željeznog doba. Istina, prema Bogu, prvi ljudi su znali kovati gvožđe, a možda i od samog Adama, jer tekst ne kaže da je Tubal Kajin bio otac onih koji kuje gvožđe. Ali ovi otkriveni detalji dati su nam kako bismo shvatili da civilizacija postoji od prvih ljudi. Njihove bezbožne kulture nisu bile ništa manje profinjene od naše današnje.

Postanak 4:23: *„ Lameh reče svojim ženama: Ada i Zila, slušajte moj glas! Žene Lamekove, čujte moju riječ! Ubio sam čovjeka zbog svoje rane, a mladića zbog svoje modrice. »*

Lameh se hvali svojim dvjema ženama da je ubio čovjeka, što ga je ranilo na Božijem sudu. No, uz bahatost i podsmijeh, dodaje da je ubio i mladića, što otežava njegov slučaj na sudu Božijem i čini ga pravim "ubicom".

Post. 4:24: *„ Kain će biti sedmerostruko osvećen, a Lameh sedamdesetsedmostruko. »*

Zatim se ruga snishodljivosti koju je Bog pokazao prema Kajinu. Pošto je posle ubistva čoveka Kainova smrt trebalo da se osveti „sedam puta“, nakon što je ubio čoveka i mladića, Lameha će Bog osvetiti „sedamdeset i sedam puta“. Ne mogu se zamisliti tako odvratne primjedbe. I Bog je htio otkriti čovječanstvu da su njegovi prvi predstavnici od druge generacije, Kajinove do sedme, Lamehove, dostigli najviši nivo bezbožnosti. I ovo je njegova demonstracija posljedica odvojenosti od njega.

Post.4:25: *“ I Adam je ponovo poznao svoju ženu; Rodila je sina i nazvala ga Set, jer mi je, rekla je, Bog postavio drugo sjeme umjesto Abela, kojeg je Kajin ubio .*

Ime koje Seth na hebrejskom izgovara kao "cheth" odnosi se na temelj ljudskog tijela. Neki to prevode kao „ekvivalent ili restitucija“, ali ja nisam uspeo da nađem opravdanje za ovu tvrdnju na hebrejskom. Stoga zadržavam "temelj

tijela" jer će Set postati korijen ili osnovni temelj vjerne loze koju će Postanak 6 označiti izrazom " *sinovi Božji* ", ostavljajući "ženama" buntovne potomke Kajinove loze koji ih zavode, nasuprot tome, naziv " *kćeri ljudske* ".

U Setu, Bog sije i uzrokuje da se uzdigne novo " *sjeme* " u kojem je sedmi potomak, drugi Enoh, dat kao primjer u Post. 5:21 do 24. Imao je privilegiju da živ uđe u raj, bez prolaska kroz smrt, nakon 365 godina zemaljskog života koji je živio u vjernosti Bogu stvoritelju. Ovaj Enoh je opravdao svoje ime jer je njegova "instrukcija" bila na slavu Božju, za razliku od njegovog imenjaka, sina Lamehovog, sina Kainove loze. I obojica, Lameh buntovni i Henoh pravedni bili su „sedmi“ potomak njihove loze.

Postanak 4:26: " *I Set je imao sina i nadjenuo mu ime Enoš. Tada su ljudi počeli prizivati ime Jahve .* »

Enosch znači: čovjek, smrtnik, zao. Ovo ime je povezano sa vremenom kada su ljudi počeli prizivati ime Jahve. Ono što Bog želi da nam kaže povezujući ove dvije stvari je da je čovjek vjerne loze postao svjestan zloće svoje prirode koja je štaviše smrtna. I ova svijest ga je navela da traži svog Stvoritelja da Ga poštuje i vjerno ga obožava na način koji bi Njemu bio ugodan.

Postanak 5

Odvajanje kroz posvećenje

U ovom 5. poglavlju, Bog je okupio lozu koja mu je ostala vjerna. Predstavljam vam detaljnu studiju samo prvih stihova koji nam omogućavaju da shvatimo razlog za ovo nabranje koje pokriva vrijeme između Adama i slavnog Noe.

Postanak 5:1: „ *Ovo je knjiga Adamovih naraštaja. Kada je Bog stvorio čoveka, stvorio ga je po obličju Božijem .*

Ovaj stih postavlja standard za listu imena citiranih muškaraca. Sve počiva na ovom podsjetniku: " *Kada je Bog stvorio čovjeka, stvorio ga je na sliku Božju .* " Stoga moramo shvatiti da za ulazak na ovu listu čovjek mora sačuvati svoju „ *sliku Božju* ". Stoga možemo razumjeti zašto tako važna imena kao što je Kainovo ne ulaze na ovu listu. Jer to nije fizička sličnost već sličnost karaktera, a 4. poglavlje nam je upravo pokazalo da su Kajin i njegovi potomci.

Post. 5:2: " *Muško i žensko stvori ih, blagoslovi ih i nadjenu im ime Adam, u dan kada su stvoreni .* "

I ovdje, podsjećanje na Božji blagoslov muškarca i žene znači da su imena koja će se citirati blagoslovljena od Boga. Insistiranje na njihovom stvaranju od strane Boga naglašava važnost koju on daje priznavanju kao Boga stvoritelja koji izdvaja, posvećuje svoje sluge znakom subote, a ostatak se poštuje tokom sedmog dana svih njihovih sedmica. Održavanje Božjeg blagoslova posvećenjem subote i sličnost Njegovog karaktera su uslovi koje Bog traži da bi ljudska bića ostala

dostojna nazivanja "čovjekom". Osim ovih plodova, ljudsko biće postaje po njegovom sudu razvijenija i obrazovanija "životinja" od drugih vrsta.

Postanak 5:3: " *I poživje Adam sto trideset godina, i rodi sina po svom liku, i nadjenu mu ime Set .*"

Očigledno, između Adama i Seta nedostaju dva imena: Kainovo (koji nije iz vjerne loze) i Abelovo (koji je umro bez potomaka). Na taj način se demonstrira standard blagoslovljene selekcije. Isto će važiti i za sva ostala navedena imena.

Postanak 5:4: " *A Adamovi dani nakon što je rodio Seta bili su osam stotina godina: i on rodi sinove i kćeri .*"

Ono što moramo razumjeti je da je Adam "rodio sinove i kćeri", prije i poslije rođenja "Setha", ali oni nisu manifestirali vjeru oca ili "Setha". Pridružili su se „ljudima životinjama“ koji su bili neverni i nepoštovani prema živom Bogu. Tako se među svima onima koji su rođeni od njega, nakon Abelove smrti, "Set" prvi istakao svojom vjerom i vjernošću Bogu Jahveu koji je stvorio i formirao njegovog zemaljskog oca. Drugi nakon njega, koji su ostali anonimni, možda su slijedili njegov primjer, ali ostaju anonimni jer je spisak odabran od Boga izgrađen na sukcesiji prvih vjernih muškaraca svakog od predstavljenih potomaka. Ovo objašnjenje čini razumljivim ionako visoku starost, "130 godina" za Adama kada mu se rodio sin "Set". I ovaj princip se odnosi na svakog od izabranih koji se spominju u dugačkoj listi koja se završava Noom, jer njegova tri sina: Šem, Ham i Jafet neće biti izabrani, jer nisu u njegovoj duhovnoj sličnosti.

Post.5:5: " *Svih dana koje je Adam živio bilo je devet stotina i trideset godina; onda je umro .*"

Idem direktno do sedmog izabranog koji se zove Henoh; Enoh čiji je karakter apsolutna suprotnost Henoku, Kainovom sinu.

Postanak 5:21: " *Enoh je poživio šezdeset pet godina i rodio mu se Metušalah .*"

Post.5:22: " *I Henoh je hodio s Bogom tri stotine godina nakon što je rodio Metušalaha; i on rodi sinove i kćeri .*"

Postanak 5:23: " *I svi dani Enohovi behu trista šezdeset i pet godina .*"

Post.5:24: „ *Henoh je hodio s Bogom; **tada ga više nije bilo, jer ga je Bog uzeo** .*"

Upravo ovim specifičnim izrazom slučaja Enoha Bog nam ga otkriva: i pretpotopni su imali svog „Iliju“ uzneti na nebo bez prolaska kroz smrt. U stvari, formula ovog stiha se razlikuje od svih ostalih koji završavaju, što se tiče Adamovog života, riječima " *onda je umro* ".

Slijedi Metuzalem, čovjek koji je najduže živio na Zemlji, 969 godina; zatim još jedan Lameh iz ove loze blagoslovljen od Boga.

Post: 5:28: „ *Lameh je živio sto osamdeset i dve godine i rodio mu sina .*"

Post: 5:29: " *Nadjenuo mu je ime Noa, govoreći: Ovaj će nas čovjek utješiti našim radom i trudom ruku naših koji dolazi iz zemlje koju je Jahve prokleo .*"

Da biste razumjeli značenje ovog ajeta, morate znati da ime Noa znači: odmor. Lameh svakako nije slutio u kojoj meri će se njegove reči ispuniti, jer je " *prokletu zemlju* " video samo iz ugla " *našeg rada i muke naših ruku* ", kaže on.

Ali u Noino vrijeme, Bog će ga uništiti zbog zloće ljudi koje nosi, kao što će nam 6. Mojsijeva omogućiti da shvatimo. Međutim, Lameh, Nojev otac, bio je izabranik koji je, kao i rijetki izabranici njegovog vremena, morao biti tužan da vidi kako zlo ljudi oko njih raste.

Postanak 5:30: " *I Lameh je živio nakon što je rodio Noa pet stotina devedeset i pet godina, i rodio je sinove i kćeri* "

Post.5:31: " *Svih Lamehovih dana bilo je sedam stotina sedamdeset i sedam godina; onda je umro* "

Postanak 5:32: " *I Noje poživje pet stotina godina i rodi Sema, Hama i Jafeta .*"

Postanak 6

Odvajanje ne uspijeva

Post.6:1: " *I dogodi se, kada su ljudi počeli da se množe na licu zemlje, i kćeri su im se rodile,* "

Prema prethodno naučenim lekcijama, ovo ljudsko mnoštvo je životinjska norma koja prezire Boga koji stoga ima dobre razloge da i njih odbaci. Zavođenje Adama od strane njegove žene Eve reprodukuje se u celom čovečanstvu i to je normalno po telu: devojke zavode muškarce i dobijaju od njih ono što žele.

Post.6: 2: " *I vidješe sinovi Božiji kćeri ljudske da su lijepi, i uzeše im za žene sve što su izabrali .*"

Ovdje stvari postaju zeznute. **Razdvajanje** između posvećenih i nereligioznih nevjernika na kraju nestaje. Posvećeni, koji se ovdje logično nazivaju " *sinovima Božjim* ", potpadaju pod zavođenje " *kćeri ljudskih* ", odnosno "životinjske" ljudske grupe. Bračni savezi tako postaju uzrok urušavanja razdvajanja **željenog** i traženog od Boga. Bilo je to nezaboravno iskustvo koje će ga kasnije dovesti do toga da zabrani djeci Izraela da uzimaju stranke za žene. Poplava koja će uslijediti pokazuje koliko se treba pridržavati ove zabrane. Od svakog pravila postoje izuzeci, jer su neke žene uzele pravog Boga sa jevrejskim mužem kao što je Rut. Opasnost nije u tome što je žena strankinja, već u tome što ona vodi " *sina Božjeg* " u pagansko otpadništvo tjerajući ga da usvoji tradicionalnu pagansku religiju svog porijekla. Štaviše, suprotno je jednako zabranjeno jer žena koja je "kći Božija" sebe dovodi u smrtnu opasnost udajom za "životinje" i lažne religije, što je za nju još opasnije. Jer svaka "žena" ili "djevojka" je samo "žena" tokom svog života na zemlji, a odabrani među njima će dobiti, poput muškaraca, bespolno nebesko tijelo slično anđelima Božijim. Vječnost je uniseks i slika lika Isusa Krista, savršenog božanskog uzora.

Problem braka je i dalje aktuelan. Jer onaj ko se oženi s nekim ko nije njegove vjere svjedoči protiv svoje vlastite vjere, bila ona ispravna ili pogrešna. Štaviše, ova akcija pokazuje ravnodušnost prema religiji, a time i prema samom Bogu. Izabrani mora voljeti Boga iznad svega da bi bio dostojan izbora. Sada, kada mu savez sa strancem ne odgovara, izabranik koji ga sklopi postaje nedostojan izbora i njegova vjera postaje drska, iluzija koja će završiti strašnim

razočaranjem. Ostaje još jedan posljednji zaključak. Ako brak i dalje predstavlja ovaj problem, to je zato što se moderno ljudsko društvo nalazi u istom stanju nemorala kao ono iz Nojevog vremena. Ova poruka je stoga za naše posljednje vrijeme kada laž dominira ljudskim umovima koji postaju potpuno zatvoreni za božansku "istinu".

Zbog njene važnosti za naše „posljednje vrijeme“, Bog me je naveo da posljednju razvijem ovu poruku otkrivenu u ovom izvještaju iz Postanka. Jer iskustvo prepotopnih izabranika je sažeto srećnim " *početkom* " i tragičnim " *krajem* " otpadništva i gadosti. Sada, ovo iskustvo takođe sažima ono njegove posljednje crkve u njenom institucionalnom obliku "Adventista sedmog dana", blagoslovljena službeno i povijesno 1863. godine, ali duhovno 1873. godine, u " *Filadelfiji* ", u Otkr. 3:7, zbog njenog " *početka* ", i " *povraćana* " od Isusa Krista u Otkr topline i zbog savezništva sa ekumenističkim neprijateljskim taborom 1995. godine. Vrijeme Božjeg odobrenja za ovu kršćansku vjersku instituciju je tako fiksirano "početkom i krajem ". Ali baš kao što je židovski savez nastavljen preko dvanaest apostola koje je Isus izabrao, adventističko djelo se nastavlja kroz mene i sve koji, primajući ovo proročansko svjedočanstvo, reprodukuju djela vjere koja je Bog izvorno blagoslovio u adventskim pionirima 1843. i 1844. Jasno stavljam do znanja da je Bog blagoslovio njihovu vjeru, a to nije bilo standardno nazvano motiviranje njihove vjere. Kako praktikovanje subote postaje moguće formalističko i tradicionalno, sito Božjeg suda više ne blagoslivlja ništa osim ljubavi prema istini koja se nalazi u Njegovim izabranima, " od početka do kraja " do istinskog slavnog Kristovog povratka, postavljenog posljednji put u proljeće 2030.

Predstavljajući sebe u Otkr. 1:8 kao " *alfa i omega* ", Isus Krist nam otkriva ključ za razumijevanje strukture i aspekta pod kojim nam otkriva u cijeloj Bibliji, svoj " *sud* " On se uvijek temelji na promatranju situacije " *početka* " i na onome koji se pojavljuje na " *kraju* " jednog života, jednog života. Ovaj princip se pojavljuje u Dan 5, gdje riječi koje je Bog ispisao na zidu, " *prebrojano, izbrojano* ", nakon čega slijedi " *izvagano i podijeljeno* ", predstavljaju " *početak* " života kralja Valtazara i vrijeme njegovog " *kraja* ". Na taj način Bog potvrđuje da je njegova presuda zasnovana na trajnoj kontroli subjekta kojem se sudi. Bio je pod njegovim posmatranjem od svog " *početka* ", ili " *alfe* ", do svog " *kraja* ", njegove " *omege* ".

U knjizi Otkrivenja iu temi pisama upućenih „ *sedam Crkava* “, isti princip fiksira „ *početak i kraj* “ svih dotičnih „ *Crkava* “. Prvo, nalazimo apostolsku Crkvu, čiji se slavni " *početak* " podsjeća u poruci dostavljenoj " *Efezu* " i u kojoj je njen " *kraj* " stavlja pod prijetnju povlačenja Duha Božjeg zbog nedostatka revnosti. Srećom, poruka dostavljena " *Smirni* " prije 303. godine svjedoči o tome da se Kristov poziv na pokajanje čuo na slavu Božju. Zatim, papska rimokatolička crkva počinje u " *Pergamu* " 538. godine i završava u " *Tijatiri* " u vrijeme protestantske reformacije, ali posebno službeno smrti pape Pija 6, zatočenog u zatvoru u Valenciji, u mom gradu, u Francuskoj, 1799. Zatim dolazi slučaj protestantske vjere, čija je primjena u vremenu također ograničena. Njen " *početak* " evociran je u " *Tijatiri* ", a njen " *kraj* " otkriven je u " *Sardu* " 1843. godine zbog praktikovanja nedjelje naslijeđenog iz rimske religije. Isus nije

mogao biti jasniji u svojoj poruci, " *mrtav si* ", nemojte se zbuniti. I treće pod " *Filadelfijom i Laodikejom* " slučaj institucionalnog adventizma koji smo ranije vidjeli zatvara temu poruka upućenih " *sedam crkava* " i vremena epoha koje one simboliziraju.

Otkrivajući nam danas kako je procijenio stvari koje su već ostvarene, i od " *početka* " poput Postanka, Bog nam daje ključeve za razumijevanje kako on prosuđuje činjenice i crkve u našem vremenu. " *Sud* " koji proizlazi iz našeg proučavanja tako nosi " *Pečat* " Duha njegovog božanstva.

Post.6:3: " *Tada je Jahve rekao: Moj duh se neće svagda boriti s ljudima, jer je i on tijelo; ipak će njegovi dani biti sto dvadeset godina .* »

Manje od 10 godina prije Hristovog povratka, ova poruka danas poprima zapanjujuće aktualan karakter. Duh života koji je dao Bog „ *neće uvek boraviti u čoveku, jer je i on telo; ipak će njegovi dani biti sto ~~dvadeset~~-i devet godina .* ” Zapravo, to nije bilo značenje koje je Bog dao njegovim riječima. Shvatite me i razumite Njega: Bog ne odustaje od svog šestohiljadogodišnjeg plana pozivanja i odabira izabranih. Njegov problem leži u ogromnoj dužini života koju je dao prepotopnim ljudima od Adama koji je umro sa 930 godina, nakon njega će živjeti drugi Metuzalem, on, do 969. godine. Ako je u pitanju 930 godina vjernosti, stvar je podnošljiva i čak Bogu ugodna, ali ako se radi o arogantnom i odvratnom Lamehu, Bog smatra da će trpjeti s njim u prosjeku 120 godina biti više nego dovoljno. Ovo tumačenje potvrđuje i istorija, budući da je od kraja potopa dužina ljudskog života svedena na prosečnih 80 godina naše ere.

Post.6:4: " *I bilo je divova na zemlji u tim danima, a **takođe** i nakon toga sinovi Božiji udoše kćerima ljudskim, i one su im rađale djecu: to su bili moćni ljudi koji su bili poznati u stara vremena .* "

Morao sam da dodam preciznost " **i takođe** " iz hebrejskog teksta, jer je značenje poruke transformisano. Bog nam otkriva da je njegovo prvo prepotopno stvorenje bilo gigantske veličine, a sam Adam je morao biti visok oko 4 ili 5 metara. Upravljanje zemljinom površinom se mijenja i smanjuje. Jedan korak ovih " *dinova* " vrijedio je pet naših, a on je morao iz zemlje izvući pet puta više hrane od današnjeg čovjeka. Prvobitna zemlja je stoga brzo naseljena i naseljena cijelom svojom površinom. Preciznost " **i takođe** " nas uči da ovaj standard " *divova* " nije modifikovan savezima posvećenih i odbačenih, " *sinova Božijih* " i " *kćeri ljudskih* ". Dakle, sam Noa je bio div od 4 do 5 metara, kao i njegova djeca i njihove žene. U Mojsijevo vrijeme, ovi prepotopni standardi su se još uvijek nalazili u zemlji Kanaanu, a upravo su ovi divovi, "Anakimi", prestrašili hebrejske špijune poslone u zemlju.

Post.6:5: „ *I vidje Jahve da je zlo čovjekovo veliko na zemlji, i da je svaka maštanje misli njegova srca samo zlo zauvek .* ”

Takvo zapažanje čini njegovu odluku razumljivom. Podsjećam vas da je stvorio zemlju i čovjeka da otkrije ovu zloću skrivenu u mislima njegovih nebeskih i zemaljskih stvorenja. Željena demonstracija je stoga dobijena jer su " *sve misli njihovih srca bile samo zle svakog dana .* "

Post.6:6: " *I pokaja se Jahve što je stvorio čovjeka na zemlji, i to ga rastuži u srcu njegovom .* ”

Znati unaprijed šta će se dogoditi je jedno, ali doživjeti to u njegovom ispunjenju je drugo. I suočen sa stvarnošću prevladavanja nad zlom, misao o pokajanju, tačnije o žaljenju, može na trenutak niknuti u Božjem umu, toliko je velika njegova patnja pred ovom moralnom katastrofom.

Post.6:7: “ *I Jahve je rekao: uništiti ću čovjeka koga sam stvorio s lica zemlje, od čovjeka do stoke, od gmizava i od ptica nebeskih; jer se kajem što sam ih učinio .*”

Neposredno prije potopa, Bog vidi trijumf Sotone i njegovih demoni nad zemljom i njenim stanovnicima. Za njega je iskušenje strašno, ali je dobio demonstraciju koju je želio postići. Ostaje samo uništiti ovaj prvi oblik života u kojem ljudi žive predugo i suviše su moćni u divovskim veličinama. Životinje zemlje bliske čovjeku kao sto su stoka, gmizavci i ptice nebeske morat će zauvijek nestati s njima.

Postanak 6:8: „ *Ali Noje je našao milost u očima Jahve .*”

A prema Ezekielu 14, on je jedini našao naklonost kod Boga, njegova djeca i njihove žene nisu bili dostojni da budu spašeni.

Postanak 6:9: “ *Ovo su Noine generacije. Noa je bio **pravedan i pošten čovjek** u svoje vrijeme; Noa je hodao sa Bogom .*”

Kao i Job, Bog je sudio Noju “ *pravednim i poštenim* ”. I poput pravednog Enoha prije njega, Bog mu pripisuje da “ *hoda* ” s njim.

Post.6:10: „ *Noje je rodio tri sina: Sema, Hama i Jafeta .*”

Star 500 godina prema Post. 5:22, “ *Noje je rodio tri sina: Sema, Hama i Jafeta .*” Ovi sinovi će odrasti, postati muškarci i uzeti žene. Noi će stoga pomagati i pomagati njegovi sinovi kada bude trebao izgraditi arku. Između vremena njihovog rođenja i potopa proći će 100 godina. Ovo dokazuje da se „120 godina“ iz 3. stiha ne tiče vremena koje mu je dato da dovrši svoju izgradnju.

Post 6:11: “ *Zemlja je bila pokvarena pred Bogom, zemlja je bila puna nasilja .*”

Korupcija nije nužno nasilna, ali kada je nasilje obilježava i karakterizira, patnja Boga ljubavi postaje intenzivna i nepodnošljiva. Ovo nasilje, koje dostiže svoj vrhunac, je tipa kojim se Lameh hvalio u Postanku 4:23: “ *Ubio sam čovjeka za svoju ranu, i mladića za svoje modrice .*”

Post.6:12: “ *I pogleda Bog na zemlju, i gle, pokvari se. jer je svako tijelo pokvarilo svoj put na zemlji .*”

Za manje od 10 godina, Bog će ponovo pogledati zemlju i naći je u istom stanju kao u vrijeme potopa, “ *svako tijelo je pokvarilo svoj put* ”. Ali morate razumjeti šta Bog misli kada govori o korupciji. Jer ako je referenca ove riječi ljudska, odgovori su brojni koliko i mišljenja o toj temi. Sa Bogom Stvoriteljem, odgovor je jednostavan i precizan. On korupcijom naziva sve izopačenosti koje su muškarac i žena doveli u poredak i pravila koja je uspostavio: U korupciji muškarac više ne preuzima svoju ulogu muškarca, niti žena svoju ulogu žene. Slučaj Lameha, bigamiste, potomka Kajina, je primjer, jer mu božanska norma kaže: “ *Čovjek će ostaviti oca i majku i priljepiće se svojoj ženi .*” Izgled njihove tjelesne građe otkriva ulogu muškarca i žene. Ali da bismo bolje razumjeli ulogu one koja je data kao “ *pomoć* ” Adamu, odgovor nam daje njena simbolična slika Crkve Kristove. Kakvu „ *pomoć* ” Crkva može pružiti Hristu? Njegova uloga je da

poveća broj spašenih odabranih i da prihvati patnju za njega. Isto važi i za ženu datu Adamu. U nedostatku Adamove mišićne snage, njena uloga je da rađa i odgaja svoju decu sve dok oni zauzvrat ne pronađu porodicu i tako će zemlja biti naseljena, prema redosledu koji je Bog zapovedio u Post 1:28: „I *blagoslovi ih Bog, i reče im Bog: Rađajte se i množite se, i napunite zemlju, i pokorite je : i imaj vlast nad ribama morskim, nad pticama nebeskim i nad svakim živim bićem što se kreće po zemlji .*” U svojoj izopačenosti, savremeni život je okrenuo leđa ovoj normi. Koncentrisani život u gradovima i zapošljavanje u industriji zajedno stvarali su sve veću potrebu za novcem. To je dovelo do toga da žene napuste svoju ulogu majki i odu raditi u fabrike ili prodavnice. Loše odgojena, djeca su postala hirovita i zahtjevna i 2021. godine proizvedu plod nasilja i u potpunosti odgovaraju opisu koji je Pavle dao Timoteju u 2 Tim 3,1 do 9. Pozivam vas da odvojite vrijeme da pročitate, sa svom pažnjom koju zaslužuju, u cijelosti, dvije poslanice koje on upućuje da se u ovim pismima izmijene i koje Bog zna da se ne mijenjaju. ne menja se između sada i njegovog povratka u slavi, u proleće 2030.

Postanak 6:13: “ *I Bog reče Noju: Kraj svakog tijela je došao preda mnom. jer su ispunili zemlju nasiljem; evo, unišću ih sa zemljom .*”

Pošto je zlo nepovratno uspostavljeno, uništenje stanovnika zemlje ostaje jedino što Bog može učiniti. Bog obznanjuje svom jedinom zemaljskom prijatelju svoj užasni plan jer je njegova odluka donesena i definitivno utvrđena. Neophodno je napomenuti posebnu sudbinu koju Bog daje Enohu, jedinom koji ulazi u vječnost bez prolaska kroz smrt, i Noju, jedinom čovjeku za kojeg se smatra da je dostojan da preživi istrebljujući potop. Jer u njegovim riječima Bog kaže “ *imaju ...* ” i “ *ja ću ih uništiti* ”. Budući da je ostao vjeran, Božja odluka nije pogođena Noom.

Post.6:14: “ *Napravi sebi kovčeg od smolastog drveta; Rasporedi ovaj kovčeg u ćelije i premazat ćeš ga smolom iznutra i izvana .*”

Noa mora preživjeti, a ne on sam jer Bog želi da se život njegovog stvaranja nastavi do kraja 6000 godina odabira njegovog projekta. Da bi se sačuvao odabrani život tokom poplava, morat će se izgraditi plutajuća arka. Bog daje svoja uputstva Noi. Koristit će vodootporno meko drvo, a luk će biti vodootporan premazom od smole, smole uzete od bora ili jele. On će izgraditi ćelije tako da svaka vrsta živi odvojeno kako bi se izbjegle stresne konfrontacije za životinje na brodu. Boravak u kovčegu trajat će cijelu godinu, ali posao je usmjeren od Boga kome ništa nije nemoguće.

Post.6:15: „ *Ovako ćeš ga napraviti: dužina kovčega će biti tri stotine lakata, njegova širina pedeset lakata, a njegova visina trideset lakata .*”

Ako je " *lakat* " bio džinovski, mogao bi biti pet puta veći od Hebreja koji je bio oko 55 cm. Bog je otkrio ove dimenzije u standardu poznatom Hebrejima i Mojsiju koji prima ovu priču od Boga. Izgrađeni luk je dakle bio dugačak 165 m, širok 27,5 m i visok 16,5 m. Kovčeg u obliku kutije je stoga bio impozantne veličine, ali su ga izgradili ljudi čija je veličina bila srazmjerna njemu. Jer, za njegovu visinu nalazimo tri sprata od otprilike pet metara za muškarce koji su i sami merili između 4 i 5 m visine.

Post.6:16: „ *Napravi prozor za kovčeg , i napravi ga lakat visok; postaviti ćeš vrata sa strane kovčega; i izgradićete donji sprat, drugi i treći .* »

Prema ovom opisu, jedina " vrata " kovčega bila su postavljena u nivou prvog sprata " sa strane kovčega ". Kovčeg je bio potpuno zatvoren, a ispod krova trećeg nivoa, jedan prozor visok 55 cm i širok je trebao biti zatvoren do kraja potopa, prema Post 8,6. Stanari arke živjeli su u mraku i umjetnom svjetlu od uljanica sve vrijeme potopa, tj.

Post.6:17: " *I evo, ja ću dovesti potop vode na zemlju, da uništim svako tijelo u kojem je dah života pod nebom; sve što je na zemlji će nestati .*"

Bog želi ovim uništenjem ostaviti poruku upozorenja ljudima koji će ponovo naseliti zemlju nakon potopa i do povratka u slavi Isusa Krista na kraju 6000 godina božanskog projekta. Sav život će nestati sa svojom pretpotopnom normom. Jer nakon potopa, Bog će postepeno smanjiti veličinu živih bića, ljudi i životinja, na veličinu afričkih pigmeja.

Post.6:18: " *„ Ali ja ću uspostaviti svoj savez s vama; ući ćeš u kovčeg, ti i tvoji sinovi, tvoja žena i žene tvojih sinova s tobom .* »

Njih osam je pobjeglo od nadolazećeg potopa, ali njih sedam ima izuzetne koristi od Noinovog posebnog i individualnog blagoslova. Dokaz je u Ezeku 14:19-20 gdje Bog kaže: " *„ Ili ako pošaljem pošast u tu zemlju, i izlijem svoj bijes na nju, da istrebim iz nje ljude i zvijer i Noa , Daniela i Jova , dok sam ja živ! govori Gospod Jahve, ne bi spasili ni sinove ni kćeri, nego bi spasli duše svoje pravdom svojom .* Oni će biti korisni za ponovno naseljenje zemlje, ali budući da nisu na duhovnom nivou Noe, oni unose u novi svijet svoju nesavršenost koja će uskoro donijeti svoje loše plodove.

Postanak 6:19: " *„ Od svakog živog bića od svakoga tijela, dovedi po dvoje svake vrste u kovčeg, da ih održiš kod sebe u životu: biće muško i žensko .*"

Jedan par po vrsti " od svega što živi " ili samo norma neophodna za reprodukciju, to će biti jedini preživjeli među kopnenim životinjama.

Postanak 6:20: " *„ Od ptica po vrsti, i od stoke po vrsti, i od svih gmizavaca na zemlji po vrsti, po dvije od svake vrste doći će k tebi, da ih spasiš žive .*"

U ovom stihu, u svom nabranjanju, Bog ne spominje divlje životinje, ali će se spomenuti da su ukrcane na kovčeg u Post.7:14.

Post.6:21: " *„ A ti, uzmi od sve hrane što se jede, i spremi je kod sebe, da bude hrana tebi i njima .*"

Hrana potrebna za ishranu osam ljudi i svih životinja na brodu za godinu dana morala je zauzeti veliki prostor na arci.

Post.6:22: " *I Noje učini tako, i učini sve kako mu je Bog zapovjedio .*"

Vjerno i uz podršku Boga, Noa i njegovi sinovi izvršavaju zadatak koji im je Bog povjerio. I ovdje moramo imati na umu da je zemlja jedan kontinent koji navodnjavaju samo rijeke i potoci. U području planine Ararat, gdje žive Noa i njegovi sinovi, postoji samo ravnica i nema mora, stoga, vide Noju kako gradi plutajuću konstrukciju usred kontinenta bez mora. No, rugači će uskoro prestati da se rugaju odabraniku i utopit će se u vodama potopa u koji nisu htjeli vjerovati.

Postanak 7

Konačno razdvajanje od poplava

Postanak 7:1: "I reče Jahve Noju: Uđi u kovčeg ti i sav dom tvoj; jer sam te vidio **pravednog** preda mnohom među ovim naraštajem . »

Dolazi trenutak istine i konačno **razdvajanje** kreacije je ostvareno. " Ulaskom u arku " bit će spašeni životi Noe i njegove porodice. Postoji veza između riječi " arka " i " pravednosti " koju Bog pripisuje Noi. Ova veza prolazi kroz budući " kovčeg svjedočanstva " koji će biti sveta škrinja u kojoj se nalazi " pravda " Božja, izražena u obliku dvije ploče na kojima će njegov prst urezati svojih " **deset zapovijesti** ". U ovom poređenju, Noa i njegovi drugovi su prikazani kao jednaki po tome što svi imaju koristi od spasenja ulaskom u arku, iako je samo Noa dostojan da bude poistovjećen s ovim božanskim zakonom kao što je naznačeno božanskom preciznošću: " Vidio sam te **pravednog** . " Noje je stoga bio u savršenoj saglasnosti s božanskim zakonom koji je u svojim principima već poučen njegovim slugama prije potopa.

Post.7:2: „ Uzmi sebi sedam parova svake čiste životinje, mužjaka i njegovu ženku; par životinja koje nisu čiste, mužjak i njegova ženka; »

Nalazimo se u pretpotopnom kontekstu i Bog evocira razliku između životinje klasifikovane kao " čiste ili nečiste ". Ovaj standard je stoga star koliko i zemaljsko stvorenje, a u Levitskoj 11, Bog je samo podsjetio na ove standarde koje je uspostavio od početka. Bog, dakle, ima, poput " subote ", dobre razloge da zahtijeva od svojih izabranih, u današnje vrijeme, poštovanje prema onim stvarima koje veličaju njegov poredak uspostavljen za čovjeka. Odabirom " sedam čistih parova " za jednog " nečistog " Bog pokazuje svoju sklonost čistoti koju označava svojim "pečatom", brojem "7" posvećenja vremena njegovog zemaljskog projekta.

Postanak 7:3: „, sedam parova ptica nebeskih, muških i ženskih, da očuvaju svoje potomstvo u životu na licu cele zemlje .”

Zbog njihove slike anđeoskog nebeskog života, spašeno je i " sedam parova " " ptica nebeskih " .

Gen.7:4: " Još sedam dana, i učinit ću da pada kiša na zemlju četrdeset dana i četrdeset noći, i uništiti ću s lica zemlje sve živo što sam stvorio .

broj " sedam " (7), koji označava " sedam dana " koji **odvajaju** trenutak ulaska životinja i ljudi u arku od prvih vodopada. Bog će izazvati neprestanu kišu „, 40 dana i 40 noći “. Ovaj broj "40" je broj testa. To će se odnositi na " 40 dana " od slanja hebrejskih špijuna u zemlju Kanaan i " 40 godina " života i smrti u pustinji kao rezultat njihovog odbijanja da uđu u zemlju naseljenu divovima. I po ulasku u svoju zemaljsku službu, Isus će biti predan đavolskom iskušenju nakon " 40 dana i 40 noći " posta. Takođe će biti „, 40 dana “ između Hristovog vaskrsenja i izlivanja Svetog Duha na Pedeseticu.

Za Boga, svrha ove obilne kiše je da uništi " bića koja je stvorio ". On stoga podsjeća da kao Bogu stvoritelju, životi svih njegovih stvorenja pripadaju njemu, da ih spasi ili uništi. On želi da buduće generacije nauči bolnu lekciju koju ne smiju zaboraviti.

Postanak 7:5: " Noje je učinio sve što mu je Jahve zapovjedio .”

Vjoran i poslušan, Noa ne razočarava Boga i izvršava sve što mu je naredio.

Post.7:6: “ *Noje je bilo šest stotina godina kada je potop bio na zemlji .*” »

Biće dat više detalja o vremenu, ali ovaj stih već stavlja potop u 600. godinu Nojevog života. Od rođenja njegovog prvog sina u njegovoj 500. godini, prošlo je 100 godina.

Post.7:7: “ *I Noje, on i njegovi sinovi, i njegova žena, i žene njegovih sinova, uđoše u arku da izbjegnu vode potopa .*”

Poplavu će izbjeći samo osam ljudi.

Postanak 7:8: “ *O čistim životinjama i životinjama koje nisu čiste, o pticama i svemu što se kreće po zemlji, ”*

Bog je potvrđan. Uđite u arku, par “ *svega što se kreće po zemlji* ” da se spasi. Ali iz koje „ *zemlje* “, pretpotopne ili postpotopne? Sadašnje vrijeme glagola “ *meut* ” sugerira postpotopnu zemlju iz vremena Mojsija, kojem se Bog obraća u svojoj priči. Ova suptilnost mogla bi opravdati napuštanje i potpuno istrebljenje određenih monstruoznih vrsta, nepoželjnih na ponovno naseljenoj zemlji, ako su postojale prije potopa.

Post.7:9: “ *i uđoše u arku s Nojem, dvoje po dvoje, muško i žensko, kako je Bog zapovjedio Noju .*”

Princip se odnosi na životinje, ali i na tri ljudska para koja su formirala njegova tri sina i njihove žene i njegov vlastiti koji se tiče njega sa svojom ženom. Božji izbor da odabere samo parove otkriva nam ulogu koju će im Bog dati: da se razmnožavaju i množe.

Postanak 7:10: “ *I nakon sedam dana vode potopa behu na zemlji .*”

Prema ovoj preciznosti, ulazak u arku se desio desetog dana drugog meseca 600. godine Nojevog života, odnosno 7 dana pre¹⁷. navedeno u sljedećem stihu 11. Tog desetog dana je sam Bog zatvorio “ *vrata* ” kovčega za sve njegove stanare, prema preciznosti navedenoj u 16. stihu ovog 7. poglavlja.

Post.7:11: „ *Šeststote godine Nojevog života, drugog mjeseca, sedamnaestog dana u mjesecu, istoga dana izbiše svi izvori velike bezdane, i otvoriše se nebeski prozori .*”

Bog je izabrao „ *sedamnaesti dan drugog meseca* “ Nojeve⁶⁰⁰. godine da „ *otvori prozore neba* “. Broj **17** simbolizira **sud** u svom numeričkom kodu Biblije i njenim proročanstvima.

Računica uspostavljena sukcesijom izabranika Postanka 6. potop smješta u 1656. godinu, od grijeha Eve i Adama, odnosno 4345 godina prije proljeća 6001. godine smaka svijeta koji će se po našem uobičajenom kalendaru ostvariti u proljeće 2030. godine, i 2345. godine, koja se dogodila lažnom 3. aprilskom smrću prije Isusa Krista kalendar.

Sljedeće objašnjenje će biti obnovljeno u Gen.8:2. Pozivajući se na komplementarnu ulogu “ *izvora dubine* ” u ovom stihu, Bog nam otkriva da potop nije bio uzrokovan samo kišom koja je dolazila s neba. Znajući da se “ *dubina* ” odnosi na zemlju koja je u potpunosti prekrivena vodom od prvog dana stvaranja, njih “ *izvori* ” sugeriraju porast nivoa vode uzrokovan samim morem. Ovaj fenomen se dobija modifikacijom nivoa okeanskog dna koji, podizanjem, podiže nivo vode sve dok ne dostigne nivo koji je prvog dana prekrpio celu zemlju.

Potonućem okeanskih dubina suvo je izašlo iz vode 3. ^{dana}, a povratnim djelovanjem suše su prekrile vode poplave. Kiša zvana " *prozor neba* " bila je korisna samo da ukaže da je kazna došla s neba, od nebeskog Boga. Kasnije će ova slika „ *prozora neba* “ preuzeti suprotnu ulogu blagoslova koji dolaze od istog nebeskog Boga.

Post.7:12: “ *I padala je kiša na zemlju četrdeset dana i četrdeset noći .”*

Ovaj fenomen je sigurno iznenadio grešnike koji ne vjeruju. Pogotovo što prije ove poplave nije bilo kiše. Pretpotopno zemljište navodnjavano je i zalijevano njegovim rijekama i potocima; kiša stoga nije bila potrebna, zamijenila ju je jutarnja rosa. I to objašnjava zašto su nevjernici imali poteškoća da povjeruju u potop koji je najavio Noje, kako riječima tako i djelima, pošto je sagradio arku na suhom.

Vrijeme “ *40 dana i 40 noći* ” cilja na vrijeme testiranja. Zauzvrat, tjelesni Izrael, koji je upravo napustio Egipat, bit će testiran za vrijeme odsustva Mojsija, kojeg Bog drži sa sobom tokom ovog perioda. Rezultat će biti "zlatno tele" istopljeno uz saglasnost Arona, Mojsijevog telesnog brata. Zatim će uslijediti " *40 dana i 40 noći* " istraživanja zemlje Kanaana, s rezultatom da ljudi odbijaju ući zbog divova koji je naseljavaju. Zauzvrat, Isus će biti testiran na " *40 dana i 40 noći* ", ali ovaj put, iako oslabljen ovim dugim postom, on će se oduprijeti đavolu koji će ga iskušavati i na kraju će ga ostaviti bez pobjede. Ona je za Isusa bila ono što je njegovu zemaljsku službu učinilo mogućom i legitimnom.

Gen.7:13: “ *Tog istog dana u arku uđoše Noje, Šem, Ham i Jafet, Nojevi sinovi, Nojeva žena i tri žene njegovih sinova s njima :*

Ovaj stih naglašava odabir dvaju polova ljudskih zemaljskih stvorenja. Svakog muškarca prati *njegova "pomoćnica"*, njegova ženka koja se zove " *žena* ". Na taj se način svaki par predstavlja u liku Krista i njegove Crkve, “njegove pomoćnice”, svog Izabranika kojeg će spasiti. Jer sklonište „kovčega“ je prva slika spasenja koju će on otkriti ljudskim bićima.

Post.7:14: „ *oni, i svaka zvijer po vrsti, sva stoka po vrsti, svako gmizavce što gmiže po zemlji prema svojoj vrsti, svaka ptica po vrsti, svaka ptica krilata .”*

Ističući riječ " *vrsta* ", Bog podsjeća na zakone svoje prirode koje čovječanstvo u našem posljednjem vremenu ima zadovoljstvo da ospori, prekrši i dovede u pitanje za životinje, pa čak i za ljudsku vrstu. Ne može biti većeg branioca čistoće vrste od njega. I zahtijeva od svojih izabranika da dijele njegovo božansko mišljenje o toj temi, jer je savršenstvo njegove originalne kreacije bilo u ovoj čistoći i apsolutnoj **odvojenosti** vrsta.

Naglašavajući krilatu vrstu, Bog sugerira zemlju i zrak grijeha kao kraljevstvo koje je podložno đavolu, koji se u Efescima naziva " *knez sile zraka* ". 2:2.

Post.7:15: " *I uđoše u arku Noju, dva i dva, od svakoga tijela u kojem je dah života .”*

Svaki par koji je Bog odabrao **odvaja se** od parova svoje vrste kako bi se njihov život nastavio nakon potopa. U ovom definitivnom **razdvajanju**, Bog sprovodi u delo princip dva puta koje stavlja ispred slobodnog ljudskog izbora: onaj od dobra vodi u život, a onaj od zla vodi u smrt.

Post.7:16: „ *Dođoše muško i žensko od svakog tijela, kao što je Bog zapovjedio Noju. Tada mu je Jahve zatvorio vrata .* »

Svrha reprodukcije " vrste " ovdje je potvrđena spominjanjem " *muško i žensko* " .

Evo radnje koja ovom iskustvu daje svu njegovu važnost i njegov proročki karakter kraja vremena božanske milosti: " *Tada mu je Jahve zatvorio vrata .*" To je trenutak kada se sudbina života i smrti **razdvajaju** bez moguće promjene. Isto će se dogoditi 2029. godine, kada će preživjeli iz te ere odlučiti da poštuju Boga i njegov sedmi dan subote, bilo u subotu, ili da poštuju Rim i njegovu prvu nedjelju, prema ultimatumu koji je u obliku dekreta iznio pobunjeno čovječanstvo. I ovdje će " *vrata milosti* " zatvoriti Bog, " *onaj koji otvara i koji zatvara* " prema Otkr. 3:7.

Post.7:17: „ *Potop je bio četrdeset dana na zemlji. Vode su se povećale i podigle kovčeg, i bio je podignut iznad zemlje .*

Kovčeg je podignut.

Postanak 7:18: „ *I nadvladaše vode, i silno nadjačaše zemlju, i kovčeg je lebdio nad vodom .*"

Kovčeg pluta.

Post.7:19: „ *I vode su sve više i više nadjačavale, i svaka visoka gora koja je bila pod cijelim nebom bila je pokrivena .*"

Suvo tlo univerzalno nestaje, potopljeno vodom.

Postanak 7:20: " *Voda se podigla petnaest lakata iznad planina, i bile su pokrivenne .*"

Najvišu planinu u to vrijeme pokrivalo je oko 8 m vode.

Post 7:21: „ *Umrlo je sve što se kretalo po zemlji, i ptice i stoka i zveri, sve što gmiže po zemlji, i svi ljudi .*"

Sve životinje koje dišu zrak stradaju utapanjem. Preciznost u vezi s pticama je utoliko zanimljivija jer je potop proročanska slika posljednjeg suda, u kojem će nebeska bića, poput Sotone, biti uništena sa zemaljskim bićima.

Postanak 7:22: „ *Sve što je u sušnoj zemlji imalo dah života u nozdrvama umrlo je .*"

Sva živa bića stvorena poput čovjeka čiji život ovisi o njegovom dahu umiru utapajući se. Ovo je jedina sjena nad kaznom poplave, jer je krivica striktno na čovjeku i negdje je smrt nedužnih životinja nepravedna. Ali da bi potpuno udavio buntovno čovječanstvo, Bog je prisiljen uništiti s njima one životinje koje, poput njih, udišu zrak zemaljske atmosfere. Konačno, da biste razumjeli ovu odluku, uzmite u obzir da je Bog stvorio zemlju za čovjeka stvorenog na njegovu sliku, a ne za životinju stvorenu da ga okružuje, prati i, u slučaju stoke, da mu služi.

Postanak 7:23: „ *Svako živo biće koje je bilo na licu zemlje bilo je uništeno, od čoveka do stoke do gmizavaca do ptica nebeskih, uništeno je sa zemlje. Ostao je samo Noa i oni koji su bili s njim u arci .*

Ovaj stih potvrđuje razliku koju Bog pravi između Noe i njegovih ljudskih drugova koji se nalaze u grupi sa životinjama, a svi su spomenuti i zabrinuti za ono što je bilo s njim u arci " .

Postanak 7:24: " *I vode nadvladaše zemlju sto pedeset dana .*"

„*Sto pedeset dana*“ je počelo nakon 40 dana i 40 noći neprestanih kiša koje su izazvale poplavu. Postigavši maksimalnu visinu od " *15 lakata* ", odnosno oko 8 m iznad " *najviše planine* " u to vrijeme, vodostaj je ostao stabilan " *150 dana* ". Zatim će se postepeno smanjivati dok se ne osuši kako Bog želi.

Napomena : Bog je stvorio život u divovskom standardu koji se ticao prepotopnih ljudi i životinja. Ali nakon potopa, njegov plan je da proporcionalno smanji veličinu svih svojih stvorenja, tako da će se životi rađati u postpotopnoj normi. Kada su ušli u Kanaan, hebrejski špijuni su svjedočili da su svojim očima vidjeli grozdove grožđa tako velike da su trebala dva čovjeka njihove veličine da ih nose. Stoga se smanjenje veličine nužno odnosi i na drveće, voće i povrće. Dakle, Stvoritelj nikada ne prestaje da stvara, jer vremenom modifikuje i prilagođava svoju zemaljsku kreaciju novim uslovima života koji nastaju. Stvorio je crnu pigmentaciju kože ljudi koji žive izloženi jakom sunčevom zračenju u tropskim i ekvatorijalnim područjima zemlje gdje sunčeve zrake udaraju o zemlju pod uglom od 90 stepeni. Ostale boje kože su manje ili više bijele ili blijede i više ili manje bakrene u zavisnosti od količine sunčeve svjetlosti. Ali osnovno crveno Adamovo (crveno) zbog krvi nalazi se u svim ljudskim bićima.

Biblija ne navodi detaljna imena prepotopnih živih životinjskih vrsta. Bog ovu temu ostavlja tajanstvenom, bez posebnog otkrivenja, svako je slobodan u svom načinu zamišljanja stvari. Međutim, izneo sam hipotezu da Bog u to vreme nije stvorio praistorijska čudovišta čije kosti naučni istraživači danas nalaze u zemljištu, pošto je želeo da ovom prvom obliku zemaljskog života da savršen karakter. Stoga sam iznio mogućnost da ih je stvorio Bog nakon potopa, kako bi pojačao prokletstvo zemlje za ljudska bića koja bi se brzo ponovo okrenula od njega. Ako se odvoje od njega, oni će tako izgubiti svoju inteligenciju i veliko znanje koje je Bog dao od Adama do Noe. To, do te mjere da će se čovjek na određenim mjestima na zemlji naći u degradiranom stanju "pećinskog čovjeka" napadnutog i ugroženog od svirepih životinja, koje će u grupama ipak moći uništiti uz dragocjenu pomoć prirodnog lošeg vremena i milosrdne Božje volje.

Postanak 8

Privremeno razdvajanje stanara arke

Postanak 8:1: “ *I sjeti se Bog Noe i svih zvijeri i sve stoke koja je bila s njim u arci; i Bog je učinio da vjetar prođe preko zemlje, i vode se smiriše .*

Budite sigurni, on to nikada nije zaboravio, ali istina je da ovo jedinstveno okupljanje života zatvorenih u plutajuću arku daje čovječanstvu i životinjskim vrstama tako smanjen izgled da se čini da ih je Bog napustio. U stvari, ovi životi su savršeno sigurni jer Bog nad njima bdi kao da su blago. Oni su njegovo najdragocjenije vlasništvo: prvi plodovi koji su ponovo naselili zemlju i raširili se po njenoj površini.

Postanak 8:2: „ *Zaustavljeni su izvori bezdani i prozori nebeski, i nije bilo kiše s neba .*”

Bog stvara potopne vode prema svojim potrebama. odakle dolaze? S neba, ali prije svega iz stvaralačke sile Božje. Uzimajući sliku čuvara brave, otvorio je simbolične nebeske kapije i dolazi vrijeme kada ih ponovo zatvori.

Pozivajući se na komplementarnu ulogu " *izvora dubine* " u ovom stihu, Bog nam otkriva da potop nije bio uzrokovan samo kišom koja je dolazila s neba. Znajući da se " *dubina* " odnosi na zemlju koja je u potpunosti prekrivena vodom od prvog dana stvaranja, njeni " *izvori* " sugeriraju porast nivoa vode uzrokovan samim morem. Ovaj fenomen se dobija modifikacijom nivoa okeanskog dna koji , podizanjem, podiže nivo vode sve dok ne dostigne nivo koji je prvog dana prekrrio celu zemlju. Potonućem okeanskih dubina suvo je izašlo iz vode 3. ^{dana} , a povratnim djelovanjem suše su prekrile vode poplave. Kiša zvana " *prozor neba* " bila je korisna samo da ukaže da je kazna došla s neba, od nebeskog Boga. Kasnije će ova slika „ *prozora neba* “ preuzeti suprotnu ulogu blagoslova koji dolaze od istog nebeskog Boga.

Kao tvorac, Bog je mogao da stvori potop u tren oka, po svojoj volji. Ipak, radije je djelovao postepeno na svoju već napravljenu kreaciju. Time pokazuje čovječanstvu da je priroda u njegovim rukama moćno oružje, moćno sredstvo kojim manipulira da ponudi svoj blagoslov ili svoje prokletstvo u zavisnosti od toga da li djeluje na dobro ili na zlo.

Post. 8:3: " *I vratiše se vode sa zemlje i otiđoše; i vode nestade na kraju sto pedeset dana .*"

Nakon 40 dana i 40 noći neprestanih kiša praćenih 150 dana stabilnosti na najvišem vodostaju, vodostaj je počeo da se povlači. Polako, nivo okeanskih dubina opada, ali ne pada tako duboko kao prije potopa.

Postanak 8:4: „ *Sedmog meseca, sedamnaestog dana u mesecu, kovčeg se zaustavio na planinama Ararata .*”

Na kraju pet meseci, do dana, " *sedamnaestog dana sedmog meseca* ", kovčeg prestaje da pluta; Počiva na najvišoj planini Ararat. Ovaj broj "sedamnaest" potvrđuje kraj čina božanskog suda. Iz ovog pojašnjenja je jasno da se za vrijeme potopa arka nije pomaknula daleko od područja gdje su je sagradili Noje i njegovi sinovi. I Bog je želio da ovaj dokaz potopa ostane vidljiv do kraja svijeta, na ovom istom vrhu planine Ararat, kojem su ruske i turske vlasti bile i ostale zabranjivale pristup. Ali u vrijeme koje je On izabrao, Bog je favorizirao snimanje fotografija iz zraka koje su potvrdile prisustvo komada kovčega uhvaćenog u ledu i snijegu. Danas bi satelitsko posmatranje moglo snažno potvrditi ovo prisustvo. Ali zemaljske vlasti ne nastoje upravo da proslave Boga Stvoritelja; Prema njemu se ponašaju kao neprijatelji, a po svoj im pravdi, Bog im dobro uzvraća, udarajući ih epidemijom i terorističkim napadima.

Postanak 8:5: „ *I vode su se smanjivale sve do desetog mjeseca. U desetom mjesecu, prvog dana mjeseca, ukazali su se vrhovi planina .*

Smanjenje vode je ograničeno jer će nakon poplave nivo vode biti viši od onog na prepotopnom kopnu. Drevne doline će ostati potopljene i poprimiti izgled sadašnjih unutrašnjih mora kao što su Sredozemno more, Kaspijsko more, Crveno more, Crno more, itd.

Postanak 8:6: “ *I dogodi se na kraju četrdeset dana, da Noje otvori prozor koji je napravio u kovčegu .*”

Nakon 150 dana stabilnosti i 40 dana čekanja, po prvi put, Noa otvara mali prozor. Njegova mala veličina, jedan lakat ili 55 cm, bila je opravdana jer je jedina namjena bila da pušta ptice koje su tako mogle pobjeći iz kovčega života.

Gen.8:7: “ *Poslao je gavrana, i on je leteo tamo-amo dok se voda sa zemlje nije osušila .*”

Otkriće suhe zemlje evocira se prema redoslijedu " *tama i svjetlost* " ili " *noć i dan* " početka stvaranja. Takođe, prvi poslani pronalazač je **nečisti** " *gavran* " , sa " **crnim** " perjem kao " *noć* ". On djeluje slobodno nezavisno od Noe, Božjeg izabranika. Stoga simbolizira mračne religije koje će se aktivirati bez ikakvog odnosa s Bogom.

Preciznije, simbolizira tjelesni Izrael starog saveza u koji je Bog slao svoje proroke u brojnim prilikama, kao što su dolasci i odlasci gavrana, kako bi pokušali otrgnuti svoj narod od grijeha. Poput " *gavrana* ", ovaj Izrael koji je Bog konačno odbacio nastavio je svoju istoriju **odvojen** od njega.

Postanak 8:8: „ *Poslao je i golubicu da vidi jesu li vode nestale s lica zemlje .*”

Istim redom, **čista** " *golubica* " , sa perjem " **bijelim** " poput snijega, šalje se u izviđanje. Stavljajući se pod znak " *dan i svjetlost* ". U tom svojstvu ona proriče novi savez utemeljen na krvi koju je prolio Isus Krist.

Postanak 8:9: „ *Ali golub nije našao gde da stavi taban svoje, i vratila se k njemu u kovčeg, jer je voda bila po celoj zemlji. Ispružio je ruku i uzeo je i uveo je sa sobom u kovčeg .*”

Za razliku od nezavisnog crnog " *gavrana* ", *bijela* " *golubica* " je blisko povezana s Noom koji nudi " *ruku da je uzme i unese u arku* " sa sobom. To je slika veze koja povezuje izabranika sa Bogom neba. „ *Golub* “ će jednog dana počivati na Isusu Hristu kada se predstavi pred Jovanom Krstiteljem da ga on krsti.

Predlažem da uporedite ova dva biblijska citata; onaj iz ovog stiha: " *Ali golubica ne nađe gde da podmetne taban svoje* " sa ovim stihom iz Mat.8:20: " *Isus mu odgovori: Lisice imaju rupe, a ptice nebeske gnijezda; ali Sin Čovječji nema gdje glavu prignuti* "; i ovi stihovi iz Jovana 1:5 i 11, gde govoreći o Hristu, inkarnaciji božanske " *svetlosti* " " *života* ", on kaže: " *Svetlost svetli u tami, i tama je ne obuze .../ ...Ona dođe na svoje, a njeni ga ne obuzeše .* " Baš kao što se " *golub* " vratio Noju, dajući da ga uzme u " *svoje ruke* ", uskrsnuo, Otkupitelj Isus Krist se vratio na nebesa prema svom božanstvu kao nebeskom Ocu, ostavivši iza sebe na zemlji poruku o otkupljenju svojih izabranih, njegovu radosnu vijest nazvanu " *vječno evanđelje* "146. I u Otkr. 1,20: on će ih držati " *u ruci* " u " *sedam epoha* " koje su prorekle " *sedam Crkava* " gdje ih čini da učestvuju u božanskom posvećenju njegove " *svjetlosti* " oslikane " *sedam svijećnjaka* ”.

Postanak 8:10: “ *I sačekao je još sedam dana, i opet poslao golubicu iz kovčega .*”

Ovaj dvostruki podsjetnik na " *sedam dana* " nas uči da je za Noju, kao i za nas danas, Bog uspostavio i odredio život u jedinstvu sedmice od " *sedam dana* ”

", također simboličnom jedinstvu " *sedam hiljada* " godina njegovog velikog spasonosnog projekta. Ovo insistiranje na spominjanju ovog broja „ *sedam* ” nam omogućava da shvatimo važnost koju mu Bog daje; što će opravdati da ga posebno napada đavo sve do slavnog Hristovog povratka koji će okončati njegovu zemaljsku dominaciju.

Post.8:11: „ *Golub mu se vratio uveče; i gle, u kljunu mu je otkinut maslinov list. Noa je znao da je voda nestala sa zemlje .*

Nakon dugih vremena " *tame* " najavljene riječju " *večer* ", nada u spasenje i radost izbavljenja od grijeha doći će pod likom " *masline* ", sukcesivno starog pa novog saveza. Baš kao što je Noa znao iz " *maslinova lista* " da će zemlja kojoj se nadao i čekala biti spremna da ga dočeka, " *sinovi Božji* " će saznati i shvatiti da im je nebesko kraljevstvo otvorio onaj **koji je poslan s neba**, Isus Krist.

Ovaj " *list masline* " svjedočio je Noi da je klijanje i rast drveća ponovo mogući.

Post.8:12: “ *I čekao je još sedam dana; i pustio je golubicu. Ali nikada mu se nije vratila .*”

Ovaj znak je bio presudan, jer je dokazao da je " *golubica* " odlučila da ostane u prirodi koja joj je ponovo nudila hranu.

Baš kao što " *golub* " nestaje nakon što je prenio svoju poruku nade, nakon što je dao svoj život na zemlji da bi otkupio svoje izabrane, Isus Krist, " *Princ mira* ", napustit će zemlju i svoje učenike, ostavljajući ih slobodnima i neovisnim da vode svoje živote do njegovog konačnog slavnog povratka.

Post 8:13: „ *Šest stotina prve godine, prvog meseca, prvog dana u mesecu, presušila je voda sa zemlje. Noa je skinuo pokrivač s arke i pogledao, i gle, površina zemlje bila je suha .*

Sušenje zemlje je još uvijek djelomično, ali obećavajuće, pa Noa preuzima obavezu da otvori krov arke kako bi pogledao van arke i znajući da se nasukala na vrhu planine Ararat, njegova se vizija protezala veoma daleko i veoma široko preko horizonta. U iskustvu s poplavom, arka poprima sliku izleženog jajeta. Kada se izleže, pile razbija ljusku u kojoj je bilo zatvoreno. Noah je učinio isto; on " *skida pokrivač sa kovčega* " koji više neće biti od koristi da ga zaštiti od jake kiše. Obratite pažnju da Bog ne dolazi da otvori vrata kovčega koje je sam zatvorio; To znači da on ne dovodi u pitanje niti mijenja standard svog suda prema zemaljskim buntovnicima za koje će vrata spasenja i neba uvijek biti zatvorena.

Post 8:14: „ *U drugom mesecu, dvadeset sedmog dana u mesecu, zemlja se osušila .*”

Zemlja ponovo postaje naseljiva nakon što je bila potpuno zatvorena u kovčegu 377 dana od dana ukrcavanja i zatvaranja vrata od strane Boga.

Postanak 8:15: „ *Tada se Bog obratio Noju govoreći :*

Post 8:16: „ *Izađite iz kovčega, ti i tvoja žena, tvoji sinovi i žene tvojih sinova s tobom .*”

Opet je Bog taj koji daje znak za izlazak iz " *kovčega* ", koji je zatvorio jedina " *vrata* " na njenim stanarima prije potopa.

Postanak 8:17: „ *Izvedite sa sobom sve živo biće koje je s vama, i ptice i stoku i sve gmizavce što puze po zemlji, da se rašire po zemlji i da se plode i množe na zemlji.* “

Scena liči na scenu petog dana u nedelji stvaranja, ali nije nova kreacija, jer je nakon potopa ponovna populacija Zemlje faza projekta prorečena za prvih 6.000 godina zemaljske istorije. Bog je želio da ova faza bude užasna i odvraćajuća. Dao je čovječanstvu smrtni dokaz o efektima svog božanskog suda. Dokaz koji će se prisjetiti u 2 Peter 3: 5 do 8: " *Za što se želi ignorirati, kako je nebesa u prošlosti, a požarjuta, a povukla je, a po njima, prelijeva voda, a pogriješana voda i zemlja koja se sada čuvaju u rezervatu, rezervirani protiv prosudbe i uništavanja nebožnjih muškaraca. Ali, ljubljani, ne zaboravite ovo jedno, da je kod Gospoda jedan dan kao hiljadu godina, a hiljadu godina kao jedan dan.* Predviđena vatrena poplava će se ostvariti krajem sedmog milenijuma povodom Strašnog suda, otvaranjem vatrene izvora podzemne magme koja će prekriti čitavu površinu zemlje. Ovo " *jezero ognjeno* " spomenuto u Otkr. 20:14-15, progutat će površinu zemlje sa svojim buntovnim nevjernim stanovnicima, kao i njihovim djelima koja su željeli da privilegiraju prezirući pokazanu Božju ljubav. I ovaj sedmi milenijum je prorečen sedmom danom u nedelji, ovo prema definiciji „ *jedan dan je kao hiljadu godina i hiljadu godina je kao jedan dan* “.

Post.8:18: " *I Noje iziđe, i njegovi sinovi, i njegova žena, i žene njegovih sinova.* "

Nakon što su životinje izašle, predstavnici novog čovječanstva zauzvrat izlaze iz arke. Pronalaze sunčevu svjetlost i ogroman i gotovo neograničen prostor koji im nudi priroda, nakon 377 dana i noći zatočeništva u skučenom i mračnom zatvorenom prostoru.

Postanak 8:19: „ *Svaka životinja, svako gmizavce, svaka ptica i sve što gmiže po zemlji, po svojim vrstama, izašlo je iz kovčega.* “

Izlazak iz kovčega proriče ulazak izabраниh u kraljevstvo nebesko, ali će ući samo oni koji su od Boga ocijenjeni čistima. U Nojevo vrijeme to još nije bio slučaj, jer će čisti i nečisti živjeti zajedno, na istoj zemlji, boreći se jedni protiv drugih do kraja svijeta.

Post.8:20: „ *Noje je sagradio oltar Jahve; uzeo je od svake čiste zvijeri i od svake čiste ptice i prinio žrtve paljenice na oltaru.* "

Žrtva paljenica je čin kojim izabrani Noa pokazuje svoju zahvalnost Bogu. Smrt nevine žrtve, u ovom slučaju životinje, podsjeća Boga Stvoritelja na način na koji će, u Isusu Kristu, doći da otkupi duše svojih odabranih. Čiste životinje su dostojne da oslikaju žrtvu Hristovu koji će utjeloviti savršenu čistotu u svoj svojoj duši, tijelu i duhu.

Post.8:21: “ *I Gospod je pomirisao sladak miris, i reče Gospod u svom srcu: Neću više proklinjati zemlju radi čoveka, jer je mašta ljudskog srca zla od mladosti njegove; i neću više uništiti svako živo biće, kao što sam učinio.* ”

Žrtva paljenica koju je Noje ponudio je pravi čin vjere i poslušne vjere. Jer ako prinosi žrtvu Bogu, to je kao odgovor na žrtveni obred koji mu je naredio da izvrši, mnogo prije nego što je tome poučio Jevreje koji su napustili Egipat. Izraz " *prijatan miris* " ne odnosi se na božanski njuh, već na njegov božanski Duh koji

cijeni i poslušnost svog vjernog izabranika i proročku viziju koju ovaj obred daje njegovoj budućoj samilosnoj žrtvi, u Isusu Kristu.

Do posljednjeg suda više neće biti razorne poplave. Iskustvo je upravo pokazalo da je čovjek u tijelu prirodno i nasljedno " **zao** ", kao što je Isus rekao o svojim apostolima u Mateju 7:11: " *Ako vi, dakle, zli, znate darivati dobre darove svojoj djeci, koliko će više Otac vaš koji je na nebesima dati dobra onima koji ga mole.* " Bog će stoga morati ukrotiti ovu " **zlu** " " **životinju** ", mišljenje koje dijeli Pavao u 1. Kor 2,14, a pokazujući u Isusu Kristu snagu svoje ljubavi prema njima, neki od onih koji *se nazivaju* " **zlim** " postat će vjerni i poslušni ljudski *izabranici*

Post. 8:22: „ *Dok ostane zemlja, sjetva i žetva, hladnoća i vrućina, ljeto i zima, dan i noć neće prestati.* “

Ovo osmo poglavlje završava podsjećanjem na smjenjivanje apsolutnih suprotnosti koje su vladale uvjetima zemaljskog života od prvog dana stvaranja u kojem je Bog svojim ustrojstvom " *dan i noć* " otkrio zemaljsku borbu između " *tame* " i " *svjetla* " koja će konačno pobijediti kroz Isusa Krista. On u ovom stihu nabraja one ekstremne promjene koje su posljedica toga što je sam grijeh posljedica slobodnog izbora datog ovim nebeskim i zemaljskim stvorenjima koja su stoga slobodna da ga vole i služe ili da ga odbacuju do te mjere da ga mrze. Ali posljedica ove slobode bit će život za pristaše dobra i smrt i uništenje za one zla, kao što je potop upravo pokazao.

Sve navedene teme nose duhovnu poruku:

" *Sjetva i žetva* ": sugeriraju početak evangelizacije i kraj svijeta; slike koje je Isus Hrist preuzeo u svojim prisposodobama, posebno u Mateju od 13:37 do 39: " *On odgovori: Ko sije dobro sjeme je Sin Čovječji; polje je svijet; dobro sjeme su sinovi kraljevstva; kukolj je sin zloga; neprijatelj koji ga je posijao je đavo; žetva je smak svijeta; Žeteoci su anđeli.* "

" *Hladnoća i vrućina* ": " **Vrelina** " se spominje u *Otkr.* ". Ali naprotiv, " *hladnoća* " je takođe posledica prokletstva greha.

" *Ljeto i zima* ": ovo su dva godišnja doba ekstrema, od kojih je svako jednako neugodno kao i drugo u svom višku.

„ *Dan i noć* “: Bog ih navodi redosledom koji mu daje čovek, jer u njegovom planu, u Hristu, dolazi vreme dana, ono poziva da se uđe u njegovu milost, ali posle ovog vremena dolazi ono „ *noći kada niko ne može da radi* “ po Jovanu 9,4, odnosno da promeni svoju sudbinu jer je ona definitivno određena za život ili za vreme smrti od kraja milosti.

Postanak 9

Odvajanje od životnih normi

Post.9:1: " *I blagoslovi Bog Noju i njegove sinove, i reče im: Rađajte se i množite se i napunite zemlju.* »

Ovo će biti prva uloga koju Bog daje živim bićima odabranim i spašenim u arci koju su izgradili ljudi: Noi i njegova tri sina.

Post.9:2: " *Strah od tebe i strah od tebe bit će na svakoj zvijeri na zemlji, na svakoj ptici nebeskoj, na svemu što se miče po zemlji, i na svim ribama morskim; u tvoje će ruke biti predate .*"

Životinjski život svoj opstanak duguje čovjeku, zbog čega će, čak i više nego prije potopa, čovjek moći dominirati nad životinjama. Osim kada životinja zbog straha ili iritacije izgubi kontrolu, u pravilu se sve životinje boje čovjeka i pokušavaju pobjeći od njega kada ga sretnu.

Postanak 9:3: " *Svako što se kreće biće ti hrana kao što sam ti dao sve ovo zeleno bilje .*"

Postoji nekoliko razloga za ovu promjenu prehrane. Ne pridajući preveliki značaj prikazanom poretku, prvo navodim trenutni nedostatak biljne hrane iscrpljene tokom poplava, a zemljište prekriveno slanim vodama koje je postalo djelomično sterilno će tek postupno povratiti svoju punu i potpunu plodnost i produktivnost. Nadalje, uspostavljanje hebrejskih žrtvenih obreda zahtijevat će u dogledno vrijeme konzumaciju mesa žrtvovane žrtve u proročkoj viziji Svete večere gdje će se jesti kruh kao simbol tijela Isusa Krista, a sok od grožđa piti kao simbol njegove krvi. Treći razlog, manje očigledan, ali ne manje istinit, jeste da Bog želi da skрати životni vek čovjeka; a konzumiranje mesa koje kvari i unosi u ljudsko tijelo elemente destruktivne za život bit će osnova uspjeha njegove želje i njegove odluke. Samo iskustvo vegetarijanske ili veganske prehrane daje ličnu potvrdu za to. Da biste pojačali ovu misao, imajte na umu da Bog ne zabranjuje čovjeku da konzumira **nečiste životinje** , iako su štetne za njegovo zdravlje.

Postanak 9:4: „ *Samo ne jedite meso sa životom njegovom, s njegovom krvlju .*"

Ova zabrana će ostati važeća u starom savezu prema Levu 17:10-11: „ *Ako čovjek iz doma Izraelova ili od stranaca koji borave među njima jede krv bilo koje vrste , okrenut ću lice svoje protiv onoga koji jede krv, i istrebit ću ga iz njegovog naroda .* " i u vijestima, prema Djelima 15:19 do 21: " *Zato kažem, da ne uznemiravamo one među neznabošcima koji se obraćaju Bogu, nego da im pišemo da se uzdržavaju od prljavštine idola, i od bluda, i od zadržanih stvari , i od krvi . Jer Mojsije je imao u svakom gradu već generacijama one koji ga propovijedaju, jer se čita u sinagogama svake subote .*

Bog naziva " *dušom* " cjelokupno stvorenje sačinjeno od tijela od mesa i duha koji je potpuno ovisan o tijelu. U ovom mesu, motorni organ je mozak, opskrbljen samom krvlju, koja se sa svakim udahom pročišćava kisikom koji uvlače pluća. U živom stanju, mozak stvara električne signale koji stvaraju misao i pamćenje i upravlja funkcioniranjem svih drugih tjelesnih organa koji čine fizičko tijelo. Uloga "krvi" koja je također po genomu jedinstvena za svaku živu dušu, ne bi trebalo da se konzumira iz zdravstvenih razloga, jer nosi otpad i nečistoće stvorene po celom telu, a iz duhovnog razloga. Bog je za sebe, na apsolutno isključiv način, rezervisao za svoje religijsko učenje princip pijenja krvi Hristove, ali samo u simbolizovanom obliku soka od grožđa. Ako je život u krvi, onaj ko pije krv Hristovu ponovo se izgrađuje u Njegovoj svetoj i savršenoj

prirodi, prema pravom principu koji želi da telo bude napravljeno od onoga čime se hrani.

Post.9:5: “ *Neka se zna da ću krv vaših duša tražiti od svake zvijeri; i tražiću dušu čoveka od čoveka, čak i od čoveka koji mu je brat .* ”

Život je najvažnija stvar Bogu Stvoritelju koji ga je stvorio. Mora se slušati njega da bi se shvatilo kakvo zgražanje zločin predstavlja prema njemu, pravom vlasniku oduzetog života. Kao takav, samo on može legitimirati naredbu da se oduzme život. U prethodnom stihu Bog je dozvolio čovjeku da uzme život životinja za hranu, ali ovdje se radi o zločinu, ubistvu koje konačno okončava ljudski život. Ovaj oduzeti život više neće imati priliku da se približi Bogu, niti svjedoči o promjeni ponašanja ako do tada nije bio u skladu s njegovim standardom spasenja. Bog ovdje postavlja temelje zakona odmazde, „oko za oko, zub za zub, život za život“. Životinja će svojom smrću platiti ubistvo čovjeka, a čovjek Kainovog tipa će biti ubijen ako ubije vlastitog krvnog " **brata** " **Abelovog tipa**.

Post.9:6: “ *Ako neko prolije krv ljudsku, od čovjeka će se proliti njegova krv; jer je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku .* ”

Bog ne nastoji povećati broj smrtnih slučajeva jer naprotiv, odobravajući ubistvo ubice, on računa na efekat odvraćanja i da će, zbog rizika koji nastaje, najveći broj ljudskih bića naučiti kontrolirati svoju agresivnost, kako ne bi postali ubica, zauzvrat, dostojan smrti.

Samo onaj ko je potaknut stvarnom i autentičnom vjerom može shvatiti šta znači " *Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku* ". Pogotovo kada čovječanstvo postane monstrozno i odvratno kao što je to danas slučaj u zapadnom svijetu i svuda na zemlji zaveden naučnim saznanjima.

Postanak 9:7: „ *A vi se rađajte i množite se, i širite se po zemlji i množite se u njoj .* ”

Bog zaista želi ovo umnožavanje, i s dobrim razlogom, broj odabranih je tako mali, čak i u odnosu na pozvane koji padaju na putu, da što je veći broj njegovih stvorenja , to će više moći pronaći i odabrati svoje odabrane među njima; jer prema preciznosti navedenoj u Dan.7:9, proporcija je jedan milion izabran za deset milijardi pozvanih, ili 1 za 10,000.

Postanak 9:8: “ *I Bog se ponovo obrati Noju i njegovim sinovima s njim, govoreći :* ”

Bog se obraća četvorici muškaraca jer će davanjem dominacije muškom predstavniku ljudske vrste oni biti odgovorni za ono što su dozvolili da urade žene i djeca koji su stavljeni pod njihovu vlast. Vlast je znak povjerenja koje Bog nudi ljudima, ali ih čini potpuno odgovornim pred njegovim licem i njegovom sudom.

Post.9:9: „ *Evo, ja uspostavljam svoj savez s tobom i sa tvojim potomcima poslije tebe; »* ”

Za nas je danas važno da shvatimo da smo mi ono „ *seme* “ sa kojim je Bog uspostavio svoj „ *savet* “. Savremeni život i njegovi zavodljivi izumi ne mijenjaju naše ljudsko porijeklo. Mi smo nasljednici novog početka koji je Bog dao čovječanstvu nakon strašnog potopa. Zavjet sklopljen s Noom i njegova tri sina je specifičan. Ona obavezuje Boga da više ne uništava cijelo čovječanstvo vodama potopa. Nakon toga će doći savez koji će Bog uspostaviti s Abrahamom,

a koji će se ispuniti pod svoja dva uzastopna aspekta usmjerena, doslovno u vremenu i duhovnom, na otkupiteljsku službu Isusa Krista. Ovaj savez će biti u osnovi individualan kao i status spasenja koji je u pitanju. Tokom 16 vekova koji su prethodili njegovom prvom dolasku, Bog je otkrio svoj plan spasenja kroz religiozne obrede naređene hebrejskom narodu. Zatim, nakon ostvarenja u Isusu Kristu ovog plana otkrivenog u svoj svojoj svjetlosti, još oko 16 stoljeća nevjera će naslijediti vjernost i 1260 godina, najmračnija tama će vladati pod okriljem rimskog papizma. Od 1170. godine, kada je Peter Waldo ponovo bio u mogućnosti prakticirati čistu i vjernu kršćansku vjeru sa uključenim poštovanjem istinske subote, nakon njega su izabrani manje prosvijetljeni izabranici u započetom, ali ne i završenom djelu reformacije. Također, tek od 1843. godine, kroz dvostruku provjeru vjere, Bog je uspio pronaći vjerne izabrane među pionirima adventizma. Ali još uvijek je bilo prerano da u potpunosti razumiju misterije otkrivene u njegovim proročanstvima. Znak saveza s Bogom je u svakom trenutku doprinos i primanje njegove svjetlosti, zato djelo koje pišem u njegovo ime, da prosvijetlim njegove izabranike, predstavlja pod naslovom „*svjedočanstvo Isusovo*“, njegov posljednji oblik, znak da je njegov savez vrlo stvaran i potvrđen.

Post.9:10: „*sa svakim živim bićem koje je s vama, i pticama i stokom i svim zvijerima zemaljskim, bilo sa svim što je izašlo iz kovčega, bilo sa svim zvijerima na zemlji.*”

Savez koji je predstavio Bog također se tiče životinja, odnosno svega što živi i što će se razmnožavati na zemlji.

Post.9:11: „*Ja ću uspostaviti svoj savez s vama više neće biti istrebljeno od vode potopa, niti će više biti potopa da uništi zemlju.*“

Lekcija koju je poplava naučila mora ostati jedinstvena. Bog će se sada upustiti u blisku borbu jer Njegov cilj je osvojiti srca svojih izabranih.

Post.9:12: "*I reče Bog: Ovo je znak saveza koji sklapam između mene i tebe i svakog živog stvorenja koje je s tobom u vijeke vjekova:*"

Ovaj znak koji Bog daje odnosi se na sve što živi u čistom i nečistom. To još nije znak pripadnosti njegovoj osobi, što će biti subota sedmog dana. Ovaj znak podsjeća živa bića na njegovu obavezu da ih više nikada neće uništiti vodama potopa; Ovo je njegova granica.

Postanak 9:13: "*Postavio sam svoj luk u oblak, i to će biti znak saveza između mene i zemlje.*"

Nauka će objasniti fizički uzrok postojanja duge. To je razgradnja svjetlosnog spektra sunčeve svjetlosti koja počiva na tankim slojevima vode ili visoke vlažnosti. Svi su primijetili da se duga pojavljuje kada pada kiša, a sunce širi svoje zrake svjetlosti. Ipak, kiša podsjeća na potop, a sunčeva svjetlost predstavlja značajno, blagotvorno i umirujuće svjetlo Božje.

Post.9:14: "*Kada dovedem oblake na zemlju, tada će se luk pojaviti u oblacima;*»

Oblake je stoga Bog izmislio da stvaraju kišu tek nakon potopa i istovremeno kao princip duge. Međutim, u našim odvratnim vremenima, bezbožni muškarci i žene su iskrivili i uprljali ovu temu duge uzimajući ovaj simbol božanskog saveza kako bi ga učinili akronimom i amblemom okupljanja

seksualnih perverzija. Bog u tome mora pronaći dobar razlog da udari ovo odvratno i nepoštovanje čovječanstvo prema njemu i ljudskoj vrsti. Uskoro će se pojaviti posljednji znaci njegovog gnjeva, koji gori kao vatra i razarajući poput smrti.

Post.9:15: “ *I ja ću se setiti svog saveza, koji je između mene i vas i svakog živog stvorenja svakoga tela, i vode više neće postati potop da uništi svako telo .*”

Čitajući ove dobronamjerne riječi iz Božjih usta, mjerim paradoks razmišljajući o primjedbama koje on danas može izreći zbog ljudske izopačenosti koja se vraća na nivo prepotopa.

Bog će održati svoju riječ, neće više biti vodene poplave, ali za sve pobunjenike, vatrena poplava je rezervirana za dan posljednjeg suda; na koje nas je apostol Petar podsjetio u 2. Petrovoj 3:7. Ali prije ovog posljednjeg suda i prije Kristovog povratka, nuklearna vatra Trećeg svjetskog rata ili "6. ^{truba} " iz Otkr. 9,13 do 21, doći će, u obliku višestrukih i zlokobnih smrtonosnih "pečuraka", da zbriše utočišta bezakonja koja su postali veliki gradovi, glavni gradovi ili ne, planete Zemlje.

Post.9:16: “ *Luk će biti u oblaku; i pogledaću ga, da se setim večnog saveza između Boga i svakog živog stvorenja od svakoga tela što je na zemlji .*”

To vrijeme je daleko od nas i moglo bi ostaviti nove predstavnike čovječanstva s velikom nadom da izbjegnju greške koje su počinili prepotopni. Ali danas nada više nije dopuštena jer se plod prepotopa pojavljuje posvuda među nama.

Post.9:17: “ *I reče Bog Noju: Ovo je znak saveza koji sam sklopio između sebe i svakog tijela koje je na zemlji .*”

Bog naglašava karakter ovog saveza koji je uspostavljen sa „svim tijelom“. Ovo je savez koji će se uvijek ticati čovječanstva u kolektivnom smislu.

Post.9:18: “ *Nojevi sinovi, koji je izašao iz arke, bili su Sem, Ham i Jafet. Ham je bio otac Kanaana .*”

Dato nam je pojašnjenje: " *Ham je bio otac Kanaana .* " Zapamtite, Noa i njegovi sinovi su svi divovi koji su zadržali veličinu prepotopnih ljudi. Tako će se divovi nastaviti množiti, posebno u zemlji "Kanaan", gdje će ih na svoju nesreću otkriti Hebreji koji su napustili Egipat, jer će ih strah uzrokovan njihovom veličinom osuditi da 40 godina lutaju pustinjom i tamo umru.

Postanak 9:19: „ *Ovo su tri Nojeva sina, i od njihovih potomaka cijela je zemlja bila naseljena .*”

Imajte na umu da su prvobitno svi prepotopni ljudi imali jednog čoveka za svoje poreklo: Adama. Novi život nakon potopa izgrađen je na tri osobe, Šemu, Hamu i Jafetu. Narodi njihovih potomaka će stoga biti **razdvojeni i podijeljeni** . Svako novo rođenje će biti povezano sa svojim patrijarhom, Šemom, Hamom ili Jafetom. Duh podjele će se oslanjati na ova različita porijekla kako bi ljude koji su vezani za tradiciju svojih predaka postavio jedni protiv drugih.

Postanak 9:20: “ *I Noje počeo obrađivati zemlju, i zasadio je vinograd .*”

Ova aktivnost, iako je normalna, ipak će imati ozbiljne posljedice. Pošto na kraju svoje kultivacije, Noa bere grožđe i ceđeni sok nakon oksidacije pije alkohol.

Post.9:21: “ *I on je pio vino, i bio je pijan, i otkrio se usred svog šatora. »*

Gubeći kontrolu nad svojim postupcima, Noah vjeruje da je sam, otkriva se i potpuno se svlači.

Post.9:22: „*I Ham, otac Hananov, vidje golotinju svog oca, i reče svoja dva brata napolju.* »

U to vrijeme, ljudski duh je još uvijek bio vrlo osjetljiv na ovu golotinju koju je otkrio grešni Adam. A Cham, zabavljen i sigurno pomalo podrugljiv, ima lošu ideju da svoje vizualno iskustvo prijavi svoja dva brata.

Postanak 9:23: “ *Tada Sem i Jafet uzeše ogrtač, i metnuše ga na svoja ramena, i pođoše unazad i pokriše golotinju oca svoga; jer su im lica bila okrenuta, nisu vidjeli golotinju svoga oca .*”

Uz sve neophodne mere predostrožnosti, dva brata pokrivaju golo telo svog oca.

Postanak 9:24: “ *I kad se Noje probudio od vina, čuo je šta mu je njegov mlađi sin učinio .*”

Tako da su ga dva brata morala podučavati. I ova optužba će uzbuditi Nou koji osjeća da je njegova čast kao oca napadnuta. Nije namjerno pio alkohol i bio je žrtva prirodne reakcije soka od grožđa koji vremenom oksidira, a šećer se pretvara u alkohol.

Postanak 9:25: “ *A on reče: Proklet neka je Kanaan! Neka bude rob robova svojoj braći!* »

Zapravo, ovo iskustvo služi samo kao izgovor da Bog stvoritelj proreče o potomcima Nojevih sinova. Jer sam Hanan nije imao nikakve veze sa postupkom svog oca Hama; stoga je bio nevin za svoju grešku. I Noa ga je prokleo, jer ništa nije učinio. Uspostavljena situacija počinje da nam otkriva princip Božjeg suda koji se pojavljuje u drugoj od njegovih deset zapovesti koja se čita u Izl.20:5: „ *Ne klanjaj im se, niti im služi; jer ja, Jahve, vaš Bog, **Bog sam ljubomoran, koji nanosim bezakonje očeva na djecu do trećeg i četvrtog koljena onih koji me mrze,*** » . U ovoj očiglednoj nepravdi krije se sva Božja mudrost. Jer, razmislite o tome, veza između sina i oca je prirodna i sin će uvijek stati na stranu svog oca kada je napadnut; osim retkih izuzetaka. Ako Bog udari oca, sin će ga mrzeti i braniti oca. Proklinjući svog sina Kanaana, Noje je kaznio Hama, oca koji je bio zabrinut za uspjeh svojih potomaka. A Kanaan će, sa svoje strane, snositi posljedice toga što je Hamov sin. Stoga će osjećati trajnu ogorčenost protiv Noe i dva sina koje je blagoslovio: Šema i Jafeta. Već znamo da će potomke Kanaana Bog uništiti kako bi Izraelu, svom narodu oslobođenom egipatskog ropstva (još jedan Hamov sin: Mitsraim), ponudio svoju nacionalnu teritoriju.

Post.9:26: „ *Opet je rekao: Blagoslovljen neka je Jahve, Bog Simov, i neka im Kanaan bude sluga!* »

Noa proriče o svojim sinovima plan koji Bog ima za svakog od njih. Tako će potomci Kanaana biti robovi Šemovih potomaka. Šunka bi se proširila prema jugu i naselila afrički kontinent sve do današnje zemlje Izraela. Sem će se širiti prema istoku i jugoistoku, naseljavajući sadašnje arapske muslimanske zemlje. Iz Kaldeje, današnjeg Iraka, došao je Abraham, čisti semit. Istorija potvrđuje da je Kanaanska Afrika zaista bila rob Arapa koji potiču od Šema.

Post.9:27: „ *Neka Bog proširi vlast Jafetovu, i neka prebiva u šatorima Šemovim, i neka im Kanaan bude sluga!* »

Jafet će se širiti prema sjeveru, istoku i zapadu. Dugo će sjever dominirati jugom. Kristijanizirane sjeverne zemlje će doživjeti tehnički i naučni razvoj koji će im omogućiti da iskoriste arapske zemlje na jugu i porobe narode Afrike, potomke Kanaana.

Post.9:28: “ *I Noje je poživio nakon potopa tri stotine i pedeset godina .”*

Tokom 350 godina, Noje je mogao svjedočiti o potopu svojim savremenicima i upozoriti ih na greške prepotopa.

Post.9:29: “ *Svi Nojevi dani bili su devet stotina i pedeset godina; onda je umro .”*

Godine 1656., u godini potopa od Adama, Noje je imao 600 godina, pa je umro 2006. od Adamovog grijeha, sa 950 godina. Prema Postanku 10:25, prilikom rođenja " *Peleka* " 1757. godine, " *zemlja je podijeljena* " od Boga zbog iskustva pobunjeničke pobune kralja Nimroda i njegove vavilonske kule. Podjela, ili **razdvajanje**, bila je posljedica različitih jezika koje je Bog dao narodima kako bi se **razdvojili** i više ne bi činili jedinstveni blok pred njegovim licem i njegovom voljom. Dakle, Noa je preživio taj događaj i tada je imao 757 godina.

Kada je Noje umro, Abram je već bio rođen (1948. ili 2052 godine prije smrti Isusa Krista, koja se nalazi u 30. godini naše ere našeg uobičajenog lažnog kalendara), ali je bio u Uru, u Kaldeji, daleko od Noe koji je živio na sjeveru prema planini Ararat.

Rođen 1948. godine, kada je njegov otac Terah imao 70 godina, Abram je napustio Charan, da odgovori na Božju naredbu, u dobi od 75 godina 2023. godine, 17 godina nakon Noine smrti 2006. godine. Duhovna releja saveza je tako osigurana i ostvarena.

Sa 100 godina, 2048. godine, Abram postaje Isakov otac. Umro je sa 175 godina 2123. godine.

U dobi od 60 godina, 2108. godine, Isak je postao otac blizanaca Ezava i Jakova, prema Post. 25:26.

Postanak 10

Razdvajanje naroda

Ovo poglavlje nas upoznaje sa potomcima Nojeva tri sina. Ovo otkrivenje će biti korisno jer će se Bog u svojim proročanstvima uvijek pozivati na izvorna imena dotičnih teritorija. Neka od ovih imena se lako mogu identificirati sa sadašnjim imenima jer su zadržala glavne korijene, primjere: " *Madaï* " za Mede, " *Tubal* " za Tobolsk, " *Mešeh* " za Moskvu.

Post.10:1: “ *Ovo su generacije Nojevih sinova: Sem, Ham i Jafet. I sinovi su im se rodili nakon potopa. »*

Jafetovi sinovi

Postanak 10:2: „ *Jafetovi sinovi bili su: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Mešeh i Tiras . »*

“ *Madaï* ” je mediji; “ *Javan* ”, Grčka; „ *Tubal* “, Tobolsk, „ *Mešeč* “, Moskva.

Postanak 10:3: “ *Gomerovi sinovi: Aškenaz, Rifat i Togarma.* »

Postanak 10:4: „ *Sinovi Javanovi: Eliša, Taršiš, Kitim i Dodanim.* »

" *Taršiš* " znači Tarsus; " *Kittim* ", Kipar.

Post.10:5: „ *Ovim su bila naseljena ostrva naroda, prema njihovim zemljama, **prema njihovom jeziku**, prema njihovim porodicama, prema njihovim nacijama.* »

Izraz " ostrva nacija " odnosi se na zapadne nacije današnje Evrope i njihova velika proširenja kao što su Amerika i Australija.

Preciznost „ **prema jeziku svakoga** “ naći će svoje objašnjenje u iskustvu vavilonske kule otkrivenom u Post 11.

Hamovi sinovi

Gen. 10:6: „ *Hamovi sinovi bili su: Kuš, Mizraim, Put i Kanaan.* »

Cush znači Etiopija; “ *Mizraim* ”, Egipat; “ *Put* ”, Libija; i “ *Hanaan* ”, današnji Izrael ili drevna Palestina.

Postanak 10:7: „ *Kuševi sinovi: Šeba, Havila, Sabta, Raama i Sabteka. Raamini sinovi: Šeba i Dedan.* »

Postanak 10:8: “ *A Kuš rodi Nimroda; Počeo je da bude moćan na zemlji.* »

Ovaj kralj „ *Nimrod* “ će biti graditelj „ *Vavilonske kule* “, uzroka **razdvajanja** jezika od Boga koji **razdvaja** i izoluje ljude u narode i nacije prema Post.11.

Postanak 10:9: “ *Bio je moćan lovac prije Jahve; Stoga se kaže: Kao Nimrod, moćni lovac pred Jahvom.* »

Postanak 10:10: “ *On je u početku vladao nad Babilonom, Erehom, Akadom i Kalneom, u zemlji Šinar.* »

“ *Vavilon* ” se odnosi na stari Babilon; “ *Acad* ”, drevna Akadija i današnji grad Bagdad; " *Schinear* ", Irak.

Postanak 10:11: „ *Iz te zemlje je došla Asirija; sagradio je Ninivu, Rehobot-Ir, Calah,*

" *Asur* " znači Asirija. " *Niniva* " je postala današnji Mosul.

Post.10:12: “ *i Resen između Ninive i Kalaha; To je veliki grad.* »

Ova tri grada nalazila su se u današnjem Iraku na sjeveru i duž rijeke Tigris.

Postanak 10:13: “ *I Mizraimu se rodi Ludim, Ananim, Lehabim i Naftuhim,* ”

Post.10:14: " *Patrusi, Kasluhim, od kojih su potekli Filistejci, i Kaftorimi.* »

" *Filistejci* " se odnose na sadašnje Palestince, koji su još uvijek u ratu s Izraelom kao u starom savezu. Oni su sinovi Egipta, još jednog historijskog neprijatelja Izraela do 1979. godine kada je Egipat sklopio savez sa Izraelom.

Postanak 10:15: “ *I Kanaan rodi Sidona svog prvenca i Heta;* »

Post.10:16: “ *i Jebuseji, Amoreji, Girgašji,* ”

“ *Jebus* ” znači Jerusolim; “ *Amorejci* ” su bili prvi stanovnici teritorije koju je Bog dao Izraelu. Iako su ostali unutar divovske norme, Bog ih je ubio i uništio otrovnim stršljenima pred svojim narodom kako bi oslobodio prostor.

Postanak 10:17: " *Hiveji, Arkijci, Sinjani,* "

" *Grijeh* " znači Kina.

Postanak 10:18: „ *Arvadci, Zemari, Hamatci. Tada su se porodice Kanaanaca razbježale.* »

Postanak 10:19: „ *Granica Kanaanaca bila je od Sidona, sve do Gerara, do Gaze, i do Sodome, i Gomore, i Adme, i Zeboima, sve do Laše.* »

Ovi drevni nazivi omeđuju zemlju Izraela na zapadnoj strani sjevera gdje se nalazi Sidon, na jugu gdje se još uvijek nalazi današnja Gaza i na istočnoj strani juga, prema lokaciji Sodome i Gomore na mjestu "Mrtvog mora", na sjeveru gdje se nalazi Zeboim.

Gen. 10:20: „ *Ovo su sinovi Hamovi, po svojim porodicama, po jezicima svojim, u svojim zemljama, u svojim narodima.* »

Sinovi Šemovi

Post.10:21: " *I Semu su se rodili sinovi, otac svih Eberovih sinova i brat Jafetu, prvorođencu.* »

Postanak 10:22: “ *Simovi sinovi bili su: Elam, Ashur, Arphaxad, Lud i Aram.* »

" *Elam* " se odnosi na drevni perzijski narod današnjeg Irana, kao i na Arijeve u sjevernoj Indiji; “ *Asur* ”, drevna Asirija u današnjem Iraku; “ *Lud* ”, možda Lod u Izraelu; „ *Aram* “, Aramejci iz Sirije.

Postanak 10:23: „ *Aramovi sinovi: Uz, Hul, Geter i Maš.* »

Postanak 10:24: “ *A Arfaksadu se rodi Šela; a Šela je rodila Ebera.* »

Postanak 10:25: “ *I Eberu se rodiše dva sina: jednom se zvao Peleg, jer se u njegovo vrijeme zemlja podijelila; a bratu mu se zvao Joktan.* »

U ovom stihu nalazimo preciznost: " *jer se u njegove dane zemlja podijelila .*" Njemu dugujemo mogućnost da u 1757. godinu Adamovog grijeha datiramo **razdvajanje** jezika kao rezultat pokušaja buntovnog ujedinjenja podizanjem Babilonske kule. Dakle, ovo je vrijeme vladavine kralja Nimroda.

Postanak 10:26: “ *Joktan je rodio Almodada, Šelefa, Hazarmaveta, Jeraha,* ”

Postanak 10:27: “ *Hadoram, Uzal, Dikla,* “

Postanak 10:28: “ *Obal, Abimael, Saba,* “

Postanak 10:29: „ *Ofir, Havila i Jobab. Sve su to bili Joktanovi sinovi.* »

Postanak 10:30: “ *I naseliše se od Meše, prema Sefaru, do brežuljka na istoku.* »

Post.10:31: „ *Ovo su sinovi Semovi, po svojim porodicama, po jezicima svojim, u svojim zemljama, u svojim narodima.* »

Postanak 10:32: “ *Ovo su porodice Nojevih sinova, prema njihovim naraštajima, u njihovim narodima. I od njih su proizašli narodi koji su se raširili po zemlji nakon potopa .* »

Postanak 11

Razdvajanje po jezicima

Postanak 11:1: “ *I cijela je zemlja bila jednog jezika i jednog govora .* ”

Bog ovdje podsjeća na logičnu posljedicu činjenice da cijelo čovječanstvo potječe od jednog para: Adama i Eve. Govorni jezik se stoga prenosio na sve potomke.

Post .11:2: “ *I dogodi se, dok su putovali od istoka, da nađoše ravnicu u zemlji Šinar, i nastaniše se tamo .* ”

Na "istoku" zemlje "Schinar" u današnjem Iraku bio je današnji Iran. Napustivši više tlo, ljudi su se okupili u ravnici, dobro navodnjenoj dvijema velikim rijekama, "Eufratom i Tigrisom" (hebrejski: Phrat i Hiddekel) i plodnoj. U njegovo vrijeme, Lot, Abrahamov nećak, također će izabrati ovo mjesto da se tamo nastani, kada se odvoji od svog strica. Velika ravnica će pogodovati izgradnji velikog grada, " Vavilona ", koji će ostati poznat do kraja svijeta.

Postanak 11:3: “ *I rekoše jedan drugome: Dođite! Hajde da napravimo cigle i spalimo ih u vatri. I cigla je bila njihov kamen, a bitumen je bio njihov cement .* ”

Okupljeni muškarci više nisu živjeli u šatorima, otkrili su proizvodnju pečениh cigli što im je omogućilo da grade stalne nastambe. Ovo otkriće je izvor svih gradova. Tokom njihovog ropstva u Egiptu, pravljenje ovih cigli, za izgradnju Ramzesa za faraona, biće uzrok patnje Jevreja. Razlika je u tome što njihove cigle neće biti pečene u vatri, već će se od zemlje i slame sušiti na žarkom suncu Egipta.

Postanak 11:4: „ *Opet su rekli: Dođi! Sagradimo sebi grad i kulu čiji vrh može dosezati do neba , i napravimo sebi ime, da se ne bismo raspršili po licu cijele zemlje .* ”

Nojevi sinovi i njegovi potomci živjeli su raštrkani po zemlji, kao nomadi, i uvijek u šatorima prilagođenim njihovom kretanju. U ovom otkrivenju Bog cilja na trenutak kada su, po prvi put u ljudskoj historiji, ljudi odlučili da se nasele na neko mesto iu stalne nastambe, čineći tako prvi sedelački narod. I ovo prvo okupljanje dovodi ih do ujedinjenja u pokušaju da izbjegnu **razdvajanje** koje dovodi do svađa, borbi i smrti. Naučili su od Noe o zloći i nasilju prepotopa; toliko da ih je Bog morao uništiti. A kako bi bolje kontrolisali rizik od ponavljanja istih grešaka, misle da će bliskim okupljanjem na jednom mjestu uspjeti izbjeći ovo nasilje. Izreka kaže: jedinstvo je snaga. Od vremena Vavilona, svi veliki vladari i velike dominacije svoju snagu zasnivaju na jedinstvu i okupljanju. U prethodnom poglavlju spominje se kralj Nimrod koji je, po svemu sudeći, bio prvi ujedinjujući vođa čovječanstva svog vremena, upravo izgradnjom Vavilona i njegove kule.

U tekstu se navodi: " *kula čiji vrh dodiruje nebo .*" Ova ideja "dodirivanja neba" ukazuje na namjeru pridruživanja Bogu na nebu kako bi mu se pokazalo da ljudi mogu bez njega i da imaju ideje da izbjegnu i sami riješe svoje probleme. To nije ništa više ni manje nego izazov Bogu Stvoritelju.

Postanak 11:5: “ Jahve je sišao da vidi grad i kulu, koju *su sagradili sinovi ljudski*. ”

Ovo je samo slika koja nam otkriva da Bog zna plan za čovječanstvo ponovo oživljeno buntovnim mislima.

Post .11:6: “ *I Jahve je rekao: Gle, narod je jedan, i svi imaju jedan jezik, i ovo je ono što su preduzeli; Sada ih ništa ne bi spriječilo da urade sve što su planirali* . ”

Savremeni univerzalisti koji sanjaju o ovom idealu: formirati jedinstven narod i govoriti jednim jezikom, zavide mu na situaciji u vrijeme Vavilona. A naše univerzaliste, poput onih Nimroda okupljenih, nije briga šta Bog misli o ovoj temi. Ipak, 1747. godine od Adamovog greha, Bog je govorio i izrazio svoje mišljenje. Kako njegove riječi govore, ideja o ljudskom projektu mu ne prija i uznemiruje ga. Međutim, nema govora o njihovom ponovnom uništenju. Ali zapazimo da Bog ne osporava djelotvornost pristupa buntovnog čovječanstva. Ima samo jedan nedostatak i to za njega: što se više okupljaju, to ga više odbijaju, više mu ne služe, ili još gore, služe lažnim božanstvima pred njegovim licem.

Gen.11:7: „ *Hajde! Hajdemo dole i pobrkamo njihov jezik, da ne razumeju jedni druge* . ”

Bog ima svoje rešenje: „ *Pomešajmo njihov jezik, da ne razumeju govor jedni drugih* .” Ova akcija ima za cilj sprovođenje božanskog čuda. Muškarci u trenu govore različite jezike i, više se ne razumiju, prisiljeni su da se udalje jedni od drugih. Željena jedinica je **pokvarena** . Razdvajanje muškaraca, tema ove studije, još uvijek postoji, dobro ostvarena .

Postanak 11:8: “ *I Jahve ih rasprši odande po licu cijele zemlje; i prestali su da grade grad* . ”

Oni koji govore isti jezik grupišu se zajedno i distanciraju se od drugih. Stoga će se nakon ovog iskustva „ *jezika* “ ljudi naseliti na raznim mjestima gdje će osnivati gradove u kamenu i cigli. Narodi će se formirati i da kazni njihove greške, Bog će ih moći postaviti jedne protiv drugih. " *Vavilonski* " pokušaj da se uspostavi univerzalni mir je propao.

Postanje 11:9: „ *Zato se prozva Vavilon, jer je tamo Jahve pomešao jezik cele zemlje i odatle ih je rasejao po celoj zemlji* . “

Ime "Vavilon" koje znači "zbrka" je vrijedno poznavanja jer pokazuje ljudima kako je Bog reagirao na njihov pokušaj univerzalnog ujedinjenja: " *zbrka jezika* ". Lekcija je imala za cilj da upozori čovječanstvo, sve do kraja svijeta, budući da je Bog htio da otkrije ovo iskustvo u svom svjedočanstvu, diktiranom Mojsiju koji je tako napisao prve knjige svoje svete Biblije koje i danas čitamo. Bog nije morao da koristi nasilje protiv pobunjenika tog vremena. Ali neće biti isto na kraju svijeta kada će, reproducirajući ovo univerzalno okupljanje koje je Bog osudio, posljednji pobunjenici koji su preživjeli nakon Trećeg svjetskog rata biti uništeni slavnim povratkom Isusa Krista. Oni će tada morati da se pozabave "njegovim gnevom" budući da su, osim toga, doneli odluku da ubiju njegove posljednje izabrane jer će ostati verni njegovoj suboti posvećenoj od njegovog stvaranja sveta. Čovječanstvo nikada nije primilo pouku koju je dao Bog i stalno su širom svijeta formirani veliki gradovi sve dok Bog nije učinio da ih razore drugi narodi ili smrtonosne epidemije velikih razmjera.

Šemovi potomci

Prema Abrahamu, ocu vjernika i sadašnjih monoteističkih religija

Postanak 11:10: „ *Ovo su naraštaji Šemovi. I poživje Šem sto godina i rodi Arfaksada dvije godine poslije potopa .* ”

Sin Šem, Arphaxad rođen je 1658. (1656. + 2)

Postanak 11:11: “ *I poživeo je Šem pet stotina godina nakon što mu se rodio Arfaksad, i on rodi sinove i kćeri .* ”

Šem je umro 2158. godine u dobi od 600 (100 + 500)

Postanak 11:12: „ *Arfaksad je živeo trideset pet godina i rodio mu se Šela .* ”

Sin Arfaksadov, Šelah je rođen 1693. (1658 +35).

Postanak 11:13: “ *I Arphaxad je poživio nakon što je rodio Šelaha četiri stotine i tri godine, i rodio je sinove i kćeri .* ”

Arpacschad je umro 2096. godine u dobi od 438 godina (35 + 403)

Postanak 11:14: “ *I poživje Šelah trideset godina i rodi Ebera .* ”

Héber je rođen 1723. (1693. + 30.)

Postanak 11:15: “ *A Šelah je živio nakon što mu se rodio Eber četiri stotine i tri godine, i rodio je sinove i kćeri .* ”

Šelah je umro 2126. (1723 + 403) u 433. godini (30 + 403)

Postanak 11:16: “ *I poživje Heber trideset i četiri godine i rodi mu se Peleg .* ”

Peleg je rođen 1757. (1723 +34). **U vrijeme njegovog rođenja, prema Post. 10:25, “ zemlja je bila podijeljena ” govornim jezicima koje je stvorio Bog da razdvoje i razdvoje ljude okupljene u Vavilonu.**

Postanak 11:17: „ *I požive Eber četiri stotine i trideset godina nakon što mu se rodio Peleg, i rodio je sinove i kćeri .* ”

Heber je umro 2187. (1757. + 430.) u 464. godini (34. + 430.)

Postanak 11:18: “ *Peleg je živio trideset godina i rodio mu se Reu .* ”

Rehu je rođen 1787. (1757 +30)

Postanak 11:19: “ *A Peleg je živio nakon što mu se rodio Reu dvije stotine i devet godina, i rodio je sinove i kćeri .* ”

Peleg je umro 1996. (1787 + 209) sa 239 godina (30 + 209). Ističe brutalno skraćivanje života vjerovatno zbog pobune Vavilonske kule izvršene u njegovo vrijeme.

Postanak 11:20: „ *Reu je živeo trideset dve godine i rodio mu se Seruga .* ”

Serug je rođen 1819. (1787 +32)

Postanak 11:21: “ *A Reu je živeo nakon što mu se rodio Serug dve stotine i sedam godina, i rodio je sinove i kćeri .* ”

Rehu je umro 2096. (1819 + 207) u 239. godini (32 + 207)

Postanak 11:22: “ *I poživje Serug trideset godina i rodi Nahora .* ”

Nachor je rođen 1849. (1819 +30)

Postanak 11:23: „ *I poživeo je Serug dve stotine godina nakon što je rodio Nahora, i rodio je sinove i kćeri .* ”

Serug je umro 2049. (1849 + 200) sa 230 (30 + 200)

Postanak 11:24: “ *I poživje Nahor dvadeset i devet godina i rodi Teraha .* ”

Terach je rođen 1878. (1849 +29)

Postanak 11:25: " *I nakon što mu se rodio Terah, Nahor je živio sto i devetnaest godina, i rodio je sinove i kćeri .* "

Nachor je umro 1968. (1849 + 119) sa 148 godina (29 + 119)

Postanak 11:26: " *A Terah je poživio sedamdeset godina i rodio se Abrama, Nahora i Harana .* "

Abram je rođen 1948 (1878 + 70)

Abram će imati svog prvog zakonitog sina, Isaka, kada bude imao 100 godina, 2048. godine , prema Post. 21:5: " *Abraham je imao sto godina kada je rodio Isaka svog sina .* "

Abram će umrijeti 2123. godine u dobi od 175 godina , prema Postanku 25:7: " *Ovo su dani godina Abrahamovog života: živio je sto sedamdeset i pet godina* » .

Postanak 11:27: " *Ovo su generacije Teraha. Terah se rodio Abrama, Nahor i Haran. Haran je rodio Lota .*

Imajte na umu da je Abram najstariji od Terahova tri sina. Dakle, on je rođen kada je njegov otac Terah imao 70 godina, kao što je navedeno u 26. stihu iznad.

Postanak 11:28: " *I Haran je umro prije Teraha oca svoga u zemlji svog rođenja, u Uru Kaldejskom .* "

Ova smrt objašnjava zašto je Lot kasnije pratio Abrama na njegovim putovanjima. Abram ga je uzeo pod svoju zaštitu.

U Uru Haldejskom je rođen Abram i upravo je u Vavilonu Kaldejskom pobunjeni Izrael bio odveden u ropstvo u vrijeme proroka Jeremije i proroka Danila.

Postanak 11:29: " *I Abram i Nahor uzeli su žene; i Abramova žena zvala se Sara, a Nahorova žena zvala se Milka, kći Haranova, oca Milke i oca Iske .* "

Savezi ovog vremena su vrlo srodni: Nahor se oženio Milcom, kćerkom njegovog brata Harana. Bila je to norma i pokornost dužnosti koja je imala za cilj očuvanje čistoće rase potomaka. Zauzvrat, Isak će poslati svog slugu da traži ženu za svog sina Isaka iz uže porodice Labana Aramejca.

Postanak 11:30: " *A Saraja je bila nerotkinja: nije imala dece .* "

Ova sterilnost će omogućiti Bogu stvoritelju da otkrije svoju stvaralačku moć; to je učinilo sposobnom da rodi dijete kada će imati skoro sto godina kao njen muž Abram. Ova sterilnost je bila neophodna na proročkom nivou, jer je Isak predstavljen kao tip novog Adama kojeg će Isus Hrist inkarnirati u svoje vreme; Obojica su u svoje vrijeme bili " *sinovi božanskog obećanja*". Stoga, uvijek zbog svoje proročke uloge "sina Božjeg" neće sam izabrati svoju ženu, jer u Isusovom tijelu Bog je taj koji bira svoje apostole i svoje učenike, odnosno Duh Otac koji je u njemu i koji ga oživljava.

Postanak 11:31: „Tada je Terah uzeo svog sina Abrama, i Lota, sina Haranova, sina njegovog sina, i Saru njegovu snahu, ženu svog sina Abrama. Zajedno su izašli iz Ura Kaldejskog da odu u zemlju Kanaan. Došli su u Haran i tamo živeli .

Cijela porodica, uključujući Abrama, nastanila se na sjeveru zemlje, u Charanu. Ovo prvo putovanje ih vodi bliže mestu gde je čovečanstvo rođeno. Oni

se odvajaju od već veoma naseljenih i već veoma buntovnih velikih gradova plodne i napredne ravnice.

Postanak 11:32: „*Trahovi dani bili su dvije stotine i pet godina; a Terah je umro u Haranu .*”

Rođen 1878., Terach je umro sa 205 godina 2083.

Na kraju proučavanja ovog poglavlja, napomenimo da je projekat smanjenja očekivanog životnog vijeka na 120 godina na dobrom putu da bude završen. Između "600 godina" Šema i "148 godina" Nahora ili "175 godina" Abrahama, skraćivanje života je očigledno. Za otprilike 4 vijeka kasnije, Mojsije će živjeti tačno 120 godina. Broj koji je naveo Bog dobiće se kao završen model.

U Abrahamovom iskustvu, Bog opisuje ono što je on sam spreman učiniti da otkupi živote svojih odabranih, koje bira između svih svojih ljudskih stvorenja prema tome da li su zadržali njegovu sliku o njemu. U ovoj istorijskoj sceni, Abraham je Bog kao Otac, Izak, Bog kao Sin, a ostvarenje će biti učinjeno u Isusu Kristu i na njegovoj dobrovoljnoj žrtvi rodit će se novi savez.

Postanak 12

Odvajanje od zemaljske porodice

Postanak 12:1: "*I reče Jahve Abram: Idi iz zemlje svoje, i iz roda svoga, i iz doma oca svojega, u zemlju koju ću ti pokazati .*"

Po Božjoj zapovesti, Abram će napustiti svoju zemaljsku porodicu, kuću svog oca, i u ovom redosledu moramo videti duhovno značenje koje je Bog dao u Post 2:24, njegovim rečima koje su rekli: „*Zato će čovek ostaviti oca svoga i majku svoju, i prilepiće se uz svoju ženu, i biće jedno telo*“. Abram mora „*napustiti svog oca i majku*“ da bi ušao u proročku duhovnu ulogu Krista za kojeg se računa samo „*Nevjesta*“, njegova skupština izabranih. Tjelesne veze su prepreke duhovnom napretku koje izabrani moraju izbjegavati, da bi uspjeli u simboličnoj slici stvoriti "jedno tijelo" sa Isusom Kristom, Bogom stvoriteljem Jahveom.

Postanak 12:2: "*Učiniću od vas veliki narod, i blagosloviću vas; Učiniću tvoje ime velikim, a ti ćeš biti blagoslov .*"

Abram će postati prvi od patrijarha Biblije, kojeg su monoteisti prepoznali kao "oca vjernika". On je također u Bibliji, prvi Božji sluga čiji će detalji njegovog života biti opširno praćeni i otkriveni.

Post.12:3: „*Blagosiljaću one koji vas blagosiljaju, i prokleću onoga koji vas proklinje; i sve porodice na zemlji biće blagoslovljene u tebi .*"

Abramova putovanja i susreti pružiće dokaz za to, i to već u Egiptu kada je faraon želeo da spava sa Sarajom, verujući da je ona njegova sestra prema onome što je Abram rekao da zaštiti svoj život. U viziji, Bog mu je dao do znanja da je Sara žena proroka i da je zamalo umro.

Drugi dio ovog stiha, " *u tebi će se blagosloviti sve porodice na zemlji* ", naći će svoje ispunjenje u Isusu Kristu, sinu Davidovu iz plemena Judinog, sina Izraelova, sina Isaka, sina Abramovog. Na Abrammu će Bog izgraditi svoja dva uzastopna saveza koji predstavljaju standarde njegovog spasenja. Zato što su ovi standardi morali da evoluiraju da bi prešli sa simboličkog tipa na stvarni tip; prema tome kako grešni čovek živi pre Hrista ili posle njega.

Postanak 12:4: " *I Abram je otišao, kako mu je Jahve rekao, i Lot je otišao s njim. Abram je imao sedamdeset pet godina kada je napustio Haran .*

Sa 75 godina, Abram već ima dugo životno iskustvo. Ovo iskustvo se mora steći da bismo slušali i tražili Boga; što je učinjeno nakon otkrivanja prokletstva čovječanstva odvojenog od njega. Ako ga je Bog pozvao, to je zato što ga je Abram tražio, takođe, kada mu se Bog otkrije, požuri da mu se pokori. I ova spasonosna poslušnost će biti potvrđena i podsjećana njegovom sinu Isaku u ovom stihu citiranom u Post.26:5: " ***jer je Abraham poslušao moj glas, i držao moje zapovijedi, moje zapovijesti, moje uredbe i moje zakone .***" Abram je mogao zadržati ove stvari samo ako mu ih je Bog predstavio. Ovo Božje svjedočanstvo nam otkriva da su mnoge stvari koje se ne spominju u Bibliji postignute. Biblija nam predstavlja samo sažetak dugog postojanja ljudskih života. I život čovjeka od 175 godina, samo Bog može reći šta je proživio iz minuta u minut, iz sekunde u sekundu, ali nama je dovoljan sažetak osnovnih stvari.

Dakle, Božji blagoslov Abrammu temelji se na njegovoj poslušnosti, i svo naše proučavanje Biblije i njenih proročanstava bilo bi uzaludno da ne razumijemo važnost ove poslušnosti jer nam je Isus Krist dao svoj primjer govoreći u Ivanu 8:29: „ *Onaj koji me posla je sa mnom; Nije me ostavio na miru, jer ja uvek radim ono što mu je drago .*” Isto je sa bilo kim; Svaki dobar odnos postiže se tako što činite „ *ono što je lijepo* “ osobi kojoj želite da ugodite. Dakle, vjera, prava religija, nije složena stvar, već jednostavan tip odnosa koji je ugodan Bogu i samom sebi.

U našim posljednjim vremenima, znak koji se pojavljuje je neposlušnost djece prema roditeljima i nacionalnim vlastima. Bog organizira ove stvari kako bi buntovne, nezahvalne ili ravnodušne odrasle osobe prema njemu otkrile što i on sam osjeća zbog njihove zloće . Dakle, radnje koje je stvorio Bog vrište mnogo glasnije od povika i govora, da izraze Njegovo pravedno ogorčenje i pravedne prijekore.

Postanak 12:5: „ *Abram je uzeo svoju ženu Saraju i sina Lota svog brata, i svu njihovu imovinu koju su stekli, i sluge koje su stekli u Haranu. Krenuli su da idu u zemlju Kanaan, i došli su u zemlju Kanaan .*

Haran se nalazi sjeveroistočno od Kanaana. Tako je Abram otišao od Harana na zapad, a zatim na jug, i ušao je u Kanaan.

Postanak 12:6: " *I prođe Abram kroz zemlju do mjesta koje se zove Sihem, do hrastova Morehovih. Kanaanci su tada bili u zemlji .*"

Da vas podsjetimo? „ *Hananci* “ su divovi, ali šta je onda sa samim Abramom? Jer potop je još bio blizu i Abram je mogao biti veličine diva. Kada uđe u Kanaan, ne prijavljuje prisustvo ovih divova, što je logično ako je i sam još uvijek unutar ove norme. Idući na jug, Abram prelazi današnju Galileju i stiže u današnju Samariju, u Sihem. Ova zemlja Samarija će biti mjesto evangelizacije

koje je privilegirao Isus Krist. Tu je pronašao vjeru u "Samarjanku" i njenu porodicu, u čiju je kuću prvi put, na njihovo veliko iznenađenje, jedan Jevrejin dozvolio sebi da uđe.

Postanak 12:7: *" I pojavi se Jahve Abram u i reče: tvome potomstvu daću ovu zemlju. I Abram je tamo sagradio oltar Jahvi, koji mu se ukazao .*

Bog je prvo izabrao današnju Samariju da se pokaže Abram u, koji će posvetiti ovaj susret tako što će tamo sagraditi oltar, proročki simbol krsta Hristovog mučenja. Ovaj izbor sugerira vezu s budućom evangelizacijom zemlje od strane Isusa Krista i njegovih apostola. Sa ovog mjesta mu Bog najavljuje da će ovu zemlju dati svom potomstvu. Ali koji, jevrejski ili hrišćanski? Uprkos istorijskim činjenicama koje idu u prilog Jevrejima, čini se da se ovo obećanje tiče Hristovih izabranika za ispunjenje na novoj zemlji; jer su Hristovi izabrani takođe, prema principu opravdanja verom, potomstvo obećano Abram u.

Postanak 12:8: *" I odande je otišao na goru istočno od Betela, i razapeo svoj šator, s Betelom na zapadu i Ajem na istoku. Sagradio je ondje i žrtvenik Jahvi, i prizvao je ime Jahve .*

Spuštajući se na jug, Abram se ulogorio na planini između Betela i Aja. Bog određuje orijentaciju dva grada. Betel znači "Božja kuća" i Abram ga postavlja na zapadu, odnosno na orijentaciji koja će biti data šatoru i jerusalimskom hramu, tako da pri ulasku ka svetosti Božjoj, njegovoj kući, službenici okreću leđa izlazećem suncu koje izlazi na istoku, orijentu. Na istoku je grad Ai, čiji korijen znači: gomila kamenja, ruševina ili brdo i spomenik. Bog nam otkriva svoj sud: nasuprot ulazu izabranih u dom Božji, prema istoku su samo ruševine i gomile kamenja. Na ovoj slici, Abram je pred sobom imao dva puta ka slobodi: na zapad, Betel i život, ili na istok, Aj i smrt. Na sreću, on je već izabrao život sa Jahveom.

Postanak 12:9: *" A Abram nastavi put i pođe prema jugu ."*

Imajte na umu da u ovom prvom prelasku Kanaana, Abram ne ide do „Jebusa“, imena Davidovog budućeg grada: Jerusalima, koje je on stoga potpuno ignorirao.

Post.12:10: *" I nastala glad u zemlji; i Abram je otišao u Egipat da tamo boravi, jer je glad bila velika u zemlji ."*

Kako bi bilo, u vrijeme kada je Josif, sin Jakovljevi, ili Izrael, postao prvi vezir Egipta, glad je bila ta koja je otjerala Abrama u Egipat. Njegova iskustva tamo opisana su u sljedećim stihovima ovog poglavlja.

Abram je miran, pa čak i plašljiv čovjek. U strahu da će biti ubijen jer je uzeo svoju ženu Sarai, koja je bila jako lijepa, odlučio je da je predstavi kao svoju sestru, poluistinu . Faraon mu je ovom lukavstvom zadovoljio i pokrio ga dobrima koja će mu dati bogatstvo i moć. Ovo dobijeno, Bog udara faraona pošastima i on saznaje da je Saraja njegova žena. Zatim otjera Abrama, koji napušta Egipat bogat i moćan. Ovo iskustvo proriče ostanak Hebreja koji će, nakon što su bili robovi u Egiptu, napustiti Egipat uzimajući njegovo zlato i bogatstvo. I ova moć će mu uskoro biti od velike koristi.

Postanak 13

Odvajanje Abrama od Lota

Vraćajući se iz Egipta, Abram, njegova porodica i Lot, njegov nećak, vraćaju se u Betel na mjesto gdje je podigao oltar da zaziva Boga. Dok su svi oni na ovom mjestu koje se nalazi između Betela i Aja, odnosno između "kuće Božje" i "ruševina". Nakon svade između njihovih slugu, Abram se odvaja od Lota, dajući mu izbor smjera kojim želi krenuti. I Lot je to iskoristio da odabere ravnicu i njenu plodnost obećavajući prosperitet. Stih 10 kaže: „ *Lot podiže oči i ugleda čitavu ravnicu Jordana, da je posvuda napojena. Prije nego što je Jahve uništio Sodomu i Gomoru, bio je kao Jahvin vrt, kao egipatska zemlja, sve do Zoara .* Čineći to, on bira „propasti“ i otkriće je kada Bog udari vatrom i sumporom po gradovima ove doline danas delimično prekrivene „Mrtvim morem“; kazna koju će izbjeći sa svoje dvije kćeri, zahvaljujući milosti Božijoj koji će poslati dva anđela da ga opomenu i natjeraju da napusti Sodomu gdje će živjeti. Čitamo u 13. stihu: *“Ljudi Sodome su bili zli i veliki grešnici protiv Jahve .”*

Tako je Abram ostao blizu Betela, „kuće Božje“ u gori.

Post.13:14-18: *“I reče Jahve Abram, nakon što se Lot odvojio od njega: Podigni oči svoje i pogledaj s mjesta gdje si, prema sjeveru i jugu, istoku i zapadu; jer svu zemlju koju vidiš dat ću tebi i tvom potomstvu zauvijek. Učinit ću tvoje potomstvo kao prah zemaljski , tako da ako čovjek može izbrojati prah zemaljski , onda će i tvoje potomstvo biti izbrojano. Ustani, hodaj zemljom u dužinu i u širinu; jer ću ti ga dati . Abram je premjestio svoj šator i došao i nastanio se među hrastovima Mamreovim, koji su blizu Hebrona. I ondje je sagradio oltar Jahveu .”*

Dajući Lotu izbor, Abram prima dio koji mu Bog želi dati i tu ponovo obnavlja svoje blagoslove i svoja obećanja. Poređenje njegovog " semena " sa " zemaljskim prahom ", poreklo i kraj ljudske duše, tela i duha, prema Post. 2:7, biće potvrđeno onim " zvezda na nebu " u Post. 15:5.

Postanak 14

Razdvajanje po moći

Četiri kralja s istoka dolaze da ratuju protiv pet kraljeva doline u kojoj se nalazi Sodoma, gdje živi Lot. Pet kraljeva su poraženi i zarobljeni, kao i Lot. Upozoren, Abram mu priskače u pomoć i oslobađa sve zarobljene taoce. Zapazimo zanimljivost sljedećeg stiha.

Postanak 14:16: *“ On je vratio svo bogatstvo; Vratio je i svog brata Lota, sa svojom robom, kao i žene i ljude .*

U stvarnosti, Abram je intervenisao samo za Lota. Ali u vezi sa činjenicama, Bog sakriva ovu stvarnost kako bi izazvao svoj prijekor prema Lotu koji je napravio loš izbor da živi u gradu zlih.

Post 14:17: " *Nakon što se Abram vratio iz poraza Kedorlaomera i kraljeva koji su bili s njim, kralj Sodome mu je izašao u susret u dolini Shaweih, koja je kraljeva dolina .*"

Pobjedniku treba zahvaliti. Riječ "Shaweh" znači: običan; upravo ono što je zavelo Lota i uticalo na njegov izbor.

Post 14:18: " *I Melkisedek, kralj Salema, donese kruh i vino: on bijaše svećenik Boga Svevišnjega .*"

Ovaj kralj Salema bio je " *sveštenik Boga Svevišnjega* ". Njegovo ime znači: "moj kralj je pravda". Njegovo prisustvo i intervencija pružaju dokaz o kontinuitetu obožavanja pravog Boga na zemlji od kraja potopa, koji je i dalje veoma prisutan u mislima ljudi iz vremena Abramova. Ali ovi obožavatelji pravog Boga ne znaju za spasonosni plan koji će Bog otkriti kroz proročka iskustva koja su proživjeli Abram i njegovo potomstvo.

Postanak 14:19: " *I blagoslovi Abrama i reče: „Blagoslovljen Avram od Boga Svevišnjega, Gospodara neba i zemlje. »*

Blagoslov ovog službenog predstavnika Boga dalje potvrđuje blagoslov koji je Bog dao direktno lično Abramom.

Post.14:20: „ *Blagoslovljen Bog Svevišnji, koji je predao neprijatelje tvoje u ruke tvoje! I Abram mu je dao desetinu svega .*

Melkisedek blagosilja Abrama, ali pazi da svoju pobjedu ne pripíše njemu; on to pripisuje " *Svevišnjem Bogu koji ima predao svoje neprijatelje u njegove ruke .*" I, imamo konkretan primjer Abramove poslušnosti Božjim zakonima budući da je " *dao desetinu svega* " Melkisedeku čije ime znači: "Moj kralj je Pravda". Ovaj zakon desetine je dakle postojao već od kraja potopa na zemlji, a vjerovatno čak i prije "potopa".

Postanak 14:21: " *Kralj Sodome reče Abramom: Daj mi lica i uzmi bogatstvo sebi .*"

Kralj Sodome je dužan Abramom koji je izbavio svoj narod. Zato želi kraljevski platiti svoju uslugu.

Postanak 14:22: „ *Abram odgovori kralju Sodome: Podižem ruku svoju ka Jahve, Svevišnjem Bogu, gospodaru neba i zemlje: “*

Abram koristi situaciju da podsjeti zlog kralja na postojanje " *Jahve Svevišnjeg Boga* ", jedinog " *Gospodara neba i zemlje* "; što ga čini jedinim vlasnikom sveg bogatstva koje kralj stiče svojom zloćom.

Postanak 14:23: „ *Neću uzeti ništa od svega što je tvoje, ni konac, ni pertlu, da ne kažeš: Obogatio sam Abrama. Ništa za mene! »*

U ovom stavu Abram svjedoči kralju Sodome da je ušao u ovaj rat samo da bi spasio svog nećaka Lota. Abram osuđuje poput Boga ovog kralja koji živi u zlu, izopačenosti i nasilju. I to mu jasno daje do znanja odbijajući svoje nedostojno stečeno bogatstvo.

Post.14:24: " *Samo ono što su mladići pojeli, i dio muškaraca koji su išli sa mnom, Aner, Eshcol i Mamre: oni će uzeti svoj dio .*"

Ali ovaj Abramov izbor tiče se samo njega, čovjeka Božjeg sluga, a njegove sluga mogu uzeti svoj dio ponuđenog bogatstva.

Postanak 15

Razdvajanje putem saveza

Gen.15:1: “ *Poslije ovih stvari dođe riječ Jahvea Abram u viziji govoreći: “Ne boj se, Abrame; Ja sam tvoj štiti i tvoja će nagrada biti velika .”* ”

Abram je miran čovjek koji živi u brutalnom svijetu, pa u viziji Bog, njegov prijatelj Jahve, dolazi da ga uvjeri: “ *Ja sam tvoj štiti, i tvoja će nagrada biti velika .”* ”

Post.15:2: “ *Abram odgovori: Gospode Jahve, šta ćeš mi dati? odlazim bez djece; a nasljednik moje kuće je Eliezer iz Damaska .”* ”

Dugo je vremena Abram patio što nije mogao biti otac zbog sterilnosti Sarai, njegove zakonite žene. I zna da će, kada umre, bliski rođak naslijediti njegovu imovinu: “ *Eliezer iz Damaska .”* Napomenimo usput koliko je star ovaj grad „ *Damask* “ u Siriji.

Postanak 15:3: “ *A Abram reče: Evo, nisi mi dao potomstvo; i onaj koji se rodi u mojoj kući biće moj nasljednik .”* ”

Abram ne razumije obećanja data njegovom potomstvu jer ih nema, budući da je bez djece.

Postanak 15:4: “ *Tada mu dođe riječ Jahvea govoreći: Ovaj čovjek neće biti tvoj nasljednik, nego će onaj koji dolazi iz vlastitog tijela biti tvoj nasljednik .”* ”

Bog mu govori da će on zapravo postati otac djeteta.

Post.15:5: “ *I kad ga izvede napolje, reče: Pogledaj sada prema nebu i prebroj zvijezde, ako ih možeš prebrojati. A on mu reče: Tako će i tvoje potomstvo biti .* ”

Povodom ove vizije date Abram u, Bog nam otkriva simbolički ključ za značenje koje duhovno daje riječi “ *zvijezda* ”. Prvobitno spomenuta u Postanku 1:15, uloga “*zvijezde* ” je “ *da svjetlost zemlji* ” i ova je uloga već Abrama kojeg je Bog pozvao i izdvojio u tu svrhu, ali će također biti uloga svih vjernika koji tvrde da je njegova vjera i služenje Bogu. Imajte na umu da će, prema Dan.12:3, status “ *zvijezda* ” biti dat izabranima kada uđu u vječnost: “ ***I oni koji su mudri će sijati kao sjaj neba, a oni koji mnoge okrenu pravednosti, sjajit će kao zvijezde zauvijek .*** ” Slika “*zvijezde* ” im se jednostavno pripisuje zbog njihovog odabira od strane Boga.

Post.15:6: “ ***Abram je vjerovao u Jahvea, i on mu je to pripisao kao pravednost .”*** ”

Ovaj ajet čini zvanični element definicije vjere i principa opravdanja vjerom. Jer vjera nije ništa drugo do prosvijetljeno, opravdano i vrijedno povjerenja. Povjerenje u Boga je legitimno samo uz prosvijetljeno znanje o njegovoj volji i svemu što mu je ugodno, bez čega postaje nelegitimno. Pouzdanje u Boga je vjerovanje da On blagoslivlja samo one koji mu se pokoravaju, slijedeći primjer Abrama i savršen primjer Isusa Krista.

Ovaj Božji sud nad Abramom proriče ono što će on donijeti na sve one koji će se ponašati kao on, u istoj poslušnosti božanskoj istini koju su predlagali i zahtijevali u svoje vrijeme.

Postanak 15:7: “ *I reče mu Jahve: **Ja sam Jahve koji te izveo iz Ura Kaldejskog, da ti dam ovu zemlju u posjed .***”

Kao preambulu predstavljanja njegovog saveza s Abramom, Bog podsjeća Abrama da ga je izveo iz Ura Haldejskog. Ova formula je napravljena po uzoru na predstavljanje prve od Božjih "deset zapovesti" citiranih u Izl.20:2: " **Ja sam Jahve, vaš Bog, koji vas je izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva .**"

Post.15:8: “ *Abram odgovori: Gospode Jahve, kako da znam da ću ga posjedovati? »*

Abram traži od Jahve znak.

Postanak 15:9: “ *I reče mu Jahve: Uzmi junicu od tri godine, kozu od tri godine, ovna od tri godine, grlicu i mladog goluba .*”

Post.15:10: „ *Abram je uzeo sve ove životinje, prepolovio ih i položio svaki komad nasuprot drugom; ali nije dijelio ptice .*”

Božji odgovor i Abramovo djelovanje zahtijevaju objašnjenje. Ova ceremonija žrtvovanja zasniva se na ideji dijeljenja koja se tiče dvije strane koje ulaze u savez, odnosno: hajde da dijelimo zajedno. Životinje izrezane u sredini simboliziraju tijelo Kristovo koje će, budući da je jedno, biti duhovno podijeljeno između Boga i njegovih izabranika. Ovce su slika čoveka i Hrista, ali ptice nemaju tu sliku čoveka kakav će biti Hristos poslat od Boga. Stoga se, kao nebeski simbol, pojavljuju u savezu, ali nisu odsječeni. Isusovo pomirenje za grijeh bit će samo za zemaljske izabrane, a ne za nebeske anđele.

Postanak 15:11: „ *Ptice grabljivice naleteše na leševe; a Abram ih je istjerao .*”

U planu koji je Bog prorekao, samo će leševi zlih i buntovnih biti dati kao hrana pticama grabljivicama na slavnim povratku Hrista Spasitelja. Na kraju vremena, ova sudbina se neće ticati onih koji sklope savez sa Bogom u Hristu i kroz Njegove zakone. Jer leševi tako izloženih životinja od velike su svetosti Bogu i Abramom. Abramov postupak je opravdan jer činjenice ne smiju biti u suprotnosti s proročanstvom o budućnosti i konačnoj sudbini Kristove svetosti.

Post 15:12: “ *I kad je sunce zalazilo, dubok san je pao na Abrama; i gle, obuze ga strah i velika tama .*

Ovo spavanje nije normalno. To je " *dubok san* ", poput onog u koji je Bog stavio Adama da formira ženu, svoju " *pomoćnicu* ", iz jednog od svojih rebara. Kao dio saveza koji sklopi s Abramom, Bog će mu otkriti proročko značenje dato ovoj „ *pomoći* “ koja će biti predmet Božje ljubavi u Kristu. Zapravo, samo po izgledu, Bog ga čini da umre da bi ušao u svoju vječnu prisutnost, anticipirajući tako njegov ulazak u vječni život, odnosno u istinski život, po principu koji kaže da nijedan čovjek ne može vidjeti Boga i živjeti.

„ *Velika tama* “ znači da ga Bog zasljepuje za zemaljski život kako bi u svom umu izgradio virtualne slike proročke prirode, uključujući pojavu i prisutnost samog Boga. Tako uronjen u tamu, Abram osjeća legitiman “ *strah* ”. Štaviše, ovo naglašava snažan karakter Boga stvoritelja koji mu se obraća.

Postanak 15:13: “ *I JaHWéH reče Abramom: Znaj da će tvoji potomci biti stranci u zemlji koja nije njihova; Biće porobljeni i potlačeni četiri stotine godina .*”

Bog najavljuje Abramom budućnost, sudbinu rezervisanu za njegove potomke.

"... vaši potomci će biti stranci u zemlji koja nije njihova ": ovo se odnosi na Egipat.

"... oni će tamo biti porobljeni ": na promjenu novog faraona koji nije poznavao Josifa, Hebreja koji je postao veliki vezir svog prethodnika. Ovo ropstvo će biti ostvareno u vrijeme Mojsija.

"... i oni će ih tlačiti četiri stotine godina ": Ovo nije samo egipatsko ugnjetavanje, već, šire, ugnjetavanje koje će utjecati na Abramove potomke sve dok ne posjeduju u Kanaanu, svoju nacionalnu zemlju obećanu od Boga.

Postanak 15:14: „ *Ali ja ću suditi narodu kome će biti u ropstvu, i izaći će posle s velikom imovinom .* ”

Ciljana nacija ovoga puta je samo Egipat koji će napustiti, ponijevši sa sobom, zapravo, sva njegova bogatstva. Imajte na umu da u ovom stihu Bog Egiptu ne pripisuje “ugnjjetavanje” spomenuto u prethodnom stihu. Ovo potvrđuje činjenicu da se pomenute " *četiri stotine godina* " ne odnose samo na Egipat.

Postanak 15:15: „ *Ići ćeš kod svojih očeva u miru, bićeš sahranjen u dobroj starosti .* ”

Sve će biti ostvareno kako mu je Bog najavio. Biće sahranjen u Hebronu u pećini Makpela na zemlji koju je Abram kupio za života od Hetita.

Post.15:16: “ *U četvrtom koljenu oni će opet doći ovamo; jer bezakonje Amorejaca još nije puno .* ”

Među ovim Amorejcima, Hetiti imaju dobre odnose s Abramom za kojeg smatraju da je predstavnik velikog Boga. Zato se slažu da mu prodaju zemlju za njegovu grobnicu. Ali za „ *četiri generacije* “ ili „ *četiri stotine godina* “, situacija će biti drugačija i kanaanski narodi će doći do praga pobune koju Bog ne podržava i svi će biti uništeni da bi svoju zemlju prepustili Hebrejima koji će je učiniti svojim nacionalnim tлом.

Da bismo bolje razumjeli ovaj katastrofalan projekat za Kanaance, moramo se sjetiti da je Noa prokleo Kanaan koji je bio prvi sin njegovog sina Hama. Obećana zemlja je stoga bila naseljena ovim Hamovim potomkom kojeg su prokleli Noje i Bog. Njihovo uništenje bilo je samo pitanje vremena koje je Bog odredio da ostvari svoje namjere na zemlji.

Post.15:17: “ *I kad sunce zađe, nastaje tama velika; i gle, tamo je bila peć koja se dimila, a plamen je prolazio između podijeljenih životinja .* ”

U ovoj ceremoniji zabranjena je vatra koju pali čovjek. Zbog usudjenja da prekrše ovo načelo, Aronova dva sina će jednog dana biti uništena od Boga. Abram je zamolio Boga za znak i on je došao u obliku nebeske vatre koja je prolazila između životinja prepolovljenih. Ovo je način na koji Bog svjedoči za svoje slugе kao što je prorok Ilija pred prorocima Baala koje podržava strana kraljica i žena kralja Ahaba, po imenu Jezabel. Njegov oltar utopljen u vodi, vatra poslana od Boga progutaće oltar i vodu koju je pripremio Ilija, ali oltar lažnih proroka će biti ignorisan njegovom vatrom.

Postanak 15:18: „ *U taj dan Jahve je sklopio savez s Abramom, rekavši: Tvojim potomcima dao sam ovu zemlju, od rijeke egipatske do velike rijeke, rijeke Eufrat .* ”

Na kraju ovog 15. poglavlja, ovaj stih to potvrđuje, njegova glavna tema je zaista onaj o **savezu koji odvaja izabrane od drugih ljudi** tako da dijele ovaj savez s Bogom i da mu služe.

Granice zemlje obećane Hebrejima prelaze one koje će nacija zauzeti nakon osvajanja Kanaana. Ali Bog uključuje u svoju ponudu ogromne pustinje Sirije i Arabije koje se spajaju s "Eufratom" na istoku, kao i pustinju Šur koja odvaja "Egipat" od Izraela. Između ovih pustinja, obećana zemlja poprima izgled Božjeg vrta.

U proročkom duhovnom čitanju, "rijeke" simboliziraju narode, tako da Bog može proricati o potomstvu Abram, odnosno o Kristu koji će svoje obožavatelje i svoje izabrane naći izvan Izraela i Egipta, na zapadu u "Evropi" simboliziranoj u Otkrivenju 9:14 pod imenom "velika rijeka Eufrat".

Postanak 15:19: "zemlja Kenejaca, Kenizijaca, Kadmonaca,"

Postanak 15:20: "od Hetita, od Perizejaca, od Refaima,"

Post 15:21: "od Amorejaca, Kanaanaca, Girgaša i Jebusejaca."

U Abramovo vrijeme, ova imena su označavala porodice okupljene u gradovima koji su činili i naseljavali zemlju Kanaan. Među njima su Refaimi koji će više od ostalih sačuvati džinovski standard prepotopa kada Jošua zauzme teritoriju „četiri generacije“ ili „četiri stotine godina“ kasnije.

Abram je patrijarh dva saveza Božjeg plana. Njegovi potomci kroz tijelo će proizvesti mnoge potomke koji su rođeni u narodu koji je Bog izabrao, ali nije izabran od njega. Stoga, ovaj prvi savez zasnovan na tijelu iskrivljuje njegov spasonosni projekat i zbunjuje njegovo razumijevanje, jer će spasenje počivati samo na činu vjere u dva saveza. Obrezivanje tijela nije spasilo čovjeka Hebreja iako je to zahtijevao Bog. Ono što mu je omogućilo da se spasi bila su njegova poslušna djela koja su otkrila i potvrdila njegovu vjeru i povjerenje u Boga. I to je ista stvar koja uslovljava spasenje u novom savezu, u kojem se vjera u Krista oživljava djelima poslušnosti zapovijedima, uredbama i božanskim principima koje je Bog objavio u cijeloj Bibliji. U ispunjenom odnosu sa Bogom, učenje slova je osvetljeno inteligencijom duha; Zato je Isus rekao: „slovo ubija, a duh oživljava“.

Postanak 16

Razdvajanje po legitimitetu

Postanak 16:1: „Sara, Abramova žena, nije mu rodila dece. Imala je egipatsku sluškinju po imenu Hagar .

Postanak 16:2: "A Saraj reče Abram: Gle, Jahve me je učinio neplodnim; dođi, molim te, mom sluzi; možda ću od nje imati djecu. Abram je slušao Sarin glas .

Postanak 16:3: "Tada je Sara Abramova žena uzela Egipćanku Hagaru, svoju sluškinju, i dala je svom mužu Abram za ženu, nakon što je Abram boravio deset godina u zemlji hanaanskoj ."

Lako nam je kritizirati ovaj nesretan izbor zbog Sarajine inicijative, ali pogledajte kakva je situacija bila pred blaženim parom.

Bog je rekao Abramom da će se dete roditi iz **njegove** utrobe. Ali nije mu rekao za Saraju, njegovu ženu, koja je bila nerotkinja. Štaviše, Abram nije pitao svog Stvoritelja za pojašnjenje njegovih najava. Čekao je da mu Bog govori u skladu sa svojom suverenom voljom. I ovdje, moramo shvatiti da je ovaj nedostatak objašnjenja upravo imao za cilj da izazove ovu ljudsku inicijativu kojom Bog stvara nelegitimnu suprotnost na nivou obećanja blagoslova, ali korisnu, da se postavi ispred budućeg Izraela izgrađenog na Isaku, ratobornog i konkurentnog nadmetanja, protivnika, pa čak i neprijatelja. Bog je shvatio da su pored dva puta, dobra i zla koji su stavljeni ispred čovekovih izbora, „šargarepa i štap“ podjednako neophodni da se neposlušni „magar“ pomeri napred. Rođenje Ishmaela, također sina Abramovog, će favorizirati formiranje arapskog štapa do njegovog posljednjeg oblika u historiji, vjerskog, islama (pokornost; vrhunac ironije za ovaj prirodno i nasljedno buntovni narod).

Post.16:4: “ *I uđe k Agari, i ona zatrudne. Kada je videla da je trudna, pogledala je svoju ljubavnicu sa prezirom .*

Ovaj prezrivi stav Hagare, Egipćanke prema svojoj ljubavnici, karakteriše i danas muslimanske arapske narode. I čineći to, nisu u potpunosti u krivu jer je zapadni svijet prezreo ogromnu privilegiju da je evangeliziran u ime božanskog Krista Isusa. Tako da ova lažna arapska religija nastavlja da proglašava da je Bog velik kada ga je Zapad izbrisao iz registara svojih misli.

Slika data u ovom stihu oslikava tačnu situaciju našeg posljednjeg vremena, za zapadno kršćanstvo, čak i iskrivljeno, kao što Sarai više ne rađa sinove i tone u duhovnu besplodnost tame. A izreka kaže: u zemlji slijepih jednooki su kraljevi.

Postanak 16:5: “ *A Saraj reče Abramom: Moja je sramota na tebi. Stavio sam svog slugu u tvoja njedra; a kada je videla da je trudna, pogledala me je sa prezirom. Neka Jahve bude sudija između mene i tebe!* »

Postanak 16:6: “ *A Abram reče Sari: Evo, sluškinja tvoja je u tvojoj vlasti, učini joj što ti se čini dobro. Tada se Sarai prema njoj loše ponašala; a Hagara je pobjegla od nje .”*

Abram preuzima odgovornost i ne krivi Sarai što je bila inspiracija za ovo vanbračno rođenje. Dakle, legitimitet od početka nameće svoj zakon o nelegitimnosti i slijedeći ovu lekciju, od sada će brakovi ujedinjavati samo ljude iz iste uže porodice do Izraela budućnosti i njegovog nacionalnog oblika dobijenog nakon egzodusa iz robovlasničkog Egipta.

Post.16:7: “ *I anđeo je Jahve našao kod izvora vode u pustinji, kod izvora koji je na putu za Šur .”*

Ova direktna razmjena između Boga i Hagare omogućena je samo zahvaljujući Abramovom blagoslovljenom statusu. Bog ju je pronašao u pustinji Šur, koja će postati dom nomadskih Arapa koji su živjeli u šatorima u stalnoj potrazi za hranom za svoje ovce i deve. Izvor vode bio je Hagarin način preživljavanja i ona nailazi na "izvor voda života", koji je dolazi da je ohrabri da prihvati svoj status sluge i svoju plodnu sudbinu.

Postanak 16:8: „ *Rekao je: Agaro, Sarina sluškinja, odakle dolaziš i kuda ideš? Ona je odgovorila: Bežim od Sarai, moje gospodarice .*

Hagar odgovara na oba pitanja: kuda ideš? Odgovor: bježim. odakle si Odgovor: Od Sarai, moje ljubavnice.

Postanak 16:9: „ *Anđeo Jahvin joj reče: Vрати se svojoj gospodarici i ponizi se pod njezinu ruku .”*

Veliki sudija mu ne ostavlja izbora, naređuje povratak i poniznost, jer je pravi problem nastao prezirom prema njegovoj ljubavnici koja, osim sterilnosti, ostaje njegova legitimna ljubavnica i mora se služiti i poštovati.

Postanak 16:10: „ *Anđeo Jahvin joj reče: Umnožiću tvoje potomstvo, da se neće ubrojati u mnoštvo .”*

Jahve ga ohrabruje nudeći mu „šargarepu“. Obećava mu potomstvo " *toliko brojno da će ga biti nemoguće izbrojati* ". Ne budite zabune, ovo mnoštvo će biti tjelesno, a ne duhovno. Jer će proročanstva Božja nositi do uspostavljanja novog saveza samo hebrejski potomci. Ali, naravno, svaki iskreni Arap može ući u Božji savez prihvatanjem njegovih standarda zapisanih od strane Jevreja u Bibliji. I od svog pojavljivanja, muslimanski Kuran ne ispunjava ovaj kriterij. Optužuje, kritizira i iskrikljuje biblijske istine koje je potvrdio Isus Krist.

Uzimajući za Ishmaela izraz koji se već koristio za Abrama, " *toliko brojno da ih neće biti moguće izbrojati* ", razumijemo da je riječ samo o ljudskom razmnožavanju, a ne o odabranima odabranima za vječni život. Poređenja koja je predložio Bog uvijek su podložna uslovima koji moraju biti ispunjeni. Primjer: " *zvijezde na nebu* " odnosi se na bilo koju vjersku aktivnost koja uključuje " *osvjetljavanje zemlje* ". Ali kakvo svjetlo? Samo svjetlost istine koju je Bog ozakonio čini " *zvijezdu* " dostojnom da " *vječno sija* " na nebesima, prema Dan.12:3, jer će oni biti **zaista** " *inteligentni* " i **zaista** će " *poučavati pravednosti* " prema Bogu.

Postanak 16:11: " *Anđeo Jahvin joj reče: Evo trudna si i rodićeš sina, i nadjenut ćeš mu ime Ismail; jer je Jahve čuo tvoju nevolju .”*

Post.16:12: " *Biće kao divlji magarac; njegova će ruka biti protiv svih, i svačija će ruka biti protiv njega; i on će stanovati naspram sve svoje braće .”*

Bog upoređuje Ismaila i njegove arapske potomke sa " *divljim magarcem* ", životinjom poznatom po svojoj neposlušnoj i tvrdoglavoj prirodi; i štaviše, brutalna jer se naziva „ *divljakom* “. Stoga se ne može pripitomiti, pripitomiti ili nagovoriti. Ukratko, ne voli i ne dozvoljava da bude voljen, a u genima nosi agresivno naslijeđe prema vlastitoj braći i strancima. Ovaj sud koji je Bog uspostavio i objavio je od velike važnosti, u ovom vremenu kraja, da se shvati kaznena uloga, za Boga, religije islama protiv koje se borilo lažno kršćanstvo u vremenima kada je kršćansko " *svjetlo* " bilo samo " *tama* ". Od njegovog povratka u zemlju svojih predaka, Izrael je ponovo postao njegova meta, kao i Zapad, označen kao hrišćanin, zaštićen američkom moći, koju bez velike greške nazivaju "velikim sotonom". Istina je da mali "Sotona" može prepoznati "velikog".

Rađajući Ismaila, ime koje znači "Bog je čuo", dijete spora, Bog stvara dalje **razdvajanje** unutar Abramove porodice. To doprinosi prokletstvu jezika stvorenih u eksperimentu Babel. Ali ako priprema sredstva za kažnjavanje, to je

zato što unaprijed zna buntovno ponašanje ljudi u svoja dva uzastopna saveza do kraja svijeta.

Postanak 16:13: “ *Nazvala je Atta El roi, ime Jahve koji joj je govorio; jer je rekla: Jesam li vidjela išta ovdje, nakon što me je on vidio? »*

Ime Atta El roi znači: Ti si Bog koji vidi. Ali već ova inicijativa davanja imena Bogu predstavlja uvredu protiv njegove superiornosti. Ostatak ovog stiha preveden na mnogo različitih načina sažet je u ovoj misli. Hagar ne može vjerovati. Ona, mala sluškinja, bila je predmet pažnje velikog Boga stvoritelja koji vidi sudbinu i otkriva je. Nakon ovog iskustva, čega se može bojati?

Post 16:14 „ *Zato se taj bunar prozva Lahai-roijev bunar; Nalazi se između Kadeša i Bareda .*

Zemaljska mjesta na kojima se Bog manifestirao su prestižna, ali počasti koje im ljudi odaju često su uzrokovane njihovim idolopokloničkim duhom, koji ih ne pomiruje s Njim.

Post 16:15 „ *I Agara rodi Abramovu sina; a Abram je svome sinu, kojeg mu je rodila Hagara, nadjenulo ime Ismail .*

Ishmael je zaista Abramov autentični sin, a prije svega njegovo prvo dijete za koje će se prirodno vezati. Ali on nije sin obećanja koje je Bog ranije najavio. Ipak, izabran od Boga, ime " *Ishmael* " koje mu je dato, što znači " *Bog je čuo* ", zasniva se prije svega na Hagarinoj nevolji, žrtvi odluka koje su donijeli njena gospodarica i njen gospodar. Ali u drugom smislu, takođe se zasniva na zabludi Abrama i Sare što su na trenutak poverovali da je ovaj sin kojeg je začela Hagara, Egipćanka, bio potvrda, odnosno „ispunjenje“, i ostvarenje Božje objave. Greška će imati krvave posljedice do kraja svijeta.

Bog je ušao u igru ljudske misli i za njega je ono bitno ostvareno: dijete spora i **sukobljavanja** je živo.

Post 16:16: „ *Abramu je bilo osamdeset i šest godina kada je Agara Abramovu rodila Ismaila .”*

Dakle, "Ishmael" je rođen 2034. (1948 + 86) kada je Abram imao 86 godina.

Postanak 17

Odvajanje kroz obrezanje: znak u tijelu

Post.17:1: “ *Kada je Abram imao devedeset i devet godina, Jahve se ukazao Abramovu i rekao mu: Ja sam Bog Svemogući. Hodi preda mnom i budi besprekoran .”*

Godine 2047., u dobi od 99 godina i Ismailu od 13 godina, Abrama je u duhu posjetio Bog koji mu se prvi put predstavlja kao " *Svemogući Bog* ". Bog priprema akciju koja će otkriti ovaj „svemoćni“ lik. Božja pojava je uglavnom verbalnog i slušnog reda jer njegova slava ostaje nevidljiva, ali se lik njegove ličnosti može vidjeti bez umiranja.

Postanak 17:2: „ *Utvrdiću svoj savez između sebe i tebe, i umnožiću te veoma .*”

Bog obnavlja obećanje svog umnožavanja, precizirajući ovo vrijeme " *do beskonačnosti* ", to jest, kao " *prah zemaljski* " i " *zvijezde na nebu* " koje " *niko ne može izbrojati* ".

Post.17:3: “ *Abram je pao ničice; i Bog mu se obrati govoreći :*

Shvativši da je onaj koji mu govori "Svemogući Bog", Abram pada ničice kako ne bi gledao u Boga, ali sluša njegove riječi koje očaravaju čitavu njegovu dušu.

Postanak 17:4: “ *Ovo je moj savez koji sklapam s vama. Postat ćeš otac mnoštva naroda .* »

Savez sklopljen između Boga i Abrama je ojačan toga dana : “ *Postat ćeš otac mnoštva naroda .*”

Postanak 17:5: “ *Tvoje ime više neće biti Abram; ali će ti se zvati Abraham, jer sam te učinio ocem mnogih naroda .* »

Promjena imena iz Abram u Abraham je odlučujuća i u svoje vrijeme Isus će učiniti isto mijenjajući imena svojih apostola.

Postanak 17:6: „ *Učiniću te izuzetno plodnim i načiniću od tebe narode; i kraljevi će doći od tebe .* »

Abram je prvi otac arapskih naroda u Ismailu, u Isaku će biti otac Hebreja, sinova Izraelovih; a u Midjanu će biti otac potomaka Midijana; s kojim će Mojsije naći svoju ženu Siforu, kćer Jetorovu.

Postanak 17:7: “ *I ja ću uspostaviti svoj savez između sebe i tebe i tvog potomstva nakon tebe u njihovim naraštajima za vječni savez, da ću biti Bog tebi i tvom potomstvu poslije tebe .*”

Bog suptilno bira riječi svog saveza koji će biti „trajni“, ali ne i vječni. To znači da će savez sklopljen s njegovim tjelesnim potomstvom imati ograničeno trajanje. A ova granica će biti dostignuta kada će, u svom prvom dolasku i svojoj ljudskoj inkarnaciji, božanski Hristos na svojoj dobrovoljnoj iskupiteljskoj smrti uspostaviti osnovu novog saveza koji će imati večne posledice.

U ovom trenutku, mora se shvatiti, svi prvorodeni ljudi koji su od početka ciljani i imenovani gube svoj legitimitet. Ovo je bio slučaj Kajina, Adamovog prvenca, Ismaila, Abramovog prvorodenog, ali vanbračnog sina, a nakon njega će biti slučaj Isava, Isakovog prvorodenca. Ovaj princip neuspjeha prvorodenih proriče neuspjeh jevrejskog tjelesnog saveza. Drugi savez će biti duhovan i koristit će samo istinski preobraćenim paganima, uprkos obmanjujućim izgledima uzrokovanim lažnim ljudskim pretenzijama.

Postanak 17:8: „ *Daću tebi i potomstvu tvome posle tebe zemlju u kojoj si stranac, svu zemlju hanansku, u **večno vlasništvo** , i ja ću biti njihov Bog.*

Isto tako, zemlja Kanaan će biti data “ u **vječni posjed** ”, to jest, sve dok je Bog vezan svojim savezom. A odbacivanje Mesije Isusa učinit će to ništavnim i nevažećim, tako da će 40 godina nakon ovog zločina, naciju i njen glavni grad Jeruzalem uništiti rimski vojnici, a preživjeli Židovi će biti raspršeni po raznim zemljama svijeta. Jer Bog navodi uslov saveza: „ *Ja ću im biti Bog* “. Također, kada nacija bude službeno odbačena kao Božji glasnik, Bog će moći prekršiti svoj savez s potpunim legitimitetom.

Postanak 17:9: „I reče Bog Abrahamu: *Držaćeš moj savez, ti i tvoje potomstvo posle tebe kroz naraštaje njihove.*”

Ovaj stih stavlja tačku na sve one religijske pretenzije koje Boga čine Bogom monoteističkih religija okupljenih u ekumenskom savezu uprkos njihovim nespojivim i suprotstavljenim učenjima. Bog je vezan samo svojim vlastitim riječima koje postavljaju osnovu njegovog saveza, neku vrstu ugovora sklopljenog s onima koji mu se isključivo pokoravaju. Ako čovjek zadrži svoj savez, on ga potvrđuje i produžava. Ali čovjek mora slijediti Boga u svom projektu izgrađenom na dvije uzastopne faze ; prva je tjelesna, druga je duhovna. I ovaj odlomak od prvog do drugog stavlja na kušnju individualnu vjeru ljudi, a prije svega, vjeru Židova. Odbacujući Hrista, židovski narod krši svoj savez s Bogom koji otvara vrata paganima, a među kojima one koji se obrate Kristu on usvaja i pripisuje kao duhovni sinovi Abrahamu. Dakle, svi koji drže njegov savez su ili tjelesno ili duhovno sinovi ili kćeri Abrahamovi.

U ovom stihu vidimo da Izrael, buduća nacija tog imena, zaista ima svoj izvor u Abrahamu. Bog odlučuje da svoje potomke učini narodom koji je „odvojen“ za zemaljsku demonstraciju. Nije riječ o spašenom narodu, nego o konstituisanju ljudskog skupa koji predstavlja zemaljske kandidate za izbor izabраниh spašenih budućom milošću Božjom koju će zadobiti Isus Krist.

Post.17:10: “ *Ovo je moj savez, koji ćete se držati, između mene i vas i potomstva tvog poslije tebe: svaki muškarac među vama neka se obreže.*”

Obrezivanje je znak saveza sklopljenog između Boga, Abrahama i njegovog potomstva, odnosno njegovih tjelesnih potomaka. Njegova slabost je njegov kolektivni oblik koji se odnosi na sve njegove potomke, bez obzira da li imaju vjeru ili ne, da li su poslušni ili ne. Naprotiv, u novom savezu, odabir po vjeri stavljen na kušnju doživjet će izabrani pojedinačno koji će tada dobiti vječni život koji je u pitanju u ovom savezu. Obrezivanju treba dodati i nesretnu posljedicu: muslimani su također obrezani još od svog patrijarha Ismaila i tom obrezivanju daju duhovnu vrijednost koja ih navodi da traže pravo na vječnost. Međutim, obrezivanje ima samo trajne, a ne vječne tjelesne posljedice.

Postanak 17:11: „ *Obrezujte se; i to će biti znak saveza između mene i tebe* .”

To je zaista znak savezništva s Bogom, ali je njegova djelotvornost samo tjelesna i stihovi 7, 8, i sljedeći stih 13 potvrđuju njegovu primjenu samo " **trajnu** " .

Post.17:12: “ *Svaki muškarac među vama neka se obreže u dobi od osam dana, kroz vaše generacije, bilo da je rođen u vašoj kući ili kupljen novcem od nekog stranca, koji nije iz vašeg roda.*”

Ovo je još uvijek vrlo iznenađujuća stvar, ali uprkos svom trajnom karakteru, ona ipak predstavlja proročanstvo koje otkriva Božji plan za 8. milenijum . Ovo je razlog za izbor „osam dana“, jer prvih sedam dana simboliziraju zemaljsko vrijeme izbora izabranih od šest hiljada godina i sud sedmog milenijuma. Organizirajući, na zemlji, bliski savez sa jevrejskom nacijom i njenim početnim embrionom, Abramom, Bog otkriva sliku buduće vječnosti odabranih oslobođenih tjelesne seksualne slabosti koncentrisane na kožicu odsječenju od muškaraca. Zatim, kao što će izabrani doći iz svih podrijetla naroda na zemlji, ali samo u

Kristu, u starom savezu, obrezanje se mora primijeniti čak i na strance kada žele živjeti u taboru izabranom od Boga.

Glavna ideja obrezivanja je naučiti da se u Božjem vječnom kraljevstvu ljudi više neće razmnožavati i tjelesne želje više neće biti moguće. Nadalje, apostol Pavle upoređuje obrezanje tijela staroga saveza s obrezanjem srca izabranih u novom. U ovoj perspektivi sugerira čistoću tijela i srca koje se predaje Kristu.

Obrezivanje znači **rezati** i ova ideja otkriva da Bog želi uspostaviti jedinstven odnos sa svojim stvorenjem. Kao "ljubomorni" Bog od svojih izabranika zahtijeva isključivost i prioritet ljubavi koji moraju, ako je potrebno, **prekinuti** ljudske odnose oko sebe koji su štetni za njihovo spasenje i prekinuti veze sa stvarima i ljudima koji štete njihovom odnosu s njim. U proročkoj obrazovnoj slici, ovo načelo se odnosi na njegov tjelesni Izrael, prije svega, i njegov duhovni Izrael svih vremena koji je otkriven u Isusu Kristu u svom savršenstvu.

Post.17:13: " *Ko se rodi u kući i ko se kupi novcem, neka se obreže; i moj će savez biti u vašem tijelu za vječni savez* » .

Bog insistira na ovoj ideji: i zakonita i vanbračna djeca mogu se vezati za njega jer on tako proriče dva saveza svog spasonosnog projekta... Zatim, insistiranje obilježeno vraćanjem izraza " *stečeno po cijenu novca* " proriče Isusa Krista kojeg će buntovni religiozni Jevreji cijeliti na 30 denara. I tako će Bog za 30 denara ponuditi svoj ljudski život u otkupljenje odabranih Jevreja i pagana u ime svog svetog saveza. Ali " *trajna* " priroda znaka obrezivanja se prisjeća i preciznost " *u vašem tijelu* " potvrđuje njegov trenutni karakter. Jer ovaj savez koji počinje ovdje imat će kraj kada Mesija dođe " *da okonča grijeh* ", prema Dan.7:24.

Post.17:14: " *Neobrezan muškarac, koji nije bio obrezan u svom tijelu, bit će istrijebljen iz svog naroda; on će prekršiti moj savez .* "

Pridržavanje pravila koje je Bog postavio vrlo je strogo i ne dopušta izuzetak jer njihovi prijestupi iskrivljuju njegov proročki projekat, a on će spriječiti Mojsija da uđe u Kanaan pokazati da je ova greška vrlo velika. Neobrezani u tijelu nisu ništa legitimniji živjeti u zemaljskom jevrejskom narodu nego što bi neobrezani u srcu bili u budućem Božjem vječnom nebeskom kraljevstvu.

Postanak 17:15: „*I reče Bog Abrahamu: Nećeš više zvati Saru ženu svoju Saraj: ali će se zvati Sarah .*”

Abram znači otac naroda, ali Abraham znači otac mnoštva. Slično, Sarai znači plemenita, ali Sarah znači princeza.

Abram je već Ismailov otac, ali promjena njegovog imena Abraham je opravdana umnožavanjem njegovog potomstva u Isaku, sinu kojeg će mu Bog objaviti, a ne na Ismailu. Iz istog razloga, neplodna Saraja će se razmnožavati i roditi mnoštvo sinova preko Isaka i njeno ime će biti Sara.

Post.17:16: „*Blagosloviću je, i daću ti sina od nje; Ja ću je blagosloviti, i ona će postati narodi; od nje će doći kraljevi naroda .*”

Abram hoda s Bogom, ali njegov svakodnevni život je zemaljski i zasnovan na zemaljskim prirodnim uslovima, a ne na božanskim čudima. Takođe

u svojim mislima on daje Božjim riječima značenje blagoslova načina na koji je Saraja dobila sina od svoje sluškinje Hagare.

Post .17:17: „ *Abraham je pao ničice; nasmijao se i rekao u svom srcu: "Hoće li se roditi dijete od sto godina?" a Sarah, sa devedeset godina, da li bi rodila dijete?* »

Shvativši da Bog može značiti da će Saraj moći da rađa decu kada bude nerotkinja i već ima 99 godina, nasmejao se u svom srcu. Situacija je toliko nezamisliva na zemaljskom ljudskom nivou da se ovaj refleks njegove misli čini prirodnim. I on daje smisao svojim mislima.

Postanak 17:18: “ *I Abraham reče Bogu: Oh! Neka živi Ishmael pred vama!* »

Jasno je da Abraham tjelesno rasuđuje i da svoje umnožavanje zamišlja samo preko Ishmaela, sina koji je već rođen i ima 13 godina.

Postanak 17:19: “ *I reče Bog: Sara tvoja žena će ti sigurno roditi sina. i nadjenut ćeš mu ime Isak. Postaviću svoj savez s njim kao vječni savez za njegovo potomstvo nakon njega .*”

Poznavajući Abrahamove misli, Bog ga kori i obnavlja mu najavu ne ostavljajući ni najmanju šansu za grešku u tumačenju.

Abrahamova sumnja u čudesno Isakovo rođenje proriče sumnju i nevjericu da će se čovječanstvo manifestirati prema Isusu Kristu. A sumnja će poprimiti oblik zvaničnog odbijanja od strane Abrahamovog telesnog potomstva.

Post 17:20 *Što se tiče Ismaila, čuo sam te. Evo, ja ću ga blagosloviti i učiniti ga plodnim, i umnožit ću ga vrlo; On će roditi dvanaest prinčeva, a ja ću od njega napraviti veliki narod .*”

Ishmael znači da je Bog odgovorio, također, u ovoj intervenciji, Bog opet opravdava ime koje mu je dao. Bog će ga učiniti plodnim, on će se umnožiti i formiraće veliku arapsku naciju sastavljenu od “dvanaest prinčeva”. Ovaj broj 12 je sličan 12 Jakovljevih sinova iz njegovog svetog saveza koje će naslijediti 12 apostola Isusa Krista, ali sličan ne znači identičan jer potvrđuje božansku pomoć, ali ne i spasonosni savez u vezi s njegovim planom vječnog života. Štaviše, Ismail i njegovi potomci će biti neprijateljski raspoloženi prema svima onima koji uđu u sveti Božji savez, redom Jevrejima, a zatim hrišćanima. Ova štetna uloga kaznit će nelegitimno rođenje jednako nezakonitim postupcima koje zamišljaju sterilna majka i previše samozadovoljni otac. Stoga će Abrahamovi tjelesni sinovi snositi istu kletvu i na kraju će pretrpjeti isto odbacivanje od Boga.

Poznavajući Boga i njegove vrijednosti, Ismailovi potomci mogu odlučiti da žive po njegovim pravilima do ulaska u jevrejski savez, ali će taj izbor ostati individualan poput vječnog spasenja koje će biti ponuđeno odabranima. Isto tako, kao i drugim ljudima svakog porekla, biće im ponuđeno spasenje u Hristu i otvoren put u večnost, ali samo po poslušnom standardu Hrista Spasitelja, raspetog, mrtvog i vaskrslog.

Postanak 17:21: “ *Ustanoviću svoj savez sa Isakom, koga će vam Sara roditi sledeće godine u ovo određeno vreme .*”

Budući da je Ismail imao 13 godina u vrijeme ove vizije, prema stihu 27, on će stoga imati 14 godina na Isakovo rođenje. Ali Bog insistira na ovoj tački: Njegov savez će biti uspostavljen sa Isakom, a ne sa Ismailom. I rodiće ga Sarah.

Post .17:22: “ *I kada je završio razgovor s njim, Bog je bio uzvišen od Avrahama .*”

Pojavljivanje Boga su rijetka i izuzetna, i to objašnjava zašto se ljudska bića ne navikavaju na božanska čuda i zašto, poput Abrahama, njihovo razmišljanje ostaje uvjetovano prirodnim zakonima zemaljskog života. Njegova poruka predata, Bog se povlači.

Postanak 17:23: „ *Abraham uze Ismaila, sina svoga, i sve što se rodilo u njegovoj kući, i sve što je kupio novcem, svakog muškarca među ljudima iz Abrahamove kuće; i on ih je istog dana obrezao prema zapovijesti koju mu je Bog dao .*”

Naredba koju je Bog dao odmah se izvršava. Njegova poslušnost opravdava njegov savez sa Bogom. Ovaj moćni gospodar antike kupovao je sluge, a status roba je postojao i nije bio osporavan. U stvari, ono što će ovu temu dovesti u pitanje jeste upotreba nasilja i maltretiranja sluga. **Status roba je i status svih onih koje je Isus Krist otkupio, čak i danas .**

Postanak 17:24: " *Abraham je imao devedeset i devet godina kada je bio obrezan .*"

Ova preciznost nas podsjeća da Bog zahtijeva poslušnost od ljudi, bez obzira na njihovu starost; od najmlađih do najstarijih.

Postanak 17:25: “ *Išmael, njegov sin, imao je trinaest godina kada je bio obrezan .*”

Stoga će biti 14 godina stariji od svog brata Isaaca, što će mu dati stvarnu sposobnost da nanese štetu svom mlađem bratu, sinu svoje zakonite žene.

Postanak 17:26: " *Tog istog dana Abraham je bio obrezan, a Ismail njegov sin .* "

Bog podsjeća Ismaila na njegovu legitimnost prema Abrahamu, njegovom ocu. Njihovo zajedničko obrezanje je varljivo kao i tvrdnje njihovih potomaka koji tvrde da potječu od istog Boga. Jer tvrditi da je od Boga, nije dovoljno imati istog tjelesnog oca predaka. I kada Jevreji koji ne vjeruju tvrde da je veza s Bogom zbog njihovog oca Abrahama, Isus će odbaciti ovaj argument i pripisati im kao njihovog oca, đavola, Sotonu, oca laži i ubicu od početka. Ono što je Isus rekao buntovnim Jevrejima svog vremena jednako je tačno za naše arapske i muslimanske pretenzije.

Post.17:27: " *I svi ljudi iz njegove kuće, rođeni u njegovoj kući, ili kupljeni novcem od stranaca, bili su obrezani s njim .* "

Nakon ovog modela poslušnosti, vidjet ćemo da će nesreće Hebreja koji su napustili Egipat uvijek dolaziti od njihovog potcjenjivanja ove poslušnosti koju Bog zahtijeva u apsolutnom smislu, u svim vremenima i do kraja svijeta.

Postanak 18

Razdvajanje braće neprijatelja

Post .18:1 : „*I javi mu se Jahve među hrastovima Mamre, dok je sjedio na vratima svog šatora u vrelini dana .*“

Post.18:2: " *I podiže oči svoje, i pogleda, i gle, tri čovjeka stajahu kraj njega. Kada ih je ugledao, potrčao je od vrata svog šatora u susret i poklonio se do zemlje .*

Abraham ima sto godina, zna da je sada star, ali je i dalje u dobroj fizičkoj formi, jer " *trči u susret* " svojim posjetiocima. Da li ih je prepoznao kao nebeske glasnike. Možemo pretpostaviti da je tako, budući da se „ *poklonio do zemlje* “ pred njima? Ali ono što on vidi su "tri čovjeka" i onda možemo vidjeti u njegovoj reakciji, njegov osjećaj spontanog gostoprinstva koji je plod njegovog prirodnog karaktera pune ljubavi.

Postanak 18:3: " *I reče: Gospode, ako sam sada našao milost u očima tvojom, nemoj, molim te, proći od svog sluge .*

Nazivanje posjetioca "gospodarom" bilo je rezultat Abrahamove velike poniznosti i opet nema dokaza da je mislio da se obraća Bogu. Jer ova Božja posjeta pod potpunim ljudskim izgledom je izuzetna jer čak ni Mojsiju neće biti dozvoljeno da vidi " *slavu* " lica Božjeg prema Izl.33:20 do 23: " *Jahve je rekao: Nećete moći vidjeti moje lice, jer me čovjek ne može vidjeti i živjeti. YaHWéH je rekao: Evo mjesta blizu mene; stajat ćeš na stijeni. Kad prođe moja slava, staviću te u rascjep stijene i pokriti te svojom rukom dok ne prođem. I kad okrenem ruku, vidjet ćeš mi leđa, ali lice mi se neće vidjeti .* Ako je vizija "slave " Božije zabranjena, on sebi ne brani da se ljudski izgled približi svojim stvorenjima. Bog to čini da bi posjetio Abrahama, svog prijatelja, i on će to učiniti ponovo u obliku Isusa Krista od svog embrionalnog začeca do svoje pomirbene smrti.

Postanak 18:4: „ *Neka se donese malo vode, pa operi noge svoje. i odmori se ispod ovog drveta .*”

Stih 1 je razjasnio, vruće je, a znojenje nogu prekriveno zemljanom prašinom opravdava pranje nogu posjetiocima. Ovo im je dobra ponuda. A ova pažnja je sva Abrahamova zasluga.

Post.18:5: „ *Uzeću zalogaj hleba, da ojačam srce tvoje; nakon čega ćete nastaviti svojim putem; jer zato prolazite pored svog sluge. Oni su odgovorili: Učinite kako ste rekli .*

Ovdje vidimo da Abraham nije identificirao ove posjetioce kao nebeska bića. Pažnja koju im pokazuje je stoga svjedočanstvo njegovih prirodnih ljudskih kvaliteta. On je skroman, pun ljubavi, nježan, velikodušan, uslužan i gostoljubiv; stvari zbog kojih ga Bog cijeni. U ovom ljudskom aspektu, Bog odobrava i prihvata sve njegove predloge.

Postanak 18:6: " *I Abraham ode brzo u svoj šator k Sari, i reče: Brzo tri mjere finog brašna, umijesi i napravi kolače .*

Hrana je korisna za tjelesno tijelo i videći tri tijela od mesa pred sobom, Abraham ima pripremljenu hranu da obnovi fizičku snagu svojih posjetilaca.

Postanak 18:7: " *I Abraham otrča svome stadu, i uze tele, nežno i dobro, i dade ga sluzi; i požuri ga i obuče .*

Izbor nežnog teleta dodatno pokazuje njegovu velikodušnost i prirodnu dobroćudnost; njegovo zadovoljstvo u udovoljavanju komšiji. Da bi postigao ovaj rezultat, svojim posjetiteljima nudi najbolje.

Post.18:8: " *I uze puter i mlijeko, i tele koje je bilo obučeno, i stavi pred njih. On je sam stajao pored njih, ispod drveta. I jeli su .*

Ova ukusna jela prezentuju se strancima u prolazu, ljudima koje ne poznaje, ali prema kojima se ponaša kao da su članovi njegove porodice. Inkarnacija posetilaca je veoma stvarna jer jedu hranu napravljenu za ljude.

Postanak 18:9: „ *Tada mu rekoše: Gdje je Sara tvoja žena? On je odgovorio: Ona je tamo, u šatoru .*

Budući da je domaćinova iskušenja uspjela na slavu Božju i njegovu vlastitu, posjetitelji otkrivaju svoju pravu prirodu dajući ime njegove žene "Sara", koje mu je Bog dao u njegovoj prethodnoj viziji.

Postanak 18:10: “ *Jedan od njih reče: Doći ću opet k vama otprilike u ovo vrijeme; i gle, Sara tvoja žena će dobiti sina. Sarah je slušala na vratima šatora, koja su bila iza njega .*

Zapazimo da nam u izgledu tri posjetioca ništa ne dozvoljava da identificiramo Jahvea od dva anđela koji ga prate. Ovdje se manifestira nebeski život i otkriva egalitarni osjećaj koji tamo vlada.

Dok jedan od troje posjetitelja najavljuje Sarino skoro rođenje, ona sa ulaza u šator sluša šta se priča, a u tekstu se navodi ko je " *stajao iza njega* "; što znači da je nije vidio i ljudski nije mogao biti svjestan njenog prisustva. Ali oni nisu bili muškarci.

Postanak 18:11: " *Abraham i Sara su bili stari i u godinama; a Sara je prestala nada da će roditi .*"

Ajet definiše normalne ljudske uslove zajedničke cijelom čovječanstvu.

Postanak 18:12: „ *Smijala se u sebi govoreći: Sada kada sam stara, da li ću više željeti? I moj gospodar je star .*”

Opet obratite pažnju na preciznost: “ *Smije se sama sebi* ”; tako da ga niko nije čuo da se smeje osim živog Boga koji istražuje umove i srca.

Postanak 18:13: „ *Tada Jahve reče Abrahamu: Zašto se Sara nasmijala govoreći: Da li sigurno rodim dijete koje je staro? »*

Bog to iskorištava da otkrije svoj božanski identitet, što opravdava spominjanje Jahve jer je on taj koji pod ovim ljudskim izgledom govori Abrahamu. Samo Bog može znati Sarine skrivene misli i sada Abraham zna da mu Bog govori.

Postanak 18:14: „ *Da li je nešto preteško za Jahvea? U dogovoreno vrijeme ću se vratiti k vama, u isto vrijeme; i Sarah će dobiti sina .*”

Bog postaje autoritativan i jasno obnavlja svoje predviđanje u ime Jahve o svom božanstvu.

Post .18:15: “ *Sara je lagala govoreći: Nisam se smijao. Jer se plašila. Ali on je rekao: Naprotiv, smijao si se .*

" *Sara je lagala* " tekst kaže jer je Bog čuo njenu tajnu misao, ali joj nije izlazio smeh iz usta; Dakle, to je bila samo mala laž Bogu, ali ne i čovjeku. A ako je Bog kori, to je zato što ne priznaje da Bog ima kontrolu nad njenim mislima. Ona to dokazuje time što ide toliko daleko da ga laže. Zbog toga on insistira govoreći: " *Naprotiv (to je lažno), smijali ste se .*" Ne zaboravimo da je ljudsko biće koje je Bog blagoslovio Abraham, a ne Sara, njegova zakonita žena, koja ima koristi samo od blagoslova svog muža. Njegove ideje su već rezultirale

prokletstvom rođenja Ismaila, budućeg nasljednog neprijatelja i konkurenta Izraela; istina je ostvariti božanski projekat.

Postanak 18:16: “ *I ljudi ustadoše da odu i pogledaše prema Sodomi. Abraham je pošao s njima, da ih prati .”*

Nakon što su utažili žeđ, nahranili ih i obnovili Abrahamu i Sari buduće rođenje zakonitog sina Isaka, nebeski posjetioci otkrivaju Abrahamu da njihova posjeta zemlji ima i drugu misiju: tiče se Sodome.

Postanak 18:17: “ *Tada je Jahve rekao: Da sakrijem od Abrahama ono što ću učiniti?... ”*

Ovdje imamo preciznu primjenu ovog stiha iz Amosa 3:7: “ *Gospod Jahve neće učiniti ništa, nego otkriva svoju tajnu svojim slugama prorocima .”*

Postanak 18:18: “ *Abraham će sigurno postati velik i moćan narod, i svi narodi na zemlji biće blagoslovljeni u njemu .”*

Zbog uobičajenog gubitka značenja koje se primjenjuje na prilog “ *svakako* ”, podsjećam da on znači: na određen i apsolutan način. Prije nego što otkrije svoj destruktivni plan, Bog žuri da uvjeri Abrahama u njegov status pred njim i obnovi blagoslove koje će mu dati. Bog počinje govoriti o Abrahamu u trećem licu kako bi ga uzdigao na rang velike historijske ličnosti čovječanstva. Čineći to, on svojim tjelesnim i duhovnim potomcima pokazuje model koji blagosilja i kojeg podsjeća i definira u stihu koji dolazi.

Post.18:19: “ *Jer sam ga izabrao da zapovjedi svojoj djeci i svome domu poslije njega, da drže put Jahvin, da čine pravdu i pravdu, i da Jahve izvrši za Abrahama ono što mu je obećao... ”*

Ono što Bog opisuje u ovom stihu čini svu razliku sa Sodomom koju će uništiti. Do kraja svijeta, njegovi izabranici će biti poput ovog opisa: čuvanje puta Jahve sastoji se u prakticiranju pravednosti i pravde; istinska pravednost i istinska pravda koju će Bog izgraditi na tekstovima zakona da pouči svoj narod Izrael. Poštovanje ovih stvari će biti uslov da Bog poštuje svoja obećanja o blagoslovima.

Post.18:20: “ *I Jahve reče: Velik je vapaj protiv Sodome i Gomore, i veliki je greh njihov .”*

Bog donosi ovu presudu protiv Sodome i Gomore, gradova kraljeva koje je Abraham došao spasiti kada su bili napadnuti. Ali u Sodomi je takođe odlučio da se nastani njegov nećak Lot, sa svojom porodicom i svojim slugama. Znajući vezu privrženosti koju Abraham ima za svog nećaka, Bog umnožava oblike pažnje prema starcu da bi mu objavio svoje namjere. A da bi to uradio, on se spušta na nivo čoveka da bi se što više humanizovao kako bi se stavio na nivo ljudskog rasuđivanja Abrahama, njegovog sluge.

Postanak 18:21: “ *Zato ću sići i vidjeti da li su postupili po svemu što mi je stiglo; a ako nije, ja ću to znati .”*

Ove riječi su u suprotnosti sa spoznajom Sarinog razmišljanja, jer Bog ne može biti nesvjestan stepena nemoralna koji je dostignut u ova dva grada ravnice i njihovog bogatog prosperiteta. Ova reakcija otkriva brigu koju vodi da natjera svog vjernog slugu da prihvati pravednu kaznu svoje presude.

Postanak 18:22: “ *Ljudi su se udaljili i otišli prema Sodomi. Ali Abraham je stajao mirno pred Jahvom .”*

Ovdje razdvajanje posjetilaca omogućava Abrahamu da među njima identificira živog Boga, Jahvea, koji je prisutan s njim pod jednostavnim ljudskim izgledom koji podstiče razmjenu riječi. Abraham će biti hrabriji do te mjere da se upustio u neku vrstu pogodbe s Bogom kako bi dobio spasenje dva grada, od kojih je u jednom naseljen njegov dragi nećak Lot.

Postanak 18:23: " *I pristupi Abraham i reče: Hoćeš li i ti pogubiti pravednika sa zlim? »*

Pitanje koje postavlja Abraham je opravdano, jer u svojim kolektivnim akcijama pravde čovječanstvo uzrokuje smrt nevinih žrtava koja se naziva kolateralna šteta. Ali ako čovječanstvo ne može razlikovati, Bog može. I on će donijeti dokaz za to Abrahamu i nama koji čitamo njegovo biblijsko svjedočanstvo.

Post.18:24: „ *Možda u gradu bude pedeset pravednika: hoćeš li i njih uništiti, a grad nećeš poštediti za pedeset pravednika koji su u njemu? »*

U svojoj blagoj i ljubaznoj duši, Abraham je pun iluzija i zamišlja da je moguće pronaći najmanje 50 pravednika u ova dva grada i poziva ovih 50 mogućih pravednika da zadobiju od Boga milost dvaju gradova u samo ime svoje savršene pravde koja ne može udariti nevine s krivcima.

Post.18:25: " *Umrtviti pravednika sa bezbožnicima, da pravednik bude kao zli: daleko od vas da to činite! Daleko od tebe! Zar neće pravdu činiti onaj koji sudi cijeloj zemlji? »*

Abraham stoga misli da riješi problem podsjećajući Boga na ono što ne može učiniti a da ne porekne svoju ličnost koja je toliko vezana za osjećaj savršene pravde.

Postanak 18:26: " *I JaHWéH reče: Ako nađem u Sodomi pedeset pravednika u gradu, onda ću poštediti sav grad radi njih ."*

Sa strpljenjem i dobrotom, YaHWéH je pustio Abrahama da govori i u svom odgovoru je dokazao da je u pravu: za 50 pravednih ljudi gradovi neće biti uništeni.

Post.18:27: " *A Abraham odgovori i reče: Evo, uzeo sam na sebe da govorim Gospodu, koji sam samo prah i pepeo ."*

Da li je to pomisao na „ *prašinu i pepeo* “ da će ostati od bezbožnika nakon uništenja dva grada u dolini? Ipak, Abraham priznaje da je on sam samo " *prah i pepeo* ".

Postanak 18:28: „ *Možda će nedostajati pet od pedeset pravednika: hoćeš li za petorica uništiti cijeli grad? A Jahve je rekao: Neću ga uništiti, ako nađem tamo četrdeset i pet pravednika ."*

Abrahamova odvažnost će ga navesti da nastavi sa pregovaranjem tako što će svaki put smanjiti broj izabranih koji se mogu naći i zaustaviće se u stihu 32 na broju deset pravednih. I svaki put će Bog dati svoju milost zbog broja koji je predložio Abraham.

Postanak 18:29: " *I Abraham mu opet progovori govoreći: Možda će se tamo naći četrdeset pravednika. I Jahve je rekao: Neću učiniti ništa zbog ovih četrdeset .*

Postanak 18:30: „ *Abraham reče: Neka se ne ljuti Gospod, i ja ću govoriti. Možda će se tamo naći tridesetak pravednika. I Jahve reče: Neću učiniti ništa, ako nađem trideset pravednika tamo.*

Postanak 18:31: „ *Abraham reče: Evo, uzeo sam sebi slobodu da govorim Gospodu. Možda će se tamo naći dvadeset pravednika. I Jahve je rekao: Neću ga uništiti zbog ovih dvadeset .*

Post.18:32: “ *I reče Abraham: Neka se ne ljuti Gospod, i ja ću još govoriti samo ovaj put. Možda će se tamo naći deset pravednika. I Jahve je rekao: Neću ga uništiti, zbog ovih deset pravednika .*

Ovdje se Abrahamovo cjenkanje završava, jer on razumije da postoji granica preko koje bi njegovo insistiranje bilo nerazumno. On se zaustavlja na broju od deset pravednika. On optimistično vjeruje da se ovoliki broj pravednika mora naći u ova dva pokvarena grada, ako samo računamo Lota i njegovu rodbinu.

Post.18:33: “ *I Jahve je otišao čim je završio razgovor s Abrahamom. I Abraham se vratio svojoj kući .*

Završava se zemaljski susret dva prijatelja, jednog nebeskog i svemogućeg Boga i drugog čovjeka, praha zemaljskog, i svaki se vraća svojim zanimanjima. Abraham u njegovo prebivalište i Jahve u Sodomu i Gomoru na koje će pasti njegov razorni sud.

U svojoj razmjeni s Bogom, Abraham je otkrio svoj karakter koji je na Božju sliku, zabrinut da vidi ostvarenu istinsku pravdu dok životu daje njegovu snažnu dragocjenu vrijednost. Stoga je cjenkanje njegovog slugu moglo samo očarati i obradovati srce Božje koje u potpunosti dijeli njegova osjećanja.

Postanak 19

Odvajanje u hitnim slučajevima

Post .19:1: “ *I dva anđela dođoše u Sodomu uveče; a Lot je sjedio na vratima Sodome. Kada ih je Lot ugledao, ustao im je u susret i poklonio se licem do zemlje .*

U ovakvom ponašanju prepoznamo dobar utjecaj Abrahama na njegovog nećaka Lota jer on pokazuje istu pažljivost prema posjetiocima u prolazu. I to čini sa tim više pažnje, jer poznaje loš moral stanovnika grada Sodome u kojem se nastanio da živi.

Post.19:2: “ *I reče: Evo, gospodo moja, udite, molim vas, u kuću svog slugu i prenoćite tamo; operite noge; ustacete rano ujutro i nastaviti svojim putem. Ne, odgovorili su, prenoćićemo na ulici .*

Lot je dužan da dočekuje ljude koji prolaze kroz njegov dom kako bi ih zaštitio od besramnih i zlonamjernih postupaka korumpiranih stanovnika. Nalazimo iste riječi dobrodošlice koje je Abram izgovorio svoja tri posjetitelja. Lot je zaista pravedan čovjek koji nije dopustio da bude pokvaren svojim suživotom sa perverznom bićima ovog grada. Dva anđela su došla da unište grad, ali prije nego što ga unište, žele da zbune zloću stanovnika tako što će ih uhvatiti

na djelu ruke, odnosno u aktivnom pokazivanju njihove zloće. A da bi postigli ovaj rezultat, dovoljno je da provedu noć na ulici da bi bili napadnuti od strane Sodomaca.

Postanak 19:3: „*Ali Lot ih je toliko pritisknuo da su došli do njega i ušli u njegovu kuću. Priredio im je gozbu i ispekao beskvasni hleb. I jeli su .*”

Lot ih stoga uspijeva uvjeriti i oni prihvaćaju njegovo gostoprimstvo; što mu još uvijek daje priliku da pokaže svoju velikodušnost kao što je Abraham učinio prije njega. Iskustvo ih uči da otkriju prekrasnu Lotovu dušu, pravednog čovjeka među nepravednima.

Post.19:4: “*Ali prije nego što su legli, ljudi iz grada, ljudi iz Sodome, opkoliše kuću, i mladi i stari; cijelo stanovništvo je pohrlilo tamo .*”

Demonstracija zloće stanovnika prevazilazi očekivanja dva anđela, budući da su došli da ih potraže u kući u kojoj ih je Lot dočekao. Pogledajmo nivo zaraze ove opačine: „*od djece do starijih* “. Stoga je Jahveova presuda potpuno opravdana.

Postanak 19:5: “*I dozvaše Lota i rekoše mu: Gdje su ljudi koji su došli k tebi ove noći? Izvedite nam ih, da ih upoznamo .*”

Naivni ljudi mogu biti prevareni namjerama Sodomaca, jer nije zahtjev da se upoznaju već da se upoznaju u biblijskom smislu te riječi, kao što je "Adam je poznao svoju ženu i ona je rodila sina". Izopačenost ovih ljudi je stoga potpuna i bez lijeka.

Postanak 19:6: " *Lot im izađe na kućna vrata i zatvori vrata za sobom .*"

Hrabri Lot koji sam žuri u susret odvratnim bićima i koji se brine da zatvori vrata svog doma za sobom kako bi zaštitio svoje posjetioce.

Post.19:7: “*I reče: Molim vas, braćo moja, ne činite zla. »*

Dobar čovjek opominje zle da ne čine zlo. On ih naziva "braćom" jer su ljudi poput njega i u sebi je zadržao nadu da će neke od njih spasiti od smrti prema kojoj ih njihovo ponašanje vodi.

Post.19:8: “*Evo, imam dvije kćeri koje nikad nisu upoznale čovjeka; Ja ću ti ih iznijeti, a ti im možeš činiti što hoćeš. Samo ništa ne čini ovim ljudima otkako su došli pod sjenu mog krova .*"

Za Lota, ponašanje Sodomaca dostiže visine koje nisu dostigle u ovom iskustvu. I kako bi zaštitio svoja dva posjetitelja, dolazi da zaprosi svoje dvije još uvijek nevine kćeri umjesto njih.

Postanak 19:9: „*Rekli su: „Idi iza mene! Opet rekoše: Ovaj je došao kao stranac, pa će suditi! Pa mi ćemo vama gore nego njima. I silovito su pritisknuli Lota i krenuli da razbiju vrata .*

Lotove riječi ne smiruju okupljeni čopor, a ova monstrozna bića, kažu, spremaju se da njemu učine gore nego njima. Zatim pokušavaju da provale vrata.

Post.19:10: " *Ljudi su pružili ruke i uveli Lota k sebi u kuću, i zatvorili vrata .*"

Dok je i sam hrabri Lot u opasnosti, anđeli intervenišu i unose Lota u kuću.

Postanak 19:11: " *I pobiše sljepoćom ljude koji su bili na vratima kuće, i najmanjeg i najvećeg od njih, tako da su se uzalud trudili da nađu vrata .*"

Napolju, najbliži uzbuđeni ljudi bivaju slepi; stanari kuće su stoga zaštićeni.

Postanak 19:12: „ *Ljudi rekoše Lotu: Šta više imaš ovde? Zetove, sinove i kćeri i sve što vam pripada u gradu, izvedite ih iz ovog mjesta .* ”

Lot je našao milost u očima anđela i Boga koji ih je poslao. Da bi spasio svoj život, mora „ **izaći** “ grada i doline ravnice jer će anđeli uništiti stanovnike ove doline koja će postati područje ruševina poput grada Aja. Ponuda anđela proteže se na sve što mu pripada u živim ljudskim bićima.

U ovoj temi **odvajanja** božanska zapovest da se „ **izađe** “ je trajna. Jer on potiče svoja stvorenja da **se odvoje** od zla u svim njegovim oblicima, kao što su lažne kršćanske crkve. U Otkr. 18:4 on naređuje svojim izabranima da „ **izađu** “ *Vavilona Velikog* ", koji se odnosi prvo na katoličku religiju, a drugo na višestruku protestantsku religiju, pod čijim su uticajem ostali do ovog vremena. I kao i sa Lotom, njihovi životi će biti spašeni samo ako se odmah povinuju Božjoj zapovesti. Jer, čim bude proglašen zakon kojim će nedjeljni odmor prvog dana biti obavezan, završit će se kraj blagodatnog perioda. I tada će biti kasno da promijenite svoje mišljenje i stav o ovom problemu.

Skrećem vam pažnju na opasnost odlaganja donošenja potrebne odluke. Naš život je krhak, možemo umrijeti od bolesti, nesreće ili agresije, stvari koje se mogu dogoditi ako Bog ne cijeni našu sporost da reagujemo, a u ovom slučaju kraj vremena kolektivne milosti gubi svu važnost, jer ko umre prije njega, umire u svojoj nepravdi i svojoj Božjoj osudi. Svjestan ovog problema, Pavle kaže u Hebrejima 3:7-8: „ *Danas ako hoćete da čujete njegov glas, nemojte otvrdnuti srca svoja kao u pobuni...* ” Stoga uvijek postoji hitnost da se odgovori na ponudu koju je dao Bog, a Pavle je ovog mišljenja prema Jevrejima 4:1: „ *Bojimo se, dakle, dok još postoji obećanje da ćemo ući u njegov počinak, da se ne bi činilo da ga neko od vas izostane .* ”

Post.19:13: „ *Jer mi ćemo uništiti ovo mjesto, jer je vapaj protiv njegovih stanovnika veliki pred Jahvom. Jahve nas je poslao da ga uništimo .* ”

Ovoga puta, vrijeme pritiska, anđeli obznanjaju Lotu razlog njihovog prisustva u njegovom domu. Grad mora biti brzo uništen odlukom YaHWéH-a.

Postanak 19:14: “ *Lot iziđe i reče svojim zetovima koji su mu uzeli kćeri govoreći: Ustanite i idite s ovoga mjesta; jer će Jahve uništiti grad. Ali u očima svojih zetova činilo se da se šali .* ”

Lotovi zetovi sigurno nisu bili na nivou zloće drugih Sodomaca, ali za spas se računa samo vjera. I očigledno, nisu ga imali. Vjerovanja njihovog svekra nisu ih zanimala, a iznenadna ideja da je Bog Jahve spreman da uništi grad bila im je jednostavno nevjerovatna.

Postanak 19:15: " *A kada je dan osvanuo, anđeli su nagovarali Lota govoreći: Ustani, uzmi svoju ženu i svoje dvije kćeri, koje su ovdje, da ne pogineš u uništenju grada .* ”

Uništenje Sodome dovodi do srceparajućih **razdvajanja** koje otkrivaju vjeru i nedostatak vjere. Lotove ćerke moraju birati između praćenja oca ili muža.

Post.19:16: " *I dok je on odugovlačio, ljudi su ga uhvatili za ruku, njegovu ženu i njegove dvije kćeri, jer je Jahve bio spreman da ga poštedi; Odveli su ga i ostavili van grada .* ”

U ovoj akciji Bog nam pokazuje „*žig izvađen iz vatre*“. Još jednom, za pravednog Lota Bog spašava, sa njim, njegove dvije kćeri i njegovu ženu. Tako, otrgnuti od grada, nađu se napolju, slobodni i živi.

Post.19:17: „*I kad ih izvedoše, jedan od njih reče: bježi za život; ne gledaj iza sebe i ne zaustavljaj se u čitavoj ravnici; bježi u planinu da ne pogineš .*”

Spas će biti u planini, izbor prepušten Abrahamu. Lot tako može razumjeti i požaliti svoju grešku što je izabrao ravnici i njen prosperitet. Njegov život je u opasnosti i moraće da požuri ako želi da bude siguran kada Božja vatra udari u dolinu. Naređeno mu je da se ne osvrće. Naredbu treba shvatiti doslovno i figurativno. Budućnost i život leže pred preživjelima iz Sodome, jer iza njih uskoro neće biti ništa osim užarenih ruševina zapaljenih kamenjem sumpora bačenim s neba.

Postanak 19:18: „*Lot im reče: Oh! ne, Gospode!* »

Naredba koju je dao anđeo užasava Lota.

Postanak 19:19: „*Gle, našao sam milost u očima tvojim, i ti si mi pokazao veliku milost spasavajući moj život. ali ne mogu pobjeći u planinu, prije nego što me nesreća zadese, i ja ću izginuti .*”

Lot poznaje ovaj kraj u kojem živi i zna da će mu trebati dosta vremena da stigne do planine. Stoga moli anđela i nudi mu drugo rješenje.

Postanak 19:20: „*Evo, ovaj grad je dovoljno blizu da pobjegnem tamo, a mali je. Oh ! da tamo pobjegnem,... zar nije malo?... i da mi duša živi!* »

Na kraju doline je Tsoar, riječ koja znači mali. Preživjela je dramu u dolini kako bi poslužila kao utočište za Lota i njegovu porodicu.

Post.19:21: "*I reče mu: Evo, i ja imam ovu milost kod tebe, i neću uništiti grad o kojem govoriš .*"

Prisustvo ovog grada još uvijek svjedoči o ovoj dramatičnoj epizodi koja je zahvatila gradove u ravničarskoj dolini gdje su se nalazila dva grada Sodoma i Gomora.

Postanak 19:22: „*Požurite i bježite tamo, jer ne mogu ništa učiniti dok ne stignete tamo. Zbog toga je ovaj grad dobio ime Zoar .*

Anđeo sada zavisi od njegovog dogovora i čekaće dok Lot ne uđe u Zoar da udari u dolinu.

Postanak 19:23: "*I sunce je izašlo na zemlju, kada je Lot ušao u Zoar .*"

Za Sodomce izgledalo je da sviće novi dan pod prekrasnim izlaskom sunca; dan kao i svaki drugi...

Postanak 19:24: "*Tada je Jahve daždao na Sodomu i na Gomoru sumpor i oganj od Jahve s neba .*"

Ovo čudesno božansko djelovanje dobilo je snažno svjedočanstvo kroz otkrića adventističkog arheologa Rona Wyatta. Identificirao je mjesto grada Gomore, čije su nastambe bile naslonjene jedna na drugu uz zapadnu padinu planine koja graniči s ovom dolinom. Pod ovog mjesta je formiran od sumpornog kamenja koje se, kada je izloženo vatri, i danas zapali. Tako je božansko čudo potpuno potvrđeno i dostojno vjere izabranih.

Suprotno onome što se često mislilo i govorilo, Bog nije koristio nuklearnu energiju da uništi ovu dolinu, već kamenje od sumpora i čistog sumpora, procijenjeno na 90% čistoće, što je izuzetno po mišljenju stručnjaka. Nebo ne nosi

oblake sumpora, tako da mogu reći da je ovo uništenje djelo Boga stvoritelja. On može stvoriti bilo koju materiju prema svojim potrebama jer je stvorio zemlju, nebo i sve što je na njima.

Postanak 19:25: “ *On je uništio te gradove, i svu ravnicu, i sve stanovnike gradova, i sve što je raslo na zemlji .”*

Šta može preživjeti na mjestu koje je podložno kiši zapaljenog sumpornog kamenja? Ništa osim kamenja i sumpornog kamenja i dalje prisutno.

Postanak 19:26: “ *I Lotova žena se osvrnula i postala je stub od soli .”*

Ovaj pogled unazad od Lotove žene otkriva žaljenje i dugotrajno interesovanje za ovo prokletu mjesto. Ovo stanje uma ne prija Bogu i On to daje do znanja pretvarajući svoje tijelo u stub od soli, sliku apsolutne duhovne sterilnosti .

Postanak 19:27: “ *I Abraham usta rano ujutro, i ode na mjesto gdje je stajao pred Jahvom .”*

Nesvjestan drame koja se dogodila, Abraham dolazi do Mamreovog hrasta gdje je dočeka svoja tri posjetitelja.

Postanak 19:28: “ *Pogledao je prema Sodomi i Gomori, i prema cijeloj zemlji ravnice; i gle, on ugleda dim koji se diže iz zemlje, kao dim iz peći .*

Planina je odlična opservatorija. Sa svoje visine, Abraham gleda na regiju i zna gdje je dolina Sodoma i Gomora. Ako je tlo mjesta još uvijek zapaljeni žar, iznad se diže oštar dim izazvan sumporom i potrošnjom svih materijala koje je čovjek sakupio u gradu. Mjesto je osuđeno na sterilnost do kraja svijeta. Ima samo kamenja, kamenja, sumpornog kamenja i soli, puno soli koja promovira sterilnost tla.

Post.19:29: “ *Kada je Bog uništio gradove u ravnici, sjetio se Abrahama; i izveo je Lota iz sredine nesreće, kojom je srušio gradove u kojima je Lot nastanio .*

Ovo pojašnjenje je važno jer nam otkriva da je Bog spasio Lota samo da bi ugodio Abrahamu, njegovom vjernom sluzi. Stoga ga nije prestao zamjeriti što je izabrao prosperitetnu dolinu i njene pokvarene gradove. I to potvrđuje da je on zaista bio spašen od sudbine koju je Sodoma poznata kao "žig izvađen iz vatre" - vrlo usko.

Postanak 19:30: “ *Lot je napustio Sior i popeo se u gorje, i nastanio se u planini, on i njegove dvije kćeri, jer se bojao ostati u Sioru. Živeo je u pećini, on i njegove dve ćerke .*

Lotu se sada jasno čini nužnost **razdvajanja** . I on je taj koji odlučuje da ne ostane u Zoaru koji je, iako „malen“, bio takođe naseljen pokvarenim i grešnim ljudima pred Bogom. Zauzvrat, on stiže na planinu i, daleko od svake udobnosti, živi sa svoje dvije kćeri u pećini, sigurnom prirodnom zaklonu koje nudi Božje stvorenje.

Post.19:31: „ *Stariji reče mlađem: Otac nam je star; i nema čovjeka u zemlji koji bi došao k nama, po običaju svih zemalja .”*

Nema ničeg strašnog u inicijativama koje su poduzele Lotove dvije kćeri. Njihova motivacija je opravdana i odobrena od Boga jer djeluju s ciljem da daju potomstvo svom ocu. Bez ove motivacije inicijativa bi bila incestuozna.

Postanak 19:32: „ Hajde da napojimo oca vinom, i legnimo s njim, **da sačuvamo seme od oca svoga .**”

Postanak 19:33: „ Tako su natjerali oca da pije vino te noći; a stari je otišao i spavao s ocem: nije opazio ni kad je legla ni kad je ustala .

Post .19:34: “ I dogodi se sutradan, da stariji reče mlađem: Eto, spavao sam sinoć sa svojim ocem. natjerajmo ga da pije vino i ove noći, i idemo da legnemo s njim, **da sačuvamo sjeme našeg oca .**

Postanak 19:35: “ Oca su natjerali da pije vino i te noći; a mlađi je otišao i legao s njim; nije znao ni kad je legla ni kad je ustala .

Lotova potpuna nesvjesnost u ovoj akciji daje procesu sliku umjetne oplodnje primijenjene na životinje i ljudska bića u našem posljednjem vremenu. U tome nema želje za užitkom, i nije šokantniji od parenja braće i sestara u ranom čovječanstvu.

Postanak 19:36: " I Lotove dvije kćeri koje je začeo njihov otac ."

U ove dvije Lotove kćeri nalazimo izuzetne kvalitete samoodricanja zarad časti njihovog oca. Kao samohrane majke, dijete će odgajati same, zvanično bez oca, i time se odriču uzimanja muža, supružnika, pratioca.

Postanak 19:37: " I prvorođeni rodi sina i nadjenu mu ime Moab: on je otac Moavaca do danas ."

Postanak 19:38: " I mlađi rodi sina i nadjenu mu ime Ben-Ami: isti je otac sinova Amonovih do danas ."

U proročanstvu iz Daniela 11:41 nalazimo spominjanje potomaka dva sina: “ Ući će u slavnu zemlju, i mnogi će biti zbačeni; ali Edom, **Moab** i poglavari Amonovih sinova **bit** će izbačeni iz njegove ruke . Tjelesna i duhovna veza će stoga ujediniti ove potomke s Izraelom utemeljenim na Abrahamu, korijenu hebrejskog naroda nakon Hebera. Ali ovi zajednički korijeni će izazvati svađe i postaviti ove potomke protiv izraelskog naroda. U Sofoniji 2:8 i 9, Bog proriče propast za Moab i sinove Amonove: „ Čuo sam sramotu Moabca i sramotu sinova Amonovih, kad su kleli moj narod i uzdizali se uz svoje granice. Zato sam živ! govori Jahve nad vojskama, Bog Izraelov, Moab će biti kao Sodoma, a sinovi Amonovi kao Gomora, mjesto od trnja, jama soli i pustoš zauvijek; ostatak mog naroda će ih opljačkati, a ostatak mog naroda će ih posjedovati .”

Ovo dokazuje da je Božji blagoslov zaista bio samo na Abrahamu i da ga nisu dijelila njegova braća rođena od istog oca, Teraha. Ako je Lot mogao imati koristi od Abrahamovog primjera, to neće biti slučaj za njegove potomke rođene od njegove dvije kćeri.

Postanak 20

Odvajanje po statusu Božijeg proroka

Obnavljajući iskustvo s faraonom opisano u Postanku 12, Abraham predstavlja svoju ženu Saru kao svoju sestru Abimeleku, kralju Gerara (današnja

Palestina u blizini Gaze). Opet , Božja reakcija na kažnjavanje ga navodi da otkrije da je Sarin muž njegov prorok. Moć i strah od Abrahama tako su se proširili po cijelom regionu.

Postanak 21

Razdvajanje legitimnog i nelegitimnog

Razdvajanje kroz žrtvovanje onoga što **volimo**

Post.21:1: “ *I Jahve je posjetio Saru kako je rekao, i Jahve je učinio Sari kako je rekao.* »

U ovoj posjeti, Bog stavlja tačku na Sarinu dugu neplodnost.

Post.21:2: “ *I Sara zatru, i Abrahamu rodi sina u starosti, u određeno vrijeme o kojem mu je Bog govorio.* »

Isa.55:11 to potvrđuje: “ *Tako i moja riječ koja izlazi iz mojih usta neće mi se vratiti prazna, ali će ostvariti ono što želim i ostvariti ono što namjeravam* ”; obećanje dato Abrahamu je održano, tako da je stih opravdan. Ovaj sin dolazi na svijet nakon što je Bog objavio njegovo rođenje. Biblija ga predstavlja kao "sina obećanja", što Isaka čini proročkim tipom mesijanskog "Sina Božjeg": Isusa.

Post.21:3: “ *I Abraham nadjenu ime svome sinu koji mu se rodi, koga mu je rodila Sara, Isak.* »

Ime Isak znači: on se smije. I Abraham i Sara su se nasmijali kada su čuli da Bog najavljuje njihovog budućeg sina. Dok je radosni smeh pozitivan, podrugljivi smeh nije. U stvari, oba supružnika su imala istu reakciju kao žrtve ljudskih predrasuda. Zato što su se smijali pri pomisli na ljudske reakcije onih oko njih. Od poplava životni vijek je znatno kraći, a za ljude je starost od 100 maraka poodmakla; onaj gde malo očekujemo od života. Ali starost ne znači ništa u odnosu sa Bogom Stvoriteljem koji postavlja granice svih stvari. A Abraham to otkriva u svom iskustvu i prima, od Boga, bogatstvo, čast i očinstvo, ovoga puta, legitimno.

Postanak 21:4: “ *I Abraham obreza Isaka svog sina, kada mu je bilo osam dana, kako mu je Bog zapovjedio.* »

Zauzvrat, zakoniti sin je obrezan. Božja zapovest se poštuje.

Postanak 21:5: “ *I Abrahamu je bilo sto godina kad mu se rodi Isak njegov sin.* »

Stvar je izvanredna, ali ne po pretpotopnim standardima.

Postanak 21:6: “ *A Sara je rekla, Bog me je nasmijao: Ko to čuje, smejaće se sa mnom.* »

Sarah smatra da je situacija smiješna jer je čovjek i žrtva ljudskih predrasuda. Ali ova želja za smijehom također odražava neočekivanu radost. Kao i njen muž Abraham, ona dobija priliku da se porodi u godinama kada to više nije moguće zamisliti u smislu ljudske normalnosti.

Post .21:7: “ *A ona reče: Ko bi rekao Abrahamu: Sara će doći djecu? Jer sam mu u starosti rodila sina.* »

Stvar je zaista izuzetna i potpuno čudesna. Gledajući ove Sarine riječi na proročkom nivou, možemo vidjeti u Isaku sina koji proriče novi savez u Kristu, dok Ismail prorokuje sina prvog saveza. Njegovim odbijanjem Hrista Isusa, ovaj prirodni sin rođen po telu znakom obrezanja biće odbačen od Boga u korist hrišćanskog sina izabranog verom. Poput Isaka, Krist, osnivač novog saveza, će se čudesno roditi da otkrije i predstavlja Boga u ljudskom izgledu. Naprotiv, Ishmael je zamišljen isključivo na tjelesnim osnovama i strogo ljudskim shvaćanjima.

Postanak 21:8: “ *I dijete je raslo i bilo je odbijeno; i Abraham je priredio veliku gozbu na dan kada je Isak bio odbijen.* »

Dojena beba će postati tinejdžerka, a za oca Abrahama otvara se budućnost puna obećanja i sreće, koju on radosno slavi.

Postanak 21:9: “ *I Sara je vidjela sina Hagare Egipćanke, kojeg je rodila Abrahamu, kako se smije; i rekla je Abrahamu:* ”

Smeh definitivno zauzima veliko mesto u životu blagoslovenog para. Ishmaelov neprijateljstvo i ljubomora prema Isaaku, zakonitom sinu, navodi ga da se smije i ruga mu. Za Saru je dostignuta granica podnošljivog: nakon majčinog ruganja dolazi ruganje sina; to je previše.

Postanak 21:10: “ *Izbacite ovu robinju i njenog sina; jer sin ove robinje neće biti nasljednik s mojim sinom, čak ni s Isakom.* »

Sarino ogorčenje se može razumjeti, ali pogledajte dalje sa mnom. Sara proriče nedostojnost prvog saveza koji neće naslijediti s izabranima novi, zasnovan na vjeri u pravdu Krista Isusa.

Postanak 21:11: „ *I bilo je veoma loše u očima Abrahamovim zbog njegovog sina.* »

Abraham ne reaguje kao Sara jer su njegova osećanja podeljena između njegova dva sina. Rođenje Isaka ne eliminira 14 godina naklonosti koje ga vežu za Ismaila.

Post.21:12: “ *I reče Bog Abrahamu: Neka ne bude zlo u tvojim očima zbog momka i zbog sluškinje tvoje. U svemu što ti je Sara rekla, poslušaj njen glas, jer će se u Izaku zvati tvoje potomstvo.* »

U ovoj poruci Bog priprema Abrahama da prihvati otuđenje Ismaila, svog najstarijeg sina. Ovo **razdvajanje** je u Božjem proročkom planu; budući da proriče neuspjeh starog Mojsijevog saveza. Za utjehu, u Isaku, On će umnožiti svoje potomke. A ispunjenje ove božanske riječi bit će učinjeno uspostavljanjem novog saveza gdje će “ *izabrani* ” biti “ *pozvani* ” porukom vječnog Božjeg Jevanđelja u Isusu Kristu.

Dakle, paradoksalno, Isak će biti patrijarh starog saveza, a posebno u Jakovu, njegovom sinu, prema tijelu i znaku obrezanja, Izrael Božji će biti uspostavljen na svojim temeljima. Ali paradoks je da taj isti Isak prorokuje samo lekcije koje se tiču novog saveza u Hristu.

Post.21:13: “ *I od sina robinje napraviću narod, jer je on tvoje potomstvo.* »

Ishmael je patrijarh mnogih naroda Bliskog istoka. Sve dok se Hrist nije pojavio za svoju spasonosnu zemaljsku službu, duhovni legitimitet pripadao je samo potomcima ova dva Abrahamova sina. Zapadni svijet je živio u mnogim oblicima paganizma, ignorirajući postojanje velikog Boga stvoritelja.

Postanak 21:14: " *I Abraham ustane rano ujutro, uze hljeb i bocu vode, i dade Agari, metnuvši joj na rame; i on joj preda dijete i otpusti je. I otišla je i zalutala pustinjom Beršebe. »*

Božja intervencija je umirila Abrahama. On zna da će sam Bog paziti na Hagaru i Ismaila i pristaje da **se rastane** od njih, jer vjeruje da će ih Bog zaštititi i voditi. Jer on sam je do sada bio zaštićen i vođen od Njega.

Postanak 21:15: " *I kad se voda u flaši potrošila, bacila je dijete pod žbun,*

U pustinji Beersheba, odnesena voda brzo se troši i bez vode, Hagar vidi samo smrt kao konačni ishod svoje nesretne situacije.

Postanak 21:16: " *i on ode i sjede nasuprot, na udaljenosti od luka; jer je rekla: Da ne vidim dijete kako umire. A ona je sjela nasuprot, podigla glas i zaplakala. »*

U ovoj ekstremnoj situaciji, po drugi put, Hagar proliva suze pred licem Božijim.

Post.21:17: " *I ču Bog glas djeteta, i anđeo Božji pozva Agaru s neba i reče joj: Šta ti je, Agaro? Ne bojte se, jer je Bog čuo glas djeteta gdje je. »*

I po drugi put, Bog interveniše i govori joj da je uveri.

Post.21:18: " *Ustani, podigni dijete i uzmi ga u svoju ruku; jer ću od njega napraviti veliku naciju. »*

Podsjećam da je dijete Ishmael tinejdžer od 15 do 17 godina, ali je ipak dijete koje je podređeno svojoj majci Hagar i njih dvoje više nemaju vode za piće. Bog želi da ona izdržava svog sina jer je za njega rezervisana moćna sudbina.

Post.21:19: " *I otvori joj Bog oči, i ona ugleda izvor vode; a ona je otišla i napunila bocu vodom i dala djetetu piće. »*

Bilo čudo ili ne, ovaj bunar se pojavio u pravom trenutku da Hagari i njenom sinu ponovo pruži ukus za život. I duguju svoje živote moćnom Kreatoru koji otvara ili zatvara viziju i inteligenciju stvari.

Post.21:20: " *I Bog je bio s djetetom, i ono je raslo, i nastanilo se u pustinji, i postalo strijelac. »*

Pustinja stoga nije bila prazna jer je Ismail lovio životinje koje je ubijao svojim lukom da ih pojede.

Postanak 21:21: " *I nastani se u pustinji Paran; a majka mu je uzela ženu iz egipatske zemlje. »*

Veza između Ismailaca i Egipćana će stoga biti ojačana i vremenom će Izmaelovo rivalstvo s Isakom narasti do te mjere da će ih učiniti trajnim prirodnim neprijateljima.

Post .21:22: " *I dogodi se u to vrijeme da Abimeleh i Fikol, zapovjednik njegove vojske, govore Abrahamu govoreći; Bog je s vama u svemu što radite. »*

Iskustva do kojih je došlo predstavljanjem Sare kao njegove sestre, zapisana u Post. 20, poučavaju Abimeleha da je Abraham bio Božji prorok. Sada ga se plaše i strahuju.

Post.21:23: „ *I sada mi se, dakle, zakuni ovdje Bogom, da nećeš postupiti lažno sa mnom, ni s mojom djecom, ni s djecom moje djece: prema dobroti koju sam ti pokazao, tako ćeš postupati sa mnom i sa zemljom u kojoj si boravio. »*

Abimeleh više ne želi da bude žrtva Abrahamovih trikova i želi da od njega dobije čvrste i odlučne obaveze za miran savez.

Postanak 21:24: " *A Abraham reče: zakleću se. »*

Abraham nema loše namjere prema Abimeleku i stoga može dati svoj pristanak na ovaj pakt.

Postanak 21:25: " *I Abraham je prekorio Abimeleha zbog izvora vode koji su Abimelehove sluge silom zauzele. »*

Post.21:26: " *A Abimeleh reče: Ne znam ko je ovo učinio; niti si mi ti rekao, niti sam čuo za to do danas. »*

Post.21:27: " *I Abraham uze ovce i goveda i dade ih Abimeleku; i njih dvojica sklopiše savez. »*

Post.21:28: " *I Abraham odvoji sedam ovaca iz stada; »*

Abrahamov izbor "sedam ovaca" svjedoči o njegovoj povezanosti sa Bogom stvoriteljem, kojeg on tako želi povezati sa svojim djelom. Abraham se nastanio u stranoj zemlji, ali želi da plod njegovog rada ostane njegovo vlasništvo.

Postanak 21:29: " *A Abimeleh reče Abrahamu: Šta je ovih sedam jaganjaca koje si odvojio? »*

Postanak 21:30: „ *I reče: Uzmite ovih sedam jaganjaca iz moje ruke, za svedočanstvo mi da sam iskopao ovaj bunar. »*

Postanak 21:31: „ *Zato se ono mjesto prozva Beerseba, jer su se njih dvojica tamo zakleli. »*

Zdenac spora je dobio ime po riječi "šeba" koja je korijen broja "sedam" na hebrejskom, a koja se nalazi u riječi "šabat" koja označava sedmi dan, našu subotu koju je Bog posvetio kao sedmični odmor od početka njegovog zemaljskog stvaranja. Da bi se sačuvala uspomena na ovaj savez, bunar je tako nazvan "bunarom sedmorice".

Postanak 21:32: " *I sklopiše savez u Beer-Šebi. Tada ustade Abimelek i Fikol, zapovjednik njegove vojske, i vratiše se u zemlju filistejsku. »*

Postanak 21:33: " *I Abraham posadi drvo tamariska u Beer-Šebi; i tamo je zazvao ime Jahve, vječnog Boga. »*

Post.21:34: " *I Abraham je boravio u zemlji filistejskoj mnogo dana. »*

Bog je za svog slugu stvorio uslove mira i spokoja.

Postanak 22

Razdvajanje oca i jedinog žrtvovanog sina

Ovo 22. poglavlje predstavlja proročku temu o Kristu prinesenom na žrtvu od Boga kao Oca. Ona opisuje princip spasenja koji je Bog u tajnosti pripremio od samog početka svoje odluke da stvori slobodne, inteligentne i autonomne kolege ispred sebe. Ova žrtva će biti cijena koju treba platiti da bi njegova stvorenja uzvratila ljubav. Odabrani će biti oni koji su na Božja očekivanja odgovorili potpunom slobodom izbora.

Post.22:1: “ *Poslije ovih stvari Bog je iskušao Abrahama i rekao mu: Abrahame: A on odgovori: Evo me!* »

Abraham je veoma poslušan Bogu, ali koliko daleko ova poslušnost može ići? Bog već zna odgovor, ali Abraham mora ostaviti iza sebe, kao svjedočanstvo svim izabranima, konkretan dokaz svoje uzorne poslušnosti koja ga čini toliko dostojnim ljubavi njegovog Boga koji ga čini patrijarhom čije će potomstvo biti sublimirano rođenjem Krista Isusa.

Post.22:2: “ *I reče Bog: Uzmite sada svog sina, svog jedinog sina Isaka, koga volite; idi u zemlju Morija i tamo ga prinesi kao žrtvu paljenicu na jednoj od planina o kojoj ću ti reći.* »

Bog namerno pritiska na ono što boli, do granice onoga što je podnošljivo za ovog starca više od sto godina. Bog mu je nekim čudom podario radost da mu se rodi sin, a njegova zakonita žena Sara. Tako će sakriti od onih oko sebe nevjerovatni Božji zahtjev: " *Prinesi svog sina jedinca na žrtvu.* " A Abrahamov pozitivan odgovor imat će vječne posljedice po cijelo čovječanstvo. Jer, nakon što je Abraham pristao da ponudi svog sina, sam Bog se više neće moći odreći svog plana spasenja; da je mogao razmisliti da odustane.

Zapazimo interes preciznosti: " *na jednoj od planina o kojoj ću vam pričati.* " Ovo tačno mesto je programirano da primi krv Hristovu.

Post.22:3: “ *I Abraham usta rano ujutro, osedla magarca, i uze sa sobom dva mladića i Isaka sina svoga. Iscijepio je drva za žrtvu paljenicu i krenuo na mjesto za koje mu je Bog rekao.* »

Abraham je odlučio da se povinuje ovom gnevu i teška srca je organizovao pripremu krvave ceremonije koju je naredio Bog.

Postanak 22:4: “ *I dogodi se trećeg dana, Abraham podiže oči svoje i ugleda to mjesto izdaleka.* »

Zemlja Morija udaljena je tri dana puta od mjesta gdje on živi.

Post.22:5: “ *I reče Abraham svojim slugama: ostanite ovdje s magarcem; Ja i mladić ćemo otići toliko daleko na bogoslužjenje, a onda ćemo se vratiti vama.* »

Užasno djelo koje će počiniti ne zahtijeva svjedoke. **On** je stoga **se odvaja** od svoja dva sluge koji će morati čekati njegov povratak.

Post .22:6: „ *Abraham uze drva za žrtvu paljenicu i položi ih na svog sina Isaka; a oganj i nož bijahu u njegovoj ruci. I oboje su hodali zajedno.* »

U ovoj proročkoj sceni, baš kao što će Krist morati da nosi tešku "patibulum" na kojoj će mu biti prikovani zglobovi, Isak je natovaren drvima koja će, zapaljena, progutati njegovo žrtvovano tijelo.

Post.22:7: “ *Tada Isak reče svom ocu Abrahamu govoreći: Oče moj! A on odgovori: Evo me, sine moj! Isak reče: Evo vatre i drva; ali gdje je jagnje za žrtvu paljenicu?* »

Isak je svjedočio mnogim vjerskim žrtvama i s pravom je iznenađen odsustvom životinje koja se žrtvuje.

Post.22:8: “ *I reče Abraham: Sine moj, Bog će sebi priskrbiti jagnje za žrtvu paljenicu. I oboje su hodali zajedno.* »

Ovaj Abrahamov odgovor bio je direktno nadahnut od Boga jer lijepo proriče ogromnu žrtvu na koju će Bog pristati prinoseći Sebe na raspeće u

ljudskom tijelu, osiguravajući tako potrebu grešnih izabranika za djelotvornim i pravednim Spasiteljem u božanskom savršenstvu. Ali Abraham ne vidi ovu spasonosnu budućnost, ovu ulogu Hrista Spasitelja koju je prorekla životinja žrtvovana Jahveu, svemogućem Bogu stvoritelju. Za njega, ovaj odgovor mu jednostavno omogućava da kupi vrijeme, dok sa užasom gleda zločin koji će morati počinuti.

Postanak 22:9: “ *I kada su došli na mjesto za koje mu je Bog rekao, Abraham je tamo sagradio oltar i postavio drva u red. Svezao je svog sina Izaka i položio ga na oltar na vrhu drveta.* »

Jao za Abrahamu pred oltarom, više nema načina da se sakrije od Isaka da je on taj koji će biti žrtvena ovca. Ako se otac Abraham pokazao kao uzvišen u ovom izvanrednom prihvatanju, Isakovo pokorno ponašanje je poput onoga što će Isus Krist biti u svoje vrijeme: uzvišen u svojoj poslušnosti i svom samoodricanju.

Postanak 22:10: “ *Tada je Abraham ispružio ruku i uzeo nož da ubije sina.* »

Imajte na umu da da bi reagirao, Bog čeka do posljednje krajnosti testa kako bi svjedočanstvu svojih odabranih dao stvarnu vrijednost i autentičnost. “ *Nož u ruci* ”; Ostaje samo zaklati Isaka kao mnoge ovce koje su već žrtvovane.

Postanak 22:11: “ *Tada ga anđeo Jahve pozva s neba i reče: Abrahame! Abrahame! A on odgovori: Evo me!* »

Demonstracija Abrahamove poslušne vjere je napravljena i savršeno ostvarena. Bog stavlja tačku na iskušenje starca i njegovog sina toliko dostojnog njega i njegove ljubavi.

Uzmi ga, kad god ga pozove Bog ili njegov sin, Abraham uvijek odgovara govoreći: „ *Evo me* “. Ovaj spontani odgovor koji izvire iz njega svjedoči o njegovoj velikodušnoj i otvorenoj prirodi prema bližnjemu. Štaviše, to je u suprotnosti sa stavom Adama uhvaćenog u situaciji grijeha koji se sakrio od Boga, do te mjere da je Bog bio dužan da mu kaže: „ *Gdje si?* ”.

Post .22:12: “ *A anđeo reče: Ne stavlaj ruku na dijete, niti mu ništa ne čini. jer sada znam da se bojiš Boga i da nisi zatajio svog sina, svog jedinog sina, od mene.* »

Pokazujući svoju vjernu i poslušnu vjeru, Abraham može biti u očima svih, i do kraja svijeta, od Boga pokazan kao uzor prave vjere, sve do dolaska Krista koji će ga zauzvrat inkarnirati u božanskom savršenstvu. Upravo u ovom modelu besprijeorne poslušnosti Abraham postaje duhovni otac pravih vjernika spašenih krvlju koju je prolio Isus Krist. U ovom iskustvu, Abraham je upravo igrao ulogu Boga Oca koji će prinijeti stvarnu i smrtnu žrtvu, svog jedinog sina po imenu Isus iz Nazareta.

Postanak 22:13: „ *Abraham podiže oči svoje, i gle, iza njega ovan uhvaćen u šikari svojim rogovima: i Abraham ode, uze ovna i prinese ga na žrtvu paljenicu umjesto svog sina.* »

U ovom trenutku Abraham može shvatiti da je njegov odgovor Isaku, „ *Sine moj, Bog će dati jagnje za žrtvu paljenicu* “, nadahnut od Boga, jer „ *jagnje* “, u stvari, „ *mladi ovan* “, zaista je „ *obezbeđen* “ od Boga i ponuđen od njega. Imajte na umu da su životinje žrtvovane Jahveu uvijek mužjaci zbog odgovornosti

i dominacije koja je data čovjeku, muškom Adamu. Hristos Otkupitelj će takođe biti muško.

Postanak 22:14: „ Abraham je tom mjestu nazvao Jahve Jire. Zato se danas kaže: Na gori JaHWéH će se vidjeti. »

Ime “ Jahve Jireh ” znači: Jahve će biti viđen. Usvajanje ovog imena je istinito proročanstvo koje najavljuje da će u zemlji Morija, veliki nevidljivi Bog koji izaziva strah i strahopoštovanje, biti viđen pod manje strašnim ljudskim izgledom, da donese i dobije spasenje izabranih. A porijeklo ovog imenovanja, prinošenje Isaka kao žrtve, potvrđuje zemaljsku službu „ Jagnjeta Božjeg koje uzima na sebe grijehe svijeta “. Znajući Božji interes za njegovo poštovanje prema reproduciranim i ponovljenim tipovima i modelima, vjerovatno je i gotovo sigurno da je Abraham prinio svoju žrtvu upravo na mjestu gdje je, 19 stoljeća kasnije, Isus trebao biti razapet, odnosno u podnožju planine Golgote, izvan Jerusalima, grada, samo jedno vrijeme, svetog.

Postanak 22:15: “ Anđeo Jahve je pozvao Abrahamu drugi put s neba, ”

Ovo strašno iskušenje će biti posljednje koje će Abraham morati izdržati. Bog je u njemu pronašao dostojan patrijarhalni model poslušne vjere i on mu to daje do znanja.

Post.22:16: “ i rekao: Samim sobom se kunem, kaže Jahve! Zato što si ovo uradio, a nisi zadržao svog sina, svog sina jedinca ,

Bog naglašava ove riječi, " tvoj sin, tvoj jedinorođeni sin ", jer prorokuju njegovu buduću žrtvu u Isusu Kristu prema Ivanu 3:16: "Jer Bog je tako zavoljeo svijet da je dao Sina svog jedinorođenog , da nijedan koji vjeruje u njega ne pogine, nego da ima život vječni ."

Post.22:17: „ Blagosloviću te i učiniću tvoje potomstvo brojnim kao zvezde na nebu i kao pesak na obali mora; i tvoje će potomstvo posjedovati vrata svojih neprijatelja. »

Pažnja! Abrahamov blagoslov nije naslijeđen, već samo za njega i svaki muškarac ili žena njegovih potomaka morat će zauzvrat zaslužiti Božji blagoslov. Jer Bog mu obećava brojno potomstvo, ali među tim potomstvom samo će izabrani koji će djelovati s istom vjernošću i istom poslušnošću biti blagosloveni od Boga. Tada možete izmjeriti svo duhovno neznanje Židova koji su s ponosom tvrdili da su Abrahamovi sinovi i stoga sinovi koji su zaslužili naslijeđe njegovih blagoslova. Isus ih je porekao pokazujući im kamenje i govoreći da od tog kamenja Bog može dati potomke Abrahamu. I pripisao im je, ne Abrahama, nego đavola.

U svom osvajanju zemlje Kanaan, Jošua će posjedovati vrata svojih neprijatelja, od kojih je prva pala grad Jerihon. Konačno, s Bogom će izabrani sveci posjedovati kapiju posljednjeg neprijatelja: “ Vavilon Veliki ” prema raznim učenjima otkrivenim u Apokalipsi Isusa Krista.

Postanak 22:18: “ I u tvom će potomstvu **biti blagosloveni svi narodi na zemlji** , jer **si poslušao moj glas**. »

To su zaista „ svi narodi na zemlji “, jer je ponuda spasenja u Hristu predložena svim ljudskim bićima, svih porekla i svih naroda. Ali ovi narodi također duguju Abrahamu činjenicu da su mogli otkriti božanska proročanstva otkrivena jevrejskom narodu koji je napustio egipatsku zemlju. Spasenje u Kristu

postiže se dvostrukim blagoslovom Abrahama i njegovog potomstva koje predstavljaju hebrejski narod i Isus iz Nazareta, odnosno Isus Krist.

Poželjno je u ovom ajetu dobro uočiti blagoslov i njegov uzrok: poslušnost odobrena od Boga.

Postanak 22:19: “ *I Abraham se vrati svojim slugama, i oni ustadoše i pođoše zajedno u Beer-Šebu; jer je Abraham stanovao u Beer-Šebi.* »

Postanak 22:20: “ *Poslije ovih stvari rečeno je Abrahamu, govoreći: Evo, i Milka je rodila sinove Nahoru tvom bratu:* ”

Sljedeći stihovi imaju za cilj da pripreme vezu sa “ *Rebekom* ” koja će postati idealna žena koju je Bog izabrao za vjernog i poslušnog Isaka. Ona će biti uzeta iz uže porodice Abrahamove u potomke njegovog brata Nahora.

Postanak 22:21: “ *Uz njegov prvenac, Buz njegov brat, Kemuel otac Aramov,*”

Postanak 22:22: “ *Kesed, Hazo, Pildas, Idlaf i Betuel.* »

Postanak 22:23: “ *„ Betuel je rodio **Rebeku** . Ovo je osam sinova koje je Milka rodila Nahoru, Abrahamovom bratu .* »

Postanak 22:24: “ *Njegova konkubina, koja se zvala Reuma, također je rodila Tebu, Gahama, Tahaša i Maaku.* ”.

Ispunjenje obećanja datih Abrahamu

Postanak 23 bilježi smrt i sahranu njegove žene Sare u Hebronu, u pećini Makpeli. Abraham preuzima mjesto sahrane na tlu Kanaana dok čeka da Bog da cijelu zemlju njegovim potomcima nekih 400 godina kasnije.

Zatim u Post. 24, Abraham i dalje zadržava ulogu Boga. Kako bi ostao **odvojen** od ovdašnjih paganskih naroda, poslat će svog slugu u udaljeno mjesto, u

svoju bližu porodicu, da nađe ženu svom sinu Isaku i oni će pustiti Boga da izabere za njih. Na isti način, Bog će izabrati izabrane koji će činiti nevestu Hristovu, Sina Božijeg. U ovom odabiru čovjek nema nikakve veze s tim jer inicijativa i sud pripadaju Bogu. Božji izbor je savršen, besprijekoran i djelotvoran, kao Rebeka, izabrana žena, puna ljubavi, inteligentna i lijepa izgleda, a iznad svega, duhovna i vjerna; biser koji svi duhovni ljudi koji žele da uzmu ženu treba da traže.

Jakova i Izava

Kasnije, prema Postanku 25, Rebeka je prvobitno bila nerotkinja poput Abramove žene Saraje prije nje. Ova zajednička sterilnost je zbog činjenice da će dvije žene nositi blagosloveno potomstvo do Krista kojeg će sam Bog oblikovati u utrobi mlade djevice djevojke po imenu Marija. Na taj način, loza Božjeg spasonosnog projekta obilježena je njegovim čudesnim djelovanjem. Pateći od ovog prirodnog steriliteta, Rebecca priziva Jahvea i od njega dobija dva blizanca koji se bore u njenoj utrobi. Zabrinuta, pita Boga o ovoj stvari: „*I Jahve joj reče : Dva naroda su u tvojoj utrobi, i dva naroda će biti odvojena od tvojih utroba; jedan od ovih naroda će biti jači od drugog, a veći će služiti manjim .*» Rađa blizance. Zbog njegove intenzivne dlakavosti, a bio je u potpunosti " crven ", otuda i ime " Edom " koje je dato njegovom potomstvu, najstariji je dobio ime " Izav ", što znači "dlakav". Najmlađeg se zove " Jakov ", ime koje znači: "Prevarant". Već dva imena prorokuju njihove sudbine. "Velu" će svoje prvorodeno pravo prodati najmlađima za sočno jelo od " rouxa ", ili crvenog sočiva. On prodaje ovo prvorodeno pravo jer potcjenjuje njegovu pravu vrijednost. Naprotiv, duhovni "Varantica" žudi za ovom titulom koja nije samo počasna, jer je za nju vezan Božji blagoslov. "Prevarant" je jedan od onih nasilnih ljudi koji po svaku cijenu žele natjerati kraljevstvo nebesko da ga osvoje i s njim je Isus govorio o ovoj temi. I videći ovu uzavreću revnost, srce Božje se veoma obradova. Dakle, šteta za "Čupavog" i utoliko bolje za "Prevaranta", jer će upravo on postati "Izrael", odlukom Božjom. Nemojte se zavaravati, Jakov nije običan varalica i on je izvanredan čovjek, jer nijedan drugi biblijski primjer ne svjedoči o njegovoj odlučnosti da dobije Božji blagoslov, i samo da bi postigao ovaj cilj on "obmanjuje". Tako da ga svi možemo oponašati i vjerno nebo će se radovati. Sa svoje strane, Ezav će za potomstvo imati narod " Edoma ", imena koje znači " crveni ", istog korena i značenja kao i Adam, ovaj narod će biti protivnik Izraela kao što je najavljeno božansko proročanstvo.

Želim da istaknem da boja "crvena" označava grijeh samo u proročkim slikama spasonosnog projekta otkrivenog od Boga, a ovaj kriterij se odnosi samo na glumce u njegovim predstavama, kao što je "Isav". U mračnim vremenima srednjeg vijeka, crvenokosa djeca su ubijana jer su ih smatrali zlom. Zbog toga, preciziram, crvena boja ne čini običnog čovjeka grešnijim od brinete ili plavuše, jer se grešnik prepoznaje po lošim djelima njegove vjere. Stoga je samo u simboličnoj vrijednosti da je "crvena", boja ljudske krvi, simbol grijeha, prema Isaiji 1:18: " *Hajde da zajedno rasuđujemo! kaže YaHWéH. Premda vaši grijesi budu kao grimiz, bit će bijeli kao snijeg; ako budu crveni kao grimiz, bit će kao vuna .* „Slično, u svojoj Apokalipsi, svom Otkrivenju, Isus povezuje crvenu boju s

ljudskim instrumentima koji služe, nesvjesno ili ne, đavolu, Sotoni, prvom grešniku života stvorenog od Boga; primjeri: “ *crveni konj* ” iz Otkr. 6:4, “ *crveni ili ognjenocrveni zmaj* ” iz Otkr. 12:3 i “ *grimizna zvijer* ” iz Otkr. 17:3.

Sada kada ima ovo pravo po rođenju, Jakov će, zauzvrat, živjeti životna iskustva koja prorokuju Božje planove, kao Abrahamov nasljednik.

Napustio je svoju porodicu iz straha od ljutnje svog brata Izava, s dobrim razlogom, prema Post. 27:24, jer je odlučio da ga ubije, nakon što je prisvojio blagoslov svog oca na samrti, "prevaren" prevarom koja je došla iz uma njegove žene Rebeke. U ovoj otmici oba imena blizanaca otkrivaju njihovu važnost. Zato što je "Prevarant" koristio dlakavu kožu da prevari slijepog Isaka, i tako se predstavio kao njegov prirodno "dlakavi" stariji brat. Duhovni ljudi podržavaju jedni druge i Rebeka je više ličila na Jakova nego na Isava. U ovoj akciji Bog je u suprotnosti s ljudskim i tjelesnim izborom Isaka koji je preferirao Izava lovca koji mu je donio divljač koju je cijenio. I Bog daje prvorodstvo onome ko ga je najdostojniji: Jakovu Varalicu.

Stigavši kod Labana, njegovog aramejskog strica i Rebečinog brata, da radi za njega, Jakov se zaljubljuje u Rahelu, najmlađu, ali najljepšu Labanovu kćer. Ono što on ne zna je da ga u njegovom stvarnom životu Bog čini da igra proročansku ulogu koja mora proreći njegov spasonosni projekat. Dakle, nakon "sedam godina" rada da dobije svoju voljenu Rahelu, Laban mu nameće svoju najstariju kćer "Leju" i daje mu je za ženu. Da bi dobio i oženio Rachel, morat će raditi "još sedam godina" za svog strica. U ovom iskustvu, “Jakov” proriče šta će Bog morati da prođe u svom planu spasenja. Jer i on će sklopiti prvi savez ne u skladu sa željom njegovog srca, jer iskustvo tjelesnog i nacionalnog Izraela neće biti obilježeno uspjehom i slavom koje zaslužuje njegova dobrota. Sukcesije "Sudija" i "kraljeva" uvijek se loše završavaju, uprkos nekoliko rijetkih izuzetaka. A željenu nevjestu dostojnu njegove ljubavi, on će dobiti tek u drugom savezu nakon što pokaže svoju ljubav i otkrije svoj plan spasenja u službi Isusa Krista; njegovo učenje, njegovu smrt i njegovo vaskrsenje. Imajte na umu da su ljudske i božanske preferencije potpuno obrnute. Jakovljeva voljena je neplodna Rahela, ali Božja voljena je plodna Lija. Dajući Jakovu, prvo, Liju za ženu, Bog čini da njegov prorok doživi razočaranje koje će oboje iskusiti u svom prvom savezu. U ovom iskustvu, Bog najavljuje da će njegov prvi savez biti užasan neuspjeh. I odbacivanje Mesije Isusa od strane njegovih potomaka potvrdilo je ovu proročku poruku. Lija, koja nije bila voljena izabrana od mladoženja, slika je koja proriče izabranike novog saveza koji su, poganskog porijekla, dugo živjeli u neznanju o postojanju jednog Boga stvoritelja. Međutim, Leina plodna priroda prorekla je savez koji će donijeti mnogo ploda na slavu Božju. I Isaija 54:1 potvrđuje, govoreći: „ *Raduj se, neplodna koja više ne rađa! Neka vaša radost i veselje bukne, vi koji više nemate bola! Jer će djeca puste žene biti brojnija od djece udate žene, kaže Jahve* . Ovdje napušteni prorokuje, preko Lije, novi savez, a onaj koji je bio oženjen, preko Rahele, stari hebrejski savez.

Jakov postaje Izrael

Ostavivši Labana bogatog i prosperitetnog, Jakov i oni koji mu pripadaju vraćaju se njegovom bratu Isavu, čije se pravedne i osvetničke ljutnje plaši. Jedne

noći, Bog se pojavljuje pred njim i oni se međusobno bore do zore. Bog ga konačno rani u kuk i kaže mu da će se od sada zvati "Izrael", jer je izašao kao pobjednik u borbi protiv Boga i ljudi. U ovom iskustvu, Bog je želio da prikaže sliku Jakovljeve borbene duše u njegovoj borbi vjere. Imenovan od Boga Izrael, on dobija ono što je želeo i zapovednički tražio: njegov blagoslov od Boga. Abrahamov blagoslov u Isaku je tako dobio oblik kroz konstituciju tjelesnog Izraela koji će, izgrađen na Jakovu koji je postao Izrael, uskoro postati narod straha, nakon što napusti porobljen Egipat. Pošto je Božja milost pripremila Isava, dva brata se nalaze u miru i radosti.

Sa svoje dvije žene i njihove dvije sluškinje, Jacob se našao kao otac 12 dječaka i samo jedne djevojčice. Isprva neplodna poput Saraje i Rebeke, ali idolopoklonička, Rachel dobiva dvoje djece od Boga, Josifa najstarijeg i Benjamina najmlađeg. Umrula je rađajući svoje drugo dijete. Ona tako proriče kraj starog saveza koji će prestati uspostavljanjem novoga na temelju krvi pomirenja Isusa Krista. Ali u drugoj primjeni, ove smrtne okolnosti proriču konačnu sudbinu Njegovih izabranika koji će biti spašeni Njegovom sretnom intervencijom kada se vrati u svom veličanstvenom božanskom aspektu u Mihailu Isusu Kristu. Ovaj preokret situacije posljednjih odabranih proriče promjenom imena djeteta koje je majka na samrti nazvala " *Ben-Oni* " ili " *sin moje boli* ", a preimenovao ga *Jacob*, otac, " *Benjamin* " ili "sin s desne strane" (desna strana) ili blagoslovljeni sin. Kao potvrdu, u Mateju 25:33, Isus Krist će staviti " *svoje ovce na svoju desnu ruku i koze na svoju lijevu* ". Ovo ime " *Benjamin* " je odabrao Bog, samo za svoj proročki projekat, dakle za nas, jer za Jakova nije imalo malo značenja; i u Božjim očima, idolopoklonička Rachel nije zaslužila titulu " *pravo* ". Ove stvari koje se tiču kraja svijeta razvijene su u objašnjenjima Otkr. 7:8.

Joseph vrijedni divljenja

U historiji Izraela, uloga koju Bog daje Josifu dovest će ga da dominira nad svojom braćom koja ga, ogorčeni njegovom duhovnom dominacijom, prodaju arapskim trgovcima. U Egiptu ga cijene njegovo poštenje i odanost, ali supruga njegovog gospodara, želeći da ga zlostavlja, opirala mu se, Joseph završava u zatvoru. Tamo će ga, objašnjavajući snove, događaji dovesti do najvišeg ranga ispod faraona: prvog vezira. Ovo uzdizanje je zasnovano na njegovom proročkom daru kao i za Danila nakon njega. Ovaj dar ga je cijenio od strane faraona koji mu je povjerio Egipat. Tokom gladi, Jakovova braća otišla su u Egipat i tamo se Josif pomirio sa svojom zlom braćom. Jakov i Benjamin će im se pridružiti i tako se Jevreji naseljavaju u Egipat u oblasti Gošen.

Izlazak i vjerni Mojsije

Porobljeni, Jevreji će u Mojsiju naći hebrejsko dete čije ime znači "spašeno iz voda", iz Nila, koje je podigla i usvojila faraonova ćerka, oslobodilac kojeg je Bog pripremio.

Kako uslovi njihovog ropstva postaju oštriji i teži, da bi odbranio Hebreja, Mojsije ubija Egipćanina, a on bježi iz Egipta. Njegovo putovanje vodi ga u Midijan, u Saudijskoj Arabiji, gdje žive potomci Abrahama i Ketur, njegove druge žene, vjenčane nakon Sarine smrti. Oženivši se Siporom, najstarijom kćerkom svog tasta Jetra, 40 godina kasnije, Mojsije susreće Boga dok čuva svoja stada u blizini planine Horiv. Tvorac mu se pojavljuje u obliku užarenog grma koji gori, ali se ne troši. On mu otkriva svoj plan za Izrael i šalje ga u Egipat da vodi egzodus svog naroda.

Deset pošasti će biti potrebno da se faraon prisili da pusti svoje dragocjene robove slobodno. Ali to je deseti koji će poprimiti proročansku važnost prvog reda. Jer Bog je pobio sve prvence u Egiptu, i čovjeka i zvijer. I istog dana, Jevreji slave prvu Pashu u svojoj istoriji. Pasha je prorekla smrt Mesije Isusa, čistog i neokaljanog „ *prvenca* “ i „ *Jagnjeta Božjeg* “ *prinesenog na žrtvu poput „ jagnjeta* “ zaklanog na dan izlaska iz Egipta. Nakon Isakove žrtve koju je Bog zatražio od Abrahama, Pasha izlaska iz Egipta je druga proročka najava smrti Mesije (Pomazanika) Isusa, ili, grčkim riječima, Isusa Krista. Egzodus iz Egipta se desio 14. ^{dana} prvog meseca u godini, oko 15. ^{veka} pre nove ere, ili oko 2500 godina nakon greha Eve i Adama. Ovi brojevi potvrđuju vrijeme od "400 godina" " *četiri generacije* " koje je Bog dao kao kašnjenje Amorejcima, stanovnicima hananske zemlje.

Faraonov ponos i buntovnički duh nestat će sa njegovom vojskom u vodama "Crvenog mora" koje tako nalazi svoj smisao, jer se zatvara na njih nakon što se otvori da bi omogućio Hebrejima ulazak u zemlju Saudijske Arabije, na južnom kraju egipatskog poluotoka. Izbjegavajući Madijana, Bog vodi svoj narod kroz pustinju do planine Sinaj gdje će im predstaviti svoj zakon o "deset zapovijesti". Pred jedinim pravim Bogom, Izrael je sada obrazovana nacija koja mora biti stavljena na kušnju. U tu svrhu, Mojsije je pozvan k njemu na planinu Sinaj i Bog ga tamo drži 40 dana i noći. Daje mu dvije ploče zakona ugravirane njegovim božanskim prstom. U taboru hebrejskog naroda, produženo Mojsijevo odsustvo favorizuje buntovne duhove koji vrše pritisak na Arona i na kraju ga nateraju da prihvati topljenje i oblikovanje " *zlatnog teleta* ". Samo ovo iskustvo sažima ponašanje buntovnih ljudi svih uzrasta prema Bogu. Njihovo odbijanje da se pokore njegovom autoritetu navodi ih da radije sumnjaju u njegovo postojanje. I mnoge Božje kazne ništa ne mijenjaju. Nakon ovih 40 dana i noći iskušenja, strah od hanaanskih divova osudit će ljude da lutaju pustinjom 40 godina i, samo od ove testirane generacije, Jošua i Kaleb će moći ući u obećanu zemlju koju je Bog ponudio oko 2540. godine od Adamovog grijeha.

Glavni likovi u priči Postanka su glumci u sceni koju je organizovao Bog stvoritelj. Svaki od njih prenosi, s proročkom svrhom ili ne, pouku, a ovu ideju spektakla potvrdio je i apostol Pavle koji kaže u 1. Kor 4,9: „ *Jer mi se čini da je Bog od svih nas učinio apostolima, na neki način osuđeni na smrt, budući da smo postali prizor svijetu i anđelima* . »Od tada je Gospodnji glasnik, Elen G. Vajt, napisala svoju čuvenu knjigu pod naslovom „Velika kontroverza“. Ideja o " *spektaklu* " je time potvrđena, ali nakon "zvijezda" svete knjige, red je na svakoga od nas da igra svoju ulogu, znajući da smo, poučeni njihovim iskustvima, stavljeni

u dužnost da oponašamo njihova dobra djela, a da ne ponavljamo njihove greške. Za nas, kao i za Danijela (Moj Sudija je Bog), Bog ostaje „naš Sudija“, saosećajan, svakako, ali „Sudija“ koji ne čini izuzetak ni za koga.

Iskustvo jevrejskog nacionalnog Izraela je pogubno, ali nije ništa više od iskustva kršćanske vjere našeg doba koja završava raširenim otpadništvom. Ne treba da nas čudi ova sličnost, jer je Izrael iz starog saveza bio samo mikrokosmos, uzorak ljudskih bića koja naseljavaju čitavu zemlju. Zato je prava vjera tamo bila rijetka kao u novom savezu izgrađenom na Spasitelju i “ *vjernom svjedoku* ” Isusu Kristu.

Iz Biblije općenito

Čitava Biblija, koju je Bog diktirao i potom nadahnuo svojim ljudskim slugama, nosi proročke pouke; od Postanka do Otkrivenja. Glumci koje je Bog izabrao predstavljeni su nam onakvima kakvi zaista jesu u svojoj pravoj prirodi. Ali da bi konstruisao proročke poruke u ovom neprestanom spektaklu, Bog stvoritelj postaje Organizator događaja. Nakon izlaska iz Egipta, Bog je Izraelu dao slobodu svog nebeskog zakona na 300 godina, vrijeme "sudaca" koje se završilo oko 2840. I u toj slobodi, povratak grijehu, obavezao je Boga da kazni svoj narod "sedam puta" koje je posljednje isporučio Filistejcima, njihovim nasljednim neprijateljima. I "sedam puta" podiže "oslobodioce". Biblija kaže da je u to vreme „ *svako radio šta je hteo* “. I ovo vrijeme potpune slobode bilo je neophodno da bi se otkrio plod koji nosi svaka osoba. Isto važi i za naše " *posljednje vrijeme* ". Ovih tri stotine godina slobode obilježenih stalnim vraćanjem Hebreja grijehu, Bog nas poziva da ih uporedimo sa tri stotine godina života pravednog Henoha kojeg nam predstavlja kao uzor svojih izabranika, govoreći: „ *Henoh je trista godina hodao s Bogom, onda ga više nije bilo jer ga je Bog uzeo* “; s njim, učinivši ga da prvi uđe u svoju vječnost kao, poslije njega, Mojsije i Ilija, i sveci vaskrsli u Isusovoj smrti, prije svih ostalih izabranih, uključujući apostole Isusa Krista; svi će biti transmutirani ili uskrsnuti posljednjeg dana.

Nakon onog "sudija", došlo je vrijeme kraljeva i tu je opet Bog svojim prvim glumcima dao proročku ulogu koja potvrđuje poruku napredovanja **zla ka** konačnom dobru, odnosno od noći, odnosno tame, ka svjetlosti. Ovako ova dva čovjeka, Saul i David, prorokuju cjelokupni projekat plana spasenja pripremljenog za zemaljske izabranike, odnosno dvije faze ili dva uzastopna sveta saveza. Uzmi to sa mnom, David postaje kralj tek nakon smrti kralja Saula, kao što smrt starog vječnog saveza dozvoljava Kristu da uspostavi svoj novi savez, svoju vladavinu i svoju vječnu vlast.

Već sam pomenuo ovu temu, ali vas podsećam da zemaljske monarhije nemaju božanski legitimitet jer su Jevreji tražili od Boga da ima kralja " *kao ostali zemaljski narodi*", oni, "pagani". Što znači da je model ovih kraljeva tipa sotonskih vrijednosti, a ne božanskih. Koliko je za Boga kralj blag, ponizna srca, pun samoodricanja i saosećanja, čineći sebe slugom svih, toliko je đavo težak, gord, sebičan i prezriv, i zahteva da mu svi služe. Nepravедno povrijeđen svojim odbacivanjem od strane svog naroda, Bog je uslišio njegovu molbu i na njegovu

nesreću dao mu je kralja po kriterijima đavola i svih njegovih nepravdi. Od tada, za njegov narod Izrael, **ali samo za njega**, kraljevstvo je dobilo svoj božanski legitimitet.

Verbalni ili pismeni govor je sredstvo razmjene između dvije osobe. Biblija je Božja riječ u smislu da je Bog sakupio svjedočanstva diktirana ili nadahnuta svojim slugama, kako bi prenio svoje pouke svojim zemaljskim stvorenjima; svjedočanstva koje je on tokom vremena sortirao, birao i grupisao. Ne trebamo se čuditi kada primijetimo nesavršenost pravde uspostavljene na zemlji, jer odsječeni od Boga, ljudi svoju pravdu mogu uspostaviti samo na slovu zakona. Sada, Bog nam preko Isusa kaže da " *slovo ubija, a duh oživljava* ", ovo slovo. Sveti spisi Biblije stoga mogu biti samo " *svjedoci* " kao što je naznačeno u Otkr. 11:3, ali ni u kojem slučaju " *sudije* ". Priznajući da slovo zakona nije u stanju da donese pravednu presudu, Bog otkriva istinu koja počiva isključivo na božanskoj prirodi njegove ličnosti. On jedini može donijeti pravedan sud, jer mu njegova sposobnost da analizira tajne misli umova svojih stvorenja omogućava da zna motivaciju onih kojima sudi, stvari skrivene i nepoznate drugim stvorenjima. Biblija stoga pruža samo osnovu za svjedočanstva koja se koriste za sud. Tokom „ *hiljadu godina* “ nebeskog suda, izabrani sveci će dobiti pristup motivacijama duša kojima se sudi. S Isusom Kristom, oni će tako moći donijeti savršenu presudu koja je neophodna jer konačna presuda utvrđuje dužinu vremena patnje u drugoj smrti. Ovo saznanje o pravoj motivaciji krivca nam omogućava da bolje razumijemo Božju milost prema Kajinu, prvom zemaljskom ubici. Prema jedinom svjedočanstvu predstavljenom u pismu u Bibliji, Kajin je bio gurnut u ljubomoru zbog Božjeg izbora da blagoslovi Abelovu ponudu i da prezire Kajinu, a da ovaj nije znao razlog za ovu razliku koja je bila duhovna i još uvijek nepoznata. Ovako je, život se sastoji od bezbroj parametara i uslova koje samo Bog može identifikovati i suditi sa punim poznavanjem činjenica. Ipak, Biblija ostaje za ljude jedina knjiga koja u slovima predstavlja osnove zakona koji sudi njihovim postupcima, dok čekaju da se njihove tajne misli otkriju izabranim svecima na nebu. Sada je uloga pisma da osudi ili osudi akciju. Zato Isus u svojoj Apokalipsi podsjeća ljude na važnost njihovih " *djela* " i rijetko govori o njihovoj vjeri. U Jaku 2:17, apostol Jakov nas je podsjetio da je " *bez djela vjera mrtva* ", pa potvrđujući ovo mišljenje, Isus govori samo o dobrim ili lošim " *djelima* " nastalim vjerom. A da bi nastala vjerom, ova djela su isključivo ona koja Biblija uči kao božanske zakone. Dobra djela koja cijeni Katolička crkva se ne uzimaju u obzir, jer su djela humanističkog karaktera i nadahnuća.

U posljednjim vremenima, Biblija je potpuno prezrena i ljudsko društvo predstavlja globalizirani lažni mistifikujući aspekt. Tada riječ " *istina* " koja karakterizira svetu Bibliju, riječ živoga Boga, i šire, njen globalni univerzalni projekat, poprima svoj puni značaj. Jer prezir ove jedinstvene „ *istine* “ navodi čovječanstvo da se gradi na lažima u svim relacijskim, profanim, vjerskim, političkim ili ekonomskim područjima.

Ovaj članak koji je napisan u subotu 14. avgusta 2021., sutra, 15. avgusta, na velikim skupovima, žrtve prevarene krivom religijom odaće počast najuspješnijoj sotonističkoj mistifikaciji u njegovoj karijeri, od kada je koristio " *zmiju* " kao medij u " *Edenu* ": njegovu pojavu pod likom " *device* ". Prava više nije

bila djevica, pošto je poslije Isusa rodila sinove i kćeri; braćo i sestre Isusovu. Ali laži teško umiru i odolijevaju čak i najboljim biblijskim argumentima. Nema veze, nakon ovog 15. avgusta, za ovu zgražanje ostat će najviše osam slavija da razdraže Boga i raspiri njegov pravedni gnjev koji će se obrušiti na glave krivaca. Zapazimo da su u ovom ukazanju djeca izabrana da potvrde viziju "djevice". Da li su oni tako nevini kako se govori i tvrdi da jesu? Rođenim grešnicima, pogrešno im se pripisuje nevinost, ali se ne mogu optužiti za saučesništvo. Vizija koju su primila ova djeca bila je vrlo stvarna, ali đavo je također vrlo stvaran buntovnički duh i Isus Krist mu je posvetio mnoge svoje riječi kako bi upozorio svoje slugе na njega. Istorija svedoči o njenoj varljivoj zavodljivoj moći koja dovodi do „*druge smrti*“ njenih zavedenih i prevarenih žrtava. Bog je osudio obožavanje đavola kroz papinsku i rimokatoličku crkvu, u ovom stihu Otkr. 13:4: “ ***I pokloniše se zmaju, jer je dao vlast zvijeri*** : *Poklonili su se zvijeri govoreći: Ko je kao zvijer ko može zaratiti s njom?* “. U stvarnosti, tek nakon završetka ovog "klanjanja" "zvijeri" koja je sputavala i progonila prave svece koje je izabrao Isus Krist, u vremenu tolerancije koje su joj okolnosti nametale, ovo obožavanje je produženo zavodljivim sredstvima ukazanja dijaboličke "djevice"; "žena" da zameni "zmiju" nakon što je "zmija" zavela "ženu" koja je zavela svog muža. Princip ostaje isti i i dalje je jednako efikasan.

Vrijeme je za konačan izbor

Ovo proučavanje božanskih otkrivenja završava se analizom knjige Postanka koja nam je otkrila ko je Bog u svim aspektima njegovog karaktera. Upravo smo vidjeli kako je on odlučan u svom zahtjevu za poslušnost od strane svojih stvorenja podvrgavajući Abrama izvanrednom ispitu vjere kada je imao skoro sto godina; Ovaj božanski zahtjev stoga više ne treba demonstrirati.

U vrijeme posljednjeg izbora koji je Bog predložio od proljeća 1843., a tačnije zahtijevan od 22. oktobra 1844. godine, svetkovanje subote zahtijeva Bog kao dokaz ljubavi koju su mu uzvratili njegovi istinski izabrani sveci. Univerzalna duhovna situacija je tako predstavljena u obliku jednog pitanja koje je upućeno svim članovima vjerskih organizacija, samo kršćanima.

Pitanje koje vas ubija ili čini da živite zauvek

Da li je car, kralj ili papa ovlašten i ovlašten da mijenja riječi izgovorene i napisane od Boga ili po njegovom diktatu kao što je to učinio Mojsije?

Predvidjevši sve, pa i ovo pitanje, Isus je unaprijed dao svoj odgovor, rekavši u Mateju 5:17-18: „*Ne mislite da sam došao ukinuti zakon ili proroke; Nisam došao da ukinem, nego da ispunim. Jer, zaista vam kažem, dok ne prođu nebo i zemlja, ni jedna jota ni jedna sitnica neće proći iz zakona dok se sve ne ispuni* . » Isti Isus je također najavio da će nas njegove riječi koje je izgovorio suditi, u Jovanu 12:47 do 49: “ *I ako tko sluša moje riječi i ne drži ih, ja mu ne sudim; jer nisam došao da sudim svijetu, nego da spasim svijet. Ko me odbacuje i moje riječi ne prima, ima onoga koji sudi; riječ koju sam rekao, ona će mu suditi u posljednji dan* . *Jer nisam govorio o sebi; ali Otac koji me posla dade mi zapovest šta da govorim i šta da govorim.* »

Ovo je Božja koncepcija njegovog zakona. Ali Dan.7:25 otkrio je da je **namjera da se "promijeni"** pojavila u kršćanskoj eri, govoreći o rimokatoličkom papstvu: " *On će govoriti riječi protiv Svevišnjeg, i iscrpiće svece Svevišnjega, i mislit će promijeniti vremena i zakone ; i sveci će biti predani u njegove ruke na vrijeme, i vremena, i pola vremena. "* Srdžba koja će prestati i koju će znati pravedno kazniti prema stihu 26 koji slijedi: " *Tada će doći sud, i njegova će vlast biti oduzeta od njega, koja će biti uništena i uništena zauvijek. »* Ova " *vremena* " ili proročke godine najavljuju njegovu progoniteljsku vladavinu koja je trajala 1260 godina, od 538. do 1798. godine.

Ova „**presuda**“ se ostvaruje u nekoliko faza. Prva faza je pripremna; To je djelo **razdvajanja** i posvećenja "adventističke" vjere koju je Bog uspostavio od proljeća 1843. Adventizam je **odvojen** od katoličke i protestantske religije. U Otkrivenju ova faza se odnosi na ere „ *Sarda, Filadelfije i Laodikeje* “ u Otkr. 3:1-7-14.

Druga faza je sprovodljiva: " *oduzet će mu dominacija* ". Ovo je slavni povratak Isusa Krista koji se očekuje u proljeće 2030. Adventistički izabrani ulaze u vječnost **odvojeni** od nedostojnih katoličkih, protestantskih i adventističkih pobunjenika koji umiru na zemlji. Radnja se odvija na kraju " *laodikijske* " ere iz Otkr. 3:14.

Treća faza je ona suda palim mrtvima, koju su izvršili izabrani koji su ušli u nebesko kraljevstvo Božje. Žrtve su postale sudije i posebno je presuđen **život** svakog od pobunjenika i izrečena konačna kazna srazmerna njihovoj krivici. Ove kazne određuju dužinu trajanja " *muka* " koje će biti uzrokovane akcijom njihove " *druge smrti* ". U Otkrivenju, ova tema je tema Otkr. 4; 11:18 i 20:4; ovo od Dan.7:9-10.

Četvrto, na kraju sedmog milenijuma, velike subote za Boga i Njegove izabrane u Hristu, dolazi izvršna faza kazni koje su izrekle Hristos i Njegovi izabranici. U zemlji grijeha gdje su uskrsnuli, osuđeni pobunjenici bivaju uništeni, " *zauvijek* ", " *vatrom druga smrt* ". U Otkrivenju, ova izvršna presuda ili "poslednji sud" je tema Otkr. 20:11-15.

U trenutku konačnog izbora, dvije nepomirljive religijske koncepcije, jer su jedna drugoj krajnje suprotstavljene, definitivno su **razdvojene** . Kristovi izabranici čuju njegov glas i prilagođavaju se njegovim zahtjevima vremena kada im se obraća i poziva. U drugoj poziciji su kršćani koji slijede stoljetne vjerske tradicije kao da je istina pitanje vremena, a ne inteligencije, rasuđivanja i svjedočenja. Ovi ljudi nisu razumjeli šta predstavlja " *novi savez* " koji je najavio prorok Jeremija u Jer 31:31 do 34: " *Evo, dolaze dani, govori Jahve, kada ću sklopiti novi savez s domom Izraelovim i s domom Judinim, a ne po savezu koji sam sklopio s njihovim ocima, premda sam ih izveo u zemlju očevima, ja sam ih sklopio. njih, kaže Jahve. Ali ovo je savez koji ću sklopiti s domom Izrailjevim poslije onih dana, govori Jahve: stavit ću svoj zakon u nutrinu njihovu i zapisati ga na njihova srca ; i ja ću biti njihov Bog, a oni će biti moj narod. Neće više neko učiti bližnjega svoga, a drugi brata svoga govoreći: Znaj Jahvu! Jer će me svi poznavati, od najmanjeg do najvećeg, govori Jahve; Jer ja ću im oprostiti bezakonje, i neću se više sjetiti grijeha njihovih . »* Kako Bog može uspjeti u „

pisanju na srcu“? „od čoveka ljubav prema njegovom svetom zakonu, nešto što standard Starog saveza nije uspeo da dobije? Odgovor na ovo pitanje, i jedina razlika između dva saveza, dolazi u obliku demonstracije božanske ljubavi ostvarene pomirbenom smrću zamjenika Isusa Krista u kojem je on inkarniran i otkriven. Ali Isusova smrt nije prekinula poslušnost, već naprotiv, dala je izabranim razloge da budu još više poslušni Bogu koji je sposoban da voli tako snažno. A kada osvoji srce čovjeka, cilj koji Bog traži je postignut; on dobija izabranika prikladnog i dostojnog da deli njegovu večnost.

Posljednja poruka koju vam je Bog iznio u ovoj knjizi je predmet **odvajanja** . Ovo je vitalna tačka koja čini svu razliku između odabranih i pozvanih. U svojoj normalnoj prirodi, čovjek ne voli da ga se uznemiravaju u svojim navikama i poimanju stvari. Međutim, ova smetnja je neophodna jer, naviknut na ustaljenu laž, da bi postao njegov izabranik, čovjek mora biti otrgnut i skrenut da se prilagodi istini koju mu Bog pokazuje. Tada je **neophodno odvajanje od toga i onih koje Bog ne odobrava** . Izabrani mora pokazati svoju sposobnost da konkretno preispita svoje ideje, svoje navike i svoje tjelesne veze sa bićima čija sudbina nikada neće biti vječni život.

Za izabrane, vjerski prioritet je vertikaln; Cilj je stvoriti čvrstu vezu sa Bogom stvoriteljem, čak i ako je to na štetu ljudskih odnosa. Za pale, religija je horizontalna; Oni daju prednost vezi uspostavljenoj s drugim ljudima, čak i na štetu Boga.

Adventizam sedmog dana: razdvajanje, ime, istorija

Posljednji odabrani kršćanske vjere okupljeni su duhovno da formiraju Izrael od " 12 plemena " iz Otkr. 7. Njihov izbor ostvaren je niz testova vjere na osnovu interesa koja najavljuje u Dan.8: 14 datuma da je zastupio katolička vera od vremena na vremenske knjige od 120. godine. Ispod imena koji je dodijeljen iskustvu i njegovim sljedbenicima između 1843. i 1844. godine. Ova poruka nije govorila o subotu, jer će se ulaziti u sedmog milenijuma, odnosno na subotu sedmog dana: subota subote Židova . Nesvjesni ove veze, rani adventisti su otkrili Božju važnost za subotu tek nakon ovog vremena testiranja. A kada su to shvatili, pioniri su čvrsto poučavali istinu o suboti koja se pamti u ime formirane crkve, „sedmog dana“. Ali s vremenom, nasljednici djela više nisu davali suboti važnost koju joj Bog daje, povezujući njen datum dospijeća s vremenom povratka Isusa Krista umjesto da ga povezuju s datumom 1843. na koji ukazuje Danielovo proročanstvo. Odbađanje takvog temeljnog božanskog zahtjeva bila je greška, čija je posljedica 1994. godine bilo Božje odbacivanje organizacije i njenih članova, koje je predao pobunjeničkom logoru koji je već osudio od 1843. Ovo žalosno iskustvo i ovaj neuspjeh posljednje službene institucije kršćanske vjere svjedoči o ovoj nesposobnosti da prihvati lažno **ljudsko kršćanstvo** . U pitanju je nedostatak ljubavi prema božanskoj istini, a time i prema samom Bogu, a ovo je konačna lekcija u historiji kršćanske vjere koju mogu da vam objasnim, da vas naučim i upozorim, u ime Svemogućeg Boga, Jahvea-Mihaela-Isusa Hrista.

Konačno, još uvijek na ovu istu temu, jer me je koštala bolne duhovne odvojenosti, podsjećam vas na ovaj stih iz Mateja 10:37 i, pošto stihovi koji mu

prethode jasno sažimaju razdvojni karakter prave kršćanske vjere, pominjem ih sve od 34. do 38. stiha:

“ *Ne mislite da sam došao donijeti mir na zemlju; Nisam došao da donesem mir, nego mač. Jer dođoh da razdvojim čovjeka od oca njegova, kćer od majke njezine i snahu od svekrve; a čovjekovi će neprijatelji biti njegovi ukućani. **Ko voli oca ili majku više od mene, nije mene dostojan , a ko voli sina ili kćer više od mene, nije mene dostojan ;** Ko ne uzme krst svoj i ne ide za mnom, nije mene dostojan.* » Ovaj stih 37 opravdava Abrahamov blagoslov; svjedočio je da voli Boga više od svog tjelesnog sina. I podsjećajući brata adventista na njegovu dužnost, citirajući mu ovaj stih, naši su se putevi razdvojili i ja sam dobio poseban blagoslov od Boga. Tada me je ovaj “brat” tretirao kao fanatika i od tog iskustva, on je slijedio tradicionalni adventistički put. Onaj koji me je upoznao sa adventizmom i blagodetima vegetarijanstva tada je umro od Alchajmerove bolesti, dok sam ja još uvek dobrog zdravlja, živ i aktivan u službi svog Boga, sa 77 godina, i nisam pribegao ni lekarima ni lekovima. Stvoritelju Bogu i njegovom dragocjenom savjetu pripada sva slava. Zaista!

Da bismo sumirali **istoriju adventizma**, moramo zapamtiti sledeće činjenice. Pod ovim imenom "adventista" Bog okuplja svoje poslednje svece nakon duge dominacije katoličke vere koja je **verski legitimisala** nedelju koju je Konstantin I ustanovio pod njenim paganskim imenom "dan nepobedenog sunca" 7. marta 321. Ali prvi adventisti su bili protestanti ili katolici koji su pobožno poštovali nasledenu nedelju hrišćana. Oni su, dakle, odabrani od Boga svojim ponašanjem jer su bili obradovani povratku Isusa Hrista koji im je najavljivan uzastopno za proleće 1843. i 22. oktobra 1844. Tek nakon ovog izbora predstavljeno im je svetlo subote. Također, njihova tumačenja proročanstava Daniela i Otkrivenja sadržavala su ogromne greške koje sam ispravljao u ovom radu. Bez znanja o suboti, pioniri su konstruisali teoriju takozvanog "istražnog" suda koji nikada nisu znali kako da dovedu u pitanje; čak i nakon što im je dato svetlo na subotu. Za one koji ne znaju, podsjećam da prema ovoj teoriji, od 1843., zatim 1844. godine, Isus na nebu ispituje knjige svjedočanstava kako bi odabrao svoje posljednje izabrane koji moraju biti spašeni. Ipak, jasna identifikacija nedjeljnog grijeha dala je precizno značenje poruci iz Dan 8:14, čak iu njenom pogrešno prevedenom obliku „ **čišćenja svetinje** “. I ovaj loš prijevod stvorio je nerješive kontroverze, jer se ovaj izraz prvo ticao ostvarenja pomirbenom smrću Isusa Krista prema Hebrejima 9:23: " *Bilo je, dakle, potrebno, ako su slike stvari koje su na nebesima **pročišćene** ovim sredstvima, da se **same nebeske stvari očiste** boljim žrtvama ."* Jer Hristos nije ušao u **hram** napravljen rukom, po ugledu na istinski, nego u samo nebo, da se sada pojavi pred Božjom za nas . Dakle, sve što je trebalo biti pročišćeno na nebu pročišćeno je smrću Isusa Krista: istražni sud stoga više nema nikakvo logičko značenje. Nakon Isusove smrti i uskrsnuća, nijedan grijeh ili grešnik ne ulazi u raj da ga ponovo oskvrni, jer je Isus očistio svoj nebeski pod otjeravši Sotonu i njegove andeoske sljedbenike na zemlju, prema *Otkr sa njim.* »

Druga greška službenog adventizma također je proizašla iz prvobitnog nepoznavanja uloge subote i poprimila je veliku važnost mnogo kasnije. Adventisti su pogrešno usmjerili svoju pažnju na vrijeme posljednjeg, konačnog,

testa vjere koji će se u stvarnosti ticati samo onih koji će još biti živi u vrijeme istinskog povratka Isusa Krista. Posebno su pogrešno mislili da će nedjelja postati " žig zvijeri " tek u vrijeme ovog konačnog testa, a to objašnjava potragu za prijateljstvom sa nedjeljnim praktikantima prokletim od Boga, u stvarnosti, od svog nastanka. Dokaz koji dajem je postojanje "sedam truba" iz Otkr. 8, 9 i 11, od kojih prvih šest upozoravaju nakon 321. godine, kroz kršćansku eru, ljude na njihovo prakticiranje grijeha nedjelje koje je Bog osudio. Ono što je Dan.8:12 već otkrio kada je rekao: " *Vojska je predana uz stalnu ~~žrtvu~~ zbog grijeha ; rog je bacio istinu na zemlju i uspio u svojim poduhvatima.* » Ovaj " **grijeh** " je već bio, praksa nedjelje, civilno naslijeđena od Konstantina I^{od} 321. godine i vjerski opravdana od papskog Rima od 538. godine, " **žig zvijeri** " citirano u Apo.13:15; 14:9-11; 16:2. 1995. godine, nakon što je pokazao odbacivanje proročkog svjetla koje sam predložio između 1982. i 1991. godine, zvanični adventizam je počinio ozbiljnu grešku sklapajući savez sa deklariranim i otkrivenim neprijateljima Božjim. Primjer mnogih prigovora koje je Bog uputio drevnom Izraelu zbog savezništva s Egiptom, simbolična slika tipičnog grijeha, u ovoj akciji je potpuno zanemaren; što adventističku grešku čini još većom.

U stvari, kada su postali svjesni uloge subote i važnosti koju joj daje kao Boga Stvoritelja, adventistički narod je trebao jasno identificirati svoje vjerske neprijatelje i čuvati se od bilo kakvog bratskog saveza s njima. Jer, **subota** , **subota** kao " *pečat Boga živoga* " iz Otkr. 7:2, to jest, kraljevski znak Boga stvoritelja, njegovog protivnika, **nedjelja** , može biti samo " žig zvijeri " iz Otkr. 13:15.

Želio bih ovdje istaknuti da su uzroci pada zvaničnog institucionalnog adventizma višestruki, ali glavni i najozbiljniji se tiču odbijanja svjetla bačenog na pravi prijevod Daniela 8:14 i prezira prema potpuno novom objašnjenju Daniela 12 čija se lekcija sastoji u isticanju božanskog legitimiteta adventizma sedmog^{dana} . Zatim dolazi greška što nisu polagali nadu u povratak Isusa Krista najavljen za 1994. godinu; kao što su pioniri tog posla uradili 1843. i 1844. godine.

Glavni Božiji sudovi

Njegovo stvaranje zemlje i nebesa je završeno, šestog dana Bog je naselio čovjeka na zemlji. I upravo zbog neposlušnog ponašanja čovečanstva, dakle greha, Bog će ga, sukcesivno, tokom njegove istorije od sedam hiljada godina, podvrgnuti svojim brojnim sudovima. Svakim od ovih sudova promjene se prave i percipiraju na konkretan i vidljiv način. Ekscesi koje prati čovječanstvo zahtijevaju ove božanske intervencije koje imaju za cilj da ga vrata na put istine odobrene njegovom suverenom presudom.

Presude starog saveza .

1. sud: Bog sudi grijehu koji su počinili Eva i Adam, koji su prokleti i protjerani iz " *rajskog vrta* " .

Drugi sud: ^{Bog} uništava buntovno čovječanstvo vodama svjetskog " *potopa* " .

Treći sud: Bog ^{razdvaja} **Ijude** različitim jezicima nakon njihovog uzdizanja „*Vavilonske kule*“.

Četvrti sud: Bog sklapa ^{savez} sa Abramom koji tada postaje Abraham. U to vrijeme Bog je uništio **Sodomu** i Gomoru, gradove u kojima se praktikovao ekstremni grijeh; odvratno i odvratno " *znanje* ".

Peti sud: ^{Bog} izbavlja Izrael iz ropstva u Egiptu, Izrael postaje slobodna i nezavisna nacija kojoj Bog predstavlja svoje zakone.

Šesti sud: 300 godina, pod njegovim vodstvom i ^{djelovanjem} 7 oslobodilačkih sudaca, Bog izbavlja Izrael kojeg su napali njegovi neprijatelji zbog grijeha.

7. presuda: Na zahtjev naroda i zbog njihovog prokletstva, Boga zamjenjuju zemaljski kraljevi i njihove duge dinastije (Kraljevi Jude i kraljevi Izraela) .

8. presuda: Izrael je deportovan u Babilon .

9. Sud: Izrael odbacuje ^{božanskog} "Mesiju" Isusa – Kraj starog saveza. Novi savez počinje na savršenom doktrinarnom temelju.

10. presuda: Rimljani su uništili nacionalnu ^{državu} Izrael 70. godine.

Presude novog saveza .

Spominju ih u Otkrivenju „ *sedam truba* “.

1. presuda : Varvarske invazije nakon 321. između 395. i 538.

2. presuda: Uspostavljanje dominantnog papskog vjerskog režima 538. godine .

3. presuda: Religijski ratovi: suprotstavljaju katolike protiv reformiranih protestanata koje Bog nije odobravao: " *licemjeri* " iz Dan.11:34.

Četvrta presuda: francuski revolucionarni ^{ateizam} ruši monarhiju i okončava rimokatolički despotizam.

5. ^{presuda} : 1843-1844 i 1994.

– Početak: Dekret iz Dan.8:14 stupa na snagu – zahtijeva završetak posla koji je reformacija poduzela od Petera Walda, savršenog primjera, od 1170. Protestantska vjera pada i adventizam se rađa pobjednički: Religiozna praksa rimske nedjelje je osuđena i ona subotnje subote je tako potrebna od Boga1 i dovršena je reforma u Isusu4, a reforma je opravdana u Isusu83.

– Kraj: „ *povraćana* “ od Isusa, umrla je institucionalno 1994. godine, u skladu sa porukom upućenom „ *Laodikiji* “. Božiji sud je počeo tako što je Njegova kuća bila podvrgnuta fatalnom proročkom testu vere. S neodobravanjem, bivši izabrani zvaničnik pridružio se taboru katoličkih i protestantskih pobunjenika.

6. Presuda: " *Šesta truba* " je ispunjena u obliku *Trećeg svjetskog rata*, *ovaj* ^{put nuklearnog, opisanog u Dan} 11:40-45. Kao rezultat toga, sedmodnevni subotnji odmor u subotu bio je zabranjen, prvobitno zabranjen pod kaznom socijalnih sankcija, a potom novom dekretom kažnjen smrću.

7. Sud: kojem je prethodilo vrijeme sedam posljednjih zala opisanih u Otkr. 16, u proljeće 2030. godine, slavni Hristov povratak stavlja ^{tačku} na prisustvo ljudske zemaljske civilizacije. Čovječanstvo je istrijebljeno. Samo će Sotona ostati zatočenik na pustoj zemlji, "ponoru" Otkr. 20, " *hiljadu godina* " .

Osmi sud: Uzneti na nebo od strane Isusa Hrista, njegovi izabrani nastavljaju da sude zlim mrtvima. Ovo je presuda citirana u Otkr. 11:18.

9. ^{Sud} : Posljednji sud; zli mrtvi uskrsavaju da trpe standard “ *druge smrti* ” zbog “ *ognjenog jezera* ” koje prekriva zemlju i sa njima proždire svaki trag djela zbog grijeha.

10. Sud: ^{Oskvrnjena} zemlja i nebesa su obnovljeni i proslavljeni. Dobro došli izabranima u novo večno Božje kraljevstvo!

Božansko od A do Z, od Alepha do Tava, od alfe do omega

Biblija nema ništa zajedničko s drugim knjigama koje su napisala ljudska bića osim svog površinskog vizuelnog izgleda. Jer u stvarnosti vidimo samo njegovu površinu, koju čitamo prema pismenim konvencijama specifičnim za hebrejski i grčki jezik, na kojima su nam prenijeti originalni tekstovi. Ali u svom pisanju Biblije, Mojsije je koristio arhaični hebrejski, čija su slova abecede bila drugačija od sadašnjih slova za vrijeme izgnanstva u Babilonu, bez ikakvih problema. Ali slova su bila zalijepljena bez razmaka između riječi, što ih nije činilo lakim za čitanje. Ali iza ovog nedostatka krije se prednost formiranja različitih riječi ovisno o izboru slova odabranog da označi njegov početak. Moguće je i pokazano je, što dokazuje da je Biblija zaista daleko iznad mogućnosti ljudske mašte i dostignuća. Samo misao i sjećanje na neograničenog Boga stvoritelja mogli su zamisliti takvo djelo. Jer ovo promatranje višestrukog čitanja Biblije otkriva da je svaka riječ koja se tamo pojavljuje bila odabrana i nadahnuta od Boga raznim piscima njegovih knjiga tokom vremena do posljednjeg, njegovog Otkrivenja ili Apokalipse.

Oko 1890. godine ruski matematičar Ivan Panin pokazao je postojanje brojčanih figura u različitim aspektima konstrukcije biblijskih tekstova. Jer hebrejskom i grčkom je zajednička činjenica da se slova njihovih abeceda koriste i kao brojevi i brojevi. Demonstracije koje je napravio Ivan Panin znatno su pogoršale krivicu ljudi koji Božju Bibliju ne shvataju ozbiljno. Jer, ako ova otkrića nemaju utjecaja na to da ljudi budu sposobni voljeti Boga, oni im ipak oduzimaju svaki legitimitet da ne vjeruju u njegovo postojanje. Ivan Panin je pokazao kako je broj "sedam" bio sveprisutan u čitavoj konstrukciji Biblije, a posebno u prvom stihu Biblije, u Post.1:1. Pošto sam pokazao da je subota sedmog dana " *pečat živog Boga* " iz Otkr. 7:2, ovo djelo stoga samo potvrđuje dokaze koje je otkrio ovaj briljantni matematičar koji je zahtjevnim naučnicima svog i našeg vremena ponudio neosporne naučne dokaze.

Od Ivana Panina, moderno računarstvo je analiziralo 304.805 znakova slova koja čine Sveto pismo jedine stare alijanse i softver nudi bezbroj različitih čitanja postavljajući svako slovo na ogromnu šahovnicu čije mogućnosti poravnanja počinju s jednom vodoravnom linijom od 304.805 slova³ dok se konačno ne dobije 50 jedno slovo,⁸⁰ a između ova dva ekstremna poravnanja sve bezbrojne međukombinacije. Tamo otkrivamo poruke o zemaljskom svijetu, njegovim međunarodnim događajima i imenima starih i modernih ljudi, a mogućnosti su ogromne jer je jedini imperativ zadržati identičan razmak (od 1 do n...) između svakog slova formiranih riječi. Osim horizontalnih i vertikalnih,

postoji mnoštvo kosih poravnanja, odozgo prema dolje i odozdo prema gore, s desna na lijevo i slijeva nadesno.

Stoga, uzimajući sliku okeana, potvrđujem da je naše znanje o Bibliji na nivou njegove površine. Ono što je skriveno biće otkriveno izabranima tokom večnosti u koju će ući. I Bog će ponovo zadiviti svoje voljene svojom ogromnom, neograničenom moći.

Ove blistave demonstracije, nažalost, nisu u stanju da promijene srca ljudskih bića tako da zavole Boga „*svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom, svim svojim umom*“ (Ponovljeni 6:5; Mat. 22:37); prema njegovom pravednom zahtjevu. Zemaljsko iskustvo je pokazalo da prijekori, ukori i kazne ne mijenjaju čovjeka, zbog čega se Božji plan spasenja od početka slobodnog života temelji na ovom stihu: " *savršena ljubav izgoni strah* " (1. Jovanova 4,18). Odabir izabranih temelji se na njihovoj demonstraciji savršene ljubavi prema Bogu, njihovom nebeskom Ocu. U ovoj " *savršenoj ljubavi* " više nema potrebe za zakonom ili zapovestima, a prvi je to shvatio stari Enoh koji je pokazao Bogu svoju ljubav tako što je " *hodao sa* " njim, pazeći da ne učini ništa što bi mu smetalo. Jer poslušati znači voljeti, a voljeti znači pokoravati se da bi voljenoj osobi pružio zadovoljstvo i radost. U svom božanskom savršenstvu, Isus je došao da potvrdi ovu lekciju „*prave*“ ljubavi prema prvim ljudskim uzorima, Abrahamu, Mojsiju, Iliji, Danijelu, Jovu i mnogim drugima čija imena samo Bog zna.

Deformacije uzrokovane vremenom

Ne postoji nijedan jezik na zemlji koji nije prošao kroz evolucije i transformacije uzrokovane perverznim duhom čovječanstva. I po ovom pitanju, hebrejski nije izbjegao ovu ljudsku perverziju, tako da hebrejski tekst koji smatramo originalnim već nije ništa drugo do original Mojsijevih spisa u djelimično iskrivljenom stanju. Ovo otkriće dugujem radu Ivana Panina i činjenici da u verziji hebrejskog teksta koju je koristio 1890. godine, u Post 1:1, on digitalizuje reč Bog hebrejskim izrazom "elohim". Na hebrejskom, "elohim" je množina od "eloha" što znači bog u jednini. Postoji treći oblik: "Él". Koristi se za povezivanje riječi Bog sa imenima: Daniel; Samuel ; Bethel; itd... Ovi izrazi koji označavaju pravog Boga dobijaju veliko slovo u našim prijevodima kako bi označili razliku između pravog Boga i lažnih paganskih bogova ljudi.

Biblija ispravno i uporno naglašava činjenicu da je Bog "jedan" što ga čini "eloha", jedinim pravim "eloha". To je razlog zašto, pripisujući Sebi riječ u množini "elohim", u Postanku 1 i drugdje, Bog nam upućuje poruku kojom s pravom tvrdi da je već Otac mnoštva života koji postoje prije stvaranja našeg zemaljskog sistema ili dimenzije, i svih života koji će se pojaviti na zemlji. Ovi već stvoreni nebeski životi već su bili podijeljeni grijehom koji se pojavio u njegovom prvom slobodnom stvorenju. Nazivajući sebe „elohim“, Bog stvoritelj potvrđuje svoju vlast nad svime što živi i što se od njega rađa. U tom svojstvu će kasnije moći, u Isusu Kristu, nositi grijehe mnoštva svojih izabranih i spasiti, samo svojom pomirbenom smrću, mnoštvo ljudskih života. Riječ "elohim", množina, stoga označava Boga u njegovoj stvaralačkoj moći svega što živi. Ovaj

izraz također proriče višestruke uloge koje će on igrati u svom planu spasenja u kojem je on već principijelno i sukcesivno, “ *Otac, Sin i Sveti Duh* ” koji će djelovati nakon krštenja da pročisti i posveti život svojih izabranika. Ova množina se takođe odnosi na različita imena koja će Bog nositi: Mihailo za svoje anđele; Isus Krist za svoje izabrane ljude otkupljene njegovom krvlju.

Kao primjer deformacija uzrokovanih ljudskom izopačenošću navodim glagol "blagosloviti", izražen na hebrejskom korijenom "brq" i čiji će izbor upotrijebljenih samoglasnika na kraju biti preveden kao "blagosloviti" ili "prokleti". Ovo perverzno izobličenje iskrivljuje značenje poruke o Jovu, kome njegova žena zapravo kaže: „ *Blagoslovi Boga i umri* “, a ne „ ~~proklini~~ *Boga i umri* “, kako sugerišu prevodioci. Još jedan primjer podmukle perverzne promjene, u francuskom jeziku izraz "sigurno" koji je prvobitno značio na određen i apsolutan način, u ljudskoj misli je preuzeo značenje "možda", potpuno suprotno. I ovaj posljednji primjer zaslužuje da bude naveden jer će poprimiti značaj i imati ozbiljne posljedice. U rječniku "petit Larousse" primijetio sam promjenu u definiciji riječi "nedjelja". Uveden kao prvi dan u sedmici u verziji iz 1980. godine, postao je sedmi dan u verziji za narednu godinu. Djeca Boga istine stoga moraju biti oprezna prema evolucijskim konvencijama koje su uspostavili ljudi jer se sa svoje strane, za razliku od njih, veliki stvoritelj Bog ne mijenja i njegove vrijednosti se ne mijenjaju, baš kao i poredak stvari i vremena koji je uspostavio od svog osnivanja svijeta.

Zla djela čovječanstva obilježila su čak i hebrejski tekst Biblije, gdje se samoglasnici nepravedno pripisuju bez posljedica za spasenje, ali da bi zaštitio svoju zvaničnu verziju, Bog je numeričkom metodom pripremio, sredstvo za identifikaciju pravog teksta od lažnog. To će nam omogućiti da potvrdimo i zabilježimo postojanje brojnih brojčanih figura koje karakterišu samo autentičnu biblijsku verziju, na hebrejskom i grčkom, čiji znakovi nisu mijenjani od 2. ^{stoljeća} prije Krista.

Duh obnavlja istinu o opravdanju vjerom (svojom vjerom)

Upravo sam spomenuo iskrivljavanje biblijskog teksta; stvari zbog višestrukih prevodilaca originalnih spisa. Da bi prosvijetlio svoj narod u posljednjim vremenima, Duh istine obnavlja njegovu istinu, usmjeravajući umove svojih odabranih prema tekstovima u kojima još uvijek postoje značajna izobličenja. To je ono što je upravo postignuto ove subote 4. septembra 2021. do te mjere da sam mu dao naziv „kristalna subota“. Odabir teme za učenje prepustio sam sestri iz Ruande s kojom na internetu dijelimo napredak naših subota. Predložila je “opravdanje vjerom”. Studija nam je donijela neke zaista važne nalaze koji čine razumijevanje ove teme vrlo jasnim.

U Bibliji, u 1. Pet 1,7, Duh simbolizira vjeru očišćenim zlatom: „ *da bi kušnja vaše vjere, koja je mnogo vrijednija od zlata koje propada, iako je iskušano ognjem, bila na hvalu i slavu i čast u otkrivenju Isusa Krista* . Već iz ovog poređenja shvatamo da je vjera, ona prava, izuzetno rijetka stvar, svuda nalazimo kamenčiće i kamenje, što nije slučaj sa zlatom.

Zatim, od stiha do stiha, prvo smo naučili da: " *bez vjere nemoguće je ugoditi Bogu* ", prema Jevrejima 11:6: " *Bez vjere je nemoguće ugoditi mu; jer onaj koji dolazi k Bogu mora vjerovati da on jeste i da je nagrađivač onima koji ga marljivo traže.* „Za vjeru su vezana dva učenja: vjerovanje u njegovu postojanje, ali i sigurnost da on blagosilja „ *one koji ga traže* “, iskreno, važan detalj na kojem se ne može prevariti. A pošto je cilj vjere da Mu ugodi, izabrani će odgovoriti na Božju ljubav pokoravajući se svim Njegovim uredbama i zapovijestima koje On predstavlja u samo ime svoje ljubavi prema svojim stvorenjima. Plod ove veze ljubavi, koja poput magneta ujedinjuje one koji ljube jedni druge i ljube Boga u Kristu, predstavljen nam je u poznatom učenju citiranom u 1. Kor. 13 koje opisuje pravu ljubav ugodnu Bogu. Nakon što sam ovo pročitao, pomislio sam na jednako poznatu poruku datu u Habakuku 2:4: "... *pravednik će živjeti od svoje vjere.* " Ali, u ovom stihu nam prevod koji je predložio Louis Segond kaže: „ *Evo, duša mu se nadima, nije u njemu; a pravednik će živjeti od svoje vjere.* „Dugo mi je ovaj stih predstavljao problem koji nisam pokušavao da riješim. Kako čovjek koji je „ *naduven* “ od ponosa može biti ocijenjen „ *pravednim* “ od strane Boga? Onaj koji se, prema Pro.3:34, Jak.4:6 i 1. Petrovoj 5:5, „ *odonosi oholima, a poniznima daje milost* “? Rješenje se pojavilo tako što smo u hebrejskom tekstu pronašli riječ " *nevjeran* " umjesto riječi " *naduven* " citiranu u Segondu i sa iznenađenjem smo, u "katoličkoj" Vigouroux verziji, pronašli dobar i tako logičan prijevod koji poruku Duha čini savršeno jasnom. Jer, zapravo, Duh nadahnjuje Habakuka porukom u stilu koji je već nadahnut kod kralja Solomona u obliku njegovih poslovice u kojima on postavlja u opoziciju parametre apsolutnih suprotnosti; ovdje, kod Habakuka, " *nevjera* " i " *vjera* ". A prema Viguru i latinskoj Vulgati na kojoj se zasniva njegov prevod, stih glasi ovako: " *Evo, onaj koji ne veruje neće imati (a) pravu dušu u sebi; ali pravednik će živjeti od svoje vjere.* „Pripisujući oba dijela stiha istoj temi, Louis Segond iskrivljuje poruku Duha i njegovi čitaoci su spriječeni da shvate pravu poruku koju je dao Bog. Sa tim fiksiranjem sada ćemo otkriti kako Habakuk precizno opisuje "adventističke" kušnje 1843-1844, 1994. i konačni datum koji se tiče istinskog konačnog Kristovog povratka, proljeća 2030. Zaista, ovo nedavno novo svjetlo koje fiksira povratak Krista za 2030. omogućava nam da bolje razumijemo, već potvrdimo uspjeh Re-6. 7, izrazom: " *neće više biti kašnjenja ... ali će se misterija Božija ostvariti.* " Za ovu demonstraciju, uzeću tekst Habakuka 2 od njegovog početka, prebacujući komentare objašnjenja.

L.Segond verzija koju sam modificirao

Stih 1: " *Biću na svome mjestu, i stajaću na kuli; Gledat ću da vidim šta će mi Jahve reći i šta ću odgovoriti u svojoj raspravi.* »

Obratite pažnju na prorokov stav "čekanja" koji će karakterizirati adventističko suđenje, a Duh nam govori u poruci Dan.12:12: " *Blago onome ko čeka do 1335 dana.* " Da bismo ovo dobro razumjeli, značenje ove " *argumentacije* " dato nam je u prethodnom poglavlju gdje je problem koji je pokrenuo Habakuk produžavanje prosperiteta zlih na zemlji: " *Hoće li stoga isprazniti svoju mrežu i klati narode uvijek, bez štednje?* » (Hab 1:17). U ovom razmišljanju i ispitivanju, Habakuk ilustruje ponašanje svih ljudi koji imaju isto zapažanje do kraja svijeta. Tako će Bog predstaviti svoj odgovor tako što će

proročki sugerirati temu povratka Isusa Krista, koji će definitivno okončati dominaciju zlih, prezrenih, nevjernih, nevjernika i buntovnika.

2. stih: „ *Dođe mi riječ Jahvina, i reče: Napiši proročanstvo na pločama, da tečno čita; »*

Između 1831. i 1844., William Miller je predstavio karte u kojima su sumirale njegove najave koje su proricale povratak Isusa Krista prvo za proljeće 1843., a zatim za jesen 1844. Između 1982. i 1994. također sam predložio i još uvijek predlažem adventistima i drugim ljudima, nadahnutim od strane naše četiri svjetske karte, na četiri *nadahnuća našeg Gospodina vrijeme* .” Ako su stvarne posljedice vezane za ovo iskušenje iz 1994. shvaćene tek nakon označenog vremena, kao što je to bio slučaj 1844. godine, datum i njegovo izračunavanje do danas su potvrđeni Duhom živoga Boga.

Stih 3: “ *Jer ovo je proročanstvo čije je vrijeme već određeno, »*

Ovo vrijeme koje je Bog odredio otkriveno je od 2018. godine. Ciljajući na datum povratka Isusa Krista, ovo postavljeno vrijeme je proljeće 2030. godine.

“ *Ona ide prema svom kraju i neće lagati; »*

Povratak pobjedničkog Krista bit će ostvaren u svom času, a proročanstvo koje to najavljuje „ *neće lagati* “. Isus Krist će se definitivno vratiti na proljeće 2030.

“ *Ako odugovlači, čekajte, jer će se to sigurno dogoditi. »*

Ako je datum odredio Bog, za njega će se pravi Hristov povratak ostvariti u ovom određenom času za koji je on jedini znao do 2018. Predloženo odlaganje, " *ako odgodi* ", može se, dakle, ticati samo ljudi, jer Bog zadržava pravo da koristi lažne objave o povratku Isusa Krista koje će mu omogućiti da testira, sukcesivno, svoju vjeru, 1843, u 1844. godini spasenje, što mu omogućava da izabere svoje izabranike. Ove lažne unaprijed najave povratka Isusa Krista Bog koristi da odvoji do svršetka svijeta, „ dobro žito od kukolja, ovce od koza “, vjerne od nevjernih, „ vjernike od nevjernika “, izabrane od palih.

parametar " *čekanja* " koji ostaje deskriptivni element potonjih svetaca izdvojenih i zapečaćenih praksom istinske subote sedmog dana od jeseni 1844. godine, kraja drugog adventističkog suđenja. U ovom stihu, Duh insistira na pojmu **izvjesnosti** koji karakterizira ovaj povratak Krista, pobjednika, osloboditelja i osvetnika.

Vigouroux verzija

Stih 4: “ *Evo, ko ne vjeruje imat će () poštenu dušu u sebi; ali pravednik će živjeti od svoje vjere . »*

Ova poruka otkriva Božji sud nad ljudima koji su podvrgnuti četiri adventistička suđenja vezana uz datume 1843, 1844, 1994. i 2030. Božja presuda je oštra u svakoj od era. Kroz proročku najavu Bog razotkriva “ *licemjerne* ” kršćane koji otkrivaju svoju “ *nevjernu* ” prirodu, prezirući proročke najave svojih izabranih glasnika, odnosno njegovih proroka. Za razliku od toga, izabrani daje slavu Bogu primajući Njegove proročke poruke i pokoravajući se novim direktivama koje otkrivaju. Ova poslušnost, koju je Bog ocijenio „prihvatljivom “ , u isto vrijeme je ocijenjena vrijednom očuvanja pravednosti pripisane u ime Isusa Krista.

Samo se ova poslušna vjera „iz ljubavi“ prema Bogu smatra dostojnom ulaska u vječnost koja dolazi. Samo onaj ko je opran od svojih grijeha Kristovom krvlju, spašen je „po svojoj vjeri“. Budući da je odgovor vjere ličan, zato Isus upućuje svoje poruke, pojedinačno, svojim odabranima, na primjer: Mat.24:13: "Ali tko ustraje do kraja, bit će sačuvano". Vjera može postati kolektivna ako odgovara jednom standardu. Ali, budite oprezni! Ljudske tvrdnje su varljive, jer samo Isus odlučuje ko će biti spašen ili izgubljen prema Njegovoj procjeni vjere koju su pokazali kandidati koji žele ući u raj.

Ukratko, u ovim Habakukovim stihovima, Duh otkriva i potvrđuje blisku i **neraskidivu vezu** između " vjere " i " djela " koja on stvara; nešto što je već podigao apostol Jakov (Jak 2,17: " *Tako i vera, ako nema dela, mrtva je sama po sebi* ."); što implicira da je od početka evangelizacije tema vjere bila pogrešno shvaćena i pogrešno interpretirana. Neki su mu, kao danas, pridavali samo aspekt vjerovanja, zanemarujući svjedočanstvo djela koja mu daju vrijednost i život. Ponašanje ljudi, kojima Bog obznanjuje svoje najave povratka Isusa Krista, otkriva pravu prirodu njihove vjere. I u vrijeme kada Bog izlijeva svoje veliko svjetlo na svoje posljednje slugе, više nema opravdanja za one koji ne razumiju nove zahtjeve koje je Bog postavio od 1843. Spasenje po milosti se nastavlja, ali od tog datuma koristi samo izabranima koje je Isus Krist izabrao, kroz svjedočanstvo stvarnih demonstracija ljubavi koju mu daju. U početku je subota bila znak ovog božanskog blagoslova, ali od 1844. godine nikada sama po sebi dovoljna, jer ljubav prema njegovoj proročkoj istini, otkrivenoj između 1843. i do 2030. godine, oduvijek je sama po sebi bila potrebna od Boga. U stvari, nova svjetla primljena od 2018. godine imaju blisku vezu sa subotom sedmog dana koja je postala proročka slika sedmog milenijuma koji će započeti dolaskom Isusa Krista u proljeće 2030. godine. Od 2018. godine „opravdanje vjerom“ se materijalizira i koristi pozvanima koji postaju izabrani za Boga i očituju svu svoju staru ljubav prema Isusu u Matu. 13:52: „ *I reče im: Zato je svaki književnik koji je poučen u kraljevstvo nebesko kao domaćin koji iz svoje riznice iznosi novo i staro* .” Onaj ko voli Boga ne može a da ne voli da otkriva svoje planove i njegove tajne koje su ljudima dugo ostajale skrivene i nepoznate.

Habakuk i prvi dolazak Mesije

Ovo proročanstvo je našlo ispunjenje i za jevrejski narod Izrael, kome je najavilo prvi dolazak Mesije. Vrijeme ovog dolaska je utvrđeno i objavljeno u Dan.9:25. A ključ njegovog proračuna je pronađen u knjizi Ezrinoj, poglavlje 7. Tako se dogodilo da su Jevreji knjigu Danila svrstali među istorijske knjige, a ona je prethodila knjizi Ezrinoj. Ali na taj je način njegova proročka uloga smanjena i manje vidljiva čitaocu. Isus je bio prvi prorok koji je skrenuo pažnju svojih apostola i učenika na Danijelova proročanstva.

Najavljeno kašnjenje, „ *ako ona odugovlači, čekaj je* “, imalo je i svoje ispunjenje, jer su Jevreji čekali osvetoljubivog mesiju i oslobodioca Rimljana, oslanjajući se na Isaiju 61 gde Duh govori o Hristu u 1. stihu: „ *Duh Gospodnji, Jahve, je na meni, jer Jahve ima da donese dobro meni novo; Poslao me je da izliječim slomljena srca, da proglasim slobodu zarobljenicima i slobodu onima koji su vezani;* ". U 2. stihu, Duh precizira: „ *Da objavim godinu milosti Jahveove i dan*

osvete Boga našega ; Utješiti sve koji žale; ". Jevreji nisu znali da će između "godine milosti " i "dana osvete " još morati da prođe 2000 godina da dovedu narod do Hristovog povratka kao pobjednika, oslobodioca i osvjetnika, prema Isaiji 61:2. Ova pouka se jasno vidi u svjedočanstvu citiranom u Luki 4:16-21: " *I dođe u Nazaret, gdje bješe odgajan, i, po svom običaju, uđe u sinagogu u subotu. I on ustane da čita, i dade mu se knjiga proroka Isaije. I razmotavši ga, nađe mjesto gdje je bilo napisano: Duh Gospodnji je na meni, jer me pomaza da propovijedam evanđelje siromasima. Poslao me je da izliječim slomljena srca, da objavim slobodu zarobljenicima i vraćanje vida slijepima, da oslobodim one koji su potlačeni, da proglasim godinu prihvatljivu Gospodnju. Zatim je smotao knjigu, dao je sluzi i sjeo. „Prekinuvši čitanje ovdje, potvrdio je da se njegov prvi dolazak odnosi samo na ovu „ **godinu milosti** “ koju je najavio prorok Isaija. Stih 21 se nastavlja, govoreći: „ *I svi koji su bili u sinagogi pažljivo ga pogledaše. Tada im je počeo govoriti: Danas se ovo pismo ispunilo u vašem sluhu. »* Ignorirani i nepročitani „ **dan osvete** “ **Bog je odredio za proljeće 2030. godine, za svoj drugi dolazak, ovoga puta, u svoj svojoj božanskoj moći.** Ali prije ovog povratka, Habakukovo proročanstvo trebalo je da se ispuni " *odgodom* ", kroz "adventistička" suđenja, 1843-1844 i 1994, kao što smo upravo vidjeli.*

Konačna posveta

Suočite se sa istinom

U proljeće 2021., na početku božanske godine, bogato, ali lažno kršćansko zapadno čovječanstvo upravo je pokazalo svoju spremnost da sačuva živote starijih, čak i po cijenu nacionalne ekonomske propasti. Zato će ga Bog predati Trećem svjetskom ratu koji će odnijeti mnoštvo života ljudi svih uzrasta, znajući da protiv ove druge božanske kazne nema lijeka ni vakcine. Pred nama će za 8 godina biti 6000 godina stvaranja Zemlje čiji će kraj biti obilježen dolaskom Isusa Krista. Trijumfalan i pobjednički, on će svoje otkupljene, svoje žive izabrane i one koje će uskrsnuti, odvesti u svoje kraljevstvo nebesko i uništiti će sav ljudski život na zemlji na kojem će ostaviti samog, izolovanog u tami, buntovnog anđela početka, Sotonu, đavola.

Vjera u princip 6000 godina je od suštinskog značaja za prihvatanje ovog programa. Precizni proračuni iz brojki datih u Bibliji onemogućeni su zbog "zamašnjosti" u vezi sa datumom Abrahamovog rođenja (samo jedan datum za tri Terahova sina: Post 11:26). Ali slijed ljudskih generacija od Adama do povratka Krista potvrđuje pristup ove figure 6000. Dajući svoju vjeru ovoj okrugloj, preciznoj figuri, mi ovaj izbor pripisujemo "inteligentnom" biću, odnosno Bogu stvoritelju, izvoru sve inteligencije i života. Prema principu "subote" navedenom u njegovoj četvrtoj zapovijesti, Bog je dao čovjeku "šest dana" i šest hiljada godina da obavi sav svoj posao, ali sedmi dan i sedmi milenijum su vremena odmora "posvećena" (odvojena) za Boga i njegove izabrane.

Sadržaj ove knjige je pokazao da je vjera ugodna Bogu izgrađena " *intelligentnim ili mudrim* " ponašanjem Njegovih izabranika koji koriste sve što Bog kaže, prorokuje ili misli (vidi Danilo 12:3: " *I mudri će zasjati kao sjaj nebeskog svoda, a oni koji mnoge okreću pravednosti kao zvijezde, čine ih pravednim da ih čine zauvek i pravedni.*" stva ispoljena u Isusu Hristu.

Da zaključim ovo djelo, neposredno prije drame koja dolazi, ja bih, sa svoje strane, svoj pravoj djeci Božjoj koja će ga čitati i dočekati ga s vjerom i radošću, posvetio ovaj stih iz Jovana 16,33 koji su mi posvetila dva različita izvora povodom mog krštenja 14. juna 1980. godine; jedan na mojoj krštenici iz ustanove, drugi na predgovoru knjige "Isus Krist" koju mi je ovom prilikom poklonio moj tadašnji kolega, skoro u dobi kada je Isus prinio svoj život na žrtvu: " *Ovo sam vam rekao, da u meni imate mir. U svijetu ćete imati nevolje; ali hrabro, ja sam pobedio svet.* "

Samuel, blagoslovljeni sluga Isusa Hrista, "Zaista!"

Poslednji poziv

Dok pišem ovu poruku, na kraju 2021. godine svijet još uvijek uživa univerzalni vjerski mir koji se cijeni i cijeni. Ipak, na osnovu mog znanja o dešifrovanim proročkim otkrivenjima koje je pripremio Bog, potvrđujem, bez imalo sumnje, da je užasan svjetski rat u pripremi i na putu da se završi u narednih 3 do 5 godina. Predstavljajući ga pod simboličnim imenom "šesta truba" u Otkr. 9, Duh nas podsjeća da je već došlo pet strašnih kazni da se kazni napuštanje vjernosti njegovoj svetoj suboti i drugim njegovim obredima koji se ne poštuju od 7. marta 321. Ove kazne nadležan za besmrtnu istoriju Boga. Njegova šesta kazna dolazi da upozori, poslednji put, da je hrišćanstvo krivo za neverstvo prema njemu. Osim Boga i njegovog spasonosnog plana, ljudski život nema smisla. Stoga, budući da "trube" imaju postepen karakter koji je otkriven analogijom u Levitiku 26, ubilački intenzitet "šeste" će dostići vrhunac užasa od kojeg se čovječanstvo dugo plašilo i kojeg se plašilo. „Šesta truba“ se tiče konačnog svetskog rata koji će zbrisati mnoštvo ljudskih bića, „treći deo ljudi“ prema Otkr. 9:15. I ova se proporcija doslovno može postići u ratu u kojem će se 200.000.000 naoružanih, obučanih i opremljenih profesionalnih boraca suprotstaviti jedni drugima, prema preciznosti datoj u Otkr. 9:16: "Broj konjanika vojske bio je dva mirijada mirijada: čuo sam njihov broj"; odnosno 2 x 10 000 x 10 000. Prije ovog posljednjeg sukoba, tokom 20. vijeka, dva svjetska rata 1914-1918 i 1939-1945 bila su vjesnici velike kazne koja dolazi da okonča vrijeme slobodnih i nezavisnih nacija. Bog nije pružio gradove utočišta za svoje odabrane, ali nam je ostavio dovoljno jasne indikacije da pobjegnemo iz područja koja su prioritarno ciljane njegovim božanskim gnjevom. On će usmjeravati udarce koje moraju zadati ljudska bića pozvana za ovaj zadatak. Ali niko od njih neće biti jedan od njegovih izabranika. Pobunjenici koji ne vjeruju ili ne vjeruju rasuti po cijeloj zemlji bit će oruđa i žrtve njegovog božanskog gnjeva. Drugi svjetski rat vodio se između zapadnih naroda čije su religije bile kršćanske i međusobno se takmičili. Ali u nadolazećoj Trećoj, motiv za sukobe će biti u suštini religijski, suprotstavljajući se suprotstavljenim religijama koje nikada nisu bile doktrinarno kompatibilne jedna s drugom. Samo mir i trgovina su dozvolili da ova iluzija raste. Ali u času koji je Bog izabrao, prema Otkr. 7:2-3, demonska univerzalnost koju su zadržali anđeli Božji bit će puštena da "naškodi zemlji i moru" ili, kako se simboli dekodiraju, "da naškodi" "protestantima i katolicima" koji su nevjerni Isusu Kristu. Vrlo logično, nevjerna kršćanska vjera predstavlja glavnu metu gnjeva pravednog sudije Isusa Krista; baš kao i u starom savezu, Izrael je kažnjen zbog svojih stalnih nevjera sve do svog nacionalnog uništenja 70. godine. Paralelno sa ovom "šestom trubom", proročanstvo iz Dana 11:40 do 45 potvrđuje, evociranjem "tri kralja", implikaciju triju religija: monoteizma, arapskog i ruskoga islama. Sukob je završio preokretom situacije zbog intervencije američkog protestantizma, koji nije imenovan kao kralj, ali sugeriran kao tradicionalni potencijalni neprijatelj Rusije. Eliminacija konkurentskih sila

otvara put ka njenoj konačnoj dominaciji pod nazivom " *zvijer koja izlazi iz zemlje* ", opisano u Otkr. 13:11. Navedite da je u ovom konačnom kontekstu američka protestantska vjera postala manjina, dok je rimokatolička vjera bila većina, zbog uzastopnih imigracija Hispanaca. Godine 2022, njen predsjednik irskog porijekla je i sam katolik, kao i John Kennedy, ubijeni predsjednik.

U Otkr. 18:4, kao Svemogući Bog, Isus Krist zapovijeda svima koji vjeruju i nadaju se u Njega, Njegovim odabranima, da " *izađu iz Babilona Velikog* ". Poistovjećen s dokazima u ovom djelu s papskom Rimokatoličkom crkvom, " *Vavilon* " je osuđen i osuđen zbog " *njenih grijeha* ". Istorijskim naslijeđem " *svojih grijeha* ", krivica katolicizma se proteže i na protestante i pravoslavce koji svojom vjerskom praksom opravdavaju nedjeljni počinak naslijeđen iz Rima. Izlazak iz Babilona uključuje napuštanje " *nećijih grijeha* ", od kojih je najvažniji, jer ga Bog čini identifikujućim " *žigom* ": sedmični dan odmora, prvi dan u sedmici božanskog poretka, rimska nedjelja.

U ovoj poruci, s obzirom na hitnost vremena, pozivam sinove i kćeri Božje da napuste sjevernu oblast Francuske sa središtem u njenom glavnom gradu Parizu. Jer ona će uskoro biti pogođena Božjim gnjevom, trpeći „ *vatru s neba* “, ovaj put nuklearnu, poput grada „ *Sodome* “ s kojim je on poredi, u svom Otkrivenju, u Otkr. 11:8. On ga naziva i " *Egipat* ", simboličkom slikom " *grijeha* ", zbog buntovničkog stava njegove nereligiozne predanosti koja se suprotstavlja Bogu, poput faraona u istorijskoj priči o egzodusu jevrejskog naroda. U ratnoj situaciji, sa prekinutim i zabranjenim putevima, biće nemoguće napustiti ciljano područje i pobjeći od smrtonosne tragedije.

Samuel, sluga živoga Boga, Isusa Hrista

Oni koji žele prvo otkriti ono što je predstavljeno na kraju ovog djela, teško će razumjeti zašto sam toliko uvjeren u neopozivu prirodu neminovnog uništenja Francuske i Evrope. Ali oni koji su je čitali, od početka do kraja, sakupiće, tokom čitanja, dokaze koji se neprestano gomilaju, do te mere da će im omogućiti da konačno dele nepokolebljivo uverenje koje je Duh Božji izgradio u meni i u svima onima koji mu pripadaju; u istini. NJEMU pripada sva SLAVA.

Loša iznenađenja će biti samo onih koji ustraju u tome da ne žele da priznaju njegovu neuporedivu moć, većinu i sposobnost da sve vodi po svom planu do savršenog ostvarenja.

Ovdje završavam ovo djelo, ali inspiracija koju mi Isus nastavlja davati je zabilježena i trajno zabilježena u obliku poruka predstavljenih u djelu " **Nebeska mana posljednjih adventističkih šetača** ".